

I. மகா மயில் (காமின கொடி)

வி பு ல ா ந ந்த சு வ ர மி க ள்

இயற்றிய

ய ர ழ் நூ ல்

எனனும்

இசைத் தமிழ் நூல்

1750

YĀL . NŪL

A treatise on Ancient Tamil Music

BY

SWAMI VIPULANANDA,

B SC (LONDON)

Professor and Head of the Dept of Tamil,

University of Ceylon, Colombo.

PUBLISHED BY

THE KARANTHAI TAMIL SANGAM,

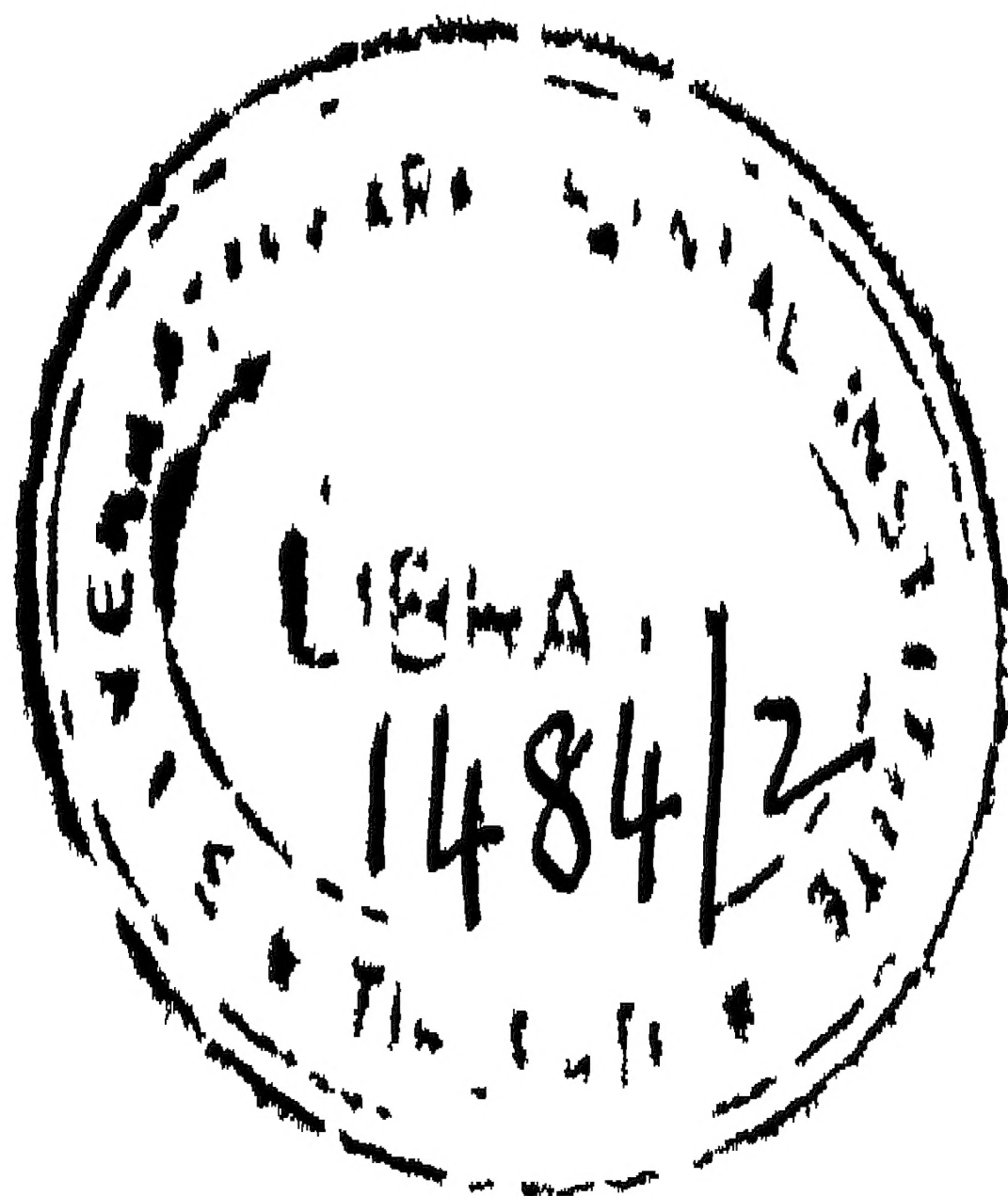
TANJORE S INDIA

1947

க ர ந் தை த் த மி ழ் ச் ச ங் க ி

தஞ்சை

சர்வசிதது ஆண்டு - கலி ௫௦௪௯





அருட்டிந். விபுலானந்த அடிகளார்

(1—8—1942 இல மதுரையில நிகழ்ந்த முததமிழ் மாநாட்டில
சூயற பதிகதத தலைமை தாங்கியபோது எடுத்தது.)

பதிப்புரை

தமிழ்த் தாயின் தவப் புதலவருள் ஒருவ ராய்
நல்லிசைப் புலவர், அருண்மிகு விபுலாநந்த அடிகளார்
அவர்கள், தாம் பதினான் காண்டுகளாக நிகழ்த்திய இய
லிசை யாராய்ச்சியினால் நுண்ணிதிற் கண் டுணர்ந்த
பழந் தமிழிசை நூன் முடிபுகளை ஒரு கோவைப்
படுத்தி, இசைத் தமிழ் நூலாகிய யாழ்நூலினை
இயற்றி யருளிநார்கள்

இந்நூல் வெளிவருதற் குரிய அருந் தொண்
டினைத் தமிழ்த் தாயின் தவப் பேறும, தமிழ்ப் புலவர்
களின் துணைச் செலவரும், நம் சங்கப் புரவலரும்
ஆகிய கோனூர் சமீன்தாரா, நச்சாந்துப்பட்டி, உயர்
திருவாளர் பெ ராம ராம சித. சிதம்பரம் செட்டியார்
அவர்கள் மேற்கொண்டு நிறைவேற்றினார்கள்.

நம் சங்கத்தின் பேரருட் செல்வர்க ளாகிய இப்
பெரியா ரிருவரும் யாழ்நூல் வெளிவரற் காம் பதிப்
புரிமையினை நம் சங்கத்திற்குப் பேரன்புடன் வழங்கி
யுள்ளார்கள் இவர்கட்கு நம சங்கத்தின் நன்றி
யினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இந் நூலினை வனப்புற அச்சியற்றித் தந்த
கரந்தைக் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தாரின் உதவி
பாராட்டற் குரியது

அரும் பெறல் நூலாகிய இவ் யாழ்நூலைப்
பயின்று, தமிழர்கள் நல்லிசை பெற்று மகிழ்வாராக.
நலம்

க த. சங்கம, }
5—6—1947 }

ஆ யா. அருளானந்தசாமி நாடார்,
(இராவ பகதூர்) தலைவர்

யாழ் நூல்

உள்ளுறை

முகப்பு	1
பதிப்புரை	3
உள்ளுறை	5
படங்களின் அட்டவணை	9
முகவுரை	11
சிறப்புப் பாயிரம்	15
நூல்	க-சங்க, 1-76

க. பாயிரவியல

க-கூ

1. தெய்வ வணக்கம் . க
2. இசை நரம்புகளின் பெயரும் முறையும் .. உ
3. இசை நரம்புகளின் ஓசைகளும், அவைதமக்குப் பிற காலத்தார வழங்கிய பெயர்களும் ச
4. இயற்கையி னியன்ற விசையும் பண்ணப்பபட்ட விசையும், உள்ளத் துணர்வுகளும மெய்ப்பாடு களும், இணை, கிளை, பகை, நட்பு; பண ணென் னும பெயராக காரணம் ரு
5. மூவகைத் தானம், ஆரோசை, அமரோசை, நால வகைச் செய்யு ளியக்கம் . மந
6. தேவபாணியும் பரிபாடலும் . மக
7. மிடற்றுப் பாடலுங் கருவிப் பாடலும் .. மஎ
8. பாணா வரன்முறை . மக
9. திணைக கருப்பொருளாகிய யாழின் பகுதி .. உக
10. யாழக கருவியின் தெய்வ நலம், இக கருவி தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிற நாடுகளுக்கும் பரவிய வரன் முறை . உச
11. நூல் தோன்றிய வரன்முறையும், அவையடக்க முற, நூற்பயனும் .. உஎ

உ. யாழ்நூற்பியல்

௩௧-௫௨

- | | | |
|-------------------------------|-----|----|
| 1. வில் யாழ் | ... | ௩௧ |
| 2. பேரி யாழ் | ... | ௩௭ |
| 3. மகர யாழ் | . | ௪௮ |
| 4. சீறி யாழ், செங்கோட்டி யாழ் | .. | ௫௩ |
| 5. சகோட யாழ் | ... | ௫௧ |

ங. இசைநரம்பியல்

௫௩-௮௩

- | | | |
|---|-----|----|
| 1. பூதநூல், அளகும் முறையும் அளவு கோலும்;
இசையி லீயக்கமும் வேகமும், துளை க கருவி யிலக்
கணம், கட்டளை யாழ் | ... | ௫௩ |
| 2. நரம்பின முதலிசையைச் சாரந்து தோற்றுட வழி
யிசைகள் | . | ௬௧ |
| 3. கிளை மரபாக இசை கூட்டு முறை, ஏழிசைகளின்
பிறப்பு; அலகெண்ணும் அலகுநிலை யெண்ணும் | | ௬௩ |
| 4. கிளை யியைபிறை பிறக்கும் பதினே ரிசை நிலைகள்;
நடபியைபு; நடபியைபிறை பிறக்கும் பதினே
ரிசை நிலைகள், மேனாட்டில் வழங்கும் விளரிக
கிரமம், சுருதி வீணை | | ௭௩ |
| 5. இசை நரம்புகளின் சிறுநெலையும் பேரெலையும்,
ஏழு தானங்கள், முற்றிசையின் பிரிவுகள் பன்
னிரு வீட்டிலும் இசை நரம்புகள் நிறகும முறை | | ௭௮ |

சு. பாலைத்திரியல்

௮௫-௧௧௩

- | | | |
|---|-----|-----|
| 1. பாலை யென்னுஞ் சொல் வழக்கு, ஏழ் பெரும் பாலை,
இசைநிலை யிராசிகள் | | ௮௫ |
| 2. பன்னிரு பாலை (பொது வருவங்கள்) | | ௮௬ |
| 3. ஏழ் பெரும் பாலைகளை மூன்று கிரமங்களிலும்
பிறுத்தல் | | ௯௫ |
| 4. மூன்று கிரமங்களிலும் பன்னிரு பாலைகளையும்
கருவியிலே தோற்றுவித்தல், வட்டப் பாலை இட
முறைத் திரிபு; எதிர நிரனிறைப் பாலைகள் | ... | ௧௧௩ |

உள்ளுறை

- 5 துததக கிரமம், விளரிக கிரமம், புதிய விளரிக
கிரமம், கிரமங்களுக கிடையே யமைந்த தொடர்பு ஈயச
6. சகோட யாழக கருவிககு இசை கூட்டுதல ஈஉக
- 7 அரங்கேற்று காதையில யாழாசிரிய னமைதி கூறிய
செய்யுட பாகததுககு உரை .. ஈஉந

டு. பண்ணியல

ஈசக-உஈக

1. நாற பெரும பண, இருபததொரு திறம்; பெரும
பண்ணும திறமும் அகநிலை, புறநிலை, அருகியல,
பெருகியல என வகைப்படுதல . ஈசக
2. பாலை நிலையும பண்ணு நிலையும . ஈருந
3. ஐந்து கிரமங்களிலும் ஏழ் பெரும பாலைக ளெயதும்
இசைநிலை . ஈருஅ
- 4 பன்னிரு பாலையி னுரு, திணைப பணகளின பாலை
நிலையும நரம்படைவும ஈசுசு
5. நூற்று மூன்று பணகளின பாலையிலைகளைச் சுருதி
வீணையி லமைததுக காட்டல ஈஅஉ
6. பழந தமிழிசை மரபிற்கும வட நாட்டிசை மரபிற்கு
மிடையே அமைந்த தொடர்பு ஈசுந
7. ஆயச்சியா குரவை—மூலலைப பண ; வேனிற காதை
—மருதப பண; திரிகோணப பாலை, சதுரப பாலை,
இடைக்காலத்து வழக்கில நாற பெரும பண
களின நால வகைச் சாசிகள் ஈசுசு

சு. தேவாரவியல்

உஈயக-உஈஅக

1. இசைப்பா வகை; தேவாரம் என்னும் பெயாக
காரணம், கட்டளை வகை . உாயக
2. யாப பமைதி . உாயந
- 3 பண்ணும், இரதமும், தாளமும் என்னும் மூவகைப்
பாகுபாடு . உாசுய
4. இசை யமைதி . உாசுசு
5. சங்கீதரதநாகரத்திற கண்ட சில தேவாரப பண
கள் உாசுஅ

எ. ஒழிபியல்

உளகுக-நளகுக

- 1 எண்ணலளவை; இசைக கணிதம், நாற்பத திரண்டு
இசை நிலைகள் (சுருதிகள்) உளகுக
2. கிரம வழக்கு வேறுபட்ட இடைக காலத்துச சுருதி
கள், அஹோபல பணித்தரும் வேங்கடமகியுங்
கொண்ட சுருதிகள் நளஉயி
- 3 கொங்கு வேளிர் பெருங்கதையினுட குறிப்பிட்ட
தும், ஆயிர நரம்பு தொடுத்தியன்றது மான
பெருங்கலம் என்னும் பேரியாழ ... நளஉஅ
4. குடுமியாமலை கலவெட்டு நளநகுக
- 5 இக்காலத்தில் தென்னாட டிசையில் வழங்கும்
எழுபத்திரண்டு மேள ராகங்களின் மூச்சசனைகள்,
மகரநதமும் இரத்தினாகரமும் கூறிய காந்தாரக
கிராமத்தின் மூச்சசனைகள் ... நளருச
6. அலங்காரங்கள் ... நளகுக
7. தாள வமைதி நளஎயி
8. இசை நூல வரனமுறை நளஎந
- 9 முடிபுரை நளகுக

அழகிய நாச்சியார முன்னிலைப் பரவல்

நளகுக-சுகுக

சோககை

1-76

- | | |
|---|----|
| I தேவார இசைத் திரட்டு | 1 |
| II இசை, நாடகச சூத்திரங்கள் | 26 |
| க. அடியார்க்கு நல்லார காட்டி
யவை | 36 |
| உ. அருடபதவுரையில் மட்டும
காணப்படுபவை | 69 |
| ந. பிங்கல நிகண்டிற் காண்பவை | 74 |

யாழ் நூல்

படங்களின் அட்டவணை

முழுப் பக்கப் படங்கள்

ஆசிரியர் அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள்	...	3
தமிழவேள	..	11
I மகர யாழ் (காமன கொடி)	...	முகப்பு
II வில யாழ்	..	நக
III. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நிருந்த யாழக கருவி		சக
IV சிறி யாழ்		நு
A. சகோட யாழ்	...	நு
A1 சகோட யாழ்		எஅ
V பேரி யாழ் (மலைபடுகடா அததுட கூறப்பெற்றது)	.	அரு
B1. சகோட யாழ்	..	நாஉக
VI. அமராவதி, கோலி எனனும இடங்களிற கண்டெடுக்கப்பட்டசு, செனனைக காட்சிச சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாடினி யுருவங்கள்	.	நாசக
B. சகோட யாழ்	.	உாயக
VII மகர யாழ் (வருணன் ஊதி)	.	உாக்க

சிறு படங்கள்

1. பத்தா, கோடு, வறுவாய	.	சஉ
2(a). போரவை	...	சந
2(b). யாப்பு	..	சச
2(c). உந்தி	..	சரு
2(d) கவைக்கடை		சஎ
3 மகர வெலகொடி	.	சஅ
4 கட்டளை யாழ்	.	நுஅ
5 தூமபுமுகம் அடைக்கப்பட்ட வங்கியங்கள்		கூக
6 இருவாயுந திறந்த வங்கியங்கள்	..	கூக



தமிழ்வேள த. வே. உமாடிகேசுவரம் பிள்ளை
கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதல தலைவா

முகவுரை.

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்புங்
கேட்பான புகிலஅள விலலை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெநதை
தாட்பால வணங்கித் தலைநின் றிவைகேடக தக்கார.

என்னும் ஆளுடையபிள்ளையாரா அருளமொழி, தமிழிலக்கிய வரலாற்றிற், பல இடங்
களில், தன் உண்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்பது, ஆராய்ச்சியாளாகக் இன்பம் அளிப்ப
தொன்றும் சென்ற பதஞ்சொன்பதாம் நூற்றாண்டில், 1892-ஆம் ஆண்டானது,
இயலிசை நாடகம் என்னும் முததமிழத் திறனையும் தமிழறிஞர் தெரிந்து வளர்த்
தற்கு வழிசெய்த சிறப்புடைய யாண்டாகும் சங்க நூற செல்வத்தைத் தமிழுல
கிற்கு வழங்கிய பெரும் பேராசிரிய ராகிய உ வே சாமிநாதையர் அவர்கள், சேர
முனிவா அருளிய முததமிழ்க் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தினை, அவ்வாண்டிலே
தான், முழு உருவத்துடன் வெளியிட்டார்கள். அந் நூலினைக் கண்ணுற்ற தமிழ்ப்
புலவா பலரும், தமிழாது அறிவுப் பெருஞ் செல்வத்தைத் தாம் பெற்றமை கருதி
மகிழ்ந்தாராயினும், அந் நூல் வாயிலாக இளங்கோவடிகள் உலகிற்கு வழங்கி யருளிய
இசைத் தமிழின் இயல்பினை உள்ளவாறு உணர்ந்து இசைத்து மகிழும் வாய்ப்பின்றி
மயங்குவா ராயினா சிலப்பதிகார உரை யாசிரிய ராகிய அடியார்க்கு நல்லார்
காலத்திலேயே, இசை நாடகத் தமிழ் நூல்க ளாகிய தொன்னூல்கள் பலவும்
வழக்கற்று மறைந்தன எனபது அவர்தம் உரைப்பாயிரத்தாற் புலனும் சிலப்
பதிகார மாகிய பழத்தற முத் தமிழின் பாடற்கு விரிவுரை எழுதிய உரையாசிரி
யர்கள் காலத் திருநத இசை நுணுக்கம் முதலிய இசைத் தமிழ் நூல்களும் இக்
காலத்துக் கிடைத்தில இனி, அந் நூல்களின் உதவி கொண்டு அடியார்க்கு நல்லார்
எழுதிய உரைப் பகுதியில் இசைத் திறன் விளக்கும் கானல்வரி யுரை முதலிய
சிறந்த பகுதிகளுங் காணப்படவில்லை இந் நிலையில், சிலப்பதிகாரத்தில், இளங்கோ
வடிகள் அருமையாகப் பொதிந்து வைத்த இசைக் கலையின் நுட்பத்தினை
யாம் உணர்தல் எவ்வாறு எனத் தமிழறிஞர் பெரிதுங் கவல்வா ராயினர். இக்
கவறசி நீங்கச் சிலப்பதிகாரம் வெளிவந்த 1892-ஆம் ஆண்டிலேயே, அந் நூலிற்
பொதிநதுள்ள இசைத் தமிழ் நுட்பங்களை இனி தெடுத்து விளக்குதற் குரிய முத்
தமிழ்ப் புலவர் ஒருவரை இறைவன் திருவருள் தோற்று வித்தது

*மு நாட்டின கிழக்குப் பகுதியில், மட்டக்களப்பி லுள்ள காரேறு மூதூரில்
வாழ்ந்த வேளாண் செல்வ ராகிய சாமித்தம்பியார்க்கும், அவர் தம் மனைத்தக்க மாண
புடையா ராகிய கண்ணம்மையார்க்கும் தவப் புதல்வராக 1892, மார்ச்சு 29 (கர,
பங்குனி, யசு)-ஆம் நாளில், முததமிழ்ப் புலவராகிய அருடடிரு விபுலானந்த அடி
களார் தோன்றினார்கள் தமிழர்களின் தவப் பயனாகத் தோன்றிய அடிகளாரது இளம்
பருவப் பெயர் மயில்வாகனனார் என்பதாகும் ஆங்கிலம், தமிழ் என்னும் இரு
மொழிகளிலும் பெரும் புலவராய், வட மொழியும் பயின்று, எண்ணூல், பூத நூல்
முதலிய அறிவியற் றுறைகளிலும் தெளிந்த புலமை எய்தி, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப்

பண்டிதத் தேர்விலும், இலண்டன், பல கலைக் கழக B Sc பட்டத் தேர்விலும் வெற்றி பெற்றுப் பண்டித மயில்வாகனனார் என்னும் பெயருடன் நல்லாசிரியராய் அமர்ந்து தொன் டாற்றினார்கள் பண்டைத் தமிழருடைய கலைத் துறை, நாகரிகம், அரசியல் என்பவற்றின் மேதகவினையும், அவர்கள் உலக மெலாம் பரவிய சீர்த்தியினையும், தமிழகம் இன்று அடைந்துள்ள இழி நிலை யினையும் எண்ணி உளங் கசிந்த மயில்வாகனனார் நாட்டு மக்களின் எதிர் கால ஆக்கத்திற்குத் தொண்டு செய்தற்கெனவே தம் வாழ்வினை அமைத்துக் கொள்ள விரும்பி, வங்க நாட்டில், ஞானக் கதிரவனாகத் தோன்றி உணர்வொளி பரப்பிய ஸ்ரீ இராமகிருட்டின தேவர் அருளிய மெய்ம் மொழிகளிற் றினைத்து, அவர்தம் நன் மாணவ ராகிய சிவானந்த சுவாமிகளை வணங்கி, அருள்பெற்று, விபுலானந்தா என்னும் துறவு நிலைப் பெயர் எய்திச், சமயப் பணியும், தமிழ்ப் பணியும் செய்து வருவதனைத் தமிழுலகம் நன் குணமும்

அடிகளார், இலங்கை அரசினராலே பெருமதிப்புப் பெற்ற கலைச் செல்வ ராகிய கைலாசபிள்ளை முதலியா ரவர்களிடம் சிலப்பதிகாரத்தினை நனகு பயின் றார்கள். முத் தமிழ்க் காப்பிய மாகிய அதனைப் பயிலுங்கால, இயற் றமிழோ டன்றி, ஏனை இசை, நாடகத் துறையினையும் அறிந்து கொள்ள அவர்கள் உள்ளம் அவாவியது. ஆங்கில மொழியிற் பெரும புலவ ராகிய சேகப்பிரியரது நாடக நூற் பொருளினையும், வட மொழி நூல்களிற கண்ட நாடக அமைதியினையும் சிலப்பதிகாரத்தி லுள்ள நாடக நூல் முடிபுகளோடு ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ந்து, மதங்க குளாமணி எனனும் நாடகத் தமிழ் நூலினை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பாக வெளியிட்டு உதவினார்கள் அவ்வாறே, சிலப்பதிகார இசை நூற் பொரு ளினையும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்த வேண்டு மெனனும் பெரு விருப்பம் அடிகள் உள்ளத்துத் தோன்றியது அண்ணாமலைப் பலகலைக் கழகத் தமிழ்ப் பகுதித் தலைவராக அடிகளார் தொண்டாற்றிய காலத்திலே, ஆங்குள்ள இசைக் கல்லூரியினை மேற் பார்க்கும் பொறுப்பும் அவர்களுக்கு உரிய தாயிற்று அப்பொழுது, இசைக் கல்லூரி ஆசிரியரா யிருந்த சங்கீத கலாநிதி க. பொன்னையா பிள்ளை அவர்களிடம் கருநாடக சங்கீதம் என இக் காலத்தார் வழங்கும் இசையின் அமைப்பினை அறிந்து கொண்டு, இவ் விசைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியினைத் தொடங்கினார்கள் 1936-ஆம் ஆண்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவிலே, பழந் தமிழரின் இசை, ஓவியம், கலை யறிவு எனனும் பொருள்பற்றிப் பேச நோந்த பொழுது, இற்றைக்கு ஆயிரம் யாண்டுகளாக வழக்கற்று மறைந்த பழந் தமிழரின் இசைக் கருவி யாகிய யாழின் இயல்பினைச் சங்க இலக்கிய நூற் சான்று கொண்டு விளக்கி, ஓவிய, உருவில் முதன் முதல் வெளிப்படுத்தினார்கள். அடிகளாரது இசை யாராய்ச்சிபற்றிய சொற் பொழிவுகளை நேரிற் கேட்டு மகிழ்ந்த பெரும் பேராசிரியர் உ வே சாமிநாதையர் முதலிய தமிழறிஞர் பலரும், இவ் வரிய ஆராய்ச்சிப் பொருளை நூல் வடிவில் விரைந்து வெளியிடும்படி அடிகளாரை அடிக்கடி வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

ஈழ நாட்டிலே, ஸ்ரீ இராமகிருட்டின சங்கத்துப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தும் பொறுப்பு அடிகளாரது முழு நேரத்தையும் பற்றினமையினாலே, இவ் விசைத் தமிழ்

ஆராய்ச்சி ஓரளவு தடைப்பட்டு நின்றது. இந்நிலையில், திருக்கயிலாய யாத்திரைக்குச் சென்று, அம்மை யப்பரை வணங்கி மீண்ட அடிகளாரைக் கண்டு, நம் கரநதைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் போற்றி வளர்த்த செந்தமிழ்ப் புரவலா, தமிழவேள் உமாமகேச வரம் பிள்ளை அவர்களும், இசைத் தமிழ் நூலினை விரைநது வெளியிட் டதவும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள்

இமயமலைச் சாரலி லுள்ள அததுவித ஆசிரமத்திற்குச் சென்று, பிரபுத்த பாரதா என்னும ஆங்கில மாத வெளியீட்டிற்கு ஆசிரியராக அமர்ந்து, தொண்டாற்றும் பொறுப்பு வுபுலானந்த அடிகளார்க்கு உரிய தாயிற்று இமயத்தில தங்கியிருந்த பொழுது, பலலாணடுகளாக ஆராயநது வந்த இசைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியினைத் தொடர்ந்து முடித்தற் கேற்ற வசதி ஏற்பட்டது பின்னர், ஈழ நாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தொண்டாற்ற இயைநதமை இவ் விசை யாராய்ச்சி நிறைவு பெறுதற்குப் பெருந்துணை செயதது. தமிழ்த தெய்வத்தின திருவருளால், பழந் தமிழ் யாழக் கருவியினை மீட்டும் உருவாககிப், பண்டையோர் வளர்த்த இசை நலங்களை யெல்லாம இசைத்துக் கேட்டு மகிழ்தற குரிய இசைத் தமிழ் முதல நூலாக யாழ்நூல என்னும இவ அரும பெரு நூலினை அடிகளார் தமிழகத்துக்கு வழங்கியுள்ளார்கள்

‘நரம்பின் மறை’ எனத் தேவகாப்பியரும், ‘இசையோடு சிவணிய யாழின நூல்’ எனக் கொங்குவேளிரும் குறிப்பிட்ட யாழ் நூற் பொருள இருந்த இடம் தெரியர்து, மறைந தொழிநத இந நாளிலே, விழுததகு பெரும புலமையினுலும், தம் உயிராகுயிராய உள நின் றுணர்த்திய திருவரு ளுணர்வினாலும், பண்டைத் தமிழ் நூல்களி லுள்ள அரும பொருள்களை நுண்ணிதிற் கண்டுணரநது, இவ்விசைத் தமிழ் நூலினை நிறைவு செயதுள்ளார்கள் சிலப்பதிகாரத்தில், அரங்கேற்று காதையி னுள்ளே, யாழ் ஆசிரியன அமைதி கூறும் இருபத்தைந்து அடிகளுக்கு இயைந்த தொரு விரிவுரையாக இவ யாழ்நூல் அமைநதுள்ளது

இசைத் திறம் அனைத்தும், பிறர் கருதுமாறு போல, முனிவா முதலி யோரால் ஒரு காலததுத் திடரெனப் படைக்கப்பட்டன ஆகாமல், கற ரேன்றி மண் தோன்றாக காலத்தே, விலலோடு முற்றேன்றி, மூத்த குடிமக்கள் காலந தொடங்கி, நாளும் நாளும் சிறுகச் சிறுக வளர்ந்து, பண்பட்ட வரலாற்றினை இவ யாழ்நூல தெளிய விளக்குவ தாகும் அன்றியும், இசைத் தமிழ் நூல்க ளெல்லாம வழக்கற்று மறைநதன எனப் பழைய வரலாறு கூறி இரங்கிய கவறசியினை நீக்கி, அங்ஙனம் இழந்த பெரு நிதியத்தை மீண்டும் உருவாககி உலகத்தார்க்கு அளிககும் செயற் திறம் உணர்த்தும் நூலாகவும இந்நூல திகழ்கின்றது

இந் நூல தோன்றிய வரன்முறையினையும், பிறவற்றையும யாழ்நூ லாசிரியா முன்னுரையினும், முடிபுரையினும் தெளிய விளக்கி யுள்ளார்கள். இதுகாறும் சிலப்பதிகாரத்தைப் பயில்வோ ரனைவரும், அதன்கட கூறப்பெற்ற இசைப் பகுதி கள் நீங்கலாகப் பயிலவது வழக்கம் பல்கலைக் கழகத்தாரும், சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடமாக அமைக்குங்கால், அரங்கேற்று காதை நீங்கலாகப் பாட திட்டத்தினை வகுத்து வருவது வழக்கம் இங்ஙனம் புலவர்களாலும், பல்கலைக் கழகத்தாராலும்

அறிதற்கு இயலாதன வென ஒதுக்கப்பெற்ற இசை-நூற் பொருள்களை விளங்க எடுத்துரைக்கும் இசைத் தமிழ் முதல் நூலாக இவ யாழ் நூல் வெளிவருவது தமிழகத்தாரது நற் பேரே யாகும்

ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வழக்கற்று மறைந்த இசைத் தமிழாகிய அருங்கலை நிதியத்தின் பெருமையினையும், அதனைத் தம் நுண்ணுணர்வால் ஆராய்ந்து கண்டுணர்ந்த அருடடிரு. விபுலானந்த வடிகளாரது புலமை மாண்பினையும், இவ யாழ்நூல் இனிது புலப்படுத்துவதாகும். செழுங்கலை நியம மெனத் திகழும் நம் அடிகளார் அவர்கள் கற்றுணர்ந்த பலவகைக் கலைகளும், இவ் விசை நூலாராய்ச்சிக்குத் துணை செய்தன என்னும் உண்மை, இந் நூலைப் பயிலவார்க்கு எளிதிற புலனாம். முதல் தமிழ்ப் புலமை வித்தகராகிய இளங்கோவடிகள், தம் இளமைப் பருவத்தே, அரசியற் செல்வத்தைத் துறந்து, 'சிந்தை செல்லாச் சேனெடுந் தூரத்து அந்தமில் இன்பத்து அரசாள வேநது' எனக் கண்ணகியாரால் பாராட்டப் பெறும் சிறப்பெய்தி, செந்தமிழின் முத்திறனும் செழிக்கச் சீலப்பதிகாரத்தினை யியற்றி யருளியது போலவே யாழ்நூ லாசிரிய ராகிய அடிகளாரும், இளமைப் பருவத்தே, உலகியற் செல்வங்களை வெறுத்துத், துறவுநிலை மேற்கொண்டு, சேர முனிவரின் திருவடித் துணையைப் பற்றித், தவ நிலையில் நின்று, அரும் பெறல் நூலாகிய இவ யாழ்நூலினைத் தமிழ் மூலகுகு உதவியுள்ளார்கள் அடிகளாரை இவ் விசைத் தமிழ் நூலாராய்ச்சியிற பெரிதும் ஊக்கிய செந்தமிழ்ப் புரவலர், தமிழவேள உமாமகேசுவரம் பிள்ளை யவர்களின் அன்புக் குரிய நிலைய மாகிய கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பாக இவ் யாழ்நூல் வெளிவருவது பெரிதும் பொருத்த முடையதே யாகும்

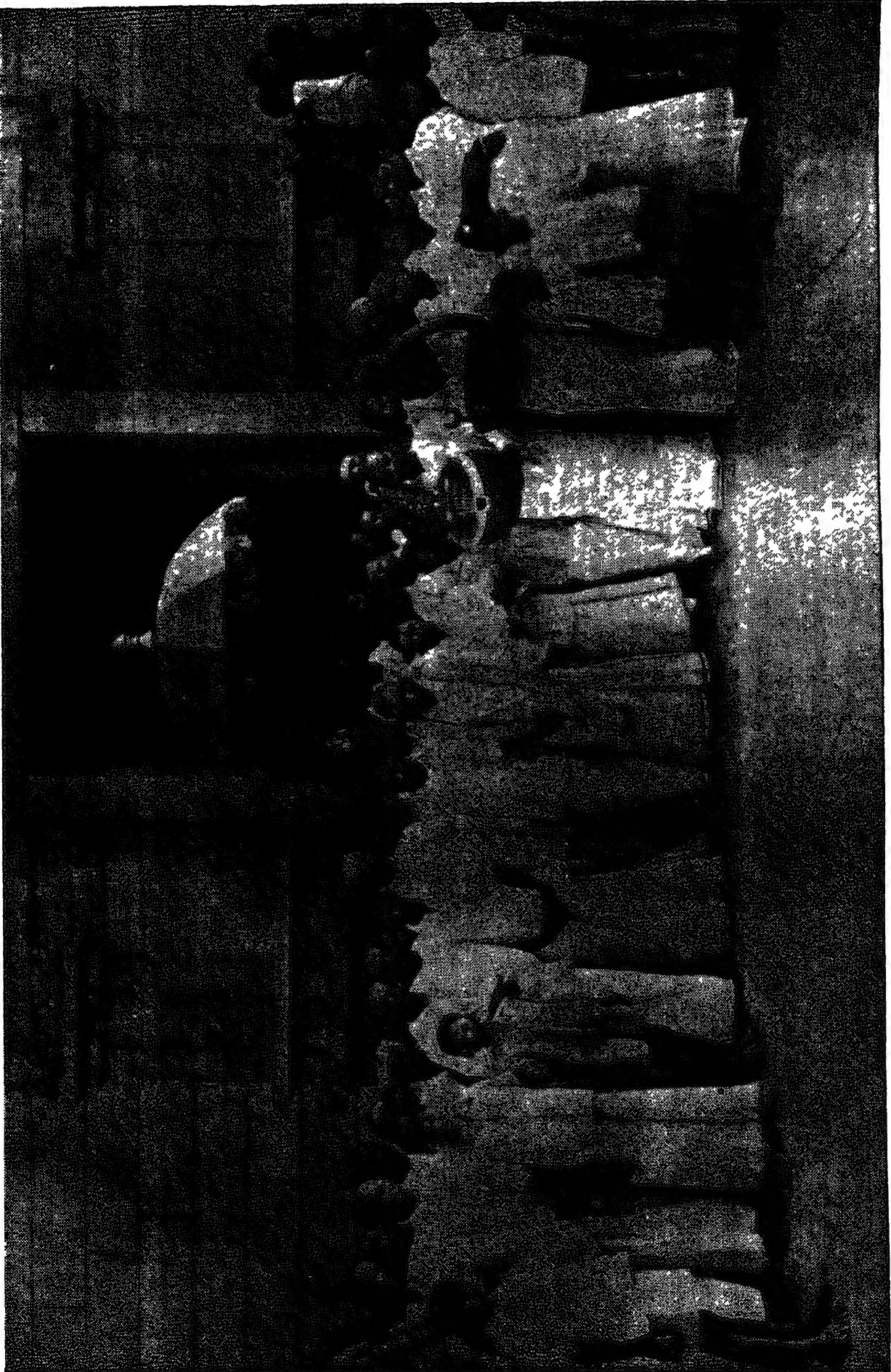
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தமிழ்த் தொண்டு செய்துவருகின்ற அடிகளா ரவர்கள், பண்டைத் தமிழா இசை நலன் உலக மெலாம் பரவும் வண்ணம், இவ யாழ்நூலினை, ஆங்கில மொழியில், மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதுடன், ஞாலமளந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழ்ப் புலமை உலக மெலாம் பரவ ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும், இதுபோன்ற ஆராய்ச்சி நூல்களை யியற்றித் தமிழகத்தை யுய்வித் தருளவார்களாக என அவர்கள் திருவடிகளைப் பணிந்து வேண்டுகின்றேன். அடிகளாரது தமிழாராய்ச்சிக்கு வேண்டும் வசதிகளை யெல்லாம் தமிழ்ச் செல்வர்களும், பல்கலைக் கழகத்தாரும் அவவப்போது செய்து புகழ் பெறுவாராக

புலமைக் கருவூல மாகிய அடிகளா ரருளிய யாழ் நூற் பொருளினைத் தமிழறிஞர் யாவரும் நன்கு பயின்று, நாளும் இன்னிசையால தமிழ் வளர்த்து, நலம் பெறுக எனத் தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்

இன்னிசைதோ யாழ்நூ லிசைபரப்பி னுண்புலமை
மன்னுவிபு லாநந்த மாமுனிவன் — தொன்மைத்
தமிழ்ப்புலமை மலகத் தமிழவளாதது வாழ்க
இமிழகடல்குழ ஞாலத் தினிது

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
தஞ்சை.
5-6-1947.

நீ. க ந த ச ர ி,
அமைச்சர்.



திருக்கோனமபூசுர்த் திருக்கோயிலில் ஆளுடையபிள்ளையார் திருமுன் உடைய புலவர் பேரவையில்
நூலகங்கேற்றாத்தற்கு யாழ்நாவுசிரியா எழுந்தருளுந் தேரறம் (5-6-47)

சிறப்புப் பாவிர்ம்.

உலகமெலாங் களிகூர ஒளிராதமிழி னியல்வளர
இலகுதமி ழிசைவழக்கே எம்மருங்கும் வளர்ந்தோங்கப்
புலவருள மகிழ்கூர யாழ்நூல்செய புலவர்பிரான்
மலரடியென் சென்னியினு மனத்தகத்தும் மலர்ந்துளவால்.

வேறு

ஒளிர்பரிதி யியக்கத்தாற் சிதர்ந்துதிர்ந்த தோர்பகுதி யுலக மாகி
மிளிர்மலையாய் விளங்கியவந் நாள்தொட்டே நாகரிக விறலான் மிக்குக்
குளர்கடலி னிடைமிளிர்ந்த குமரிநிலப் பெருமக்கள் குறிப்பிற் றேன்றுந்
தெளிதமிழி னியலபுணர்ந்தார் தெளிவுநிலை பெற்றேருங்கித் திகழ்நதா ரன்றே.

உள்ளததாற் பொருளியலபை யுணர்ததுமொழி யியலென்பா, உணர்ச்சி வேக
வெள்ளத்தா லெவவுயிரும் மகிழ்ந்திசைய ஓசைநலம விளங்க விற்பங்
கொள்ளசெய் உரைத்திறத்தாற் குலவுமொழி யிசையென்பர், குறித்த செய்கை
விள்ளத்தா னதுவாகப் பயிற்றுமொழி நாடகமா விரிப்ப ராலோ

பெருநாரை பெருங்குருகு முதலியநல் விசைநூல்கள், பேணத் தக்க
பொருளார்ந்த தமிழ்ப்பரதம் முறுவலசெயிற் றியங்குணநூல் சயந்த மென்னுந்
திருவார்ந்த நாடகச்செந் தமிழ்நூல்க ளானவெலாம் திகழ்தென் னாட்டில்
வருவார்போ வார்தமிழி னியல்பனைத்து முணர்ந்துமனம் மகிழ்ந்தார் மன்னே.

அசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே குமரிமுத லிமயம்வரை யமைந்த வந்நாள்
திசைமுழுதும் மெய்யறிவு சிறந்தோங்கத தமிழ்ப்புலவீ திகழ்ந்தார், தங்கள்
இசைநிலையை வளர்த்திட்டார், யாழ்குழலென் றெத்துணையோ கருவி கண்டார்,
வசையொழிய வளம்பெருக அறம்வளர்த்தே தமிழர்நிலை மாணபுங் கண்டார்

புனத்தகத்தே பொழிலகத்தே புறவார்தண் பணையகத்தே புன்னைக் கானல்
கனைத்ததிரை தவழ்மருங்கே கான்யாறறே யருஞ்சுரத்தே காத லின்ப
மனதகத்தே மகிழ்சுரக்கும மனையகத்தே மன்றிடத்தே மற்று மாங்கே
இனிதததமிழி ழிசைபரவு மியல்கண்டார் இன்பநிலை யெங்குங் கண்டார்.

மூவாத விளமைமிளிர் முத்தமிழி னியல்புணர முன்னோர் தந்த
தாவாத தமிழ்நூல்க ளெத்துணையோ தென்மதுரைத தண்ச்சங் கத்தே,
பாவார்ந்த கபாடபுரச் சங்கத்தே, கூடலிலே பயின்ற யாவும்
ஓவாத கடல்கோளால் மேவார்செய் சழக்கதனா லொழிந்த வந்தோ.

அதனால்,

ஆருயிரைப் பொருட்படுத்தா தமரகததே தறுகண்ண ராற்றும் வெற்றிப்
போரினையும் புகழ்சான்ற தமிழினைஞர் காதலராய்ப் புணர்ந்து வாழுஞ்
சீரினையும் தெய்வவிழாச் சிறப்பினையும் நாடெங்குஞ் சிறக்கப் பாடிப்
பார்புகழ் இசைவளர்க்கும் பாணரெனுந் தமிழ்க்குலத்தார் பரிசு தேறேம்

காதலையும் வெற்றியையும் கவின்பெறவே வளாததுமனக் கவலை மாற்றித்
தீதொழிய அசசமுடன் பெருமிதத்தை யளவுபெற நிறுத்திச் சோசால்
மாதரோடு மைந்தாகளு நாலிலததைந் திணைமரபின் மகிழந்து வாழ
ஆதரவா யமைந்திசைந்த யாமொடுபண் பாலைமுத லனைத்துங் கானேம

செந்துறைவெண் டுறைதேவ பாணியொடு வண்ணமிவை தெளியத தேறேம
சந்தமுள வரிப்பாட லுரிப்பொருளின் றுறைமுறையே தழுவப் பாடிப்
பைந்தொடியா யாழதனை யிசைத்துமகிழ் தரககானேம் பாரோர் போற்றும்
நந்தமிழி னிசையுணரார் வசையுரைப்பார் நிலைகண்டு நடுங்கி னேமால்

சேரரிளங் கோவடிகள் செந்தமிழின முத்திறமுஞ் செழிதது மல்க
ஆவமுறச் செய்தளித்த சிலப்பதிகா ரததமைந்த அரிய வுண்மை
தேர,அடி யார்க்குநலலார் இயற்றியரு ளுரையகததே சிறப்பக காட்டும
பார்பரவு மிசைநுணுக்கம் முதலான நூல்களிவண பயிலக கானேம.

கானல்வரி யுரைகானேங் கற்றறிந்தார போற்றவுளக கருத்தை யீர்க்குந்
தேனனைய பரிபாட லிசையமுதம் செவியினிக்கக கேளேந தெயவ
ஞானமுணர் பிள்ளையார் தமிழ்படர்ந்த யாழ்கானேம நாளும் இன்னே
மானமுடைத தமிழர்குலம் மதியிழந்த வகைகண்டே மருளகின் றேமால்
அவ்வழி,

இன்னபல பலநினைந்தே தமிழருளங் கவலபொழுதி லிளங்கோ வென்னும்
மன்னவனே தமிழ்வளர்க்க மீட்டுமிவண் வந்தடைந்தான் மகிழமி னென்னத
துன்னியிவண் முத்தமிழுந் துறைபோக வாயந்துணர்ந்து தொகுத்து நோக்கி
இன்னிசைதேர் யாழநூலை யியற்றினான் அவனசோததி இயம்பக கேணமின்.

தென்னிலங்கைக் குணபாலிற் காநேறு முதாரிற் சிறநது தோன்றும
தன்னலமில் வேளாளா குலத்தலைவன உயாசாமித தமபி யெனபான்
நன்னலஞ்சார் கண்ணமமை தனைமணநது மனையறஞ்செய நலத்தா லென்றும்
மன்னுதமிழ் வளமலிய மயிலவாக னப்பெயாகொள மகன்வந் துறறான்
அவனுநதான,

தந்தைதா யுளமகிழக கலைகழகந தனையடைந்தே தகுதி விஞ்சச்
செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் வடமொழியும் நனிபயின்று தோந்து கண்ணுய
வந்தவெண்ணூல் பூதவிய லறிவியனூ லெனைப்பலவும் பயின்று தேறி
முநதுபல கலைநலந்தேர் முருகனென்ப புலமைநலம் முதிரப் பெற்றான்

சிறப்புப் பாயிரம்

தண்ணளிசோ நல்லுளமுந் தகைசான்ற பெருஞ்சால்புந் தழுவப் பெற்ற
கண்ணம்மை கைத்தலத்தே வளர்தருநாள முதற்கொண்டே கருத்தி லென்றும்
பண்வளர்செந் தமிழ்ப்பண்பாம தீஞ்சுவைப்பா லினைப்பருகி மகிழ்நதான், இந்நாள்
எண்வளர்பல் கலைகளெலாந் தமிழவழியே பரப்பவுளத் தெண்ணி னூல

கயவாகு போற்றவொளிர் கண்ணகியா திருக்கோயில கண்டு தாழந்து
செயலாரும் புகழ்புரிந்த கண்ணமமை மகவாகித் திகழுஞ் சோத்தி
இயல்பாகப் பெற்றதனூல, சிலம்பின்முதற் பதிப்பாண்டிற் பிறத்த லாலீண
டியலிசைநா டகப்பொருளசோ தொடர்நிலையி லிவனுள்ளம் இயைந்த தாலோ.

கருங்கடலிற் கலமுகைத்துக் காற்றினையே தொழிலகொளருங் கருத்த முற்றி
விரும்பியநல் யவனம்வளர் கிரேதத்*முத லாகவெங்கும் மேவி முனனூ
ஒருங்குவளா தமிழககுலத்தா டலகமெலாம் பரவியதோ ருயாவு கேட்டும்
மருங்கறியா அடிமைகளாய் மடிகின்ற தமிழாநிலை கண்டு மாழகி,

சிந்துநதிக கரையிலிநநா ளகழநதுகாண மீனாட்டிற் றிகழநத முன்னோ
சிறதைமகிழ் செலவவளந் திகழநதொளிர்ந் நாகரிகச் சோத்தி பெற்றே
முந்துபல்லா யிரமாண்டின முன்னரே புகழ்வளர்த்த முறைமை கண்டும்
செந்தமிழர் வாழ்மவகை யறியாது தேம்புநிலை யகற்றல தேர்ந்தே,

பண்டைமுறை யேயினுந் தமிழருயர் நிலைபெற்றுப் பாரில வாழத்
தொண்டுசெயும பெருங்காதல ளததகத்தே கிளாநதெழலால தோற்றுந் திண்மை
கொண்டுகிற றுன்பகற்றுந் துறவறமேற கொண்டுழைக்குங் குறிககோள் மேவித்
தண்டமிழா போற்றுமயில் வாசனனா துறவறத்திற சாரந்தா ரன்றே

திருவளரு மயோத்திரகர் வந்தஅருந் திறல்திகழும் ஆயா பாடி
மருவிவளா கண்ணனெனு மிருவருமோ ருருவாகி வங்க நாட்டிற்
பெருகுபுகழ் காமாபு கூாதனிலே பிறந்தருளும் பெரியோன் செய்ய
திருவடியிற் பணிபுரியுஞ் சிவானந்த முனிவனடி செனனி சேர்த்தி,

அப்பெரியோ னருண்மொழியைச் செவிமடுத்தே யருளறஞ்சே ரன்பி னூலே
மெய்ப்பொருளை யுணர்நதுமகிழ் தவநிலையிற் றலைப்படுநன் மாண்பின் மேவி
இப்பெரிய வுலகத்தே யெவவுயிர்க்குந் துன்பகற்றி யின்ப நல்கும
ஓபரிய புலமைவிபு லாநந்த அடிகளென ஒளிரகின றூல.

வேறு

அறிவியற் பொருளி லியலபினை விளக்கும் அருந்தமிழ்க் கட்டுரை வரைந்தான்,
பிறமொழிப் புலவா பாநலந் தமிழிற் பெயர்த்துளஞ் சிறந்தனன், புலமைத்
திறமலி கலைதோ மாணவர் தமக்குச் செந்தமி ழியலவளந் தெரிக்கும
அறம்வளர் பணிபூண் டறிவினா லின்ப மார்தரச் செய்தன னன்றே.

ஓப்பருந் திறத்தால் நாடகத தமிழி னுயர்வினை மதிததுள முவந்தே
செப்பருஞ் சீர்சால் செந்தமிழ் முடிபும சிறந்தமே னாட்டவர் திறமும்
இப்பரி சென்றே யாவரு முணர மதங்கு ளாமணி யெனுநூல்
மெய்ப்பட டிகுகும் விறல்பிகத் தந்தான் வியந்திவற் புகழந்தனா புலவா

ஆங்கில மொழியிற புலவராம் பெரியோர் அருந்திற புலமையிற் றினைத்தே
பாங்குறு மவர்தம பாககளிற் சுவைதோ பயிற்சியின் முதற்படி யாக
ஆங்கில வாணி யெனப்பெயர் தந்தே அவர்சொலுங் கவிகளிற சிலதேர்ந்
தோங்கிய சுவைதேர் தீந்தமிழ்ப் பாட லுரையினை யியற்றினன் மாதோ

வேறு

செல்வ னண்ணு மலைநிறுவுஞ் செழுங்கலைதேர் நியமமெனத் திகழும் எங்கள்
தில்லை நகர்க் கழகத்தும் தென்னிலங்கைத் தீவகத்தார் பயிலுஞ் சீர்சால்
பல்கலைதோ கழகத்தும் பாங்குபெறுந தமிழ்த்தலைமைப பண்பா ரின்பம
மல்கவரும் பேராசான் மன்னியபல கலைவளாத் தே மகிழந் தோன்றல்.

காணருகே வயலருகே கடலருகே மலையருகே வாழும் சான்றோ
தேனெனவே வளர்தததமிழ் மேழிசைநூற றிறங்கண்டே தெளிவான் ஓநாள்
மீனொளிருங் கடலிலங்கை விளங்குமட்டு நீர்நிலையு ளெழுநல லோசை
தானுணர்ந்தே யேழிசைதே ராராய்ச்சித் திருத்தொண்டிற் றலைநின் றுனால்

இசையருவாய நின்றபிரா னெழுந்தருளுந் திருக்கயிலை யிறைஞ்சிப் போற்றும்
நசையதனால் நம்பெருமான் திருவடியே துணையென்ன நயந்து வானின்
மிசையவருஞ் செலற்கரிதாய் அமமையப்பா வீற்றிருக்கும மேன்மை பெற்றே
திசைமுழுதும் விளக்கியசீர்த் திருமலையை வலங்கொண்டு திகழநதா னன்றே

பனிமலையின் பாங்கரொளிர் திருக்கயிலா யப்பரப்பிற பால்போற் றேன்றி
யினிமைதரு மானதநீத் துறையாடி இறையருள்சே ரெழில்பெற் றேங்கித்
தனிமையொளிர் தவநெறியால் மனமாசு தவிர்ந்திறைவற் றுழந்து போற்றிக்
கனிமனத்தால் கண்களெலாம் நீர்மலகக் கசிந்துருகும வாழ்வு பெற்றான்

மலைசிலையா எடுத்தபிரான் மகிழ்ந்தருளுந் திருக்கயிலை யென்னுந் தெய்வ
மலைதலையா லேவணங்கி மகிழ்ந்திடுநற பேறுபெறு மாண்பன எங்கோன்
மலைவறமெய்ந நூற்பொருளை மனங்கொள்வோ ரொருமைநிலை வளரத் தெய்வ
மலைமிசையி னிருப்பரென மனங்கொண்டே வளரிமயஞ் சார்ந்தான் மாதோ.

வேறு

துயிலுணர்ந் தெழுந்த நாவலந் தீவாந் தூயதோ ரிதழுவெளி யீட்டிற
பயிலுநல் லாசா னெனவமர்ந் தொண்மை பரப்புநற் பொருளுரை வழங்கி
அயலவர் மதித்து மகிழ்தரத் தமிழ்நூ லரும்பொருள் பரப்பினான் அன்பின்
இயல்வளர் இமயத் தவநிலை யுறைந்தே யின்றமிழ்ப் பணிபல புரிந்தான்

சிறப்புப் பாயிரம்

ஐயிரண் டாண்டா யிரவொடு பகலும் அருந்தமி ழிசைத்துறை யாய்ந்தே
மெய்மைசேர் நூலின் றுணிபொருள் பலவும் விளங்கிட ஒருமைசே ருளத்தால்
தெய்வநல் லிமயச் செழுமலை யுறைநாள் திகழ்மலை மகள்திரு வருளால்
ஐயமற் றெழிய முடிபொருள் பலவும் அறிவினிற் றிகழ்தர வறிந்தான்

அங்கமர் நாளில் நம்பியா ருரர் ஆளுடைப் பிள்ளையா ரிவர்கள்
பொங்குபே ரன்பாற் போற்றிசெய் திசைத்த பொற்புறு திருப்பதி கச்சீர்
தங்குகே தாரத் திருமலை யெதிரே தோன்றிடத் தாழ்ந்தெதிர் போற்றி
அங்கணா தமிழ்க் கருளிய வினிமை யார்ந்துளந் தேக்கின னன்றே.

இன்னிசை வழியே நற்றமிழ் பரபுழம் இயல்புடைச சம்பநதர்க் கநநாள
முன்னிலைத் தோன்றி ஞானவா ரமுதம் மருத்திய முதலவியெம் அன்னை
சொன்னிலை வளஞ்சால சிலப்பதி காரத் தொகுபொரு ளாய்ந்திடு காலைப்
பன்னிரு பாலைத் திறமுணின் றுணர்த்தப் பாங்குற வுணர்ந்துள மகிழ்ந்தான்

இரவினில யாமப் பெரழுதிலே யொருநா ளிசைத்தமிழ் வளந்தெரிந் தருளி
உரவனெம் அடிகள் ஒளிபெறு முள்ளத் துவகைமிக கோங்கிட வெழுந்தே
பரவின னுமையைப் பாடினான் பணிந்தான் பராவருங் காதல்மிக் கிசையின்
மரபினைத் தெரிக்க வகுத்தனன் இசைநூல் வண்டமிழ் வளர்ந்தது நன்றே

வங்கமார கடல்கு ழிலங்கைநாட் டினிலே யமருநாள் மன்னிய அன்பின்
பொங்குநற் புகழான் சிதம்பர வள்ளல் பொற்புறு பண்ணை*யின் மேவித்
தங்கிய பொழுதிற் புத்தர்சீர் பரவு சமனொளி திகழ்தரப் பணிந்தே
அங்கமர் திறத்தால் ஆயிர நரம்பின் ஆதியா ழுமைதிகண் டறிந்தான்.

முன்னைநான் மறையின் முறபட வளர்ந்த முதன்மைசால் தமிழிசை மரபும்
நன்னரார் சங்கந் திகழ்ந்தொளிர் நாளில் நயம்பெற வளர்ந்தநற் றிறமும்
பின்னைநா ளிளங்கோ செயதருள சிலம்பிற் பிறங்கிய இசைக்கலை நயமும்
இன்னிசைக் கருவி குழல்வழி நின்ற யாழுறுப் பமைதியா டியல்பும்,

இனிமைதேர் யாழிற் றேனென விமிரும் ஏழிசை நரம்பிய லமைவும்
முனிவர்தம பெருமான சேரர்தங் குரிசில் மொழிந்தநூற் பாலையின் றிரிபும்
தனிவளர் புலமைத் தமிழாகாண் நூற்று மூன்றெனும பண்ணியல் வகையும்
பனிமதிச் சடையோற பரவுதே வார யாப்பிய லமைதியாம் பரிசும்,

குடுமியா மலையிற் பல்லவர் கோமான் குறித்திடு மெழுத்தினிற் காணும்
வடுவிலா விசையும் சாரங்க தேவர் வண்டமிழ் நாட்டினிற் போந்த
அடைவினை யுணர்ந்தே யியற்றிடு நூலி னமைந்ததே வாரநல் விசையும்
முடிவிலா விற்ப இசைநிலை யுணரக் கிளந்திடு கணிதநூன முறையும்,

* Woodstock Estate, Ceylon

ஏழிசை மரபின் உலகவர் கண்ட இயல்புதேர் பிறபொருள் வைப்போ
டெழியல் வகுத்தே யெழின்மிகும யாழநூ லெனுமிஃ தியறறினான், தமிழா
வாழநல் வழிகண் ணுர்வினை யருளி வளாவிபு லாநந்த னென்பான்,
ஆழிகு மூலகி லறிவொளி பரப்பும ஆணமைபெற நெழுந்தனா தமிழா

இயல்வளங் காணேம இசைவளங் கேளேம என்றுமுன இரங்கிய தமிழா
துயரொழிந் துவப்பா ராகவித் தோனறல் துறவற நெறிதலை நின்றே
மயர்வறத் தெளிந்தி ராயிரம் யாண்டாய மறைந்தொழி யாழத்திறங் கண்டென்
துயர்தவிர்த துவந்தான் எனததமி முன்னை தொல்லெழில் பெற்றுள முவந்தாள்

இளிமுத லாக ஏழிசை வளங்கண் டெழிலபெறும இசைநலம் என்றும்
தெளிதர, மறைந்த பழநதமிழ் நூல்கள புதுநலம் பெற்றொளி திகழ,
ஒளிர்நரு பண்டைச் செழுநகை கேளவி* யுருநலம் பெற்றிசை பரப்ப,
அளிதரும் அடிகள் நூலநலங் கண்டா ரனைவரு மகிழ்ச்சியிற் றினைத்தார்.

வாழி தமிழா வளபுகழால் ஞாலமெலாம்
ஏழிசைதோ யாழநூ லிசைபரப்பி — வாழியரோ
வித்தகனார் எங்கள் விபுலாநந தப்பெயாகொள்
அததனா தாளெம அரண்

இஃதூற பாயிரஞ் செயதான, யாழநூ லாசிரியா மாணவரு ளொருவ னுடைய
க வெள்ளைவாரணன்

* செழுநகை கேளவி யாழநூல் ஈடய-ஆம பக்கம் பரக்க



திருக்கோனளப்பூத நிருக்கோயிலில் ஆளுடையினையாச திருமுன கடைய புலவர பேரவையில்
யாழ்நலாகிரியா நூலாகேதும் தேர்தம் (5-8-47)

கணபதி துணை

யாழ் நூல்

க — பாயிரவியல்

1. தெய்வ வணக்கம்

முதப்பிள்ளையார்

உழையிசை இபமென உருவுகொள் பாளை உமைதிரு வுளகிறை அமிழ்துரு மழலை
மொழியுரை குழவியை அழகறி விளமை முழுதியல் வரதனை முறைமுறை பணிவாம
புழைசெறி கழைகுழ லிசைபொழி பொதியம் புகழுற வளருறு புலமகள் பனுவல
இழையணி தமிழமகள் எமதுளம் உறையும் இறைமகள் இசையியல் வளமுறு கெனவே.

இளையபிள்ளையார்

இளியொன்றினை இசைதந்தமஞ்ஞை எழிலொன்றவூரும் இளையோன்
கிளியொன்றினை மழலைக்குறத்தி கிழவன்பதங்கள் பணிவாம
அளியொன்றுசோலை வளினினைகூடல் அரவிரதவாவி உறைவாள
ஒளியொன்றுமேனி உரவோளெமமையை உரையெங்குமோசை உறவே.

நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல்

விளரியிசை ஆனிரைகள் விழைமுலலைக் குழலிசைத்து விலவீ ரற்குக்
களரியினில் மறையிசைத்த கடலவண்ணன் பதவிணையைக் கருததுள் வைப்பாம்
முளரிமலர்த தவிசிருத்தி முடிமன்னா அடிபணிந்த முறைமை யாலே
வளரிமயம் வரையாணை வகுத்தளித்த தமிழரசி வாழ்க எனறே

தீர்புரமெரித்த விரிசடைக்கடவுள்

தூரம் உய்த்தது பாணற் தருளோடே தாளம் ஈந்தது காழியர் கோவுககே
சீரும் பாணியும் தூக்கும் இசையவே தெய்வ மாரடங் கொண்டது திலலையில்
ஒரும் வேதத்தின் உசசியில் கின்றதாள உள்ளி ஏத்தி வணங்குதும் பைந்தமிழ்
பாரில் என்கும் பாரதிசை சூடியே பண்டி ருந்ததொர் பண்பினை எய்தவே

வெற்றிவெல்போர்க் கொற்றவை

ஞாலஇசைய வண்டுமுத குழறகோதை சரியக
கோடியதொழில் வானவுணர் குலமுதலவர் இரிய
உரகமணிக கச்சசையப் பொறசிலம்புங் கழலும
ஒளிககமாக காலாடும் ஒன்டொடியைப் பணிவாம
இரவிகுண திக்சயெழலும இருளகலு மாபோல
இதயவிருள் அகலவரும் எழினமுகதது நனகை
பாபியுளங் குவிரகவென மணிமொழியைப் பகரநதாள்
பாரொங்கும இவன்பெருமை பரநதிடுக எனவே.

தீருவின்செல்வி

துததத் திசைபயில கிளிமொழி மலர்மகள்
பததாக் கருள்புரி பதவினை பாவுதும்
விததைக கலையினில உயர்வுறு தமிழ்மொழி
எத்திக கினுமியல் இசையொடு மருவவே.

இசைமடந்தை

கைக்கிளை ஈழக் கட்டிய நாமபிற் கலந்துகின றினனிசை எழுபபி
கெய்க்கிளை கட்டிப் பகையினை தெரிதத மெலவியல இணையடி பணிவாம
புக்கிளை யாத புலமையின ஊறநுயப பொருநதினாக காரமிழ் தாகி
எக்கிளை ஞானும் மிககஅன பனிகும இருநதமிழ் அணங்கினை உவநதே.

—❦—

2. இசைநாம்புகளின் பெயரும் முறையும்

தெய்வ வணக்கமாக மேலேகூறிய ஏழுபாடல்களின் பொருளினைக் காணப்
புகுமுன், அவைதமது முதன்மொழிகளை நோக்குவோமாக அம் முதன்மொழிகள்
உழை, இளி, விளரி, தாரம, குரல், துததம், கைக்கிளை என அமைந்து ஏழிசைகளின்
பெயர்களாகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திலே

‘மேலது உழையிளீ கீழது கைக்கிளை’ என அரககேறறுகாதையினுள்ளும்,

‘பிழையா மாபின ஈரேழ் கோவையை
உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாயக கட்டி’ என வேனிறகாதையினுள்ளும்,

‘செந்நிறம் புரிநத செககோட் டியாழிற
நகதிரி காத்தொடு திவவுறுத தியாஅத்து
ஒறறுப புடைமையிற பறறுவழிச சோததி
உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாயக கட்டி’ எனப் புறஞ்சேரியிறுத்தகாதையினுள்ளும்

கூறப்படுதலின், சகோடயாழிலுஞ் செங்கோட்டியாழிலும் நரம்புகள் உழைமுதற்
கைக்கிளையிறுவாயாகக் கட்டப்பட்டன என அறிகின்றும்.

பாயிரவியல்

‘ஈரேழ்தொடுத்த செம்முறைக்கேள்வி’ எனவும், ‘பிழையாமரபின் ஈரேழ் கோவை’ எனவுங் கூறப்பட்ட சகோடயாழின் பதினான்கு நரம்புகளிலே, முதல் நான்கு மெலிவுத்தானத்திலும், இடை ஏழு சமன்தானத்திலும், இறுதி மூன்று வலிவுத் தானத்திலும் நின்றன.

மெலிவு	சமன்.	வலிவு
உ. இ வி தா.	கு. து. கை உ. இ வி. தா.	கு. து. கை.

அவை அவ்வாறு நின்றலின் சமன்தானத்து ஏழு நரம்புகளும் குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் முறையாக அமைந்தன.

இனி, ‘வண்ணப்பட்டடை யாழ்மேல்வைத்து’, என அரங்கேற்றுகாதையி னுள்ளும், ‘குரலவாய் இளிவாய்க் கேட்டனள்’ என வேனிற்காதையுள்ளும் வருத லானும், பன்னிரண்டு இராசி வீடுகளிலே ஏழு இசை நரம்புகளையும் நிறுத்ததுமிடத்துக் குரல் துலாத்திலே நிற்க இளி இடபத்திலே நின்றலானும், குரல்நரம்பு மாயோ னாகுமிடத்து இளிநரம்பு முன்னோனாகிய பலபத்திரனாகுமென ஆய்ச்சியாகுரவையுட் கூறப்படுதலானும், ‘பட்டடை—நரம்புகளில் இளிகுப் பெயா, என்னை? எல்லாப் பண்ணிற்கும் அடிமணையாதலின்,’ என அடியாக்ககு நல்லார் கூறுதலானும், பண்டை இசையாசிரியா இளிக்கிரமத்திலே, இளிமுதலாக நரம்புகளை வைத்தனரென அறிகின் றும் அங்ஙனம் வைக்குங்கால் அவை இளி, விளரி, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை என நிற்பன பிற்காலத்தாரும இம்முறையே கொண்டனரென்பதைப் பின்னர்க் காட்டுதும்.

தாரக்கிரமத்திலே தாரம் முதலாகவும், குரற்கிரமத்திலே குரல் முதலாகவும், நரம்புகள் வைக்கப்பட்டன இங்குக் குறிப்பிட்ட தாரக்கிரமம், குரற்கிரமம், இளிக் கிரமம் எனனும் மூவகைக் கிரமங்களின் இலக்கணம் மேல்வரும பாலைத்திரிபியலினுட் கூறப்படும்

‘தாரததுட் டோன்றும் உழையுழை யுட்டோன்றும்
ஒருங் குரலகுரலி னுட்டோன்றிச—சேருமிளி
யுட்டோன்றா துத்தததுட் டோன்றும் விளரியுட்
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு’

என்றமையின், பிறப்புமுறையிலே ஏழு நரம்புகளும் தாரம், உழை, குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளையென நின்றனவென்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது.



3. இசைநாம்புகளின் ஓசைகளும்,
அவை தமக்குப் பிற்காலத்தார் வழங்கிய பெயர்களும்

முதற்பாடலிலே 'உழையிசை இபம்', அஃதாவது உழைநரம்பின் ஓசையைத் தருகின்ற யானை என்றும்.

'வேண்டிய வண்டும மாண்டகு கிளியும்
குதிரையும் யானையுங் குயிலுந் தேநுவும்
ஆடும என்றிவை ஏழிசை யோசை' எனப் பிங்கலநதையும்,

'வண்டு கிள்ளை வாசிமத யானை
தவளை தேநுவா டேழிசை யோசை' எனச் சேநதன் திவாகரமும்,

'வண்டொடு கிள்ளை வாசி மதயானை தவளை தேநு
ஒண்டிற லாடென் றேழு மோதுமே ழிசையி லோசை' எனச் சூடாமணி நிகண்டும,

குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழிசையின் ஓசைகளை முறையாகக் கூறுதலின், உழையென்னும் இசைநரம்பின் ஓசை யானையின் ஒலியாகு மென்பது பெற்றும். நாரதசிகைஷு, சங்கீதரத்தினாகரம் என்னும் வடமொழி நூலா சிரியர்கள் யானையினொலி நிஷாதம் என்னும் சுவரததுககு உரியதென்பா அங்ஙன மாதலின், உழை நிஷாதமென்பது பெறப்பட்டது. சாமவேதகானம் நிஷாத சுவரத தைத் தொடங்குமிடமாகக் கொண்டது அதுபற்றி யானைககுச 'சாமகா' என ஒரு பெயருண்டென வடமொழிநூலார் கூறுவார. மேலும், பண்டை விளரியும் பிற்காலத்து இருஷபமும் பசவினொலியைத் தமக்குரிய ஓசையாகப் பெற்றன ஆதலின், இவை யிரண்டும் தம்முள் ஒப்பன. பண்டைத் தாரமும் பிற்காலத்துக் காந்தாரமும் ஆட்டி னொலியைத் தமக்குரிய ஓசையாகக் கொண்டன ஆதலின், இவையிரண்டும் தம்முள் ஒப்பன. அவ்வாறே பண்டைக் கைக்கிளையும் பிற்காலத்துத் தைவதமும் குதிரையி னொலியைத் தமக்குரிய ஓசையாகக் கொண்டன ஆதலின், இவையிரண்டுந் தம்முள் ஒப்பன. இனி நிஷாதத்தை யடுத்துவருவது ஷட்ஜம் ஏனைய ஆறும் பிறத்தற்கு இடமானது என்பது 'ஷட்ஜம்' என்னும் பெயராகாரணமாகும் உழையை அடுத்தது வருகின்ற இளியும் எல்லாப் பண்ணிற்கும் 'அடிமணையாதலின்' பட்டடை என்னும் பெயரினைப் பெற்றதென முன்னர்க் காட்டினும் ஆதலின், பண்டை இளி பிற்காலத்து ஷட்ஜம் ஆகும். இளிக்கிரமத்திலே, இளி முதனிலையாக நிற்கும் என்பதும் பிறவும் முன்னே கூறப்பட்டன. 'இளிக்கிரமம்' என்பதனை வடநூலார் 'ஷட்ஜக்கிராமம்' என வழங்கினார் இளிநரம்பின் ஓசைக்குத் தமிழ் நிகண்டுநூல்கள் குயில, தவளை யிவற்றினொலியைக் குறிப்பிட்டன. நாரதசிகைஷும், சங்கீதரத்தினாகரமும் ஷட்ஜத் திற்கு மயிலின் ஒலியினைக் கூறியிருக்கின்றன யாமும் அவ வழக்குபற்றி இந் நூலினுள்ளே 'இளியொன்றிநின்ற இசைதந்த மருஞை' என்றும் மேற்குறித்த ஐந்தினையும் அடைவே நிறுத்தியபின் எஞ்சிநின்ற குரலுந் துத்தமும் பிற்காலத்தா ரால் முறையே மத்திம பஞ்சமங்களாக வழங்கப்பட்டனவென்பது தெளிவா கின்றது. இவ்வாறு கொள்ளுதற்குரிய வேறுசில நியாயங்கள் பின்னர் அலகு(சுருதி)க்

கணகக்குக் கூறுமிடத்துக் காட்டப்படும் தமிழ் நிகண்டுநூல்களினுள்ளும் கலித் தொகை, பரிபாடல் ஆதிய சங்க இலக்கியங்களினுள்ளும் குரல்நரம்பினுக்குத் தேன் வண்டினது ஒலி ஒப்பாகக் கூறப்பட்டது ஆதலின், நாம் மேலே 5-ஆம் பாடலிலே 'குரல் இசைய வண்டு' என்றும் வடநூலார் மத்திமத்துக்குக் கொக்கு, கிரௌஞ்சம் என்னுமிவற்றைக் காட்டுவா துதத்ததிறகுத் தமிழ்நூலார் கிளியைக் காட்டினர் ஆதலின், நாமும் 'துதத்திசையில கிளி' என்றும் வடநூலார் குயிலைக் காட்டுவர். இரண்டும் பொருத்தமேயாம் இளிநரம்பாகிய ஷட்ஜத்திற்குப் பிங்கலந்தை குயி லொலியினைக் கூறியது பொருத்தமில்லை என்பதனை அறிந்தே சேநதன் தீவாகரமும் சூடாமணி நிகண்டும அஃதொழித்துத் தவணையினொலியைக் கூறின தவணையினொலி யும் மயிலினொலியும் ஒரே நீர்மையவாதலின், நாம் மயிலினைக் கொண்டாம் இம் முடிபுகளைத் தெளிவுநோக்கி அட்டவணைப்படுத்துவாம்

இளி	மயில், தவளை	ஷட்ஜம்
விளி	பசு	இருஷபம்
தாரம்	ஆடு	காந்தாரம்
குரல்	வண்டு, கொக்கு	மத்திமம்
துத்தம்	கிளி, குயில்	பஞ்சமம்
கைக்கிளை	குதிரை	தைவதம்
உழை	யானை	நிஷாதம்



4. இயற்கையினியன்ற விசையும் பண்ணப்பபட்ட விசையும் ;

உள்ளத்துணர்வுகளும் மெய்ப்பாடுகளும் ;

இணை, கிளை, பகை, நட்பு ; பண்ணென்னும் பெயர்க்காரணம்

நல்லமுசியார் என்னும் புலவர் பரிபாடல் கள-ஆம் பாடலிலே இயற்கையி னமைந்த ஆடல் பாடலையும், பாணனும் பாடினியும் பண்ணித்தந்த பாடல் ஆடலையும் ஒருங்கு வைத்து ஒப்புமை காட்டுகின்றார். அவர் செய்யுள் வருமாறு

'ஒருதிறம், பாணா யாழின் நீங்குரலெழ
ஒருதிறம், யாணா வண்டின் இமிரிசையெழ
ஒருதிறம், கண்ணா குழலின் கரைபுளழ
ஒருதிறம், பண்ணா துமபி பரந்திசையூத
ஒருதிறம், மண்ணார் முழவி னிசையெழ
ஒருதிறம், அண்ணல ரெடுவரை யருவிநீர்ததுமப
ஒருதிறம், ஆடனல விறலியா ஒலகுபுதுடங்க
ஒருதிறம், வாடை யுளாவயிற பூங்கொடிதுடங்க
ஒருதிறம், பாடினிமுரலும் பாலையங்குரலின்
நீடுகிளா கிழமை நிறைகுறை தோன்ற
ஒருதிறம், ஆடுசீர மருளை யரிஞரல தோன்ற
மாறுமா றுறறனபோன மாறெதிர கோடன
மாறட்டான் குன்ற முடைத்து.'

சேவ்வேள் குன்றத்தின் ஒருபுறத்திலே இயற்கை வனப்பும், மற்றொருபுறத்திலே செயற்கை வனப்பும் மாறுற்றனபோல எதிர்கொண்டு நின்று புலவருள்ளத்திற்கு உவகையளிக்கின்றன பாணருடைய யாழினின்று எழும் இனிய இசை ஒருபுறமாக, அவவிசைகேட்டு மாறுற்றுப் புதிதாகவந்த வண்டுகளின் இமிர்தல மறொருபுறமாயிற்று இவ்வாறே குழலின கரைபொடு துமபியினிசையும், முழலிசையொடு அருவிரோலியும், விறலியா நுடககத்தொடு பூங்கொடியின் நுடக்கமும், கிழமை, நிறை, குறைகளின் தோற்றத்தோடு மயிலினது அரிந்த குரலின் தோற்றமும், மாறுற்றனபோன்று எதிர்நின்றன

கிழமை ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ என நாலு தாக்கு உடையது, நிறை ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ என இரண்டு தாக்கு உடையது, குறை ஆஅஅஅ என ஒரு தாக்கு உடையது மயிலினொலி, அரிந்து (இடையிடடுத) தோன்றுதலின், கிழமை, நிறை, குறைககு ஒப்பாயிற்று

முத்தமிழ் வளாதத போதியத்தருந்தவன் வாழிடமாதலின், போதியவரை இசைக்கிருப்பிடமாயிற்று அவ் வரையிலுள்ள புழைசெறிந்த கழையும் குழலிசையினைத்தரும் என்னும் பொருளமையப், 'புழைசெறிகழை குழலிசைபொழி பொதியம்' என்றும் தமிழணங்கு அரசுலீற்றிருந்த மதுரை மாநகரினைச் சூழ்ந்த சோலையிலே, வண்டினம் யாழ்செய்யப், போதியத்திருந்துவந்து அநகர்ப்புறத்தினை யடைந்த தென்றலானது, அவ்வியாழிசை கேட்டுருகி, நின்றுநின்று மெல்லென வியங்கிற்றுதலின், 'அளியொன்றுசோலை வளநின்ற கூடல்' என்றும் தினைப்புனங் காத்த வளநி நாயகியாரின் மெலலென் மழலை செவிப்படட கிளியானது இனமெனறெண்ணி அகலாது நின்றல் இயல்பாதலின், 'கிளியொன்றிநின்ற குறத்தி' என்றும் மழலைக்கு ஏற்றியுரைப்பினும் அமையும் அருந்தமிழ்க் களவொழுகு முறையிலே குறிஞ்சி நிலத்துத் தலைவியாகிய வள்ளியைத் தமது இவ்வலுகுகு கூட்டி வைத்தல் கருதியே முத்தமிழ்களையார் 'உழையிசை யிபமென' உருக்கொண்டாரெனப் புராணங் கூறும்.

புனத்திலும், பொழிலிலும், குன்றத்தின்மீதும், மருதத்தண்பணையிலும், மூலைப்புறவத்திலும், கடற்கானலிலும், கான்யாற்றடைகரையிலும், அருஞ்சுரத்திலும், மனையினகத்தும், மன்றத்தினுள்ளும், தேவாகோட்டத்தும், அறவோர் பள்ளியிலும் இசை வழங்கிய நாடு தமிழ்நாடு. மெலலென்றிசைகுகும் தென்றலி னுயிராப்பிலும், இழுமென இழிதரும் அருவி நீரிலும், நறுமலரில் முரலுகின்ற தேன்வண்டி னொலியிலும், இசையினைக் கேட்டு உவந்த பழநதமிழர், பாடன்மகளது மிடற்றுப் பாடலையும், பாணனிசைத்த யாழப்பாடலையும், குழலோன தந்த வங்கியப் பாடலையும் செவியாரக் கேட்டு இன்பமெய்தினர்

யாழ்க்கருவியிலே இயைபுடைய நரம்புகள் பலவற்றை இசைத்தெழுப்புகின்ற பண்போன்ற இன்னிசை யொலியொன்று ஈழநாட்டின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள மட்டக்களப்பு வாவியினுள்ளே கேட்கப்படுகின்றது அவ்விசையினைக் குறித்து லீகிரம, காததிகைத் திங்கள் தமிழ்ப்பொழிலிலே யாம் வெளியிட 'நீரமகளி னின்னிசைப்பாட' லின் ஒருபகுதியினை ஈண்டுத் தருகின்றும்.

‘இளவேனிற்காலத்திலே, நிறைமதி நாளாகிய பூரணை நாளிலும், அதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள நாட்களிலும், வானம் களங்கமற்றிருக்கும் வேளையிலே, யாமப்பொழுதிலே, புளியந்தீவுக்கோட்டைக்கும் கல்லடிக்கு மிடையிலே, சிறு தோணியினைச் செலுத்திச்சென்று, வாவி நடுவிலே, ஆப்பரவமின்றி, அமைதி நிலையிலிருந்து உற்றுக்கேட்டால், நீரினுள்ளிருந்தெழுகின்ற அற்புதமாகிய இன்னிசையொலி செவி வழிப் புகுந்து உள்ளததையுருக்கும் இததகைய அற்புத இசையொலியானது வட அமெரிக்கா நாட்டின் மேற்றிசையிலுள்ள சலிபோனியா (California) நாட்டிலும் ஈழத்து மட்டக்களப்பு நாட்டிலுமன்றிப் பிறிதெவவிடத்திலும் கேட்கப்பட்டிலதென அறிஞர் கூறுவர். இலங்கைக்கு வரும் மேனாடார் இவ்விசையைச் செவிமடுப்பதற்காக மட்டக்களப்பிற்கு வருவதுண்டு இவ்விசை நீரினுள்ளிருந்து எழுவதாதலின், நீர்வாழ்செந்தின் ஒலியாதல் வேண்டுமென எண்ணிப்போலும், அந்நிய நாட்டார் இதனைப் பாடும் மீன் (Singing Fish) இசையென்பா மீன்கள் நீரினுட் குதித்து ஆடுதலைக் கண்டோமேயன்றி, அவை மகிழ்ச்சியாற பாடுதலை யாண்டுங் கேட்டிலமாதலின், அந்நிய நாட்டாரது உரையினை யாம ஏற்றுகொள்ளமாட்டோம் கலை வல்லார் காணாத உண்மைகள் சில கவிஞரது உள்ளத்து உதிப்பவாதலின், இவ்வற்புதக் கீதவொலியைக் குறித்துத் தமிழ்ப்புலவர் ஒருவரெழுதிய செய்யுள் ஒன்றினை ஈண்டுத் தருகின்றும் அறிஞர் உவந்தேற்று அருள் புரிவாராக கவிஞர்க்கு இயல்பாக அமைந்த புனைநதுரையெனக் கொள்ளினும் இழுககாகாது.

தண்ணளிசெங் கோலாயத் தனியறமே சககரமாய
மணமுழுதும் ஆண்டபுகழ் வாமன அடியிணையே
என்றும் அழியா திலங்குரு சமனொளியும்
கன்று குணிலாக கனியுதித்த மாயவற்கு
மூவடிமண ஈந்தளித்த மூவாப் புகழ்படைத்த
மாவலியின பேரால் வயங்கு மணிநதியும்
காவும் பொழிலுங் கழிமுகமும் புள்ளணிந்த
ஏரியும் மலகி இரத்தினத் தீவமென
ஆரியர் போற்றும் அணிசால் இலங்கையிலே
சீரார் குணதீசையைச் சேர்த்து வளர்புகழும்
ஏரால் இயன்றசெந்நெல் இனசுவைத்தீங் கன்னலொடு
தெங்கி னிளநீருந் தீமபலவி னாளமிர்தும்
எங்குங் குறையா இயலுடைய நன்னாடு
மட்டக் களப்பென்னு மாநாடந் நாட்டினிடைப்
பட்டினப் பாங்கர்ப் பரந்ததோ ணுமுகமாய
ஐங்கரன் கோயில் அமிரத் கழிக்கணித்தாயப்
பொங்கு கடலுட் புகும்நீர் நிலையொன்று
நீர்நிலையி னுள்ளே நிகழ்ந்த அகிசயத்தைப்
பாரதியக் கூறும் பனுவ லிதுவாகும்

யாழ் நூல்

மாசகன்ற மணிவிசுமபில் வயங்குநிறை மதியம
 மலாககிரண் ஒளிபரப்ப வளருமிள வேனில
 வீசுதென்ற லொடுககூடி வீளையாடல கண்டு
 விண்ணகத்தாள் மண்ணகத்தில் விழைவுகொளும் யாமம.

அஞ்சிறைய புனொளவியும் ஆனகன்றின் கழுததில்
 அணிமணியின் இனொலியும் அடங்கியபின் நகரா
 பஞ்சியைநத அண்ணசேரும் இடையாமப் பொழுதிற
 பாணொடுந தோணிமிசைப் படாநதனனோ புலவன

தேனிலவு மலாப்பொழிலிற் சிறைவண்டு துயிலச
 செழுநதாங்கத தீமபுனலுள நநதினங்கள் துயில
 மீனலவன் செலவினறி வெண்ணிலவிற றுயில
 விளங்குமட்டு நீரிலையுள எழுநததொரு நாதம்.

நீல வானி லே
 நிலவு வீச வே
 மாலை வேளை யே
 மலைவு தீரு வோம
 சால நாடி யே
 சலதி நீரு ளே
 பால பாடி யே
 பலரொ டாடு வோம

நிலவு வீச வே	மலைவு தீரு வோம
சலதி நீரு ளே	பலரொ டாடு வோம
நிசரி காக மா	மபத நீநீ சா
சரிக மாம பா	பதநி சாச நீ
ரிகம பாப தா	தநிச நீரி கா
கமப தாத நீ	நிசரி காக மா

என்ன எழுநதஅநத இன்னிசைத்தீம பாடலினைக
 கன்னலெனக் கேடடுக் களிதத புலவனுநதன
 அனபனமுக நோக்கி ஆகாஇவ வறபுத்ததை
 என்னென் றுரைப்பேன் இசைநூற் பொருளுணர்நதேன்
 ஐநதாம நாமபின் அமைதியினை யானறிநதேன
 காரதாரத தைந்தாயக் கனிநத நிஷாதமெழும்
 செயய நிஷாதச செழுஞ் சுரத்தின பஞ்சமமே
 வையம் புகழுகின்ற மததிமமாம மததிமத்திற(கு)
 அஞ்சாஞ் சுரமாம அணிசட்ஜம் சட்ஜத்தின
 பஞ்சமமே பஞ்சமமாம பன்னும ரிஷபமதற(கு)
 அஞ்சாஞ் சுரமாய அடையும் அணிரிஷபத்(து)

எஞ்சாத பஞ்சமமாய எய்திநிற்குந் தைவதமே
 தைவதத்திற் கைநதாயத தனித்தகாந தாரமெழும்
 இவவகையே ஏழாகி இன்னிசையாழ திகுமுழுவில்
 நாதமாயத தோன்றி நவைதீர் அமிழ்தனைய
 தீதமாய மேவுக கிளையாயப பகைநட்பாய
 நின்ற முறையை நினையின இவைகிளையாம்
 எனற பொழுதில் எழுவா மடநல்லார
 நீரு ளிருநதெழுநது நின்றா அரமகளிர
 ஆதலினால் மூப்பறியார அந்தீக குழலொலியும்
 ஓதிய யாழின் ஒலியு மெனமெழிவார
 பைமபுனலின மேறபடாநத பாசிகிகா கூநதலார
 அமபொனனின் மேனி அரையின்கீழ் மீனவடிவம்
 செங்கமலம் போறகாங்குள திகுள மதிமுகத்திற்
 பொங்கிய புன்முறுவல் பூத்தார புலமையார்
 கவிமுகத்தை நோக்கிக் கனிநதுரைப்பார யாங்கிளையே
 புவியிலெனைத தாரமென்பார புதல்வியவன் போஉழையே
 உழையின மகளருறபே ருற்றாள் இளிதரையை
 பிழையில் இளிபாற் பிறந்தான்போ துததமே
 துததம் பயநத சதைவிளரிப் போபூண்டாள
 உயதத விளரிக் குறுதரையை கைக்கிளையே
 பொனனின் கபாட புரததுறைவோம மாவலிரீர்
 தன்னிற படிநது சமனொளியைக் குமபிடுவோம்
 ஆடுவோம பாடுவோம ஆராத காதலினால்
 வாடுவோம பினனா மகிழ்வோம் நகைபுரிவோம்
 அசச முறுவோம அடையாதார தங்கிளையாம்
 இசசை யறவே இழிததுரைக்கும் நீரமையேம
 உருததெழுநது கோபிப்போம உணமை யுரைப்போம
 அருத்தியொடு வீரம அறைவோம் வியப்புறுவோம்
 திகுள நிறைநாளிற் சோவோமிந நீர்நிலையைக்
 கங்குல கழியுமுன்னே காரபடிநத மைக்கடலைச
 சென்றுயாஞ் சோவோமெஞ் செயகை யிதுவென்றா
 ஒன்றாக நீருள ஒளிததார் தமிழ்ப்புலவன
 சிறதையை யனனாபாற் சோததி மனைபுகுநதான்
 வரத இசையின் வான்முறையும் ஈங்கிதுவே?

நீரரமகளிர் தோன்றியது கவி கற்பனையாமெனக் கொள்ளுமிடத்து, இசைத் தோற்றத்திற்குப் பிறிதொரு காரணங் காட்டல் வேண்டும். மணி, கடல், யானை, குழல், மேகம், வண்டு, தும்பி, சங்கு, பேரிகை, யாழ் எனக்கூறிய பததுவகை நாதங்க ளுள்ளே சங்கநாதமானது முரற்சி, முழக்கம் என இருவகைப்படுமென்று அறிஞர்

கூறுவர். 'முந்நீர் வலம்புரி சோர்ந்தசைந்து வாய்முரன்று முழங்கி யீன்ற, மெய்ந்
நீர்த் திருமுத்து' எனச் சீவகசிந்தாமணி ஒம்படைச்செய்யுளினுள்ளே இருவகை
நாதமுங் கூறப்பட்டன. 'மோது முதுதிரையான் மொத்துண்டு போந்தசைந்த
முரல்வாய்ச் சங்கம்' எனச் சிலப்பதிகாரம் முரற்சியை மாத்திரங் கூறுகிறது இம்
முரற்சியானது சங்கினது வளர்ச்சிக்கேற்ப நாதம வேறுபட்டுத் தோன்றும். மட்டக்
களப்பு வாவி கடலொடு கலப்பதாதலின், ஒருவகைச் சங்கு வாழ்தற் கிடமாயிற்று.
அளவிற் சிறியவும் பெரியவுமான சங்குகள் இடையிட்டு முரல்வதனாலே ஏற்படும்
ஒசையின் சேர்க்கை இசைத்தன்மை பெற்றுத் தோன்றுகிறது அஃதெவ்வாறாயி
னும், கவிதையுட் கூறப்பட்ட நீரரமகளிரது கிளையிற்பிறப்புமுறை இசைமரபிற்கு
ஒத்ததேயாம்.

நின்ற நரம்பிற்கு ஐந்தாம நரம்பு கிளைநரம்பு எனப்படும். நான்காம் நரம்பு
நட்பு நரம்பு எனப்படும். மூன்றாம், ஆறாம் நரம்புகளைப் பகை நரம்பு என்பர். இரண்
டாம், ஏழாம் நரம்புகள் நின்ற நரம்பிற்கு இணையெனப்படுவ. ஏழு நரம்புகளும்,

1	2	3	4	5	6	7
முதல்	இணை	பகை	நட்பு	கிளை	பகை	இணை

என்னும் அடைவாக நின்றலை நோக்குக.

'உறவினை நட்புக் கிளைவியப் பெய்த
முகின்முழ வதிர ஏழிசை முகக்கும்
முல்லை யாழொடு சூழுவன டலம்பக்
கனவனர் குழப் புறவுபாட் டெடுப்பப்
பசுந்தழை பாப்பிக் கனமயி லால'

என்னும் கல்லாடச் செய்யுளடிகளின் உரையிலே,

'ஏழா நரம்பினை நானு நட்பாகு
மைகதுகினை யாது மூன்றாம் பகையே'

என்றூரிசைமரபுடையார்' எனக் காணப்படுகிறது வழுநீங்கிய தூயவுருவத்திலே,

'ஏழா நரம்பினை நானு நட்பாகும்
ஐந்துகிளை ஆறாம் மூன்றாம் பகையே'

என்றார் இசைமரபுடையார்' என்று பாடங்கொள்ளவேண்டுமெனப் புலப்படுகின்றது.

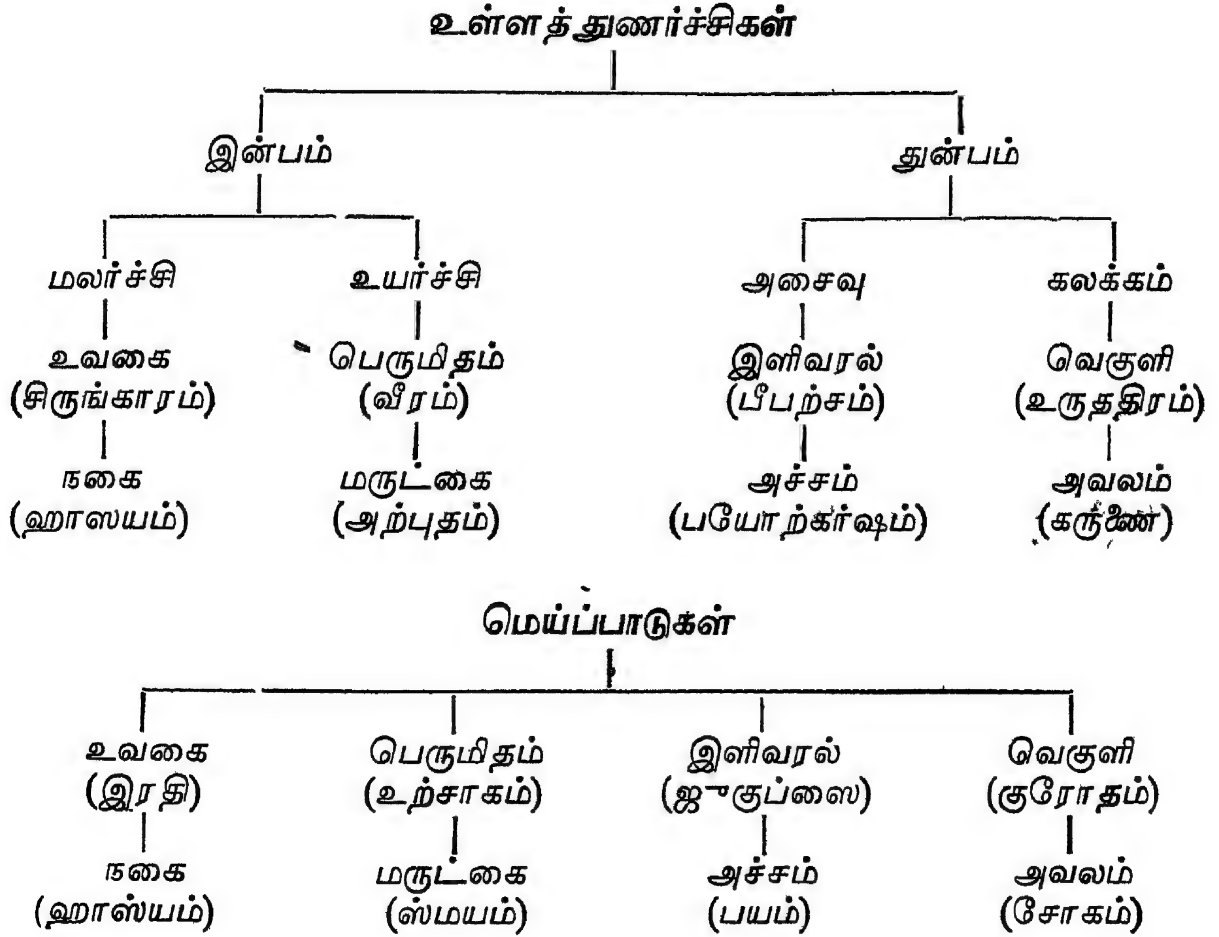
'இணையெனப் படுவ கீழும் மேலும்
அணையத் தோன்றும் அளவின வெனப்'

என அடியார்க்குநல்லார் காட்டிய சூத்திரப் பொருளும் இதனாற் றெளிவாகின்றது.
மூன்றாம் ஆறாம் நரம்புகளைப் பகையெனக்கொண்ட காரணமும் அப்பகை நீக்குதற்
குக் கைக்கொள்ளப்பட்ட மரபும் பின்னர்க் கூறப்படும்.

பாயிரவியல்

மேலைச் செய்யுளிலே நீரரமகளிர் கூற்றாக ஒன்பது சுவைகளும் குறிப்பிடப் பட்டன இவை தம்மை ஒருசிறிது ஆராய்வாம் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பாட்டு உதித்து மனத்திற்கு ஆறுதலளிக்கின்றது. இன்பந் துய்த்த உள்ளத்தினின்று மலர்ச்சியும் உயர்ச்சியும் தோற்றுவன துன்பந் தோய்தவினாலே மனத்தில் அசைவுங் கலக்கமும் ஏற்படுவன மலர்ச்சி, உயர்ச்சி, அசைவு, கலக்கம் என்னும் நான்கினும் நின்று உவகை, பெருமிதம், இளிவரல், வெகுளி என்னும் நான்கும் தோன்றுவன. உவகையினின்று நகையும், பெருமிதத்தினின்று மருட்கையும், இளிவரலினின்று அச்சமும், வெகுளியினின்று அவலமும் தோன்றுவன. இவ்வெட்டுந் தோல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலினுள்ளே விரிவுற ஆராயப்பட்டன. இவற்றோடு சமநிலையினை யுஞ் சேர்க்கச் சுவை ஒன்பதாகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட உள்ளத்துணர்ச்சிகளுக்கும் மெய்ப்பாடுகளுக்கும் வட நூலார் வழங்கிய பெயர்களைக் கீழே காண்க



இசையாசிரியனமைதி கூறியவிடத்துச் சிலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர் 'உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய்' என்கின்றார். சுவையோடு தொடர்புடைய 'இரதம்' என்னும் இம்மொழி வடமொழிப் பாவத்தோடு ஒத்த பொருளினதாகச் சுவையுணர்ச்சியைக் குறித்துத் தமிழில் வழங்கப்படுகிறது.

‘ பண்ணும்பத மேழும்பல வோசைத்தமிழுவையும்
பண்ணின்றதொர் சுவையும்உறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானுனிடம் வீழிம்மிழ லையே ’

என்னும் தேவாரப் பதிகத்தின் முதலீரடிகளிலும் ஆளுடையபிள்ளையார் பண், இரதம், தாளம் எனும் மூன்றினையும் குறிப்பிடுகின்றார். இம் மூன்றுறுப்புக்கிய பிண்டமே ‘பரதம்’ எனப்பட்டது. ‘நாடகத்தமிழ்நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலாவுள்ள தொன்னூல்களு மிறந்தன’ என அடியார்க்குநலலார் கூறுதலின், தமிழ்ப்பரதம் ஒன்று இருந்து இறந்தமை தெளிவாகின்றது.

மேலே குறித்த மூன்றுறுப்புக்களிலே இரதம் இதுவென ஓரளவிறகுக் காட்டி னும்; பண், தாளம் என்னும் இரண்டினது தன்மையையும் ஒருசிறிது ஆராய்வாம்

‘ அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர் ’ எனவும்

‘ அசையுஞ் சீரும் இசையொடு சோத்தி
வகுதன ருணர்த்தலும் வல்லோ ராரே ’ எனவும்

‘ இசைநிலை நிறைய நிற்குவ வாயின
அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறலே ’ எனவும்

ஆசிரியர் தோல்காப்பியனார் கூறுதலின், செய்யுளிடத்து எழுத்துக்கள் பெறும் மாத் திரை யளவு உரைக்கும் இலக்கணம் இயற்றமிழுக்கும் இசைத்தமிழுக்கும் பொதுவா மென்பது புலனாகின்றது. ‘சீரியைந்திற்றது சீர்’ என்றபடி, தாளத்தினிறுதி இசைத் தமிழிலுஞ் சீர் எனப்படும். தாளத்தினிடை நிகழுங் காலம் நூக்கு எனப்படும். தாளத் தின் முதலெடுக்குங் காலம் பாணி எனப்படும் கவித்தொகை கடவுள்வாழ்த்துப் பாடல் உரையினை நோக்குக. செப்பல், அகவல், துள்ளல், தூங்கல் எனும் நால்வகை ஓசைவிகற்பங்கள் தாளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டன. தாளம் பிழையாது நிற்கப் பாவினது உருவம் செவிக்குப் புலனாகும் அழகிய செந்தாமரை மலரினையும் பசிய இனியினையும் படத்திலெழுதப் புகுந்த ஓவியன் முதலிலே வெள்ளிய தளத்திலே நுண்ணிய வரைகளினாலே உருவத்தைத் தோற்றுவிக்கிறான். இவ்வுருவத்தினைப் போன்றது தாளத்தோடியைந்த பாவினோசை அதன்மேல் செம்மை, பசுமையாகிய நிறங்களைத் திட்டிச் சித்திரத்தை முடிக்கிறான். பாவோடணந்த இசையினை இசைத் தல் இந்நிறந்திட்டுதல்போலவதோர் செய்கை. ‘நிறந்தோன்ற’ என உரையாசிரி யர்கள் பலவிடத்தும் வழங்கியிருப்பதைக் காணலாம் ‘நிறம்’ என்னும் தமிழ் மொழியோடு ஒத்த பொருளினது ‘இராகம்’ என்னும் வடமொழி. பாவோடு நிறத்தினை இசைத்தலால், இஃது, ‘இசை’ யெனப்பட்டது. பண்ணுதல் என்னும் வினையடியாகப் பிறந்தது ‘பண்’. பண்ணும் இசையும் ஒத்த தன்மையவாயினும், அவற்றிடையே அமைந்த வேறுபாடுகளுஞ் சிலவுள. அவை பண்ணியலினுட் கூறப்படுவ.

அரங்கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே இப்பொருளினைக் கூறும் பகுதியைத் தருவாம்.

‘மூலாதாரந் தொடங்கிய எழுத்தின் நாதம் ஆளத்தியாய்ப் பின் இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம் என்னை?’

‘பாவோ டீணத விசையென்றோ பண்ணென்றோ
மேவார பெருந்தானம் எட்டானும்—பாவாய
எடுத்தல் முதலா இருநான்கும் பண்ணிப்
படுத்தமையாற பண்ணென்று பார’

‘பல இயற்பாககளோடு நிறத்தை இசைத்தலால இசையென்று பெயராம்

‘பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டானும் பண்ணிப்படுத்தலாற பண்ணென்று பெயராயிற்று

‘பெருந்தானமெட்டாவன நெஞ்சம், மிடறும், நாக்கும, மூக்கும, அண்ணாக்கும, உதடும, பலலும், தலையுமென விவை’.

‘கிரியைகளெட்டாவன எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம், ஒலி, உருட்டு, தாககு எனவிவை’

இவைதம்மோடு குடிலத்திற்கும் ஒலிக்குமிடையில் விந்து, நாதம் என்னும் இரண்டினைச் சோததுப்பதது எனபாருளா இவைதமமைப் பண்ணியலினுள விரிததுக் கூறுவாம்

5. மூவகைத்தானம்; ஆரோசை; அமரோசை; நாலவகைச் செய்யுளியக்கம்.

வேனிற் காதையினுள்ளே,

மூவகை யியக்கமும் முறையுளிக கழிப்பித
திறத்தது வழிப்பேற தெளளிசைக் கரணத்துப்
புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி

என்புழிக் கூறிய ‘மூவகை யியக்கமும்’, புறஞ்சேரியிறுத்த காதையினுள்ளே,

ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பறறுவழிச் சோததி
உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி
வரன்முறை வரத மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாலை பாடற் பாணி
ஆசான் திறத்தி னமைவரக் கேட்டு

என்புழிக் கூறிய ‘மூவகைத்தானமும்’ ஒத்த பொருளின. மெலிவு, சமன், வலிவு என நாம் முன்னர்க் குறிப்பிட்ட மூன்றுமே மூவகையியக்கமென்றும், மூவகைத்தானமென்றும் இங்குச் சுட்டப்பட்டன.

யாழ் நூல்

மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் வானமுறையால
தந்திரிகள மெலிவித்தும் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்
அந்தரத்து விரறொழிவுகள் அளவுபெற அசைத்தியக்கிச்
சந்தரச்செவ கனிவாயுந துளைவாயுந தொடக்குணை

எனும் ஆனாயநாயனார் புராணச் செய்யுளினாலே, மந்தரம், மத்திமம், தாரம் எனப் பிற்காலத்தார் வழங்கியன பழந்தமிழர் கூறிய மெலிவு, சமன், வலிவு எனனும் மூன்றினையுமேயாம் என்பது தெளிவாகின்றது வடமொழித் 'தாரம்' மூவகைத் தானத்தினுள் ஒன்று, தமிழ்த் 'தாரம்' ஏழிசையில ஒன்று இருமொழியும் மயங்காது காததறபொருட்டு வடமொழித் தாரத்தை யொழித்தது, 'உச்சம்' என்னும் சொல்லினையே வழங்குவாம் மெலிவிறகு 'மந்தம்' என்னும் வழக்குச் சிலப்பதி காரத்திலும் வந்துளது மூன்றினையும் சோதது 'மந்தோச்சசமம்' என ஆடியார்க்கு கலலா வழங்கினார். வீணைநரம்பு மந்தக்குரலுக்கு இசைகூட்டப்படடிருப்பின், அதன் செம்பாலிலே சமவிசையாகிய குரலும், அதன் வாரத்திலே உச்சவிசையாகிய குரலுங் கேட்கப்படுவ,

அம்பே தானக மறுபதிற் மடித்தே
செம்பால் வாரஞ் சிறுமைக கெல்லே

என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையிலே, 'செம்பாலாகிய முப்பதடி', 'வாரமாகிய பதினைந்தடி' எனக் கூறப்படுதலின், நின்ற அளவிற சரிபாதி 'செம்பால்' எனவும், நான்கிலொரு கூறு 'வாரம்' எனவும் அறிகின்றும் இவற்றின் விரிவெல்லாம் இசை நரம்பியலினுட் கூறப்படும்.

குரல் — துத்தம் — கைக்கிளை — உழை — இளி — விளி — தாரம் — குரல் என மந்தக்குரல்முதற் சமகுரல்வரைப் பெருகிச் செல்லும் நரம்புகளின் இசை ஆரோசை எனப்படும் குரல் — தாரம் — விளி — இளி — உழை — கைக்கிளை — துத்தம் — குரல் எனச் சமவிசையாகிய குரல்முதல் மந்தக்குரல்வரை அமர்ந்து இயங்கும் இசை அமரோசை எனப்படும் இவைதம்மைப் பிறகாலத்தார் 'ஏற்றம்', 'இறக்கம்' என்னும் பொருளினவாகிய 'ஆரோகண', 'அவரோகண'ச் சொற்களால் வழங்கினர்.

நரம்பு நீளத்திற் குறுக இசை பெருகிச் செல்லும் நொடிப்பொழுதிற்கு 256 சிற்றசைவுகளோடு இயங்குகின்ற வீணைத்தந்தியின் செம்பால் 512 சிற்றசைவுகளோடு இயங்கும், வாரம் 1024 சிற்றசைவுகளோடு இயங்கும்

பேரியாழிலே, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி என்னும் ஏழும், மெலிவு, சமன், வலிவு என்னும் மூன்று தானத்திலும் தனித்தனி நின்றன. மொத்த நரம்பு இருபத்தொன்று. சமன்தானத்து நரம்பு ஏழும் மெலிவுத்தானத்து நரம்பு ஏழின் செம்பாலாவன. வலிவுத்தானத்து நரம்பு ஏழும் சமன்தானத்து நரம்பு ஏழின் செம்பாலாவன; மெலிவுத்தானத்து நரம்பு ஏழின் வாரமாவன எனினும் பொருந்தும்

சேங்கோட்டியாழி லமைந்த ஒற்றுறுப்பானது, நரம்புகளைச் செம்பாலாக்கி மெலிவுநரம்பிற் சமன்தோன்றவும், வாரமாக்கி மெலிவு நரம்பில் உச்சமெனப்படும் வலிவுதோன்றவும் செய்வது.

இசைக்கும் இயலுக்கும் பொதுவாகிய செய்யுளியகம் நான்கு உள் அவை முதனடை, வாரம், கூடை, திரள் எனப்படுவ அருமபதவுரையாசிரியா அரங்கேற்று காதையுரையினுள்ளே, 'இயக்க நான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்த செலவினை யுடைத்தாகலானும், திரள் மிகவும் முடுகிய நடையினை யுடைத்தாகலானும், இவை தவிர்ந்து இடைபட்ட வாரப்பாடல சொல்லொழுகமும் இசையொழுகமும் உடைத்தாகலானும், கூடைப்பாடல சொறசெறிவும் இசைச்செறிவும் உடைத்தாக லானும், சிறப்புநோக்கி அவவிரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவு நிரமப நிறுத்த வல்லனாய்' என்றார் எனக் கூறியதுகொண்டு நால்வகை யியக்கத்தினையும் பொதுவாக வுணரதுகொள்ளலாம் இவ்வாசிரியாதாமே கானல்வரி உரையினுள்ளே,

அழலணங்கு தாமரை யருளாழி யுடையகோன் அடிக்கீழ்ச் சோநது
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்தலாநது தோடேநதி நிழற்றும் போலும்
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்தலாநது தோடேநதி நிழற்றும் மாயிற
ரெழலணங்கு மனபுடையார் குழொளியும் வீழ்கரியும் சொல்லா வன்றே

இது கூடைச் செய்யுள்.

கூடை யெனபது கூறுங் காலை
நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி
நான்கடி யஃகி நடத்தற்கு முரித்தே

வார மெனபது வகுக்குங் காலை
நடையினு மொலியினு மெழுத்தினு நோக்கித்
தொடையமைந தொழுகுந தொன்மைததெனப்

இவை அடிவரையிட்டன

எனக் காட்டினா. 'நடத்தற்கு முரித்தே' என்புழிநின்ற உம்மையினால் இடை மடங்காது வருவனவுங்கொள்க இங்குக் கூறிய நால்வகை யியக்கங்களும் செப்பல் முதலிய நால்வகை யோசைகளும் மயங்கிவருதலின், மயங்கிசைக் கொச்சக்கலிப்பா அப்பெயர் பெற்றது

உரைசால அடிகள் அருளிய மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் மயங்கிசைக்கொச்சக்கக் கலிப்பாவிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்

இந்நூற் றெய்வவணக்கச் செய்யுட்களுள்ளே கைக்களைச் செய்யுள் முதனடை யாகவும், இளி, விளி, தாரச் செய்யுட்கள் வாரமாகவும், குரற்செய்யுள் கூடையாக வும், உழை துத்தச் செய்யுட்கள் திரளாகவும் அமைந்துநின்றன.

6. தேவபாணியும் பரிபாடலும்

முதலாழி யிறுதிக்கண் கடல்கொண்ட தேன்மதுரையகத்துத் தலைச்சங்கத்து அகத்தியனாரும், இறையனாரும், குமரவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின கிழவனும் என்றிவருளளிட்டோரிருந்து தமிழாராயந்த காலத்திலே, எண்ணிறந்த பரிபாடலும், முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையு முள்ளிடன புனையப் பட்டனவென அறிகின்றும் கடைச்சங்கத்துத் தொகுக்கப்பட்ட தொகைநூல்களுள் ஒன்றாகிய எழுபது பரிபாடலின் ஒருபகுதி நமக்குக் கிடைத்ததுளது. கிடைத்த பகுதி யினை நோக்கித் தமிழ்சையின் வளத்தினையும் பாடலினமைந்த விழுமிய பொருளினையுங் கண்டு இறுமபூதெய்துகின்றோம் நமக்குக் கிடைத்த ஒருசில பரிபாடல்களின் நலத்தினை நோக்கித் தலைச்சங்கத்தாரா புனைந்த எண்ணிறந்த பரிபாடல்கள் எத்துனை வளஞ் சிறந்திருந்தனவோ வெனவெண்ணி உளமுருகுகின்றோம் பாடறபின்னாகப் பாடற்றுறையும், பாடினாபெயரும், பண்ணின்பெயரும், இசைவகுத்தாரா பெயரும் தரப்படாதிருக்கின்றன நாகனார், பெட்டனாகனார், நனனாகனார், நநநாகனார், கண்ணனாகனார் எனநின்ற பெயர்களை நோக்குமிடத்து, இசைவகுத்த பாணா நாக குலத்தின ராமோ என எண்ணவேண்டியிருக்கிறது கேசவனார், நல்லச்சுதனார் என்போர பாடினாராகவும், இசைவகுத்தோராகவும் இருக்கின்றனா இவர்தாம் வகுத்த இசையினை ஒருமுறைபற்றி எழுதியிருத்தல் வேண்டும அம்முறையும், முறைபற்றிய இசைக்குறிப்பும் நமக்குக் கிடைத்தில

திருமார் திருநானகு செவவேடகு முப்பத
தொருபாட்டுக காடுகிழாட கொன்று—மருவினிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற நிறம

என்றமையின், இப்பாடல்கள், மாயோன், சேயோன், காடுகிழா ள எனனுந தெய்வங் களை வாழ்த்திய பாடல்களாகவும், வையை, மதுரையின் வனப்பினையும், அவைதம்மில் முறையே நீராடியும், வாழ்ந்தும் இன்பந்துய்தத மக்களது செயல்களையுங் கூறும் செய்யுட்களாகவும் அமைந்தன இயற்கைவனப்புந் தெய்வவனப்புமே இசைப் பாட்டுக்கு உவந்த பொருளாவன என்பதைப் பரிபாடல்நூல் நமக்கு நனகு உணர்த்து கிறது. தமிழ்நாடு உய்யுமாறு திருவவதாரஞ்செய்த நாயன்மார்கள் பாடிய தேவாரப் பாடல்களும் இயற்கை வனப்பினையும் தெய்வ வனப்பினையும் ஒருங்கு கூறும் நீர்மைய

தேவரை முன்னிலைப்படுத்திப் பரவும்பாட்டுத் தேவபாணி எனப்படும் இது முத்தமிழுக்கும் பொதுவானது கடலாடுகாதை யுரையினுள்ளே அடியார்க்குநல்லா 'பதினொராடற்கும முகநிலையாகிய தேவபாணி, மாயோன்பாணி' எனக்கூறி, ஆங்கதற குப் பின்வருஞ் செய்யுளை எடுத்துக்காட்டாகத் தருகின்றார்.

மவர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன
மறிதிரைக கடலினை மதித்திட அடைத்தவன
இலகொளித தடவரை காதத்தினி லெடுத்தவன
இனவினைத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தவன்

முலையுணத தருமவள நலத்தினை முடிததவன
முடிகளபத துடையவ னுரத்தினை யறுததவன
உலகனைத தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கினன
ஒளிமலாக கழறரு வதற்கினி யழைத்துமே
இஃது எண்சீரான வந்த கொச்சக வெருபோகு.
பண-கௌசிகம தாளம்-இரண்டொத்துடைததாரம்.

மேலேகுறிப்பிட்ட பதினோராடலகளுள் ஒன்று மரககாலாடல் இது வேற்றி வெலபோர்க்கொற்றவையாகிய தூககை யாடியது அவுணா வஞ்சனையினாலே பாம்பு, தேள் முதலியவாகப் புகுதலை யுணர்ந்து, அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு மரககால கொண்டு ஆடுதலின் மரக்காலாடலாயிற்று மேலே தெய்வ வணக்கப் பாடலக ளுள்ளே, குரற்பாடலில் மரககாலாடல குறிப்பிடப்பட்டது அப் பாடலில், 'மணி மொழி' என்றது வாதவூரடிகளுளிய திருவாசகத்தினை.

7. மிடற்றுப்பாடலுங் கருவிப்பாடலும்

ஏமாங்கத நாடடின இராசமாபுரத்திலே, அழகுற அமைந்த யாழ்மண்டபத் திலே வந்து அமர்ந்த காந்தருவததையானவள முதலிலே அவைப்பரிசாரமாக ஒரு பாடலைப்பாடுகின்றாள் அதன்மேல அவள் தோழியாகிய வீண்பதி யென்னும் பேடி, மணவினைகருதி வந்திருந்த ஆடவரை நோக்கி, 'இனையாளாகிய தததை பாட வீர ரெலலாரும் அதற்கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசித்தல தொடங்குக அதற்கு இயையீராயின், இவளது யாழ் வாசினை போல விரையப் பாடுவீராக' என் றாள் பின்பு, காந்தருவதததை, பாவைபோலிருந்து, யாழை வாசித்தது, அதற்கேற்பப் பாடினாள் அவவிசையினைக் கேட்ட அரசா முதலினோர் விம்மிதமெய்தி, 'இம்மட வரலது புருவம் ஏறு, கண்ணும ஆடா, மிடறும் வீங்காது, பறகளும தோன்றா; ஆத் தால இவள வாய்திறந்து பாடினாளோ? அன்றி யாழ்தான தனக்குரிய நரம்போடு நாவினையும் பெற்றுப் பாடிற்றோ?' வென வருந்தினா

கருங்கொடிப் புருவ மேறு கயனெடுங் கண்ணு மாடா
அருங்கடி மிடறும் விமமா தணிமணி யெய்துந தோன்றா
இருங்கடற் பவளச செவ்வாய திறந்திவள பாடி னாளோ
நரம்பொடு வீணை நாவி னவினறதோ வென்று நைந்தார் —வேககிந்தாமணி

இங்குக் குறித்த பாடன்மரபே இசைமரபு என்னும் நூலினுள்ளும்,

கண்ணிமையா கண்டந துடியா கொடிற்சையா
பண்ணளவும் வாயதோன்ற பறமெரியா—எண்ணிலிவை
களளார நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவா
உள்ளாளப் பாட லுணா —நச்சினாக்கினியருரை-மேற்கோள

என்னுமிடத்துங் கூறப்பட்டது இங்குக் கூறியது உள்ளாளப்பாடல். முன்பு கூறிய கிரியைகளெட்டுடனே, 'உள்ளாளம், விந்து, நாதம்' என்னும் முன்றினையுங் கூட்டப் பெறுகின்ற பதினொன்றும் பதினொரு பாடற்றொழில்கள எனப்படுவ

உள்ளாளம் லீரதுவுட னாத மொலியுருட்டுத
தன்னாத தாககெடுததல் தான்படுததல்—மொள்ளக்
கருதி நலிதலகம் பிததல் குடிவம்
ஒருபதின்மே லொனறென் றுரை —நச்சினாக்கினியருரை-மேற்கோள

உள்ளாளத்தினைக் குடிலத்தோடு ஒன்றாக்கிக் கூறுவாருமுளர் வந்து, நாதம், ஒலி, உருட்டு, தாக்கு என்னும் ஐந்தும் ஒரு தொகுதியாக, எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்தும் மற்றொரு தொகுதியாக நிற்பவெனக் காணப் படுகிறது. பின்னின்ற ஐந்தின் இலக்கணம் வருமாறு

எடுத்தல்பாட் டிச்சமாம என்படுததல் மாதம்
தடுத்தது நலிதல் சமமாம—தொடுததியன்ற
தன்னாத கம்பிதத் தானடுவகல நறகுடிவம்
உள்ளாளப் பாட லுரை —நச்சினாக்கினியருரை-மேற்கோள

உள்ளாளப்பாட்டுப் பாடுங்கால், இடை பிங்கலையை இயக்க மறுத்து, மூலாதார முதல் பிரமரந்திரமளவும நின்ற வெளியிலே இயங்கிப் பாடுதலென்பர்

மண்ணென்று பாட வதுவொன்று பல்வளைக்கை
மண்ணென்று மெல்லிரலும் வானாரம்பின் மேனடவா
விண்ணின் நியங்கி மிடறு நடுகெடுகி
எண்ணின்நி மாத ரிசைதோற் திருநதனளே

என்னுஞ் சீவகசிந்தாமணிப் பாடலினுள்ளே, 'விண்' என்றது மேலே கூறிய வெளியினை. அவ் வெளியிலே இயங்கிப் பாடவேண்டிய உள்ளாளத்திலே மிடறு நடுங் குதவாலேற்பட்ட கம்பிதங் கலந்தது குறையாயிற்று ஆதலினாலே காரதருவதத்தை யாழ்ப்போரிலே தோல்வியடைந்தாள்

பருதது நிழலும்போற பாட்டும் எழாலும்
திருநதுதாரச சீவகற்கே சோரதன

என்னுமிடத்துப் பருந்தினியககம் பாடறொழிலுக்கு ஒப்பாகக் கூறப்பட்டது; எங்ஙனமெனின், 'பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந் நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல உயர்கின்றாற்போலப் பாட வேண்டுதலின் அஃது உவமமாயிற்று.'

கருவிகள் பல ஒருங்கியைந்து ஒலிப்பதனை இக் காலத்தார் Orchestra என்பர். இது பழந்தமிழ் நாட்டில் ஆமந்திரிகை யென வழங்கப்பட்டது. 'குழல்வழி யாமெழீஇத தண்ணுமைப் பின்னா, முழவியம்ப லாமந்திரிகை' எனச் சீவக சிந்தாமணி, 675 ஆம் பாடலுரையில், நச்சினாக்கினியர் காட்டிய மேற்கோட குத்திரத்தினாலும்,

குழல்வழி நினற தியாமே யாழ்வழித
தண்ணுமை நினறது தகவே தண்ணுமைப்
பின்வழி நினறது முழவே முழவொடு
கூடின் நிசைத்த தாமச திரிகை

என்னும் அரங்கேற்றுகாதைச் செய்யுளினாலும் அறிகின்றும். இச் செய்யுளுரையிலே,

அருமபதவுரையாசிரியர், 'ஆமந்திரிகையாவது—இடக்கை. நின்றது கருவியென்னுது ஓசையென்க' என்றார்.

அனைத்துக் கருவிகளையும் ஆக்கியும் அடக்கியும் சிதைவின்றிச் செலுத்துவோன் தண்ணுமையாகிய மத்தளக்கருவியை யிசைப்போனாதலின், அவன் 'அத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழில் முதலவ' னெனப் போற்றப்பட்டான்.

8. பாணர் வான்முறை

'பாணன் பறையன் துடியன் கடம்பனென றிந்நான்கலலது குடியுமில்லை' என்னும் பழஞ்செய்யுளிற் குறிக்கப்படும் நான்கு பெயர்களுள்ளே மூன்று இசைக் கருவியாற்பெற்ற பெயர்கள் ஆதலினாலே, பழந்தமிழநாட்டிலே இசையறிவு பெருகப் பரவியிருந்ததென அறிகின்றும்.

பேரிகை படகம் இடக்கை உடுகை
சீர்மிகு மத்தளம் சலலிகை கரடிகை
திமிலை குடமுழாத தக்கை கணப்பறை
தமருகம் தண்ணுமை தாவில தடாரி
அநதரி முழவொடு சநதிர வளையம்
மொநதை முரசே கணவிடு தாமடி
நிசாளம் துடுமை சிறுபறை அடக்கம்
மாசில தகுணிசசம் விரலேறு பாகம்
தொக்க உபாங்கம் துடிபெரும பறையென
மிகக் னுலோர் விரித்துரைத் தனரே

—அடியார்க்குநல்லாருரை-மேற்கோள்

எனத் தோற்கருவிகள் கூறப்பட்டன. பறையினை முழக்குவோன் பறையன்; துடியினை முழக்குவோன் துடியன் 'தோற்றந் துடியதனில்' என்றமையினாலே, கூத்தப் பிரானது திருக்கரத்திலிருப்பது துடியென்று தெளியப்படும்.

மறங்கடைக் கூடிய துடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மத்திணைப் புறனே

என்னும் தோல்காப்பியப் புறத்திணையியற் குத்திரத்தினாலே, போர்க்களத்துச் செல்லும மறவர் தத்தமது துடியரோடு ஊர்ப்புறஞ் சூழ்தல் கூறப்பட்டது

நித்திலஞ்செய பட்டமும நெற்றித் திலதமும
ஒத்திலங்க மெய்பூசி 'யோரத்தாடஇத—தத்தம்
துடியரோ லோப்புறஞ் சூழ்ந்தார மறவா
குடிநிரை பாராட்டக் கொண்டு.

என்னும் பழம்பாடலிற் கூறியிருப்பவற்றை அகக்கண்கொண்டு நோக்குவோமாக. பழந்தமிழநாட்டு வீரமறவர் நெற்றியிலே திலதமிட்டு முத்தினுற்செய்த நெற்றிப் பட்டத்தைக் கட்டியிருக்கின்றனர் உடலிலே சாந்தம் பூசி அரையிலே போர்க் கோலத்திற்குரிய ஆடை அணிந்திருக்கின்றனர் தத்தமது துடியர் பின்செல்ல ஊர்ப்புறத்தைச் சூழ்ந்து செல்கின்றார்.

முலலைக்கு ஏறுகோட்பறை, குறிஞ்சிக்கு முருகியமுந் தொண்டகப் பறையும்,
மருதத்திற்கு மணமுழவும் நெல்லரிகிணையும், நெய்தற்கு மீனகோட்பறை, பாலைக்குச்
சூறைகோட்பறையும் நிரைகோட்பறையும் என ஐவகை நிலத்திற்கும் பறை கூறப்
பட்டன இவற்றை முழக்குவோர் பறையா

பாணன் கூததன விறலி பாததை
யாணஞ் சான்ற அறிவர் கண்டோ
பேணுதரு சிறப்பிற் பாரப்பான முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇத
தொன்னெறி மரபிற் கறபிற குரியா

எனத் தோல்காப்பியச செய்யுளியலுட் கூறியபடி, கறபினுட கூற்றிறகுரிய பாணன்
தலைமகளது ஊடலினைத் தீர்க்கும் வாயிலகளுள் ஒன்றாவான்.

வையாவிககோப் பெரும்பேகன் தனது மனைவி கண்ணகியைத் துறந்திருந்தா
னாக, அவனாற் றுறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக அவனைப் பாடிய பரணரும், அரி
சில்கிழாரும், பெருங்குன்றார்கிழாரும் அகத்தினை மரபின்படி தமமைப் பாணராக
வைத்துச் செய்யுள் செயதது மேற்குறித்த உண்மையினை வலியுறுத்துகின்றது
அவற்றுள் ஒரு செய்யுள் வருமாறு

மடததகை மாமயில பனிககுமென றருளிப
மடாஅ மீத்த கெடாஅ நல்லிசைக
கடாஅ யானைக கவிமான பேக
பசிததும் வாரேம பாரமும இலமே
களவகனி யன்ன கருங்கோட்டுச சீறியாழ
நயம்புரிந் துறையுநா நடுங்கப் பண்ணி
அறஞ்செய தீமோ அருளவெய யோயென
இஃகியாம இரந்த பரிசிலஃ திருளின
இனமணி நெடுந்தே ரேறி
இன்ன துறைவி யருமபடா களைமே

—புறம. 145

‘யாம பசிததும் வருவே மல்லேம், காக்கப்படும் சுற்றமும உடையே மலலேம்’
எனப் புலவர் கூறுகின்றா உண்மைப் பாணரோவெனின் இவ்விரண்டும் உடையவ
ராகவே தோற்றுவாரா அவர் அத்தகையராதலை,

உமெபுரித தன்ன எனபெழு மருங்கிற
கடுமபின கடுமபசி களையுநாக காணுது
சிலசெவித தாகிய கேளவி நொநதுநொநது
நகரு எவன்செயதியோ பாண

—புறம. 68

கையது கடனிறை யாழே மெயயது
புரவல் ரினமையிற பசியே அரையது
வேற்றிழை துழைந்த வேரனை சிதாஅ
ஒம்பி யுடுத்த உயவற் பாண

—புறம. 69

என்னும் இச் செய்யுட்கள் காட்டுகின்றன பததுப்பாடடிவமைந்த சிறுபாணற்றுப்
படை, பெரும்பாணற்றுப்படை, பொருநராற்றறுப்படை, மலைபடுகடாம் என்னுங்

கூத்தராற்றுப்படை ஆகிய நூல்கள் பழைய பாணருடைய வரன்முறையினைப் பெருகக் கூறுவன.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார், திருப்பாணாழ்வார், பாணபத்திரர் என்னுந் தெய்வப் பாணர்கள் இடைக்காலத்தில வாழ்ந்து இறைவனருள் பெற்றவர்கள்.

9. திணைக்கருப் பொருளாகிய யாழின்பகுதி *

தெய்வ முணுவே மாமரம் புட்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ

அவகை பிறவுந் கருவென மொழிப

—தொல. அகத்திணையியல்-கஅ

எனத் தொல்லாசிரிய ருரைத்ததுகொண்டு, யாழின்பகுதி கருப்பொருள் வகையினுள் ஒன்றுமென அறிகின்றும் திணை ஐந்தாதலின், யாழின் பகுதியும் ஐவகையவா மென்பது ஒருதலை 'ஈரிரு பண்ணும் எழுமூன்று திறனும்' எனும் இசைநூன் மரபினை நோக்குமிடத்துப், பெரும்பண் நான்கென்பது பெறப்படுகின்றது. இது யாழின்பகுதி ஐவகையவென மேற்கண்ட முடிபினை மாறுகொள்வதாகக் காணப் படுதலின், யாழின் பகுதியின் பெயருந், தொகையும், முறையும், பொழுதுரிமையும் என்றின்னவற்றை ஆராய்ந்தறிதல் இன்றியமையாததாயிற்று

சீரினிது கொண்டு நாமபினி தியக்கி

யாழோர மருதம் பண்ண(ப).....

.....

புலாநது விரி விடியல.....

—மதுரைக்காஞ்சி கூருள்—கூஎச

என்றதனால், மருதப்பண் விடியற்காலத்திற்கு உரியதென்பது பெறப்பட்டது

திவவுமெயந் நிறுததுச் செவ்வழி பண்ணிக

குரலுணர் நலயாழ் முழுவோ டொன்றி

நுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப் பலவுட

ஒணைசுடர் விளக்க முநதுற.....

.....

முநதை யாமஞ் சென்ற பினறை

—மதுரைக்காஞ்சி கூ0ச—கூஉ0.

என்றதனாற் செவ்வழிப்பண் மாலைக்காலத்துக் குரியதென்பது பெறப்பட்டது.

அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச

சீரியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழின்

காரெதிர் கானம் பாடினே மாக

—புறம. கசச

*வாலாறறு முறைமையினை மறந்த பாணரது செயலும் பிறவும் கூறும் இப் பகுதி விககிரம மாசித் திங்களிலே, தமிழ்ப்பொழிலில் யாம வெளியிட்ட 'பண்ணுந் திறனும்' என்னும் பொருளுரையினின்று எடுக்கப்பட்டதாதலின், மணிமலரில் வெளிவந்த 'முறைமறந்தறைதல்' எனனும் பொருளுரைக்குக் காலத்தால் முந்தியதென்பதை அறிஞர் அறிந்துகொள்வாராக.

யாழ் நூல்

‘மாலைக்காலம் வந்தவளவிலே சிறிய யாழை இரங்கறபண்ணாகிய செவ்வழி யென்னும் பண்ணிலே வாசிகக்கும் பரிசு பண்ணி நினது மழையை யேற்றுக்கொண்ட காட்டைப் பாடினேமாக’ என்றமையால், முலலை நிலமும், கார் காலமும், மாலைப்பொழுதும் செவ்வழிப்பண்ணிற குரியவாமென்பதும், அது இரங்கறபண ணென்பதும் பெறப்பட்டன

வளராத தொடினும் வெளவுபு திரிநது
விளரி யுறதருந தீநதொடை நினையாத
தளரு நெஞ்சம்

—புறம உசூ0

இரங்கறபண்ணாகிய விளரியைச் சென்றுறுகின்ற இனிய நரப்புத தொடையினது தீங்கை நினைந்து நடுங்கு நெஞ்சம்’ என்றமையால், விளரிப்பண்ணும் இரங்கறபண ணென்பது பெறப்பட்டது.

ஐந்திணைக்குங் கூறிய உரிப்பொருளையும், கருப்பொருட்பாலவாகிய யாழின் பகுதியையும், முதற்பொருட்பாலவாகிய சிறுபொழுதையும் உடன்வைத்து நோக்கு வோமாக.

உரிப்பொருள்	யாழ்	பண்	சிறுபொழுது
புணாதல்	குறிஞ்சி	குறிஞ்சி	யாமம
பிரிதல்	பாலை	பாலை	நண்பகல்
இருத்தல்	முலலை	சாதாரி	மாலை
இரங்கல்	நெய்தல்	செவ்வழி	எற்பாடு
ஊடல்	மருதம்	மருதம்	வைகறை, விடியல்

இவற்றுள், யாழின் பெயர் ஈசசினாககினிய ருரையாலும், பண்ணின் பெயர் இளம் பூரண ருரையாலும் அறியப்படுவன

திறனில யாழே நெய்தல் யாழாகும்

திறனில யாழ்விளரி நெய்தனிலஞ் சிவனும்

என்னுஞ் சேந்தன் தீவாகரத்தினாலும், ‘விரவிய திறனில யாழ்ம விளரியும் நெய்த லாமே’ எனனுஞ் சூடர்மணி நிகண்டினாலும், ‘விளரியாழ்’ என்பது நெய்தல் யாழே யாமெனவும், அது திறனிலலாத யாழ் எனவும் அறிகின்றும் செவ்வழி யாழுக்கு இசைநூலாசிரியர் திறம் வகுத்தோதிராதலின், அது திறனில யாழாகிய நெய்தல் யாழின் வேறுபட்ட தென்பது புலப்படுகின்றது நெய்தற்குரிய சிறுபொழுதாகிய எற்பாடு விளரிப்பண பாடுதற்குரிய காலமாகும் செவ்வழிக்குரிமை மாலைக்காலமா மென முன்னாக காட்டினும் மாலையிற் செவ்வழிப்பண்ணும், காலையிலீ மருதப் பண்ணும் வாசிககவேண்டுமென்பது இசைநூன்மரபு இமமுறையனறி, வேறுபட்ட மொழிவார, வரலாற்று முறையை மறந்தோராவா ரெனபதைப் பின்வருஞ் செய்யுள் வற்புறுத்துகின்றது.

நளனி வாழியே நளனி நளனென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலக்
கைவழி மருதகிற் செவ்வழி பண்ணி
வரவெம் மறந்தனர்

—புறம. கசக

வரவு—வரலாற்றுமுறைமை

சேந்தன் தீவாகரத்தினுள்ளே,

யாமயாழப் பெயாக் குறிஞ்சி யாழும்

செவவழியாழப் பெயா முல்லை யாழும்

பாலையாழும் மருத யாழ் மென

நாலவகை யாழும் நாற்பெரும் பண்ணே

எனக் கூறப்பட்டதாதலின், முல்லையாழே செவவழியாழென அறிகின்றும். யாமப் பொழுதிற்கு உரியதாகிய குறிஞ்சியாழிற்கு 'யாமயாழ' என மற்றுமொருபெயர் உளதென்பதையும் இதனாற் காண்கின்றும் (அச்சிடப்பட்ட சேந்தன் தீவாகரப் புத்தகத்தில் நாற்பெரும் பண்ணின்பெயா கூறுமிடத்து, 'யாமையாழ' என்றிருப் பதை 'யாமயாழ' என்று திருத்திக்கொள்க முல்லையாழத்திற்காகிய 'யாமையாழ்' என்பதொன்றுண்டு அதனை உரியவிடத்திற்கு காட்டுதும்)

முல்லையுஞ் சாதாரியும் செவவழியாழிற்குரிய திறனென்பது பின்னர்க் காட் டப்படும். செவவழி முல்லைக்குரியதாக விருப்ப, அதனை நெய்தலொடு புணர்த்துக் கூறிய இளம்பூரணரும், பிறரும் வழுவற்றனரோவெனின், அற்றன்று, திறனில் யாழாகிய நெய்தலயாழை இசைநூலாசிரியர் பெரும்பண் வரிசையினின் றகற்றி விட்டாராதலின், மாலைப்பொழுதிற்குரிய செவவழியாழினை எற்பாட்டோடுஞ் சார்த்திக் கூறியது ஒருவாற்றா னமையுமென்க.

பாலை குறிஞ்சி மருதஞ்செவ வழியென

நாலவகை யாழா நாற்பெரும் பண்ணே

—பிங்கலநிகண்டு-கா.௭௫

உரவிய பாலையாழே யுலவிய குறிஞ்சியாழே

மருதஞ் செவவழியாழென வகுத்த நாலிசையுநாற்பண்

—சூடாமணிநிகண்டு.

எனக் கூறிய நாற்பெரும் பண்ணிற்கும் அறுவகைச் சிறுபொழுதையும் கொடுக்கு மிடத்து,

வைகறை, விடியல்

மருதயாழ்

நண்பகல்

பாலையாழ்

எற்பாடு, மாலை

செவவழியாழ்

யாமம

குறிஞ்சியாழ்

என மரபுபட்டுநிற்கக் காண்கின்றும்

பொழுதென மாலைக் கெழுயாமம் வைகறை

யெற்றேற்ற நண்பக லெற்பா டெனவாறே

மாலைக்குரிமை மலர்தலுற் பலமபுள

சோலைசோந் தொலிததல சுரபி கரைதல

துன்னடைத தாமரை சுளித்தெனக் கூம்பல்

கன்னடங் காமபோதி கனியப் பாடலே

யாமத துரிமை யாகரி பாடலே

யூமன சகோர முவரி யுவததலே

காம மரினதங் கரவென் றிவையே

வைகறைக் குரிமை வாரணங் கூவன்
மெய்யெனக் கனவுறன் மீனொளி குன்றல
வாமமீ னுதித்தன் மாதவா வாழ்தத
விராம கலியுட னிந்தோளம் பாடலே
விடியற் குரிமை விலங்கொடு மறையிர்
கடிமகிழ்ந் தெழுச்சி காணெடு கமலம்
விரிபு மலர்தல் வெண்பனி துளித்தல
தெரிபு பள்ளந் தேசாட்சி பாடலே
நண்பகற் குரிமை நயத்தல் கோகம
வெண்டே ரோடன் மேதிநீ ராடல
பண்டிசை சாரங்கம் பாட லென்பவே
எற்பாட டுரிமை வெற்பா னிழனீளல்
வானஞ் சிவத்தல மறியினங் குதித்தல
கானமாயக காபி கலியாணி பாடலே

எனத் தோன்னூல்விளக்க நூலாசிரியர் சிறுபொழுதுரிமை கூறியதை நோக்குங்கால்,

மாலுக்குரிமை	கன்னடம், காம்போதி
யாமத்துரிமை	ஆகரி
வைகறைக்குரிமை	இராமகலி, இநதோளம்
விடியற்குரிமை	பூபாளம், தேசாட்சி
நண்பகற்குரிமை	சாரங்கம்
எற்பாட்டுரிமை	காபி, கலியாணி

எனப் பிற்காலத்தார் கொண்டன ரென்பது தெளிவாகின்றது. வடநாட்டில் இற்றை நாளினும் இம்முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது

10. யாழ்க்கருவியின் தெய்வநலம்; இக்கருவி தமிழ்நாட்டிலிருந்து பிறநாடுகளுக்குப் பரவிய வரன்முறை

‘இசையினி விவடகுத் தோற்றும் யானையால் வேறுமென்னில், இசைவதொன் றன்று கண்டிர்’ எனும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுட் பகுதிக்கு, நசுசினுர்க்கினியர், ‘இவட்கு இசையாற்றேற்ற நாம இசைக்கு வணங்கும் யானையால் வெல்லுது மென்று கருதிற் பொருந்துவ தொன்றன்று’ என உரை கூறி, ‘யானை நாதத்திற் றேற்றுதலின் அதற்கு வணங்குதலியல்பு’ என அகலவுரையுந் தந்தார். ‘பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்’ வேழமுகனாகச் சமய நூல்களிலே கூறப்படுதல் இத் தொடர்பிலே உய்ததுணரற் பாலது.

பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகனைச் செலவழங்குவித்த தோழி கூற்றாக வரும்,

காழ்வரை நில்லாக் கடுங்கனிற் றொருத்தல
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்

தொலகவின் தொலைத லஞ்சியென

சொலவரைத தங்கினா காதலோரே

என்னும் பாலைககலியினுள்ளே யானை யாமோசையி னெல்லையிலே தங்குமென்பது குறிப்பிடப்பட்டது

வததவா கோமகனாகிய உதயணன் கோடபதி என்னும் யாழிசையினுலே தெயவ்யானையினை வசப்படுத்திய செயதி பெருங்கதையினுட் கூறப்பட்டது

கொண்டுசெல பாணநின் தணடுறை யூரணைப

பாடுமணைப பாடல கூடாது நீடுநிலைப

புரவியும் பண்ணிலை முனிகுவ

விரகில மொழியலயாம வேட்டதில வழியே

என்னும் நற்றிணைச் செய்யுளிலே, குதிரை இசைகேட்பின் முனிவுகொளளும் என்னும் உண்மை குறிக்கப்பட்டது

போககளத்திலே, வில்வீரனாகிய விசயனுக்கு மறைநூற பொருளைத் தெரித்த அருந்திறலாசான தொழுநைததுறையிலே கோவலா சிறுமியரொடு ஆடலபுரிந்த நாட்களிலே, அவன மணிவாயினெழுந்த குழலோசை ஆங்குள்ள ஆனிரைகளையும் மூவுலகினுமுள்ள உயிராக கூட்டங்களையும் வசப்படுத்திய தெனபர்.

பாட்டுக்குருகுந தமிழ்ச்சொக்கநாதா கூடலம்பதியிலே பாணபத்திரர் பொருட டாக விறகாளாகி இசைபரப்பிய ஞான்று, அவ் விசைவலையிற்பட்ட விடவாய நாக மும், பலபொறிமஞ்ஞையும், யானையும், சிங்கமும், மானும், புலியும் என்றினனவை தமமியல்பாகிய பகைமையினை மறந்து ஒன்றுகூடி நின்றனவெனப் புராணங் கூறும்

திருநீலகண்டப் பெருமபாணருக்குப் பொற்பலகையளித்தது, ஞானசம்பந்தருக்குப் பெற்றாளமீந்தது, இசை வளர்த்த பேரருளாளன் இசையே யுருவாக நின்றான் என்னும் உண்மை, 'பண்ணும பதமேழும் . விண்ணும் முழுதானான்' என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கினாலும், 'ஏழிசையாய இசைப்பயனாய இன்னமு தாய எனனுடைய தோழனுமாய' எனக்கூறிய ஆளுடைய நம்பிகள் திருவாக்கினாலும், 'ஓசை யொலியெலா மானாய் நீயே' எனக்கூறிய ஆளுடைய அரசர் திருவாக்கினாலும் அறியப்படுகின்றது

'முன்நல்யாழ் பயிலநூல நரம்பின் முதிர்சுவையே' எனக் கன்னலும் அமிழ் தும் போன்ற கார்முகில்வண்ணனைப் பாடிய திருக்குருகைப்பிரான், அவ்வண்ணல் யாழ்நரம்பின் முதிர்சுவையாகி நின்றான் என்னும் உண்மையினைத் தெளிவுபடுத்து கின்றார்.

இத்தகைய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இசையினைத் தந்த யாழ்க்கருவி தெய்வமபோலப் போற்றப்பட்டது. 'இத்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற் றெழுது வாங்கி' என்னுமிடத்து இளங்கோவடிகள் தொழப்படும உரிமை யாழ்க்கருவிக்கு உளதென்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

மதெதவன புகுவழி மறையேனென் றியாமொடும

எதெதுசஞ்ஞ பலவுறற பாணன்வந தீயாண்கொல

என்னும் மருதககலியினுள்ளே, யாழாகிய தெயவத்தோடு பல தெய்வங்களையும் கூட்

டிச் குளுற்ற பாணனது செயதி கூறப்பட்டது யாழுக்குரிய தெய்வம் 'மாதங்கி' யென நச்சினூர்க்கினியர் சேவச்சிந்தாமணி யுரையினுட் கூறினார்

நமது நாட்டிற் போலவே வேறு பல நாடுகளிலும் யாழ்க்கருவி தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டது. பண்டை நாளிலே சீரும் சிறப்பு மெய்தியிருந்த மீசிரம் என்னும் எகிப்து (Egypt) நாட்டிலும், பாரசீகக் கடற்கரையிலிருந்து அழிந்துபோன சுமேரு (Sumeria) நாட்டிலும், சோழர் குடியேறினமையினாலே சோழதேயம் எனனும் பெயரிலே எய்திப் பிற்காலத்திலே மொழிச சிதைவினாலே சால்தெயா (Chaldees) என வழங்கப்பட்ட தொல்பதியிலும், சேரா குலத்தார் கலத்திற் சென்று வெற்றிபெற்றுத் தம்மாணை செலுத்திய கிரேதத (Crete) தீவிலும், அதற்கணிததாகிய (Greece) யவனபுரத்திலும், உரோமர் வருதற்குமுன் பழைய இததாலி (Italy) தேசத்திலும், ஐபீரியா எனப்பட்ட பழைய ஸ்பெயின் (Spain) தேசத்திலும், பிறவிடங்களிலும் தமிழ்க் குலத்தாரா வாழ்ந்து நாகரீகம் பரப்பினாகளென மேற்றிசை யறிஞர் ஆராய்ச்சியாற்கண்டு வெளியிட்டிருக்கின்றனா இந்நாடுகளிலெல்லாம் யாழ்க்கருவியும் போற்றப்பட்டது. சிந்துநதிதீரத்திலே, முன்னாளிலே, பாண்டிய மன்னரது ஆளுகையிலே, மீனாடு என்னும் பெயரொடு திகழ்ந்ததும், பின்னாளிலே, 'இறந்தோர் மேடு' எனும் கருத்துடைய 'முகிஞ்சதரை' (Mohen-jo-Daro) என்னும் பெயரெய்தியதுமாகிய பழைய நாட்டிலே, மீதுனராசியானது யாழ் என்னும் பெயரினால் வழங்கப்பட்டு, இணையாழுவததினாலே குறியீடு செய்யப்பட்டதென அறிஞர் கூறுவர்.

வேற்று நாட்டிலே தமிழ்க்குலத்தாரா குடியேறி வாழ்ந்த வரலாற்றினை, 'உலக புராணம்' என்னுந் தலைப்பெயாக்கீழ்ச் 'செநதமிழி'லும், பிற இதழ்களிலும் யாம் வெளியிட்ட பொருளுரையிலே விரிவாகக் காணலாம் மத்தியதரைக் கடலினைச் சூழ்விருந்த நாடுகள் பழைமையாக எய்திய நாகரீகமானது பிற கலைகளோடு இசைக் கலையினையும் திறம்பெற வளாததது

இலங்கை மன்னனாகிய இராவணன் வகுத்த நரம்புககருவி, அவ்வகைய கருவிகளுள்ளே பலவாற்றினும் முதன்மைபெற்றதெனத் துணிதற கிடமுண்டு 'தல முத லுழியிற றுனவா தருக்கறப், புலமக ளாளா புரிநரம் பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாககமை பேரியாழ்' எனப் பெருங்கதையினுட் கூறப்பட்ட கருவியினை ஆதியாழ் எனக் கொள்ளும் அறிவுடையோர் தானவா கையிலிருந்த யாழ் தாம் கொள்ளும் 'ஆதியாழ்' கருக் காலத்தால் முறப்பட்டதெனபதை மறந்துவிட்டனர் போலும்

முன்னாளிலே, தமிழ்நாட்டிலே இருந்து இறந்துபோன கூதது, இசை நூல்களின் பெயரும், வரன்முறையும், முசசங்கங்களின் வரலாறு கூறும் இடங்களிலெல்லாம் பெறப்படுவ. அடியார்க்கு நல்லார் உரையிலே காணப்படுஞ் சூத்திரங்களை இந் நூலுக்குச் சேர்க்கையாகத் தருவாம் அவர்காலத்திருந்த இசைநூல்களின் பெயரை அச் சேர்க்கையுட காண்க.

கடல்வாய்ப்பட்டனவும், காலத்தின் மாறுதலினாலே மறைந்துபோயினவுமாகிய நூல்கள் மிகப்பல. அந் நூற்பெயர்களைக் கூறிப் பழமைபாராட்டுவதோடு அமைந்

திருப்போமா? இல்லை. முன்னிருந்த கலைசெல்வத்தை மீட்டும் பெறுதற்கு முயல்
வோம் அதற்கைய முயற்சி நமது நாட்டிற்கு ஆக்கமளிக்கும்

சர் உவாலடர் ஸ்கொட் என்னுங் கவிஞர் தமது தாய்நாட்டிலிருந்து மறைந்து
போன யாழ்க் கருவியினை முன்னிலைப்படுத்தி யெழுதிய செழுமபாடல் உள்ளததை
யுருகும் நீர்மையது அது நமதுநாட்டு யாழ்க்கருவிகளும் ஏற்புடையதாதலின்,
அப்பாடலின் மொழிபெயர்ப்பினை ஈண்டுத தருகின்றோம் இது ஸ்கொட் எழுதிய
நீரினிகை கன்னிகை (Lady of the Lake) என்னும் அழகிய பனுவலின் முன்னிற்பது.

‘வடபுலத்து நல்யாழே! நீருறறினுக்கு நிழலளிக்கும் இம் மரக்கிளைமீது
நெடிது தங்கினை இலையொலியும் அருவிநீரொலியும் இசையியமப, நினனரம்புகள்
இசையின்றித் துயிலுதல முறையாகுமா? முன்னாளிலே வீசுகின்ற காற்றிலே இசை
யமிழத்ததை உகுத்தனையே நிற்பாற பொருமையுற்ற பசங்கொடி படர்நது நின்
நரம்புகளை ஒவ்வொருகக கட்டிவிட்டமையினாலே பேசாதிருக்கின்றனையா? வீரர்
முகத்திலே புன்னகை தவழவும், அரிவையர் நாட்டங்களிலிருநது உவகைக கண்ணீர்
கலுழவும் நினது இனிய குரலினாலே பேசலாகாதா?

‘முன்னாளிலே, கலிடோனியாவிலே, விழாக்கொண்டாடுவோர் மத்தியிலே, நீ
மௌனஞ் சாதித்ததில்லையே காதலையும் வெற்றியையும் பாடி அச்சத்தையும் பெரு
மித்ததையும் அளவுபடுத்தினையே நினது இசைகேட டுருகும்வண்ணம் காவலரும்
காரிகைநல்லாரும் சூழ்நது நின்றனரன்றோ? வீரரது தீரச்செயலும், காரிகையாரது
ஒப்பற்ற கண்ணிணைகளுமே நினது பாடறபொருளாக அமைந்தன

‘நல்யாழே! துயிலொழிந்தெழுவாயாக, நினது நரம்புகளிற் படருங் கையா
னது பயிற்சியற்ற கையெனினும், செழிய பழம்பாடல்களின் இன்னொலியினை ஓரள
விற்காவது இசைத்தலாகாதா? நின் இசைக்குருகி ஓர் இதயமாவது துடிப்புறு
மெனின், நின்செயல் வீண்செயலாகாதல்லவா? நீ இன்னும் வாய்திறவாதிருத்தல்
தகுதி அன்று சித்தததைக கவரும் வனமோகினியே! எழுந்திரு, இன்னும் ஒரு
முறை எழுந்திரு’

‘வடபுலத்து நல்யாழே!’ என்றிருப்பது ‘தென்புலத்து நல்யாழே’ என விருப்
பின், தமிழ்நாட்டுப் பாணரிசைத்த யாழுகு இப்பாடல் ஏற்புடையதாகுமன்றோ?

11. நூல் தோன்றிய வான்முறையும், அவையடக்கமும், நூற்பயனும்

நூலெழுதுவோர் மரபின்வண்ணம் இதுவரையுந் தன்மைப்பன்மை வழங்கி
யதனை நிறுத்திக்கொண்டு, தன்மையொருமையில் நின்றாகூறும் இச்சின்மொழிகளுக்
கும் அறிஞர் செவிசாய்த்தருள்வாராக.

ஐயிரண்டு ஆண்டுகளாக நேரங் கிடைக்கும்போதெல்லாம் முயன்று, குருவரு
ளினாலும், தமிழ்த் தெய்வத்தின் கடைக்கண் நோக்கினாலும் இவ்வாராய்ச்சி நூலினை
ஒருவாறு எழுதி முடித்தேன். யாழ்க்கருவியொழிந்த பிற இசைக்கருவிகளைக் குறித்
தும், இசையிலக்கணம், இசைப்பாட்டிலக்கணம், இசைக்கலைவளர்ச்சி யென்னும்

பொருள்களைக் குறித்தும் ஆராய்ந்து கண்ட முடிபுகள் சில கையிலுள்ளன , காண வேண்டியன இன்னும் பலவுள இறைவன் திருவருள் பாலிப்பானாயின், ஏற்ற காலத்திலே அம்முடிபுகள் மற்றொரு நூலுருவாக வெளிவருதல கூடும்

இவ்வாராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்குமபொழுதே, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் திலும், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், யாழ்ப்பாணத்து ஆரிய இராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்திலும், பிற கல்விக் கழகங்களிலும் இப்பொருள்பற்றிய விரிவுரைகள் செய்ய நோந்தது அவைகளைக் கேட்ட அறிஞர் பலர் இவ்வாராய்ச்சி நூலுருவாதலை விரும்பி எழுதி முடிக்குமபடி என்னைப் பணித்தார்கள் அப்பணியினை மேற்கொண்டு கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வெளியீடாகிய தமிழ்ப்பொழிலிலே, விகிரம ஆண்டு மாசித்திங்கள் முதலாகப் 'பண்ணுந் திறனும்', 'குழலும் யாழும்', 'எண்ணும் இசையும்' 'பாலைத்திரிபு', 'சுருதிவீணை' யென்னுந் தலைப்பெயர்களைத் தந்து இவ்வாராய்ச்சியினைத் தொடர்பாக எழுதிக் கொண்டுவந்தேன

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வெளியீடாகிய 'செந்தமிழ்' ப் பத்திரிகையிலும், 'சங்கீத மகரந்தம்', 'இசைக்கிரமம்', 'எண்ணலளவை' என்னுந் தலைப்பெயராக கீழ்ச் சில பொருளுரைகளை வெளியிட்டேன் அண்மையிலே, திருச்சிராப்பள்ளி வாடுவிலி நிலையத்திலே இருமுறையும், சென்னை நகர ஒலிபரப்பு நிலையத்திலே ஒருமுறையும் இப்பொருள்பற்றிய பேசினேன் 'தமிழ்ப்பொழி' லிலும், 'செந்தமிழ்' லும் வாடுவிலிப் பேச்சுகளிலும் வெளியிட்ட, உரைகளும் கருத்துகளும் இந்நூலிற் சேரக் கப்பட்டன சோத்துக்கொள்ள அநுமதித்த அதிகாரிகளுக்கு எனது நன்றி யுரியது

என்னை இப்பணியிலே பெரிதும் ஊக்கிய கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தமிழவேள் திரு த வே உமாமகேசுவரம் பிள்ளை யவர்கள் இதன் நிறைவு பேற்றினைக் காணுமுன் பிரிந்தது சென்றமையினை நினைக்குமபோது என்னுள்ளம் பெரிதும் துயருறுகின்றது அவர்களது அன்புகுரிய நிலையமாகிய இததமிழ்ப் பெருமன்றத்திலும், இதனைச் சார்ந்திருக்கும் அகத்தியர் திருமடத்திலும் இருந்து இந்நூலினை எழுதி முடித்தமை அவர்களது பிரிவினாலெய்திய மனததுயரினை ஓரளவிற்கு நீக்கிவிட்டது

ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மறைந்து கிடந்த அருங்கலை நிதியத்தின் பெருமையினையும், அதனைத் தேடிக் காணப்புகுந்த எனது சிறுமையினையும் ஒப்பவைத்து நோக்கும் சான்றோர் என்னை எள்ளி நகையாடுதல இயல்பேயாம் 'வையமென்னை யிகழவும் மாசெனக் கெய்தவும்' இவ்வாராய்ச்சியினை யான் எழுதத் துணிந்தது, 'பொய்யில் காட்சிப் புலமையினோ'ராகிய இளங்கோவடிகள் தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவடிகளுக்கு அணியாகப் புனைந்தளித்த தெய்வமாகக் கவியாகிய சிலப்பதிகாரத்தின் மாடசியினை என்னு லியன்றவரை உலகிற்குத் தெரிவிக்கும் பெருவிருப்பினாலேயாம் இயற்றமிழ் நூல்களிலே பரந்துகிடக்கும் இசைநூன் முடிபுகளை என்போன்ற தமிழ் மாணவர்கள் ஓரளவிற்கு உணர்ந்துகொள்ள இவ்வாராய்ச்சி உதவுமாயின், எய்தும் பயனும் பெறுதற்குரிய பேறும் அதுவேயெனக் கொண்டு உளமகிழவுறுவேன்

தமிழ் நாடு செயத தவப்பயனாகத் தோன்றிச், சங்கநூற செல்வத்தைத் தமிழ் மூலகிற் கீந்த அறிவுக்கொடைப் பெருவள்ளும், பெரும்பேராசிரியர், தென்னாட்டுக் கலைச்செல்வா, எழுத்தறி புலவா என்னும் சிறப்புப் பெயர்களுக்கஞ்சுச் சிறப்பளித்த பெரும்புலவருமாகிய சாமிநாதையர் அவர்கள் சிலப்பதிகாரத்தினை முதன்முறையாக அச்சிட்டது 1892 ஆம் ஆண்டிலாகும். அந்த ஆண்டிலே யானும் பிறந்தேனாதலினாலே, பள்ளியிற் படிக்குங் காலத்திலே, முதல்தோர கையிலே அந்நூற்பிரதி யிருக்கக் காண்பதும், என் கையினாலே அதனைத் தீண்டுவதும் எனக்குப் பெருவகையினைத் தரும் செயல்களாக இருந்தன

அஃதன்றியும், ஈழ நாட்டின் குணபாலிலே, என் முன்னோர்க்கு உறைவிடமாகிய காரேறு தீவிலே, கடல குழ இலங்கைக் கயவாகு மனனன் வழிவந்த மன்னர்களாலே நிறுவப்பட்ட பழைமையான கண்ணகியார கோயில் ஒன்று உளது அதன் வழியாகவும் சிலப்பதிகாரத்தின்மீதுள்ள ஆவம் பெருகியது

கொழுமபுமாநகரிக் கலவிகற்கும் காலத்திலே, இலங்கையரசினராலே பெருமதிப்புப்பெற்ற கலைச் செல்வராகிய கைலாசபிள்ளை முதலியாரவர்களைச் சந்தித்துச் சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடங்கேட்கும் பேற்றினைப் பெற்றேன் பரமபரைக் கலைவாணா குலத்திலே யுதித்த முதலியாரவர்கள் பழைய இசைமரபு தவறாது கம்பீரமான குரலிலே மங்கலவாழ்த்துப் பாடலினைப் பாடக்கேட்டது இன்னும் என் அகச்செவியிலே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது

1924 ஆம் ஆண்டிலே, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவிற் கலந்து கொள்ளவும், 'நாடகத்தமிழ்' என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு விரிவுரை செய்யவும் வசதி யேற்பட்டது சங்கத்துக் கௌரவ காரியதரிசியாராகிய திரு T C சீனிவாச ஐயங்காரவர்கள் அவ் விரிவுரையினை நூலுருவாக்கித் தரும்படி பணித்தார்கள். 'மதங்ககுளாமணி' எனப் பெயரிட்டு எழுதிக் கொடுத்தேன் சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள நாடக நூனமுடிபுகளை ஓரளவிற்கு விளக்குகின்ற அந்நூலினைச் சங்கத்தாரா உவந்தேற்று வெளியிட்டார்கள்

அண்ணாமலைப் பலகலைக் கழகத்திலே, தமிழ்ப்பகுதித் தலைவராகவிருந்த காலத்திலே, இசைப்பகுதிக் கலவிமுறையினையும் மேற்பார்வையிடும் கடமை ஏற்பட்டது. அக்காலத்திலே, தஞ்சைத் திருவாளர் க. பொன்னையா பிள்ளை யவர்களிடம் கருநாடக சங்கீதமென இந்நாளில வழங்கும் இசையினது அமைப்பினை ஓரளவிற்கு அறிந்து கொண்டு இவ்வாராய்ச்சியினைத் தொடங்கினேன்

1936 ஆம் ஆண்டு, மாசித் திங்களிலே, பழந் தமிழரின் இசை, சிற்பம், கலை யறிவு என்னும் பொருள்பற்றிச் செனனைப் பலகலைக் கழகத்தின் ஆதரவிலே ஆறு விரிவுரை செயதேன அவ்விரிவுரைகள் பலகலைக் கழகத்துப் பட்டிமண்டபத்திலே (Senate House) ஆங்கில மொழியில நிகழ்ந்தன. பிற மொழியாளர்களும் பலர் வந்து கேட்டார்கள் எல்லா விரிவுரைகளும் இந்து (The Hindu) என்னும் ஆங்கில பத்திரிகையிலே வெளிவந்தன அவற்றைக் கண்ட அறிஞர் பலர் ஆங்கிலத்திலே நூலுருவாக்கித் தருமபடி என்னைக் கேட்டார்கள். ஈழ நாட்டிலே, ஸ்ரீ இராம

கிருஷ்ண சங்கத்துப் பாடசாலைகள் பதினேழினை நடத்தும் பொறுப்பு என முழு நேரத்தையும் பற்றினமையினாலே, இசையாராய்ச்சி ஓரளவிற்குத் தடைப்பட்டு நின்றது.

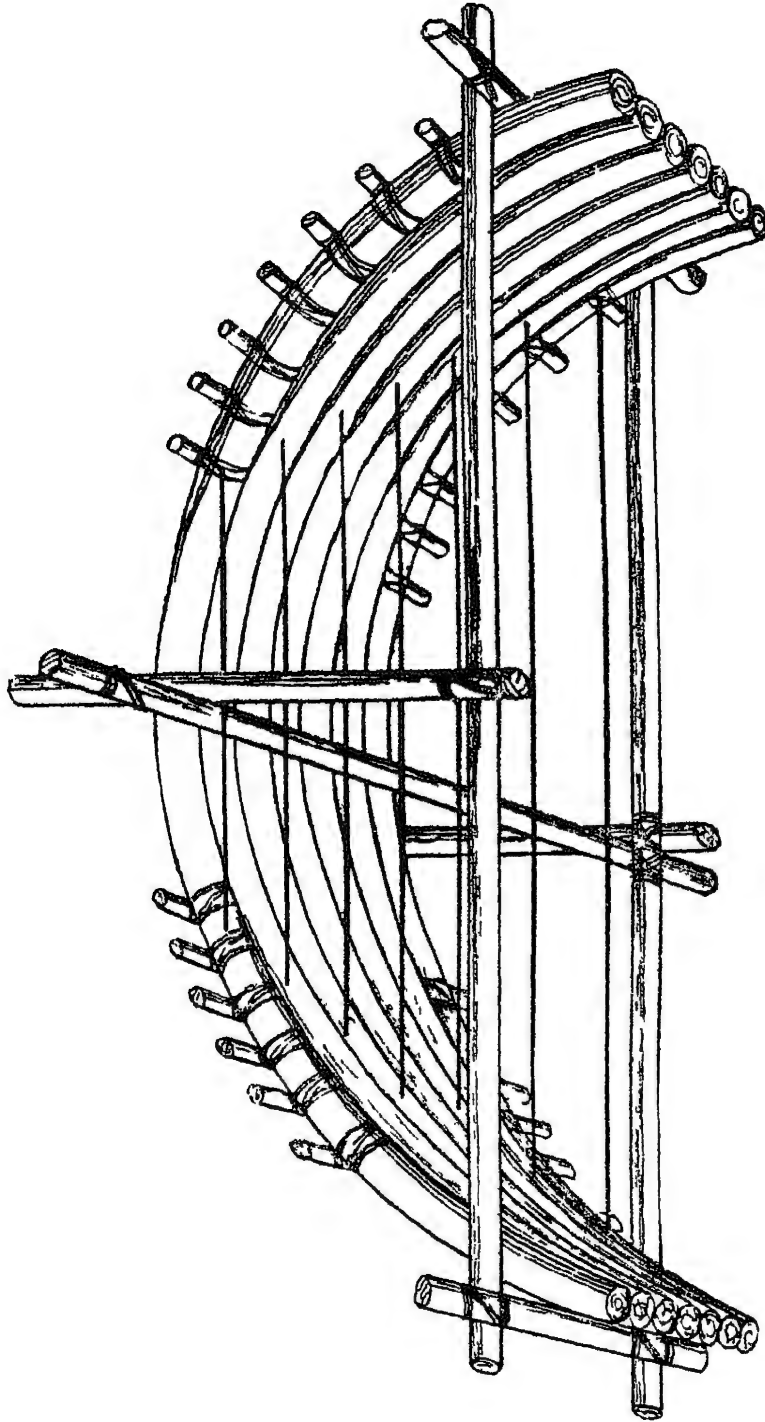
பின்பு திருமடத்துப் பெரியோர்கள் இமயமலைச் சாரலிலுள்ள அத்துவைத ஆசிரமத்திற்குச் சென்று, 'பிரபுத்த பாரதா' எனனும் ஆங்கில மாத வெளியீட்டி னுக்கு ஆசிரியராக விருக்கும்படி பணித்தார்கள் தமிழ்தொண்டு செய்தற்கு வேண்டிய வசதி இமயத்தி லேற்பட்டது மலைமகளாகிய எம்பெருமாட்டியின் திருவருளி னாலே இசையாராய்ச்சியும் ஒருவாறு நிறைவேறியது வெளியிடுங் காலமும் வந்து கைகூடியது.

எனது பிரிய நண்பரும் கோனூர் சமீனதாரும் ஆகிய திருவாளர் பெ ராம. ராம. சிதம்பரஞ்செட்டியாரவர்கள் இந்நூல் சிறந்தமுறையிலே வெளிவருதற்காவன எல்லாஞ் செய்தார்கள். திருக்கொள்ளமபூதூர்த் திருப்பணிச்செல்வராகிய தந்தையா ரைப்போல அறிவும், ஒழுக்கமும், அறம்வளர்க்கும் சிந்தையும் வாய்க்கப்பெற்ற இத தமிழன்பர் செனந்தரநாயகி சமேத விலவவனநாதருடைய திருவருளினாலே எல்லா நலன்களும் எய்தப்பெற்று நீடுவாழ்வாராக

சித்திரபாண ஆண்டு }
ஆனித திங்கள் }

விபுலநாதா





II. வில யாழ்

உ—யாழறுப்பியல்

1. வில்யாழ

பழந்தமிழநாட்டுப் பஹுளி யாற்றங்கரைககுச செலவோமாக மிகமிகப் பழையகாலம். முல்லைநிலம் மரங்களடாநத சோலையின் பாங்கா ஒரு பசும்புற றரை புறறரையிலே, பசுக்களுங் கனறுகளும் மேயகினறன காகாலம், செடி கொடிகளிலே பூக்கள நிரம்பியிருக்கின்றன இடைய நெருவன வருகிறுன் காலிலே செருபு அணிந்திருக்கிறுன் உறுதியான உடல், மயிரடாநத தோட் கட்டு, பாலமணம் நாறுகின்ற தலைமயிர அரையிறகட்டிய ஆடையின் ஒரு தலைப் பினைத் தோளிறபோட்டிருக்கிறுன் பலநிறமாகிய கோட்டுப் பூக்களையும் கொடிப் பூக்களையும் கலம்பகமாகத் தொடுத்த மாலையொன்று தோளிற்கிடக்கிறது இடுப யிலே ஒரு மூங்கிற்குழல் செருகப்பட்டிருக்கிறது ஒரு கையிலே கோல, மற்றொரு கையிலே வில்வடிவமான ஒரு பொருள் ஒரு வில்லல, பலவிறகள் சோத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கக் காண்கின்றோம்

நண்பகற்காலமாகிறது இடைச்சி ஒரு குடுவையிலே பாவிட்டுக் காய்ச்சிய கூழ் கொண்டு வருகிறுள் இடையன் கூழினை யுண்டு நீரருநதுகிறுன் பின்பு கையிலே குழலை எடுக்கிறுன் சிலநாட்களுக்கமுன் அம் மூங்கிற்குழல் இடையனால இசைக்கருவியாக்கப்பட்டது தீக்கடை கோலினாலே, புகையெழக் கைமமுயன்று தீயைக் கடைந்துகொண்டு, அக் கடைகோலிலுள்ள தீயினாலே மூங்கிலிலே துளை யிட்டான் குழலிலே பாலைப்பண் வாசிக்கிறுன் இடைச்சி கேட்டு மகிழுகிறுள்

அவள் போனபின்பு வில்வடிவமான கருவியை யெடுக்கிறுன் அஃது ஒரு வில்யாழ். அக் கருவியையும் இடையன் தானே செயதுகொண்டான். உள்ளே துளையுடைய *குமிழ்மரக் கொம்புகளை வில்லாக வளைத்து, †மரல் நாரினாலே திரித்த கயிற்றினை நாணுக் கட்டியிருக்கிறுன் ஒரே அளவான ஏழு விறகள் இருக் கின்றன நாண்கள் மாதிரித் தாழத்தியும் உயர்த்தியுங் கட்டப்பட்டனவாய், அளவு வேறுபட்டிருக்கின்றன. வில்யாழின் உருவத்தைப் படத்திற்காண்க இடையன் நரம்புகளைத் தெறித்து இசையொப்புமையினை ஆராய்கிறுன்.

மாலைக்காலமாயவிட்டது குழலிலே முல்லைப்பண் வாசித்துக்கொண்டு, பசுக் களையும் கன்றுகளையும் ஓட்டிக் கொண்டு தன் குடிசைக்குச் செல்கிறுன் உணவுக் குப்பின், தான் இசைகூட்டிவைத்த வில்யாழினை யெடுத்து, இனிய குறிஞ்சிப்பண் வாசிக்கிறுன் இடைச்சி கேட்டு மகிழுகிறுள்.

இடையனுடைய வரன்முறை நமது சொந்தக் கனவு அல்ல தலைச் சங்கத் துக்குமுன் னடந்த இந் நிகழ்ச்சியினைக் கடைச்சங்க காலத்துப் புலவராகிய கடிய லார் உருத்திரங்கண்ணனார் கனவுகண்டு, தாம் தொண்டைமான் இளந்திரையனைப்

*குமிழ்-பெருங்குமிழ்மரம், *Gmelina Asiatica*. †மரல்-மருள்; *Sanjevicria Roxburghiana*.

பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படையி னுள்ளே பொதிந்துவைத்தா அவ்வாறு
பொதிந்துவைத்த செய்யுட்பகுதியினைத் தருகின்றும்

தொடுதோல மரீஇய வடுவாழ நோனடி
விழுததண னேறிய மழுததின வனகை
உறிக்கா லூர்த மறுப்படு மயிாசசுவல
மேமபா லுரைத்த ஓரி ஓங்குமிசைக்
கோட்டவும் கொடியவும் விரைஇக காட்ட
பலபூ மிடைநத படலைக கண்ணி
ஒன்றமா உடுகைக் கடழா இடையன
கன்றமா நிரையொடு கானத் தலகி
அநது ணவிரபுகை கமழக கைமமுயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிநன ஞெகிழ்சி
சொதீத தொட்ட கருநதுளைக குழலின
இனமீம பாலை முனையிற குமிழின
புழறகோட்டுத் தொடுத்த மாறபுரி நாமபின
விலயாழ இசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப
பலகாற பறவை கிளைசெத தோரகரும
புலவார் வியன புலம போகி.

பல்காற்பறவை யென்றது தேனவணடினை இடைய னிசைத்த குறிஞ்சி
யிசையினைக் கேட்ட வண்டுகள், அவவிசை தமது சுற்றத்தின ஓசையெனக் கருதிச்
செவிகொடுத்துக் கேட்டனவெனப் புலவா கூறுகின்றா

வணடின் இமிர்தல, சேய்மையிலுள்ளோர் செவிப்படாது, அண்மையிலுள்
ளோருக்கு மாததிரம புலப்படுதலபோல, விலயாழின இசையும் மெல்லென்ற முரற்சி
யாய அண்மையிலுள்ளோருக்கு மாததிரம புலப்படுவது இதற்குக் காரணமெது
வெனில, உள்ளே துளையுடைய குமிழங்கொம்பு விலயாழிலே பததராகவும் கோடாக
வும் அமைநதுநின்றதாதலின, ஒலி பலகுதற்கு இடமில்லாது போய்விட்டது பத்த
ரென்னும் உறுப்புத் தனியாக அமைநது, அளவிற பெரிதாகுமிடத்து, ஒலி பல்கும்.
முதலிலே விலயாழிற்குப் பயன்பட்ட குமிழங்கொம்பு இனிய ஓசை பிறத்தற்கு
இடமாயிருத்தலினைக் கண்ட இசைக்கருவியாளாக, பததா செயதற்கு அம மரமே
தகுதியுடையதெனக் கொண்டார்கள் மரம் பருத்தத்பின்பு கொம்பிலே இயல்பாக
அமைந்த உடடுளை மறைந்துவிடும். இம்மரத்தினை வேண்டிய கணக்குக்குத் துண்ட
மாக அறுத்தெடுத்தது, இலக்கணமமைந்த உருவாககி, உள்ளே குடைந்து வறுவா
யாக்கி, அவ் வறுவாயினைப் போர்வைத் தோலினால் மூடி, அததோல இறுகும் வண்
ணம் சுள்ளாணிகளை முடுக்கிப் பததரினை அமைத்துக்கொண்டார்கள் இவ்வாறு
அமைந்த பத்தர் ஒலியினை நன்றாகப் பல்கச்செய்தது மற்றைய யாழ்களைக் கூறும்
போது இப்பொருளினை இன்னும் விரிப்பாம்

நரம்புகள் தளரின் அவற்றில் எழுகின்ற நாதம் மந்தசுரமாதலையும், இறுக்க
கட்டப்படிந் நாதம் உச்சசுரமாதலையும், நரம்புகருவிகளைத்தினிலும் காணலாகும்
உச்சசுரமாக்குதல், மந்தசுரமாக்குதலென இக்கால வழக்கிலே கூறப்படுஞ் செயல்

களைப் பழந்தமிழர் 'வலித்தல்', 'மெலித்தல்' என வழங்கினார்கள். மாடகம் என்னும் முறுககாணி சிற்சில கருவிகளிலே நரம்பினை வலித்தல், மெலித்தல் செயதற்குப் பயன்பட்டது கோட்டிலே அமைந்த நரம்பு துவக்குவதற்கு இடமாய்நின்ற வார்க்கட்டுச் சில கருவிகளிலே வலித்தல், மெலித்தல் செயதற்கும் பயன்பட்டது இவற்றின் விரிவெல்லாம பின்னாககூறுதும் வில்யாழிலே நரம்பினை வலித்தல், மெலித்தல் செயதற்குரிய உறுப்பு எவ்வாறு அமைந்து நின்றது எனக் காணாமபொருட்டு வில்யாழின் அமைப்பினைச் சிறிது உற்றுநோக்குவோமாக

இக்கருவி முற்றிலுங் குமிழங் கொம்பினாலும மரல நாரினாலும் அமைந்தது இதன் அளவுகளை ஆராயந்து காணப்படுவாம். பழைய காலத்து அளவுகோல இருசாண் அளவானது. ஒரு சாண் பன்னிரண்டு விரலாகப் பிரியும் இக்காலத்து மேனாட்டு அளவினபடி, சாண் என்பது 9 அங்குலம் (Inch), விரல் 3 அங்குலம். பழையகாலத்துச் செய்தி கூறுகின்றோமாதலினாலே, பழைய அளவுகோலைக் கொள்வதே முறையாகும்.

ஆறு சாண் நீளமும், ஆறு விரலுக்குக் குறையாத சுற்றளவுமுள்ள நேரிய குமிழங் கொம்புகள் ஏழு தேடிக் கொள்க மேலும், முன்னர்க் குறித்த சுற்றளவுள்ளன வாய் ஐஞ்சாண் நீளத்தில் இரண்டு, இருசாண் நால்விரல் நீளத்தில் ஒன்று, இருசாண் நீளத்தில் பதினாறு, ஒருசாண் நால்விரல் நீளத்தில் இரண்டு ஆக இருபத்தொரு கொம்புகள் தேடிக் கொள்க

நரம்புக்குப் பயன்படுகின்ற மரலநார்க் கயிறு, சுத்தமான நாரினை மெல்லிய நூலாக நூற்றுக், கொடும்பின்றிக் கயிறுகத் திரிக்கப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பருமனை அநுபவத்திற் கண்டறிந்துகொள்க கொம்புகளைக் கட்டுதற் கியன்ற கயிறு சணற்கயிற்றுப் பருமனாக விருக்கலாம்.

ஐஞ்சாண் நீளத்துண்டு இரண்டினையும், இருசாண் நீளத்துண்டுகளில் இரண்டினையும் எடுத்துக்கொள்க இவற்றை நோகோண நாற்கோண வடிவாக வைத்து நார்க் கயிற்றினாலே இறுகமாகக் கட்டிக்கொள்க கட்டுதற்குமுன் துண்டுகளின் இரு தலைகளிலும் தடை வெட்டிக் கொள்க

அறுசாண் நீளத்துண்டு இரண்டினை எடுத்து, வில் வடிவாக வளைத்து, நாற்கோணத்தினுள்ளே இருமருங்கிலும் வைத்து, விலநடுவையும், ஐஞ்சாண் நீளத்துண்டின் நடுவையும் இணைத்துநிற்பனவாக, ஒருசாண் நால்விரற் றுண்டிரண்டினையும் பக்கத்துக்கு ஒன்றாக வைத்துக் கட்டுக. இவற்றினைக் கணையெனபாம் அறுசாண் நீளத்துண்டுகள் எஞ்சிநின்ற ஐந்தினையும் எடுத்து, வில்லாக வளைத்து, இடையிலே நிரையாக வைத்து, நாற்கோணத்தின் இருதலையிலும் நின்ற குறுக்குத் தடிகளில் ஏழு விற்களின் இருதலையினையும் நன்றாக வரிந்து கட்டிவிடுக.

இனி, நரம்பு கட்டுதலைக் கூறுவாம் மிகமேலே நிற்கும் நரம்பு வில்லினுள்ளே நாலுசாணளவாக நிற்கும்படி, வில்லினிருதலையிலும் மெல்லிய துளையிட்டு, நரம்பினைத் துளைகளினூடே செலுத்தி, வலக்கைப் பக்கத்திலே நரம்பின் தலைப்பினுக்கு நேராக

இருசாண் துண்டொன்றினை ஏழு விற்களுக்கும் அணையவைதது, இருதலையினும் நின்ற விற்களோடு கட்டி, அத்துண்டிலே நரம்பின் தலைப்பினை நனருகக் கட்டி விடுக. மற்றத் தலைப்பிலே முறுக்காணி அமைக்கும் முறையினைப் பின்பு கூறுவாம். இனி, ஏழாவது வில்லிலே, அஸ்தாவது, படத்தில நமக்கு அணிமையாக விருக்கிற வில்லிலே, நரம்பானது இருசாண் இருவிரல் நீளம் வில்லிடையே நிற்பதாகவும், வில்லின் நடுவிலிருந்து இருதலைப்பும் சமதூரத்தில் நிற்பதாகவு மமைத்துத், துளையிட்டு, நரம்பினைச் செலுத்தி, முன்போல வலப்புறத்துத் தலைப்பினை இருசாண் துண்டொன்றிற் கட்டி, அத் துண்டினை விறகளோடு அணையவைதது, இருதலையினுங் கட்டிவிடுக முதல் நரம்பு ஏழாம நரம்புத் துளைகளை இணைக்கின்ற நேர்கோடொன்றினை ஏழு விற்களினமீதும் இடப்புறத்தில் வரைநதுகொள்க அததகைய நேர்கோட்டினை வலப்புறத்திலும் வரைநது கொள்க. குறித்த நோகோட்டு நிரையிலே, இருபுறத்திலும், முன்போலவே துளையிட்டு, நரம்புகளைச் செலுத்தி, வலப்புறத்துத் தலைப்புகளை முன்போலவே இருசாண் துண்டுகளிற கட்டி, அத் துண்டுகள் விறகளில் அழகுற அணையும்படி வைத்துக் கட்டிவிடுக.

இனி, முறுக்காணி அமைக்கும் முறையினைக் கூறுவாம். இருசாண் துண்டுகளில், எஞ்சிநின்ற ஏழினையு மெடுத்தது, ஒருதலை ஆறுவிரற சுற்றளவாக இருக்க, மற்றத்தலை மூன்றுவிரற சுற்றளவாகும்படி, சுற்றிலும் சாய்வாகச் சீவி (இழைத்து)க் குறைத்துக்கொள்க ஏழு துண்டினையும் இவ்வாறு சீவியெடுக்க, அவை ஏழு முறுக்காணியாயின. ஏழினையும் நரம்புக்கு ஒன்றாக வைதது, வில்லினின்று நரம்பு வெளி வருமிடத்துக்கு நேரே துளையிட்டு, நரம்பினைத் தொடுத்தது, மூன்றுநான்கு சுற்று முறுக்காணியிலே சுற்றியபின்பு, நரம்பு இறுகும் வண்ணமாகக் கட்டிககொள்க ஏழு முறுக்காணிகளையும் நிரலாக வைத்து, இருதலையினும் நின்ற விறகளிலே செம்மையாகக் கட்டிககொள்க

இனி ஒற்றறுபு அமைக்கும் முறையினைக் கூறுவாம் இருசாண் நாலவிரல நீளமாகிய துண்டினைச் சுற்றிலும் நனகு சீவி உருடும்பொழுது முட்டின்றி உருளுவ தாக்கிக்கொள்க இததுண்டினை ஏழு நரம்புகளின் கீழும் நெல்லளவு இடைவெளி நிறகும்படி கணையிரண்டிலும் அணையவைதது இறுக்கிக் கட்டிக்கொள்க இவ்வொற்றறுப்பிலே நரம்புகளழுத்தப்படின, அவை தமது நீளத்திற் செம்பாலாதல வேண்டும் அதற்குத் தகவாகக் கணையிரண்டினையும் இடம்பெயாத்துக் கட்ட வேண்டியிருப்பின், அப்படிச் செய்துகொள்க கட்டுக்களையெல்லாம் இறுக்கமாகி, அவற்றின்மீது பிசின் பூசி உலரவிடுக.

வில்யாழிலே இசைகூட்டும் முறையினை இனி ஆராய்வாம். முறுக்காணி சாய்வாகச் சீவப்பட்டன வாதலினாலே, தலையினைப்பற்றி முன்னாக இழுகக்க கட்டில நின்ற நெகிழதலும், பினனாகத் தள்ளக் கட்டிலே யிறுகுதலும் அவை தமக்கு இயல்பாகும் முறுக்காணியை முறுக்கி நரம்பினை வலிததல், மெலிததல் செய்தபின், அதனைப் பின்னாகத் தள்ளி யிறுக்கிக்கொள்ளுதல்வேண்டும் நரம்புகளை உழைமுதற கைக்களை யிறுவாக இசை கூட்டவேண்டும். அது செய்யும் முறையினைச் சுருக்க

மாகக் குறிப்பிடுவாம். இசைநரம்பியலிலே கூட்டையாழினைக் குறித்துப் பேசுமிடத்து இப்பொருள் இன்னுந் தெளிவடையும். யாழிசைக்கு அளக்குங்கோல் குழலிசை யெனப்பதைப் பண்டையோர் அறிந்திருந்தனர்

நரம்பின் நீங்குந் நிறுக்கு குழல்போல

எனப் பாலைகலியினுள்ளே கூறியதனை மேலே எடுத்தாக காட்டினும் குழலிலே கேட்கும் உழைநரம்பிசையோடு ஒப்பிட்டு, இடையன தனது விலயாழிலுள்ள உழைநரம்பிற்கு இசை கூட்டினான் நாமும் அப்படியே செய்வோம் குழலமைக்குங்கணக்கு இசைநரம்பியலுட் கூறப்படும் உழைக்குக கிளையாக ஒன்றி நிற்கும்படி ஐந்தாம் நரம்பாக நின்ற குரல்நரம்பினுக்கு இசை கூட்டவேண்டும் உழைக்கு நடபாக ஒன்றி நிற்கும்படி நான்காம் நரம்பாகி நின்ற தார நரம்புக்கு இசை கூட்டவேண்டும் கிளையாக இசைகூட்டும் முறை இசைநரம்பியலிலே கூறப்படும். பிறகாலத்தார கிளையினை ஷட்ஜ பஞ்சம சம்வாதிதவம் எனவும், நட்பினை ஷட்ஜ மத்திம சம்வாதிதவம் எனவும் வழங்கினர் குரலுக்குக கிளையாக இளிநரம்பிற்கு இசை கூட்டவேண்டும். இரண்டாம் நரம்பாகிய இளி மெலிவுத்தானத்திலே நின்றதாதலின், குரலுக்குக் கிளையாகிய சமன் தானத்து இளி அதன் செம்பாலாகும். அங்ஙனமாதலின், இளிநரம்பினை ஒற்றுறுப்பிலே யழுத்திக்கொண்டு இசையைக் கேட்கவேண்டும் இளிக்குக கிளையாகத் துத்தத்ததுக்கு இசை கூட்டவேண்டும். துத்தத்ததுக்குக் கிளையாக விளரிக்கு இசை கூட்டவேண்டும் விளரி மெலிவுத்தானத்தில் நிறுவின, நரம்பினை ஒற்றுறுப்பிலழுத்தி அதன் செம்பாலிலே இசையைக் கேட்கவேண்டும் விளரிக்குக கிளையாக ஏழாம் நரம்பாகிய கைக்கிளைக்கு இசை கூட்டவேண்டும். ஏழு நரம்புகளும் அவை தமது செம்பாலுமாகப் பதினான்கு இசைநரம்புகள் விலயாழிலே பெறப்படுவன இவை, மெலிவு நான்கு, சமன் ஏழு, வலிவு மூன்றாகக் கொள்ளப்படுவன மெலிவு நான்காவன முதலநான்கு நரம்புகளும், சமன் ஏழாவன ஐந்தாம் ஆறாம் ஏழாம் நரம்புகளும், முதல்நான்கு நரம்புகளின் செம்பால்களும், வலிவு மூன்றாவன ஐந்தாம் ஆறாம் ஏழாம் நரம்புகளின் செம்பால்களும் ஆம்.

குறிஞ்சிப் பண்ணினியலடி பண்ணியலினுள்ளே கூறப்படும. இங்கு ஏழ் பெரும் பாலைகளின் இயல்பைச் சுருக்கமாக ஆராய்வாம். விலயாழிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற நரம்புகளை முதனரம்பிலிருந்து ஏழாம் நரம்பு வரையியக்கி, ஈற்றிலே முதனரம்பின் செம்பாலினையும் இயக்கப் பெறுவது உழைகுரலாகிய அருமபாலை யாகும் இக்காலத்துக் குறியீட்டெழுத்துகளினாலே எழுதின், இது நீசரி க ம ப த நி என நிற்கும். இளி முதல இளி யீராக, அஃதாவது, இரண்டாவது முதல ஏழாவது நரம்புவரையியக்கி, முதலிரண்டு நரம்புகளின் செம்பாலினையும் இயக்கப் பெறுவது கோடிப்பாலையாகும் இது ச ரி க ம ப த நி ச என நிற்கும். விளரி முதல் விளரி யீராக, அஃதாவது, மூன்றுமுதல் ஏழுவரை யியக்கி, முதலமூன்று நரம்புகளின் செம்பாலினையும் இயக்கப் பெறுவது விளரிப்பாலையாகும். இது ரி க ம ப த நி ச ரி என நிற்கும். தாரம முதல தாரம ஈராக, அஃதாவது, நான்குமுதல் ஏழுவரை யியக்கி, முதல்நான்கு நரம்புகளின் செம்பாலினையும் இயக்கப் பெறுவது மேறசெம்பாலையாகும். இது க ம ப த நி ச ரி க என நிற்கும். குரலமுதற் குரலீராக, அஃதாவது, ஐந்து, ஆறு

ஏழு என நின்ற நரம்புகளை யியக்கி, முதலேந்து நரம்பின் செம்பாலினையு மியக்கப் பெறுவது செம்பாலையாகும். இது ம ப த நி ச ரீ க ம என நிறகும் துததம் முதற றுத்த மீரூக, அஃதாவது, ஆறும் ஏழாம் நரம்புகளை யியக்கி, முதலாறு நரம்பின் செம பாலினை இயக்கப் பெறுவது படுமலைப்பாலையாகும் இது ப த நி ச ரீ க ம ப என நிற்கும் கைக்கிளை முதற் கைக்கிளை யீரூக, அஃதாவது, ஏழாம் நரம்பினை இயக்கிய பின் ஏழு நரம்புகளின் செம்பாலினையும் இயக்கப் பெறுவது செவ்வழிப்பாலையாகும். இது த நி ச ரீ க ம ப த என நிறகும் இஙஙனம் ஏழ்பெருமபாலையு மாயினவாறு காண்க.

விலயாழ் என்னும இத தலைப்பெயாக்கீழ யாம இதுவரையும் எழுதியது,

குமிழின

புழறகோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின

விலயாழிசைக்கும விரலெறி குறிஞ்சி

என நின்ற பெரும்பாணாற்றுப்படை யடிகளுக்கு விளக்க வுரையாக அமையும்.

விலயாழ்க் கருவியிலே, நரம்பாகக் கட்டப்பட்ட மரலானது, 'மரையா மரல் கவர மாரிவறப்ப' எனப் பாலைக்கலி ௫-ஆம் பாடலினும், 'மரல்சாய மலைவெம்ப மந்தியுயங்க' எனப் பாலைக்கலி ௧௨-ஆம் பாடலினும் கூடிக் கூறப்பட்டது இது பாலை நிலத்திற்குரியது மற்ற நிலங்களினும் வளாவது தமிழ்நாட்டுக் குன்றுகளி னும் பிறவிடங்களிலும் இன்னும் வளருகின்ற மருள என்னும் செடியின் நீளமான தோடுகளிலிருந் தெடுக்கும் நார நரம்புபோல இசைதருகிறதாதலின் இக்காலத்து 'மருள' பழைய 'மரல்' எனக்கொள்ள இடமுண்டு பட்டுநூற் கயிறறினை நரம் பாகக் கட்டுமிடத்து நல்ல நாதம் பிறக்கக் காண்கின்றோமாதலின், மரற் கயிறு கிடையாதிருப்பின், பட்டுநூற் கயிற்றினை நரம்பாகக் கட்டி, இசைகூட்டி இடையன வாசித்த குறிஞ்சிப் பண்ணை நாமம் வாசிக்கலாம்

இடையனமைததுக்கொண்ட விலயாழ், ஏழு நரம்போடு கூடிக், குறிஞ்சிப் பண் வாசித்தற்குத் தகவுடையதாயிருந்தது. அதற்குமுன் ஐந்து நரம்போடுகூடிய கருவியும் இருநதிருக்கவேண்டும் அவ்வாறு கொள்வதற்கு ஆதாரம் நமக்குப் பரி பாடலிலே கிடைக்கிறது. எட்டாம் பரிபாடலிலே, 'ஏழ்புழை', 'ஐம்புழை' என வருவன, ஏழு துளையுடைய குழற்கருவியையும், ஐந்து துளையுடைய குழற்கருவியை யுங் குறிப்பன. ஐந்துதுளைக் கருவியே முன்னர் உண்டாயிருக்கவேண்டும் அதனோடு கூட, ஐந்து நரம்புடையதாய், விலயாழ்போன்ற அமைப்பினையுடைய கருவியுந் தோற்றியிருக்கலாம் ஆடவருடைய குரலினை யொத்த தாரம், மகளிரது குரலினை யொத்த குரல் என்னுமிவற்றோடு, உழை, இளி, துததம், என்னும் மூன்றுங்கூடிய ஐந்து நரம்புமே முதலில உண்டானவை ஐந்து நரம்பிலே பிறக்கும் இனிய இரா கங்கள் சிலவுள குரலமுதலாக எடுத்தது, விளரி, கைக்கிளையை நீக்கிப்பாட, 'மது மாதவி' என்னும் இராகமாம் என்றும், தாரம் முதலாகவெடுத்து, விளரி, கைக் கிளையை நீக்கிப்பாட, 'இராமகிருதி' என்னும் இராகமாமென்றும், இளிமுதலெடுத்து, விளரி, கைக்கிளையை நீக்கிப்பாடத், 'தந்யாசி' என்னும் இராகமாமென்றும் நாரத சங்கீதமகரந்தம் கூறும் இவை இவ்வாறுதலைப் பண்ணியலினுட் காட்டுதும்.

மேலும், ப்ரதமம், த்விதீயம், தருதீயம், சதுர்த்தம் என்னும் நான்கினோடு மந்த்ரம் என ஒன்று சேர்த்து ஐந்து சுவரங்களே இருக பிராதிசாக்கியத்திலே வழங்கப்பட்டனவென வடமொழியறிஞர் கூறுவர். பின்னாளிலே, கருஷ்டம், அதிஸ்வரம் என இரண்டு முறையே முதலிலும் ஈற்றிலும் சேர்க்கப்பட்டுச் சுவரங்கள் ஏழாயின என்பர் இதனால், வடமொழி யிசைமரபிலும், ஆதியிலே ஐந்து சுவரங்கள் மாத் திரமே யிருந்தன என்னும் உண்மை தெளிவாகின்றது சீனதேசத்தார் இன்றும் ஐந்து சுவரங்களோடுகூடிய இசையினையே வழங்கி வருகின்றனரென அறிகின்றும்.

2. பேரியாழ்

அமராவதி நகரிலுள்ள சிலப்பதிகார காலத்துக் கல்லோவியம் ஏழின்மிக்க நரமபுகளுள்ள யாழினுருவத்தை நமக்குக் காட்டுகிறது இவ்வோவியத்தின் நிழற் படத்தினைக் கண்ணுற்ற திரு ஆனந்த குமாரசுவாமி யென்னும் ஈழ நாட்டுப் பேரறிஞர் பழைமையான இக்கருவி சிலப்பதிகார காலத்திலும் அதற்கு முன்னும் பின்னும் தமிழ்நாட்டிலே வழங்கிவந்தது எனபதையும், மிகப்பழைமையான இசைமரபொன்று தமிழகத்திலே இருந்து இறந்ததென்பதையும் உலகிலுள்ள பேரறிஞர்க்கு வெளியிட்டார்

ஆக்சுபாட பல்கலைக் கழகப் பதிப்பகத்தார் வெளியிட்ட இந்தியாவின் கலை முது நிதியம் (The Legacy of India, Oxford Press) என்னும் ஆங்கில நூலிலே, 329 ஆம் பக்கத்திலே, 'வேதத்திற கூறப்படாதும், பஞ்சசிகன் என்னும் இசைவல்லோன் ஏழு சுவரங்களையும், இருபத்தொரு மூர்ச்சனைகளையும் ஒரே நரம்பிலே வாசித்துக் காட்டுதற்கு இயைந்ததும், பரதமுனிவர் கையாண்டதும் வீணையே' என்னும் உண்மை சாதிககப்படடிருப்பதோடு, யாழககருவிக்கும் வீணைக்கருவிக்கு மிடையே யுள்ள வேறுபாடு தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

'புத்தசமயமானது எவ்விடத்திலும் பரவத தொடங்கிய காலத்திலே, அச்சமயத் தலைவர்கள் வேத ஒழுககங்களையும், அவைதமக்குரிய குரு வகுப்பினரையும், பழைய ஆரிய மொழியையும் ஒதுக்கிவிட்டுப், பொதுமக்கள வழங்கிய மொழியைத் தழுவிப் புதிய குரு வகுப்பையும், ஒழுகக முறைகளையும் வகுத்துக்கொண்டார்கள். அதுபோலவே, ஆரிய வீணையையும் ஒதுக்கிவிட்டுப், பொதுமக்கள கைக்கருவியாகிய வில்யாழையும், பிறவறறையும் திருவிழாக கொண்டாட்டங்களிலே வழங்கும்படி செய்தார்கள் ஆறாம் நூற்றாண்டிலே, புத்த சமயம் நாட்டிலே ஒளி குன்றியதோடு, பழைய யாழும் மறைந்துபோயினது' என்னுங் கருத்தும் மேற்குறித்த நூலிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

முன்னாளிலே பாணன் கையிலும் பாடினி கையிலுமிருந்த யாழக் கருவி யானது, இளங்கோவடிகள் காலத்திலே இசை யாசிரியன் கையிலும் நாடக மகள் கையிலும் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டது அதற்கேற்ப அக்கருவியும் 'சித்திரப் படத்துட் புக்குச செழுங்கோட்டின் மலர்புனைந்து, மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம் போல் வனப்பெய்தி' விளங்கியது ஆளுடையபிள்ளையாருடைய காலத்திலே, தெய்வ

மீந்த பொற்பலகைமீதேறி அன்பருள்ளததை யுருக்கிய அருடகருவி யாயிற்று. கொங்குவேளும், திருத்தகக தேவரும் நூலெழுதிய காலத்திலே, அரசிளங் குமரிகள் கையிலேறி, அவா மனம் விரும்பிய காதலரை அவருக்கு அளிக்குங் கருவியாயிற்று

சரித்திரகால வெல்லைக் கெட்டாத காலத்திலே, 'விலயாழ்' எனப் பெயரிய குழவியா யுதித்தது, மழலைச் சொற பேசி, இடையா இடைச்சியரை மகிழ்வித்தது, 'தேறி யாழ்' எனனும் பேதைப் பருவச் சிறுமியாகிப், பாணனொடும் பாடினியொடும் நாடெங்குந் திரிந்து, ஏழைகளும் இதயங் களிப்பெய்த இன்சொற கூறிப், பின்பு 'பேரியாழ்' என்னும் பெயரோடு பெதும்பைப் பருவ மெய்திப், பெருமபாணரோடு சென்று, குறுநில மன்னரும், முடிமன்னரும், தமிழ்ப் பிலவரும், கொடைவளவள களும் கேட்டு வியப்பெய்தும் வண்ணமநயம்பட உரை பகாந்து, அதன்பின், மங்கைப் பருவ மெய்தி, அப் பருவத்திற கேறப்ப, புதிய ஆடையும அணிகலனும் பூண்டு, நாடக அரசங்கத்திலே திறமை காட்டி, மடநதைப் பருவம் வந்து எயதுதலும், திருநீல கண்டப் பெருமபாணரோடும், மதங்ககுளாமணியாரோடும் அமமையப்பா உறை கின்ற திருக்கோயில்கள் பலவற்றை வலம் வந்து, தெய்வ இசையினாலே அன்பருள ளத்தினை யுருக்கி, முததமிழ் விரகராற பாராட்டப்பட்டு, அரிவைப் பருவம் வந்து எயதுதலும், அரசிளங் குமரிகளுக்கு இன்னுயிர்ப் பாங்கியாகி, அவர்க் கேற்ற தலை வரை அவர்பாற சேர்த்திச், சீருஞ் சிறப்பு மெய்தினின்ற 'யாழ்' என்னும் மென் மொழி நங்கை இருந்தவிடந் தெரியாமல் மறைந்து போயினாள்

பழைமை பொருந்திய இவ் விசைக்கருவி மறைந்ததோடு, அதன்வழி யெழுந்த பண் மரபும் மறைந்துபோயிற்று யாழ் வாசித்த பாணனுந் தன் தொழிலினை இழந்துவிட்டான்

திருமுறை கண்ட சோழ மன்னன், செல்லரித்த ஏடுகளிலிருந்து தேவாரச் செழுமபாடலகளை எழுதுவித்துக்கொண்டு, பண் வகுக்க இசை வல்லாரைக் காண மையினாலே, கவலகின்ற தருணத்திலே, ஆண்டவனுடைய திருவருளினாலே, திருநீல கண்டயாழப்பாண நாயனா மரபிலே யுதித்த பெண்ணொருத்தி பண் வகுத்தது தந் தன்னென அறிகின்றும் பழைய இசை யிலக்கணம் வல்லாரோ, அவ் விசையினைக் கூறும் நூலோ அக்காலத்திலிருந்திருப்பின, அரசன கவறசி யின்றித் தான் எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றியிருப்பான் ஆதலினாலே, பழந் தமிழிசை யிலக்கணம் அக் காலத்திறுனே வழக்கு வீழ்ந்துவிட்டதெனக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது முற்றி லும் வீழ்ந்துவிடவில்லை யென்பதற்குச் சில சான்றுகள் உள. அவற்றினுட சிறந்த தொன்று பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டிலே யிருந்த சாரங்கதேவா தாமியற்றிய சங்கீத ரத்தினாகரத்திலே தேவாரப் பண்கள சிலவற்றுக்கு இலக்கணங் கூறி, இவை தேவா ரத்திற காணப்படுவவெனக் குறிப்பிடுதலேயாம்

சங்கமருவிய பத்துப்பாட்டினிலும் தொகை நூல்களினும் ஆங்காங்குக் கிளந் தோதப்பட்டிருக்கும் இசைக் கருவியி னிலக்கணங்களைத்தானும் இடைக் காலத்துப் பேரறிஞர் ஆராயந்துணர முயன்றாரல்லர் 'பழையதோர் பொலலம் பொத்திய பத் தா' எனவும், 'நெடுங்கொடிக் குறுங்காயப் பத்தர்' எனவும், திருவிளையாடற் புரா ணத்திலே பரஞ்சோதி முனிவர் கூறுதலை நோக்குமிடத்து, அவர் காலத்திலே

வரலாற்று முறை எவ்வளவு தூரம் மறக்கப்பட்டிருந்ததென்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பத்துப்பாட்டினுள் யாழ்வுறுப் புணர்த்தும பகுதிகளை ஒருங்கு நிறுவி, அவற்றின் உதவிகொண்டும், வெளிநாட்டு இசை வரலாறுகளோடு ஒப்பு நோக்கியும், யாழ்வுறுப்புகளின் இயல்பினை ஆராயந்தறிய முயலவோமாக.

குளபபுவழியனன கவடுபடு பததல
 விளக்கழல் உருவின விசியுறு பசசை
 எயயா இளஞ்சூற செயயோள அவவயிற(று)
 ஐதமயிர ஒழுகிய தோற்றம போலப்
 பொலலம் பொத்திய பொதியுறு போரவை
 அலைவாழ் அலவன கணகண டன்ன
 துளைவாய தூரத தூரப்பமை ஆணி
 எண்ணுட டிங்கள் வடிவிற ருகி
 அண்ணு விலலா அமைவரு வறுவாய்ப
 பாம்பணந்தனன ஒங்கிரு மருப்பின
 மாயோள முன்கை ஆயதொடி கடுகரும
 கணகூட்டிருக்கைத் திண்பிணித் திவவின
 ஆயதினை யரிசி யவையல அனன
 வேயவை போகிய விரலுளா நரமபிற
 கேளவியுபோகிய நீளவிசித் தோடையல
 மணங்கமழ மாதரை மணணி யன்ன
 அணங்குமெயந நினற அமைவரு காட்சி
 ஆறலை களவா படைவிட அருளின்
 மாறுதலை பெயாககு மருவின பால

—பொருநராற்றுப்படை, 4-22

பததலினையும், பொலலம்பொத்திய பசசையாகிய போர்வையினையும், ஆணியினையும், வறுவாயினையும், மருப்பினையும், திவவினையும், நரமபின்புதொடர்ச்சியினையும், காட்சியினையுமுடைய யாழ்.

அகலிரு விசுமபிற பாயிருள பருகிப்
 பகலகான நெழுதரு பலகதிாப் பருதி
 காயசினந திருகிய கடுகதிறல வேனிற
 பாசிலை யொழித்த பராஅரைப பாதிரி
 வளளிதழ மாமலா வயிறறிடை வகுத்ததன்
 உள்ளகம புரையும் ஊட்டுறு பசசைப
 பரியரைக் க்முகின் பாளையம பசுமபூக்
 கருவிருந தனன கணகூட்டு செறி துளை
 உருக்கி யன்ன பொருத்தது போரவைச
 சுனைவறந தன்ன இருளதூங்கு வறுவாய்ப்
 பிறைபிறந தனன பிணனேநது கவைக்கடை

நெடும்பிணத் திரள்தோள மடநதை முன்கைக்
 குறுகதொடி யேய்க்கும் மெலிநதுவீங்கு திவவின
 மணிவார்ந் தன்ன மாயிரு மருப்பின்
 பொனவாரந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
 தொடையமை கேளவி

—பெருமபாணாற்றுப்படை, 1-16

பச்சையாகிய போர்வையினையும், வறுவாயினையும் கவைக்கடையினையும்,
 திவவினையும், மறுப்பினையும், நரம்பின் தொடர்ச்சியினையுமுடைய யாழ்

பைங்க ணுகம பாம்புபிடித தன்ன
 அககோட்டுச செறிநத அவிழ்நதுவீங்கு திவவின
 மணிரிரைத் தன்ன வனப்பின் வாயமைதது
 வயிறுசேர் பொழுதிய வகையமை அகளத்தூக்
 கானக் குமிழின் கனிரிறங் கடுப்பப்
 புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்து
 அமிழ்துபொதிந் திலிறறும் அடங்குபுரி நரம்பின்
 பாடுதுறை முற்றிய பயனறெரி கேளவிக
 கடுகொள இன்னியம்

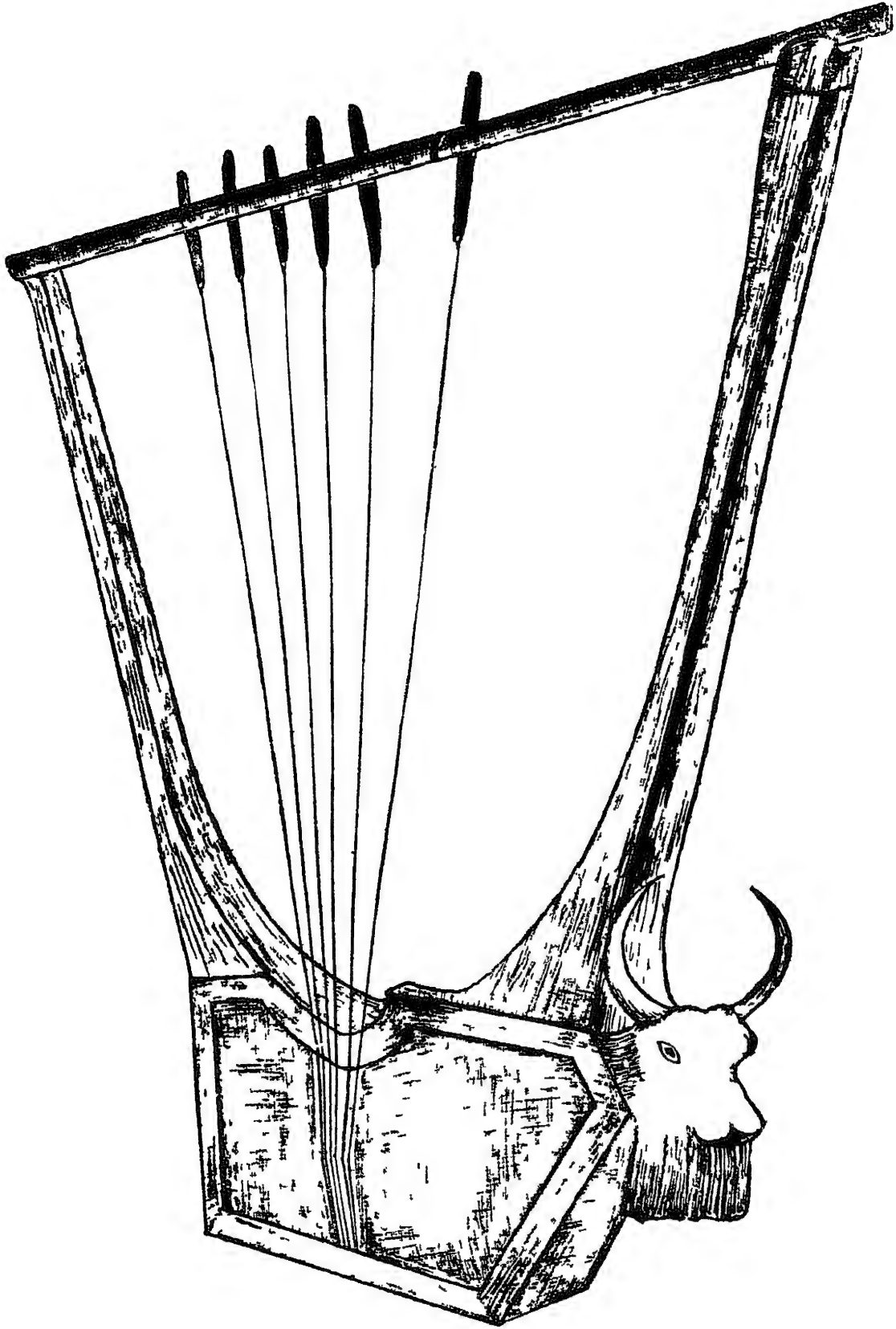
—சிறுபாணாற்றுப்படை, 221-229

பச்சையோடே வாயமைக்கப்பட்டு, வனப்பினையும், திவவினையும், அகளத்
 தினையும், நரம்பினையுமுடைய இன்னியம்

தொடித்திரி வன்ன தொண்டபடு திவவிந
 கடிப்பகை யனைததுங் கேளவி போகாக
 குரல்ஓரத்தத் தொடுத்த சுகிப்புரி நரம்பின்
 அரலை தீர உரீஇ வரகின
 குரல்வாரந் தன்ன துணடுளை யிரீஇச
 சிலம்பமை பததல் பசையொடு சோததி
 இவங்குதுளை செறிய ஆணி முடுக்கிப்
 புதுவது புனைநத வெண்கையாப் பமைததுப்
 புதுவது போரதத பொனபோற் பச்சை
 வதுவை நாமம் வணடுகம் மைம்பான
 மடநதை மாண்ட துடங்கெழி லாகதது
 அடங்குமயிர ஒழுகிய அவவாய் கடுப்ப
 அகடுசோபு பொருநதி அளவினிற் நிரியாது
 கவடுபடக் கவைஇய சென்றுவாக் குநதி
 துணங்கரம் துவறிய துண்ணீர் மாமைக
 கனங்கனி யன்ன கதழ்நதுகிளா உருவின்
 வணாரதேந்து மருப்பின் வளஞயிரப் பேரியாழ்

—மலைபடுகடாம், 21-37

திவவினையும், நரம்பினையும், பச்சையினையும், உந்தியினையும், மருப்பினையு
 முடைய பேரியாழ்



III. கையாடிரடி ஆணடுகளுகதுமுன னிருந்த யாழுக கருவி

கடைச் சங்க காலத்திலும், அதற்கு முன்னுந் தோன்றிய சான்றோர் செய்யுட் களினுள்ளே, விலயாமும், சேரியாமும், பேரியாமும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சகோடயாமும், மகரயாமும், செங்கோட்டியாமும், சிலப்பதிகாரத்திலும், மணி மேகலையிலும், பெருங்கதையிலும், சேவகசிந்தாமணியிலும் காணப்படுவ

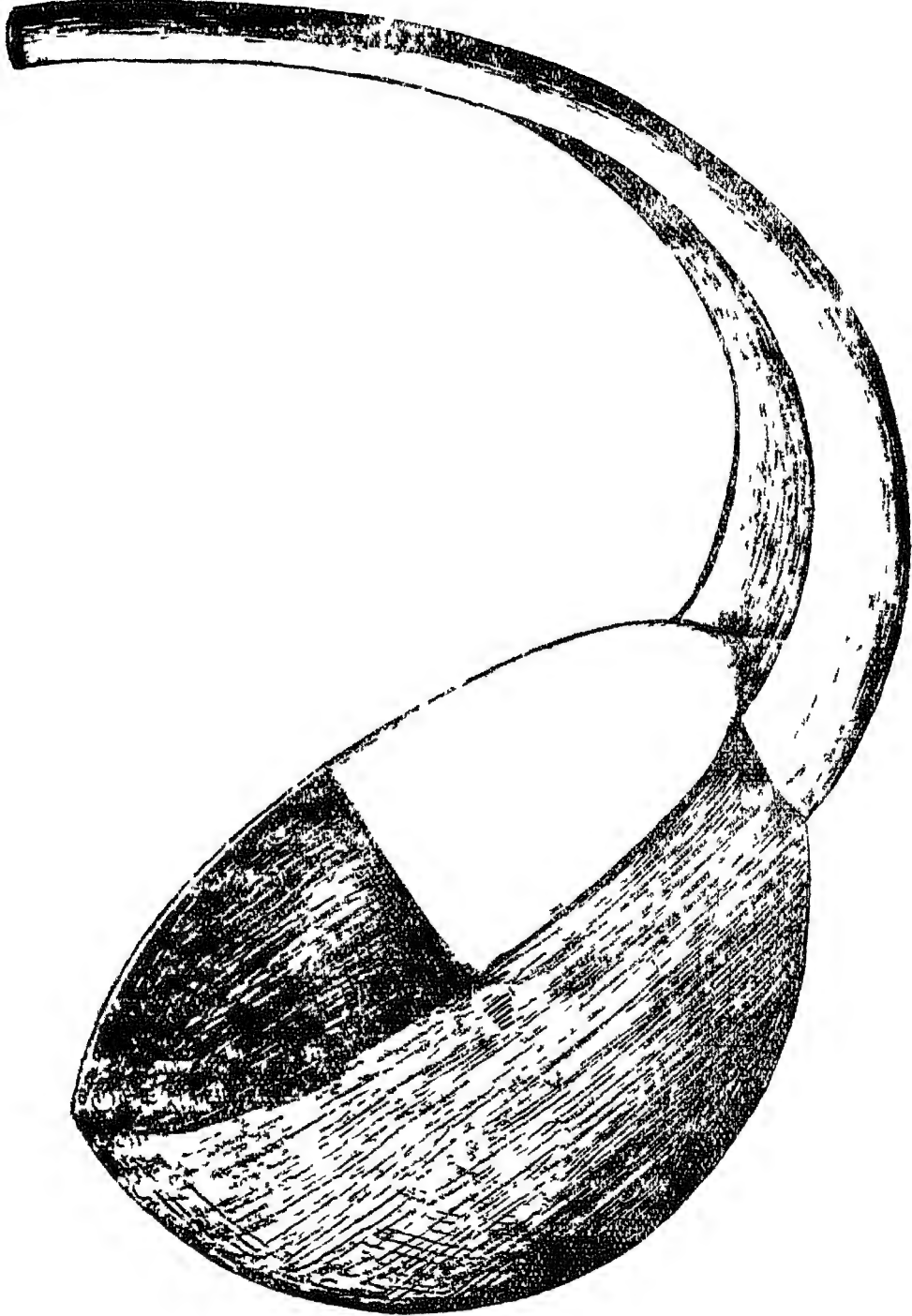
இலண்டன் மாநகர்ப் பழம்பொருட் காட்சிச்சாலையிலே யுள்ள அமராவதி நகர கல்லோவியத்திலே காட்டப்பட்டிருப்பது சகோடயாழ் இதிலே, தீவவு என் னும் உறுப்பு இலது நரம்புகளை வலிததல மெலிததல செய்யும் மாடகம் என் னும் முறுககாணி பததரிலே அமைக்கப்பட்டிருத்தலவேண்டும் பததா யாழ் வாசிக கும பெண்ணின் உடலினால் மறைவுண்டிருத்தலின, நாம பததரினையும், மாடகத்தினையும் காணமுடியவில்லை, கோடும் நரம்புமே தோற்றுக்கின்றன கோட்டி இருவததையும், யாழ் வாசிககும பெண்ணின் உருவத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாககுமிடத்துப் பெறப்படுகிற கோட்டின் நீளத்தினையுங்கொண்டு, இக்கருவியின் வடிவம், அளவு முதலியவற்றை ஒருவாறு கணித்ததறியலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுக கல்லோவியத்திலே சகோடயாழ் இருவதத்தின நாம காணப்பெற்றது, இசை மடநதை நமக்கு அளித்த பெரியதோர் அருட்கொளையே சென்னை மாநகரப் பழம்பொருட் காட்சிச் சாலையிலே யுள்ள யாழ்நதிய ஓவியங்களின் உருவத்தை VI-ஆம் படத்திற் காணக பேரியாழ்நைப் பொறுத்தவரையில், அதனுருவத்தின நமது நாட்டிலே காணப்பெற றிலேமெனினும், கடல்கோளினபின் தமிழா கடல்கடந்து சென்று குடியேறிய பிற நாடுகளிலே இக்கருவியின் உருவத்தினக காணக்கூடியதாயிருக்கிறது

எகிப்தியரும், பழந்தமிழரைப் போலவே, தாரம முதலாக நரம்புகளைப் பிறப் பித்தார்களென அறிகின்றும் எகிப்து நாட்டிலே இறந்த மன்னர்களுடைய உட லினைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் நமக கோபுரங்களிலே (Pyramids) வரையப் பட்ட யாழ் வடிவங்களைக் கண்ட மேனாட்டறிஞர் அவற்றின் உருவச் சாயல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றனர் எகிப்திய மொழியிலே யாழ் 'நங்கா' எனப்பட்டதென் பர் இறறைக்கு மூவாயிரத்தைகுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த எகிப்திய யாழ் கள சிலவற்றைப் பிரித்தானிய காட்சிச்சாலை (British Museum) யிலே நாம் இன்றுங் காணலாம் இக்காலத்திலே மெசப்பொட்டேமியா என வழங்கும் நாட்டில் ஒரு பாலிலே, முன்னாளிலிருந்த சாலதெயாவின் தலைநகராகிய ஊர் நகர மிருந்தவிடத் தினே அகழ்ந்து ஆராய்ந்தபோது கண்டெடுத்த அழகிய யாழ்க்கருவியொன்று பாக் தாத் நகரத்துக் காட்சிச்சாலை (Baghdad Museum) யிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த இக்கருவியின் உருவத்தினே III-ஆம் படத்திற் காணக

பழைய எகிப்திய யாழ்களிலும், போரவைத்தோல் இருகூறுகி, நடுவிலே பொல் லம் பொத்தப்பட்டிருந்தது போரவையின் கீழுள்ள யாப்புறுப்பிலே கட்டப்பட்ட நரம்பு பொல்லம் பொத்தலினூடாக வெளியே கொண்டுவரப்பட்டுக் கோட்டி லமைந்த முறுககாணிகளிலே தொடுக்கப்பட்டிருந்தது பததரானது தோணி வடி வாகவும், மகரமீன் வடிவாகவும், குடத்தின் வடிவாகவும் பலதிறப்பட்டிருந்ததெனக் காண்கின்றும். போரவைத தோலினை நீக்கப் பத்தரின் வறுவாய் தோற்றும். தமிழ்

யாழ் நூல்

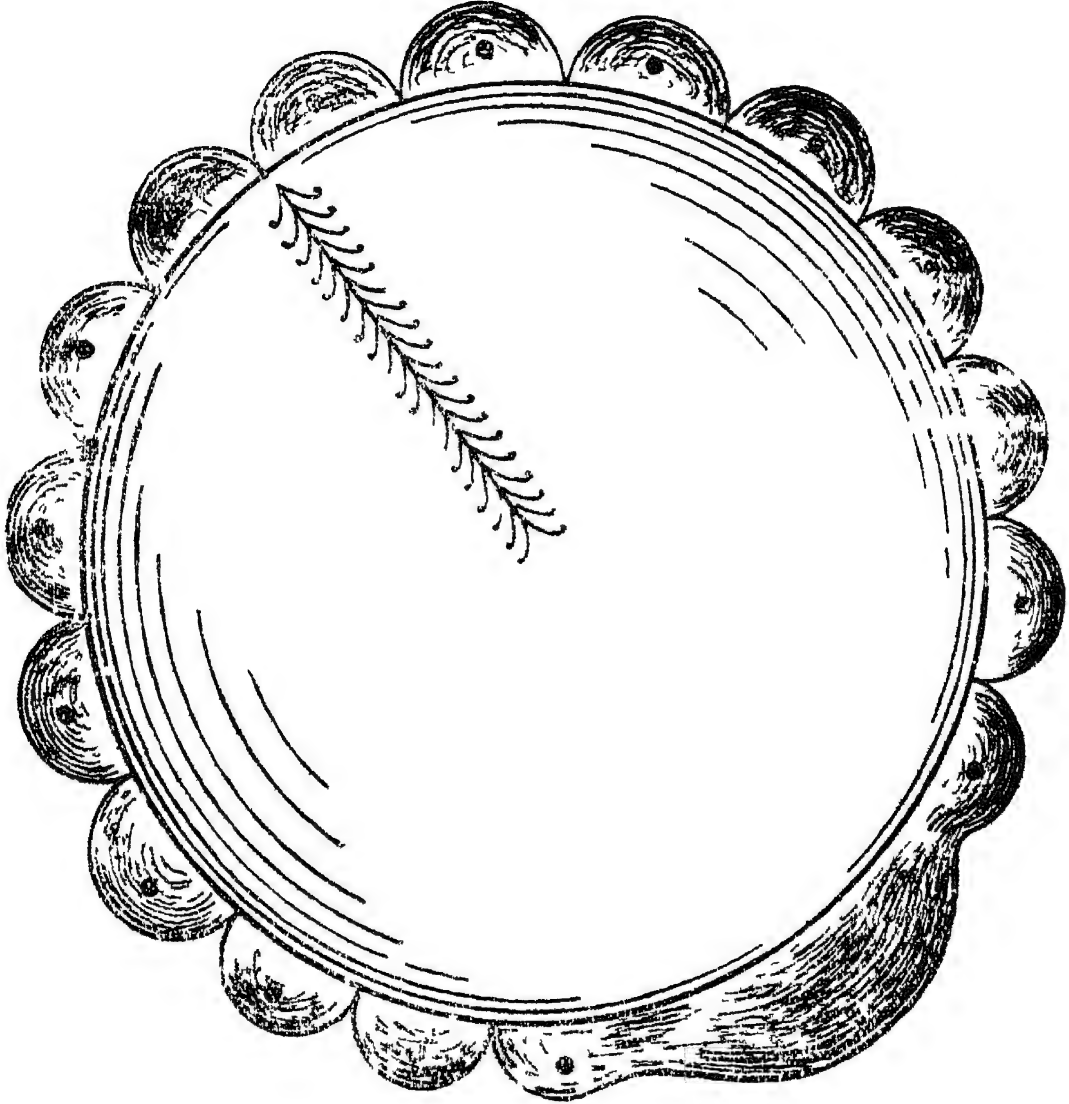
காட்டு யாழ்களிலே இது எண்ணுட்டிங்கள் வடிவிறருக விருந்ததெனத் தமிழ்ப் புலவர் வாய்மொழியால அறியக்கிடக்கின்றது இதனாற் பததரினது மேற்புறத்தில்



1. பததா, கோடு, வறுவாய

ஒருபாதியே வறுவா யாக்கப்பட்டதென்பதும், இதனுடாக மற்றப் பாதி மரமுங் குடைந்தெடுக்கப்பட்டமையின், 'இருள் தூங்கு வறுவா' யாயிற்று எனவும் அறிகின்

ரூம் மலை முழைகளிலிருக்கும் நீர்ச் சுனைகள், நீர் வற்றிய காலத்து, இருள்தூங்கிய வறுவாயாகத் தோற்றுவதை மலையில் வாழ்வோர் அறிவர் 'குளப்புவழி யன்ன கவடு படு பத்தல்' எனப் பத்தாப் புறத்தின் கீழ்ப்பாகம் கூறப்பட்டது போர்வைத் தோலினைப் பத்தரொடு பொருத்தும் சுள்ளாணிகளின் தலை நண்டின் கண்ணைப் போலப் புறப்பட்டுத் தோற்றும்



2(a) போர்வை

வறுவாயுந் துளையுமமைந்து, போர்வைத்தோல் சேர்க்கப்படாதிருக்கும் பத்தரின் மேற்புறத்தோற்றம் மேலே காட்டப்பட்டது 'குளப்புவழியன்ன கவடுபடு பத்தல்' எனப் பத்தர்புறத்தின் கீழ்ப்பகுதியின் தோற்றம் கூறப்பட்டது. மான் குளம்பு அமுந்திய இடம், நடுவுயர்ந்து, இருபுறமும் தாழ்ந்திருக்கும் தோற்றம்போலப், பத்தரின் கீழ்ப்புறம் அமைந்திருப்பதனை IV-ஆம் படத்திற்காண்க. அப் படத்திலே யுள்ள போர்வைத்தோல் இரு துண்டாக அமைந்து முழுநீளமும் பொல்லம் பொத்தப்

பட்டிருக்கிறது. மேலே காட்டிய படத்திற்போல, வறுவாய எண்ணாட்டிங்கள் வடிவிறருக அமையுமிடத்துப், பொல்லம் பொத்துதல போர்வைததோலின ஒரு பாதியில், அல்தாவது, வறுவாயை மூடுகிற பாதியில் மாத்திரம் அமையும், நரம்பு நிற்கும்பகுதி அதுவாதலின்

வதுவை நாறும வண்டுமழைமபான
மடநதை மாண்ட துடங்கெழி லாகதது
அடங்குமயிர ஒழுகிய அவவாய கடுபப எனவும,

எயயா இளஞ்சூற செயயோள அவவயிறறு
ஐதமயிர ஒழுகிய தோற்றம் போல எனவும

கூறியிருத்தலின், மடநதையது மார்பிடததையனுகிப், பின்பு இலலையான மயிர ஒழுங்குபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிறறிடத்தின் தோற்றம், பொல்லம்பொத்திய போர்வையின தோற்றம் என்பது பெறப்பட்டது வறுவாயினை வயிறறிடமாகவும், மேற்பாதியினை மார்பிடமாகவுங் கொண்டு நோக்கப், பொல்லம்பொத்துதல் வயிற் றிடத்திலே மயிர ஒழுங்குபோல அமைநதுகிடப்பது தெளிவாகின்றது அவவாறு அமைந்த போர்வைத தோலின உருவத்தை 2(a) படத்திற காணக

பரியரைக கழுகின பாளையம் பசுமபு
கருவிரூ தனன கண்கூடு செறிதுளை எனவும,

வரகின குரல்வார தனன துண்டுளை எனவும

கூறியது பொல்லம் பொத்துமிடத்திற றுளையிளையாம 'பாதிரி வளளிதழ் மாமலா வயிறறிடை வகுத்ததன், உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பசுசை' எனவும, 'பொன் போற பசுசை' எனவும், 'விளக்கழ லுருவின விசியுறு பசுசை' எனவும கூறினமை யின், போரவையாககுதற்குரிய தோலாகிய பசுசை, துவருட்டப்பெற்று, அழகிய சிறந்த தோற்றத்தினை யுடையதாயிருந்ததென்பது பெறப்பட்டது

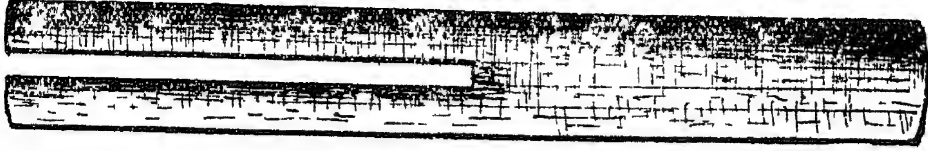
யாப்பு என்பது, பததரின் குறுககளவே நீளமாகச, சிறுவிரற பருமனாக, யாளைத் தநத்ததினாலே செய்யப்பட்டு, நரம்பு தொடுப்பதற்கும நரம்பி னசைவினைப் பததரிலே தாக்கி ஒலியைப் பெருக்குதற்கும அமைந்ததோருறுப்பு இது பததரினுள்ளே செறிக்கப்படும்



2(b) யாப்பு

உந்தி யென்பது, போர்வைத தோலிற்கும யாப்புறுப்புகு மிடையே யமைந்து கற்பதோ ருறுப்பு 'சென்று வாங்கு உந்தி' யெனறமையின, இது, உயர்ந்து, வளைந்து, பொல்லம் பொத்துதலின் கீழே போரவைத தோலினைத் தாங்கி நிற்பது. யாப்பிற கட்டிய நரம்புகள் இதனுடாக வருவ வாதலின், இதனொரு பகுதி பகுக்கப்

பட்டினத்தாருக்கும் (பட்டினத்தாருக்கு) 'உந்தி' யென்னுஞ் சொல் 'உந்து' என்னும் வினையடியாகப் பிறந்ததென்பது, 'சென்று வாங்கு உந்தி' என்பதனாற் றெளிவாகித் தருது. அங்ஙனமாதலின், உந்தி யென்னும் பெயர் கொப்பூழுக்கு உளதாதலபற்றிக், கொப்பூழ் போன்ற வட்ட வடிவாகிய யாழ்ப் பத்தற றுளையினை யுணர்த்திற்று எனக் கொண்ட மயிலைநாத ருரை பொருந்தா வுரையாதல காண்கின்றும்.



2(c) உந்தி

இனி, 'மருப்பு' எனப்பட்ட யாழ்க்கோடு எத்தகையதென ஆராய்வாம் 'பாமபணந் தன்ன ஓங்கிரு மருப்பு' எனபது வடிவபற்றிய உவமம் 'மணிவாரந் தன்ன மாயிரு மருப்பு' எனபதும், 'களங்கனி யன்ன கதழந்துகிளா உருவின், வணர்ந் தேந்து மருப்பு' எனபதும் நிறமபற்றிய உவமங்களாதலின், யாழ்க் கோடானது, கருங் காலியிறை செய்யப்பட்டு, அழுத்தம் பண்ணப்பட்டதாய்ப், பாமபு படமெடுத்தாற் போன்று தலை துகுகி நிற்கும் எனபது பெறப்பட்டது

பழைமை பொருந்திய சீறியாழ், பேரியாழ்களிலே, 'மாடகம்' எனப் பிற் காலத்து வழங்கிய முறுக்காணி அமைக்கப்படவில்லை நரம்புகளைத் துவகமும் வாரக் கட்டாகிய துவவு அவைதம்மை வலிததல, மெலிததல செய்தற்கும் பயன்பட்டது

மாயோள முனகை ஆயதொடி கடுக்கும

கணகூட டிருக்கைத் திண்பிணித் துவவு

எனவும்,

நெடுமபிணைத் திரடோள மடநதை முனகைக்

குறுதொடி யேயககும் மெலிததுவீங்கு துவவு

எனவும்,

பைங்க னூகம் பாம்புபிடித் தன்ன

அங்கோடசு செறிநத அவிழ்ததுவீங்கு துவவு

எனவும்

வருதலின், கரிய நிறத்ததாகிய கோட்டின்மீது கட்டப்பட்ட துவவானது, கரிய நிற முடைய பெண்ணின் கையிலணியப்பட்ட வளையலபோலவும், கருங்குரங்கின் கையி னைச் சுற்றிய பாம்புபோலவும் வடிவபெற்றிருந்ததென அறிகின்றும் Iஆம், IV ஆம் படங்களிலே, ஒன்பது நரம்புகளைத் துவக்கிய ஒன்பது துவவுகள் கோட்டிலே அமைந்து நிறநிலைக் காண்க

இனி, நரம்பின் தன்மையினை ஆராய்வாம் நூல் நூற்கும் மகளிர் பஞ்சினை யுடைப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் வில்லிலே கட்டப்பட்டிருக்கும் நரம்பானது யாழ் நரம்பின் மந்த சுரத்தை ஒலித்தலைக் கேட்டிருக்கின்றோம் அந்நரம்பு புதிதாகவிருக் கும்போது, பொன்போன்று ஒளிர்வதையும், இரு புரிகள் ஒருங்குசேரத் திரிக்கப்பட் டிருப்பதையும் கண்டிருக்கின்றோம் யாழ் நரம்பும் இததகையது. பஞ்சுடைக்கும்

யாழ் நூல்

நரம்பு பருமனாயிருக்கும், யாழ் நரம்பு மெலலிதாயிருக்கும், இதுவே இரண்டினுக்கும் வேறுபாடாகும்.

ஆயத்தினை யரிசி யவைய லனை வேயவை போகிய விரலுளா நரம்பு	எனவும்,
பொன்வார தனை புரியடங்கு நரம்பு	எனவும்,
கடிப்பகை யனைததுவ கேளவி போகாக் குரலோத்தத தொடுத்த சுகிரபுரி நரம்பு	எனவும்

கூறினமையின், வெண் சிறு கடுகளவும் குறறமின்றிக், கொடுமுறுக்கில்லாது செவவிதாகத் திரிததுச் செய்யப்பட்ட நரம்பினியலபு கூறப்பட்டது நரம்பினின்றெழும இசையி னினிமையை நரம்பிறகு ஏற்றித், 'தேம்பெயது அமிழது பொதிநது இலிறறும் அடங்குபுரி நரம்பு' என்றார். மலைபடுகடாததினின்று மேலே எடுத்துக்காட்டிய பகுதி, 'தொடித்திரி வனை தொண்டுபடு திவவின்' எனத் தொடங்கி, 'வணாநதேநது மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ்' என முடிநது நின்றதாதலின், இரணிய முட்டததுப் பெருங்குன்றுர்ப் பெருங் கௌசிகனா கண்ட பேரியாழ் ஒன்பது நரம்புகளுடையதென அறிகின்றும் 'தொண்டுபடு திவவு' என்றமையின், திவவுக்கு ஒன்றாக நரம்பும் ஒன்பது உள என்பது பெறப்பட்டது ஆசிரியமாலையினுள்ளும், 'தொண்டுபடு திவவின் முண்டக நல்யாழ்' எனக் கூறப்பட்டது அளவிற பெரிதாய், ஒன்பது நரம்போடு கூடிப், பேரியாழ் எனப் பெயர் பெற்ற கருவி யொன்று முன்னாளிலிருந்த உண்மையினை மேற்காட்டியவற்றினாலே துணிகின்றும் சுகோடயாழ் பதினான்கு நரம்போடு கூடியதென்பதைப் பாயிர வியலினுள்ளே காட்டினும் மெலிவு நான்கு, சமன் ஏழு, வலிவு மூன்றாக, மொத்தம் பதினான்கு நரம்பாயின 'இருபத்தொரு நரம்பினுற் றெடுக்கப்படும் பேரியாழ்' எனப் புறநானூறு, 152 ஆம் செய்யுளுரையினுள்ளே கூறப்படுதலானும், 'இருபத்தொரு கோவை முதலாக, நானூற கோவையீராகக் கிடந்த கோவைகளுள்' என வேன்றகாதை யுரையினுள்ளே அருமபதவுரை யாசிரியர் கூறுதலானும்,

ஒன்று மிருபதம் ஒரேழ்மேற பததுடனே
நிஃமபதி னுமேழு நெடுகாற—குன்றாத
நால்கை யாழிறகு நன்னரம்பு சொல் முறையே
மேலவகை துலோர் விதி

என அரங்கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே அடியாககுநல்லா காட்டும மேற்கோடகுத்திரத்தினாலும், 'ஒன்பதம் பத்துடனே, நின்ற பதினான்கும்' என மேலைச குத்திரத்திற்குப் பாட பேத முளாததலானும், பேரியாழ் இருபத்தொரு நரம்புடையதென்பதும், சுகோடயாழ் ஒரோவழி பதினாறு நரம்போடு நிற்குமென்பதும், இவற்றிடையே நின்ற மகரயாழ் பத்தொன்பது அல்லது பதினேழு நரம்புகளோடு கூடியிருந்ததென்பதும் பெறப்படுகின்றன ஆசிரியமலை யுரைத்த திவவுத தொகையினைச் சேரியாழுக்குக் கொள்ளுமிடத்து, அது ஒன்பது நரம்பினை யுடையதாதலவேண்டும்

பெரும்பாணாற்றுப்படையினுள்ளே, 'பிறைபிறந தன்ன பின்னேந்து கவைககடை' என்றது, பேரியாழினை நிறுத்ததுதற்குத் தகவாக, அதன் பின்னே யமைக்கப்

அதிரவெனப் படுவது இழுமெனல இன்றிச
சிதறி யுரைகஞா உச்சரிப பிசையே

நரம்பினுள மயிர், தும்பு எனறிவையிருத்தலும், அது கொடும்புரியாகவோ,
ஏறிய முறுக்காகவோ இருத்தலுங் குறறமாம் இப்பொருள், 'கொடும்புரி மயிர்
துமபு முறுக்கிவைநான்கும், நடுங்காமரபிற பகையென மொழிப' என்னும் சீவக
சிந்தாமணியுரை மேற்கோளினுட காட்டப்பட்டது

பணிவரும் பைம்பொற பததா பல்வினைப் பவள ஊணி
மணிகடை மருப்பின வாளா மாடக வயிரத தீந்தேன
அணிபெற ஒழுகியனை அமிழ்துறழ் நரம்பி னலயாழ்
கணிபுகழ் காளை கொண்டு கடலகம் விளக்க லுறரூன்

என்னும் சீவகசிந்தாமணிசெய்யுளுரையிலே, மாடகமெனபது நாலவிரலளவான
பாலிகை வடிவாய், நரம்பினை வலித்தல, மெலித்தல செய்யுங் கருவியெனக் கூறப்
பட்டது.

மாடக மெனபது வருககுங் காலக
கருவினங் காழப்பினை நாலவிரல கொண்டு
திருவியல பாலிகை வடிவாக் கடைதது
சுதா மூன்றாகத் துளையிடற் குறித்தே

என அருமபதவுரையாசிரியர், வேனிற்காலை யுரையினுள்ளே, மாடகத்தி னிலக
கணங் கூறினா 'வலககைப்பதாலை கோட்டொடு சோத்தி, இடககை நாலவிரல்
மாடகந்தழீஇ' என அக காதையினுட கூறியதற் கியைபுடைத்தாகிய நிலையினை
நோக்குமிடத்து, 'மாடகம்' பததாரிலே அமைக்கப்படடிருந்ததெனபது புலப்படு
கிறது அததகைய கருவிகளிலே திவவு என்னும் உறுப்பு அமையாது 'கோடே
பததா ஆணி நரம்பே, மாடகம் எனவரும் வகையின் தாகும்' எனக் கூறப்பட்ட
உறுப்புக்களோ அமைநதுவரும்.

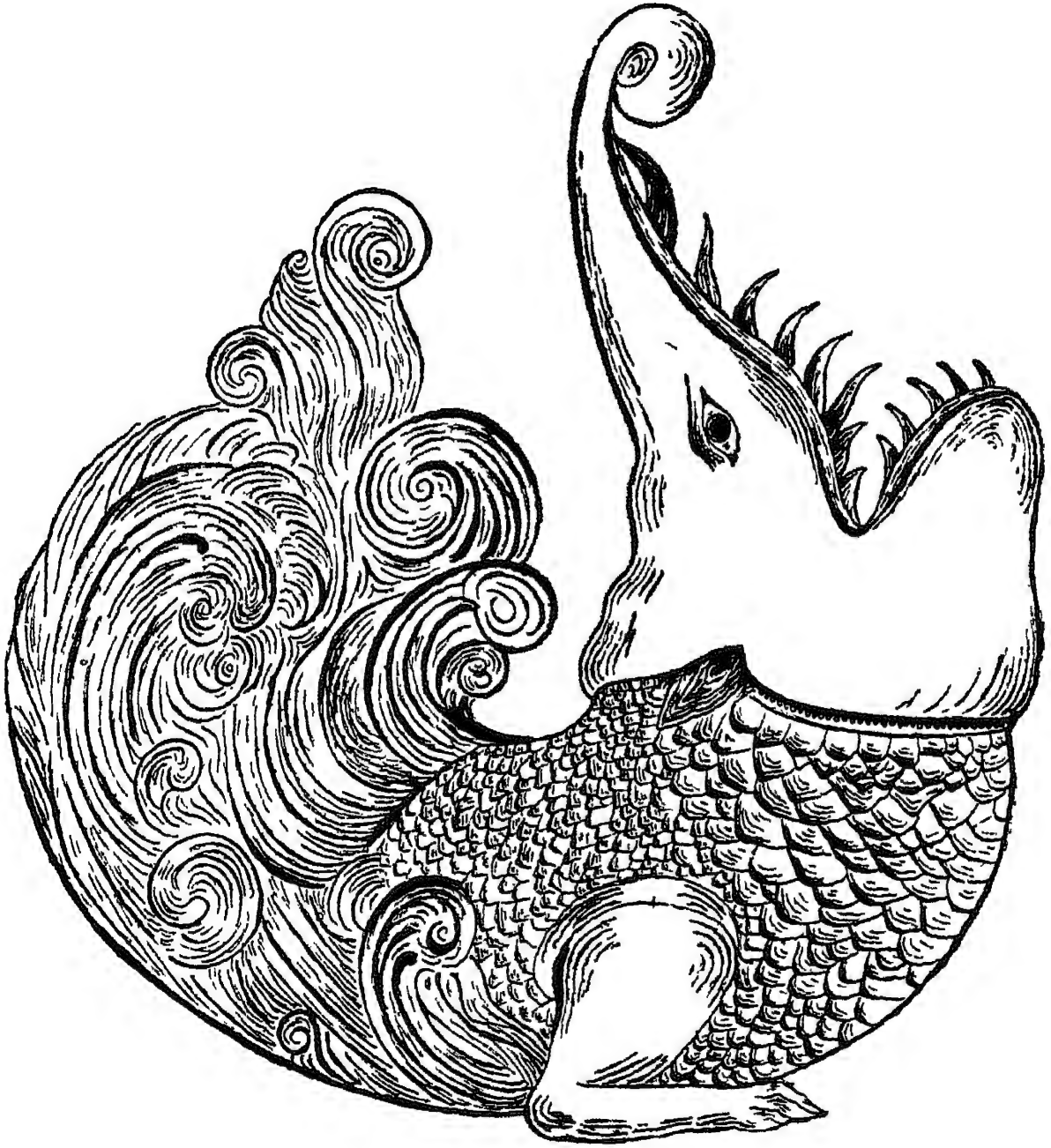
3. மகரயாழ்

தீந்தொடை மகரவினைத் தெளவிளி யெடுபயித் தேற்றிப்
பூந்தொடி யரிவை தன்னிற் புலமிகுத துடைய நம்பிக(கு)
நந்திடும இறைவ ராதி மூவகைக் குலத்த ளாராகும்
வேந்தடு குருதி வேறகண விளங்கிழை தாலை யென்றான

—சீவகசிந்தாமணி-காந்தருவத்ததை, 608

தகரக் குழலாள தன்னொடு மயங்கி
மகரயாழின் வணக்கோடு தழீஇ
வட்டிகைச் செம்பிழை வரைந்த பாவையின்
எட்டி குமர னிருந்தோன —மணிமேகலை, ச, 55-58

மகரவினையின் கிளைநாமபு வடித்த
இளிபுணா இன்சீ ரொங்கு உளங்கிழிப —மணிமேகலை, கக, 25-26



3. மகர வெல்கொடி

யாணாக கூட்டத் தியவனக கைவினை

மாணப புணாந்தேரா மகரவீணை

—பெருங்கதை, ௩-௧௫, 22-23

மேலே காட்டிய நூலகள் எழுந்த காலத்திலே, மகரவீணை எனப் பெயரிய கருவி யொன்று இருந்ததாக அறிகின்றும் சங்கச் செய்யுட்களிலே அது குறிக்கப்பட டிலது பெருங்கதையிலே, 'யவனக கைவினை மகரவீணை' என வருதலின், அக் கருவி யவனபுரத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதென எண்ணு தற் கிடமுண்டு தமிழ் நாட்டிற்கும், யவனபுரம் எனப்படும் கிரேக்க நாட்டிற்கும், பண்டைக் காலத்திலே, நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது மதுரைக் கணகாயனா மகனார் நகரீரனா பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நனமாறனைப் பாடிய (௫௬ ஆம்) புறப்பாட்டினுள்ளே,

யவனா, நனகலந தந்த தணகமழ் தேறல்

பொனசெய பனைகலத் தேநதி நானும்

ஒண்டொடி மகளிர மடுப்ப மகிழ்சிறந்து

ஆங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண மாற

எனக் கூறியிருக்கிறார் 'யவனா நல்ல குப்பியிற கொடுவரப்பட்ட குளிரந்த, நறு நாற்றதையுடைய தேறலைப் பொன்றா செய்யப்பட்ட, புனைந்த கலத்தினகண்ணே ஏந்தி, நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிர ஊட்ட, மகிழ்ச்சி மிககு இனி தாக நடப்பாயாக' எனப்பது செய்யுளின் பொருள் யவனபுரத்திலிருந்து நறு நாற் றத்தினையுடைய தேறல் நல்ல குப்பியிலே கொண்டுவரப்பட்டதென இச்செய்யுள் கூறுகிறது இங்குத் தேறல் எனக் குறிக்கப்பட்ட பொருள், கொடிமுந்திரிப்பழச் சாற்றிலிருந்து ஆகக்கப்பட்ட உவைன் (Wine) ஆக விருக்கலாம் சிலப்பதிகாரம், அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய் காதையிலே வரும், 'குடதிசை மருங்கின் வெளளயிர்' என்பதற்கு, அடியார்க்குநல்லார் 'யவன தேசத்துக் கண்டு சருக்கரை' எனப்பொருள் கூறினார் சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதையிலே, 'வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு' எனவும், பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம்பத்தின் பதிகத்தினுள்ளே, 'நயனில் வனசொல் யவனர்ப் பிணித்து' எனவும், சேர மன்னரது மெய்க்கீர்த்தி கூறியிருப்பதனை நோக்கு மிடத்துச், சேர குலத்தார் கடல கடந்து சென்று, யவனபுரத்தி லொருபகுதியினைக் கைப்பற்றி ஆளுகை புரிந்தார்களென்னும் உண்மை புலப்படுகின்றது

'மணிமலர்' என்னுங் கட்டுரைத் தொகுதியினுள்ளே, 'பண்டைத் தமிழர் பெருமை' யென்னும் உரையினை யெழுதிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து வரலாற் றப்பகுதி யாசிரியர், திரு வி ஆர் இராமச்சந்திர தீட்சிதர் அவர்கள், 'தென்னாட்டி லிருந்து தமிழ் நாகரீகம் உரோமாபுரிக்கும், கிரேக்க நாட்டிற்கும் பரவியது இன் னும் தக்கிண பீடபூமியைச் சேர்ந்த வேட்டுவர் என்ற குறிஞ்சி மக்கள் யவன தேசத் திற்குச் சென்று தங்கள் அரசை நிலைநிறுத்தித் தங்கள் பெயரையும் அந்நாட்டிற்குக் கொடுத்தார்கள் இதுவே கிரீட் (Crete) தேசம். இதன் நாகரீகத்திற்கும் தமிழ் நாக ரீகத்துக்கும் ஒப்புமை மிகுதியாயுள்ளது' என எழுதியிருக்கிறார்கள் 'வில்லவர்' என்னுஞ் சேரர் குடிப்பெயரை 'Hunters' என மேனாட்டா மொழிபெயர்க்க, அது திரும்பவும் தமிழிற்கு மொழிபெயர்க்கப்படும்போது, 'வேட்டுவர்' என அமைவது

இயல்பு ஆதலினாலே, 'தக்கிண பீடபூமியைச் சேர்ந்த வேட்டுவர் என்ற குறிஞ்சி மக்கள்' எனத் தீட்சிதரவர்களுடைய உரையிலே குறிக்கப்பட்டோர் வில்லவராகிய சேரர் குலத்தவரே என்பது தெளிவாகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திலும், பதிற்றுப்பத்திலுங் காணப்படும் சேரா மெய்க்கோத்தி இவவுண்மையினை நிலைநிறுத்துகின்றது. சேர நாடு கேரளம் எனத் திரிபுபட்டதுபோலச், சேரா தீவு 'க்ரீத' ஆயிருக்கலாம. தமிழ் நாட்டு வேந்தர் யவனர்களைத் தமது கோட்டை வாயில்களிலே காவலாளர்களாக வைத்திருந்த செய்தியும், உரோமாபுரி வேந்தனாகிய ஆகஸ்டஸ் மன்னனுக்குப் பாண்டியன் தூதனுப்பிய செய்தியும், பிறவும் ஆதாரமாகத் தீட்சிதரவர்கள், 'மத்திய தரைக்கடல் நாகரீகம் என்று இப்போது வழங்கப்படுவது தென்னிந்தியா நாகரீகம் அல்லது தமிழ் நாகரீகம் என்று துணிவாய்ச் சொல்லலாம்' என முடிவு கூறுகிறார்.

யவன ரியற்றிய வினைமாண பாவை
கையேந் தையகல் நிறையநெய் சொரிந்தது
பருஉத்திரி கொளீஇய குருஉத்தலை நிமிரெரி

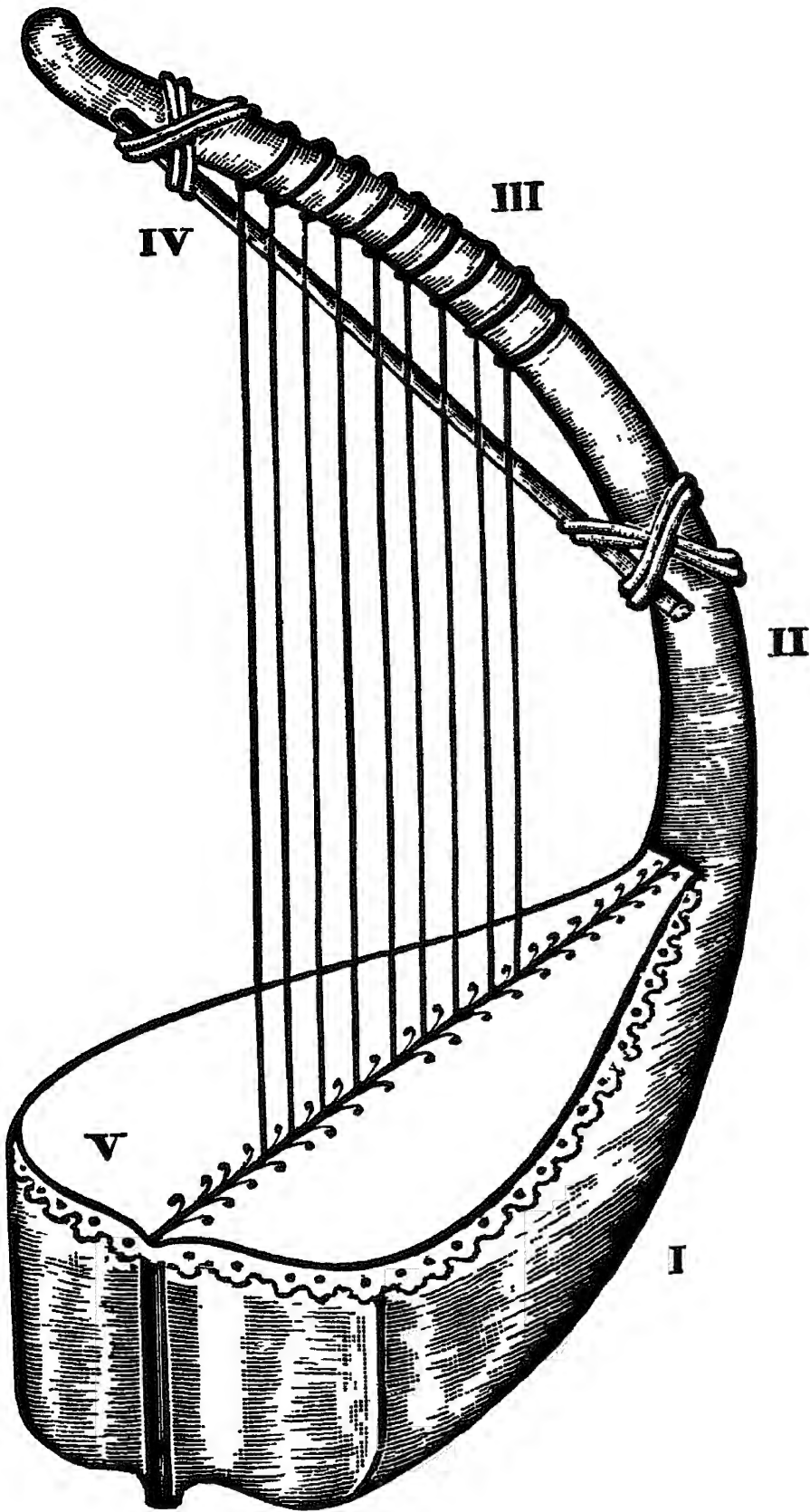
என நின்ற நெடுநல்வாடைக்குப், பிற்காலத்து உரையாசிரியர், 'சோனகர் பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பாவை' எனப் பொருள் கூறினார். பிறகாலத்திலே, 'சோனகர்' எனப்பட்ட அராபி நாட்டார மாட்சிமைப்பட்ட பாவை பண்ணுந் தொழிலரல்லராதலின், இங்ஙனம் சோனகர் என்றதை 'யோனகர்' என்னும் மொழிச் சிதைவாகக்கொண்டு, கிரேக்கர்மேலேற்றவேணடும் 'யவனர் ஓதிம விளக்கு' எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையினில வருதலையுங் காண்க.

உருவமமைககும் ஓவியக் கலையிலும், இசைக் கலையிலும் வல்லுநராயிருந்த யவனர் அழகுபெறச் செய்த மகரவீணையானது, அவர் நாட்டு மகரமீன் உருவத்தாக இருந்ததென்று கொள்ளலாம். 'யவனம்ஞ்சிகை' யும், 'யவனப்பேழை' யும், 'யவனப்பாஷை' யும் பெருங்கதையுட குறிப்பிடப்பட்டன.

மகர வீணையெனவும், மகர யாமெனவும் வழங்கப்பட்ட கருவி பேரழகுடை யதாயிருந்ததென்பதும், அரச குமரர், பரத குமரா முதலிய செல்வர் வீட்டிலே, மகளிர்களாலே வாசிக்கப்பட்டதென்பதும், இப்பிரிவின் தொடக்கத்திலே தந்த மேற்கோட் செய்யுட்களினாலே தெளிவாகின்றது. இதற்கு நரம்பு பத்தொன்பதாகுமிடத்து, அந்நரம்புகள், க ம ப த நி ச ரி க ம ப த நி ச ரி க ம ப த நி என நிறகலாம்.

4. சீறியாழ், செங்கோட்டியாழ்

'ஊணர்கோட்டுச் சீறியாழ்' என நடுகற்காதையினுள்ளும், 'செந்திறம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ்' எனப் புறஞ்சேரியிறுத்த காதையினுள்ளும் கூறியிருத்தலை நோக்குமிடத்து, இளங்கோவடிகள் காலத்திலே, இவ்விரண்டும் இருவேறு கருவிகளாகக் கருதப்பட்டனவென எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. 'பாடும்பாணர்—அம்பணவா, செங்கோட்டியாழ்—அம்பணவர் யாழ்' என்பது அரும்பதவுரையாசிரியர் கூற்று. மேலே நாம காட்டிய சிறுபாணாற்றுப்படைப் பகுதியிலே, சீறியாழுக்குக்



IV சீறி யாழ்

கோடும், திவவும, பததரும, போர்வையும், நரம்பும் என்னும் ஐந்துறுப்புங் கூறப் பட்டன புறஞ்சேரியிறுத்த காதையுரையினுள்ளே, 'செங்கோட்டியாழே செவவிதிற் றெரியின், அறுவகை யுறுப்பிறருகுமென்ப', 'அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே தந்திரிகரமே நரம்போடாறே' என மேற்கோள் காட்டப்பட்டது இன்றியமையாத உறுப்பாகிய 'பததா' புள்ளியிட இடத்தினை நிரப்புமென்பது வெளிப்படை. செங்கோட்டியாழிலே, 'ஓற்று', 'தந்திரிகரம்' என ஈருறுப்புச் சிறப் பாக நிற்கின்றன. சீரியாழ் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய போரவைத்தோல் செங் கோட்டியாழில இலது இரண்டிலும் மாடகம் என்னும் முறுககாணி இலது. நரமபுகளை வலித்தலும், மெலிததலும் திவவினாற் செய்யப்பட்டது

தந்திரிகரமென்பது, நரமபு துவக்குவதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாண நால் விரல நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச் சோதது அமைப்பதோருறுப்பு. [அச்சப் புத்தகத் திற கண்ட பாடத்தினைப் பொருட பொருத்தமாகச் சிறிது மாற்றி யமைத்துக் கொண்டாம் 'சோததமைப்பதோருறுப்பு' என்பதனை ஏடெழுதுவோர் 'சேர்தது மைமபததோருறுப்பு' எனப் பிழைபட எழுதுதலியலபே 'அறுவகை யுறுப்பிற் றுகுமென்ப' எனக் காட்டியதனோடு, 'ஐமபததோருறுப்பு' என்னும் பாடம் பொருந் தாமை வெள்ளிடைமலையாகும்]

5 சகோடயாழ்

'கேள்வி' யென்பது யாழ்க் கருவிகு ஒரு பெயர் 'ஈரேழ் தொடுத்த செம் முறைக் கேள்வி' யெனவும், 'பிழையா மரபி னீரேழ் கோவை' யெனவும் போற்றப் பட்ட சகோடயாழ் பலவழியிலும் சிறப்புடையது அரங்கேற்று காதையினுள்ளும், வேனிற் காதையினுள்ளும் இசைக்கப்படுவது இக்கருவி

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் கையிலிருந்த இத் தெய்வக்கருவி முத் தமிழ் விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாராலே பாராட்டப்பட்டது. இத் தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கருவியின் இசையினை மீட்டு மொரு முறை தோற்றுமாறு செயதல் தமிழகத்தின் மறுமலாச்சிக்குச் சிறந்ததோ ரேதுவாகும்

இசை மடந்தையின் பேரருளினாலே, இக்கருவியின் உருவப்படம் அமராவதி ஓவியத்திலே நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது யாழிசைக்கும் பெண்களின் உருவத் தோடு ஒப்பநோக்குமொழுது, இக்கருவியின் உயரம், அஃதாவது, எடுத்தது நிறுத்து மிடத்து எய்தும் உயரம், மூன்றரையடி (42 இஞ்சு) ஆகும்போற் றெரிகிறது கோட்டினுருவம் Ellipse எனப்படுகிற 'ஆயதவட்ட' வடிவாகக் காணப்படுகிறது. ஆயதவட்டத்திற்கு இரு மையங்கள் (Foci) உள இவற்றினூடாகச் செல்லும் நீள் விட்டம், நாம் முன்பு காட்டியபடி, 42 இஞ்சு இந்த நீள் விட்டத்தின் நடுவி லிருந்து நோக்கோணமாக இருபுறமுஞ் செல்லும் குறுக்குவிட்டம் 28 இஞ்சு வரை யிருக்கலாம் இந்த அளவு பொருந்த ஓர் ஆயதவட்டத்தினைக் கீறிகொள்ளின், யாழ்க்கோடு அதிற் பொருந்திற்கும் காணப்படாத பததரும் ஆயதவட்டத்தி னாலே எல்லைப்படுத்தப்பட்டு நிற்கிறதென்று கொள்ளலாம் குறுக்குவிட்டத்திற்கு

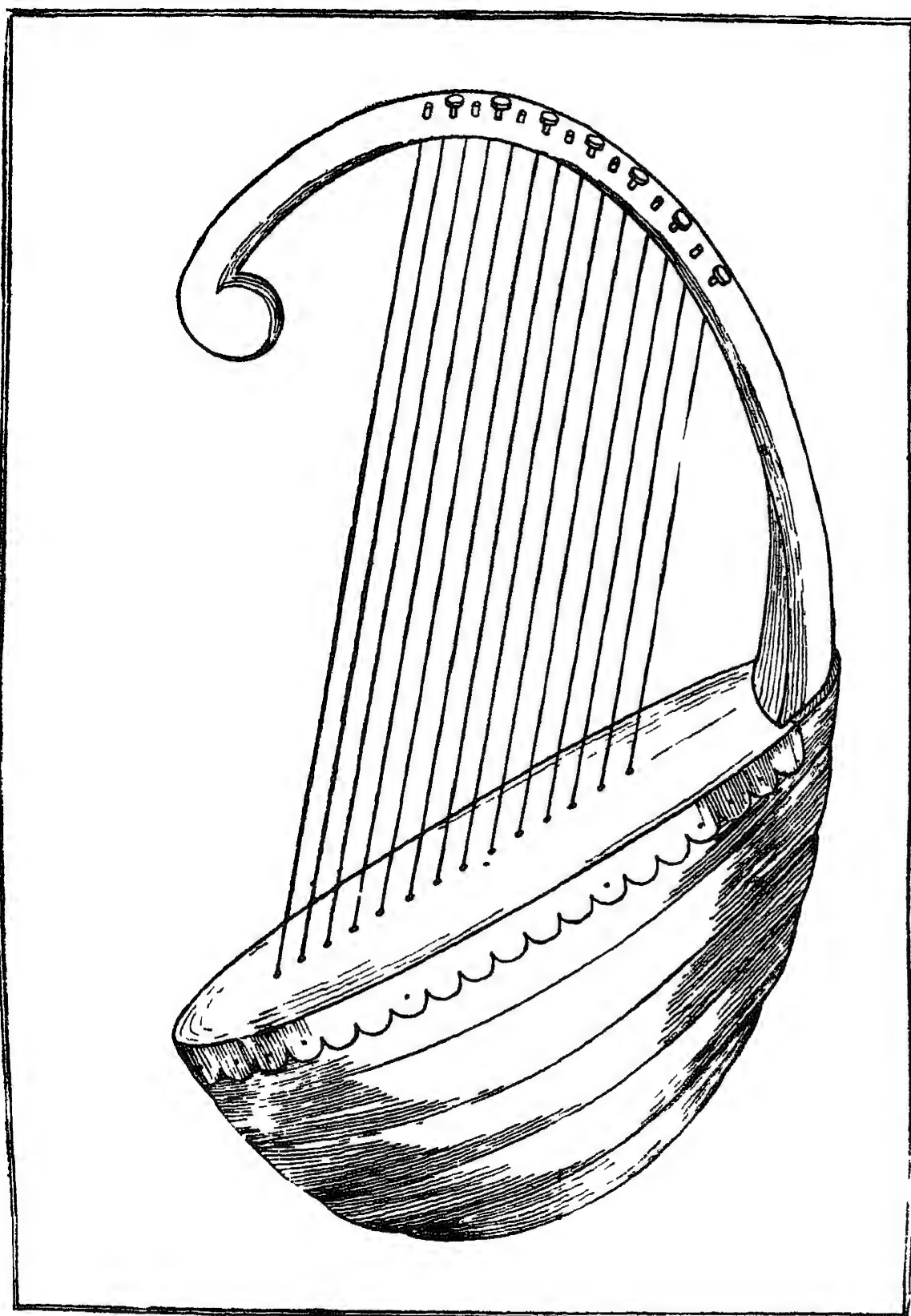
30 பாகை சாயவாகிய நேர்கோடானது பததரின் நடுவே போர்வைத்தோலிற் பொல்லம் பொத்தப்பட்ட இடமெனக் கொள்ளலாம் நரம்பு கட்டியிருக்குந் தோற்றத்தையும், பிறவற்றையும் படத்திற காண்க படத்திலே முறுக்காணிகள் கோட்டிலமைந்து நின்றன.

இக்கருவியிலே, நரம்புகள் பதினான்கு, அந்தரக் கோலகள் பதது உள்ளன. இந்நரம்புகளுக்கு இசைகூட்டும் முறை இசைநரம்பியலினுட் கூறப்படும் இசைகூட்டியபின் அவை எய்திநிற்கின்ற அசைவெண்களைக் கீழே தருகின்றும். அந்தரக் கோல்கள் அடைப்பினுள்ளே நிறுத்தப்படாதிருக்கின்றன நரம்புகள் உழை முதற்கைக்கிளை யீராக நிசரிசுமபத, நிசரிசுமபத என நிற்பன நாம் பாயிரவியலினுள்ளே குறிப்பிட்டபடி, அவை மெலிவு நான்கு, சமன் ஏழு, வலிவு மூன்று எனக் கொள்ளப்படுவன அசைவெண் முதலியவற்றைக் கணக்கிடுவதற்கு அவை தம்மை இருபடியாக வைக்கலாம். முன்னேழு நரம்புகளும், ஐந்து அந்தரக் கோலகளும் பெறுகின்ற அசைவெண்களின் இரட்டியே பின்னேழு நரம்புகளும், ஐந்து அந்தரக் கோல்களும் பெறுவன

நி	ச	ரி	க	ம	ப	த					
240	243	270	288	303 $\frac{3}{4}$	320	324	360	384	405	432	455 $\frac{5}{8}$
480	486	540	576	607 $\frac{1}{2}$	640	648	720	768	810	864	911 $\frac{1}{4}$

நரம்புகளும், அந்தரக் கோல்களும் மேலே காட்டிய கணக்கின்படி நிறைவினாலே, இக்கருவிகு எய்துஞ் சிறப்பு உரியவிடத்துக் கூறப்படும்





A. சகோடர மரம்

1. பூதநூலு; அளக்கும் முறையும் அளவுகளும்;
ஓசையினியக்கமும் வேகமும்; துணைக்கருவியிலக்கணம்; கட்டளையாழ்.

அனல், ஒளி, ஓசை, காந்தசத்தது, மின்சத்தது என்னும் இவைதம்மை ஆராய்ந்து கூறுமநூல் பூதநூல எனப்படும் பூதநூலிலே நிறுவப்படும் உண்மைகளெல்லாம் முறைப்படி அளந்து துணிதற்கு இயைந்தனவாதலின், 'அறிவெனப் படுவது அளந்து துணிதல்', 'Science is measurement' என மேனாட்டு அறிவியற் புலவா கூறுவா கண்ணினும், செவியினும் நுண்ணிதினுணரும் மாந்தர்க்கு அவையிரண்டும் சிறந்த அளவுகளாக அமைந்தன 'நுண்மாணுழைபுலம்' என ஆன்றோரார பாராட்டப்பட்ட காந்த நுண்மதியானது, மற்ற அளவுகள்களின் குணமும், குணமின்மையுங் கண்டறிதற்கமைந்த மேலான அளவைக்கருவி யென்பதற்கு ஐயப்பாடினா காந்த நுண்மதியும், நுணுகிளோகமும் கண்ணுஞ் செவியும் உடையராய்ப், பயிற்சி பெற்ற கைகளையுடையராய்ப், புறவுலகத்திலமைந்த பல்வேறு பொருட்களையும், அவைதம்மை யியக்கித் தொழிற்படுததுஞ் சத்திகளையும் ஆராய்ந்தறியப் புகுவோர், தமது ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்புடைய கருவிகளைத் தேடிக்கொள்ளுதல் வேண்டும் பூதநூலறிவென்பது புத்தகத்தை நெட்டுருப்பணணிப் பெறுதற்குரிய அறிவன்று அதற்கென அமைந்த கருவிச்சாலையினுள்ளே புகுந்து, கருவிகளைப் பயன்படுத்தி, அளக்கும் முறையறிந்து அளந்து, அளந்து கண்ட முடிபுகளிலே அமைந்துநின்ற விதிகளை ஓரதுணாந்து, தீர்ப்பிடுவதுவே பூதநூலும், பிற அறிவியல் நூல்களுங் கற்றற்குரிய மரபாகும்

சிறந்த இலக்கண நூல்கள் சிலவும், அழகிய தொடாநிலைச் செய்யுட்கள் சிலவும், சங்கத்துச் சான்றோர் செய்யுட்களைத் தொகுத்த தொகைநூல்கள் சிலவும், சமயநூல், ஒழுகுகநூல்கள் சிலவும், வைத்திய நூல்கள் சிலவும், புராணங்கள் பலவும், பிரபந்தம் என்னும் வகையினைச் சேர்ந்தனபலவும் ஒருங்கியைந்த தொகுதியே இக்காலத்திலுள்ள தமிழ்நூற் கருவூலமாகும்

சிறப்புடையுயிரகட்குக் கண்ணென்று சொல்லப்படும் கணித அறிவு மேனாட்டு மொழிகளிலே எவ்வளவு பரந்துகிடக்கிறது! அனுமுதல் அண்ட மீள்கவுள்ள பொருள்களை யளந்தறியவும், எந்திரவணடி, மரக்கலம், வானவூர்தி யென்னு மிவற்றினை யமைக்கவும், முன்பு காணப்படாத நாணமீன்களும், கோண்மீன்களும், வால்வெள்ளிகளும் இன்னநாளிற் றேன்றுவவெனக் கணிதத்தறியவும் இயன்ற கணித முறைகளும், நாம் மேலே குறிப்பிட்ட பூதநூற்றுறைகள் வெளியிடும உண்மைகளை ஆராய்ந்து, முறைப்படுத்திப், புத்தமபுதிய உண்மைகளைக் காணுதற்கியன்ற கணித முறைகளும் எத்தனையோ பலவாக மேனாட்டு மொழிகளிலே பரந்துகிடக்கின்றன அவைதம்மைத் தமிழ்நூற் கருவூலத்திலே சேர்த்துவைத்தற்கு நாம் முயலுதல் வேண்டும்.

'சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுவகு' எனக் கூறிய ஐந்தனுளளும், ஒளியும், ஓசையும் சிறப்புடையன ஊற றுணர்ச்சி மரம் செடிகொடிகளுக்கும் உண்டு, அதன்பின் முறையே தோன்றும் சுவையுணர்ச்சியும், நாற்றவுணர்ச்சியும் சிறறுயிரகளுக்கும் அமைந்திருப்பன அதன் பின் ஒளியுணர்ச்சி தோன்றிச், சிறப்புடையுயிரகளுக்கே ஓசையுணர்ச்சி தோன்று கிறது அவ்வோசையின் வழியாகவே, எழுத்தறிவும், இசையறிவும், பிற அறிவும் பெற்று மனிதன் சிறப்புடையவனாகின்றான் ஒளி, ஓசைகளின் இலக்கணங்களையும், அவை தம்மைச் செய்கைப்படுததும் முறைகளையும் பூதநூல் தெளிவாகக் கூறும். பூதநூற் கருவிச்சாலைகளிலே, இசையொலியினை அளத்தற்கியன்ற கருவிக ளிருக்கின் றன. அவைதம்முள் ஒன்றாகிய 'Tuning Fork' எனபதனை இசைக்கோல் என வழங்குவாம் முழக்கோல துணியினை அளநது கணக்கிட உதவுவதுபோல, 'இசைக் கோல்' இசைநரம்பினோசையினை அளந்து கணக்கிட உதவும் அதற்குத் துணைக் கருவியாக ஒலியளப்பான் (Sonometer) என ஒரு கருவியுண்டு இதனை யாம் 'கட்டளையாழ்' என வழங்குவாம் கட்டளையாகல என்னும் உரைகலலானது பொன்னின்மாற்று இத்துணையது என்று காட்டுதல்போல, இசைச் சுவரங்களின் அலகுநிலையினை யறிதற்கு இக்கருவி பயன்படுதலின, கட்டளையாழ் எனனும் பெயர் இக்கருவிக்குப் பொருத்தமுடையதாம்.

பிழம்புகளின் நீளம், அகலம், உயரங்களைத் தனித்தனி அளநதறிதற்கியன்ற நீட்டலளவையும், தராசுத் தட்டிலிட்டு அவைதமது நிறையினைக் காணுதற்கியன்ற நிறையளவையும், காலவெல்லையைக் கணிக்கும் கால அளவையும் எனும் மூன்றும் மூல அளவையெனப்படுவ. நீட்டலளவையின் சிறநெலலை இட்டிடை (point) எனப் படும்; நிறையின் சிறநெலலை சினனம் (particle) எனப்படும், காலத்தின் சிறநெலலை கணம் (instant) எனப்படும் தூரம், பாரம், நேரம் எனக் கணித்ததில் வழங்குதற் குரிய நீளம், நிறை, காலம் எனனும் மூன்றினையும் அளத்தற்கியன்ற அலகுகள (units of measurement) நாடுதோறும் வேறுபடுவன அறிவியல் நூலோர் பொது வழக்காகக் கொள்வது, பிராஞ்சுதேசத்திலே தொடங்கப்பட்ட மீத்தர் முறை யென்பதுவேயாம். நமது நாட்டிலே அரசியலா கைக்கொள்ளும் முறை பிரித்தா னிய முறை எனப்படும் இதில் நீட்டலளவையலகு அடி யெனப்படும் ஓரடி யிலே பன்னிரண்டு இஞ்சுகள் உள நுண்ணிய அளவைகளுக்கு இஞ்சம், அதன் பத்தின்கூறும், நூற்றின் கூறும் பயன்படுவன மீத்தாமுறையிலே, மீத்தரின் நூற்றிலொருகூறு செந்திமீத்தா நீட்டலளவை யலகாகும் ஆங்கிலா முதலிய பிறமொழியாளர்கள் செய்துகொண்டதுபோலவே, நாமும் 'செந்திமீத்தர்' என்னும் பிராஞ்சிய மொழியினை இயன்றவரை தமிழெழுத்துக்களால எழுதினும் இம்மொழி யைச் சுருக்கமாகச் 'செமீ' என்பாம். இத்திற பத்திலொருகூறு, அஃதாவது, மீத்த ரின் ஆயிரத்திலொருகூறு மில்லிமீத்தா எனப்படும் இதனைச் சுருக்கமாக 'மிமீ' என்பாம் ஒரு மீத்தா 392 இஞ்சு எனக்கொள்ளலாம், அஃதாவது, முப்பத் தொன்பது இஞ்சம், இஞ்சிற் பத்திலிருகூறும் பத்திலொரு கூற்றினைப், புள்ளி யொன்று (·1) எனவும், நூற்றிலொரு கூற்றினைப் புள்ளி வெற்றிலக்கம் ஒன்று (01)

இசைநரம்பியல்

எனவும், ஆயிரத்திலொரு கூற்றினைப் புள்ளி வெற்றிலக்கம் வெற்றிலக்கம் ஒன்று (001) எனவும் கீழ்வாய்க் கணக்கிலே குறிப்பிடுவது வழக்கம் ஒழிபியலிலே இப்பொருளைச் சற்று விரிவாகக் கூறுவாம்

செமீகளும், மிமீகளுமாக வரையிடடுக் காட்டப்பட்ட மீத்தர் அளவைக் கோல்கள், பூதநூற கருவிச்சாலைகளிலும், கணிதநூற் கருவிகள் விற்கும் இடங்களிலுங் கிடைப்பன இவற்றைக் கையாளுவதினாலே அளவுகளை நாம் நுணுகியளததல் கூடும் ஒரு செமீயிலே ஏழு கடுகுகளை நிரல்படச் செறித்து வைக்கலாம் ஆதலினாலே மிமீயினளவு கடுகினுஞ் சிறிது என்பது தெளிவாகின்றது நாம் செய்யப் போகின்ற கட்டளையாழிலே இசை நரம்புகளின் நீளங்களைக் கணக்கிடுவதற்காக மீத்தர் அளவைக்கோல் ஒன்று தேடிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இனி, மூல அளவைகள் என நாம் கூறியவற்றுள்ளே, கால அளவையினை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒரு நாள் இருபத்துநான்கு மணியாகவும், ஒரு மணி அறுபது மினிட்டுக்களாகவும், ஒரு மினிட்டு அறுபது செக்கண்டுகளாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன நேரத்தைக்காட்டுங் கருவி 'மணிகூடு' எனப்படும் கையில வைத்திருக்குஞ் சிற்றளவான கருவியினைக் 'கைக்கடிகாரம்' எனபா. மணி, மினிட்டு, செக்கண்டினை யுங் காட்டுகிற மணிகூடுகளும், கைக்கடிகாரங்களும் உள்ளன

ஒசை செல்லுகிற வேகத்தை நாம் அளப்பதற்கு, இவ்வளவு நேரத்திலே இவ்வளவு தூரஞ் செல்லுகிறதென அளந்து கண்டு, ஒரு செக்கண்டுக்கு இவ்வளவு வெனக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும ஒளி மிக விரைவாகச் செல்லுவதாதலின், அதன் வேகத்தினை அளப்பதற்குப், பெரிய பூதநூறகருவிச்சாலைகளிலே மிக நுண்ணிய முறைகள் கையாளப்படுவன. ஒளியானது ஒரு செக்கண்டுக்கு ஒரிலட்சத்து எண்பததாராயிரம் மைலதூரம் செல்லுமென அறிஞர் அளவிட்டிருக்கின்றனர்.

ஒசையினுடைய வேகத்தை யாரும் அளந்தறிந்து கொள்ளலாம். இரண்டு மைல தூரத்திற்கப்பாலுள்ள ஒரு குன்றின் உச்சியிலிருந்து ஒரு போர்வீரன் ஒரு பீரங்கியினைச் சுடுகிறான் பீரங்கிவாயிலே ஒளிதோன்றிப் பத்துச் செக்கண்டெல்லையிலே பீரங்கியின் முழக்கம் நம் செவியைச் சேருகிறது ஒசையின் வேக மென்ன வென்பது வினா ஒரு மைல 5,280 அடிகளாமாதலின், இரண்டு மைல 10,560 அடிகளாகும் ஒசை 10 செக்கண்டிலே இத் தூரத்தைக் கடக்கிறதெனின், அதன் வேகம் ஒரு செக்கண்டுக்கு 1,056 அடியாகின்றது இது பருமட்டான முடிபு நுணுக்கமாக அளந்து கண்டோரா, ஒரு செக்கண்டுக்கு 1,081 அடியெனத் தீர்ப்பிட்டிருக்கின்றனர். நாம் நேரத்தினையளந்த கைக்கடிகாரம் வழுவற்றதென வைத்துக்கொள்ளுமிடத்துப், பீரங்கியிருந்த தூரம் இரண்டு மைலும் இருநூற்றைம்பது அடியும் எனக் கொள்ள வேண்டும் போகக்களத்திலே, இம்முறையினாலே, பீரங்கிகள் வைக்கப்படாதிருக்கும் தூரங்களை நிச்சயிப்பதுண்டு

நம்மைச் சூழ்விருக்கும் பவனத்திலே, ஒசையானது, ஒரு செக்கண்டுக்கு, 1,081 அடி அல்லது 331 மீத்தர் வேகமாகச் செல்லுகிறது என்று கொள்ளலாம். பவனத்தின் அமுக்க வேறுபாட்டினாலும், வெப்ப தடப வேறுபாட்டினாலும், இவ் வேகம்

வேறுபடுதற் குரியது நீரிலே ஓசை செல்லும் வேகம் ஒரு செகண்டுக்கு 1,435 மீட்டர் என அறிஞர் அளவிட்டிருக்கின்றனர். ஆகவே, நீரிற் செல்லும் வேகம் பவனத்திற் செல்லும் வேகத்தைப் பார்க்கினும் நான்கு மடங்கிற்கு மேற்பட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. உலோகங்களிலும், பிற திண்மங்களிலும் (solids), பவன மொழிந்த பிற நொயமங்களிலும் (gases) ஓசை செல்லும் வேகங்கள் அளந்தறியப் பட்டிருக்கின்றன. திண்ம, நீரம், நொயமங்களாகிய சடப்பொருள்களின் வழி யாகத்தான ஓசை பரவும் வெறு வெளியாகிய வானிலே (ஆகாயத்திலே) அது பரவாது. பவனத்தின் அழகத்தைத் தாங்கத் தக்க தடித்த பகங்கனையுடைய ஒரு கண்ணாடிக் கூம்பினுள்ளே, ஒலியெழுப்புகின்ற மணிகூடொன்றினைப் பட்டு நூற கயிற்றினாலே கட்டித் தூக்கிவிட்டபின், வளிவாங்கு கருவி (air pump) யினாலே அதனுள்ளிருக்கும் பவனத்தையகற்றி, வெற்றிடமாகக், மணிகூடானது இயங்கிக் கொண்டிருந்தும், அதன் ஒலி நின்று விடும் ஒலி நமது செவிப்புலத்தை யடையும் வண்ணம் இயங்கி வருதற்குப் பற்றுக்கோடாக விருந்த பவனம் நீக்கப்பட்டமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

ஓசையானது பவனத்தினூடே சிற்றலைகளின் வடிவமாகப் பரவும் ஒரு பக்கம் மூடப்பட்ட துளைக்கருவி யொன்றினை (புல்லாங்குழலினை) நாம் ஊதி யிசை யெழுப்பும்பொழுது, குழலின் நீளத்தினைப்போல நான்குமடங்கு நீளமுடைய அலைகள் குழலினின்று எழும் இங்குக் குழலின் நீளம் எனறது அதன் முழு நீளம் அன்று அடைக்கப்பட்ட இடப்புறத்து முகத்திற்கும் இசை யெழுப்புகின்ற துளைக்கு மிடையேயுள்ள தூரமே, தோற்றுகின்ற சுவரத்திற்குரிய குழல் நீளமாகும். அரங் கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே, அடியாக்குநல்லாரா காட்டுகிற வங்கியத்தின் நீளத் தினை எடுத்துக்கொள்வாம் 'நீளம் இருபது விரல்; சுற்றளவு நாலரை விரல்; இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதி மரனிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுகத்தை யடைத்து வலமுகம் வெளியாக விடப்படும்' இனித் துளையளவிலக்கணம் அளவு இருபது விரல் இதிலே தூம்புமுகத்தின் இரண்டு நீக்கி முதலவாய் விட்டு இம் முதலவாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினு மிரண்டு நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத் துளை யிடப்படும் இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்று கழித்து நீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரலவைத்து ஊதப் படும் துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒருவிரலகலங் கொள்ளப்படும்'

எல்லா இடைப்பரப்புகளும் ஓரளவாக இருத்தல் பொருந்தாது. அவை என்ன கணக்காக இருக்கவேண்டு மென்பதை ஒழிபியலிலே கூறுவாம் இப்பொழுது நாம் காணவேண்டியது, இக் குழலிலே யெழும் முதற் சுவரத்தின் நாதம் ஒரு செக் கண்டுக்கு எத்தனை சிற்றலைகளை யுண்டுபண்ணிப் பவனத்திலே பரவுகிறது என்பதே யாம்.

இங்குக் கூறிய விரலளவு, அங்குலம் என்பவை, ஒரு சாணின் பன்னிரண்டி லொரு கூறுகிய முக்கால் இஞ்ச ஆகும் வளைவாயிலிருந்து இரண்டு விரல் கீழாக நிற்பது முத்திரையென்னும் துளை. அதனினின்று ஒரு விரல் தாழ்ந்து நிற்பது முதற் சுவரத்தின் துளை. இதற்கும் அடைக்கப்பட்ட இடப்புறத்து முகத்திற்கும் தூரம்

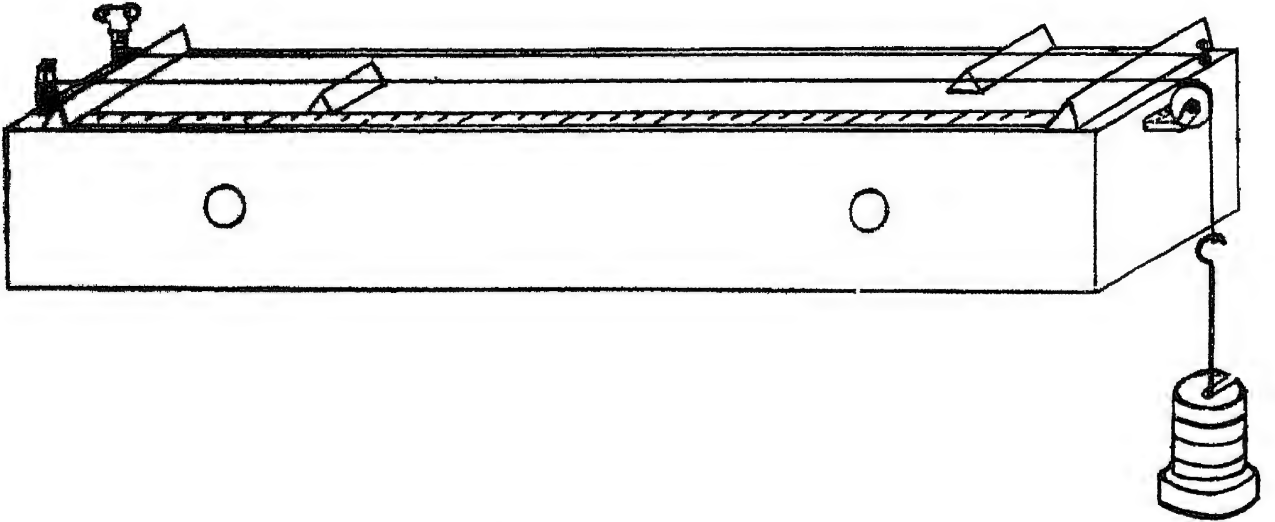
பதினேழு விரலாகும் இதுவே முதற் சுவரத்திற்குரிய குழல் நீளமாகும். இதனை நான்கிற பெருக்கக் கிடைப்பது அலை நீளம் அங்ஙனமாதலின், அலை நீளம் 68 விரல் அல்லது 51 இஞ்ச ஆகிறது ஒரு செக்கண்டு என்னுங் காலவெல்லையின் முதலிலே புறப்பட்ட அலையானது 1,081 அடி (ஒசை ஒரு செக்கண்டிலே செல்லுந் தூரம்) அகன்று நிற்ப, செக்கண்டின் இறுதியிலே புறப்பட்ட அலை துளைவாயிலே நிற்கும் இந்த எல்லைகளுக்கிடையே எத்தனை அலைகளுண்டென்று காண்பதற்கு, 1,081 அடி, அஃதாவது, 12,972 இஞ்சகளை 51 இஞ்சகளால் வகுத்தது காணவேண்டும அவ்வாறு வகுத்துப் பெற்ற பேறு 254 மேனாட்டா ஷடஜத்திற்கு 256 முதல 261 வரையும் அசைவெண் (frequency of vibration) கொளவா ஆதலினால், நாம ஆராயநத குழலிலிருந்து எழுகின்ற முதற் சுவரத்தினோசை இளிரநரம்பினோசை யென்பது பெறப்பட்டது இனி, ஏழாவது துளையினின்றும் எழுகின்ற சுவரத்தினை அளவிடப் புகுவாம் தாமபுமுகத்திலிருந்து 9 விரலில் ஏழாவது துளை நிற்கிறது. இதன் அலை நீளம் 36 விரல் அல்லது 27 இஞ்ச ஆகும் ஆதலின், அதன் அசை வெண் $12,972 \div 27 = 480$ ஆகிறது முதற் சுவரத்தின் அசைவெண்ணினை 256 எனக் கொள்ளலாம் அப்படியிக் கொள்ளுமிடத்து ஏற்படுகின்ற வழ நூற்றுக கொரு வீதமாதலின், கொளவதிற் றவறில்லை ஏழாஞ் சுவரத்திற்குமு முதற் சுவரத்திற்கு மிடையேயுள்ள அசைவெண் விகிதம் $\frac{4}{5}$ ஆகும் இதனைப் பொதுச்சினை நீக் கிகொள்ளக் கிடைப்பது $\frac{1}{5}$ ஆகும் இதுவே 19 ஆம் சுருதியாகிய காகலிநிஷாதத் திற்கு உரிய விகிதவெண் இது பழந்தமிழிசையிலே உழையெனப்படுமெனப் பாயிர வியலினுட் காட்டினும்.

அடியாககுநல்லார காட்டிய வங்கியம் இளிமுதல உழையீறாக இசைத்தது எனபதைக் கணிதநூல் கருவியாக மட்டிட்டறிந்துகொண்டோம். பழந்தமிழிசைக் கருவிகளும் மறைநது, அவற்றைக் கூறிய நூல்களும் மறைந்து, அவற்றை யிசைத்த பாணனும் மறைநத நிலையிலே, வழியறியாது துன்புற்றலைகின்ற நமக்குக் கணித மென்னுங் கண் வழியினைக் காட்டுகிறது

மேற்கூறிய வங்கியத்தை அழுத்தமாக ஊதினால், அதினின்று எழும் அலைகளின் தொகை முன்னையிலும் மூன்றுமடங்காகும் என்பதனைக் கீழே (பக்கம் ௬௧) தந்த படத்தினை உற்று நோக்கி உணர்ந்துகொளக் முன்னின்ற அசைவெண் 256 ஆயின், இப்பொழுதுள்ள அசைவெண் 768 ஆகும். இது மேற்றூனத்துப் பஞ்சமத்திற்கு உரியது பஞ்சமத்தைப் பண்டையோர் துத்தம் என்றனர். இளியினுள்ளே துத்தம் தோன்றுமெனப் பழைய இசையாசிரியர்கள் கூறிய உண்மையினை இவ் வங்கியக் கருவி காட்டுகின்றது ஊதப்படுகிற ஏழு துளைகளிலும், நடுவில் நின்ற துளையிலே, முன்பு குரல் (மத்திமம்) இசைத்தது இப்பொழுது இளி (ஷட்ஜம்) இசைக்கின்றது. குரலினுள்ளே இளிதோன்றும் என்னும் உண்மையினை இது நமக்கு வெளியிட்டுக் காட்டுகின்றது ஏழாந துளையினுள்ளே முன்பு உழை பிறநதது இப்பொழுது அத் துளையினின்று குரல் நரம்பினிசை பிறக்கின்றது உழையினுள்ளே குரல் தோன்று மென்னும் உண்மையினை இது நமக்குக் காட்டுகின்றது. உழையினுட் குரல், குரலி னுள் இளி, இளியினுள் துத்தம் என்பவற்றை நினைவில் வைப்போமாக.

மேனாட்டார் ஏழிசைகளை C D E F G A B என்னும் ஏழு எழுத்துக்களாற் குறியீடு செய்வார். இவை முறையே இளி முதல உழைவரையு மமைந்த ஏழு நரம்புகளாம். சமன் தானத்திலே, இளியின் அசைவெண் 256 எனவும், உழையின் அசைவெண் 480 எனவும் மேலே காட்டினும் இவை முறையே C, B என நின்றன. மற்ற ஐந்து சுரங்களின் அசைவெண்கள், மேனாட்டார் கணக்கின்படி, D 288, E 320, F 341-3, G 384, A 426 7 என நின்றன இவ் வசைவெண்களுடைய இசைக்கோல்கள் (tuning forks) பூதநூற் கருவிச் சாலைகளிலே எளிதிற கிடைப்பன இவற்றை உள்ளங் கையிலே உறைப்பாகத் தட்டிச், செவிககு அணிமையாகப் பிடித்தால், இவற்றாற் குறிக்கப்படுகிற சுரம் தெளிவாகக் கேட்கும்

இசை நரம்பில் எழுகின்ற இசையின் அசைவெண்ணினை இசைக்கோல்கொண்டு அளத்தற்குரிய முறையினைக் கூறும்பொருட்டு, முதலிலே கட்டளையாழி எனது அமைப்பினைத் தருவாம்



4 கட்டளையாழ்

ஒரு இஞ்சக் கனத்தில் 6 இஞ்சச் சதுரமான இரண்டு பலகைகள் எடுத்துக் கொள்க $3\frac{1}{2}$ அடி, அஸ்தாவது, 42 இஞ்ச நீளம், 6 இஞ்ச அகலம், $\frac{1}{2}$ இஞ்ச அல்லது அதிலும் சிறிது குறைந்த கனமுள்ள பலகைகள் நான்கு தேடிகொள்க. மேற் குறித்த சதுரத்துண்டுகளை இருதலையிலும் வைத்து, நான்குபுறமும் நான்கு நீளப் பலகைகளையும் வைத்து, மூடிய பெட்டியுருவாக, சிறிய ஆணிகளைக் கடைவி, அமைத்துக்கொள்க செமீகளும், மீமீகளும் வரையிட்டுக் காட்டப்பட மீததா அளவைக் கோல் ஒன்றினைப் பெட்டியின் மேற்புறத்தில் ஒரு பக்கமாக அமைத்துக்கொள்க. இரண்டு இஞ்ச நீளமும், ஒரிஞ்சச் சமமக்கோண முகமு முடைய நான்கு மரத்துண்டு க்களச் செம்மையாகச் சீவியெடுத்ததுக்கொள்க இவற்றை மெட்டு எனப்போம். மெட்டுகளின் முக்கோண முகத்தினை இரண்டு சமகூறுசெய்யும் வரிகளை முகத்திடையே வரைந்துகொள்க இவை நரம்பு நிற்குமிடத்தினை மீததர் அளவைக் கோலிற் காட்டுதற் கியன்றன மெட்டுகள் அளவைக்கோலினை அணைந்துநிற்க,

இசைநரம்பியல்

அவற்றினமேல் நிற்பதாக ஒரு தந்தியும், அவற்றுக்கு வெளியே நிற்பதாக ஒரு தந்தியுமாக, இரண்டு எஃகுத் தந்திகளை அமைத்துக்கொள்க தந்திகளை வலிததல், மெலித்தல செயதற்கியன்ற முறுக்காணிகளிரண்டினைப் பெட்டியின் ஒரு தலையிலும், அவற்றைத் துவக்குதற்கமைந்த புரியாணிகள் (screw) இரண்டினை மற்றத் தலையிலும் அமைத்து, அவற்றிலே தந்திகளைக் கட்டிக்கொள்க இவ்வளவோடு கூட்டளையாழ் அமைகின்றது

இசைக்கோலிலுள்ள சுவரத்தினை நரம்பிலே தோற்றுவிக்கும் முறையினைத் தருவாம் எஃகுத் தந்திகளையும், இசை பிறப்பிக்குஞ் சாதியொருமைபற்றி, 'நரம்பு' என வழங்குவாம். 'சுரம்', 'சுவரம்' என்றிககாலத்தில் வழங்குவதனை, 'இசை நரம்பு' எனவும், 'நரம்பு' எனவும் பண்டையோர் வழங்கினர் கூட்டளையாழிலே ஒரு நரம்பினைக் கட்டி, அதன்கீழ் 50 செமீக்குக் குறையாத இடைவெளியமைய இரண்டு மெட்டுகளை வைத்துக்கொள்க நரம்பினை ஓரளவிற்கு வலித்து, மெட்டுகளினிடையேயுள்ள பகுதியைத் தெறித்தது, செவியினால் இசையினை ஓராக அதனிலுமபாக்கச சற்று ஏற்றமாக இசைக்கின்ற இசைக்கோலினை எடுத்தது, நரம்பினை வலித்தோ, மெட்டுகளிடையேயுள்ள இடைவெளியைக் குறைத்தோ, நரம்பினின் றெழும நாதத்தினை உயர்த்தி, இசைக்கோலிசையோடு ஒன்றுமபடி செவியினால் லோர்நது செயதற்கு முயல்க அதன்பின், Λ வடிவமான கடிதத் துண்டுகள் இரண்டினை வெட்டி எடுத்ததுக்கொள்க அவற்றுள் ஒன்றினை, நரம்பின் இடைவெளிநடுவிலே தங்குமபடி வைத்து, இசைக்கோலை உள்ளங்கையிலே தட்டி, இசையெழுப்புக நரம்பு மெட்டினைச் சேர்நது நிற்குமிடத்திலே இசைக்கோலினடியினை அழுத்திப் பிடித்துக்கொள்க இசைக்கோலும், நரம்பும் இசை யொருமிதது நிற்பின், நரம்பிலே இசை யியங்கக, கடிதத்துண்டு குதித்துக் கூத்தாடும்; சிலபோது வீசி யெறியவும் படும இசையொன்றுவிடின், இது நிகழாது இசைக்கோலை இசைகூட்டி, முன்போல நரம்பினமீது மெட்டிலே யழுத்திக்கொண்டு, மற்ற மெட்டினைத் தள்ளி, இடைவெளியினைக் கூட்டுதல், குறைத்தலினாலே நரம்பினை மெலித்தல், வலித்தல் செய்க இசையொன்றுவிடம் வந்தபோது, காகிதத்துண்டு முன்கூறியபடி இயக்கமெயதும இதனால் இசைக்கோலினிசையும் நரம்பினிசையும் ஒன்றும்படி செய்துகொள்க கருவியினாலே இதனைத் துணிநது கொண்டபின், காதினாலுங்கேட்டு ஒப்புமையைக் கண்டுகொள்க மெட்டுகளின் இடைவெளியினைக் கருவியிலே நுணுகி நோக்கிக் குறித்துக்கொள்க ஒரு மெட்டின் நடுவரை 12 செமீ 8 மிமீ யிலும், மற்ற மெட்டின் நடுவரை 67 செமீ 5 மிமீ யிலும் நிற்பதாக வைத்துக்கொளவோம் 10 மிமீ ஒரு செமீ யாதலின், அவை தம்மைப் புள்ளியினபின் செமீ யோடு சேர்த்து, 67 5 செமீ, 12 8 செமீ என்று எழுதிக் கொள்ளலாம். சிறிய எண்ணைப் பெரிய எண்ணினின்று கழிக்கக் கிடைப்பது 54 7 செமீ இது மெட்டுகளின் இடைவெளியினைக் குறிக்கும், இதுவே நரம்பின் இயக்க நீளம். இதனை ஒருபடியாகவும், இசையினைத் தந்த இசைக்கோலின் அசைவெண்ணினை மற்றொரு படியாகவும் எழுதிக் கொள்க. நாம் பயன்படுத்தியது E என்னும் கோலாயின், அதன் அசைவெண் 320 ஆகும் நரம்பின் முடுக்கத்தை வேறுபடுத்தாது, மெட்

டினை இயக்கி, நீளத்தினை மாத்திரம் வேறுபடுத்தி, D இசைக்கோலோடும், அப்படியே F இசைக்கோலோடும் இசையொன்றி நிறகும நரம்பு நீளங்களைக் கண்டறிக. இவை, முறையே, 60 8 செமீ யும், 51 3 செமீ யும் எனக் காண்கின்றோம் D, F இசைக் கோல்களின் அசைவெண்கள், முறையே, 288, 341 3 என முன்னமே கூறினும். ஒவ்வொரு இசைக்கோலோடும் ஒன்றிய நரம்பு நீளத்தினை அவ்வவ் விசைக்கோலின் அசைவெண்ணினுற் பெருக்கிப் பெற்ற பேற்றினைப் பேறு எனவைத்து, அதனையும் பிறவற்றையும் பின்வறுமாறு அட்டவணைப் படுத்துவாம்.

இசைக்கோல	அசைவெண்	நரம்பு நீளம்	பேறு
D	288	60 8	17510
E	320	54 7	17504
F	341.3	51 3	17509

சராசரிப் பேறு 17508

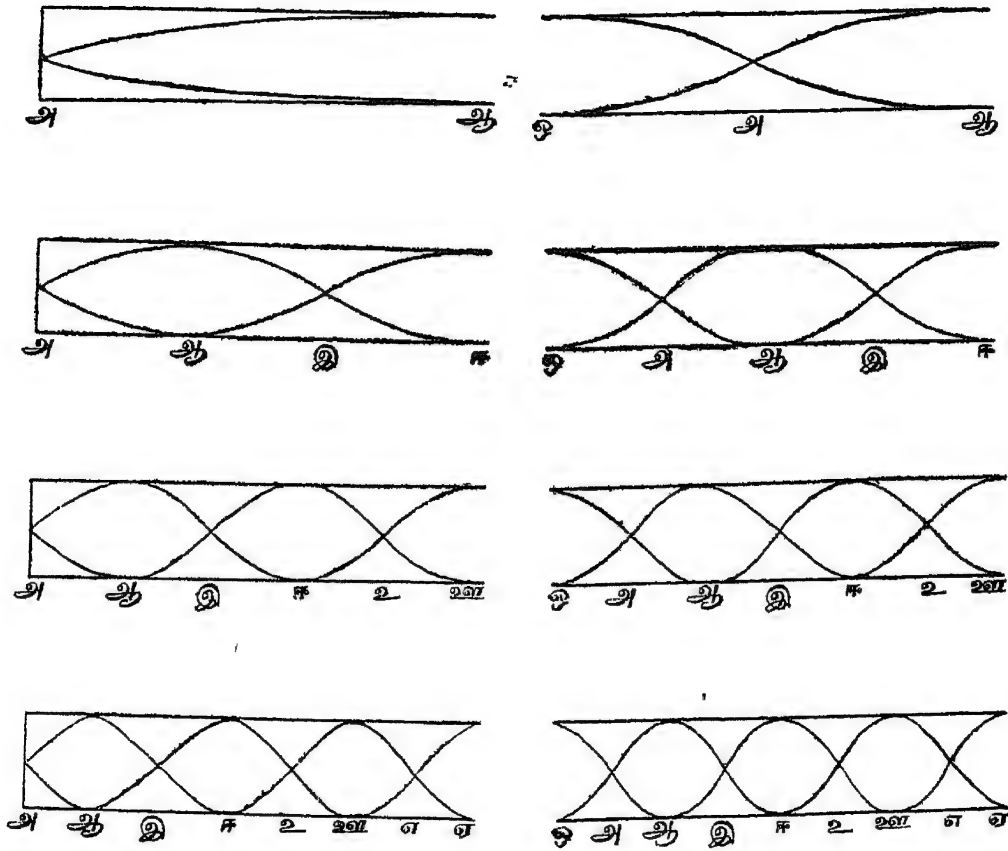
[பதின் புள்ளிபெற்ற எண்களைப் பெருக்கும் முறையினையும், சராசரி காணும் முறையினையும் ஒழிபியலிலே கண்டுதெளிக.] சராசரிப் பேற்றினையும் தனிப் பேறுகளையும் நோக்கும்போது, அவற்றிடையேயுள்ள வேறுபாடு ஆயிரத்திலொன்று அளவாகவும் இல்லையென்பது காணப்படுகின்றது ஆதலினாலே, பேறு நிலையானது எனத் தீர்ப்பிடலாம்

அளந்து கண்ட முடிபுகளிலிருந்து பிறிதொரு இசைக்கோலுக்குரிய நரம்பு நீளத்தினைக் கணக்கிட்டறிந்துகொள்ளும் வழியினை ஆராய்வாம். C இசைப்பேசும் நரம்பின் நீளம் எவ்வளவென்பது வினா. C இசைக்கூரிய அசைவெண் 256. இந்த எண்ணினாலே சராசரிப்பேறுகிய 17508 இனைப் பிரிக்கக் கிடைப்பது 68 4 இதுவே நரம்பின் நீளம் இங்கு நரம்பின் முடுகம் வேறுபடாதிருக்கிறது அது வேறுபடின, கணக்கு வேறுபடும் என்பது வெளிப்படை.

முடுகம் வேறுபடாதிருக்க, C நரம்பிற்கு நாம் கணிததுக்கண்ட நரம்பு நீளத்தின் செம்பாலிலே (அரைவாசியிலே) என்ன அசைவெண்ணுடைய சுவரம் பிறக்குமென்று கணித்தறிவோமாக. C நரம்பின் நீளமென நாம் கணிததுக்கண்ட 68 4 செமீயின் செம்பால் 34 2 செமீயாகும். இந்த எண்ணினாலே சராசரிப்பேற்றினைப் பிரிக்கக் கிடைப்பது 512. நரம்பு நீளத்தின் செம்பாலிலே பிறக்கும் சுவரம் இரட்டிப்பான அசைவெண்ணினை யுடையதெனக் காண்கின்றோம் சமன்தானத்தின் முதற்சுவரம் 256 அசைவெண்ணுடையதெனில், வலிவுததானம் எனப் பண்டையோர் வழங்கிய உச்சத்தானத்தின் முதற்சுவரம் 512 என்னும் அசைவெண்ணினை யுடையதாகும் என்பது பெறப்படுகின்றது. நரம்பு நீளம் இரட்டிக்க, அசைவெண்பாதியாகும், நரம்பு நீளம் பாதியாக அசைவெண் இரட்டிக்கும். நரம்பு நீளம் மூன்றிலொருகூறு அசைவெண் மும்மடங்கு ஆகும்.

2. நரம்பின் முதலிசையைச் சார்ந்து தோற்றும் வழியிசைகள்.

மேலே நாம் சுட்டிய பொருளினைத் தெளிவு செய்யும்பொருட்டு, வங்கியத் திலே இசை தோற்றும் முறையினைப் பின்னும் ஒருசிறிது ஆராய்வாம். வங்கியம் என்னும் குழல்கள இருவகைய ஒன்று தூம்புமுகம அடைக்கப்பட்டு வளைவாய் திறந்திருக்கும் வங்கியம், மறறென்று இருவாயுந திறந்திருக்கும் வங்கியம். இரண்டிலும் எழும் வழிச்சுவரங்கள் வெவ்வேறியலபின. குழலிசையினாலே பவனத்திலெழும் முழு அலையினைப் பின்வருமாறு குறியீடு செய்யலாம்.



5. தூம்புமுகம அடைக்கப்பட்ட வங்கியங்கள்

6 இருவாயுந திறந்த வங்கியங்கள்

முதலிலும் நடுவிலும் கடையிலும் (அ, இ, உ என்னுமிடங்களிலே) பவனம் அமுக்கமுற்றும், காறகூற்றிலும், முக்காற் கூற்றிலும் (ஆ, ஈ என்னுமிடங்களிலே) அகற்சியடைந்தும் நிறகிறது மூடப்பட்ட தூம்பு முகத்திலே அமுக்கமும், திறந்த வளைவாயிலே அகற்சியும் இயைந்து நிற்குமாதலின், இருவகை வங்கியத்திலும் எழும் அலையுருவங்கள் படத்திற் காட்டியபடி அமைவன. குற்றெழுத்து நிற்குமிடங்களில் அமுக்கம், நெட்டெழுத்து நிற்குமிடங்களில் அகற்சி. ஈரெழுத்துகளினிடையெனின், அலையின் காற்கூறு.

அடியார்க்குநல்லா உரையிலே குறிப்பிட்ட குழறகருவியிலே, உழைநரம்பு 480 என்னும் அசைவெண்ணுடையதெனக் கண்டாம் இதனோடு இயைபுடைய தாரநரம்பு 320 என்னும் அசைவெண்ணுடையதாதல் வேண்டுமென்பதைப் பின்னர் வருவனவற்றை நெளிந்துகொள்ளலாம். மேலே குறித்த அசைவெண்ணிரண்டினை யும் முறையே பெற்ற B, E என்னும் இசைக்கோலகள் பூதநூறசாலைகளிற் கிடைப் பன. செவியினால் இசையினை ஓர்ந்துணரவல்லாருக்கு இவற்றின் உதவி வேண்டிய தில்லை. வல்லாரல்லாதார்க்கும் பயன்படும் வண்ணமே கருவியினைக் குறிப்பிடு கின்றும்.

இசைக்கோல இரண்டினையுந் தனித்தனி யிசைத்து இசையினை ஓர்வதோடு கூட, அவைதமமை ஒருங்கிசைத்து இசையியைநது நிற்பதை யுணர்ந்துகொள்க. இயைபு எதனாலயிற்றென்பதைச் சிறிது சிந்திப்போமாக தார நரம்பிசை தரும் E இசைக்கோல, ஒரு செக்ககண்டுக்கு 320 அலைகளைப் பரப்புகிறது. உழை நரம் பிசையினை ததரும் B இசைக்கோல, ஒரு செக்ககண்டுக்கு 480 அலைகளைப் பரப்புகிறது. முன்னையதன் இரண்டு அலைகள் பின்னையதன் மூன்றலைகளோடு ஒன்றிநிற்கின்றன. இவ்வாறு ஒன்றிய உருவமுடைய அலைகள், ஒரு செக்ககண்டுக்கு 160 ஆக அமைநது நிற்கின்றன. இது மெலிவுத்தானத்துத் தாரநரம்பின் இசையாகும். அஃதன்றியும், இவ்வியைபு செவிக்கு இனிமையினைத் தருகிறது இதற்கு ஒரு தனி நீராமையுண்டு. அந்நீராமையினைச் செவிகருவியாக ஓதலே கிளையியைபாக நரம்புகளைப் பிறப்பிக்கும் வழியாகும்.

கட்டளையாழினை யெடுத்து, நாம் இவ்வியலின் முதற்பிரிவிலே காட்டிய முறை யாக, ஒரு நரம்பின்கீழ் இரு மெட்டுகளை அமைத்து, நரம்பினை முடுக்கி, ஒரு மெட் டினைத் தள்ளித், தாரநரம்பின் இசையைப் பிறப்பித்துக்கொள்க அதன்பின், முடுக கத்தை வேறுபடுத்தாது, நரம்பின் நீளத்தை மூன்றி லிருகூறுக்கி, மெட்டுகளை அமைத் துக்கொள்க. அஃதாவது, தாரமிசைத்த நரம்பின் நீளம் 81 செமீயாகவிருநதால், மெட்டினைத் தள்ளி, நீளத்தை 54 செமீ ஆக்கிக்கொள்க நரம்பைத் தெறித்து, அது உழைநரம்பிசைப்பதைச் செவியினால் கேட்பதோடுகூட, இசைக்கோலோடும் ஒப் பிட்டு அறிந்துகொள்க. உழைநரம்பு நீளத்தின் மூன்றி லிருகூறுகிய 36 செமீ நீள மான நரம்பிலே குரலிசை தோற்றும். இந்நீளம், முதலில் நின்ற தாரநரம்பு நீளத் தின் செம்பாலாகிய 40½ செமீயினின்றும் குறைந்ததாதலின், 36 செமீயிற் பிறப்பது மேறானததுக் குரலாகும். இதன் இரட்டியாகிய 72 செமீயிலே சமன்தானத்துக் குரல் பிறக்கும். மெட்டுகளை அகலவைத்து, நரம்பு நீளத்தினை 72 செமீயாகி, நரம் பினைத் தெறித்துக், குரலிசையினைக் கேட்டுணர்வதோடு, அது உழை இசைக் கோலோடு இயைந்து நிறைபையும் நோக்குக கட்டளையாழின் இரண்டாவது நரம் பிலும் உழையைத் தோற்றுவித்து, அதன்பின், முறைப்படி குரலைத் தோற்றுவித்துக் கொள்க. முதல் நரம்பில் மெட்டுகளை நெருக்கி, நரம்பு நீளம் 72 இன் மூன்றிலிரு கூறுகிய 48 ஆகும்படி செயதுகொள்க இதில், இளியிசை கேட்கும். இரண்டாம் நரம்பிலுள்ள குரலினோடு இளியியைபுற்று நிற்ப, இரு நரம்புகளையும் ஒருங்கு தெறித்து ஓர்ந்துகொள்க. பின்பு, இரண்டாம் நரம்பிலும் இளியிசையைத் தோற்று

இசைநரம்பியல்

ததுக்கொள்க 48 இன் மூன்றி லிருகூறுகிய 32 இலே மேற்றுனத்துத் துத்தம்
 றக்குமாதலின், 32 இன் இரட்டியாகிய 64 செம் நரம்பு நீளமாகும்படி மெட்டுகளை
 மைததுத், துத்தவிசையினைக் கேட்டு, அது இளியோடு இயைந்து நிற்பதையும்
 நனதுகொள்க

ஐந்து நரம்புகளும், மேற்றுனத்துத் தாரமும் பின் வருமாறு அமைந்து நின்
 ன .

தா	கு	து	உ	இ	தா
81	72	64	54	48	40½

ரம்பு நீளங்களை முதனரம்பின் நரம்பு நீளத்தினாலே பிரிக்கக் கிடைப்பன, அவ்வந்
 ரம்புக்குரிய நரம்பு நீளவிகிதவெண்களாம். அவை வருமாறு

$$\frac{81}{81} \quad \frac{72}{81} \quad \frac{64}{81} \quad \frac{54}{81} \quad \frac{48}{81} \quad \frac{40\frac{1}{2}}{81}$$

'பாதுசசியை நீக்கிப், பின்னங்களைச் சுருக்கும் முறையினை, ஒழிபியலிலே, 'எண்ண
 ளவை' என்னும் பிரிவினுட் காண்க. அவ்வாறு செய்யக்கிடைப்பன.

$$1 \quad \frac{8}{9} \quad \frac{8\frac{1}{3}}{9} \quad \frac{2}{3} \quad \frac{16}{27} \quad \frac{1}{2}$$

ரம்பு நீளத்திற் சுருங்க, அசைவெண் பெருகுமென முன்னர்க் குறிப்பிட்டாம ஆத
 னாலே, நரம்புநீள விகிதங்களின தலைப்பின்கீழ்ப் பின்னங்கள் அசைவெண் விகிதங்
 ளாம். அவையாவன

$$1 \quad \frac{8}{9} \quad \frac{8\frac{1}{3}}{9} \quad \frac{2}{3} \quad \frac{16}{27} \quad 2$$

வ்வசைவெண் விகிதங்களெல்லாம் முதனரம்பினை நோக்கியன. அடுத்துவரும்
 றுநரம்புகளுக்கிடையேயுள்ள அசைவெண் விகிதத்தினைக் கணிப்பதற்குப், பின்
 னதை நிறுத்தி, முன்னதாற் பிரிக்கவேண்டும

$$\frac{8}{9} \div 1 = \frac{8}{9}, \quad \frac{8\frac{1}{3}}{9} \div \frac{8}{9} = \frac{10}{9}, \quad \frac{2}{3} \div \frac{8\frac{1}{3}}{9} = \frac{2}{5}, \quad \frac{16}{27} \div \frac{2}{3} = \frac{8}{9}, \quad 2 \div \frac{16}{27} = \frac{27}{8}$$

ின்னவெண்களின் பிரிததல முறையினை, ஒழிபியலிலே, 'எண்ணல்லவை' என்னும்
 பிரிவினுட் காண்க மேலேகண்ட முடிபுகளைத் திரட்டிவைக்கக் கிடைப்பது,

$$\frac{8}{9} \quad \frac{10}{9} \quad \frac{2}{5} \quad \frac{8}{9} \quad \frac{27}{8}$$

நாரநரம்பின் அசைவெண்ணினை $\frac{8}{9}$ இனாற் பெருக்க, அடுத்து நிறகும குரல நரம்பின்
 அசைவெண் கிடைக்கும் $320 \times \frac{8}{9} = 360$ குரலநரம்பின் அசைவெண் 360 எனக்
 ண்டாம் இதனை $\frac{10}{9}$ இனாற் பெருக்க, அடுத்து நிற்கும துத்தநரம்பின் அசைவெண்
 னுகிய $360 \times \frac{10}{9} = 405$ கிடைக்கும். இதனை $\frac{2}{5}$ இனாற் பெருக்க, அடுத்து நிற்கும்
 ழை நரம்பின் அசைவெண்ணாகிய $405 \times \frac{2}{5} = 162$ கிடைக்கும் இதனை $\frac{8}{9}$ இனாற்
 பெருக்க, இளிநரம்பின் அசைவெண்ணாகிய $162 \times \frac{8}{9} = 144$ கிடைக்கும். இதனை
 $\frac{27}{8}$ இனாற் பெருக்க, மேற்றுனத்துத் தாரநரம்பின் அசைவெண்ணாகிய $144 \times \frac{27}{8} = 486$
 கிடைக்கும்

யாழ் நூல்

பெற்ற அசைவெண்களை முறையாக நிறுத்துவாம்.

தாரம	குரல்	துததம	உழை	இளி	தாரம
320	360	405	480	540	640

குரல்நரம்பு ஒரு செக்கண்டுக்கு 360 அலைகளையும், துததநரம்பு 405 அலைகளையும், உழைநரம்பு 480 அலைகளையும், இளிநரம்பு 540 அலைகளையும் தோற்றுவிக்கும் எனக் கண்டாம். ஓசையின் வேகம் ஒரு செக்கண்டுகு 1080 அடி (12960 இஞ்சு) என வைத்து, ஒவ்வொரு நரம்பிற்குமமைந்த அலை நீளத்தினைக் கணித்தறிவாம். $12960 \div 320 = 40\frac{1}{2}$, $12960 \div 360 = 36$, $12960 \div 405 = 32$, $12960 \div 480 = 27$, $12960 \div 540 = 24$, $12960 - 640 = 20\frac{1}{2}$ பெற்ற அலைநீளங்களை நிரலாக வைப்பாம்.

தாரம	குரல்	துததம	உழை	இளி	தாரம
$40\frac{1}{2}$	36	32	27	24	$20\frac{1}{2}$ இஞ்சு

இனி, விளரி, கைக்கிளை யென்னும் இரண்டு இசைநரம்புகளையும் பிறப்பிப்பாம் மேலே கட்டளையாழில் 64 செமீ நரம்பு நீளமாகத் துத்தவிசை பிறந்தது. இதனுட் பிறக்கும் விளரியிசை 64 இன மூன்றி லிருகூறுகிய $42\frac{2}{3}$ செமீ நீளமான நரம்பிலே பிறக்கும் இந்நீளமமைய மெட்டுகளை வைத்து, விளரியைப் பிறப்பித்து, அது துத்தத்தோடு இயைபுறறு நிறறலை நோக்குக $42\frac{2}{3}$ இன் மூன்றி லிருகூறுகிய $28\frac{4}{3}$ இல் விளரியுட் பிறக்கும் கைக்கிளை தோற்றும் இது இரண்டாந்தானத்தில் நிற்கிறது. முதற்றுனத்திலே காண்பதற்கு, எண்ணினை இரட்டிக்கவேண்டும். இரட்டித்துப் பெற்றது $56\frac{4}{3}$ செமீயாகும். இந்நீளமமைய மெட்டுகளை வைத்துக், கைக்கிளையிசையைக்கேட்டு, அது விளரியோடு இயைபுறறு நிறறலை நோக்குக $56\frac{4}{3}$ செமீ என்னும் நரம்பு நீளம் 64 க்கும் 54 க்கும் இடைநின்றதாதலின, கைக்கிளை நரம்பு துத்தத்திற்கும் உழைக்கும் இடையில் நின்றதென அறிகின்றும் $42\frac{2}{3}$ செமீ என்னும் நரம்பு நீளம் 48 க்கும் $40\frac{1}{2}$ க்கும் இடைநின்றதாதலின, விளரி நரம்பு இளிக்கும் மேற்றுனத்துத் தாரத்துக்கும் இடைநின்றதென அறிகின்றும் கைக்கிளை, விளரிகளின் நரம்பு நீளங்களைத் தாரவிசையின் நரம்பு நீளத்தினாலே தனித்தனி பிரித்து, இவற்றின் நரம்பு நீளவிகிதவெண்களைக் காணலாம்.

$$\frac{56\frac{4}{3}}{81} = \frac{512}{729}; \quad \frac{42\frac{2}{3}}{81} = \frac{128}{243}$$

நரம்புநீள விகிதவெண்களின் தலைகீழெண்கள் அசைவெண் விகிதங்களாம் அங்ஙன மாதலின், கைக்கிளையின் அசைவெண் விகிதம் $\frac{729}{512}$, விளரியின் அசைவெண் விகிதம் $\frac{243}{128}$ எனப் பெறுகின்றும் இவ்வெண்களைத் தாரநரம்பின் அசைவெண்ணாகிய 320 ஆற் பெருக்கி, இவ்விரு நரம்புகளின் அசைவெண்களைப் பெறலாம்

$$320 \times \frac{729}{512} = 455\frac{5}{8}, \quad 320 \times \frac{243}{128} = 607\frac{1}{2}$$

இசைநரம்பியல்

இவற்றினின்று பிறக்கும் ஒலியலைகளின் நீளத்தையும் மற்ற நரம்புகளுக்குச் செய்துபோலவே கணித்தறியலாம்.

$$12960 \div 455\frac{5}{8} = 28\frac{4}{9}; \quad 12960 \div 607\frac{1}{2} = 21\frac{1}{3}$$

ஏழிசை நரம்புகளின் நரம்பு நீளங்கள், நரம்புநீள விகிதங்கள், அசைவெண் விகிதங்கள், அசைவெண்கள், அலைநீளங்கள் என்னுமிவற்றை அட்டவணைப்படுத்துவாம்

நரம்பின் பெயர்	தாரம்	குரல்	துத்தம்	கைக்கிளை	உழை	இளி	விளி	தாரம்
நரம்பின் நீளம்	81	72	64	$56\frac{8}{9}$	54	48	$42\frac{2}{3}$	$40\frac{1}{2}$
நரம்பின் நீளவிகிதம்	1	$\frac{8}{9}$	$\frac{64}{81}$	$\frac{512}{729}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{16}{27}$	$\frac{128}{243}$	$\frac{1}{2}$
அசைவெண் விகிதம்	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{729}{512}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{243}{128}$	2
அசைவெண்	320	360	405	$455\frac{5}{8}$	480	540	$607\frac{1}{2}$	640
அலை நீளம் (இஞ்சு)	$40\frac{1}{2}$	36	32	$28\frac{4}{9}$	27	24	$21\frac{1}{3}$	$20\frac{1}{2}$

இவற்றுள்ளே, நரம்பின் நீளம் தாரநரம்பிற்குக்கொண்ட நரம்புநீளத்திற்கியைய வேறுபடும் நீர்மையது தனித்தனி பெற்ற நரம்புநீளங்களைத் தாரநரம்பின் நீளத்தினுற் பிரித்துப் பெறுகின்ற நரம்புநீள விகிதங்கள் நிலைபேறுடையன. இவற்றின் தலைகீழெண்களாகிய அசைவெண் விகிதங்களும் நிலைபேறுடையன அசைவெண் விகிதங்களைத் தாரநரம்பின் அசைவெண்ணினாலே தனித்தனி பெருக்கிப் பெற்ற அசைவெண்கள், தாரநரம்பு வேறுபடுங்கால் வேறுபடும் நீர்மைய. அலை நீளங்களும் அத்தகையனவே

அடுத்துவரும் இருநரம்புகளின் இடையே யமைந்த அசைவெண் விகிதத்தினைக் கணிப்பதற்குப், பின்னதை நிறுத்தி, முன்னதாற் பிரிக்கவேண்டும் இச்செய்கைமுறையிலே, அசைவெண் விகிதத்தையோ அசைவெண்ணையோ வைத்துக் கணிக்கலாம் பெற்ற முடிபு இடைவிகிதம் (interval) எனப்படும் அசைவெண் விகிதத்தை வைத்துச் செய்யும் முறையினை மேலே காட்டினும் அசைவெண்ணினை வைத்துச் செய்யும் முறை இதுவாகும் 'குரலுக்குந் துத்தத்துக்கு மிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?' என்பது வினா

$$\frac{\text{துத்தத்தினசைவெண்}}{\text{குரலினசைவெண்}} = \frac{405}{360} = \frac{9}{8} \quad \text{முன் பெற்ற முடிபும் இதுவே}$$

பின் வரும் வினாக்களுக்கு விடை காண்பாம்.

துத்தத்திற்கும் கைக்கிளைக்குமிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?

$$\frac{455\frac{5}{8}}{405} = \frac{3645}{405 \times 8} = \frac{9}{8}$$

இசைநரம்பியல்

இவற்றினின்று பிறக்கும் ஒலியலைகளின் நீளத்தையும் மற்ற நரம்புகளுக்குச் செய்ததுபோலவே கணித்தறியலாம்.

$$12960 \div 455\frac{5}{8} = 28\frac{4}{9}; \quad 12960 \div 607\frac{1}{2} = 21\frac{1}{3}$$

ஏழிசை நரம்புகளின் நரம்பு நீளங்கள், நரம்புநீள விகிதங்கள், அசைவெண் விகிதங்கள், அசைவெண்கள், அலைநீளங்கள் என்னுமிவற்றை அட்டவணைப்படுத்துவாம்

நரம்பின் பெயர்	தாரம்	குரல்	துத்தம்	கைக்கிளை	உழை	இளி	விளி	தாரம்
நரபின் நீளம்	81	72	64	$56\frac{8}{9}$	54	48	$42\frac{2}{3}$	$40\frac{1}{2}$
நரம்பின் நீளவிகிதம்	1	$\frac{8}{9}$	$\frac{64}{81}$	$\frac{512}{729}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{16}{27}$	$\frac{128}{243}$	$\frac{1}{2}$
அசைவெண் விகிதம்	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{729}{512}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{243}{128}$	2
அசைவெண்	320	360	405	$455\frac{5}{8}$	480	540	$607\frac{1}{2}$	640
அலை நீளம் (இஞ்சு)	$40\frac{1}{2}$	36	32	$28\frac{4}{9}$	27	24	$21\frac{1}{3}$	$20\frac{1}{2}$

இவற்றுள்ளே, நரம்பின் நீளம் தாரநரம்பிற்குக்கொண்ட நரம்புநீளத்திற்கியைய வேறுபடும் நீர்மையது தனித்தனி பெற்ற நரம்புநீளங்களைத் தாரநரம்பின் நீளத்தினுற் பிரித்துப் பெறுகின்ற நரம்புநீள விகிதங்கள் நிலைபேறுடையன. இவற்றின் தலைகீழெண்களாகிய அசைவெண் விகிதங்களும் நிலைபேறுடையன அசைவெண் விகிதங்களைத் தாரநரம்பின் அசைவெண்ணினாலே தனித்தனி பெருக்கிப் பெற்ற அசைவெண்கள், தாரநரம்பு வேறுபடுங்கால் வேறுபடும் நீர்மைய. அலை நீளங்களும் அத்தகையனவே

அடுத்துவரும் இருநரம்புகளின் இடையே யமைந்த அசைவெண் விகிதத்தினைக் கணிப்பதற்குப், பின்னதை நிறுத்தி, முன்னதாற் பிரிக்கவேண்டும் இச்செய்கைமுறையிலே, அசைவெண் விகிதத்தையோ அசைவெண்ணையோ வைத்துக் கணிக்கலாம். பெற்ற முடிபு இடைவிகிதம் (interval) எனப்படும் அசைவெண் விகிதத்தை வைத்துச் செய்யும் முறையினை மேலே காட்டினும் அசைவெண்ணினை வைத்துச் செய்யும் முறை இதுவாகும் 'குரலுக்குந் துத்தத்துக்கு மிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?' என்பது வினா

$$\frac{\text{துத்தத்தினசைவெண்}}{\text{குரலினசைவெண்}} = \frac{405}{360} = \frac{9}{8} \quad \text{முன் பெற்ற முடிபும் இதுவே.}$$

பின் வரும் வினாக்களுக்கு விடை காண்பாம்.

துத்தத்திற்கும் கைக்கிளைக்குமிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?

$$\frac{455\frac{5}{8}}{405} = \frac{3645}{405 \times 8} = \frac{9}{8}$$

கைக்களைககும் உழைக்கு மிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?

$$\frac{480}{455\frac{5}{8}} = \frac{480 \times 8}{3645} = \frac{256}{243}$$

இளிக்கும் விளிக்கும் இடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?

$$\frac{607\frac{1}{2}}{540} = \frac{9}{8}$$

விளிக்கும் தாரததுககும் இடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?

$$\frac{640}{607\frac{1}{2}} = \frac{256}{243}$$

குரலுக்கும் துதத்திறகும் இடையே யமைந்த இடைவிகிதம், குரலிசையின் இறுதி தொடங்கித், துததவிசையின் இறுதி வரையும் இயைநதுநின்றதாதலின், அதனைத் துததவிசைக்கு உரியதாகககொளவது மரபு

$$\begin{array}{ccccccc} \text{தாரம்} & \text{குரல} & \text{துததம்} & \text{கைக்களை} & \text{உழை} & \text{இளி} & \text{விளி} & \text{தாரம்} \\ \frac{9}{8} & \frac{9}{8} & \frac{9}{8} & \frac{256}{243} & \frac{9}{8} & \frac{9}{8} & \frac{256}{243} \end{array}$$

என ஏழிசைக்கும் இடைவிகிதங்கள் அமைந்தன. தாரம், குரல, துததம், உழை, இளி என்னும் ஐந்து நரம்புமே வழங்கிவந்த காலத்திலே, இவவிடைவிகிதங்கள் எவவாறு நின்றனவென்பதை மேலே காட்டினும் அதனை இங்குக குறிப்பிடுவாம்

$$\begin{array}{ccccc} \text{தாரம்} & \text{குரல} & \text{துததம்} & \text{உழை} & \text{இளி} & \text{தாரம்} \\ \frac{9}{8} & \frac{9}{8} & \frac{32}{27} & \frac{9}{8} & \frac{32}{27} \end{array}$$

உழைநரம்பு முன்னளிற் கொண்டிருந்த இடைவிகிதமாகிய $\frac{32}{27}$, பின்னளிற் கைக்களையும் உழையும் பெற்ற இடைவிகிதங்களைப் பெருக்கிப் பெற்ற பேறாகும் $\frac{32}{27} = \frac{9}{8} \times \frac{256}{243}$ அவவாறே, முன்னளில் தாரநரம்பு கொண்டிருந்த $\frac{32}{27}$ என்னும் இடைவிகிதத்திலே, தாரமானது விளிக்கு $\frac{9}{8}$ என்னும் விகிதத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத், தான் $\frac{256}{243}$ என்னும் இடைவிகிதத்தோடு நின்றது எனக காண்கின்றோம்

சமன்தாரத்தின் அசைவெண் 320, வலிவுததாரத்தின் அசைவெண் 640. இவற்றிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் $\frac{320}{640} = \frac{1}{2}$ இது ஏழிசைகளின் இடைவிகிதங்களைப் பெருக்கிப் பெற்ற பேறாகும் இதனைத் தானத்திடைவிகிதம் என்பாம்

$$\frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{256}{243} \times \frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{256}{243} = 2$$

ஐந்திசைகள் மாததிரம இருந்த காலத்திலும்

$$\frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{32}{27} \times \frac{9}{8} \times \frac{32}{27} = 2$$

எனத் தானத்திடைவிகிதம் வேறுபடாதிருந்தது

நம் முன்னோ கையாண்ட அலகெண் முறையினை இப்பொழுது ஆராய்வாம். $\frac{9}{8}$ என்னும் இடைவிகிதத்தினை 4 அலகு என வைத்தார்கள்.

இசைநரம்பியல்

௧௧௧ என்னும் விகிதம் 1 அலகு எனக் கொள்ளப்பட்டது. அங்ஙனமாதலின், தாரம் முதல் தார மீறாக நின்ற எட்டு நரம்பினிடையே யமைந்த இடைவிகிதங்களேமும்,

$$4+4+4+1+4+4+1=22 \text{ என நின்றன.}$$

இத்தகைய நரம்புநிரல் தாரக்கிரமம் எனப்பட்டது

இனித், தாரக்கிரமத்திலே, தாரம்முதற் றாரமீறாகிய எட்டு நரம்புகளும் எய்தி நின்ற அலகு நிலைகள் இவையென ஆராய்வாம் அலகு நிலையினை இக்காலத்தார் சுருதிததானம் என்பர். தொடக்கத்திலுள்ள தாரம் 0 இடத்திலும், முடிவுத்தாரம் 22 இலும் நின்றன குரல் 4 இல் நின்றது; துத்தம் அதன்மேல் 4 பெறுதலின், 8 இல் நின்றது, கைக்கிளை அதன்மேல் 4 பெறுதலின், 12 இல் நின்றது, உழை அதன்மேல் 1 பெறுதலின், 13 இல் நின்றது, இளி அதன்மேல் 4 பெறுதலின், 17 இல் நின்றது, விளரி அதன்மேல் 4 பெறுதலின், 21 இல் நின்றது; தாரம் அதன்மேல் 1 பெறுதலின், 22 இல் நின்றது, இவையே தாரக்கிரமத்தில் நரம்புகள் நின்ற இடங்கள். மேற்றுனத்தில் நரம்புகள் நின்ற நிலையினைக் காண்பதற்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் 22 கூட்டிக் காண்க

	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
முதற்றுனம்	0	4	8	12	13	17	21
இரண்டாநதானம்	22	26	30	34	35	39	43

தொடங்குமிடமாகிய 0 இல் தாரம் நின்றலின், அதன் கிளையாகிய உழை 13 இல் நின்றது உழையின் கிளையாகிய குரல் $13+13=26$ இல் நின்றது; இது மேற்றுனத்து நிலை 26 இல் 22 ஐக் கழித்துப் பெறுகின்ற 4 முதற்றுனத்திற் குரல் நின்ற விடமாகும் குரலினுள்ளே தோன்றும் இளி $4+13=17$ இல் நின்றது. இளியினுள்ளே தோன்றும் துத்தம் $17+13=30$ இல் நின்றது. அங்ஙனமாதலின், முதற்றுனத்திலே $30-22=8$ இல் நின்றது துத்தத்தினுள்ளே தோன்றும் விளரி $8+13=21$ இல் நின்றது விளரியுட் டோன்றும் கைக்கிளை $21+13=34$ இல் நின்றது அங்ஙனமாதலின், முதற்றுனத்திலே $34-22=12$ இல் நின்றது

பாணன, சகோடயாழிலே, பதினான்கு நரம்புகளைக் கடடி, இவற்றைத் தாரம் முதல் விளரி யீறாக இரு தானத்திலே இசை கூட்ட விரும்புகிறுனென்று வைத்துக் கொள்வோம் தாரத்திற்கு இசை கூட்டி, அதனோடு இயைபுற்று நிற்கும்படி, ஐந்தாம் நரம்பாகிய உழைக்கு இசை கூட்டுகிறான். ஐந்தாம் நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பாகிய ஒன்பதாம் நரம்பு உழைக்குக் கிளையாக இயைந்து நிற்கும் குரலநரம்பாகும். உழையோடு இயையும்படி, குரலுக்கு இசை கூட்டுகிறான். ஒன்பதாம் நரம்பாகிய குரலிசையோடு ஒன்ற இரண்டாம் நரம்பாகிய குரலுக்கு இசை கூட்டுகிறான். இரண்டாம் நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பாகிய ஆறாம் நரம்பிலே குரலுக்குக் கிளையாகிய

இனி நிற்கிறது. குரலோடு இயைபுற இளிரம்பிற்கு இசை கூட்டுகிறான். ஆறும் நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பாகிய பத்தாம் நரம்பிலே துத்தம் நிற்கிறது இளியோடு இயைபுறத் துத்தத்திற்கு இசை கூட்டுகிறான். பத்தாம் நரம்பாகிய துத்தத்தோடு ஒன்றும்படி, மூன்றாம் நரம்பாகிய துத்தத்துக்கு இசை இட்டுகிறான். மூன்றாம் நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பாகிய ஏழாம் நரம்பிலே விளரி நிற்கிறது. துத்தத்தோடு இயைபும்படி, விளரிக்கு இசை கூட்டுகிறான் ஏழாம் நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பாகிய பதினோராம் நரம்பிலே விளரிக்குக் கிளையாகிய கைக்கிளை நிற்கிறது விளரியோடு இயைபும்படி, கைக்கிளைக்கு இசை கூட்டுகிறான். பதினோராம் நரம்பாகிய கைக்கிளையோடொன்றுமபடி, நான்காம் நரம்பாகிய கைக்கிளைக்கு இசை கூட்டுகிறான் இதன் மேல், ஐந்தாம் நரம்பாகிய உழையோடு ஒன்றும்படி, பன்னிரண்டாம் நரம்பாகிய உழைக்கும், ஆறும் நரம்பாகிய இளியோ டொன்றுமபடி, பதின்மூன்றாம் நரம்பாகிய இளிக்கும், ஏழாம் நரம்பாகிய விளரியோ டொன்றும்படி, பதினான்காம் நரம்பாகிய விளரிகும் இசை கூட்டி முடிக்கிறான். இங்கு 'இயைபு' என்றது ஷட்ஜ பஞ்சம சம்வாதித்வம் என இக்காலததார் வழங்கும் கிளையியைபினை 'ஒன்றல' என்றது இரு தானத்திலும் ஒரே இசைநரம்பினை இசைத்து, இசை யொற்றுமையினை ஓர்தலை.

4. கிளையியைபினுற் பிறக்கும் பதினோரிசைநிலைகள் ; நட்பியைபு ; நட்பியைபினுற் பிறக்கும் பதினோரிசைநிலைகள் ; மேனாட்டில் வழங்கும் விளரிகிரமம் ; சுருதிவீணை.

தாரம் முதற் கைக்கிளை யிறுவாக நரம்புகள பிறந்த முறையிலே அவைதம்மை நிறுத்தி, நரம்புகளின் அசைவெண் விகிதங்களையும், அலகு நிலைகளையும் உடன் வைப்போமாக.

நரம்பு	அலகுநிலை	அசைவெண் விகிதம்
தாரம்	0	1
உழை	13	$\frac{3}{2}$
குரல்	4	$\frac{9}{8}$
இளி	17	$\frac{27}{16}$
துத்தம்	8	$\frac{51}{64}$
விளரி	21	$\frac{243}{128}$
கைக்கிளை	12	$\frac{729}{512}$

அலகுநிலைக்கு 13 கூட்டுமிடத்து, அசைவெண் விகிதம் $\frac{3}{2}$ இனாற் பெருக்கப்படுகிறது. அலகு நிலையிலே தானத்தலகு நிலையாகிய 22 கழிபடுமிடத்து, அசைவெண் விகிதம் தானத்திடை விகிதமாகிய இரண்டினாற் பிரிபடுகின்றது

கிளையின்கிளை கிளையிருகோடு ; கிளையின்கிளையின்கிளை கிளைமுக்கோடு என் றிவ்வாறு பெயர் பெறுவ.

இசைநரம்பியல்

நரம்பு	அலகுநிலை	அசைவெண்விநிதம்
நின்றநரம்பு	0	1
கிளைநரம்பு	13	$\frac{3}{2}$
கிளையிருகோடு	$\begin{cases} 26 \\ 26 - 22 = 4 \end{cases}$	$\frac{3}{2} \times \frac{3}{2} = \frac{9}{4}$ $\frac{9}{4} - 2 = \frac{1}{4}$
கிளைமுககோடு	$4 + 13 = 17$	$\frac{9}{4} \times \frac{3}{2} = \frac{27}{8}$
கிளைநாற்கோடு	$\begin{cases} 17 + 13 = 30 \\ 30 - 22 = 8 \end{cases}$	$\frac{27}{8} \times \frac{3}{2} = \frac{81}{16}$ $\frac{81}{16} - 2 = \frac{9}{8}$
கிளையங்கோடு	$8 + 13 = 21$	$\frac{9}{8} \times \frac{3}{2} = \frac{27}{16}$
கிளையறுகோடு	$\begin{cases} 21 + 13 = 34 \\ 34 - 22 = 12 \end{cases}$	$\frac{27}{16} \times \frac{3}{2} = \frac{81}{32}$ $\frac{81}{32} - 2 = \frac{17}{32}$

தாரத்தினின்று உழையும், உழையினின்று குரலும், குரலினின்று இளியும், இளியினின்று துத்தமும், துத்தத்தினின்று விளரியும், விளரியினின்று கைக்கிளையும், கிளையிற பிறப்புமுறையாகத் தோன்றுதல கண்டாம கைக்கிளைகருக் கிளையாக என்ன பிறககுமெனபது வினா? இளங்கோவடிகள் அரங்கேற்றுகாதையிற கூறிய படி, இளிககிரமத்திலே 'வனமையிற கிடந்த தார பாகமும், மென்மையிற கிடந்த குரலின் பாகமும், மெய்ககிளை நரம்பிற கைக்கிளை கொள்' ளும் அஃதாவது, கைக் கிளையின் கிளைநரம்பு தாரத்ததுக்கும குரலுக்கும் இடையே நிற்கும் 'தாரத்தாக்கம்' கூறுமிடத்தில், இப்பொருள் இன்னும் தெளிவுபடும் கணிதநூல் என்ன முடிவு தரு கிறதென்று பாபபோம்

கிளையெழுகோடு	$\begin{cases} 12 + 13 = 25 \\ 25 - 22 = 3 \end{cases}$	$\frac{17}{32} \times \frac{3}{2} = \frac{51}{64}$ $\frac{51}{64} - 2 = \frac{61}{64}$
--------------	---	---

3 எனப்படும் அலகுநிலை தாரத்திறகும் குரலுக்கு மிடையே நிற்கிறது. இசை நரம்பு ஏழேயாதலின், இடை நிற்குமிது அந்தரக்கோல் எனப்பட்டது. அந்தரக் கோல ஐந்து ஆதலின் மேலும் நான்குமுறை யுறழ்ந்து, நான்கு அந்தரக்கோலகளைப் பிறப்பிக்கலாம் அவற்றின் அலகுநிலைகளாவன.

கிளையெண்கோடு	3 + 13 = 16
கிளையொன்பதிற்கோடு	$\begin{cases} 16 + 13 = 29 \\ 29 - 22 = 7 \end{cases}$
கிளைபதிற்கோடு	7 + 13 = 20
கிளைபதினேரங்கோடு	$\begin{cases} 20 + 13 = 33 \\ 33 - 22 = 11 \end{cases}$

அறுகோட்டுக்கும் எழுகோட்டுக்கும் நாம மேலே பெற்ற அசைவெண்கள் உளங் கொள்ளுதற்கரிய பான்மையாக எண் பல்கிவிட்டன. மேற்செல்லுமுன், இவற் றைச் சுருக்குதற்கு ஒருவழி காணவேண்டும். எண் சுருங்கினாலும் மதிப்பு வேறு

புதுதல் கூடாது. இவ்வாறு செய்தற்கு அறுகோட்டு அசைவெண் விகிதத்தினை $\frac{3}{5} \times \frac{2}{3} = \frac{2}{5}$ இனம் பெருக்கவேண்டும். ஏன் இவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்பதை ஒழிபியனிலே, இசைக்கணிதம் என்னும் பிரிவினுள்ளே தெளிவுபடுத்துவாம்.

$$\frac{7}{12} \times \frac{3}{5} = \frac{7}{20}$$

$\frac{7}{20}$ ஐ அறுகோடாக வைத்துப் பதினொருகோடு வரையும் பிறப்பிப்போமாக.

	அலகுநிலை	அசைவெண்விகிதம்
கிளையறுகோடு	12	$\frac{6}{5}$
கிளையெழுகோடு	$\begin{cases} 12 + 13 = 25 \\ 25 - 22 = 3 \end{cases}$	$\frac{6}{5} \times \frac{3}{2} = \frac{9}{5}$ $\frac{9}{5} \div 2 = \frac{9}{10}$
கிளையெண்கோடு	$3 + 13 = 16$	$\frac{9}{10} \times \frac{3}{2} = \frac{27}{20}$
கிளையொன்பதின்கோடு	$\begin{cases} 16 + 13 = 29 \\ 29 - 22 = 7 \end{cases}$	$\frac{27}{20} \times \frac{3}{2} = \frac{81}{40}$ $\frac{81}{40} \div 2 = \frac{81}{80}$
கிளைபதின்கோடு	$7 + 13 = 20$	$\frac{81}{80} \times \frac{3}{2} = \frac{243}{160}$
கிளைபதினொரங்கோடு	$\begin{cases} 20 + 13 = 33 \\ 33 - 22 = 11 \end{cases}$	$\frac{243}{160} \times \frac{3}{2} = \frac{729}{320}$ $\frac{729}{320} \div 2 = \frac{729}{640}$

ஏழு நரம்புகளின் அலகுநிலைகளையும், ஐந்து அந்தரக்கோல்களின் அலகுநிலைகளையும் இருபடியாக நிரல்பட வைப்பாம்

நரம்புகள்	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
	0	4	8	12	13	17	21
அந்தரங்கள்	3	7	11		16	20	

மேற்றானத்துத் தாரத்தின் அலகுநிலையாகிய 22 இனையுஞ் சேர்த்து, அனைத்தையும ஒன்றாக எழுதி, அவைதமக்குரிய அசைவெண் விகிதங்களையும், நரம்பு விகிதங்களையும் ஒருங்குவைப்பாம்

அலகு நிலைகள்	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
அசைவெண் விகிதங்கள்	1	$\frac{1}{15}$	$\frac{8}{9}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{8}{14}$	$\frac{2}{20}$	$\frac{6}{45}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{2}{16}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{2}{128}$	2
நரம்பு நீள விகிதங்கள்	1	$\frac{1}{15}$	$\frac{8}{9}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{6}{81}$	$\frac{2}{27}$	$\frac{4}{64}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{5}{8}$	$\frac{1}{27}$	$\frac{5}{9}$	$\frac{1}{248}$	$\frac{1}{2}$

நின்ற நரம்பினை ஷட்ஜம் எனக்கொண்டால், மேலே கணிததுககண்ட நரம்பு நீள விகிதங்களுள், $\frac{1}{15}$ சுத்த ரிஷபமாகும், $\frac{8}{9}$ சதுசுருதி ரிஷபமாகும், $\frac{5}{6}$ சாதாரண காரந்தாரமாகும், $\frac{8}{14}$ அந்தர காரந்தாரமாகும், $\frac{2}{20}$ சுத்த மததிமமாகும், $\frac{6}{45}$ பிரதி மத்திமமாகும், $\frac{3}{2}$ பஞ்சமமாகும், $\frac{5}{5}$ சுத்த தைவதமாகும், $\frac{2}{16}$ சதுசுருதி தைவதமாகும், $\frac{9}{5}$ கைசிகி நிஷாதமாகும், $\frac{2}{128}$ காகலி நிஷாதமாகும், $\frac{1}{248}$ மேற்றானத்து ஷட்ஜமாகும். அசைவெண் விகிதங்கள் நரம்பு நீள விகிதங்களின் தலைகீழெண்களாதலின், சுத்த ரிஷபம் $\frac{1}{15}$, சதுசுருதி ரிஷபம் $\frac{8}{9}$ ஆவன பிறவும இவ்வாறே பெறப்படுவ.

இசைநரம்பியல்

இந்த நரம்பு நிரலானது, நாம் பின்பு கூறப்போகின்ற பன்னிருபாலைகளிலே கன்னிப்பாலை யெனப்படும் இது முற்றிலும் கிளைநரம்புகளா லாயினமையின், இத னிடையே 11 ஆம் அலகாக நின்ற சுத்தமத்திமம் சிறிது அளவிற் கூடிநிற்கும். இஃதொழிந்த பதினொரு பாலைகளிலும் வரும் சுத்தமத்திமம் 9 ஆம் அலகாக $\frac{4}{3}$ என் னும் அசைவெண் விகிதமும், $\frac{3}{2}$ என்னும் நரம்பு நீள விகிதமும் பெற்றுவரும். இஃது இவ்வாறு வருதலை காட்டும்பொருட்டு, நரம்புகளின் நட்பியைபினை ஆராயப் புகு வாம் நட்பியைபினை இக்காலத்தார் ஷட்ஜமத்திம சமவாதிதவம் எனபா

தாரம முதல விளரியீருகக கட்டப்பட்ட பதினாறகோவையிலே, குரல், உழை, இளி, மேற்றுனததுக குரல் என்னும் நான்கினையும் எடுத்து, அவைதமது அலகுநிலை யெண்கள், அசைவெண் விகிதங்களோடு வைப்போமாக எடுக்கப்படாத நரம்புகள் உடுப்புள்ளியாற காட்டப்பட்டன.

	குரல்	*	*	உழை	இளி	*	*	குரல்
அலகுநிலை	4			13	17			26
அசைவெண்விகிதம்	$\frac{9}{8}$			$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$			$\frac{1}{4}$

குரலிசைக்கும் உழையிசைக்கு மிடையே யியைந்த இடைவிகிதம் $\frac{3}{2} - \frac{9}{8} = \frac{3}{8}$; அலகெண் 9 இவ்வலகெண் துத்தம், கைககிளை, உழை யென்னும் மூன்றின் அலகு களின் கூட்டுத் தொகையாகும் இளியிசைக்கும் குரலிசைக்கு மிடையே யியைந்த இடைவிகிதம் $\frac{3}{4} - \frac{27}{16} = \frac{3}{8}$, அலகெண் 9 விளரி, தாரம், குரல் என்னும் மூன்றின் அலகுகளின் கூட்டுத் தொகையாகும் குரலிசைக்கும் இளியிசைக்கு மிடையே யியைந்த இடைவிகிதம் $\frac{3}{8} - \frac{3}{8} = 0$, அலகெண் 13 உழையிசைக்கும் குரலிசைக்கும் இடையேயியைந்த இடைவிகிதம் $\frac{3}{4} - \frac{3}{8} = \frac{3}{8}$; அலகெண் 13

குரலுக்கு உழை நட்பு, உழைக்குக் குரல் கிளை, நட்பலகெண் 9; கிளையல கெண் 13, மொத்தம் 22 நட்பிடைவிகிதம் $\frac{4}{3}$; கிளையிடைவிகிதம் $\frac{3}{2}$. பேறு $\frac{4}{3} \times \frac{3}{2} = 2$ நட்புக் கிளை யலகெண்களின் மொத்தம் தான அலகெண்ணாகிய 22. நட புக் கிளை யிடைவிகிதங்களின் பேறு தான இடைவிகிதமாகிய 2.

பதினொரு கோடு வரையும் நட்பு நரம்புகளைப் பிறப்பிப்பாம்

நரம்பு	அலகுநிலை	அசைவெண்விகிதம்
நின்ற நரம்பு	0	1
நட்பு நரம்பு	9	$\frac{4}{3}$
நட்பிருகோடு	18	$\frac{4}{3} \times \frac{4}{3} = \frac{16}{9}$
நட்பு முக்கோடு	$\begin{cases} 18+9=27 \\ 27-22=5 \end{cases}$	$\begin{cases} \frac{16}{9} \times \frac{4}{3} = \frac{64}{27} \\ \frac{64}{27} \div 2 = \frac{32}{27} \end{cases}$
நட்பு நாற்கோடு	$5+9=14$	$\frac{32}{27} \times \frac{4}{3} = \frac{128}{81}$
நட்பு ஐங்கோடு	$\begin{cases} 14+9=23 \\ 23-22=1 \end{cases}$	$\begin{cases} \frac{128}{81} \times \frac{4}{3} = \frac{512}{243} \\ \frac{512}{243} \div 2 = \frac{256}{243} \end{cases}$
நட்பு அறுகோடு	$1+9=10$	$\frac{256}{243} \times \frac{4}{3} = \frac{1024}{729}$

யாழ் நூல்

முன்பு கிளையறுகோட்டினை $\frac{32768}{5}$ இலை பெருக்கினும். கிளைநட்பியைபினை நோக்கி, இங்கு அவ்வெண்ணினாற் பிரிக்கவேண்டும். அஃதாவது, அதன் தலைகீழெண்ணினாற் பெருக்கவேண்டும்— $\frac{1024}{7} \times \frac{32768}{5} = \frac{45}{2}$ இவ்வெண்ணினை நட்புஅறுகோடாக வைத்து மேறசெல்லுவாம்.

நட்பு அறுகோடு	10	$\frac{45}{2}$
நட்பு எழுகோடு	$10 + 9 = 19$	$\frac{45}{2} \times \frac{4}{3} = \frac{15}{2}$
நட்பு எண்கோடு	$\begin{cases} 19 + 9 = 28 \\ 28 - 22 = 6 \end{cases}$	$\frac{15}{2} \times \frac{4}{3} = \frac{5}{2}$ $\frac{5}{2} - 2 = \frac{1}{2}$
நட்பு ஒன்பதின்கோடு	$6 + 9 = 15$	$\frac{1}{2} \times \frac{4}{3} = \frac{2}{3}$
நட்பு பத்தின்கோடு	$\begin{cases} 15 + 9 = 24 \\ 24 - 22 = 2 \end{cases}$	$\frac{2}{3} \times \frac{4}{3} = \frac{8}{9}$ $\frac{8}{9} - 2 = \frac{10}{9}$
நட்பு பதினோராங்கோடு	$2 + 9 = 11$	$\frac{10}{9} \times \frac{4}{3} = \frac{40}{27}$

முன்பு கிளையலகுகளுக்குச் செயத்துபோல, நட்பலகுகளின் அலகுநிலைகள், அசைவெண் விகிதங்கள், நரம்புநீள விகிதங்க ளென்னு மிவற்றை அட்டவணைப்படுத்த வாம்

அலகுநிலைகள்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
அசைவெண் விகிதங்கள்	1	$\frac{256}{243}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{32}{27}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{45}{32}$	$\frac{40}{27}$	$\frac{128}{81}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{16}{9}$	$\frac{15}{8}$	2
நரம்புநீள விகிதங்கள்	1	$\frac{243}{256}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{27}{32}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{32}{45}$	$\frac{27}{40}$	$\frac{81}{128}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{16}$	$\frac{8}{15}$	$\frac{1}{2}$

நின்ற நரம்பினை ஷட்ஜம் எனக்கொண்டால், மேலே கணித்துக்கண்ட நரம்புநீள விகிதங்களுள், $\frac{256}{243}$ சுத்த ரிஷபமாகும், $\frac{10}{9}$ சதுசருதி ரிஷபமாகும், $\frac{32}{27}$ சாதாரண காந்தாரமாகும், $\frac{5}{4}$ அந்தர காந்தாரமாகும், $\frac{4}{3}$ சுத்த மத்திமமாகும், $\frac{45}{32}$ பிரதி மத்திமமாகும், $\frac{40}{27}$ பஞ்சமமாகும், $\frac{128}{81}$ சுத்த தைவதமாகும், $\frac{5}{3}$ சதுசருதி தைவதமாகும், $\frac{16}{9}$ கைசிகி நிஷாதமாகும், $\frac{15}{8}$ காசலி நிஷாதமாகும் அசைவெண் விகிதங்கள், சுத்த ரிஷபம் $\frac{256}{243}$, சதுசருதி ரிஷபம் $\frac{10}{9}$ ஆவன பிறவும இவ்வாறே தலைகீழ் எண்களாகப் பெறப்படுவ

இந்த நரம்பு நீரலானது நாம் பின்னே கூறப்போகின்ற பன்னிரு பாலையிலே குமப்பப்பாலை எனப்படும் இது முற்றிலும் நட்பு நரம்புகளா லாயினமையின், இத னிடையே 11 ஆம் அலகாக நின்ற பஞ்சமம் சிறிது அளவிற குறைநது நிற்கும். இஃதொழிந்த பதினொரு பாலைகளிலும், பஞ்சமமானது 13 ஆம் அலகாக $\frac{3}{2}$ என்னும் அசைவெண் விகிதமும், $\frac{3}{2}$ என்னும் நரம்புநீள விகிதமும் பெற்றுவரும் இக்காலத்து வீணைக்கருவி செய்வோரா, இப்பாலைகளைக் கைக்கொண்டு, சுத்த ரிஷப, பஞ்சம, தைவதங்களை மாததிரம கன்னிப்பாலையிலிருந் தெடுத்துக்கொள்வார் அங்ஙனமாதலின்,

இசைநரம்பியல்

இக்காலத்து வீணைகருவிகளிலே, பன்னிரண்டு சுவர ஸ்தானங்களும் பின்னர்க் காட்டிய நரம்புள்ள விகிதங்களைப் பெற்றுவருவனவாம்

ஷட்ஜம்	சுத்த ரிஷபம்	சதுசுருதி ரிஷபம்.	சாதாரண காந்தாரம்	அந்தர காந்தாரம்	சுத்த மத்திமம்	பிரதி மத்திமம்	பஞ்சமம்	சுத்த தைவதம்	சதுசுருதி தைவதம்	கைசிகி ரிஷாதம்	காகலி ரிஷாதம்	ஷட்ஜம்
1	$\frac{1}{1} \frac{5}{6}$	$\frac{1}{1} \frac{9}{10}$	$\frac{2}{3} \frac{7}{2}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{4}{5} \frac{3}{2}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{8}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{16}$	$\frac{1}{1} \frac{3}{5}$	$\frac{1}{1}$

இப்பொருளினைப், பாலைத்திரிபியலிலே, பன்னிருபாலை கூறுமிடத்து மீண்டும் ஆராய்வாம்

தனித்துக கிளையியைபாகப் பிறந்த கன்னிப்பாலைககும், தனித்து நடபியை பாகப் பிறந்த குமப்பாலைககும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை இன்னும் சிறிது ஆராய்தல கருதிக, கன்னிப்பாலையை ஆரோகணமாகவும், கும்பப்பாலையை அவரோ கணமாகவும் ஒருங்கு நிறுத்தி, அணைந்துநிற்கும் அசைவெண் விகிதங்களைப் பெருக்கிப் பெற்றபேறு, அலகுநிலையெண்களின் கூட்டுத்தொகை யென்னு மிவற்றைக் காண்பாம்.

கன்னிப்பாலை →

அலகுநிலைகள்	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
அசைவெண் விகிதங்கள்	1	$\frac{1}{1} \frac{6}{5}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{8}{5} \frac{1}{4}$	$\frac{2}{2} \frac{7}{0}$	$\frac{6}{4} \frac{4}{5}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{2}{1} \frac{7}{6}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{2}{1} \frac{4}{3} \frac{3}{8}$	2
அசைவெண் விகிதங்கள்	2	$\frac{1}{8} \frac{5}{9}$	$\frac{1}{9} \frac{6}{9}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{1}{8} \frac{2}{8} \frac{9}{1}$	$\frac{4}{2} \frac{0}{7}$	$\frac{4}{3} \frac{5}{2}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{3}{2} \frac{2}{7}$	$\frac{1}{9} \frac{0}{9}$	$\frac{2}{2} \frac{5}{4} \frac{6}{3}$	1
அலகுநிலைகள்	22	19	18	15	14	11	10	9	6	5	2	1	0

← கும்பப்பாலை

$1 \times 2 = 2$, $\frac{1}{1} \frac{6}{5} \times \frac{1}{8} \frac{5}{9} = 2$, $\frac{9}{8} \times \frac{1}{9} \frac{6}{9} = 2$, $\frac{6}{5} \times \frac{5}{3} = 2$; $\frac{8}{5} \frac{1}{4} \times \frac{1}{8} \frac{2}{8} \frac{9}{1} = 2$; $\frac{2}{2} \frac{7}{0} \times \frac{4}{2} \frac{0}{7} = 2$; $\frac{6}{4} \frac{4}{5} \times \frac{4}{3} \frac{5}{2} = 2$; $\frac{3}{2} \times \frac{4}{3} = 2$; $\frac{8}{5} \times \frac{5}{4} = 2$; $\frac{2}{1} \frac{7}{6} \times \frac{3}{2} \frac{2}{7} = 2$; $\frac{9}{8} \times \frac{1}{9} \frac{0}{9} = 2$; $\frac{2}{2} \frac{5}{4} \frac{6}{3} \times \frac{2}{2} \frac{5}{4} \frac{6}{3} = 2$; $2 \times 1 = 2$.

இரு பாலையிலும் அணைந்து நிற்கிற அசைவெண் விகிதங்களைப் பெருக்கிப் பெற்றபேறு தானத்திடைவிகிதமாகிய 2 என வருதல் காண்க.

$$\begin{aligned} 0+22=22; & 3+19=22; & 4+18=22; & 7+15=22; \\ 8+14=22; & 11+11=22, & 12+10=22; & 13+9=22; \\ 16+6=22; & 17+5=22; & 20+2=22; & 21+1=22 \end{aligned}$$

என நின்றவின், இரு பாலையிலும் அணைந்து நிற்கிற அலகுநிலையெண்களின் கூட்டுதல்களைத் தானத்து அலகெண்ணாகிய 22 ஆதல் காண்க.

தானத்து அலகெண்ணாகிய 22 இரண்டு கூறுகப் பிரியும்போது, கிளை 11 உம், நட்பு 11 உம் ஆகவும், கி3—ந19, கி4—ந18, கி7—ந15, கி8—ந14, கி12—ந10, கி13—ந9, கி16—ந6, கி17—ந5, கி20—ந2, கி21—ந1 என்றிவ்வாறும் பிரிந்து நிறகுமெனக் காண்கின்றும்.

இனிச், சுருதிவீணையின் அமைப்பினை ஆராய்வாம் இங்கு நாம் கிளையியை பிறைப் பிறப்பித்த பதினோரிசைகளும், நடபியைப்பிறைப் பிறப்பித்த பதினோரிசைகளும் ஆகிய இருபத்திரண்டுமே, பழந்தமிழிசை மரபில் வழங்கிய இருபத்திரண்டு அலகுநிலைகள் (சுருதித் தானங்கள்) பன்னிரு பாலைகளை யுறழும்போது, இவை இயல்பாகத் தோன்றுதலைப், பாலைத்திரிபியலினுட் காணலாம் இவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையும் அவ்வியலினுட் கூறப்படும் தொடங்குமிடமாகிய (0) வெற்றிலக்கம் இருபத்திரண்டு சுருதிகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படமாட்டாது மேற்றுனததுத் தொடங்குமிடமாகிய 22 உம் அத்தகையதே. 11 (நட்பு)மெலிந்த பஞ்சமமாகவும், 11 (கிளை) வலிந்த மத்திமமாகவும் நிறைவின், 11 என்னும் எண்பெற்ற சுருதி இருவேறு மதிப்புப்பெறும் பாலைகளிலே, முனையது 13 நிற்குமிடத்தில் வரும், பின்னையது 9 நிற்குமிடத்தில் வரும்

வீணைக்கருவியிலே மெட்டு வைக்கும் கணித முறையினை, ஒழிபியலிலே இசைக்கணிதம் என்னும் பிரிவிலே கூறுவாம் இருபத்திரண்டு சுருதிகளையும் எவ்வாறு கருவியிலே நிறுத்திச், சுருதிவீணை அமைக்கலா மென்பதை இங்கு ஆராய்வாம்.

நடபியைப்பிறைப் பிறக்கும் பதினோரிசைநிலைகள் எட்டங்கிய குமப்பாலைநீயும், கிளையியைப்பிறைப் பிறக்கும் பதினோரிசைநிலைகள் எட்டங்கிய கன்னிப்பாலைநீயும் ஒருங்கு வைத்தால, இருபத்திரண்டு சுருதிகளும் பெறப்படுவன எனபதை அவற்றின் அலகுநிலைகள் காட்டுகின்றன.

கன்னிப்பாலை	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
கும்பப்பாலை	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

ஒரே அளவான இரண்டு தந்திகளுக்கு ஒரே ஆதார சுருதியாக இசை கூட்டி, இரு பாலைகளுக்கும் தனித்தனி ஏறப்பட்ட கணக்கின்படி மெட்டுகளை வைத்தால, எல்லாச் சுருதிகளுந் தோற்றுவ வென்பது வெளிப்படை அங்ஙனமாயினும், வீணைத் தண்டத்திலே இருவேறு வகையாக மெட்டுகளமைநது நிற்பது பொருத்தமாகாது. இனி, ஒரு தந்தியிலே எல்லாச் சுருதிகளையும் நிறுத்தினால், விரல் வைத்து வாசிக்கத்

இசைநாம்பியல்

தகக இடைவெளி யிராது. கன்னி, சும்பப் பாலைகளுக் கிடையே யுள்ள இயைபு நமக்கு மற்றொரு வழியைப் புலப்படுத்துகின்றது அந்த இயைபினைக் காணுதற்குக், கிளை பன்னிரண்டாங் கோட்டினைத் தோற்றுவிப்போமாக.

	அலகுநிலை	அசைவெண்விகிதம்
கிளை பதினோராங்கோடு	11	$\frac{27}{20}$
கிளை பன்னிரண்டாங்கோடு	$11 + 13 = 24$	$\frac{27}{20} \times \frac{3}{2} = \frac{81}{40}$
	$24 - 22 = 2$	$\frac{81}{40} \div 2 = \frac{81}{80}$

கிளை 2 இன் அசைவெண் விகிதம் $\frac{81}{80}$; இதனை வடநூலார் பிரமாண சுருதி யென்பர். நடபியைபாகத் தோன்றிய பதினோரிசைநிலைகளாகிய 1, 2, 5, 6, 9, 10, 11, 14, 15, 18, 19 என்பவற்றுக்குக் கிளை 2 இனைத் தனித்தனி கூட்டக் கிடைக்கும் 3, 4, 7, 8, 11, 12, 13, 16, 17, 20, 21 கிளையியைபிற் றோன்றிய பதினோரிசை நிலையாதல் காண்க. நடபிசை நிலைகளின் அசைவெண் விகிதங்களாகிய $\frac{256}{213}$, $\frac{10}{9}$, $\frac{32}{27}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{4}{3}$, $\frac{45}{32}$, $\frac{40}{27}$, $\frac{128}{81}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{16}{9}$, $\frac{15}{8}$ எனபவற்றைக் கிளை 2 இன் அசைவெண் விகிதமாகிய $\frac{81}{80}$ இனால் தனித்தனி பெருக்கக் கிடைப்பன $\frac{16}{15}$, $\frac{9}{8}$, $\frac{6}{5}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{27}{20}$, $\frac{729}{512}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{8}{5}$, $\frac{27}{16}$, $\frac{9}{5}$, $\frac{243}{128}$

கிளையறுகோட்டிலே, $\frac{729}{512}$ க்குப் பதிலாக, $\frac{54}{43}$ நிற்கலாமென மேலே காட்டினும், அங்ஙனமாதலின், நடபிசை நிலைகளின் அசைவெண் விகிதங்களைப் பிரமாண சுருதியினாலே தனித்தனி பெருக்கக் கிடைப்பன, கிளையிசை நிலைகளின் அசைவெண் விகிதங்களாமெனக் கண்டாம் ஆதலினாலே, சும்பப்பாலையாக அமைந்த மெட்டுகளின் மீது, ஷட்ஜமாக இசை கூட்டிய தந்தியிலே நடபிசை நிலைகள் பதினொன்றும் பிறக்கு மென்பதும், ஷட்ஜத்தின்மேற் பிரமாண சுருதி ஏற்றமாய் நிற்குந் தந்தியிலே கிளையிசை நிலைகள் பதினொன்றும் பிறக்குமென்பதும் முடிபாகின்றது ஷட்ஜத்தின் மேற் பிரமாண சுருதி யேறி நிற்கும்படி, இசை கூட்டுவது எப்படி என்ற வினா எழு கின்றது சும்பப்பாலையிலே, மெலிந்தபஞ்சமம் எனப்பட்ட 11 ஆம் அலகு நிற்கும் மெட்டிலே, கன்னிப்பாலையின் 13 ஆம் அலகாகிய சுத்தபஞ்சமம் நின்றற்குரியது. இந்த மெட்டிலே, இரண்டாந் தந்தியைப் பிடித்து, முதல் தந்தியிலேயுள்ள ஷட்ஜத் துக்குப் பஞ்சமம் இரண்டாந் தந்தியிலே பேசும்படி செய்க அப்படிச் செய்தலினாலே, இரண்டாந் தந்தி ஷட்ஜத்தின்மேற் பிரமாண சுருதி ஏற்றமாக நிற்கும். ஆதலினாலே, ஷட்ஜமொழிந்த பதினொரு மெட்டிலும் கிளையியைபாகத் தோன்றிய பதினோரிசை நிலைகளும் தோற்றுவ மூன்றாந் தந்தியினை மந்தர ஷட்ஜமாகவும், நான் காந் தந்தியினை மந்தர ஷட்ஜத்தின்மேல் பிரமாண சுருதி யேற்றியும் இசை கூட்டுக. இவ்வாறமைந்த வீணையே சுருதிவீணையாம்

சும்பப்பாலை 11 முதல் கன்னிப்பாலை 11 வரை, வாதி சம்வாதியாக இசைந்து நிற்பதைக், கீழே காட்டியவண்ணம், இவ்விரண்டாக இசைத்துக் காணலாம்.

(சும்பம்) 11—2, 2—15, 15—6, 6—19, 19—10, 10—1, 1—14, 14—5, 5—18, 18—9, 9—0, 0—13, 13—4, 4—17, 17—8, 8—21, 21—12, 12—3, 3—16, 16—7, 7—20, 20—11 (கன்னி)

5. இசைநாம்புகளின் சிறநெல்லையும் பேரெல்லையும் ; ஏழு தானங்கள் , முற்றிசையின் பிரிவுகள் பன்னிரு வீட்டிலும் இசைநாம்புகள் நிற்கும் முறை.

மெலிவுத்தானதது முதலிலே நிற்கும் தாரநரம்பினை 160 அசைவெண்ணுடையதென வைத்தால், சமன்தாரம 320 அசைவெண்ணுடையதாகும், வலிவுதாரம் 640 அசைவெண் பெறும் மெலிவில் நின்று கீழ்நோக்கிச் சென்றால், மெலிவின் மெலிவு 80 அசைவெண் பெறும், மெலிவின் மெலிவின் மெலிவு 40 அசைவெண் பெறும் இதுவே ஓசையின் சிறநெல்லை இதனகீழ் ஓசை செவிககுப் புலப்படாது வலிவில் நின்று மேனோக்கிச் சென்றால், வலிவின் வலிவு 1280 அசைவெண் பெறும் வலிவின் வலிவின் வலிவு 2560 அசைவெண் பெறும் அதன்மேல், வலிவு நாறகோடு 5120 அசைவெண் பெறும். வலிவு ஐங்கோடு 10240 அசைவெண் பெறும் இததானத்தின் ஈற்றிலே 20480 அசைவெண் பெறும் தாரவிசை நிறகும், இது செவிககுப் புலப்படாது. 20000 அசைவெண்ணே ஓசையின் பேரெல்லையென்பது விஞ்ஞான நூலோர் பொதுவாகக் கைக்கொண்ட முடிபு

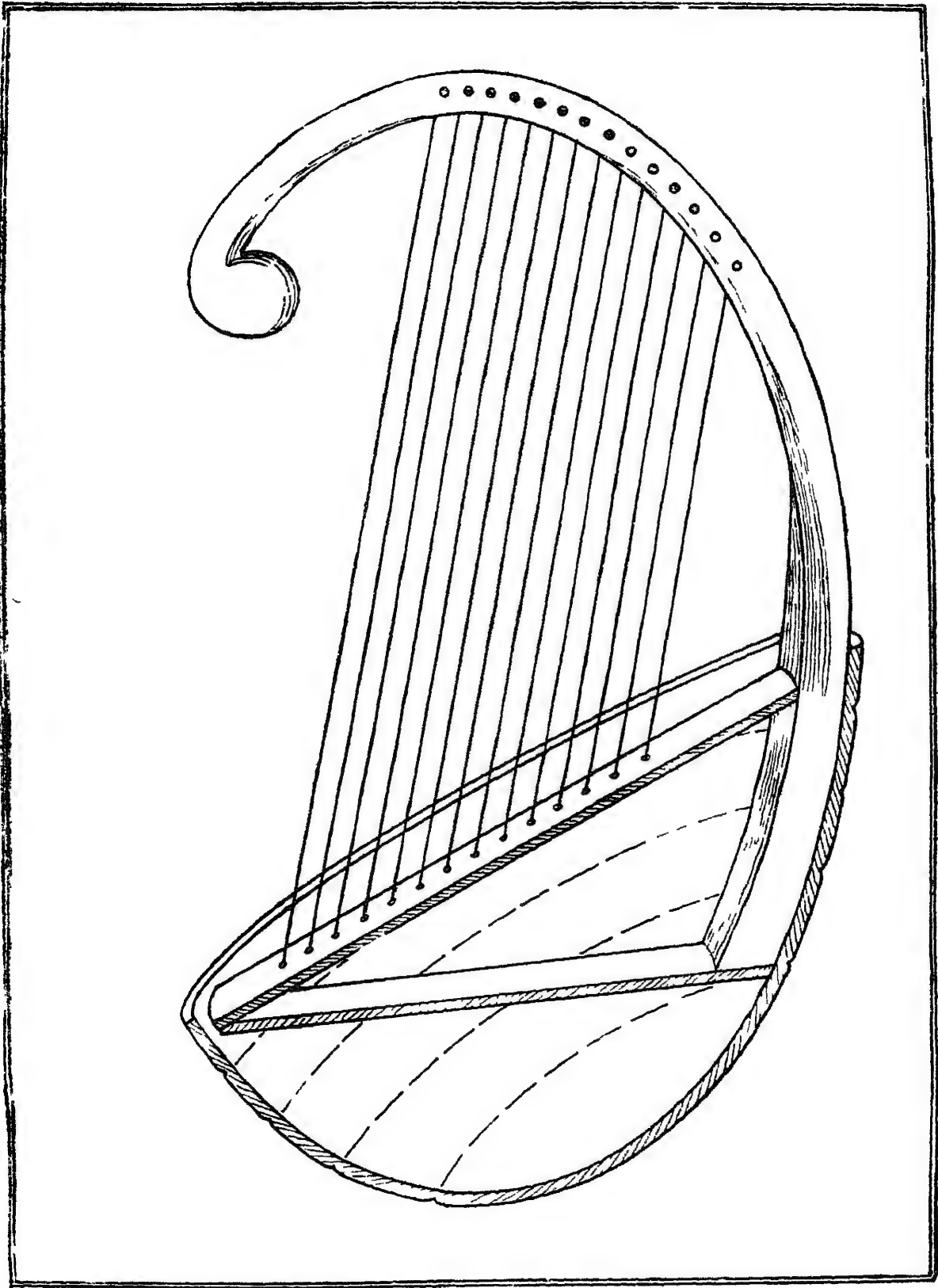
மெலிவில் மூன்றும், சமன் ஒன்றும், வலிவில் ஐந்துமாக, ஒன்பது தானங்கள் இருத்தல் கூடுமெனினும், ஈரெலலைகளிலும் நின்ற தானங்களை நீக்கிவிட்டு, எஞ்சிய ஏழு தானங்களையுமே பியானோ (piano) முதலிய கருவிகளில் வைப்பார்கள்

80	முதல்	160	வரை	மெலிவின் மெலிவு
160	„	320	„	மெலிவு
320	„	640	„	சமன்
640	„	1280	„	வலிவு
1280	„	2560	„	வலிவின் வலிவு
2560	„	5120	„	வலிவு முககோடு
5120	„	10240	„	வலிவு நாறகோடு

பேரியாழ்க் கருவியிலே, மேலே காட்டிய மெலிவு, சமன், வலிவு எனனும் மூன்று தானத்திலுள்ள இருபத்தொரு நரம்புகள் நின்றனவெனக் கொள்ளவேண்டும். சகோடயாழிலே, உழை, இளி, விளரி, தாரம என மெலிவில் நான்கும், குரல், துததம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் எனச் சமன்தானத்திலேமும், குரல், துததம், கைக்கிளையென வலிவில் மூன்றும் நின்றன “‘மெலிவிறகெல்லை மந்தக் குரலே’ என்பதனான், உழைகுரலான மந்தமும், ‘வலிவிறகெல்லை வனகைக்கிளையே’ என்பதனாற் கைக்கிளை யிறுவான வலிவும” என அரும்பதவுரையாசிரியர், வேனிற் காதை யுரையினுள்ளே கூறுதலை நோக்குக.

சகோடயாழ் நரம்புகள் பெறும் அசைவெண்கள் இவையாகும்

மெலிவு, 1240, 2270, 3288, 4320, சமன், 5360, 6405, 7432, 8480, 9540, 10576, 11640 ; வலிவு, 12720, 13810, 14864 இவை இளிக்கிரமமெனப்படும் ஷடஜககிராமத்தில் நின்றன. அந்தரக்கோல்கள் பத்தும் பெறும் அசைவெண்களை, யாழ்முறுப்பியின் இறுதியிலே காண்க.



A1. சகோட மரீடி

இசைநரம்பியல்

நரம்பு நீளங்களைக் கருதுமிடத்து, எந்த நரம்பும் சமன்தானத்திற் பெறும் நீளத்தின் இரட்டியை மெலிவுததானத்திலும், அதன் இரட்டியை மெலிவின் மெலிவு லும் பெற்று நிற்கும். அவ்வாறே, சமன்தானத்து நீளத்திற் செம்பாலினை வலிவுத் தானத்திலும், வாரத்தை வலிவின் வலிவிலும், வாரச்செம்பாலினை வலிவு முக்கோட் டிலும், வாரவாரத்தை வலிவு நாற்கோட்டிலும், பெற்றுநிற்கும் (செம்பால் $\frac{1}{2}$, வாரம் $\frac{1}{4}$, வாரச்செம்பால் $\frac{1}{8}$, வாரவாரம் $\frac{1}{16}$).

அலகு, மாததிரை, சுருதி யென்பன ஒருபொருட் சொற்கள இரண்டு இசைச் சுவரங்களிலிடையே யமைந்த ஓசை வேறுபாட்டினை அளத்தற் கியைதலின், அலகு அப்பெயர்பெற்றது வாகியத்தின் இறுதியில் நிற்கும் நிறைவுபெற்ற நிறுத்தத் தினை முற்றுப்புள்ளி யென்கிறோம் அவ்வழக்குப்பற்றி, நான்கலகினை முற்றிசை யென்போம் நான்கலகு இருகூறுகப் பிரியும்போது, ஓரலகுபெற்ற ஒரு குற்றிசை யாகவும், மூவலகுபெற்ற ஒரு பற்றிசையாகவும் பிரியும் இவற்றுட் குற்றிசை நட் பியைபிற் றேன்றியது, பற்றிசை கிளையியைபிற் றேன்றியது 'பற்றுப்பாடுகின் றுள்' என ஆய்ச்சியர் குரவையினுள்ளும், 'ஒற்றுறுப்புடைமையிற் பற்றுவழிச் சோததி' எனப் புறஞ்சேரியிறுத்த காதை யுள்ளுங் கூறப்படுதலின், கிளையியை பினைப் 'பற்று' என வழங்குதல காண்கின்றும்.

முற்றிசையின் இடைவிகிதம் $\frac{9}{8}$

பற்றிசையின் இடைவிகிதம் $\frac{16}{15}$

குற்றிசையின் இடைவிகிதம் $\frac{9}{8} - \frac{16}{15} = \frac{135}{128}$

இது $\frac{256}{243}$ எனவும் நிற்கும்

குற்றிசைக்கு அமைந்த இருமதிப்பும செவிககுப் புலப்படாத மிக நுண்ணிய வேறுபாடுடையனவாதலின், இரண்டினையுங் கொள்வது தவறாகாது இவை இவ்வா ருதலை, ஒழிபியலிலே, இசைக்கணிதம் என்னும் பிரிவினுள்ளே தெளிவுபடுத்துவாம். மேற்செல்லுமுன, கனனிப்பாடையில் அமைந்த பன்னிரண்டு இடைவிகிதங்களையுங் கணிததுக காணபாம் அலகுநிலைகளும், அசைவெண் விகிதங்களும் இவை .

0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
1	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{64}{45}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{243}{128}$	$\frac{1}{2}$

$$\frac{16}{15} - 1 = \frac{1}{15}, \quad \frac{9}{8} - \frac{16}{15} = \frac{135}{128}; \quad \frac{6}{5} - \frac{9}{8} = \frac{3}{40}; \quad \frac{81}{64} \div \frac{6}{5} = \frac{135}{128},$$

$$\frac{27}{20} - \frac{81}{64} = \frac{1}{15}, \quad \frac{64}{45} - \frac{27}{20} = \frac{256}{243}, \quad \frac{3}{2} \div \frac{64}{45} = \frac{135}{128}, \quad \frac{8}{5} \div \frac{3}{2} = \frac{16}{15};$$

$$\frac{27}{16} - \frac{8}{5} = \frac{135}{128}; \quad \frac{9}{5} - \frac{27}{16} = \frac{1}{15}; \quad \frac{243}{128} \div \frac{9}{5} = \frac{135}{128}, \quad \frac{1}{2} \div \frac{243}{128} = \frac{256}{243}$$

இவ்வாறு கணிததுககண்ட பன்னிரண்டு இடைவிகிதத்தின் பெருக்கம், தானத்து இடைவிகிதமாகிய 2 ஆதல் வேண்டும்.

$$\frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{256}{243} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{256}{243} = 2$$

பின்னலகெண்களிலிருந்து முன்னலகெண்களைக் கழித்தலினாலேற்படும் பன்னீரலகெண்களும், 3 1 3 1 3 1 1 3 1 1 என நின்றன. அவை அவ்வாறுதலின், ஐந்து பற்றிசையும், ஏழு குற்றிசையுங் கொண்டது ஒரு தானமெனவும், $\frac{1}{1} \frac{6}{5}$ என்னும் இடைவிகிதத்தினையுடைய பற்றிசையானது 3 அலகுடையதெனப் பண்டைநாளிலிருந்த வடநாட்டுத் தென்னாட்டு இசையாசிரியர்களாற் கொள்ளப்பட்டதெனவும் அறிகின்றும். பற்றிசையாகிய $\frac{1}{1} \frac{6}{5}$ இனை 2 சுருதியெனக்கொண்ட பிறகாலதது நூலாசிரியர், அஃது அவ்வாறுயின், பற்றிசையைநதின் மொத்த அலகு பததாகக், குற்றிசையேழின் அலகு ஏழாகித், தானத்து மொத்த அலகு பதினேழாகும் என்பதை மறந்து விட்டனர். பற்றிசையினை 3 சுருதியென்றே கொள்ளவேண்டுமென்பது தெளிவாகின்றது அஃதன்றியும், முற்றிசை யிருகூறுகும்போது, பற்றிசையும் குற்றிசையுமாகப் பிரிதலின், குற்றிசையினை ஓரலகாகக் கொள்ளுமிடத்துப், பற்றிசை மூன்றலகாக வேண்டுமென்பதும் வெளிப்படை குற்றிசை, பற்றிசை என்னும் இரண்டின் சேர்க்கையினாலேதான் எல்லா இசை நிலைகளும் பிறக்கின்றன

பற்றிசையிலிருந்து குற்றிசையை நீக்கினால், எஞ்சி நிறபது எதுவெனப் பார்ப்போம்.

$\frac{1}{1} \frac{6}{5} - \frac{2}{1} \frac{5}{4} = \frac{8}{10}$ என அமைதலின், எஞ்சிநிறபது $\frac{8}{10}$ என்னும் இடைவிகிதமுடைய கிளை 2 ஆகும் இதனை வடநூலார் பிரமாண சுருதி யென்பார் நாம் விதியிசை யென்பாம்

குற்றிசை யிரண்டின் சோககையினாலாகியது, $\frac{1}{1} \frac{0}{9}$ என்னும் இடை விகிதத்தினையுடைய நடபு 2 ஆகும். இதனை நெட்டிசையென வழங்குவாம் குற்றிசை $\frac{1}{1} \frac{3}{8}$, $\frac{2}{1} \frac{5}{4}$ என அளவு வேறுபடாத இரு மதிப்பினைப் பெறுமென்று முன்னர்க் கூறினோம்.

$$\frac{1}{1} \frac{3}{8} \times \frac{2}{1} \frac{5}{4} = \frac{1}{1} \frac{0}{9} \text{ ஆதல காண்க}$$

கிளை 2 ஆகிய விதியிசையினையும், நடபு 2 ஆகிய நெட்டிசையினையும் ஒன்று சேர்க்கக் கிடைப்பது முற்றிசை.

$$\frac{8}{10} \times \frac{1}{1} \frac{0}{9} = \frac{9}{8}$$

தாரக்கிரமம், குரற்கிரமம், இளிக்கிரமம் எனப் பண்டையோர் கொண்ட மூன்று கிரமங்களிலும், மேனாட்டாருக்குரிய புதிய விளிக்கிரமத்திலும் ஏழு இசைகளும் அமைந்து நிற்கும் அமைப்பினை மேற்கண்ட முடிபுகளோடு ஒட்டி ஆராய்வோமாக.

தாரக்கிரமம், 1 4 4 4 1 4 4 என நின்றதாதலின், அது ஐந்து முற்றிசைகளும் இரு குற்றிசைகளும் பெற்றது

குரற்கிரமம், 4 3 4 2 4 3 2 என நின்றதாதலின், அது முற்றிசை பற்றிசை முற்றிசை நெட்டிசை முற்றிசை பற்றிசை நெட்டிசை யென மூன்று முற்றிசையும், இரண்டு நெட்டிசையும், இரண்டு பற்றிசையும் பெற்று நின்றது

இசைநரம்பியல்

இளிக்கிரமம், 4 3 2 4 4 3 2 என நின்றதாதலின், அது முற்றிசை பற்றிசை நெட்டிசை முற்றிசை முற்றிசை பற்றிசை நெட்டிசை யென மூன்று முற்றிசையும், இரண்டு நெட்டிசையும், இரண்டு பற்றிசையும் பெற்று நின்றது

புதிய விளரிக் கிரமம், 4 2 3 4 2 4 3 என நின்றதாதலின், அது முற்றிசை நெட்டிசை பற்றிசை முற்றிசை நெட்டிசை முற்றிசை பற்றிசை யென மூன்று முற்றிசையும், இரண்டு நெட்டிசையும், இரண்டு பற்றிசையும் பெற்று நின்றது

குரற்கிரமம், இளிக்கிரமம், விளரிக் கிரமம் என்னும் மூன்றும் ஒரே தொகையினவாகிய முற்றிசை, நெட்டிசை, பற்றிசைகளைப் பெற்று நிற்பினும், நிரலவேறு பாட்டினாலே, இயலபு வேறுபட்டன நான்கு கிரமத்துக்குமுரிய இருபத்தெட்டுப் பாலை (மூர்ச்சனை) களையும், குமப்பாலையாக அமைந்த ஒரு நரம்பிலே காட்டலாமாதலினாலே, இவை தம்முள்ளே தொடர்புடையவென்பது பெறப்படும். இதனைப் பாலைத்திரிபியலினுள்ளே விரித்துக் கூறுவாம் முற்றிசை, Major Tone, நெட்டிசை, Minor Tone, பற்றிசை, Major Semitone, குற்றிசை, Minor Semitone, Pythagorean Limma, விதியிசை, Comma, தானம், Octave, கிளை, Fifth, நட்பு, Fourth என்பது மேனாடு இசையாசிரியர் வழக்கு.

விதியிசையானது, சகோடயாழின் அநதரக்கோலொன்றில் நிறகும் வீணை முதலிய கருவிகளிலே அது தனிநிற்பதிலலை குற்றிசையினைப் பற்றிசையாககுதற்கும், நெட்டிசையினை முற்றிசையாககுதற்கும் விதியிசை பயன்படும்.

பன்னிரண்டு சுவரத்தானங்களையும் பன்னிரண்டு வீடென வைப்பாம். சுருதிகள் இருபத்திரண்டாதலின், ஷட்ஜவீடொழிந்த பதினொரு வீட்டிலும் இவ்விரண்டு சுருதிகள் நிற்கவேண்டுமென்பது வெளிப்படை நட்பலகு ஒன்றும், கிளையலகு ஒன்றும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நிற்குமென்பதை நமது ஆராய்ச்சி காட்டிற்று. பரத முனிவரும் இவ்வாறே கொண்டார் ஒரு வீட்டினுள் நிற்கும் ஈரிசைக்கும் இடைவிகிதமாகிய விதியிசை அளவிற சிறியதாதலின், இசைவாணர் கமகத்திலே ஒரு வீட்டில நின்ற ஈரிசையினையும் பயன்படுத்துவர் வீணை நரம்பினை மெட்டிலழுத்தியிழுப்பதனாலே, வைணிகாகள கும்பப்பாலை யலகுகளிலே கன்னிப்பாலை யலகுகளைத் தோற்றுவிப்பார்கள்

முதல் வீட்டிலே, சுத்தரிஷபம் பற்றிசையாகிய $\frac{1}{2}$ என்றாவது, குற்றிசையாகிய $\frac{1}{4}$ என்றாவது நிற்கலாம் இரண்டாம் வீட்டிலே, சதுசுருதிரிஷபம் முற்றிசையாகிய $\frac{1}{2}$ என்றாவது, நெட்டிசையாகிய $\frac{1}{4}$ என்றாவது நிற்கலாம் மூன்றாம் வீட்டிலே, சாதாரண காதாரம் முற்றிசை பற்றிசைச் சேர்க்கையினாலாகிய $\frac{1}{2}$ என்றாவது, முற்றிசை குற்றிசைச் சேர்க்கையினாலாகிய $\frac{1}{4}$ என்றாவது நிற்கலாம் நான்காம் வீட்டிலே, அந்தர காதாரம் இரு முற்றிசையாகிய $\frac{1}{2}$ என்றாவது, முற்றிசை நெட்டிசைச் சேர்க்கையினாலாகிய $\frac{1}{4}$ என்றாவது நிற்கலாம். ஐந்தாம் வீட்டிலே, இரு முற்றிசையும் ஒரு பற்றிசையுஞ் சோநத $\frac{1}{2}$ என்னும் வலிந்தமத்திமமாவது, இரு முற்றிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{1}{4}$ என்னும் சுத்தமத்திமமாவது நிற்கலாம்.

ஆறாம் வீட்டிலே, பிரதிமத்திமமானது மூன்று முற்றிசைகள் சேர்ந்த $\frac{7}{5}\frac{1}{2}$ (இது $\frac{5}{4}$ என மேலே காட்டினும். அடுத்துவரும் வீடுகளிலும் மூன்று முற்றிசைக்கு இம்மதிப் பிணையே கொள்க.) என்றாவது, இரு முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{4}{3}$ என்றாவது நிற்கலாம் ஏழாம் வீட்டிலே, மூன்று முற்றிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{3}{2}$ என்னும் சுததபஞ்சமமாவது, இரு முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{4}{3}$ என்னும் மெலிந்தபஞ்சமமாவது நிற்கலாம் வலிந்தமத திமமும் மெலிந்தபஞ்சமமும் சாதாரண வீணைகளிலே வைக்கப்படாவிடினும், மூச்சு வீணைகளிலே தோன்றுகின்றன வென்பதைப் பாலைத்திரிபியலிலே காணலாம். எட்டாம் வீட்டிலே, நான்கு முற்றிசை சேர்ந்த $\frac{5}{2}$ என்றாவது, மூன்று முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையும் சேர்ந்த $\frac{1}{2}\frac{2}{3}$ என்றாவது சுதததைவதம் நிற்கலாம். ($\frac{5}{4} \times \frac{3}{2} = \frac{15}{8}$ எனவும், $\frac{5}{4} \times \frac{1}{2} = \frac{5}{8}$ எனவும் நிற்பதை நோக்குக) ஒன்பதாம் வீட்டிலே, நான்கு முற்றிசையும் ஒரு குற்றிசையும் சேர்ந்த $\frac{3}{2}$ என்றாவது, மூன்று முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{3}{2}$ என்றாவது சுதுசுருதி தைவதம் நிற்கலாம் ($\frac{1}{2}\frac{2}{3} \times \frac{1}{2}\frac{2}{3} = \frac{1}{3}$ என்பதை நோக்குக) பத்தாம் வீட்டிலே, ஐந்து முற்றிசை சேர்ந்த $\frac{3}{2}$ என்றாவது, நான்கு முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{1}{2}$ என்றாவது கைசிகி நிஷாதம் நிற்கலாம். பதினோராம் வீட்டிலே, ஐந்து முற்றிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{3}{2}\frac{1}{2}$ என்றாவது, நான்கு முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{1}{2}$ என்றாவது காகலிநிஷாதம் நிற்கும் பன்னிரண்டாம் வீட்டிலே, ஐந்து முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையுஞ் சேர்ந்த மேற்றுனதது ஷடஜம் நிற்கும். இவற்றினைப் பயன்படுத்துதல் முறை பாலைத்திரிபியலினுள்ளே தெளிவாகும்.

இருபத்திரண்டு இசைநிலைகளின் அலகெண்களையும் மேலே நாம் காட்டிய இசை விபரங்களையும் அட்டவணைப்படுத்துவாம்

(முற்றிசை, மு. நெட்டிசை, நெ. பற்றிசை, ப குற்றிசை, கு விதியிசை, வி)

குமபம்

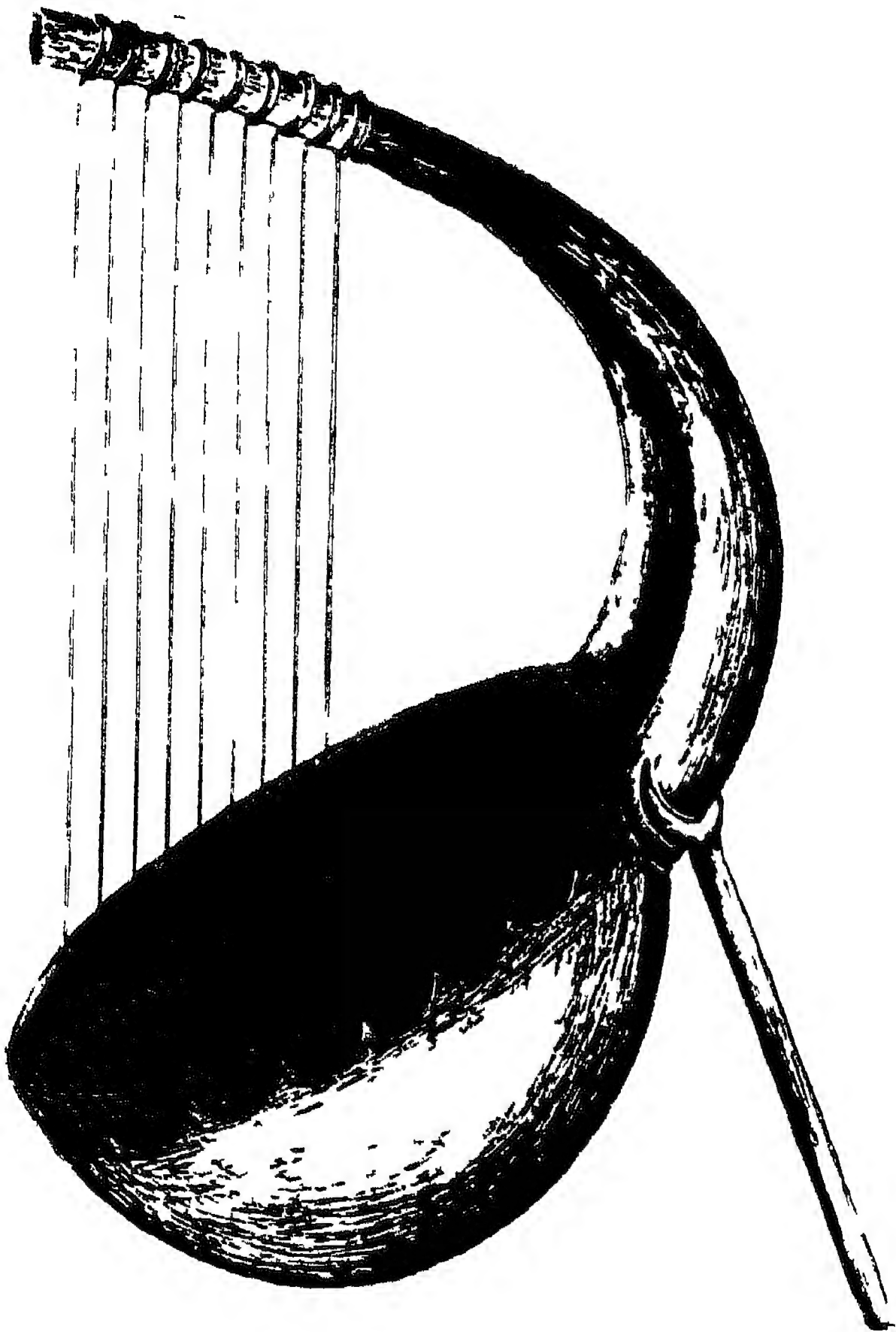
கனனி

வீடு	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்
முதல்	1	கு 1	$\frac{2}{3}\frac{5}{4}$	3	ப 1	$\frac{1}{2}\frac{6}{5}$
இரண்டாம்	2	நெ 1	$\frac{1}{2}$	4	மு 1	$\frac{9}{8}$
மூன்றாம்	5	மு 1, கு 1	$\frac{3}{2}\frac{2}{3}$	7	மு 1, ப 1	$\frac{6}{5}$
நான்காம்	6	மு 1, நெ 1	$\frac{5}{4}$	8	மு 2	$\frac{8}{6}\frac{1}{4}$
ஐந்தாம்	9	மு 2, கு 1	$\frac{4}{3}$	11	மு 2, ப 1	$\frac{2}{3}\frac{7}{6}$
ஆறாம்	10	மு 2, நெ 1	$\frac{4}{3}\frac{5}{2}$	12	மு 3	$\frac{6}{4}\frac{4}{3}$

இசைநரம்பியல்

வீடு	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்
ஏழாம்	11	மு 2, நெ 1, கு 1	$\frac{40}{17}$	13	மு 3, கு 1	$\frac{3}{2}$
எட்டாம்	14	மு 3, நெ 1	$\frac{128}{81}$	16	மு 4	$\frac{8}{5}$
ஒன்பதாம்	15	மு 3, நெ 1, கு 1	$-\frac{5}{3}$	17	மு 4, கு 1	$\frac{27}{16}$
பத்தாம்	18	மு 4, நெ 1	$\frac{16}{9}$	20	மு 5	$\frac{9}{5}$
பதினேராம்	19	மு 4, நெ 1, கு 1	$\frac{15}{8}$	21	மு 5, கு 1	$\frac{243}{128}$





சு—பாலைத்திரியல்

1. பாலையென்னுஞ் சொல்வழக்கு ; ஏழ்பெரும்பாலை ; இசைநிலையிராகிகள்

தமிழ்ப் பொருளிலக்கணத்திலும், இசையிலக்கணத்திலும், பாலை யென்னும் மொழி பலவேறு பொருள்களில் வழங்கப்படுதலின், முதலிலே, பொருட்டாய்மை செய்துகொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும்.

ஐந்திணையினுள்ளே, நடுவுநிலைத்திணை பாலை எனப்படும் தொல்லாசிரியர் இதற்கு நிலம் வகுத்திலா. பிற்காலத்தார் சுரமுஞ், சுரஞ்சாரந்தவிடமும் பாலை யென்பர். நண்பகலும், வேனிலும் பாலைக்குரிய பொழுதுகள். பாலைக்கு உரிப் பொருள் பிரிவு. இவை இவ்வாறுதலைப் பொருளிலக்கண நூல்களுடகண்டு தெளிக.

இனி, இசைமரபினை நோக்குவாம். நாலவகைப் பெரும் பண்களுள் ஒன்று பாலையாழ எனப்படும். 'ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலை யெனப் பாலை நான்கு' என்னுமிடத்துப், பாலை மற்றொருபொருள் பெறுகிறது. 'ஏழ் பெரும்பாலை', 'பன்னிருபாலை' யென்னுமிடத்துப், பாலை முற்குறித்தவையனைத்தினும் வேறுகிய பிறிதொரு பொருளினைப் பெற்று நின்றது. இவை யாவும் இந் நூலகத்து ஆராய்தற்குரிய.

முதலிலே, ஏழ்பெரும் பாலைகளை எடுத்துக்கொள்வாம் மூவகைக கிரமங்களிலே, முதலிற்றேன்றியது தாரக்கிரமம் இக்கிரமத்தில், இசை கூட்டப்பட படேரியாழ்ககருவியிலே, முதற் பதினான்கு நரம்புகளின் அலகுநிலைகளாவன .

தா கு து கை உ இ வி தா கு து கை உ இ வி
0 4 8 12 13 17 21 22 26 30 34 35 39 43

இவைதம்மைத் தாரம்முதற் றுரமீருகக், குரல்முதற் குரலீருக என்றிவ்வாறு எடுத்தது, ஏழுநிரலாக வைப்பாம்.

தா-தா	0	4	8	12	13	17	21	22
கு-கு	4	8	12	13	17	21	22	26
து-து	8	12	13	17	21	22	26	30
கை-கை	12	13	17	21	22	26	30	34
உ-உ	13	17	21	22	26	30	34	35
இ-இ	17	21	22	26	30	34	35	39
வி-வி	21	22	26	30	34	35	39	43

குரல் என்னுஞ் சொல் அப்பெயருடைய நரம்பினைக் குறிப்பதோடு, முதலிலெடுக்கும் நரம்பினையுங் குறிக்குமெனப் பாயிரவியலினுள்ளே காட்டி,னும்.

யாழ் நூல்

மேலே தந்த ஏழு நிரல்களுள், முதல் நிரலிலே, தாரம் குரலாயது. இரண்டாம் நிரலிலே, குரல் குரலாயது. மூன்றாம் நிரலிலே, துத்தம் குரலாயது நான்காம் நிரலிலே, கைக்கிளை குரலாயது. ஐந்தாம் நிரலிலே, உழை குரலாயது ஆறாம் நிரலிலே, இளி குரலாயது ஏழாம் நிரலிலே, விளரி குரலாயது இம்முறையாக இவற்றைக் கருவியிலிசைத்து, ஏழு பாலைகளின் இசையமைதியைக் கேட்கலாம் முதலிலெடுக்கும் நரம்பினை இக்காலத்தார ஆதாரசருதி யென்பார இதனைத் தொடங்குமிடமாகக்கொண்டு, ஏனைய நரம்புகளின் அலகுநிலைகளைக் காண்பதற்கு, இதன் அலகுநிலை யெண்ணினை நிரலிலுள்ள அலகுநிலை யெண்கள் ஒவ்வொன்றினின்றும் கழித்தெழுதவேண்டும் இவ்வாறு கழித்தெழுதுமிடத்திற் கிடைப்பவற்றைச் சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவையினுட் கூறப்பட்ட பெயர்களைத் தந்து நிறுவுவாம்

தாரங்குரலாக மேற்செம்பாலை

0 4 8 12 13 17 21 22

குரல் குரலாகச் செம்பாலை

0 4 8 9 13 17 18 22

துத்தங் குரலாகப் படுமலைப்பாலை

0 4 5 9 13 14 18 22

கைக்கிளை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை

0 1 5 9 10 14 18 22

உழை குரலாக அரும்பாலை

0 4 8 9 13 17 21 22

இளி குரலாகக் கோடிப்பாலை

0 4 5 9 13 17 18 22

விளரி குரலாக விளரிப்பாலை

0 1 5 9 13 14 18 22

நரம்புகள் பிறக்கும் முறையிலே, அஃதாவது, தாரம், உழை, குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளை என்ற முறையிலே, ஏழு பாலைகளையும் வைக்கக் கிடைப்பது.

தாரம்-மேற்செம்பாலை	0	4	8	12	13	17	21	22
உழை-அரும்பாலை	0	4	8	9	13	17	21	22
குரல்-செம்பாலை	0	4	8	9	13	17	18	22
இளி-கோடிப்பாலை	0	4	5	9	13	17	18	22
துத்தம்-படுமலைப்பாலை	0	4	5	9	13	14	18	22
விளரி-விளரிப்பாலை	0	1	5	9	13	14	18	22
கைக்கிளை-செவ்வழிப்பாலை	0	1	5	9	10	14	18	22

பாலைத்திரியல்

தாரம முதலாகிய மேற்செம்பாலையிலே யுள்ள அலகுநிலைகளெல்லாம், கிளை முறையிற் றேன்றியன அவை தோன்றிய முறை 0—13—4—17—8—21—12 ஆகும்

அரும்பாலையிலே 9 ஆம் அலகுநிலையும், செம்பாலையிலே 18 ஆம் அலகுநிலையும், கோடிப்பாலையிலே 5 ஆம் அலகுநிலையும், படுமலைப்பாலையிலே 14 ஆம் அலகுநிலையும், விளரிப்பாலையிலே 1 ஆம் அலகுநிலையும், செவ்வழிப்பாலையிலே 10 ஆம் அலகுநிலையும் தோன்றி நிலைபெறுகின்றன. இவை தோன்றிய முறை நடபுமுறையாமெனக் காண்கின்றோம் மேற்செம்பாலையிலுள்ள கிளையலகு ஆறினையும், எஞ்சிய ஆறு பாலைகளிலும் அடைவே ஓவ்வொன்றாகத் தோன்றிய நட்பலகு ஆறினையும் இருபடியாக வைப்பாம்

13— 4—17— 8—21—12

9—18— 5—14— 1—10

13+9=22, 4+18=22, 17+5=22, 8+14=22, 21+1=22, 12+10=22 என வருதலின், கிளையும் நட்பும் ஒன்றினையொன்று பற்றி நிற்பவென இசைநரமபியலினுட் காட்டினும் தொடங்குமிடமாகிய 0 உம், முடியுமிடமாகிய 22 உம், கிளை, நட்பு என்னும் இருபகுதிக்கு முரிய

மேலே தோன்றிய நட்பலகுகளுளளே, 10 என்னும் அலகு, கிளையலகாகிய 12 இனின்றும பெரிதும் வேறுபட்டதல்லவென இசைநரமபியலினுட் கூறப்பட்டது. அஃதொழித்து எஞ்சிய 9—18—5—14—1 என்னும் ஐந்தும், ஐந்து அந்தரம் எனப் படடுத, தாரம் முதல விளரி யீருகிய ஏழினோடுங் கூடிப், பன்னிரண்டு இராசி வீடுகளிலும் நிற்ப.

இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி சிங்கம்
தளராத தார மதுவாம—தளராக்
குரலகோற் றனுததுததம் குமபங் கிளையாம்
வரலா லுழைமீன மாம

எனவும்,

குறாலை விறறுததம் கைக்கிளையே குமபம்
பரிய வுழைமீனம் பாவாய—அரிதாரம்
கொல்லே நிளிவிளரி கற்கடகங் கோப்பமைநத
தொல்லே முசைநரமபிற காம

எனவும்,

அரும்பதவுரையாசிரியர், ஆய்ச்சியர் குரவையுரையிற் காட்டிய மேற்கோட் சூத்திரங்களினாலும்,

துலைநிலைக் குரலும் தனுநிலைத் துததமும்
நிலைபெறு குமபதது நோகைக் கிளையும்
மீனத் துழையும் விடைநிலத் திளியும்
மானக் கடகதது மனனிய விளரியும்
அரியிடைத் தாரமும் அணைவுறக் கொளலே

என அடியார்க்குநல்லார் காட்டிய மேற்கோட் சூத்திரத்தினாலும், தாரக்கிரமத்திலே,

யாழ் நூல்

இசைநிற்கு மிராசிகளிலையென அறிகின்றும் குறிக்கப்படாத இராசிகளைந்திலும் அந்தரம் ஐந்தும் அடையே நிற்பன: மேடம் அந்தரம், இடபம் இளி, மிதுனம் அந்தரம், கற்கடகம் விளரி, சிங்கம் தாரம், கன்னி அந்தரம், துலாம் குரல், விருச்சிகம் அந்தரம், தனு துத்தம், மகரம் அந்தரம், கும்பம் கைக்கிளை, மீனம் உழை என நின்றன.

இராசி வீடு	நரம்பு, அந்தரக்கோல்	அலகுநிலை யெண்	அலகெண்
மேடம்	அந்தரம்	14	1
இடபம்	இளி	17	3
மிதுனம்	அந்தரம்	18	1
கற்கடகம்	விளரி	21	3
சிங்கம்	தாரம்	0, 22	1
கன்னி	அந்தரம்	1	1
துலாம்	குரல்	4	3
விருச்சிகம்	அந்தரம்	5	1
தனு	துத்தம்	8	3
மகரம்	அந்தரம்	9	1
கும்பம்	கைக்கிளை	12	3
மீனம்	உழை	13	1

0 1 4 5 8 9 12 13 14 17 18 21 22

எனச சிங்கத்திற் றெடங்கிச், சிங்கத்தில முடிகின்ற நிரல சிங்கப்பாலை யெனப்படும். பன்னிரு பாலையி லொன்றாகிய சிங்கப்பாலையினை முதன்முறையாகக் குறிப்பிடு கின்றோமாதலின், அஃது எவ்வாறு அமைந்தது என்பதைச் சற்று உற்றுநோக்குவோ மாக.

கிளைமுறையாகத் தோன்றி, மேறசெம்பாலையாகிநின்ற ஏழினோடு, மேற்றானத் துத தொடக்கமாகிய 22 இனையுஞ் சேர்த்து, ஒருபடியாக வைத்து, நட்புமுறையாகத் தோன்றிய அந்தரம் ஐந்தினையும் எண்ணிநின்ற அடைவாக அவற்றிடையே நிறுத்தக் கிடைப்பது சிங்கப்பாலை

	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா
மேறசெம்பாலை	0	4	8	12	13	17	21	22
அந்தரம்	1	5	9		14	18		

சிங்கப்பாலை 0 1 4 5 8 9 12 13 14 17 18 21 22

சிங்கப்பாலையினை, வீணைத்தண்டத்திலே முறைப்படி யளந்து மெட்டுவைத்து நிறுத்தினால், அதனிடத்தே, நாம் மேலே குறிப்பிட்ட ஏழ் பெரும்பாலைகளையும் இசைக்கலாம். அவற்றுட், கைக்கிளை குரலாகிய செவ்வழிப்பாலையினை இசைத்தற்கு,

பாலைத்திரியியல்

அப்பாலையினுள் வந்த 10 என்னும் அலகுநிலையிலே கிளையிற் பிறந்த 12 இனை வைத் தல்வேண்டும்

மேற்றந்த அட்டவணையிலே, கடைசிப் பத்தியில் நின்ற எண்கள் அவ்வவ விராசிகளுக்குரிய அலகெண்களாம் ஒவ்வொரு வீட்டிற்குமுரிய அலகெண்ணினைக் காண்பதற்கு, அவ்வீட்டின் அலகுநிலையெண்ணிலிருந்து, அதற்கு முந்திய வீட்டின் அலகுநிலையெண்ணினைக் கழித்தலவேண்டும் மேடத்தின் அலகெண் $14 - 13 = 1$, இடபத்தின் அலகெண் $17 - 14 = 3$ பிறவு மிப்படியே

அட்டவணையினை நோக்குமபோது, அந்தரம் ஐந்தும, சிங்கமும், மீனமும் ஒவ வோர் அலகு பெறுதலையும், இடபம், கற்கடகம், துலாம், தனு, சும்பம் என்னும் ஐந் தும் முழுமூன்று அலகு பெறுதலையுங் காண்கின்றோம். $3 \times 5 + 7 = 22$ ஆதலின், மொத்த அலகு 22 ஆயின.

2 பன்னிருபாலை (பொதுவுருவங்கள்)

சிலப்பதிகாரம், வேளிறகாதையுரையிலே, 'அந்தரம் ஐந்தும நீக்கி உறழ்நது கண்டுகொள்க' என்று ஏழ்பெருமபாலை பிறககுமுமுறை கூறப்பட்டதாதலின், அந் தரம் ஐந்துஞ் சோத்து உறழுமிடத்துப் பன்னிரு பாலையும் பிறககுமென்பது தெளி வாகின்றது ஏழ்பெரும பாலைகளைப் பிறப்பித்தமுறையாகவே பன்னிருபாலைகளை யும் பிறப்பிக்கலாம். அவவாறு செய்தற்குச், சிங்கப்பாலையினை இரண்டு தானத்தில் வைத்துக், கன்னிமுதற் கன்னியீராகத், துலாமுதற் றுலாமீராக, என்றிவவாறெடுத்து எழுதலவேண்டும். முதற்றானத்து அலகுகளோடு 22ஐக் கூட்டி, இரண்டாநதானத்து அலகுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	சும்பம்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கற்கடகம்
0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21
22	23	26	27	30	31	34	35	36	39	40	43

கன்னி	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23
துலாம்	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26
விருச்சிகம்	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27
தனு	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30
மகரம்	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31
சும்பம்	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34

யாழ் நூல்

மீனம்	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35
மேடம்	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36
இடபம்	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36	39
மிதுனம்	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36	39	40
கற்கடகம்	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36	39	40	43

தொடங்குமிடத்தை வெற்றிலககம் (0) ஆக்குதற்பொருட்டு, முன்பு ஏழ் பெரும் பாலைக்குஞ் செய்ததுபோல, ஒவ்வொரு நிரலிலும், முதலிலின்ற அலகுநிலை யெண்ணினை அந்நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களிலின்றும கழித்தல வேண்டும் அவ வாறு கழித்து நிறுத்தக கிடைப்பன

சிங்கம்	0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
துலாம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	19	22
விருச்சிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
மகரம்	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
கும்பம்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
மீனம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	21	22
மேடம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
இடபம்	0	1	4	5	6	9	10	13	14	17	18	19	22
மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
கற்கடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22

இசைக்கிரமத்திலே பன்னிரு பாடியுந் தோற்றுதலை மேலுந் தெளிவு செய்யும பொருட்டு, சிங்கப்பாலையின இரண்டு தானங்களைப் பியானோ என்னும் மேனாட்டு இசைக்கருவியிலே வைப்போம்

சிங்கம்	துலாம்	தனு	கும்பம்	மீனம்	இடபம்	கற்கடகம்	சிங்கம்	துலாம்	தனு	கும்பம்	மீனம்	இடபம்	கற்கடகம்
கன்னி	விருச்சிகம்	மகரம்		மேடம்	மிதுனம்		கன்னி	விருச்சிகம்	மகரம்		மேடம்	மிதுனம்	

ஒரு தானத்தில் நரமபு (வெளளைக்கட்டை) ஏழு, அநதரம் (கறுப்புக்கட்டை) ஐந்து உள்ளன மொத்தம் பன்னிரண்டு இவை ஒவ்வொன்றும் முதலாய் வருத

பாலைத்திரியியல்

லின், பாலை பன்னிரண்டாயின தாரககிரமத்திலே, கன்னி, விருச்சிக, மகர, மேட, மிதுனப்பாலைகள் ஐந்தாம் அந்தரத்தைத் தொடங்குமிடமாகக் கொண்டமையின், சிறுபாலை யெனப்படுவ வெள்ளைக் கட்டையிற் றொடங்கும் ஏழும் ஏழ்பெரும் பாலைகளாம்.

இசைநரம்பியலிலே, சுருதிவீணைக்கு நாம அமைததுகொண்ட கிளைநரம்பு நிரலும், நடபுநரம்பு நிரலும், பின்வருமாறு அமைநது நின்றன

கிளை நிரல்	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
நடபு நிரல்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

இவை, மேலே நாம கணிததுக்கண்ட பன்னிருபாலைகளுள்ளே, கன்னிப்பாலை யும், சூழப்பாலைமுக அமைநதுநின்றல் காண்க

சோதிட நூன்மரபின்படி, நின்ற வீட்டினையுஞ் சேர்த்து எண்ணுமிடத்து, நடபு ஆறுமிடமெனவும், கிளை எட்டாமிடமெனவும் பெறப்படுவ கீழே தந்த இராசி வட்டத்தை நோக்குக

மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்
சூழப்பம்			கடகம்
மகரம்			சிங்கம்
தனு	விருச்சிகம்	துலாம்	கன்னி

கன்னிக்கு எதிராகிய வீடு மீனம், இதனைச் சோதிடா ஏழாமிடமென்பார். ஆதலின், கன்னிகு எட்டாமிடம் மேடமாகும் மேடத்திற்கு எட்டாமிடம் விருச்சிகம் விருச்சிகத்திற்கு எட்டாமிடம் மிதுனம் மிதுனத்திற்கு எட்டாமிடம் மகரம் மகரத்திற்கு எட்டாமிடம் சிங்கம். சிங்கத்திற்கு எட்டாமிடம் மீனம் மீனத்திற்கு எட்டாமிடம் துலாம் துலாத்திற்கு எட்டாமிடம் இடபம். இடபத்திற்கு எட்டாமிடம் தனு. தனுவிற்கு எட்டாமிடம் கறகடகம் கறகடகத்திற்கு எட்டாமிடம் சூழப்பம், பன்னிரு வீடுகளையும் இம்முறையில் நிறுத்தி, அவைதம்முள் நின்ற நரம்பு, அந்தரங்கள், அலகுநிலையெண்கள் என்னு மிவற்றை அட்டவணைப்படுத்துவாம்.

யாழ் நூல்

கனனி	அந்தரம்	1
மேடம்	அந்தரம்	14
விருச்சிகம்	அந்தரம்	5
மிதுனம்	அந்தரம்	18
மகரம்	அந்தரம்	9
சிங்கம்	தாரம்	0
மீனம்	உழை	13
துலாம்	சுரல	4
இடபம்	இளி	17
தனு	துததம்	8
கற்கடகம்	விளி	21
கும்பம்	கைககினை	12

அலகுநிலையெண்கள கினைமுறையாகத் தொடர்ந்து நிறறலையும், அந்தரம் ஐந்தும் தோற்றியபின், நரம்பு ஏழும் பிறப்புமுறையாகத் தோற்றி, அவைதமக்குக் குறிப்பிட்ட இராசி வீடுகளிலே நிறறலையும் கோக்குக

நாம் கணிததுக்கண்ட பன்னிரு பாலைகளையும் மேலே பெற்ற கிளையிற் பிறப்பு முறையிலே நிறுத்துவோமாக.

கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
மேடம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
விருச்சிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மகரம்	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
சிங்கம்	0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
மீனம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	21	22
துலாம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	19	22
இடபம்	0	1	4	5	6	9	10	13	14	17	18	19	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கற்கடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கும்பம்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

மேடத்தில் 9, விருச்சிகத்தில் 18, மிதுனத்தில் 5, மகரத்தில் 14, சிங்கத்தில் 1, மீனத்தில் 10, துலாதில் 19, இடபத்தில் 6, தனுவில் 15, கற்கடகத்தில் 2, கும்பத்தில் 11 எனனும் அலகுநிலைகள் தோன்றி நிலைபெறுகின்றன இவை யாவும் நட்பு முறையிற் பிறந்தன.

கன்னிப்பாலையில் அனைத்தும் கிளைநரம்புகள மேடத்தில் ஒரு நட்பு. விருச்சிகத்தில் இரண்டு. மிதுனத்தில் மூன்று மகரத்தில் நான்கு சிங்கத்தில் ஐந்து. மீனத்தில் ஆறு துலாதில் ஏழு. இடபத்தில் எட்டு தனுவில் ஒன்பது. கற்கட

பாலைத்திரியியல்

கததில் பதது கும்பததில் பதினென்று. இவ்வகையாக நட்புநரம்புகள் நின்றன. 0 உம் 22 உம் கிளைக்கும் நடபுக்கும பொதுவாதலின், கும்பத்தில் அனைத்தும நடபு என்பாம அடுத்துவரும் இரு பாலைகளுள, ஒரேயொரு நரம்புமாத்திரம் வேறுபட, மறறவை ஒன்றிநிறகக காண்கின்றும்

இனி, மேலே காட்டிய அலகுநிலையெண்களிலிருந்து, ஒவ்வொரு பாலையிலு முள்ள பனனிரண்டு வீட்டிற்கும் தனித்தனி யமைந்த அலகெண்களைக் கணக்கிட லாம் ஒரு வீட்டின அலகுநிலையெண்ணிலிருந்து, அதற்கு முன்னுள்ள அலகுநிலை யெண்ணைக் கழிகக, அவ்வீட்டிற்குரிய அலகெண் கிடைக்கும் இப்படிப் பெற்ற அலகெண்களாவன

கன்னி	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1
மேடம	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1
விருச்சிகம்	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1
மிதுனம்	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1
மகரம்	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
சிங்கம்	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
மீனம்	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1
துலாம்	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3
இடபம்	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3
தனு	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3
கறகடகம்	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3
குமபம்	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3

இவ்வலகெண்களை நோக்குமிடத்துக், கன்னியில் வலமுறையாக (ஆரோகண மாக) நிற்கும எனகா, கும்பததில் இடமுறையாக (அவரோகணமாக) நிற்கக் காண் கின்றோம் இப்படியே, மேடததிற்குக் கறகடகம், விருச்சிகத்திற்குத் தனு, மிதுனத் திற்கு இடபம், மகரத்திற்குத் துலாம், சிங்கத்திற்கு மீனம், எதிர்நிரனிறையாக அமைந்தன.

இடமுறைப்பாலை பனனிரண்டினையும் இடமுறையாக (அவரோகணமாக) எழுதுவாம்.

குமபம்	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1
கறகடகம்	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1
தனு	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1
இடபம்	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1
துலாம்	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
மீனம்	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
சிங்கம்	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1
மகரம்	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3

யாழ் நூல்

மிதுனம்	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3
விருச்சிகம்	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3
மேடம்	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3
கன்னி	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3

இவ்வெண்கள், வலமுறைப்பாலைகளின் வலமுறை (ஆரோகண) எண்களை ஒத்துநிறைவ காண்க. அஸ்தனறியும், சும்பம், கற்கடகம், தனு, இடபம், துலாம் மீனம், சிங்கம், மகரம், மிதுனம், விருச்சிகம், மேடம், கன்னி யென்பன ஒன்றினபின் னென்று ஆறும் விடாகத் தொடர்ந்து வருதலையும் நோக்குக நின்ற வீட்டினுகு ஆறும் இடம் நடபாகும். ஆதலின், இடமுறைப்பாலைகள் நட்புமுறையாகத் தொடர்ந்து வருவனவெனக் கண்டாம் ஆயப்பாலையிலே இடமுறையலகுநிலைகள் ஈற்றினின்று எண்ணப்படுவ

சும்பம்	22	19	18	15	14	11	10	9	6	5	2	1	0
கற்கடகம்	22	19	18	15	14	13	10	9	6	5	2	1	0
தனு	22	19	18	15	14	13	10	9	6	5	4	1	0

பிறவும் இப்படியே

வலமுறை, இடமுறைப்பாலைகளின் அலகெண்கள், அலகுநிலையெண்கள் என்னும் அனைத்தினையும் இராசிவட்டத்திலே எளிதாகக் காணலாம்

மீ 1	மே 1	இ 3	மி 1
கு 3			கற் 3
ம 1			சிங் 1
த 3	வி 1	து 3	கன 1

எம் முன்பு குறிப்பிட்டபடி, இடபம், கற்கடகம், துலாம், தனு, சும்பம் மும் சூன், அலகு பெறுவ, ஏனைய ஓவ்வோர் அலகு பெறுவ வலமுறையிலே கன்னிப் பாலை அலகெண்களை எழுதுவதற்கு, அதனை யடுத்துநின்ற துலாத்தினின்று தொடங்கிக், கன்னிமுடிய எடுக்கவேண்டும்

பாலைத்திரியல்

3 1 3 1 3 1 1 3 1 3 1 1

பிறவும் இப்படியே யென அறிக

அலகுநிலையெண்களைக் காண்பதற்கு, 0 ஐ முதலில் நிறுத்தி, அலகெண்களை ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டிச் செல்லவேண்டும் இவ்வாறு கன்னிப்பாலைகளுக்கணக்கிடக் கிடைப்பது

0 3 4 7 8 11 12 13 16 17 20 21 22

பிறவும் இப்படியே யென அறிக

ஆயப்பாலை யிடமுறையிலே குமப்பாலையின் அலகெண்களை எழுதுவதற்குக், கும்பத்தினின்று தொடங்கி, இடமுறையாகச் சென்று மீனம் முடிய எடுக்கவேண்டும்

3 1 3 1 3 1 1 3 1 3 1 1

அலகுநிலையெண்களைக் காண்பதற்கு, 22 ஐ முதலில் நிறுத்தி, ஒவ்வொன்றாகக் கழித்துச் செல்லவேண்டும் இவ்வாறு குமப்பாலைக்குக் கணக்கிடக் கிடைப்பது

22 19 18 15 14 11 10 9 6 5 2 1 0

பிறவும் இப்படியே என அறிக

3. ஏழ் பெருமபாலைகளை மூன்று கிரமங்களிலும் நிறுத்தல

1. தாரக்கிரமம்.

மேறசெல்லுமுன், தாரக்கிரமத்திலே நாம கணிததுக்கண்ட ஏழ் பெருமபாலைகளின் அலகெண்களை வைத்து நோக்குவோமாக

மேறசெம்பாலை	4	4	4	1	4	4	1
செம்பாலை	4	4	1	4	4	1	4
படுமலைப்பாலை	4	1	4	4	1	4	4
செவ்வழிப்பாலை	1	4	4	1	4	4	4
அருமபாலை	4	4	1	4	4	4	1
கோடிப்பாலை	4	1	4	4	4	1	4
விளரிப்பாலை	1	4	4	4	1	4	4

மேறசெம்பாலை யென்னும் நிரலின் ஈற்றில் நிற்பது தாரநரம்பு இதனைத் தொடங்குமிடம் 0 ஆக வைக்க, 4 இல் குரலும், $4+4=8$ இல துத்தமும், $8+4=12$ இல கைக்கினையும், $12+1=13$ இல் உழையும், $13+4=17$ இல இளியும், $17+4=21$ இல் விளரியும், $21+1=22$ இல் தாரமும் நின்றன. பன்னிரு பாலைகள் இது சிங்கப்பாலையில் நின்றது. செம்பாலை துலாத்திலும், படுமலைப்பாலை தனுவிலும், செவ்வழிப்பாலை கும்பத்திலும், அருமபாலை மீனத்திலும், கோடிப்பாலை இடபத்

யாழ் நூல்

திலும், விளரிப்பாலை கற்கடகத்திலும் நின்றன இக்காலத்து இராகங்களோடு ஒப்பு நோக்கி யறியும்பொருட்டுப், பன்விரண்டு இசைநிலை வீடுகளிலே (சுவரஸ்தானங்களிலே) ஒவ்வொரு பாலையும் அமைந்து நின்ற ஏழு வீட்டினையும் காணவேண்டும். சங்கப்பாலையிலே மேலே கண்ட எண்கள் நின்ற வீடுகளை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற ஐந்தினையும் வெற்றிடமாக விட்டால், கொள்ளும் வீடு இவை, தள்ளும் வீடு இவையென்பது தெளிவாகும். பிறவு மிப்படியே. இக்காலத்து இராகங்களைக் காணப் போகிறோமாதலினாலே, வீடுகளை இக்காலத்துச் சுவரஸ்தானங்களின் பெயரற்ற குறியீடு செய்வாம்.

	ஷட்ஜம்	சுத்த நிஷபம்	சதுசுருதி நிஷபம்	சாதாரண காததாரம்	அநதர காததாரம்	சுத்த மத்திமம்	பிரதி மத்திமம்	பஞ்சமம்	சுத்த ஸைவதம்	சதுசுருதி ஸைவதம்	கைசிசி நிஷாதம்	காகலி நிஷாதம்	ஷட்ஜம்
சிககம்—மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	8	—	12	13	—	17	—	21	22
துலாம்—செம்பாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	18	—	22
தனு—படுமலைப்பாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22
கும்பம்—செவ்வழிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	10	—	14	—	18	—	22
மீனம்—அருமபாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	—	21	22
இடபம்—கோடிப்பாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	—	17	18	—	22
கடகம்—விளரிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22

மேற்செம்பாலை மேசகல்யாணியாகவும், செம்பாலை அரிகாம்போதியாகவும், படுமலைப்பாலை நடபைரவியாகவும், செவ்வழிப்பாலை சுத்ததோடியாகவும், அரும்பாலை தீரசங்கராபரணமாகவும், கோடிப்பாலை கரஹரப்பிரியாவாகவும், விளரிப்பாலை அநுமத்தோடியாகவும் அமைநதுநிறறல் காண்க பிரதிமத்திமத்தில் இருவேறலகு நிறகின்றன. மற்ற வீடுகளிலெல்லாம் ஒவ்வோரலகே நிறகின்றனவாதலின், 22 சுருதிகளிலே 10 சுருதிகள் தாரககிரமத்திலே பயன்படவில்லை

கும்பப்பாலையாக மெட்டு வைக்கப்பட்ட சுருதிவீணையிலே, இவ்வேழு பாலைகளையும் தோற்றுவிக்கவேண்டுமாயின், முதலிலே, கும்பத்திற் றோற்றுகிற செவ்வழிப்பாலையைய பிறப்பிக்கவேண்டும். கிரகசுவரம் மாற்றிச்செலல, மற்றவை பிறப்பன. அலகுநிலைகளோடு 22 கூட்ட, மேற்றூனத்து அலகுநிலையாம். உதாரணமாக, 23, 27 31 என்பன முறையே 1, 5, 9 ஐக் குறிப்பன.

பாலைத்திரியல்

செவ்வழிப்பாலை	0	1	5	9	10	14	18	22											
அரும்பாலை		1	5	9	10	14	18	22	23										
கோடிப்பாலை			5	9	10	14	18	22	23	27									
விளரிப்பாலை				9	10	14	18	22	23	27	31								
மேறசெம்பாலை					10	14	18	22	23	27	31	32							
செம்பாலை						14	18	22	23	27	31	32	36						
படுமலைப்பாலை							18	22	23	27	31	32	36	40					

ஒவ்வொரு பாலையிலும் முதலில்நின்ற அலகுநிலையெண்ணினை அந்த நிரலிலுள்ள அலகுநிலையெண்கள் ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து தனித்தனி கழித்து எழுதினாற் பாலைகளின் சுததவுருவம் பிறக்கக் காணலாம்

II இளிகிரமம்

இளி, இளிகிரமத்திலே ஏழ்பெரும்பாலைகளின் உருவங்களைக் காண்பாம். விளரியும், கைக்கிளையும், தாரக்கிரமத்திற் போல, முறையே கற்கடகத்திலும் குமபத்திலும் நிற்க, மற்ற ஐந்தும் தாரக்கிரமத்தில் நின்ற இடத்திலிருந்து ஒரு வீடு தளளி நிற்பது இளிக்கிரமமாம். அங்ஙனமாதலின், இளி மீதுனத்திலும், தாரம் கன்னியிலும், குரல விருச்சிகத்திலும், துததம் மகரத்திலும், உழை மேடத்திலும் நிற்ப வென்பது பெறப்படுகின்றது

குமபப்பாலையாக மெட்டுவைக்கப்பட்ட சுருதிவீணையிலே, குமபம் மேருவில் நிற்கும் முதல வீடு மீனம், இரண்டாம் வீடு மேடம். இப்படித் தொடர்ந்து வந்து பன்னிரண்டாம் வீடு கும்பமாகும். ஆதலின், வீடுகளை மீனம் முதலாக வைத்து, அவ்வவ் வீட்டிற்குரிய அலகெண்ணினையும், ஏழு இசை நரம்புகளையும் மேலே சொல்லியபடி நிறுத்துவாம்.

மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்
1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3
—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை

அந்தரங்களாகிய மீனம், இடபம், சிங்கம், துலாம், தனு வெற்றிடமாக விடப்பட்டன. முன்பு தாரக்கிரமத்திலே, இவை நரம்புநின்ற இடங்கள் என்பதை உணருகிறோம். இளி நரம்பு இடப, மிதுனத்திலுள்ள 4 அலகைப் பெறுகின்றது. விளரி

கடகத்திலுள்ள 3 அலகைப் பெறுகின்றது தாரம் சிங்கம், கன்னியிலுள்ள 2 அலகைப் பெறுகின்றது குரல துலாம், விருச்சிகத்திலுள்ள 4 அலகைப் பெறுகின்றது. துத்தம் தனு, மகரத்திலுள்ள 4 அலகைப் பெறுகின்றது கைக்கிளை கும்பத்திலுள்ள 3 அலகைப் பெறுகின்றது உழை மீனம், மேடத்திலுள்ள 2 அலகைப் பெறுகின்றது ஆகவே, இளிக்கிரமத்தினலகுகள் இளிமுதலாக 4 3 2 4 4 3 2 என நின்றன. இவற்றைக் குரல்முதலாக எடுக்க, 4 4 3 2 4 3 2 ஆம்.

குரலதுதம் நான்கு கிளைமூன் நிரண்டாவ
குரையா உழைஇளி நான்கு—விரையா
விளரியெனின மூன்றிரண்டு தாரமெனச சொனரா
களரிசோ கண்ணுறறவா

என்னும் மேற்கோட சூத்திரம் இதனை உணர்த்துகின்றது ச ரி க ம ப த நி என் னும் ஏழிற்கும், முறையே, 4 3 2 4 4 3 2 எனனும சுருதிகளுரிய என இககாலத்து இசையாசிரியர் கூறுதலின, இளிக்கிரமத்து, இளி முதலாகிய இளி, விளரி, தாரம், குரல, துத்தம், கைக்கிளை, உழை யென்னும் நிரலே ச ரி க ம ப த நி என நின்றது என்பது தெளிவாகிறது.

சுருதிவீணையிலே, இளிக்கிரமத்தில் ஏழுபாலைகளையும் தோற்றுவிப்போம் கும்பப்பாலையிலே குமபம தொடங்குமிடம் 0, மேடம, உழை நிறகுமிடம் 2, மிதுனம், இளி நிற்குமிடம் 6, கடகம், விளரி நிறகுமிடம் 9, கன்னி, தாரம் நிறகுமிடம் 11, விருச்சிகம், குரல் நிறகுமிடம் 15, மகரம், துத்தம் நிறகுமிடம் 19, குமபம, கைக்கிளை நிற்குமிடம் 22 தொடங்குமிடத்திலும் கைக்கிளை நின்றது ஏழு இராசி வீடு களிலுந தொடங்கிக, கருவியில் வாசிக்கும் முறையாக ஏழு பாலைகளையும் எழுதுவாம்.

கைக்கிளை—குமபம்	0	2	6	9	11	15	19	22	
உழை—மேடம		2	6	9	11	15	19	22	24
இளி—மிதுனம்			6	9	11	15	19	22	24 28
விளரி—கடகம்				9	11	15	19	22	24 28 31
தாரம்—கன்னி					11	15	19	22	24 28 31 33
குரல—விருச்சிகம்						15	19	22	24 28 31 33 37
துத்தம்—மகரம்							19	22	24 28 31 33 37 41

உழை முதல உழை யீருகிய பாலையில் தொடங்குமிடம் 2, முடிக்குமிடம் $22+2=24$ இளி முதல இளி யீருகிய பாலையில் தொடங்குமிடம் 6, முடிக்குமிடம் $22+6=28$ பிறவு ம்ப்படியே

பன்னிரு பாலைகளிலே, மேற்குறித்த இராசிகளைத் தொடக்கமாகவுடைய ஏழு பாலைகளின் முழு உருவத்தை எழுதுவாம்

குமபம	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
மேடம	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22

பாலைத்திரியல்

மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
கற்கடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
விருச்சிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மகரம்	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22

கருவியில் வாசித்த பாலைகளின் சுதத வருவத்தைக காண்பாம உழை—
மேடத்திறகு முதலில நின்ற 2 இளை நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களிலும் கழித
தெழுதுக இளி—மிதுனத்திறகு 6 இளை நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களிலும் கழித
தெழுதுக. பிறவும இப்படியே

கைக்கிளை—கும்பம்	0	2	6	9	11	15	19	22
உழை—மேடம	0	4	7	9	13	17	20	22
இளி—மிதுனம்	0	3	5	9	13	16	18	22
விளரி—கடகம்	0	2	6	10	13	15	19	22
தாரம்—கன்னி	0	4	8	11	13	17	20	22
குரல—விருச்சிகம்	0	4	7	9	13	16	18	22
துததம்—மகரம்	0	3	5	9	12	14	18	22

பனலிரு பாலை யருவங்களில் மேறகண்ட எண்களை நிறுத்திககொண்டு, ஓவ
வொரு நிரலிலும் எஞ்சி நின்ற ஐந்தினையும் வெற்றிடமாக விடுவாம்

		சு—ரி	சுது—ரி	சா—கா	அ—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—தை	சுது—தை	கை—ரி	கா—ரி	சு
கைக்கிளை—அருமபாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
உழை—கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22
இளி—விளரிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	—	13	16	—	18	—	22
விளரி—மேறசெம்பாலை	0	—	2	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22
தாரம்—செம்பாலை	0	—	4	—	8	11	—	13	—	17	20	—	22
குரல—படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
துததம்—செவவழிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	14	—	18	—	22

இளிக்கிரமத்திலே, தாரங் குரலாகச் செம்பாலையாதல காணக. அரங்கேற்று
காதையினுள்ளே, 'இறுதியாதிபாக' என இளங்கோவடிகள் குறிப்பிட்டது இவ்

யாழ் நூல்

வுண்மையினை யேயாம் மேலும், குரல் குரலாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தங் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலையும், கைக்கிளை குரலாக அரும்பாலையும், உழை குரலாகக் கோடிப்பாலையும், இளி குரலாக விளரிப்பாலையும், விளரி குரலாக மேறசெம்பாலையும் மாதல் காண்க.

13 சுருதி பெற்ற பஞ்சமம் ஐந்து பாலைகளில் வருகிறது செவ்வழிப்பாலை யிற பஞ்சமமில்லை அரும்பாலையில் நடபுப் பஞ்சமம் 11 ஆம் சுருதியில் நிற்கிறது. இப்பாலையின் அலகெண்களையும் எழுதிக்கொள்வாம்

அரும்பாலை	2	4	3	2	4	4	3
கோடிப்பாலை	4	3	2	4	4	3	2
விளரிப்பாலை	3	2	4	4	3	2	4
மேறசெம்பாலை	2	4	4	3	2	4	3
செம்பாலை	4	4	3	2	4	3	2
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	2	4
செவ்வழிப்பாலை	3	2	4	3	2	4	4

இளிக்கிரமத்திலே 1, 21 எனனுஞ் சுருதிகள் தோற்றவில்லை. மற்ற இருபதும் வருகின்றன.

111 குரற்கிரமம்

குரற்கிரமத்திலே ஏழ் பெருமபாலைகளையுங் காணப்புகுவாம் தாரக்கிரமத்திலே, துத்தம், விளரி, கைக்கிளை இடம வேறுபடாது நிற்க, ஏனைய நான்கும் ஒரு வீடு தள்ளி நிற்பது குரற்கிரமமாம் அங்ஙனமாதலின், உழை-மேடத்திலும், இளி மிதுனத்திலும், விளரி கற்கடகத்திலும், தாரம் கன்னியிலும், குரல் விருசசிகத்திலும், துத்தம் தனுவினும், கைக்கிளை சும்பத்திலும் நிற்பனவாம்

மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருசசிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்
1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3
—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை

அந்தரங்களாகிய மீனம், இடபம், சிங்கம், துலாம், மகரம் வெற்றிடமாய் நின்றன. இக்கிரமத்திலே, துத்தம் 3 அலகும், கைக்கிளை 4 அலகும் பெறுவன. மற்ற நரம்புகள் முன்போலவே அலகு பெறுவன அங்ஙனமாதலின், ம ப த நி ச ரி க என்னும் ஏழும் 4 3 4 2 4 3 2 என அலகு பெறுவன. கருவியில் நரம்பு நிற்கு

பாலைத்திரியல்

மிடங்கள் 0 2 6 9 11 15 18 22. ஏழு இராசி வீடுகளிலுந் தொடங்கிக், கருவியில் வாசிகமும் முறையாக, ஏழு பாலைகளையும் எழுதுவாம்.

கைக்கிளை—கும்பம்	0	2	6	9	11	15	18	22						
உழை—மேடம்		2	6	9	11	15	18	22	24					
இளி—மிதுனம்			6	9	11	15	18	22	24	28				
விளரி—கறகடகம்				9	11	15	18	22	24	28	31			
தாரம்—கன்னி					11	15	18	22	24	28	31	33		
குரல்—விருச்சிகம்						15	18	22	24	28	31	33	37	
துத்தம்—தனு							18	22	24	28	31	33	37	40

பன்னிரு பாலைகளிலே, மேற்குறித்த இராசிகளைத் தொடக்கமாகவுடைய ஏழு பாலைகளின் முழு உருவத்தை எழுதுவாம்

கும்பம்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
மேடம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
கறகடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
விருச்சிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22

கருவியிலெடுத்த பாலைகளின் சுத்த வருவத்தை, முன்பு இளிக்கிரமத்திற்குச் செய்ததுபோலக், கணக்கிட்டு எழுதுவாம்

கைக்கிளை—கும்பம்	0	2	6	9	11	15	18	22
உழை—மேடம்	0	4	7	9	13	16	20	22
இளி—மிதுனம்	0	3	5	9	12	16	18	22
விளரி—கறகடகம்	0	2	6	9	13	15	19	22
தாரம்—கன்னி	0	4	7	11	13	17	20	22
குரல்—விருச்சிகம்	0	3	7	9	13	16	18	22
துத்தம்—தனு	0	4	6	10	13	15	19	22

பன்னிரு பாலை யுருவங்களில் மேற்கண்ட எண்களை நிறுத்திகொண்டு, ஒவ்வொரு நிரலினும் எஞ்சிநின்ற ஐந்தினையும் வெற்றிடமாக விடுவாம்.

	சு	சு—ரி	சுது—ரி	சுா—கா	சு—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—ஸைத	சுது—ஸைத	ஸை—நி	கா—நி	சு
கைக்கிளை—செம்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	18	—	22

யாழ் நூல்

	சு	சு—ரி	சுது—ரி	சா—கா	அ—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—தை	சது—தை	கை—நி	கா—நி	க
உழை—படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	20	—	22
இனி—செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	16	—	18	—	22
வினரி—அரும்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22
தாரம்—கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	11	—	13	—	17	20	—	22
ஞால—வினரிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
துததம்—மேறசெம்பாலை	0	—	4	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22

இப்பாலைகளின் அலகெண்களையும் எழுதிக்கொள்வாம்

செம்பாலை	2	4	3	2	4	3	4
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	4	2
செவ்வழிப்பாலை	3	2	4	3	4	2	4
அரும்பாலை	2	4	3	4	2	4	3
கோடிப்பாலை	4	3	4	2	4	3	2
வினரிப்பாலை	3	4	2	4	3	2	4
மேறசெம்பாலை	4	2	4	3	2	4	3

குறகிரமத்திலே, 1, 8, 14, 21 என்னும் அலகுகள் வருவதில்லை. எஞ்சிய பதினெட்டும் வருவன கழிக்கப்பட்ட அலகுகள், முறையே, $\frac{256}{148}$, $\frac{81}{64}$, $\frac{128}{81}$, $\frac{243}{128}$ என்னும் அசைவெண் விகிதங்களை யுடையன இவை பெரிய பின்னங்களாதலின், இசைக்கு வாய்ப்புடையவல்ல

4. மூன்று கிரமங்களிலும் பன்னிரு பாலைகளையும் சுருவியிலே தோற்றுவித்தல்; வட்டப்பாலை இட முறைத்திரிபு; எதிர்நிரனிறைப் பாலைகள்

சுருதிவீணையின் இருதானங்களை மேலுங் கீழுமாக எழுதி, இடையிலே நரம்பு களைத் தாரககிரமமாக கீறுதற்கு டிடைப்பது

இராசி வீடுகள்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்
முதற்ருனத்து அலகுநிலைகள்	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

பாலைத்திரியியல்

இராசி வீடுகள்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்
நரம்புகள்	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	கை
இரண்டாந்தான தது அலகுநிலைகள்	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44

சுருதிவீணை குமப்பாலையாக மெட்டுவைக்கப்பட்டதாதலின், கும்பம் மேரு வில நின்றது, முதல வீடு மீனம், இரண்டாம் வீடு மேடம், பிறவும் முறையாகத் தொடர்ந்து வருவன தாரக்கிரமத்திலே நரம்புகள் நிற்கும் இராசி வீடுகளாவன : உழை—மீனம், இளி—இடபம், விளி—கற்கடகம், தாரம்—சிங்கம், குரல்—துலாம், துததம்—தனு, கைக்கிளை — குமபம் கைக்கிளை தொடங்குடமாகிய 0 இலும் நின்றது.

குமபம் முதற குமப மீரூக நிற்கும் கைக்கிளை குரலாகிய செவவழிப்பாலை மேலே காட்டப்பட்டது வட்டப்பாலையாகப் பன்லிரு பாலையினையும் நிரலபடுதது மிடதது, அவை கன்னி முதற் கும்ப மீரூகக கிளையியபிற ரெடர்நதுவருதல் வல முறைததொடாபு எனப்படும. குமபம் முதற கன்னி மீரூக நடபியைபிற ரெடாநது வருதல் இடமுறைததொடர்பு எனப்படும நின்றநரம்பிறகு ஆறும் நரம்பு நடபு நரம்பு ஆதலின், குமபத்திறகு நடபு கற்கடகம் என அறிவாம் கற்கடகத்தில் நிற் பது விளி விளி முதல விளி மீரூகிய விளிப்பாலையை எழுதுதற்கு, மேரு கற் கடக வீடு, முதல் வீடு சிங்க வீடு, இரண்டாம் வீடு கன்னி வீடு, பிறவும் முறையாகத் தொடர்நதுவந்து, இறுதியில் நிற்பது கற்கடக வீடு எனக்கொண்டு, நரம்பு நிற்கும் வீட்டிலே நரம்பின் பெயரையும், அதன அலகுநிலையெண்ணினையும் எழுதவேண்டும். அநதரங்களை வெற்றிடமாக விடவேண்டும் கற்கடகத்தைத் தொடர்நது, அதற்கு நட்பாகிய தனு, அதனைத் தொடர்நது அதற்கு நட்பாகிய இடபம், என்றிவவாறு கன்னி வரையும் எடுத்து, மேற்காட்டியவாறு நரம்புகளை நிறுத்தவேண்டும் இவ் வாறு செயது பெற்ற முடிபு இதன்கீழ் உளது.

தாரக்கிரமத்தில் வட்டப்பாலை.

குமபம் செவவழிப்பாலை	0 கை	1 உ	—	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 து	—	22 கை
கற்கடகம் விளிப்பாலை	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 து	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி
தனு படுமலைப்பாலை	18 து	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு	—	40 து
இடபம் கோடிப்பாலை	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 து	—	22 கை	23 உ	—	27 இ

யாழ் நூல்

தூலாம செம்பாலை	14 கு	—	18 தா	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு
மீனம அருமபாலை	1 உ	—	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 தா	—	22 கை	23 உ
சிவகம மேற்செம்பாலை	10 தா	—	14 கு	—	18 தா	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா
மகாம அந்தாச்செவ்வழிப்பாலை	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு	—	40 தா	—
மிதுனம அ—விளரிப்பாலை	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 தா	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—
விருச்சிகம் அ—படுமலைப்பாலை	—	18 தா	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு	—
மேடம அ—கோழிப்பாலை	—	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 தா	—	22 கை	23 உ	—
கன்னி அ—செம்பாலை	—	14 கு	—	18 தா	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—

நரமபடைவினாலே ஏற்படுகிற பாலையை முதலில் நிறுத்திக்கொண்டு, அவ்வக கிரமத்திற்குரிய தாரத்தாக்கத்தினாலே பதினொருகாற றிரிக்க, மற்றப பதினொரு பாலையும் பிறக்கும் பன்னிரண்டாம் பாலையை அமமுறையே திரிக்க, அது முதலில் நின்ற பாலையோடணந்து, பன்னிரண்டும் வடடப்பாலையாய் நின்றலைக் காட்டும்

தாரத்தாக்கம் என்பது தாரத்தினை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் எனப் பொருளபடும். இறுதியிலே தோன்றிய கைக்கிளைநரம்பு முதலிலே தோன்றிய தாரத்தோடு இயல் பாக அணையாதாகவின், தாரத்தினை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் இன்றியமையாதாயிற்று ஏழு நரம்புகளும் கிளைமுறையாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டன ஒரு கிளைக்கோட்டின அலகு 13. ஒருதானமாகநின்ற இராசி வட்டத்தின் அலகு 22. ஏழு இராசி வட்டத் திலே $(22 \times 7 = 154)$ பன்னிரண்டு கிளைக்கோட்டினை $(12 \times 13 = 156)$ எடுக்க, கிளை 2 அலகு இராசி வட்டத்திற்குப் புறம்பாய் நிற்கும். இசை நரம்பியலிலே இதனை விதியிசை யென்றும். தார நரம்பின் அலகினோடு இவ்விதியிசையினைச் சோக்க, அது கைக்கிளையினோடு அணையும் பன்னிரண்டு கிளைக்கோட்டிலும் தாரம பன் னிரண்டு இடங்களில் நின்றதாதலின், பன்னிருமுறை தாரததாக்கம் செயயவேண டியதாயிற்று இது இடமுறைத திரிபு வலமுறையிலே திரிக்கவேண்டுமாயின், தாரததையல்ல, கைக்கிளையை யாகக்கொள்ளவேண்டும் நரம்புகளை இடம் பெயர்த்து நிறுத்தலினாலே ஏற்படுகின்ற வேறுபாடுகள் சில தாரததாக்கத்தோடு நிகழ்வன. இவ்வேறுபாடுகள் ஒவ்வொரு கிரமத்தினுககுஞ் சிறப்பாக வுள்ளன. இங்கு நிலைமாறுவது தாரநரம்பு ஒன்றேயாம். கைக்கிளையோ டணைதற்காகத் தாரம இடம் பெயர்ந்து, அநதரம் நிற்குமிடஞ் செல்லுகிறது அதனால், ஓரலகு பெற்று, 11 ஆம் அலகில் நிற்கிறது இதனோடு விதியிசை 2 அலகினைக் கூட்ட, 13 ஆம். இவ்வாறு 13 ஆம் அலகிலே தாரததை நிறுத்த, முதலில் நின்ற செவ்வழிப்பாலை, அடுத்துநின்ற விளரிப்பாலையோடு முற்றிலும் அணையும். அஃதாவது, தன்னியல்பு மாறிய செவ்வழிப்பாலை, 'வம்புறுமரபின்' விளரிப்பாலையாயிற்று. விளரிப்பாலையை

பாலைத்திரிபியல்

இவ்வாறு திரிக்க, அது படுமலைப்பாலையாகும். படுமலை கோடியாகும்; கோடி செம்பாலையாகும்; செம்பாலை அரும்பாலையாகும், அரும்பாலை அந்தரச்செவ்வழிப்பாலையாகும், அந்தரச்செவ்வழி அந்தரவிளரியாகும்; அந்தரவிளரி அந்தரப்படுமலையாகும்; அந்தரப்படுமலை அந்தரக்கோடியாகும்; அந்தரக்கோடி அந்தரச்செம்பாலையாகும்; அந்தரச்செம்பாலை முதலில் நின்ற செவ்வழிப்பாலையாகும். இதுவே வட்டப்பாலையிலே பன்னிருபாலைகளும் நின்றமுறையாகும்

சுருதிவீணையிலே, தாரககிரமத்திலே செவ்வழிப்பாலையும், இளிக்கிரமத்திலே அருமபாலையும், குரற்கிரமத்திலே செம்பாலையும் முதலிலே தோற்றுவன மற்றப் பதினொன்றும் அடைவே தோற்றுவன.

சகோடயாழிலே, இளிக்கிரமத்திலே கோடிப்பாலையும், குரற்கிரமத்திலே படுமலைப்பாலையும் முதலிலே தோற்றுவன. மற்றப் பதினொன்றும் மேற்காட்டிய முறைப்படி தொடர்ந்து வருவன

அந்தரப்பாலை யைந்திணையும் பாடுமபோது, முதலில் நின்ற நரம்பினை ஈற்றிலும் பெய்து பாடவேண்டும் அப்படிப் பாடும்போது, அவை அவவப்பெயரிய பெருமபாலையி னுருவத்தைப் பெறுவன இவ்வாறு நோக்குமிடத்து, அரும்பாலையும், மேற்செம்பாலையும் அல்லாதன ஐந்தும் இவ்விரண்டுருவம பெறுவன என்பது தெளிவாயிற்று தாரம கைக்கிளையோடு இயல்பாக இணையாதாதலின், தாரம முதலாகிய மேற்செம்பாலைக்கும், கைக்கிளை முதலாகிய செவ்வழிப்பாலைக்கு மிடையே, ஐந்து பாலை வரவேண்டியதாயிற்று ஐந்து கிளைக்கோடு ($13 \times 5 = 65$) மூன்று இராசி வட்டத்தில ($3 \times 22 = 66$) ஓரலகு குறைந்ததாதலின், அந்தரச்செவ்வழியின் முதலில் நின்ற கைக்கிளையானது ஐந்து அந்தரங்களின் வரும் செவ்வழிப்பாலையிலே ஒரு வீடு முநதி நிற்கிறது.

சுருதிவீணையிலே, இளிக்கிரமத்தில் நரம்புகளை நிறுத்தி, மேலே செய்தது போல, இளிக்கிரமத்து வட்டப்பாலையைத் தோற்றுவிப்பாம்

இளிக்கிரமத்திலே நரம்புகள் நிற்கும இராசி வீடுகளாவன. உழை மேடம், இளி மிதுனம், விளரி கற்கடகம், தாரம் கன்ஸி, குரல விருச்சிகம், துத்தம் மகரம், கைக்கிளை சும்பம்

இராசி வீடுகள்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	சும்பம்
முதறநுனத்து அலகுநிலைகள்	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
நரம்புகள்	—	உ	—	இ	வீ	—	தா	—	கு	—	து	கை
இரண்டாம் தானத்து அலகுநிலைகள்	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44

யாழ் நூல்

இனிக்கிரமத்தில் வட்டப்பாலை.

குமபம அருமபாலை	0 கை	—	2 உ	—	6 இ	9 வீ	—	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை
கற்கடகம் மேறசெம்பாலை	9 வீ	—	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வீ
தனு அந்தாச்செவழிப்பாலை	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வீ	—	33 தா	—	37 கு	—
இடபம அ-விளரிப்பாலை	—	6 இ	9 வீ	—	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—
துலாம் அ-படுமலைப்பாலை	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வீ	—	33 தா	—
மீனம் அ-கோடிப்பாலை	—	2 உ	—	6 இ	9 வீ	—	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—
சிங்கம் அ-செம்பாலை	—	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வீ	—
மகரம் செவழிப்பாலை	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வீ	—	33 தா	—	37 கு	—	41 தா
மிதுனம் விளரிப்பாலை	6 இ	9 வீ	—	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ
விருச்சிகம் படுமலைப்பாலை	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வீ	—	33 தா	—	37 கு
மேடம் கோடிப்பாலை	2 உ	—	6 இ	9 வீ	—	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ
கன்னி செம்பாலை	11 தா	—	15 கு	—	19 தா	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வீ	—	33 தா

இறுதியில் நிற்கும் செம்பாலையினையும், அதன்மேல் நிற்கும் கோடிப்பாலை யினையும் நோக்குமிடத்து, ஒன்றின் ஐந்து நரம்புகள் மற்றதின் ஐந்து நரம்புகளோடு அணைந்து நின்றலையும், செம்பாலையிலுள்ள துத்தமும், கைக்கினையும் கோடிப்பாலையி லுள்ள விளரி, தாரத்தோடு அணையாது நின்றலையுங் காண்கின்றோம் கோடிப்பாலை யிலே, சிங்க வீட்டில் விளிர்க்குந் தாரத்திறகு மிடையேயுள்ள அநதரக் கோலாகிய 10 ஆம் அலகுநிலையிலே விளரியை நிறுத்தினால், அது செம்பாலையிலே 19 ஆம் அலகுநிலையிலே நிற்கும் துத்தத்தோடு அணையும் மேலும், கோடிப்பாலையிலே, துலாம் என்னும் இராசி வீட்டில் தாரத்திற்கும் குரலுக்கு மிடையேயுள்ள அந தரக்கோலாகிய 14 ஆம் அலகுநிலையிலே ஓரலகினைக் குறைத்துப், 13 ஆம் அலகு நிலையாகி, அதிலே தாரத்தை நிறுத்தினால், அததாரம், செம்பாலையிலே, 22 ஆம் அல கில் நிற்கும் கைக்கினையோடு அணையும் இவ்விரு மாற்றத்தினாலும், கோடிப்பாலை 'வம்புறு மரபிற் செம்பாலை' யாகி, அடுத்தது நின்ற செம்பாலையோடு முற்றிலும் அணைந்து நிற்கும்.

9 ஆம், 11 ஆம் அலகுநிலைகளிலே முறையாக நின்ற விளரி, தாரங்களைப், 10 ஆம், 13 ஆம் அலகுநிலைகளிலே நிறுத்து மிச்செய்கை தாரத்தாக்க மாயிற்று. தாரம் விதியிசையாகிய கிளை 2 அலகு கூடப்பெற்றது. இனிக்கிரமத்திலே பிறப்

பாலைத்திரிபியல்

பித்த பன்னிரு பாலையும் வட்டப்பாலையாக அமைந்து நின்றலை நோக்குவோமாக. முதற்றானத்திலே, 9, 11 இல் நின்ற விளரி, தாரங்களைப் 10, 13 இல் நிறுத்தியது போல, இரண்டாம் தானத்திலே, 31, 33 இலே நின்ற விளரி, தாரங்களை 32, 35 இல் நிறுத்தவேண்டும். தாரம் முதற்றானத்திலே 13 இலும், இரண்டாம் தானத்திலே 35 இலும் நிறகுமாதலின், ஈற்றில் நின்ற செம்பாலையிலே தாரத்தாக்கம் செய்தபின், அது,

13—15—19 22 — 24—28 — 32 35
தா கு து கை உ இ வி தா

என 'வம்புறுமரபின்', அஃதாவது, புதிதாக ஆக்கப்பட்ட மரபிலே, அரும்பாலையாகி, முதலிடத்திலே சும்பத்திலே நிற்கும் அருமபாலையோடு அணைகிறது.

அரும்பாலையிலே தாரத்தாக்கம் செய்ய, அது,

0—2—6—10 13—15—19 22
கை உ இ வி தா கு து கை

என 'வம்புறுமரபின்' மேற்செம்பாலையாகிக், கற்கடகத்தில் நின்ற மேற்செம்பாலையோடு அணைகிறது. இவ்வாறே, மேற்செம்பாலையை அந்தரச்செவ்வழியோடும், அந்தரச்செவ்வழியை அந்தர விளரியோடும், அந்தர விளரியை அந்தரப்படுமலையோடும், அந்தரப்படுமலையை அந்தரக்கோடியோடும், அந்தரக்கோடியை அந்தரச்செம்பாலையோடும், அந்தரச்செம்பாலையைச் செவ்வழிப்பாலையோடும், செவ்வழிப்பாலையை விளரிப்பாலையோடும், விளரிப்பாலையைப் படுமலைப்பாலையோடும், படுமலைப்பாலையைக் கோடிப்பாலையோடும் அணையவைக்கலாமாதலின், பன்னிரண்டும் வட்டப்பாலையாய் அமைந்தன. இப்பொழுது கூறியது நட்பியைபுத் தொடர்பாகிய இடமுறை சும்பப்பாலையிலே மெட்டு வைக்கப்பட்ட சுருதிவீணையாதாரமாக, மேலே காட்டிய நரம்புஅந்தரங்கள் அமைந்தன. மேடப்பாலையிலே நிறுத்தப்பட்ட சகோடயாழிலே இவை எவ்வாறாகுமெனப் பார்ப்போமாக

இளிக்கிரமத்திலே, உழைநரம்பு மேடத்தில நிற்பதாதலின், உழைமுதற் கைக்களை யிறுவாக நரம்பு கட்டப்பட சகோடயாழிலே, நரம்புகள் நிற்கும் நிலையினைக் காண்பதற்கு, அவைதம்மை மேடப்பாலையிலே நிறுத்தவேண்டும்.

சகோடயாழ்க்கருவியில் நாமபுறிலே.

இராசி வீடுகள்	மேடம்	இடம்	மிதுனம்	கற்கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	சும்பம்	மீனம்
முதற்றானத்து அலகுநிலைகள்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21
நரம்புகள்	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	—
இரண்டாந்தானத்து அலகுநிலைகள்	22	25	26	29	30	31	34	35	38	39	42	43

யாழ் நூல்

சுருதிவீணையிலே, கோடிப்பாலை நின்ற அலகுநிலைகளையும், இங்கு நின்ற அலகு நிலைகளையும் இருபடியாக வைத்து ஒப்புநோக்குவோமாக.

சுருதிவீணை அலகுநிலை	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
நரம்பு	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை
சகோடயாழ அலகுநிலை	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20

மீன வீட்டிற் குரிய ஓரலகும், மேட வீட்டிற் குரிய ஓரலகும் ஆகிய 2 அலகைச் சுருதிவீணையிற் கணட அலகுநிலையெண்களிலிருந்து கழிக்கச், சகோடயாழிலே கோடிப்பாலை நிற்கும் அலகுநிலையெண்களாகின்றன இவ்வாறே, மறறப் பதினொரு பாலைகளிலும் அலகுநிலைகளமைவன. பன்னிரண்டினையும் கோடிப்பாலை முதலாகப் படுமலைப்பாலை யீறாக வைக்கலாம் சகோடயாழக கருவியிலே பன்னிரு பாலைகளையும் வைக்குமிடத்து, இப்பொருளினே மேலும் விரிப்பாம் இங்கு அந்தரங்களின் அலகு நிலைகளைக் குறிப்பிடுவாம். சுருதிவீணைக்கு அமைவாக, மேலே 9 ஆம், 11 ஆம் அலகு நிலைகளில் முறையாக நின்ற விளரி, தாரங்களைப் 10 ஆம், 13 ஆம் அலகு நிலைகளிலே நிறுத்துதலைத் தாரத்தாக்கம் எனக் கூறினும் சகோடயாழிலே, இச்செய்கையின் அமைவைக் காட்டுதற்கு, எங்கும் 2 அலகு கழிக்கவேண்டும். அங்ஙனமாதலின, சகோடயாழிலே, 7 ஆம், 9 ஆம் அலகுநிலைகளில் முறையாக நின்ற விளரி, தாரங்களை 8 ஆம், 11 ஆம் அலகுநிலைகளிலே நிறுத்துதல தாரத்தாக்கம் ஆகும் மேறருனத்து அலகுநிலைகள் 22 ஐக் கூட்டிப் பெறுதற்குரிய வாதவினாலே, 29 ஆம், 31 ஆம் அலகு நிலைகளில் முறையாகின்ற விளரி, தாரங்களை 30 ஆம், 33 ஆம் அலகுநிலைகளிலே நிறுத்துவது மரபாகும்

இவிக், குரற்கிரமத்திலே தோன்றும் பன்னிருபாலைகளை ஆராய்வாம் துததம் இளிக்கிரமத்திலே மகரத்தில நிற்கும், குரற்கிரமத்திலே தனுவில நிற்கும். மறற நரம்புகள இரு கிரமத்திலும் ஒரேமுறையாக நிற்பன சுருதிவீணையிலே குரற கிரமமாக நரம்புகளை வைத்து, முன்செய்த முறையாகவே பன்னிரு பாலைகளையும் பிறப்பிப்பாம்

இராசி வீடுகள்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	குமபம்
முதற்ருனத்து அலகுநிலைகள்	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
நரம்புகள்	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை
இரண்டாந்தானத்து அலகுநிலைகள்	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44

பாலைத்திரியல்

குற்கிரமத்தில் வட்டப்பாலை.

சுமபம் செம்பாலை	0 கை	—	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை
கற்கடகம் அருமபாலை	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி
தனு மேறசெம்பாலை	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு	40 தா
இடபம் அந்தரசெவவழிப்பாலை	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—
துலாம் அ-வீளரிப்பாலை	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—
மீனம் அ-படுமலைப்பாலை	—	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—
சிங்கம் அ-கோடிப்பாலை	—	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—
மகரம் அ-செம்பாலை	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு	4 தா	—
மிதுனம் செவவழிப்பாலை	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ
விருச்சிகம் வீளரிப்பாலை	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு
மேடம் படுமலைப்பாலை	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ
கன்னி கோடிப்பாலை	11 தா	—	15 கு	18 தா	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா

தாரத்திற்கும் குரலிற்கும் இடையே நின்ற அந்தரக்கோலினை ஓரலகு குறைத்து, 13 ஆம் அலகாக்கி, அதில தாரததை நிறுத்தத், தாரம் அடுத்த பாலையில் நின்ற கைக்கினையோடு அணையும் துத்தத்திற்கும் கைக்கினைக்கு மிடையே நின்ற அந்தரக்கோலாகிய 19 ஆம் அலகிலே துத்தததை நிறுத்த, அது அடுத்த பாலையில் நின்ற இளியோடு அணையும் ஈற்றில நின்ற கோடிப்பாலையினை இவ்வாறு திரிக்க, அது 'வமபுறு மரபின்' செம்பாலையாகி, முதலில நின்ற செம்பாலையோடு அணையும். பிறவு மிவவாரே.

சகோடயாழ்க கருவிக்கு அமைவாக மேடப்பாலையிலே அலகுகளை வைக்க வேண்டுமெனின், முன் செய்ததுபோல, எல்லாவிடத்தும் 2 அலகு குறைக்கவேண்டும் தாரமும் துத்தமும் இயல்பாக நிறகுமிடங்கள், முறையே, 9 ஆம், 16 ஆம் அலகுகளாகும். தாரததாககம் செய்யுமபொருட்டு, அவறறை நிறுத்தவேண்டிய இடங்கள் 11 ஆம், 17 ஆம் அலகுகளாகும்.

தாரக்கிரமம், இளிக்கிரமம், குரற்கிரமம் என்னும் மூன்று கிரமங்களிலும் பன்னிரு பாலைகளையும் பிறப்பித்தோம் இனி, மூன்று கிரமங்களிலும் ஏழ் பெரும் பாலைகளும் பெற்றநிற்கும் அலகெண்களை நிரனிறையாகவும், எதிர்நிரனிறையாகவு மெடுத்து, அவை எய்தும் உருவங்களை ஆராய்வாம்.

யாழ் நூல்

ஏழ்பெரும்பாலைகளின் அலகுகள்.

தாரக்கிரமம்

4	1	4	4	4	1	4
1	4	4	4	1	4	4
4	4	4	1	4	4	1
4	4	1	4	4	1	4
4	1	4	4	1	4	4
1	4	4	1	4	4	4
4	4	1	4	4	4	1

தாரக்கிரமத் தெதிர்நிரனிறை

இ	4	1	4	4	4	1	4
வி	4	4	1	4	4	4	1
தா	1	4	4	1	4	4	4
கு	4	1	4	4	1	4	4
து	4	4	1	4	4	1	4
கை	4	4	4	1	4	4	1
உ	1	4	4	4	1	4	4

இளிக்கிரமம்

4	3	2	4	4	3	2
3	2	4	4	3	2	4
2	4	4	3	2	4	3
4	4	3	2	4	3	2
4	3	2	4	3	2	4
3	2	4	3	2	4	4
2	4	3	2	4	4	3

இளிக்கிரமத் தெதிர்நிரனிறை

உ	2	3	4	4	2	3	4
இ	4	2	3	4	4	2	3
வி	3	4	2	3	4	4	2
தா	2	3	4	2	3	4	4
கு	4	2	3	4	2	3	4
து	4	4	2	3	4	2	3
கை	3	4	4	2	3	4	2

குரற்கிரமம்

4	3	4	2	4	3	2
3	4	2	4	3	2	4
4	2	4	3	2	4	3
2	4	3	2	4	3	4
4	3	2	4	3	4	2
3	2	4	3	4	2	4
2	4	3	4	2	4	3

குரற்கிரமத் தெதிர்நிரனிறை

தா	2	3	4	2	4	3	4
கு	4	2	3	4	2	4	3
து	3	4	2	3	4	2	4
கை	4	3	4	2	3	4	2
உ	2	4	3	4	2	3	4
இ	4	2	4	3	4	2	3
வி	3	4	2	4	3	4	2

எதிர் நிரனிறைப்பாலைகளின் அலகுநிலைகள்

இடமுறை
தாரக்கிரமம்

22	18	17	13	9	5	4	0
22	18	14	13	9	5	1	0
22	21	17	13	12	8	4	0
22	18	17	13	9	8	4	0
22	18	14	13	9	5	4	0
22	18	14	10	9	5	1	0
22	21	17	13	9	8	4	0

வலமுறை

தாரத்தெதிர்க்கிரமம்

இ	0	4	5	9	13	17	18	22
வி	0	4	8	9	13	17	21	22
தா	0	1	5	9	10	14	18	22
கு	0	4	5	9	13	14	18	22
து	0	4	8	9	13	17	18	22
கை	0	4	8	12	13	17	21	22
உ	0	1	5	9	13	14	18	22

பாலைத்திரிபியல்

இளிக்கிரமம்								இளியெதிர்க்கிரமம்								
22	20	17	13	9	7	4	0	உ	0	2	5	9	13	15	18	22
22	18	16	13	9	5	3	0	இ	0	4	6	9	13	17	19	22
22	19	15	13	10	6	2	0	வீ	0	3	7	9	12	16	20	22
22	20	17	13	11	8	4	0	தா	0	2	5	9	11	14	18	22
22	18	16	13	9	7	4	0	கு	0	4	6	9	13	15	18	22
22	18	14	12	9	5	3	0	து	0	4	8	10	13	17	19	22
22	19	15	11	9	6	2	0	கை	0	3	7	11	13	16	20	22

குரற்கிரமம்								குரலெதிர்க்கிரமம்								
22	20	17	13	11	7	4	0	தா	0	2	5	9	11	15	18	22
22	18	16	13	9	7	3	0	கு	0	4	6	9	13	15	19	22
22	19	15	13	10	6	4	0	து	0	3	7	9	12	16	18	22
22	18	15	11	9	6	2	0	கை	0	4	7	11	13	16	20	22
22	20	16	13	9	7	4	0	உ	0	2	6	9	13	15	18	22
22	18	16	12	9	5	3	0	இ	0	4	6	10	13	17	19	22
22	19	15	13	9	6	2	0	வீ	0	3	7	9	13	16	20	22

மூன்று கிரமங்களிலும், கோடிப்பாலை முதலிலே நிற்கும்படி ஏழு பாலைகளையும் வைத்தாம் ஆதலினாலே, அவை நிரனிறையிலே, கோடி—விளரி—மேற்செம்பாலை, செம்பாலை, படுமலை—செவவழி—அரும்பாலை யென நின்றன. எதிர்நிரனிறையிலே அவை எம்முறை நிற்பன என்பதே நாம் ஆராய்தற் கெடுத்துக்கொண்ட பொருள்

கோடிப்பாலையானது, விகடகவி போல, நிரனிறையினும், எதிர் நிரனிறையினும் ஒரே தன்மையாய் நிற்பது தாரக்கிரமத்திலே இது இவ்வாறுதலை நேரிலே காணுகிறோம். முற்றிசை, குற்றிசை, முற்றிசை, முற்றிசை, முற்றிசை, குற்றிசை, முற்றிசை யெனறிவவாறு அலகுகள் நின்றன மற்ற இரு கிரமங்களையும் நோக்கும் போது, ஒரு குறிப்பினை மனத்தில வைக்கவேண்டும். அல்தாவது, நெட்டிசையாகிய 2 அலகும், முற்றிசையாகிய 4 அலகும் ஒரே இசைநிலையில் (சுவரஸ்தானத்தில்) நிற்பனவாதலின், அவை ஒத்த நீர்மைய வென்பது அதுபோலவே, குற்றிசையாகிய 1 அலகும், பற்றிசையாகிய 3 அலகும் ஒரே இசைநிலையில் நிற்பனவாய், ஒத்த நீர்மைய வெனக் கொள்ளுதற்குரிய இதனால் மூன்று கிரமங்களுக்கு மிடையேயுள்ள ஒற்றுமை புலப்படுகின்றது.

தாரக்கிரமத்திலே குற்றிசை நிற்கும் இடத்தினை 1 எனக்குறித்து, முற்றிசை நிற்குமிடங்களிற் கோடிட்டு, ஏழு பாலைகளின் உருவங்களையும் உளங்கொள்வாம்

—	1	—	—	—	1	—	கோடிப்பாலை
1	—	—	—	1	—	—	விளரிப்பாலை
—	—	—	1	—	—	1	மேற்செம்பாலை

—	—	1	—	—	1	—	செம்பாலை
—	1	—	—	1	—	—	படுமலைப்பாலை
1	—	—	1	—	—	—	செவ்வழிப்பாலை
—	—	1	—	—	—	1	அரும்பாலை

இவ்வாறு நின்றலை நோக்குமிடத்து, முதலிலும், ஈற்றயலுக் கயலிலும் 1 நின்ற விளரிப்பாலையானது, ஈற்றிலும், மூன்றாமிடத்திலும் 1 நின்ற அரும்பாலைக்கு எதிரானிரையாயினதெனக் காண்கின்றும் இவ்வாறே, மேற்செம்பாலையும், செவ்வழிப்பாலையும் ஒன்றினுக்கொன்று எதிரானிரையாயின செம்பாலையும், படுமலைப்பாலையும் ஒன்றினுக்கொன்று எதிர்நிரனிரையாயின நிரனிரையையும் எதிர்நிரனிரையையும் ஒருங்கு நிறுத்தி நோக்குவோமாக.

நிரனிரை		எதிர்நிரனிரை
கோடிப்பாலை	இ	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	வி	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	தா	செவ்வழிப்பாலை
செம்பாலை	கு	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	து	செம்பாலை
செவ்வழிப்பாலை	கை	மேற்செம்பாலை
அரும்பாலை	உ	விளரிப்பாலை

கோடிப்பாலையின் நிரனிரைநிரல

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
4	1	4	4	4	1	4	

என நின்றது ஈற்றில் நின்ற 22 ஆம் அலகுநிலையாகிய இளி நரம்பே முதலிலும் 0 அலகுநிலையில நின்றதாகக் கருதப்படும் இளி, குரலாகிய (ஆதார சுருதியாகிய) கோடிப்பாலையென்பது இதலையுத்தகத்து ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டிச்செல்ல, அலகுநிலையெண்களைப் பெறலாம்

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
0	4	5	9	13	17	18	22

எதிர்நிரனிரையின் இடமுறை (அவரோகண) அலகுநிலைகளைப் பெற, இவற்றை எதிர்நிரனிரையாக எழுதவேண்டும்.

இ	உ	கை	து	கு	தா	வி	இ
22	18	17	13	9	5	4	0

விளரி, குரலாகிய விளரிப்பாலையின் எதிர்நிரனிரை யலகெண்களை இடமுறையாக (வலமிருந்து இடம் நோக்கி)க் கூட்டிச்செல்ல, எதிர்நிரனிரையாக விளரிப்பாலையின் அலகுநிலையெண்கள் தோன்றுவதையும், வலமுறையாகக் கூட்டிச்செல்ல, அரும்பாலையின் அலகுநிலையெண்கள் தோன்றுதலையும் மேலே காணலாம். இதன் காரணத்தைப் பின்பு விளக்குவாம் இரண்டினுக்கும் விளரி, குரலென வைத்துப், பின்னதனை விளரி குரலாகிய அரும்பாலையெனப் பண்டையோர் வழங்கினர்.

பாலைத்திரிபியல்

இவ்வாறே, மூன்றாம் நிரலில் தாரங் குரலாகிய மேற்செம்பாலையும், தாரங் குரலாகிய செவ்வழிப்பாலையுந் தோற்றுவன நான்காம் நிரலிலே, குரல் குரலாகிய செம்பாலை யும், குரல் குரலாகிய படுமலைப்பாலையுந் தோற்றுவன. ஐந்தாம் நிரலிலே, துத்தங் குரலாகிய படுமலைப்பாலையுந், துத்தங் குரலாகிய செம்பாலையுந் தோற்றுவன. ஆறாம் நிரலிலே, கைக்கிளை குரலாகிய செவ்வழிப்பாலையும், கைக்கிளை குரலாகிய மேற்செம் பாலையுந் தோற்றுவன ஏழாம் நிரலிலே, உழை குரலாகிய அருமபாலையும், உழை குரலாகிய விளரிப்பாலையுந் தோற்றுவன செம்பாலைமுதல மேற்செம்பாலைவரை மேலிருந்து கீழ்நோக்கி யெழுதி, நிரனிறையினும் எதிர்நிரனிறையினும் அவை பெறுங் குரலநரம்பு (ஆதாரசருதி)களைக் குறிப்பிடுவாம்.

தாரகிரமம்

பாலைகள்	குரல் நரம்புகள்	
	நிரனிறை	எதிர்நிரனிறை
செம்பாலை	குரல்	துத்தம்
படுமலைப்பாலை	துத்தம்	குரல்
செவ்வழிப்பாலை	கைக்கிளை	தாரம்
அருமபாலை	உழை	விளரி
கோடிப்பாலை	இளி	இளி
விளரிப்பாலை	விளரி	உழை
மேற்செம்பாலை	தாரம்	கைக்கிளை

நிரனிறைகளுக் குரலமுதற் றுரமீறாக மேனின்று கீழ்நோக்கிச் செல்லுதலையும், எதிர்நிரனிறைகளுக் கைக்கிளைமுதற் றுத்தமிறுவாகக் கீழ்நின்று மேனோக்கிச் செல்வதையுங் காண்கின்றோம் இவ்வாறே இளிக்கிரமத்திற்கும், குரற்கிரமத்திற்கும் எழுதுவாம்

இளிக்கிரமம்

பாலைகள்	குரல் நரம்புகள்	
	நிரனிறை	எதிர்நிரனிறை
செம்பாலை	தாரம்	குரல்
படுமலைப்பாலை	குரல்	தாரம்
செவ்வழிப்பாலை	துத்தம்	விளரி
அருமபாலை	கைக்கிளை	இளி
கோடிப்பாலை	உழை	உழை
விளரிப்பாலை	இளி	கைக்கிளை
மேற்செம்பாலை	விளரி	துத்தம்

யாழ் நூல்

நிரனிறைக்குத் தாரம் முதல் விளரி யீறாக மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லுதலையும், எதிர்நிரனிறைக்குத் துத்தம் முதற் குரலீறாகக் கீழிருந்து மேனோக்கிச் செல்லுதலையுங் காண்கின்றோம்.

குறகிரமம்.

பாலைகள்	குரல் நரம்புகள்	
	நிரனிறை	எதிர்நிரனிறை
செம்பாலை	கைக்கிளை	உழை
படுமலைப்பாலை	உழை	கைக்கிளை
செவ்வழிப்பாலை	இளி	துத்தம்
அரும்பாலை	விளரி	குரல்
கோடிப்பாலை	தாரம்	தாரம்
விளரிப்பாலை	குரல்	விளரி
மேற்செம்பாலை	துத்தம்	இளி

நிரனிறைக்குக் கைக்கிளை முதற் றுத்த மீறாக மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லுதலையும், எதிர்நிரனிறைக்கு இளி முதல் உழை யீறாகக் கீழிருந்து மேனோக்கிச் செல்லுதலையுங் காண்கின்றோம்

அரும்பதவுரையாசிரியரும், அடியார்க்குநல்லாரும், அரங்கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே, எடுத்தாள்வது இளி முதல் உழை யீறாகக் கீழிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் குறகிரமத்து எதிர்நிரனிறையினையேயாம். இப்பொருளை அரங்கேற்றுகாதை யுரையினை ஆராயும்போது மேலும் குறிப்பிடுவாம்

5. துத்தக்கிரமம், விளரிக்கிரமம், புதிய விளரிக்கிரமம் ;

கிரமங்களுக்கிடையேயமைந்த தொடர்பு

இளிக்கிரமத்து எதிர்நிரனிறை யலகெண்களை, அவை பெற்ற பாலைப் பெயர்களோடு உடன்வைத்து நோக்குவோமாக.

கோடிப்பாலை	2	3	4	4	2	3	4
அரும்பாலை	4	2	3	4	4	2	3
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	4	2
படுமலைப்பாலை	2	3	4	2	3	4	4
செம்பாலை	4	2	3	4	2	3	4
மேற்செம்பாலை	4	4	2	3	4	2	3
விளரிப்பாலை	3	4	4	2	3	4	2

பாலைத்திரியல்

இவைதம்மைச் செம்பாலைமுதல் நிரையாக நிறுத்துவோமாக.

செம்பாலை	4	2	3	4	2	3	4
படுமலைப்பாலை	2	3	4	2	3	4	4
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	4	2
அரும்பாலை	4	2	3	4	4	2	3
கோடிப்பாலை	2	3	4	4	2	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	4	2	3	4	2
மேற்செம்பாலை	4	4	2	3	4	2	3

இவை மற்றொரு கிரமமாக அமைந்துநிற்கக் காண்கிறோம்.

இவ்வாறே, குரற்கிரமத்து எதிரிரனிறையினையும் தொழிற்படுத்துவோமாக.

கோடிப்பாலை	2	3	4	2	4	3	4
அருமபாலை	4	2	3	4	2	4	3
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	2	4
படுமலைப்பாலை	4	3	4	2	3	4	2
செம்பாலை	2	4	3	4	2	3	4
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	4	2	3
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	4	2

செம்பாலைமுதல் நிரையாக வைக்கக் கிடைப்பது.

செம்பாலை	2	4	3	4	2	3	4
படுமலைப்பாலை	4	3	4	2	3	4	2
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	2	4
அரும்பாலை	4	2	3	4	2	4	3
கோடிப்பாலை	2	3	4	2	4	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	4	2
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	4	2	3

இவையும் பிறிதொரு கிரமமாக அமைந்துநிற்கக் காண்கிறோம்.

இவைநிற்க, மூன்று கிரமங்களிலும் நாம் அமைத்த பன்னிரு பாலைகளிலும், அந்தரப்பாலை யைந்தும் அமைந்துநிற்கும் அடைவினை நோக்குவோமாக.

தாரக்கிரமத்திலே, பெரும்பாலை யேழும் முதலேழு நிரலாக நின்றன. அந்தரப் பாலை யைந்தும் மற்ற ஐந்து நிரல்களாக நின்றன. இளிக்கிரமத்திலே, முதலிரண்டு நிரலிலும், இறுதியைந்து நிரலிலும் ஏழ்பெரும்பாலைகள் நின்றன. அந்தரமைந்தும் இடை நின்றன. குரற்கிரமத்திலே, முதல் மூன்று நிரலிலும், இறுதி நான்கு நிரலி

யாழ் நூல்

லும் ஏழ்பெருமபாலைகள் நின்றன. அந்தரமைந்தும் இடை நின்றன எல்லாக் கிரமங்களிலும், அந்தரமைந்தும் இடை நிற்பன என வைத்துக்கொண்டு, எத்தனை கிரமங்களிருத்தல் கூடுமென ஆராய்வாம்

	1	2	3	4	5	6	7	8
குமபம்								
கற்கடகம்								
தனு								
இடபம்								
துலாம்								
மீனம்								
சிங்கம்								
மகரம்								
மிதுனம்								
விருசசிகம்								
மேடம்								
கன்னி								

அந்தரமைந்தும் நிற்கக்கூடிய இடங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடையாளப்படுத்தாத வெற்றிடங்கள் நரம்பு (இசைச்சுரம்) நிறகுமிடங்களாம்.

முதற்பத்தியிலே, குமபம், கற்கடகம், தனு, இடபம், துலாம், மீனம், சிங்கத்தில் நரம்பு நின்றன ஆதலின், அது தாரககிரமத்தைத் தருகிறது.

6 ஆம் பத்தியிலே, குமபம், கற்கடகம், மகரம், மிதுனம், விருசசிகம், மேடம், கன்னியிலே நரம்பு நின்றன ஆதலின், அது இளிகிரமமாகிறது

5 ஆம் பத்தியிலே, குமபம், கற்கடகம், தனு, மிதுனம், விருசசிகம், மேடம், கன்னியிலே நரம்பு நின்றன. ஆதலின், அது குரககிரமமாகிறது.

எட்டுப்பத்தியிலும் நரம்புநின்ற தன்மையைச் சுருதிவீணையிலே அமைத்துக் காண்பாம்

பாலைத்திரியல்

	மீனம்	மேடம்	இடம்	மிதுனம்	கறகடகம்	சிங்கம்	கன்னி	தூலம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்	கிரமம்	பாலை
	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22		
1	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	கை	தாரம்	செவ்வழிப்பாலை
2	உ	—	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	—	விளரிப்பாலை
3	—	உ	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	துததம்	படுமலைப்பாலை
4	—	உ	இ	—	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	விளரி	கோடிப்பாலை
5	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	குரல	செம்பாலை
6	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	இளி	அருமபாலை
7	—	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	கை	—	மேறசெம்பாலை
8	கை	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	—	அ-செவ்வழிப் பாலை

துலைநிலைக் குரலும் தனுநிலை துததமும்
நிலைபெறு குமபதது ரோகைக் கிளையும்
மீனத துழையும் விடைநிலத திளியும்
மானக கடகதது மன்னிய விளரியும்
அரியிடைத தாரமும் அணைவுறக் கொளவே

என்னும் விதிககியைய, முதற்பத்தியின் நரம்புகள் நின்றன. இது தாரக்கிரமம். கைககிளை குரலாகச் சுருதிவீணையிலே தோன்றும் பாலை செவ்வழிப்பாலை அலகு நிலையெண்கள் (கருவியிற் காணப்படுவன) இவை :

	0	1	5	9	10	14	18	22
	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
அலகெண்கள்		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	1	4	4	4

இனி, இரண்டாமபத்திககு வருவாம் இங்குச் சிங்கம் மறையக், கன்னி தோன்றுகிறது. அஃதாவது, சிங்கத்தில் நின்ற தாரம் கன்னியை அடைகிறது பிற வேறுபாடிலை.

அலகுநிலையெண்கள்	0	1	5	9	11	14	18	22
அலகெண்கள் .		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	2	3	4	4

யாழ் நூல்

இது விளரிப்பாலையாம் நிற்கிறது. தாரமும் உழையும் பொருந்தாமையின், கிரமமற்றிருக்கு மிதனைப் பண்டையோர் கிரமமாகக் கொண்டிலர்.

மூன்றும் பத்தியிலே, மீனம் மறைய, மேடந் தோற்றுகிறது அஃதாவது, மீனத்தினின்ற உழை மேடத்தை யடைகிறது.

அலகுநிலையெண்கள் . 0 2 5 9 11 14 18 22

அலகெண்கள் : உ இ வி தா கு து கை
 2 3 4 2 3 4 4

இது ஆறும் பத்தியிலுள்ள இளிக்கிரமத்திற்கு எதிர்நிரனிறையாக அமைந்தது. இதில் குரலும் இளியும் மும்மூன்றலகும், துத்தம், விளரி, கைக்கிளை தனித்தனி நான்கலகும் பெற்றன. இடமுறையிலே, இதனை முந்தையோர் கொண்டதுபோல, இளிக்கிரமத்தின் பகுதியாகக்கொண்டு, பாலைகளுக்கு எதிர்நிரனிறையாக எய்திய பெயர்களைக் கொள்ளலாம் ஆனால், வலமுறையிலே இது ஒரு தனிப்பாலையாகக் கொள்ளுதற்குரியது. துத்தம் முதலாக அலகுகளை நிறுத்தி,

து கை உ இ வி தா கு
4 4 2 3 4 2 3

இதனை யாம் துத்தக்கிரமமெனக் கொள்வாம். இந்நிரல் குரல் குரலாகிய மேற்செம் பாலையாதல் காண்க துத்தங் குரலாயது செம்பாலை கைக்கிளை குரலாகிய படுமலைப் பாலையே சுருதிவீணையில் அமைந்து நிற்பது உழை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை, இளி குரலாக அரும்பாலை, விளரி குரலாகக் கோடிப்பாலை, தாரங் குரலாக விளரிப் பாலை என்னுமிவை நிரையாகத் தோற்றுவன.

நான்காமபத்தியிலே, துலாம் மறைய, விருச்சிகந் தோற்றுகிறது ஆதலினாலே, துலாததில்நின்ற குரல் விருச்சிகத்தை யடைகிறது

அலகுநிலையெண்கள் 0 2 5 9 11 15 18 22

அலகெண்கள் உ இ வி தா கு து கை
 2 3 4 2 4 3 4

இது ஐந்தாம்பத்தியிலுள்ள குரற்கிரமத்திற்கு எதிர்நிரனிறையாக அமைந்தது இடமுறையிலே, இதனை, முந்தையோர் கொண்டதுபோலக், குரற்கிரமத்தின் பகுதியாகக்கொண்டு, பாலைகளுக்கு எதிர்நிரனிறையாக எய்திய பெயர்களைக் கொள்ளலாம் ஆனால், வலமுறையிலே, இது ஒரு தனிப்பாலையாகக் கொள்ளுதற்கு உரியது. விளரி முதலாக அலகுகளை நிறுத்தி,

வி தா கு து கை உ இ
4 2 4 3 4 2 3

இதனை யாம் விளரிக்கிரமம் எனக் கொள்வாம். இந்நிரல் இளி குரலாகிய மேற்செம் பாலையாதல் காண்க. விளரி குரலாகச் செம்பாலையும், தாரங் குரலாகப் படுமலைப்பாலையும், குரல் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலையும், துத்தம் குரலாக அரும்பாலையும், கைக்கிளை

பாலைத்திரியல்

	மீனம்	மேடம்	இடம்	மிதுனம்	கற்கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	தூலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்	கிரமம்	பாலை
	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22		
1	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	கை	தாரம்	செவ்வழிப்பாலை
2	உ	—	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	—	விளரிப்பாலை
3	—	உ	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	துததம்	படுமலைப்பாலை
4	—	உ	இ	—	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	விளரி	கோடிப்பாலை
5	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	குரல	செம்பாலை
6	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	இளி	அருமபாலை
7	—	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	கை	—	மேறசெம்பாலை
8	கை	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	—	அ-செவ்வழிப் பாலை

துலைநிலைக் குரலும் தனுநிலை துததமும்
நிலைபெறு குமபதது ரோகைக் கிளையும்
மீனத துழையும் விடைநிலை திளியும்
மானக கடகதது மன்னிய விளரியும்
அரியிடைத தாரமும் அணைவுறக் கொளவே

என்னும் விதிககியைய, முதற்பத்தியின் நரம்புகள் நின்றன. இது தாரக்கிரமம். கைககிளை குரலாகச் சுருதிவீணையிலே தோன்றும் பாலை செவ்வழிப்பாலை அலகு நிலையெண்கள் (கருவியிற் காணப்படுவன) இவை :

	0	1	5	9	10	14	18	22
	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
அலகெண்கள்		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	1	4	4	4

இனி, இரண்டாமபத்திககு வருவாம் இங்குச் சிங்கம் மறையக், கன்னி தோன்றுகிறது. அஃதாவது, சிங்கத்தில் நின்ற தாரம் கன்னியை அடைகிறது பிற வேறுபாடிலை.

அலகுநிலையெண்கள்	0	1	5	9	11	14	18	22
அலகெண்கள் .		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	2	3	4	4

அலகுநிலையெண்கள்	0	2	6	9	11	15	19	22
அலகெண்கள் :	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	
	2	4	3	2	4	4	3	

ஏழாம்பத்தியிலே, கறகடகம் மறையச சிங்கம தோன்றுகிறதாதலின், கறகட கத்தில் நின்ற விளரி சிங்கத்திற்குச் செல்லுகிறது

அலகுநிலையெண்கள்	0	2	6	10	11	15	19	22
அலகெண்கள்	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	
	2	4	4	1	4	4	3	

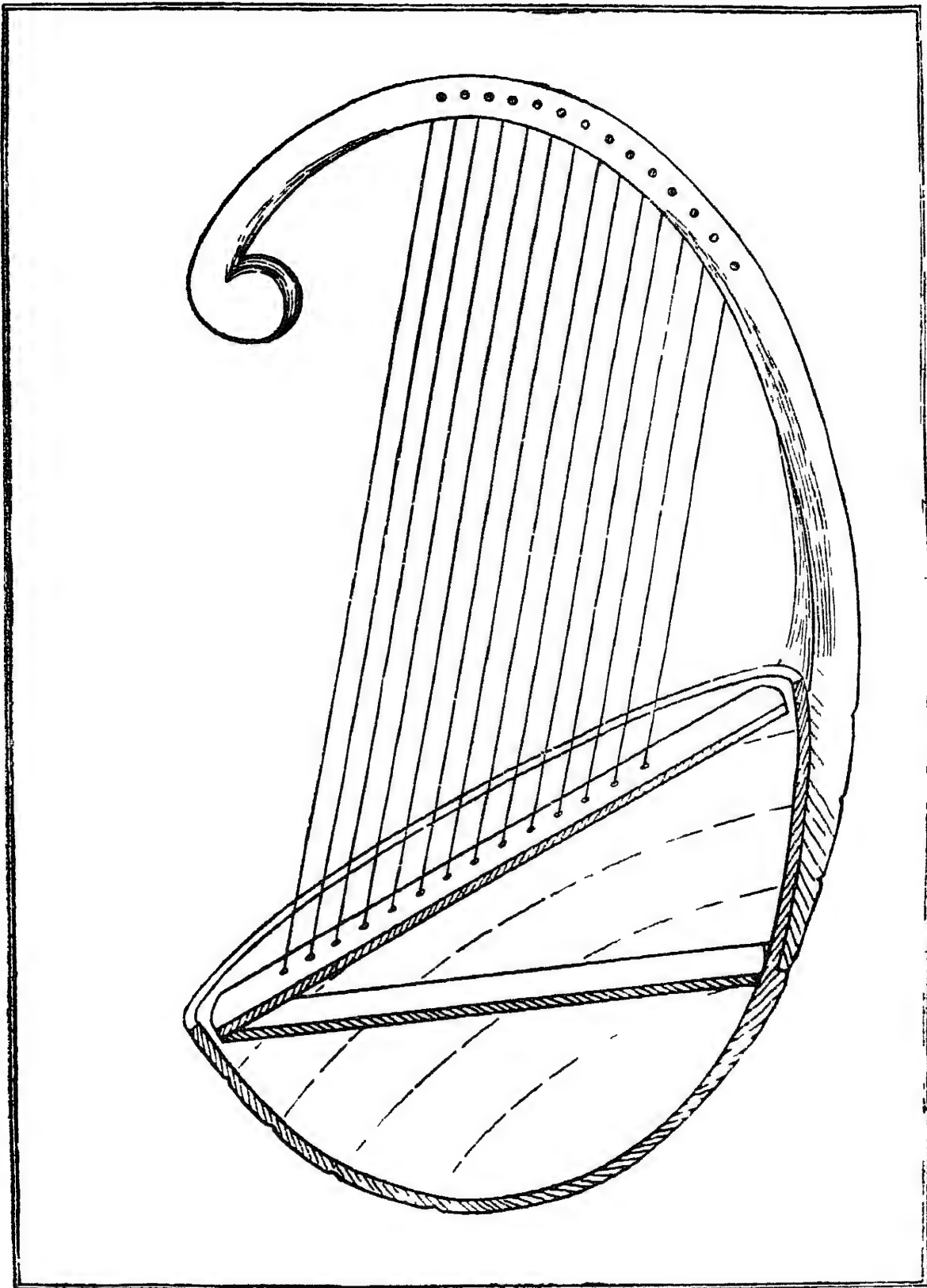
இக்கிரமம் இரண்டாமபத்தியிற ரோன்றியதன் எதிர்நிரனிறை யாகும் இதுவும் தள்ளப்பட்டது

எட்டாம்பத்தியிலே, கும்பம மறைய மீனம தோன்றுகிறதாதலின், கும்பத்தில் நின்ற கைக்கிளை மீனத்திற்குப் போயவிட்டது முதற்பத்திககு இது எதிர்நிரனிறை யானது. இதன் பாலைகள் முதற்பத்திப பாலைகளினின்று உருவு வேறுபட்டிலவாத லின், இதுவும் கொள்ளப்பட்டிலது.

நரம்புகள் இடம்மாறிப் புதுக்கிரமங்களை ஆக்கிய முறையிலே, இரண்டாம் பத்தியிலே தாரம இடமாறியது, மூன்றாமபத்தியிலே தாரத்துட்டோன்றிய உழை இடம மாறியது, நான்காமபத்தியிலே உழையுட்டோன்றிய குரல் இடம மாறியது; ஐந்தாம்பத்தியிலே குரலுட்டோன்றிய இளி இடம் மாறியது, ஆறாம்பத்தியிலே இளியுட்டோன்றிய துத்தம் இடம மாறியது; ஏழாம்பத்தியிலே துத்தத்துட்டோன் றிய விளரி இடம் மாறியது, எட்டாமபத்தியிலே விளரியுட்டோன்றிய கைக்கிளை இடம மாறியது அனைத்தும ஒரு வீடு தள்ளி நின்றமையின், அவைநின்ற அடைவு முதலில நின்ற அடைவினை நிகாத்தது

தாரக்கிரமம் முதலிற்றோன்றியதாதலின், அதன் அமைப்பினை யுணர்ந்தாலன் றிப், பிற கிரமங்களை யுணர்ந்தலரிது ஆயினும், இசைககு அது அததுணை வாயப் புடையதல்ல அக்காரணத்தினாலே, அது வழககு வீழந்தது குரற்கிரமம் சிறப் புடையது. ஆதலின், அதனை வழக்கிற்குக் கொண்டுவர முயலவேண்டும்.

செம்பாலை, கோடிப்பாலை, படுமலைப்பாலை, விளரிப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை என்னும் ஐந்தும், பெருமபாலையும், அந்தரப்பாலையுமாய், இவ்விரண்டு உருவம் பெறுவ. மேறசெம்பாலையும், அருமபாலையும், பெரும்பாலையுளமாததிரம் நிற்பன. அந்தரப்பாலைகளைப் பாடும்போது, நிரல முதலில நிற்கும் இசை நரம்பினை இறுதியி லும் பெய்து பாடவேண்டும், அப்படிப் பெய்யுமிடத்து, அவை முற்றிலும் பெரும் பாலையினுருவமே பெறுவ வட்டப்பாலையில் இணைநரம்பு தொடுக்குமிடத்திற்றான் பாலை பன்னிரண்டுகொள்ளுதல் வேண்டும் பண பிறப்பதற்குப் பெரும்பாலை யேழுமே நிலைக்களமாவன. 'இவ்வேழு பெருமபாலையினையும் முதலடுத்து நூற்று மூன்று பண்ணும் பிறக்கும்' என வேணிற்காதையுட் கூறியிருப்பதை நோக்குக.



B1. சகோட மரம்

பாலைத்திரியல்

‘பன்னிரு பாலையினுருத் தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்றாதற்குக் காரணமாமெனக் கொள்க’ என்பதை உரிய விடத்தில் ஆராய்வாம்.

6. சகோடயாழ்க் கருவிக்கு இசைகூட்டுதல்

உழைமுதற் கைக்கிளையிறுவாக நரம்புகளைக் கட்டிப், பதினாலு நரம்புகளையும் இளிக்கிரமத்திலே வைப்போமாக. இளிக்கிரமத்தின் அலகெண்கள், இளி முதலாக 4 3 2 4 4 3 2 ஆகும் அங்ஙனமாதலின், அலகுநிலையெண்கள் உழையில 0ஐ வைத்து, அலகுகளைக் கூட்டிச் செல்லக் கிடைப்பன.

	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
அலகெண்கள் :	4	3	2	4	4	4	3	2
அலகுநிலையெண்கள்	0	4	7	9	13	17	20	22

மேற்றானதது அலகுநிலைகள் 22 அலகு கூட்டிப்பெறுதற்குரியன.

இளிக்கிரமத்திலே உழைநரம்பு மேடத்தில நிற்கிறது. ஆதலினாலே, ஐந்து அந்தரங்களும் மேடப்பாலையுட் பெறுதற்குரிய அப்பாலை வருமாறு

0 3 4 7 8 9 12 13 16 17 20 21 22

அலகுநிலைகளை நீக்கி, எஞ்சினின்ற 3, 8, 12, 16, 21 என்னும் ஐந்தும் அந்தரங்களின் அலகுநிலைகளாவன இவற்றுள்ளே 12, 3 என்னும் இரண்டும் தாரத்தாக் கத்தினாலே ஒவ்வோரலகினை யிழந்து, 11, 2 என நிற்பன. மேல்வரும் அரங்கேற்று காதையுரை என்னும் பிரிவினுள்ளே இதனைத் தெளிவுபடுத்துவாம் பற்றிசையாகிய 3 அலகிலே குற்றிசையாகிய ஓரலகை நீக்க, எஞ்சிநிற்பது விதியிசையாகிய 2 என மேலே இசைநரம்பியலுட் காட்டினாம். இதன் அசைவெண்விகிதம் $\frac{3}{2}$. மேலும், 12 இல ஓரலகு நீக்கிப்பெற்ற 11 கிளை 11 ஆகும் மற்ற நரம்பு அந்தரக் கோலகளின் அசைவெண் விகிதங்களையும், பிறவறறையும் ஒருங்குசேத்து எழுதுவாம்.

நரமபுகள்	உழை	உழை அந்தரம்	இளி	விளி	விளி அந்தரம்	தாரம்	தாரத்தி னந்தரம்	குரல்	குரலந்தரம்	துத்தம்	கைக்கிளை	கைக்கிளை யந்தரம்
அலகுநிலையெண்கள்	0	2	4	7	8	9	11	13	16	17	20	21
அசைவெண் விகிதங்கள்	1	$\frac{8}{3}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{8}{3}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{24}{13}$
அசைவெண்கள்	240	243	270	288	303	320	324	360	384	405	432	455

அடியார்க்குநல்லார் குழலுக்குக் காட்டிய துளையளவினைக்கொண்டு, சமன் உழையின் அசைவெண் 480 எனக் கண்டாம். அங்ஙனமாதலின், மெலிவு உழையின் அசைவெண் 240 ஆகும் இவ் வெண்ணினை அசைவெண் விகிதங்களினுற் பெருக்கிப் பிற அசைவெண்களைப் பெறுக. மேற்றானதது அலகுநிலையெண்கள தானதலகுநிலையாகிய 22 கூட்டிப் பெறுதற்குரிய அசைவெண் விகிதங்களும் அசைவெண்களும் இரட்டிததுப் பெறுதற்குரிய இவ்வாறு நரம்புகளமைந்த சகோடயாழ்க் கருவிககுப பாணன் இசைகூட்டிய மரபினைத் தருவாம்.

கிளையியைபாக (ஷட்ஜ பஞ்சமமாக) இசை கூட்டுதலைச் 'ச-ப' எனவும், ஒன்றிறிக் (ஷட்ஜததோடு ஷட்ஜமாக) இசைகூட்டுதலைச் 'ச-ச' எனவும் குறியீடு செய்து எழுதுவாம்.

உழை 0 (ச-ப) குரல 13
 குரல 13 (ச-ப) இளி 26
 இளி 26 (ச-ச) இளி 4
 இளி 4 (ச-ப) துத்தம் 17
 துத்தம் 17 (ச-ப) விளரியந்தரம் 30
 விளரியந்தரம் 30 (ச-ச) விளரியந்தரம் 8
 விளரியந்தரம் 8 (ச-ப) கைக்கிளையந்தரம் 21
 கைக்கிளையந்தரம் 21 (ச-ப) தாரத்தந்தரம் 34
 தாரத்தந்தரம் 34 (ச-ச) தாரத்தந்தரம் 12
 தாரத்தந்தரம் 12 (ச-ப) உழையந்தரம் 25
 உழையந்தரம் 25 (ச-ப) குரலந்தரம் 16
 குரலந்தரம் 16 (ச-ப) விளரி 29
 விளரி 29 (ச-ச) விளரி 7
 விளரி 7 (ச-ப) கைக்கிளை 20
 கைக்கிளை 20 (ச-ப) தாரத்தந்தரம் 33
 தாரத்தந்தரம் 33 (ச-ச) தாரத்தந்தரம் 11
 தாரத்தந்தரம் 11 (ச-ப) உழையந்தரம் 24
 உழையந்தரம் 24 (ச-ச) உழையந்தரம் 2

தாரத்தந்தரமும், உழையந்தரமும் 12, 3 என முதலிலமைந்து, 11, 2 ஆயின வாறு காண்க. 22, 35, 38, 39, 42, 43 எனனும் அலகுநிலைகளை, 0, 13, 16, 17, 20, 21 எனபவற்றோடு முறையே ஒன்றிறிற்கும்படி இசைகூட்டுக. (ஷட்ஜ மத்திம மாகிய) நடபியைபாக உழை 0 உடன் தாரம் 9ஐ இசைகூட்டுக. தாரம் 9 இனோடு ஒன்றிறிற்கத் தாரம் 31க்கு இசைகூட்டுக இவ்வாறு செய்யின், 14 நரம்பிற்கும், 10 அந்தரக்கோலுக்கும், பழைய பாணன் இசைகூட்டியதுபோல, யாமும் இசை கூட்டலாம்.

சுருதிவீணையோடு ஒப்பிட்டுச் சகோடயாழுககு இசைகூட்டுகிற எளிதான முறை யொன்றினைத் தருவாம் சுருதிவீணையின் மேருவிலே முதல நட்பியைபுத்

பாலைத்திரிபியல்

தந்தியில் 0 உம், இரண்டாம் கிளையியைபுத் தந்தியில் கிளை 2 உம் அமைந்து நின்றன. பன்னிரண்டு வீடு (சுவரஸ்தானங்)களின் கீழ் ஸ்தாயியிலும், மேல் ஸ்தாயியிலும் சுவரங்கள் படத்திற காட்டியவாறு அமைந்து நின்றன.

மேரு		சுருதிவீணையிலமைந்த சுருதிகள்																									
கிளை	2	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	24	25	26	29	30	33	34	35	38	39	42	43	46		
நடபு	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44		

ஆதாரசுருதி நிஷாதமாக, நடபியைபுத் தந்தியாகிய முதற்றந்திக்கு இசை கூட்டுக 240 என்னும அசைவெண்ணுடைய இசைக்கோலோடு ஒப்புநோக்கி இசை கூட்டுதல் பொருத்தமாகும் அதன்பின், இரண்டாந் தந்தியைப் 13 அலகு நிலையிலே பிடித்து, முதற்றந்தியோடு ஷடஜ பஞ்சமமாக இசையும்படி இசைகூட்டுக. முதற்றந்தியிலே அநதவீட்டில் மெலிந்த பஞ்சமமாகிய 11 நின்றதாதலின், இரண்டாந் தந்தியாகிய கிளையியைபுத்தநதி முதற்றந்தியினும பாக்க விதியிசையாகிய கிளை 2 கூடிநின்றதென்பது முடிபாகின்றது இரண்டு தந்தியிலும மெட்டுகளிலே குறிப் பிட்ட அலகுநிலைகள் அமைவன

சகோடயாமுக்கு வேண்டிய 0, 9, 22, 31, முதற்றந்தியாகிய நடபியைபுத் தந்தியிலே அமைந்தன. கிளை 2 கிளையியைபுத் தந்தியின் மேருவிலமைந்தது; அஸ்தாவது, தந்தியிலே யமைந்தது மற்ற அலகு நிலைகளெல்லாம் கிளையியைபுத் தந்தியின் மெட்டுகளிலமைந்தன இவற்றோடு ஒப்புநோக்கிச் சகோடயாமுக் கருவியின் 24 தந்திகளுக்கும் இசை கூட்டலாம் இப்படிச் செய்தல் எளிது.

7. அரங்கேற்று காதையில் யாழாசிரியனமைதி கூறிய

செய்யுடபாகத்துக்கு உரை

இப் பாலைத்திரிபியலிலும், இதன் முன்னின்ற இசைநரம்பியலிலும், இதனைத் தொடர்ந்தவரும் பண்ணியலிலும், நாம கொண்ட முடிபுகள் பல என்கருவியாக ஆராய்ந்து அறியப்பட்டன எண்ணானது சிறப்புடையுயிர்கடகுக் கண்போன்று உதவுவது. ஒழிபியலிலே, 'எண்ணலளவை', 'இசைக் கணிதம்' என்னும் பிரிவு களைக் கூர்ந்து கற்கும் மாணவர் இங்குக் கூறிய கணித முடிபுகளை எளிதில் உளங் கொள்வர்

எண்ணின் வழியாக இசைக்கருவியமையும், கருவியிலிருந் தெழுகின்ற இசை யானது இசைமரபிற்குப் பொருந்தி நிறைவு காரணமாகக் கருவியமைத்தற்குக் கைக்கொண்ட கணிதமுறையின் தகவுடைமையும், தகவின்மையும் புலப்படுவன

சுருதிவீணையினை அமைத்துக்கொள்ளும் மரபு எண் கருவியாகவே இந்நூலுட் பெறப்பட்டது. ஷட்ஜம் ஒழிந்த பதினோரிசை நிலையினும் இவ்விரண்டு சுருதிகள்

நிற்பன எனவும், அங்ஙனமாக ஒரே யிசைநிலையில் நிற்கும் இரண்டு சுருதிகள் தம்முள் ஒத்தும், ஒவ்வாதும் தோன்றும் இரட்டைப்பிள்ளைகள்போல்வன வெனவும், வடமொழிப் பரதமும் பிறவும் கூறுகின்ற முடிபினை, எண்முறையாலமைந்த கருவியிலே தோன்றும் இசைச்சுவரங்கள் ஒத்துவருகின்றன அஃதன்றியும், அவை இக்காலத்து இசையறிஞராலும் வழக்கிலுள்ளனவென ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆதலினாலே, நாம் கைக்கொண்ட கணிதமுறை பொருத்தமானமுறையென்பது பெறப்படுகின்றது.

நாம் இந்நூலுட் காட்டிய பழநதமிழ்த் தாரக்கிரமமானது எண்முறையாக ஆராய்ந்து அறியப்பட்டது. அது,

இளியிடப் கற்கடக மாம்விளரி சிவகம்
தனராத் தா மதுவாந—தனராக்
குரலகோற நனுத்துததம் குமபவ கிளையாம
வரவா லுழைமீன மாம

என்னும் மேற்கோட் குத்திரத்தோடு அமைகிறது. வடமொழிப் பரதத்திலே காந்தாரக்கிராமம் கூறப்படவில்லை. பரதர் காலத்திற்குப் பின்னிருந்த மகரநத நூலாசிரியரும், சங்கீதரத்தின்கர நூலாசிரியரும் காந்தாரக்கிராமம் தேவருலகத்திற்குப் போய விட்டதெனக் கூறினாரேனும், அதற்கியைந்த சுருதிகளிலை யெனக் கூறுகின்றனர் அவர் கூற்றுக் கணிதமுறைக்கு இயையவில்லை வடநூலாசிரியரும், தமிழ் நூலாசிரியரும் கூறும் ஷட்ஜ மத்திமக கிராமங்கள், நாம் கண்ட தாரக்கிரமத்திலிருந்து இயல்பாகவே பிறந்த இளி, குரற கிரமங்களாதலையும், இவையனைத்தும் ஒரேவிதிக்கு இயைந்து வருதலையும் நோக்கும்போது, எண்முறையாக இந்நூலினுள் நிறுவப்பட்ட பழநதமிழ்த் தாரக்கிரமம் பொருத்தமுடையதென்பது பெறப்படுகின்றது மத்திமக் கிராமமாகிய குரற்கிரமத்தின் எதிர்நிரளிறையாகிய விளரிகிரமத்திலிருந்து இயல்பாகவே தோன்றிய புதிய விளரிகிரமமானது, மேனாட்டு இசைக்கிரமத்தின் அடிப்படையாக அமைநதுநிற்பதை நோக்குமிடத்து, எண்ணென்னுங் கருவியானது எக்காலத்தும் எத்தேயத்தும் வேறுபடாது அமைவதென்பது தெளிவாகிறது.

இனி, அரங்கேற்றுகாதை யுரையினைக் கணிதமென்னுங் கருவிகொண்டு ஆராய்ப்புகுவாம்.

உரையினுள்ளே குறிப்பிடப்படுகிற ஏழ்பெரும்பாலைகள் எந்தக் கிரமத்திற்கு உரியவென்பதை முதலிலே ஆராய்ந்து காணவேண்டும் அதன்பொருட்டு ஏழினை யும் செம்பாலைமுதல் மேறசெம்பாலை யிறுவாய் முறையாக நிறுத்தி, அவைதமக்கு உரையாசிரியர் கூறும் குரனரமபுகளையும் உடன்வைப்போமாக.

உழை குரலாகச்	செம்பாலை
கைக்கிளை	படுமலைப்பாலை
துத்தம்	செவவழிப்பாலை
குரல்	அரும்பாலை

தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலை
விளரி ,, விளரிப்பாலை
இளி ,, மேற்செம்பாலை

இளி, விளரி, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, யெனக் குரல்நரம்புகள் கீழிருந்து மேல்நோக்கிச் செல்லுகின்றன. பாலைகளேமும் செம்பாலைமுதல் மேற் செம்பாலையீறாக மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செலுகின்றன. இவ்வாறமைவது எதிர்நிர னிறைக் கிரமத்திலேதான். நாம் மேலே ஐவகைக் கிரமங்களுக்கும் கண்ட முடிபு களை நோக்குமிடத்து, இது குரற்கிரமத்தி னெதிர்நிரனிறையென்பது தெளிவா கின்றது.

இளங்கோவடிகள் இங்குக் குறிப்பிடுகிற இசைக்கிரியைகளும், முடிபுகளும் குரற்கிரமத்திற்கு உரியனவா என்பது அடுத்த வினாவாகும்

இங்குக்கூறிய தாரத்தாக்கம் இளிக்கிரமத்திற்கு உரியது. அடியார்க்குநல்லார் தாமே, இக்காத்தை 63 ஆம் அடியின் உரையிலே, 'வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்து' என்பதற்கு 'இளிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல்வைத்து எனக் கூட்டி னும் அமையும்' என்றனர்

மேலும், 81 ஆம் அடியின் உரையிலே, 'வம்புறுமரபிற செம்பாலையாயது' என்பதற்கு 'உழைமுதலாகச் செம்பாலையாயது' என உரைகூறினர் தாரத்தாக் கத்தின்பின் 'வம்புறுமரபிற செம்பாலை' யாதற்கு முன்னின்றது கோடிப்பாலை யாதல் வேண்டும். உழைமுதற் கோடிப்பாலை இளிக்கிரமத்திற்கே உரியது.

'இறுதியாதியாக ஆங்கவை, பெறுமுறைவந்த பெற்றி நீங்காது' என்ற அடிகளுக்குப் பொருள்கூறுமிடத்துத், 'தாரம் முதலாகப் பெறுமுறைவந்தபடியே நீங்காமல்' என்றார் தாரமமுதற் செம்பாலை தோன்றுவது இளிக்கிரமத்திலேதான்.

அங்ஙனமாதலின், இளிக்கிரமத்து இசைக்கிரியைகளும் முடிபுகளுமே இக் காதையுட் கூறப்பட்டன என அறிகின்றும் குரற்கிரமத்து எதிர்நிரனிறைப்பாலை யினை இங்கு வைத்தது மாணாககன் மயங்குதற்கேதுவாகும்.

'இளிமுதலாகிய எதிர்படுகிழமையும்' எனப் பாடங்கொண்டு, பிற அமைதி களை நோக்காது உரையாசிரியரிருவரும் இளிக்கிரமத்திலுள்ள முடிபுகள் பொதிந்த செய்யுட் பாகத்திற்குக் குரற்கிரமத்துப் பாலைகளைத் தந்து பொருள்காண முயன்ற னர். பதிப்பாசிரியராகிய மகாமகோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் 'ஏர்படுகிழமை' யென் னும் பாடபேதமுண்டென்று காட்டுகிறார்கள் 'ஏர்படுகிழமை' என்னும் பாடமே பொருட் பொருத்தமானதென் றெண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

உரையினுள்ளே, 'இணை நரம்புடையன அணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது— இப்பதினாறகோவைப் பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த குரல் குரலா கிய அரும்பாலையும் இளி குரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத ஐந்து பாலை யும்' என்னுமிடத்து, 'இரட்டித்த' என்னும் பெயரெச்சம் பொருட் பொருத்தமாக 'ஐந்துபாலையும்' என்பதனோடு முடிந்து நிற்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு

ஆதாரமாக இவ்வியலின் 4 ஆம், 5 ஆம் பிரிவுகளினுள்ளே காட்டிய முடிபொன்றினை இங்குத தருகின்றும். பன்னிரு பாலைகளுள்ளே, செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ் வழிப்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை யென்னுமைந்தும் அநதரமாகவும், பெரும பாலையாகவும் வருதலின், இரட்டித்த நீர்மைய. ஒழிந்த அரும்பாலையும் மேற்செம பாலையும் பெரும்பாலையாக மாத்திரம் வருவன

உரையாசிரியர் இருவரும், 'இரட்டித்த' எனனும் எச்சத்தினை அரும்பாலை, மேற்செம்பாலைகளோடு முடிததுப் பொருள கொண்டமையினாலே, 'அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்தென்றவாறு' எனவும், 'மேற்செம்பாலை இளநரம்பு இரட்டித்த நிலைமையினை யுடைத்தாம்' எனவும் திரிபுபட்ட பொருள் கொள்வா ராயினார்.

'ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக்கேள்வி' எனபது முதற 'பொலியக்கோத்த புலமையோன்' என்பதீருக யாழாசிரியனமைதி கூறிய செய்யுட் பகுதியிலே, முததமிழ்ப் புலமை நிரம்பிய சேரமுனிவர், நமது பண்டைத்தமிழிசை மரபிற்கு அடிப்படையான முடிபுகளைக் கண்ணாடி மண்டிலத்திலே மலைக்குவட்டினைக் காட்டு வார் போலக் காட்டுகிறார் அம்முடிபுகளை ஆராயந்து காணப்புகுந்த இவ்வாராய்ச்சி ஒரு நூல வடிவாக விரிந்துவிட்டது ஆதலினாலே, இங்கு நாம் தொகுத்துரையாகக் கூறும் முடிபுகளின் விரிவையும் விளக்கத்தையும், இந்நூலினகதது அம்முடிபுகள் அதிகாரப்பட்டு நிறகுமிடங்களிலே கண்டு தெளிவது கறபோரா கடனாகும்

இளிககிரமத்திலே வட்டப்பாலை கூறிய விடத்துப் பதினேராம், பன்னி ரண்டாம் பாலைகளாக மேடத்திலும், கன்னியிலும் முறையே நிறுத்திய கோடிப் பாலையையும், செம்பாலையையும் இங்குத்தருவாம்.

மேடம்	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22	—	24
கோடிப்பாலை	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	—	உ
கனனி	11	—	15	—	19	22	—	24	—	28	31	—	33
செம்பாலை	தா	—	கு	—	து	கை	—	உ	—	இ	வி	—	தா

இங்குக்கூறிய அலகு நிலைகள் கும்பப்பாலையாக மெட்டுவைக்கப்பட்ட சுருதி வீணைக்கு இயைந்தன மேடப்பாலையாக இசை கூட்டப்பட்ட சகோடயாழிலே நரம்புகள் நின்ற அலகு நிலைகளைக்காண்பதற்கு, எல்லாவிடத்திலும் இரண்டலகு களைக் கழிக்கவேண்டுமென்று இவ்வியலின் 4ஆம் பிரிவினுள்ளே காட்டினும் அவ் வாறு செய்யக்கிடைப்பது.

மேடம்	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22
கோடிப்பாலை	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	—	உ
கனனி	9	—	13	—	17	20	—	22	—	26	29	—	31
செம்பாலை	தா	—	கு	—	து	கை	—	உ	—	இ	வி	—	தா

இது ஏழுநரம்புகளின் அமைதியினைக்காட்டுவது பதினான்கு நரம்புகளின் அமைதியைக்காட்ட, இதனை 22 அலகு கூட்டி, மேற்றுனத்திலும் எழுதவேண்டும்.

பாலைத்திரிபியல்

கைக்கிளையந்தரமாகிய 43ஆம் அலகுநிலை யுடைய அந்தரக்கோலே கருவியின் ஈற்றினின்றதாதலின, அதன்மேல் முதல் நரம்பிலிருநதெடுக்கவேண்டும்.

இளிக்கிரமத்தி னலகெண்கள் 4 3 2 4 4 3 2 என நின்றனவாதலின், தொடங்குமிடமாகிய உழையிலே வெற்றிலக்கத் (0) தை வைத்து, அலகுகளைக் கூட்டிச்சென்று, 0 4 7 9 13 17 20 22 எனனும் அலகுநிலைகளைப் பெறலாம். சகோடயாழிலே பதினான்கு நரம்புகளும் கோடிப்பாலையாக நின்ற அடைவினையும், தாரம் முதலாக எடுக்கும்போது அவை செம்பாலையாதலையும், தாரத்தாக்கத்தினாலே வம்புறுமரபிற் செம்பாலையாதலையும் பின்வருமாறு அமைததுக்காட்டலாம்

தானம்	கோடிப் பாலை		செம்பாலை		வம்புறு மரபிற் செம்பாலை	
	நரம்புகள்	அலகு நிலைகள்	நரம்புகள்	அலகு நிலைகள்	நரம்புகள்	அலகு நிலைகள்
மெலிவு	உ	0	தா	9	உ	0
	—	—	—	—	—	—
	இ	4	கு	13	இ	4
	வி	7	—	—	—	—
	—	—	து	17	வி	8
	தா	9	கை	20	—	—
*	—	—	—	—	தா	11
சமன்	கு	13	உ	22	கு	13
	—	—	—	—	—	—
	து	17	இ	26	து	17
	கை	20	வி	29	கை	20
	—	—	—	—	—	—

தானம்	கோடிப் பாலை		செம்பாலை		வம்புறு மரபிற் செம்பாலை	
	நரம்புகள்	அலகு நிலைகள்	நரம்புகள்	அலகு நிலைகள்	நரம்புகள்	அலகு நிலைகள்
சமன்	உ	22	தா	31	உ	22
	—	—	—	—	—	—
	இ	26	கு	35	இ	26
	வி	29	—	—	—	—
	—	—	து	39	வி	30
	தா	31	கை	42	—	—
*	—	—	—	—	தா	33
வலிவு	கு	35	உ	0	கு	35
	—	—	—	—	—	—
	து	39	இ	4	து	39
	கை	42	வி	7	கை	42
	—	—	—	—	—	—

* 'வனமையிற் கிடந்த தாரபாகம்' ஆனது தாரம் 31 க்கும் குரல 35 க்கு மிடையே வலிவுத் தானத்தில அமைந்த அந்தரக்கோலிலே குரலின் பாகத்தோடு

கூடி நின்றது. 'மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகம்' ஆனது தாரம் 9 க்கும குரல் 13 க்கு மிடையே மெலிவுத்தானத்தி லமைந்த அந்தரக்கோலிலே தாரபாகத்தோடு கூடி நின்றது. இவ்வீரிடத்தும் கைக்கிளை யமையுமென்றதை உரைசாலடிகள் திட்ப நுட்பஞ் செறியக் கூறுகிறார்.

தாரங் கைக்கிளையாகுமிடத்து, விளரி துத்தமாதலும், குரல் உழையாதலும், பிறவுந் தத்தங் கிளையாதலும் வேண்டப்படும். தாரம் தன்னோரலகை விளரிக்குக் கொடுக்க, நான்கலகுபெற்ற விளரி, தன்னீர்மைதிரிந்து, துத்தத்தின் நீர்மையினை யடைந்தது. எஞ்சிநின்ற தன்னோரலகினோடு, குரலினின்று ஈரலகு பெற்ற தாரம் கைக்கிளையின் நீர்மையுறறது ஈரலகோடுநின்ற குரல உழைநீர்மை யெய்திற்று. குரற்பின்னின்ற துத்தம், கைக்கிளை, உழை, அலகுவேற்றுமை யின்றி, முறையே இளி, விளரி, தாரம் ஆயின. பண்டை விளரியின் முன்னின்ற உழையும் இளியும், தாரமும் குரலும் ஆயின. தாரங் கைக்கிளையாயிற்று என்பதும், தாரமழிய, அத னிடத்தினைக் கைக்கிளையடைந்தது என்பதும் ஒரே முடிபின. அலகென்களை வைத்து, மேற்கூறிய தாரத்தாக்கத்தினைத் தெளிவுபடுத்துவாம்

பண்டைநிலை	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
	4	3	2	4	4	3	2
	4	4	3	2	4	3	2
திரிந்தநிலை	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா

அலகுநிலையெண்கள் பின்வருமாறு அமைவன

பண்டைநிலை	0	4	7	9	13	17	20	22
திரிந்தநிலை	0	4	8	11	13	17	20	22

ஆதலினாலே, தாரத்தாக்கம் செயதற்கு, 7, 9 என்னும் நரம்புகளை யிசையாமல, 8, 11 என்னும் அந்தரக்கோல்களை யிசைத்தலவேண்டும் மேற்றுனத்திலே 29, 31 என்னும் நரம்புகளை யிசையாது, 30, 33 என்னும் அந்தரக்கோல்களை யிசைத்தல வேண்டும். இம்மாற்றத்தினாலே, உழைமுதலாக நின்ற கோடிப்பாலை, தன்னீர்மை திரிந்து செம்பாலை யாயிற்று. இது தன்னீர்மை திரிந்து புதியநீர்மையைப் பெற்ற தாதலின், 'வம்புறுமரபிற செம்பாலை' யெனப்படடது 9 அலகு, 13 அலகுகளால வேறுபட்ட நரம்புகள் நடபாகவும், கிளையாகவும் அணையும் நீர்மைய.

தாரம்முதற் செம்பாலையாக நின்ற நரம்பு பதினான்கினையும் வைத்து, ஒவ் வொன்றிலும் 9 அலகைக் கழித்தது நோக்குவோமாக. வலிவுத்தானத்தில் நின்ற மூன றுக்கும தனித்தனி 44 அலகைச் சோத்தபின், 9 ஐக கழிக்கவேண்டும்.

	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
முதலேழு நரம்புகள்	9	13	17	20	22	26	29
9 ஐக கழிக்க வருவன	0	4	8	11	13	17	20

பாலைத்திரியல்

மற்ற ஏழு நரமபுகள	31	35	39	42	44	48	51
9 ஐக கழிக்க வருவன	22	26	30	33	35	39	42

தாரம முதலாகிய செம்பாலையினை வைத்து, 9 ஐக கழித்துப் பெற்ற எண்கள் வம்புறுமரபிற் செம்பாலையில் நின்ற எண்களாதல காண்க

ஆதலினாலே, செம்பாலையில் நின்ற பதினான்கினையும் வம்புறுமரபிற் செம்பாலையில் நின்ற பதினான்கினையும் இணைநரம்பாகச சேர்த்து இசைக்கலாம் என்பது பெறப்படுகின்றது

பொருளுணர்ச்சிககு இன்றியமையாத இசை முடிபுகளை ஆராய்ந்து உணர்ந்து கொண்டோம். இனிச, செய்யுட்பாகததை யெழுதி அதன பொருளைக் காணப் புகுவாம்

ஈரேழ் தொடுத்த செமமுறைக கேளவியின
 ஓரேழ் பாலை நிறுத்தல வேண்டி
 வனமையிற் கிடந்த தார பாகமும்
 மெனமையிற் கிடந்த குரலின பாகமும்
 மெய்க்கினை நரம்பிற் கைக்கினை கொள்ளக
 கைக்கினை யொழிந்த பாகமும் பொறபுடைத
 தளராத தாரம விளரிக சீத்துக
 கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளைபுந
 தன்கிளை யழிவுகண் டவளவயிற் சேர
 ஏனை மகளிருங் கிளைவழிச சேர
 மேல துழையினி சீழ்து கைக்கிளை
 வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாமது
 இறுதி யாதி யாக வாககவை
 பெறுமுறை வந்த பெற்றி நீங்காது
 படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலையெனக
 குரல்குர லாகத தற்கிழமை திரிந்தபின
 முன்னதன வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்கு
 இனிமுத லாகிய ஏர்படு கிழமையுங்
 கோடி விளரி மேற்செம பாலையென
 நீடிக் கிடந்த கேளவிக் கிடக்கையின
 இணைநரம புடையன வணைவுறக கொண்டாங்கு
 யாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக
 குழனமேற் கோடி வலமுறை வலிய
 வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லரம
 பொலியக கோத்த புலமையோன

—கிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, 70—84

‘ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேளவியின்
ஓரேழ் பாலை நிறுத்தல வேண்டி’

கேள்வி-யாழ்க்கருவி. ‘தொடையமை கேளவி யிடவயிற ருழீஇ’ (பெரும்பாணாற்றுப்படை, 16) என்னும் வழக்கினை நோக்குக.

ஈரேழ்தொடுத்த செம்முறைக்கேளவி-சகோடயாழ் ‘கோஷாவதி’, ‘சகோஷ’ என்னும் வடமொழிப்பெயர்கள் ‘கோடபதி’, ‘சகோடம்’ எனத்திரிந்து, பிற்காலத்திலே தமிழ் வழக்கில வந்தனவெனக் கொள்ளலாம். செம்முறைக்கேள்வி யென்ற தமிழ் வழக்கு, மொழிபெயர்ப்பினாலே, ‘கோஷாவதி’, ‘சகோஷ’ ஆகிப், பின்பு ‘கோடபதி’, ‘சகோடம்’ எனத் தமிழில் வந்து வழங்கியதெனக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். ‘செம்முறைக்கேளவி’ யென்பதே சகோடயாழுகு இயைந்த பழைய தமிழ்ப்பெயர் ‘பிழையாமரபின ஈரேழ்கோவை’ என வேளிறகாதையுட் கூறியதனை நோக்கச், சகோடயாழுக்கு ‘ஈரேழ்கோவை’ எனனும் பெயரும் உளதென்பது தெளிவாகின்றது.

ஓரேழ்பாலை-செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை எனபன. கருவியிலமைந்த முறையில ஏழு நரம்புகளை யிசைக்க ஒரு பாலையாகும் ஆரோசையாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை வலமுறை, அமரோசையாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை இடமுறை. செம்பாலை முதல மேற்செம்பாலை யீறாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை வலமுறை; மேற்செம்பாலை முதல செம்பாலை யீறாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை இடமுறை

நட்பியைபிற் றொடர்ந்து, செம்பாலை, அரும்பாலை, மேற்செம்பாலை, அநதரச் செவ்வழிப்பாலை, அந்தர விளரிப்பாலை, அநதரப படுமலைப்பாலை, அந்தரக் கோடிப்பாலை, அநதரச் செம்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, விளரிப்பாலை, படுமலைப்பாலை, கோடிப்பாலை யென நிற்பது வட்டப்பாலை இடமுறை ஈற்றில நின்ற கோடிப்பாலையிலே நட்பியைபு செய்யுமிடத்து, முதலில் நின்ற செம்பாலை பிறக்குமாதலின், இவை வட்டப்பாலை எனப்பட்டன.

கிளையியைபிற் றொடர்ந்து, செம்பாலை, கோடிப்பாலை, படுமலைப்பாலை, விளரிப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அநதரச் செம்பாலை, அந்தரக் கோடிப்பாலை, அநதரப படுமலைப்பாலை, அநதர விளரிப்பாலை, அந்தரச் செவ்வழிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, அரும்பாலை என வருவது வட்டப்பாலை வலமுறையாகும். ஈற்றில் அரும்பாலையைக் கிளையியைபு செய்யச், செம்பாலை பிறக்குமாதலின், இவை வட்டப்பாலை யாயின. இவற்றையெல்லாம் சுருதிவீணையிலே தனித்தனி பிறப்பித்தற்கியன்ற அலகுநிலை யெண்களை இவ்வியலின் நான்காம் பிரிவிலே தந்தாம். அடுத்துநின்ற இரு பாலைகளை இயைய வைப்பது யாழ்க்கருவியிற்றான் அமையும் என்பதையும் அங்குக் குறிப்பிட்டாம்.

ஓரேழ் பாலை நிறுத்தல வேண்டி-ஏழ் பெரும் பாலையினையும், அவைதம்முள் அரும்பாலை, மேற்செம்பாலை யொழிந்த ஐந்தின் வேறுகியும், வேறுகாதும் நிற்கும்

பாலைத்திரிபியல்

அந்தரப்பாலை ஐந்தினையும் வட்டப்பாலையாக நிறுத்தல்வேண்டி என்பது பொருள். நிறுத்தும் முறையினைப் பின்னர்த் தருவாம்.

‘வனமையிற கிடந்த தர பாகமும்
மெனமையிற கிடந்த குரலின் பாகமும்
மெயக்கிளை நரம்பிற கைக்கிளை கொள்ளக
கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத
தளராத தாரம விளரிக தேதுக்
கிளைவழிப் பட்டனள்’

எனத் தாரத்தாக்கங் கூறினா. இது உரை தொடங்குமுன்னரே தெளிவுபடுத்தப் பட்டது. ‘கிளைவழிப்பட்டனள்’ எனப் பெண்பால் வினைமுற்று வருதலை ஆராய வேண்டும் ஆய்ச்சியர் குரவையினுள்ளே, இடைமுதுமகள், படைத்துக் கோட் பெயரிடுவாளாய், எழுவர் மகளிர்க்குக் குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் எனப் பெயரிட்டு, மேலும் குரற்பெயரினை மாயவன் எனவும், இளிப் பெயரினைப் பலபததிரனெனவும், துத்தப் பெயரினைப் பின்னைப்பிராட்டி யெனவும் நிறுத்தினுள்ளென்றும், குரற்பெயரினள், தன் கிளையாகிய இளிப் பெயரினை நோக்கி, ‘யாம் முல்லைத்தீமபாணி பாடுதும்’ என்றாள் எனவும்கூறிய வழக்கினை நோக்கும்போது, ஆடலிலும், பாடலிலும் மகளிர்க்கு இசைநரம்புப் பெயரிட்டு, இசைக் கிரியைகளைக் குறிப்பிடும் வழக்கு இருந்தமை புலப்படுகின்றது இசை நரம்புகளை மகளிராகக், இளை, கிளை, பகை, நட்பு என்னு மிசைத் தொடர்புகளை யுரைக்கும் செய்யுள்வழக்குப் பண்டைநாளி லிருந்திருக்கவேண்டும் பாயிரவியலுட் காட்டிய ‘நீரரமகளிர் இன்னிசைப்பாடலி’ னுள்ளே இவ்வழக்கு எடுத்தாளப்பட்டது பாட்டு நின்ற ஆதார சுருதிக்குக் கிளையாகவோ நட்பாகவோ அமைந்த சுவரத்திலெடுத்து, ‘இளைநரம்புடையன அனைவுறக்கொண்டு’ பாடுதல் பற்றுப் பாடுதல் எனப்படும் பற்றுப்பாடுபவள், தன் கிளையினைச் சேர்ந்து, அக்கிளை நீர்மையளாக, ஏனை மகளிருந் தத்தமது கிளை நீர்மையராதல் வேண்டும்.

‘ஆககே கிளையும்
தன்கிளை யழிவுகண்டு அவள்வயிற சேர
ஏனை மகளிரும கிளைவழிச சேர
மேல துழையிளி கீழது கைக்கிளை
வம்புது மரபிற் செம்பாலை யாயது’

‘கைக்கிளை’ தொகுத்தல் விகாரத்தினாலே ‘கிளை’ யென நின்றது ‘ஒந பாதி மூல கொள டுறொந பாதி யுமையவள கொண்டு, இந் பாதியாலுடி இறந்தான புரரி’ எனப் பிற்காலத்துப் புலவரொருவா இறைவனைப் பாடுதற்கு இயைந்தது போன்ற நிகழ்ச்சியொன்று தாரநரம்பிற்கு எய்தியது கைக்கிளை தன் கிளையாகிய தாரத் தின் ஒரு பாதியைக் கொள்ள, விளரி மற்றப்பாதியைக் கொள்ளத், தாரநரம்பு அழிவுற்றது தன் கிளையாகிய தாரம் அழிவுற்றதனைக் கண்ட கைக்கிளை தாரம் நின்ற இடத்தினைச் சேர்த, துத்தமென்னும் மகள் விளரியினிடத்தினையும், உழை யென்பாள் குரலினிடத்தினையுஞ் சேர்ந்தனர். துத்தம், கைக்கிளை, உழை நின்ற

விடங்களிலே, முறையே, இளி, விளி, தாரம என்னும் மூவரும் எயதினர் (அரமகளிராதலினால் இசைமகளிரா அழிந்தும் அழிவதில்லை யென்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடற் குரியது) பண்டை இளி, உழை நின்ற விடங்களைக் குரலுந், தாரமும் அடைந்தன அவ்வாறடைதலினாலே, உழைமுதல் உழையீறாக அமைந்தநின்ற கோடிப்பாலை, தன னீர்மை கெட்டுத், தாரமமுதற் றுரமீறாக நின்ற செம்பாலையின் நீர்மையினை யெய்தி யது. மேலது உழையிளி யென்றதனால், வலமுறைச செம்பாலையாதல் பெற்றும், இடமுறைச செம்பாலை உழை, கைக்கிளை, துத்தம் என அமரோசையாகச் செல்லும் இயல்பினமைந்த செம்பாலையோடு உடனிறறவின, இது 'வம்புறு மர பிற செம்பாலையாயிற்று'

‘இறுதி யாதி யாக ஆககவை
பெறுமுறை வந்த பெற்றி னீங்காது’

இறுதி யென்றது தார நரம்பினை இளிக்கிரமத்திலே, தாரம் முதலாகச் செம்பாலை பிறக்கும் படுமலை முதலிய மற்றப் பாலைகள் முறையே தொடர்ந்து வருவன பாலை களையும், இளிக்கிரமத்திலே அவற்றிற்கு இயைந்த குரனரம்புகளையும் முறையாக வைப்பாம்.

குரனரம்புகள்

தாரம்
குரல்
துத்தம்
கைக்கிளை
உழை
இளி
விளி

பால்கள்

செம்பாலை
படுமலைப்பாலை
செவவழிப்பாலை
அருமபாலை
கோடிப்பாலை
விளிப்பாலை
மேறசெம்பாலை

பொருளைத் தெளிவுசெய்தல் கருதி, இக்காலத்து வழங்கும் குறியீட் டெழுத் துக்களினாலே இவற்றைக் காட்டுவாம் யாழ்க்கருவியிலே நரம்பு கட்டப்படடிருப் பது நிசரி க ம ப த நிசரி க ம ப த என்னும் முறையிலே யாகும் நாலாம் நரம்பாகிய காந்தாரத்திலிருந்து பதினோராம் நரம்பாகிய காந்தாரம்வரையு மிசைத் துச, செம்பாலையினைப் பெறலாம். அடுத்த மத்திமமுதல் மத்திமமீறாகப் படுமலைப் பாலையும், பஞ்சமமமுதற் பஞ்சமமீறாகச் செவவழிப்பாலையும், தைவதமமுதல் தைவத் தமீறாக அருமபாலையும் பெறுதற்குரிய முதலநரம்பாகிய நிஷாதமமுதல் எட்டாம் நரம்பாகிய நிஷாதமவரை யிசைத்துக் கோடிப்பாலையும், அதற்கடுத்த ஷட்ஜமமுதல் ஷட்ஜமீறாக இசைத்து விளிப்பாலையும், ரிஷபமமுதல் ரிஷபம் ஈறாக விசைத்து மேற் செம்பாலையும் பெறுதற்குரியன ஆதலினாலே, தாரத்தாக்கத்தினால் திரிபுபடாது நின்ற நிலையிலே, இளிக்கிரமமாக இசைக்கூடப்படட சகோடயாழ்க்கருவியிலே, நிஷாதமமுதலாக நரம்பு கட்டப்பட்ட நிரலிலே, பின்வரும் பால்கள் முறையே தோன்றுவனவாம்.

நிசரி க ம ப த நி
சரி க ம ப த நிச

கோடிப்பாலை
விளிப்பாலை

பாலைத்திரிபியல்

ரி க ம ப த நி ச ரி	மேற்செம்பாலை
க ம ப த நி ச ரி ஓ	செம்பாலை
ம ப த நி ச ரி க ம	படுமலைப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	செவ்வழிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	அரும்பாலை

தாரத்தாககத்தினாலே ரிஷப, காந்தாரங்கள், தாம் நின்ற 7 ஆம், 9 ஆம் அலகு நிலைகளை விட்டு, 8 ஆம், 11 ஆம் அலகுநிலைகளாகிய அநதரககோல்களை (கறுப்புக் கட்டைகளை) அடைந்தன இவ்வாறு அவை வேறுபட்டதனைக் காட்டுவதற்கு 'ரி க' வின்கீழ்க் கோடிட்டுக் குறிப்பாம்.

நி ச ரி க ம ப த நி	செம்பாலை
ச ரி க ம ப த நி ச	படுமலைப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	செவ்வழிப்பாலை
க ம ப த நி ச ரி க	அரும்பாலை
ம ப த நி ச ரி க ம	கோடிப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	விளரிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	மேற்செம்பாலை

என ஏழு பாலைகளும் நின்றன

'படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலையெனக்
குரல் குரலாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின் ,
முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்கு
இனிமுத லாகிய ஏர்படு கிழமையும்
கோடி விளரி மேற்செம்பாலையென
நீழிக் கிடந்த கேளவிக் கிடக்கையின் '

உழை, இனி முதலாயின தாரததாக்கத்தினாலே தாரம், குரல் முதலியவற்றின் நீர்மைபெற்று நின்றனவன்றோ, அவைதமமை அந்நீர்மையவாக வைத்துப், பின்னு மொரு முறை தாரததாக்கஞ் செய்வதுவே, 'முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்கு' எனக் கூறப்பட்டது அலகெண்களைவைத்து, இரண்டாம் திரிபினாலே எய்துகின்ற நீர்மையினை உயததுணாவாம்

பன்டை நிலை	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
	4	3	2	4	4	3	2	4
முதற்நிரிபினால் எய்திய நிலை	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
	4	4	3	2	4	3	2	4

யாழ் நூல்

இரண்டாந் திரிபினு
எய்திய நிலை

உ இ வி தா கு து கை உ
2 4 3 2 4 4 3 2

பண்டைநிலையிலே, கீழ்க்கோடிடடுக காட்டப்பட்ட விளரி, தாரம், குரல் முறையே பெற்றுநின்ற 3, 2, 4 என்னும் அலகுகள், தாரத்தாக்கத்தினாலே, 4, 3, 2 என நின்றமையினாலே, அந்நரம்புகள் துத்தம், கைக்கிளை, உழையின் நீர்மையினை எய்தியனவென்றும், பிறவும் அலகுதிரியாது தத்தம் கிளைநரம்பின் நீர்மையினை எய்தினவென்றும் மேலே காட்டினும் பண்டை நிலையிலே, கைக்கிளை, உழை, இளி என நின்ற மூன்றும், அலகு திரியாது, விளரி, தாரம், குரலாயின இவை பெற்று நின்ற 3, 2, 4 என்னும் அலகுகள், இரண்டாந்திரிபினாலே, 4, 3, 2 ஆக, இவை துத்தம், கைக்கிளை, உழையின் நீர்மை யெய்தின பிறவும் முறையே திரிபுற்றன

கருவியிலே, பண்டை நிலையிலே, கைக்கிளை, உழை, இளி, முறையே, 20 ஆம், 22 ஆம், 26 ஆம் அலகுநிலைகளில் நின்றன இவை நிலைமாறாமலே, முதற்றிரிபின் விளரி, தாரம், குரலென நின்றன. முதற்றிரிபினாலெய்திய தாரம், தான் பெற்று நின்ற 21 ஆம், 22 ஆம் அலகுகளில், 21 ஆம் அலகை விளரிக்குக் கொடுக்க, விளரி துத்தமாயிற்று எஞ்சிய 22 ஆம் அலகோடு குரலின் 23, 24 ஆம் அலகுகளைப் பெற்ற தாரம், கைக்கிளையாயிற்று 25, 26 ஆம் அலகுகளோடு நின்ற குரல், உழையாயிற்று

இந்த நீர்மைகளைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

பண்டை நிலை	கை	உ	இ
	20	22	26
முதற்றிரிபின் எய்திய நிலை	வி	தா	கு
	20	22	26
இரண்டாந்திரிபின் எய்திய நிலை	து	கை	உ
	21	24	26

முற்றிசையாகிய 4 அலகு இருகூறுகும்போது, விதியிசையாகிய கிளை 2 உம், நெட்டிசையாகிய நட்டி 2 உம் ஆகப் பிரியுமென மேலே இசைநரம்பியலினுட் காட்டினும் குரலின் ஒருகூறுகிய நெட்டிசை உழையாயிற்று மற்றகூறுகிய விதியிசை தாரத்தின் கூறுகிய குற்றிசையோடு சேர்தலினால் எய்திய பற்றிசை கைக்கிளையாயிற்று.

24, 26 என்னும் அலகுநிலை யெண்களில் தானத்தலகாகிய 22 ஐக் கழிக்கப் பெற்றன 2, 4 ஆகும். கருவியிலே 2 உழையினந்தரத்தில் நிற்கும் மேலும், 21 கைக்கிளையினந்தரத்தில் நிற்கும் கைக்கிளையையும் உழையையும் நரம்பிலிசைக்காது, அந்தரத்திலிசைப்பதே இரண்டாந் தாரத்தாக்கத்தின் முடிபாகும் இக்காலத்து வழக்குசொற்களிற கூறின், தைவத, நிஷாதங்களைக் கறுப்புக்கட்டையி லிசைக்க வேண்டுமென்பது. முதற்றிரிபின் பின்பே இரண்டாந்திரிபு எய்தியதாதலின, ரிஷப,

பாலைத்திரிபியல்

காந்தாரங்களைக் கறுப்புக்கட்டையில் வைத்தபின்பே, தைவத, நிஷாதங்களைக் கறுப்புக் கட்டையில் வைக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு திரித்தபின், இளி முதலாக எடுக்கக், கோடிப்பாலையாகும்; விளரி முதலாக, விளரிப்பாலையும் பிறவும் அடைவே தோன்றுவன

ச ரி க ம ப த நி ச	கோடிப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	விளரிப்பாலை
க ம ப த நி ச ரி க	மேற்செம்பாலை
ம ப த நி ச ரி க ம	செம்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	படுமலைப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	செவ்வழிப்பாலை
நி ச ரி க ம ப த நி	அரும்பாலை

சகோடயாழக்கருவியிலே உழையினந்தரம் முதலாக அரும்பாலை நின்றல் காண்க ஏழு பாலைகளும் மும்முன்று உருவமெய்துதலின், மொத்தம் இருபத்தோருருவமாயின.

வினைமுடிபுசெய்து செய்யுட்பொருளைக் காண்பாம்.

- (1) 'படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலையென நீடிக்கிடந்த கேள்விக் கிடக்கை',
- (2) 'குரல் குரலாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின் (படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலை திரிபெய்திக்) கோடி விளரி மேற்செம்பாலையென நீடிக்கிடந்த கேள்விக் கிடக்கை',
- (3) 'முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்கு, இளி முதலாகிய ஏர்படு கிழமையும் கோடி விளரி மேற்செம்பாலையென நீடிக்கிடந்த கேள்விக்கிடக்கை',

எனப்

- (1) பண்டைநிலைக்கும,
- (2) முதறறிபினாலெய்திய நிலைக்கும்,
- (3) இரண்டாந்திரிபினாலெய்திய நிலைக்கும்,

வைத்துப் பொருள் கொள்ளவேண்டும் இரண்டு திரிபினாலும எய்திய ஈரேழ் பாலைகள் இடநிலைப்பாலை யெனப்படுவன

கேள்விக்கிடக்கை-யாழினகதது நரம்பினதமைதி

பண்டைநிலையிலே, குரல்முதல மூன்றும்

ம ப த நி ச ரி க ம	படுமலைப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	செவ்வழிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	அரும்பாலை

என நின்றன

யாழ் நூல்

முதற்றிரிப்பின்பின், குரல்முதல் மூன்றும், (கீழ்க்கோடிடப்பட்ட 'ரி க' வோடு),

ம ப த நி ச ரி க ம	கோடிப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	விளரிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	மேற்செம்பாலை

எனவும்,

இரண்டாம் திரிப்பின்பின், இளிமுதல் மூன்றும், (கீழ்க்கோடிடப்பட்ட 'ரி க',
த நி' யோடு)

ச ரி க ம ப த நி ச	கோடிப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	விளரிப்பாலை
க ம ப த நி ச ரி க	மேற்செம்பாலை

எனவும் நின்றன

தாரக்கிரமத்திலே, இளிநரம்பு கோடிப்பாலைககு முதனிலையாகும். இளிக
கிரமத்திலே, இரண்டாந்திரிப்பினாலே, இளிநரம்பு மீட்டும கோடிப்பாலைககு முதனிலை
யாகு முரிமையினைப் பெறுதலினாலே, அவவுரிமை 'ஏபடு' எனனும் அடைமொழி
யாற் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

'இணை நரம்புடையன அணைவுறக் கொண்டாககு'

இணையும்நரம்பு, இணையாநரம்பு என இருவகைப்படுத்ததுமிடத்துப், பகை
நரம்பினை இணையாநரம்பு எனவும், இணை, கிளை, நடபு என்னும் மூன்றினையும் இணை
யும் நரம்பு எனவுங் கொள்ளவேண்டும் இவற்றின விரிவைப் பண்ணியலினுட
கூறுவாம் வலமுறையாக ஒருபாலையையும், இடமுறையாக அதன் எதிராநிரனிறைப
பாலையினையும் வைக்குமபோது, இரண்டும் இயைந்து நிறகின்ற மற்றொரு வகை
யணைவும இங்குக் கொள்ளப்பட்டது

இவவியலின் நான்காம பிரிவிலே காட்டிய நிரனிறை, எதிராநிரனிறைப பாலை
களின் இயைபுமுறையினைச் சகோடயாழ்க் கருவியிலே நரம்புகள்நின்ற அடைவாக
இங்குத் தருவாம்

நிரனிறை	குரலநரம்பு	எதிராநிரனிறை
கோடிப்பாலை	உழை	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	இளி	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	விளரி	செவவழிப்பாலை
செம்பாலை	தாரம்	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	குரல்	செம்பாலை
செவவழிப்பாலை	துத்தம்	மேற்செம்பாலை
அரும்பாலை	கைக்கிளை	விளரிப்பாலை

பாலைத்திரிபியல்

‘குழல்வழி யாமெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்பல் ஆமந்திரிகை’ (வேகசிந்தாமணி, 675 ஆம் பாடல் நச்சினார்க்கினியருரை மேற்கோள்) என்றமையின, பல கருவிகளும் ஒருங்கிசைக்கும் ஆமந்திரிகை (Orchestra) யிலே, முதலிற் குழலை யிசைத்தல் மரபு குழலிலே வட்டப்பாலை வலமுறையாகச் செல்ல, யாழிலே இடமுறையாகச் செல்லும் வட்டப்பாலை வலமுறை யிடமுறையும், ஆயப்பாலை வலமுறை யிடமுறையும் ஒருங்கியைநது நின்றலோடு, வலிவுத்தானத்தும், சமன் தானத்தும், மெலிவுத்தானத்தும் நின்ற நரம்புகள் இணை, கிளை, நட்பு என்னும் இசை மரபு தவறாது அமையவைத்தானாதலின், யாழாசிரியன் ‘வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம் பொலியக்கோத்த புலமையோ’ னாயினான்.

குழல்	யாழ்
கோடிப்பாலை	கோடிப்பாலை
படுமலைப்பாலை	செம்பாலை
விளரிப்பாலை	அருமபாலை
செவ்வழிப்பாலை	மேறசெம்பாலை
மேறசெம்பாலை	செவ்வழிப்பாலை
அருமபாலை	விளரிப்பாலை
செம்பாலை	படுமலைப்பாலை
கோடிப்பாலை	கோடிப்பாலை

முதலிலே யாழிற கோடிப்பாலை யிசைத்தல் வேண்டாவெனினும், வட்டப் பாலையாக நிறைவுபெறுதலைக் காட்டுதற்காக எழுதினும்

ஒவ்வொரு பாலைக்குந் தந்திருக்கும் ஆறு உருவங்களும் இணைநரம்பு அணையும் நீரமைய

நிஷாதம் முதலாகவுள்ள கோடிப்பாலையை ஒரு குழலோனும், நிஷாதத்தின் பஞ்சமமாகிய மத்திமம் முதலாகவுள்ள கோடிப்பாலையை மற்றொரு குழலோனும், மத்திமத்தின் பஞ்சமமாகிய ஷட்ஜம் முதலாகவுள்ள கோடிப்பாலையை மற்றொரு குழலோனும் எழுத்தெழுத்தாக இசைத்து வாசிக்க, அவை அணைந்துநின்று இன்பம் பயப்பன

இவை அணைவனவெனபதைக் கணிதவாயிலாகக் காட்டுமபொருட்டுச், சுவரங்கள் பெற்ற அசைவெண்களை மூன்றுநிரலாக வைப்பாம். இவ்வெண்கள் ‘சகோட யாழ்கருவிக்கு இசைகூட்டுதல்’ என்னும் 6 ஆம் பிரிவினின்று எடுக்கப்பட்டன. மேற்றானத்து அசைவெண்கள் கீழ்த்தானத்து அசைவெண்களின் இரட்டியாவன

நி ச ரி க ம ப த நி	240	270	288	320	360	405	432	480
ம ப த நி ச ரி க ம	360	405	432	480	540	607½	648	720
ச ரி க ம ப த நி ச	270	303½	324	360	405	455½	486	540

யாழ் நூல்

முதல்நிரலினெண்களை 8 இனாலும், இரண்டாம்நிரலினெண்களைப் 12 இனாலும், மூன்றாம்நிரலினெண்களை 9 இனாலும் பிரித்து நிறுத்தக்கிடைப்பது இதுவாகும்.

முதல நிரல்	30	33 $\frac{1}{2}$	36	40	45	50 $\frac{1}{2}$	54	60
இரண்டாம் நிரல்	30	33 $\frac{1}{2}$	36	40	45	50 $\frac{1}{2}$	54	60
மூன்றாம் நிரல்	30	33 $\frac{1}{2}$	36	40	45	50 $\frac{1}{2}$	54	60

மூன்று நிரலிலும் ஒத்தவருகின்றன, ஆதலினாலே, இவை அனைத்தும் ஒரே பாடியென்பது பெறப்படுகின்றது கருவிககு இசைகூட்டிய கணிதமுறையும் சரியான முறையே யென்பதையும் இம்முடிபு காட்டுகின்றது மூன்றாம் அணையுமெனினும், மூன்றினையும் ஒருங்குவைப்பதிலும் பார்க்க, முதலினையும் இரண்டினையும் அல்லது இரண்டினையும் மூன்றினையும் ஒருங்குவைப்பது கூடிய இன்பம் பயப்பது.

$\frac{1}{2} = \frac{2}{4}$; $\frac{1}{3} = \frac{2}{6}$ ஆதலின, முதல நிரல் நரம்புகளிலிருந்தெழும் 2 அலைகள், இரண்டாம் நிரல் நரம்புகளிலிருந்தெழும் 3 அலைகளோடு ஒன்றுவன. இரண்டாம் நிரல் நரம்புகளிலிருந்தெழும் 4 அலைகள், மூன்றாம் நிரல் நரம்புகளிலிருந்தெழும் 3 அலைகளோடு ஒன்றுவன இவ்வாறு சிறிய எண்களாக நின்று அனைவது சிறப்புடையது

யாழிற், செம்பாலை இடமுறைமெலிய, அது படுமலைப்பாலையாகிக், குழவிலே வலமுறை வலிந்து செல்லும படுமலைப்பாலையினோடு அனைவுறும்.

முதற்றிரிபின்பின் எய்திய நிலையில் அவை இவ்வாறுவன

நிரலினை	குரல்நரம்பு	எதிர்நிரலினை
கோடிப்பாலை	குரல்	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	துத்தம்	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	கைக்கிளை	செவ்வழிப்பாலை
செம்பாலை	உழை	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	இளி	செம்பாலை
செவ்வழிப்பாலை	விளரி	மேற்செம்பாலை
அரும்பாலை	தாரம்	விளரிப்பாலை

இரண்டாந்திரிபின்பின் எய்திய நிலையில் அவை இவ்வாறுவன :

நிரலினை	குரல்நரம்பு	எதிர்நிரலினை
கோடிப்பாலை	இளி	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	விளரி	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	தாரம்	செவ்வழிப்பாலை
செம்பாலை	குரல்	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	துத்தம்	செம்பாலை
செவ்வழிப்பாலை	கைக்கிளை	மேற்செம்பாலை
அரும்பாலை	உழை	விளரிப்பாலை

பாலைத்திரிபியல்

இணை நரம்புடையன அணைவுறக்கொள்ளும்பொருட்டு, ஒவ்வொரு பாலைக்கு மெய்திய அவ்வாறு உருவங்களையும் உடன்வைத்து, ஏழுபாலைகளும், வட்டப்பாலை யாகவும், ஆயப்பாலையாகவும், இடமுறையிலும் வலமுறையிலும் அமையுமாறு அவை தம்மை முறைப்படி நிறுத்துவாம்.

செவ்வழிப்பாலை

வலமுறை	இடமுறை
ப த நி ச ரி க ம ப	ரி ச த நி ப ம க ரி
<u>ரி க ம ப த நி ச ரி</u>	த ப ம <u>க ரி ச நி த</u>
<u>த நி ச ரி க ம ப த</u>	<u>க ரி ச நி த ப ம க</u>

விளரிப்பாலை

ச ரி க ம ப த நி ச	த ப ம க ரி ச நி த
ப த நி ச ரி க ம ப	<u>க ரி ச நி த ப ம க</u>
<u>ரி க ம ப த நி ச ரி</u>	<u>நி த ப ம க ரி ச நி</u>

படுமலைப்பாலை

ம ப த நி ச ரி க ம	க ரி ச நி த ப ம க
ச ரி க ம ப த நி ச	நி த ப ம <u>க ரி ச நி</u>
<u>ப த நி ச ரி க ம ப</u>	ம <u>க ரி ச நி த ப ம</u>

கோடிப்பாலை

நி ச ரி க ம ப த நி	நி த ப ம க ரி ச நி
ம ப த நி ச ரி க ம	ம <u>க ரி ச நி த ப ம</u>
ச ரி க ம ப த நி ச	ச நி த ப ம <u>க ரி ச</u>

செம்பாலை

க ம ப த நி ச ரி க	ம க ரி ச நி த ப ம
நி ச ரி க ம ப த நி	ச நி த ப ம <u>க ரி ச</u>
ம ப த நி ச ரி க ம	ப ம <u>க ரி ச நி த ப</u>

அரும்பாலை

த நி ச ரி க ம ப த	ச நி த ப ம க ரி ச
<u>க ம ப த நி ச ரி க</u>	ப ம <u>க ரி ச நி த ப</u>
<u>நி ச ரி க ம ப த நி</u>	<u>ரி ச நி த ப ம க ரி</u>

யாழ் நூல்

மேற்செம்பாலை

ரி க ம ப த ரி ச ரி

ப ம க ரி ச ரி த ப

த ரி ச ரி க ம ப த

ரி ச ரி த ப ம க ரி

க ம ப த ரி ச ரி க

த ப ம க ரி ச ரி த

மேலையவறநோடு அந்தரப்பாலையநதுரு சேரப், பன்னிரு பாலையாகும் அந்தரங்களைப் பாடும்போது, அவற்றின் முதலில நின்ற நரமபை ஈற்றிலும் பெய்து பாடுங்கால், அவை தத்தமது பெரும்பாலைகளினுருப் பெறுவன.

ஏழ் பெரும்பாலைகளையும் வட்டப்பாலையாக நிறுத்ததுமிடத்து, இடமுறையிலே, மேற்செம்பாலையிலிருந்து செவ்வழிப்பாலைக்கும், வலமுறையிலே, செவ்வழிப்பாலையிலிருந்து மேற்செம்பாலைக்குஞ் செல்லவேண்டும்

‘யாழ்மேற பாலை இடமுறை மெலியக
குழல்மேற கோடி வலமுறை வலிய
வலியும் மெலியும் சமனு மெல்லாம
பொலியக் கோதத புலமையோன்’

நிறுத்தலவேண்டி அணைவுறக்கொண்டு கோதத புலமையோன் என வினை முடிவு செய்க.

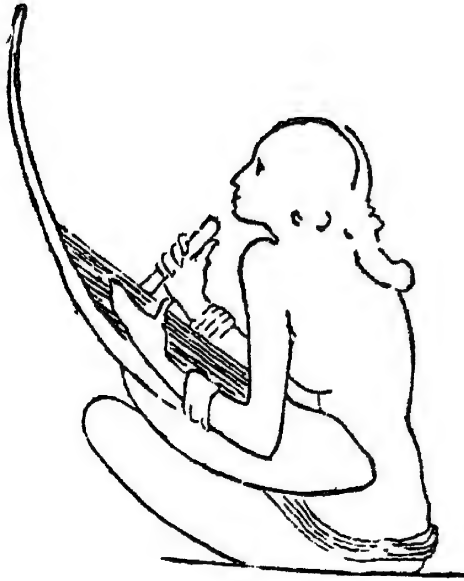
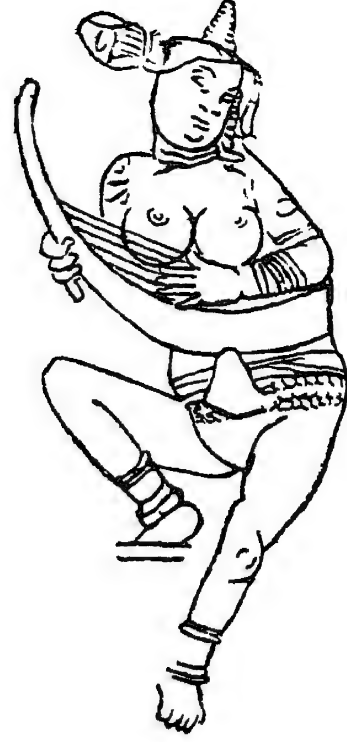
‘யாழ்மேறபாலை இடமுறைமெலிய’ எனபது ‘குழல்மேற் கோடி வலமுறை வலிய’ என்பதனை அவாவிநின்றதாதலின், யாழ்மேறபாலை வலமுறை வலியக், குழல் மேற்கோடி இடமுறைமெலியும் என்பது பெறப்பட்டது

இளியெதிர்க கிரமமாகிய துத்தக்கிரமத்திலே இசைகூட்டப்பட்ட யாழ் இடமுறை மெலியுரிடத்து, இளிக்கிரமமாக இசைகூட்டப்பட்டு வலமுறை வலியும் குழலினோடு செவ்விதின் அமைநது நிறகும். துத்த, விளரிக கிரமங்களிலே யாமுககு இசைகூட்டும் மரபினை ஒழிபியல இசைக்கணிதத்தினுட காண்க.

இவ்வமைப்பின்கண் பொருந்திய இசை நலங்கள் பலவுள கருவியிலமைத்து அந்நலங்களைக் காணுதல எளிதாதலின், இங்குக் கூறுதமைகின்றும்

மகாமகோபாததியாய ஐயரவாகள், பிரதிபேதமாக அடிககுறிப்பிற்றநத ‘ஏபடு’, ‘பெற்றி’, ‘வலிய’ என்னும் பாடங்கள் கிடையாதிருப்பின, இப்பகுதிககு உரைகண்டறிதல முடியாததாகும் சிறநதமுறையிலே பழநதமிழ் நூல்களை அசசியற றித்தந்த புலனமுககற்ற அநதனாளராகிய சாமிநாதப் பெருநதகையாருககு மன முவந்த நன்கூறி, இளங்கோவேநதனருளிச்செய்த சிலப்பதிகாரம என்னும் பெருங் காப்பியத்தின் அரங்கேற்றுகாதையினமைநத ஐயநதடிகளுக்குக், குருவருளை முன் னீட்டுக, கணிதநூல் கருவியாகக் கண்டுரைத்த இச்சிறுறுரையினை இவ்வளவோடு முடிக்கின்றும்.





VI. அமராவதி, கோலி என்னும் இடங்களிற் கண்டெடுக்கப்பட்டுச்,
செனனைக் காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்
பாடினி யுருவங்கள்

௫—பண்ணியல்

1. நாறபெரும் பண் ; இருபத்தொரு திறம் ; பெரும்பண்ணும் திறமும்
அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என வகைப்படுதல்

* 'ஈரிரு பண்ணும் எழுமுன்று திறனும்' (பிங்கலந்தை, கநஅய்) என்றாராகலின், நாறபெரும் பண்ணுக்கும் இருபத்தொரு திறங்கள் அமைந்துள்ளன இவற்றினுள், பாலை யாழ்த்திறன் ஐந்து, குறிஞ்சி யாழ்த்திறன் எட்டு, மருத யாழ்த்திறன் நான்கு, செவ்வழி யாழ்த்திறன் நான்கு, ஆக இருபத்தொன்று

இவை, அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என வகைக்கு நான்காகி, எண்பத்து நான்காவன இவற்றின் பெயரும் முறையும் நிகண்டு நூல்களிலே பல வாறு சிதைவுற்றுக் காணப்படுகின்றன பாட வேறுபாடுகளை யுடன்வைத்து ஒப்பு நோக்கி, இயன்றவரை, சரியான உருவத்தைப் பெற முயலவாம்

நிறைந்திடு மராகத்தோடு நோதிரு முறுப்பு மறறைக
குறுங்கலி யாசாணைதும் குறித்தபா லைத்திறங்கள்

எனச் சூடாமணி நிகண்டு கூறும் முதலடியின் மோனைத தொடையை நோக்க, 'நேர்திறம்' என்பதே பொருத்தமான பாடமெனவும், அஃதன்றி, 'நோதிறம்' எனப் பாடங்கொண்டாரா வழுவுற்றாரா என்பதும் புலப்படும்

அராக நோதிரு முறுப்புக குறுங்கலி
ஆசா ணைதும் பாலையாழ்த திறனே

எனப் பிங்கலந்தையும், சேநதன் திவாகரமும் கூறுகின்றன அங்ஙனமாதலின், அராகம், நேர்திறம், உறுப்பு, குறுங்கலி, ஆசான் என்னும் ஐந்தும் பாலையாழ்த் திறமா மென உணர்கின்றும்.

தக்க ராக மந்தாளி பாடை
அந்தி மன்றல நோதிறம் வராடி
பெரிய வராடி சாயரி பஞ்சமம்
திராடம் அழுங்கு தஞ்சி சோமராகம்
மேக ராகம் துக்க ராகம்
கொல்லி வராடி காந்தாரம் சிகண்டி
தேசாககிரி சுருதி காந்தார மிவை
இருபதும் பாலை யாழ்த்திற மெனப்.

எனப் பிங்கலந்தை (கநஅக) யுட கூறிய இருபதையும், நந்நான்கு ஒரு படியாக, ஐந்து படி செய்து நிறுத்தித், தலைத்தானத்திலே முன்னர்க் காட்டிய அராகமுதல் ஆசா

* தமிழ்ப் பொழில்லே, விக்கிரம ஆண்டு, மாசி, பங்குனித் திங்களிலே வெளிவந்த 'பண்ணுத் திறனும்' என்னும் பொருளுரையின் முற்பகுதி பாயிரவியலின் 9 ஆம் பிரிவினுள்ளே சோக்கப்பட்டது. பிற்பகுதி இங்குச் சோக்கப்படுகிறது

யாழ் நூல்

னீருகிய ஐந்தினையும் நிறுத்தி நோக்குக. பெரும்பண் வகை பதினாறும் பின்னர்த் தருதுமாதலின், மேல் வருபவற்றைப் பதினேழு முதலாக எண்ணிட்டுக்கொள்க.

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல	பெருகியல
அராகம்	(17) தக்கராகம்	(18) அநதாளிபாடை	(19) அநதி	(20) மனறல
நேர்திறம்	(21) நோதிறம்	(22) வராடி	(23) பெரிய வராடி	(24) சாயரி
உறுப்பு	(25) பஞ்சமம்	(26) திராடம்	(27) அழுங்கு	(28) தனாசி
குறுங்கலி	(29) சோம ராகம்	(30) மேக ராகம்	(31) துகக ராகம்	(32) கொலலி வராடி
ஆசான	(33) காந்தாரம்	(34) சிகண்டி	(35) தேசாக்கிரி	(36) சுருதிகாந்தாரம்

‘குறுங்கலி யென்பது சோமராகம்’ எனப் பிங்கலந்தை (கநஅஅ) யுட் கூறப்பட்டது. ஆதலினாலே, நான்காம் படியில முதற்கண் ணின்ற ‘குறுங்கலி’ க்கு அகநிலை ‘சோமராகம்’ என்க ‘ஆசான்றிறம், காந்தாரம், ஆசானென்று ஒரு பண் ணிற்குப் பேராகவும் இசைத் தமிழிற் கூறுப’ எனச் சிலப்பதிகார அருமபத வுரையி னுள்ளும், ‘ஆசான் சாதி நால்வகையாவன ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கிரி, பெருகுசாதி சுத்த காந்தார’ மென அடி யாக்குநல்லா ருரையினுள்ளும் (புறஞ்சேரியிறுதத காதை) காணலாகும்

சாரற் றிறமெனி னதுகாந தாரம்.

எனப் பிங்கலந்தை (கநஅக) அச்சப் புத்தகத்தினுட் காணப்படுகிற சூத்திரம், ‘ஆசான றிறமெனி லதுகாந தாரம்’ என்றிருததல்வேண்டுமென்பது மேற்காட்டிய சிலப்பதி கார உரைப்பாகத்தாற றெளிவாகின்றது

துகக ராக நேர்திறமாகும்.

எனப் பிங்கலந்தை (கநஅசு)ப் பதிப்பினுட் காணப்படுவது வழுவான பாடமென்பது வெளிப்படை, பாலைக்குரிய திறமெனக் காட்டிய இருபதினுள்ளும், ‘துக்கராகம்’, ‘நேர்திறம்’ என்பன ஒருபொருட் கிளவி யெனக் கொள்ளிற், பாலைத்திறம் பத் தொன்பதாகி, வழப்படுமாதலின், அகநிலைச்சாதி ஐந்தினுள்ளே, நேர்திறம் ஒன்றினை யொழித்து, ஒழிந்த நான்கிற்கும் பரியாய நாமங் கூற வெழுந்த சூத்திரங்களுள்ளே, முதனின்ற இசசூத்திரம், ‘தகக ராக மராகத் திறமாகும்’ என்றிருததல பொருத தமா மென்க. இதனையடுத்த சூத்திரம், ‘உறுப்புக் காந்தார பஞ்சம மாகும்’ பிங்கலந்தை (கநஅஎ) என அச்சப் புத்தகத்தினுட் காணப்படுகின்றது. அதனை ‘உறுப்புக் காந்தார பஞ்சம மாகும்’ எனத் திருத்திகொள்க பாலை யகநிலைச்சாதி யாகிய பஞ்சமம் ‘காந்தார பஞ்சமம்’ என இசசூத்திரத்தினாற பெறப்படுகின்றது; ஆயினும், மருதயாழ்த் திறத்தினுள்ளே யொரு ‘காந்தார பஞ்சமம்’ காணப்படு கிறது இனிக், குறிஞ்சி யாழ்த்திறன் வகையை ஆராய்வா னெடுத்துக்கொள்வாம்.

பண்ணியல்

நைவளங் காந்தாரம் மெய்ப்படு மலையம்

பஞ்சுர மருளியிப பாற்றுச் செந்திறம்

எனச் சேந்தன் திவாகரப் பதிப்பினுட காணப்படுகின்றது இப்பாடத்தினைப் பின் பற்றிப்போலும், சூடாமணி நிகண்டுப் பதிப்பினுள்ளும்,

பறைநத நைவளங் காந்தாரம் படுமலை மருளியிப்புச்

செந்திற பஞ்சுரமெய யாற்றுச் செந்திறங் குறிஞ்சி யென்ப

என்னும் மூலபாடமும், 'குறிஞ்சியாழ்த்திறத்தின் பெயர் நைவளம், காந்தாரம், படு மலை, மருள், அயிர்ப்பு, பஞ்சுரம், மெய், ஆற்றுச்செந்திறம்' என்னும் உரையுங் காணப்படுகின்றன மூலபாடத்தின் ஈற்றடி, 'செந்திற பஞ்சுர ம்ரற்றுச் செந்திறங் குறிஞ்சி யென்ப' என்றிருததல் பொருத்தமாகும்.

பிங்கலந்தை நூலாசிரியர், குறிஞ்சி யாழ்த திறத்தின் பெயர்-நைவளம், காந்தாரம், படுமலை, மருள், அயிர்ப்பு, பஞ்சுரம், அரற்று, செந்திறம்' எனக் கூறுவ தோடு, சில திறங்களுக்குப் பரியாயப் பெயர்களுந் தருகின்றார் அவை வருமாறு.

'நைவள மென்பது டட்ட பாடை'	(கடக0)
'படுமலை யென்பது பகரிந்நவ வாணம்'	(கடகஉ)
'அயிர்ப்பு அதுத்திர பஞ்சம மாகும்'	(கடகங)
'அரற்றுக் குறிஞ்சி.'	(கடகச)
'செந்திறஞ் செந்துருதி.....'	(கடகரு)

குறிஞ்சி யாழ்த்திறன வகை முப்பத்திரண்டினையுங் கூறுகிற சூத்திரம் பதிப்பினுள்ளே மிகச் சிதைந்து காணப்படுகிறது அது வருமாறு.

'ஈட்டபாடை யந்தாளி மலகரி
விபஞ்சி காந்தாரஞ் செருத்தி கெஷ்டி
உதய கிரிபஞ் சுரமபழம் பஞ்சுரம்
மேக ராகக் குறிஞ்சிகே தாளி
குறிஞ்சி கொள வாணம் பாடை சூத்துங்க ராகம்
நாக மருளபழந் தக்க ராகம்
திவலிய் வராடி முத்திரநத் திரதள
மதுத்திர பஞ்சமம் தமிழ்க்குச் சரியருட்
புரிநா ராயணி ஈட்ட ராக
மிராமக் கிரிவி யாழ்க் குறிஞ்சி
பஞ்சமம் தக்கணதி சாவகக் குறிஞ்சி
யாநததை யெனவிலை முப்பத திராணடு
குறிஞ்சி யாழ்த்திற மாகக் கூறுவா' —பிங்கலந்தை, கடஅஉ.

இதனுள் எட்டாமடியிலுள்ள 'தமிழ்க்' என்னும் பதத்தை நீக்கி, ஒன்பதாமடி முதலி லுள்ள 'புரி' என்னு மசையை எட்டாமடி ஈற்றிற் பெய்து, 'நாராயணி', 'ஈட்ட' என்னுஞ் சொற்களுக்கிடையே 'குறிஞ்சி' யென்றொரு சொற்பெய்து, 'பஞ்சமம்' என்பதைச் செந்திறமென மாற்றிப் பாடங்கொண்ட பின்னர், முன்பு செய்ததுபோல, அட்டவண்ணப்படுத்தி நோக்குவோமாக

யாழ் நூல்

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல	பெருகியல
வைவளம்	37. நடப்பாடை	38. அந்தாளி	39. மலகரி	40. விபஞ்சி
காந்தாரம்	41. காந்தாரம்	42. செருந்தி	43. கௌடி	44. உதயகிரி
பஞ்சரம்	45. பஞ்சரம்	46. பழம் பஞ்சரம்	47. மேகராகக குறிஞ்சி	48. கேதாளிக குறிஞ்சி
படுமலை	49. கௌவாணம்	50. பாடை	51. சூதுங்க ராகம்	52. ராகம்
மருள	53. மருள	54. பழந்தகக ராகம்	55. திவலிய வராடி	56. முத்திரந்த விரதனம்
அயிப்பு	57. அதுத்திர பஞ்சமம்	58. குச்சரி	59. அருட்புரி	60. நாராயணி
அரற்ற	61. குறிஞ்சி	62. டட்ட ராகம்	63. இராமகிரி	64. வியாழக்குறிஞ்சி
செந்திரம்	65. செந்திரம்	66. தககனாதி	67. சாவகக குறிஞ்சி	68. ஆந்தை

அந்தாளிக குறிஞ்சியெனத் தேவாரத்துள் வழங்கும் பண் (38) அந்தாளியா, அன்றேல், (48) கேதாளிக் குறிஞ்சியா என ஐயுறற்பாலது

பஞ்சரமும் பழம்பஞ்சரமும், அகநிலையும் புறநிலையுமாகி, இருவேறு சாதியாய நின்றனின், 'பஞ்சரம் பழம் பஞ்சரமாகும்மே' யெனப் பிங்கலநதை (கநகூக) நூல் ஒன்றாகக்கி கூறிய சூத்திரப் பொருள் புலப்படவில்லை 'ஆரிய குச்சரி' யென வொன்று மருதயாழத் திறத்தினுட கூறப்படுமாதலின, ஈண்டு, அடையடுக்காது, வாளா, 'குச்சரி' யென்று நிறபதே பொருத்தமாயிற்று

தேவாரத்துள் வரும் கொல்லிக கௌவாணம் ஈண்டுக கூறிய கௌவாணமாயிருக்கலாம்.

இனி, மருதயாழத்திறன் வகை யிவையென ஆராய்ப்புகுவாம்.

'நவீபடு குறிஞ்சி பியந்தையிந நான்கும
மருத யாழின் திறனா குமமே'

என்னுஞ் சேந்தன தீவாகரப் பதிப்பினை நோக்கிப்போலும், சூடாமணி நிகண்டுப் பதிப்பாசிரியரும், 'பெருநவீ படுகுறிஞ்சி பியந்தையென நிருந்த நான்கும' என மூலபாடமும், 'மருதயாழத்திறத்தின் பெயர்-நவீ, படு, குறிஞ்சி, பியந்தை' என உரையுங் கொண்டா மருதயாழத்திறத்தினுள்ளே, குறிஞ்சியென வொன்று புகு வது பொருந்தாதாகலின், 'பெருநவீர் படுகுறிஞ்சி' யெனபதை 'பெருநவீர் வடுகு வஞ்சி' எனத் திருத்தி யமைத்துக்கொள்ளுதல் முறையாகும். பியந்தைக்குச் செய் திறமென மற்றுமொரு பெயருண்டென்பது,

'நவீவடுகு வஞ்சி செய்திற நான்கும
மருத யாழக்கு வருந்திற னாகும'

என்னும் பிங்கலநதை (கநகூக)ச் சூத்திரத்தா னறியக்கிடக்கின்றது

பண்ணியல்

‘நவீர் தக்கேசி’	(கநகூச)
‘இரதளம் வடுகெனல’	(கநகூள)
‘வஞ்சி பாக்கழி’	(கநகூஅ)

என்னும் பிங்கலந்தைச சூத்திரங்களால், நவீர், வடுகு, வஞ்சி யென்பவற்றிற்கு, முறையே, தக்கேசி, இந்தளம், பாக்கழி யென்பன பரியாயப் பெயர்களாமென அறி கின்றும்.

‘தக்கேசி கொல்லி யாரிய குசசரி
நாகதொனி சாதாளி யிரதளந தமிழவேளா
கொல்லி கார்தாரக கூராத பஞ்சமம் பாக்கழி
தததள பஞ்சம மாதாங்க ராகம்
கௌசிகஞ சீகா மரஞ்சாரல சாககிமம்
எனவிலை பதினாறு மருதயாழ்ச திறனே’ —பிங்கலந்தை, கநஅந

இரண்டாமடியில், ‘சாதாளி யிரதளம்’ என்றிருப்பதை ‘யிரதளஞ் சாதாளி’ யென மாற்றுக ஈற்றயலடியிற் ‘கௌசிகம்’, ‘சீகாமரம்’ என்பவற்றிடையே ‘பியந்தை’ என்னும் மொழியைப் பெய்துகொள்க. ஈற்றடியிலுள்ள ‘என விலை’ என்பதை நீக்கி, ஈற்றயலடி யிறுதியிலுள்ள ‘சாங்கிமம்’ என்னும் மொழியினை நிறுத்திப், பின் னர் அட்டவணைப்படுத்திக் கொள்ளக் கிடைப்பது

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
நவீர்	(69) தக்கேசி	(70) கொல்லி	(71) ஆரியகுசசரி	(72) நாகதொனி
வடுகு	(73) இரதளம்	(74) சாதாளி	(75) தமிழவேளர் கொல்லி	(76) கார்தார பஞ்சமம்
வஞ்சி	(77) பாக்கழி	(78) தததள பஞ்சமம்	(79) மாதாங்கராகம்	(80) கௌசிகம்
செய்திறம்	(81) பியந்தை	(82) சீகாமரம்	(83) சாரல	(84) சாககிமம்

‘செய்திறஞ் சிகண்டி’ யெனப் பிங்கலந்தை (கநகூக)ப் பதிப்பினுட் காணப் படுவதனைச், ‘செய்திறம் பியந்தை’ யெனக் கொள்ளவேண்டுமென்பது இவ்வாராய்ச் சியாற் பெறப்படுகின்றது

‘குறண்டி நோதிறம்’ என மற்றொரு சூத்திரம் பிங்கலந்தையுள்ளே இருந் திருக்கவேண்டும்.

இனிச, செவவழியாழத்திறம் இவையென ஆராய்வாம்.

‘குறண்டி யாரிய வேளா கொல்லி
தணுக்காஞ்சி யியந்தை யாழ்பதங் காளி
கொண்டைக கிரிவேனி யாமை சாளா

யாழ் நூல்

பாணி நாட்டம் தாணு முல்லை
சாதாரி பைரவம் காஞ்சி யெனலிவை
பதினாறு செவ்வழி யாழ்த்திற மெனப்

எனப் பிங்கலநதை (கநஅச)ப் பதிப்பு கூறுகிறது

‘முல்லை சாதாரி பைரவம் காஞ்சி’ யென்றாராகலின், முல்லையும், சாதாரியும், ஒரே வகையில், அகநிலையும், புறநிலையுமா மெனபது பெறப்பட்டது.

‘யாமை சாளர் பாணிநாட்டம் தாணு’ என நின்றமையின், ‘யாமை’ அகநிலை வகையைச் சாராததென்பது பெறப்பட்டது.

‘நோதிமம் பெயாதிமம் யாமையாழ் சாதாரி
எனலிவை நான்கு முல்லையாழ்த திறனே’

எனச் சேநதன் திவாகரம் கூறும்.

‘நோதிமம் பெயாதிமம் சாதாரி முல்லையென
நாலுஞ் செவ்வழி நலயாழ்த திறனே’

எனப் பிங்கலநதை (கநஎசு) கூறும்

‘வகுக்குநோ திறத்தினுடு தருபெயாத திறமே
யாமை சாதாரி நான்கு முல்லை’

எனச் சூடாமணி நிகண்டு கூறும்

புறநீர்மையாகிய நோதிமம் பள்ளியெழுச்சிகுரிய பாலையாழத்திறப் பண்ணுதலின, ஏறபாடு, மாலைக்குரிய செவ்வழியாழ்த்திறமாகாது ஆதலினால், ஈண்டுக் கூறப்பட்டது ‘நோதிமம்’ என்றறிக ‘பண்ணோ திறம்’ எனப் பிரிபாடற பதிப் பினுட் கண்ட தொடாமொழியைப் பிரித்தெழுதுங்கால், அது பண் + நோதிமம் எனப் பிரிநது நிறபதையும், பண் + நோதிமம் எனப் பிரிபடாமையும் உற்று நோக குக நோதிமம், குறண்டி யென்பன பரியாயப்பெயர்கள்

இங்ஙனம் ஆராயவுழி, மேற்காட்டிய பிங்கலநதைச் சூத்திரம்,

‘நோதிமம் பெயாதிமம் யாமை முல்லையென
நாலுஞ் செவ்வழி நலயாழ்த திறனே’

என நிறகும

செவ்வழியாழ் முல்லையாழ் எனவும் வழங்கும எனபதும், முல்லை, சாதாரி என்னும் பண பெயர்கள் தமமுள் வேறுபாடின்றி வழங்கப்படுவனவா மென்பதும், மேற்கண்ட ஆராய்ச்சியினாலே தெளிவாகின்றது

மேலே திறங்கூறிய சூத்திரத்தினுள், ‘யியநதை’, ‘காளி’ என நிறபனவற்றை, முறையே, ‘வியநதம்’, ‘தாளி’ என மாற்றிக்கொள்க

பண்ணியல்

மேற்காட்டிய குறிப்புக்களோ டுடனபட்டு, அட்டவணைப்படுத்தி நோக்குங்
கால், யாம் பெறுகின்ற செவ்வழியாழ்த் திறங்களாவன

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
சோதிமம்	(85) குறண்டி	(86) ஆரியவேளா கொல்லி	(87) தணுக்காஞ்சி	(88) வியாதம்
பெயாதிமம்	(89) யாழ்பதம்	(90) தாளி	(91) கொண்டைக் கிரி	(92) சீவனி
யாமை	(93) யாமை	(94) சாளாபாணி	(95) நாட்டம்	(96) தாணு
மூலலை	(97) மூலலை	(98) சாதாரி	(99) பைரவம்	(100) காஞ்சி

இனிப், பெரும்பண் நான்கும், அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என்
னும் வேறுபாட்டினாலே, பதினான்கும் அவைதமமைக் கூறும் பிங்கலநதைச் சூத்
திரம் வருமாறு

‘ ஈரிரு பண்ணும எழுமுனறு திறனு
மாகின் றனவிலை யிவற்றுட் பாலையாழ்
செநது மண்டலி யாழ்பவரி மருதயாழ்
தேவ தாளி கிருபதுங்க ராகம்
நாக ராக மிவற்றுட் குறிஞ்சியாழ்
ஆசாரி சாய வேளா கொல்லி
கின்னராகஞ் செவ்வழி மௌசாளி சோகம்
சாதி யிலைபதி னுறும் பெரும்பண் ’

—பிங்கலநதை, காட.அய

சிலப்பதிகாரதது, ஊராகாண் காதை, அடியார்க்குநல்லாருரையினுள் ஆளப்பட்ட
பெயர்களைக்குறிதது நோக்குமிடத்து, இச்சூத்திரத்தின் மூன்றாமடியினை ஐந்தாம்
அடி ஆக்கவேண்டுமென்பதும், ‘ஆசாரி’ என்பதனை ‘ஆகரி’ எனவும், ‘கின்னராகம்’
என்பதனைக் ‘கின்னரம்’ எனவும், ‘மௌசாளி’ என்பதனை ‘வேளாவளி’ எனவும்,
‘பவரி’ என்பதனை ‘அரி’ எனவும், மாற்றுதல்வேண்டுமெனவுங் காண்கின்றும். இத்
திருத்தங்களோடு சூத்திரததை எழுதப்பெறுவது

‘ ஈரிரு பண்ணு மெழுமுனறு திறனு
மாகின் றனவிலை யிவற்றுட் பாலையாழ்
தேவ தாளி கிருபதுங்க ராகம்
நாக ராக மிவற்றுட் குறிஞ்சியாழ்
செநது மண்டலி யாழரி மருதயாழ்
ஆகரி சாய வேளா கொல்லி
கின்னாரு செவ்வழி வேளாவளி சோகம்
சாதி யிலைபதி னுறும் பெரும்பண் ’

பண்ணியல்

மேற்காட்டிய குறிப்புக்களோ டுடன்பட்டு, அட்டவணைப்படுத்தி நோக்குங் கால், யாம் பெறுகின்ற செவவழியாழத் திறங்களாவன

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
நோதிறம்	(85) குறணடி	(86) ஆரியவேளா கொல்லி	(87) தணுககாஞ்சி	(88) வியநதம்
பெயாதிறம்	(89) யாழ்பதம்	(90) தாளி	(91) கொணடைக் கிரி	(92) சீவனி
யாமை	(93) யாமை	(94) சாளாபாணி	(95) நாட்டம்	(96) தாணு
மூலலை	(97) மூலலை	(98) சாதாரி	(99) பைரவம்	(100) காஞ்சி

இலரிப், பெரும்பண நான்கும், அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என் னும் வேறுபாட்டினாலே, பதினாறாகும் அவைதம்மைக் கூறும் பிங்கலநதைச் சூத் திரம் வருமாறு

‘ ஈரிரு பண்ணும எழுமூன்று திறனு
மாகின நனவிலை யிவறறுட் பாலையாழ்
செநது மண்டலி யாழ்பவரி மருதயாழ்
தேவ தாளி நிருபதுங்க ராகம்
நாக ராக மிவறறுட் குறிஞ்சியாழ்
ஆசாரி சாய வேளா கொல்லி
கின்னராகஞ் செவவழி மௌசாளி சீராகம்
சந்தி யிலைபதி னுறும் பெருமபண ’

—பிங்கலநதை, கந.அய

சிலப்பதிகாரத்து, ஊராகாண் காதை, அடியார்க்குநல்லாருரையினுள் ஆளப்பட்ட பெயர்களைக்குறித்து நோக்குமிடத்து, இசகுத்திரத்தின் மூன்றாமடியினை ஐந்தாம் அடி ஆக்கவேண்டுமென்பதும், ‘ஆசாரி’ என்பதனை ‘ஆகரி’ எனவும், ‘கின்னராகம்’ என்பதனை ‘கின்னரம்’ எனவும், ‘மௌசாளி’ என்பதனை ‘வேளாவளி’ எனவும், ‘பவரி’ என்பதனை ‘அரி’ எனவும், மாற்றுதல்வேண்டுமெனவுங் காண்கின்றோம். இத் திருத்தங்களோடு சூத்திரத்தை எழுதப்பெறுவது

‘ ஈரிரு பண்ணு மெழுமூன்று திறனு
மாகின நனவிலை யிவறறுட் பாலையாழ்
தேவ தாளி நிருபதுங்க ராகம்
நாக ராக மிவறறுட் குறிஞ்சியாழ்
செநது மண்டலி யாழரி மருதயாழ்
ஆகரி சாய வேளா கொல்லி
கின்னரஞ் செவவழி வேளாவளி சீராகம்
சந்தி யிலைபதி னுறும் பெருமபண ’

யாழ் நூல்

இதனை அட்டவணைப்படுத்தி நிறுத்தப் பெறுவது :

அகசிலை	புறசிலை	அருகியல	பெருகியல
1. பாலையாழ்	2. தேவதாளி	3. நிருபதுங்கராகம	4. நாகராகம்
5. குறிஞ்சியாழ்	6. செநது	7. மண்டலியாழ்	8. அரி
9. மருதயாழ்	10. ஆகரி	11. சாயவேளாகொல்லி	12. கினனாம்
13. செவவழியாழ்	14. வேளாவளி	15. சீராகம	16. சந்தி

இவ்வதிகாரத்தினுள் கூறியவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுமிடத்துப் பெறப்படுவன :

தொகைப்பெயர்

குறியீட்டெண்

நாற்பெருமபண்

1, 5, 9, 13

பெருமபண் வகை (16)

1 முதல் 16 வரை.

இருபத்தொரு திறன்

17, 21, 25, 29, 33

(பாலை)

37, 41, 45, 49, 53, 57, 61, 65

(குறிஞ்சி)

69, 73, 77, 81

(மருதம்)

85, 89, 93, 97

(செவவழி)

திறன் வகை (84)

17 முதல் 100 வரை.

பண் (103)

1 முதல் 100 வரையும்,

(101) தாரப் பண் டிறம்,

(102) பையுள காஞ்சி,

(103) படுமலை,

என்னும் மூன்று மெனப்,

நூற்றுமூன்று எனத் தொகைபெற்று நின்ற பண்களுள்ளே, தேவாரத்துட் காணப் படுவன :

செவவழி (13),
தககராகம (17),
நோதிறம் (புறநீர்மை) (21),
பஞ்சமம் (25),
காந்தாரம் (33, 41?),
நட்டபாடை (37),
அந்தாளிககுறிஞ்சி (38),
பழம்பஞ்சுரம் (46),
மேகராகக்குறிஞ்சி (47),
கொல்லிக்கொளவாணம் (49),
பழந்தககராகம (54),
குறிஞ்சி (61),

நட்டராகம் (62),
வியாழககுறிஞ்சி (64),
செநதிறம் (செநதுருதி) (65),
தக்கேசி (69),
கொல்லி (70),
இந்தளம் (73),
காந்தார பஞ்சமம் (76),
கொளசிகம் (80),
பியந்தை (81),
சீகாமரம் (82),
சாதாரி (98),

எனு மிவையாம்.

பண்ணியல்

திருவாவடுதுறை யாதீன ஏட்டுப்பிரதி யொன்றிற் காணப்பட்டதாகத் திரு. பொன்னோதுவாமூர்த்திகள் குறிப்பிட்டன வருமாறு :

பகற்பண்கள் பத்து; இவை ஒவ்வொன்றினுக்கும் முறையே மும்முன்று நாழிகையாக மேலேற்றிக் காலவரையறை கொள்க.

பகல்

கால வரையறை நாழிகை	பண்	இராகம்
0— 3	புறநீர்மை	ஸ்ரீ கண்டி
3— 6	காந்தாரம், பியந்தை	இசைசரி
6— 9	கௌசிகம்	பயிரவி
9—12	இந்தளம், திருக்குறுந்தொகை	நெளிதபஞ்சமி
12—15	தககேசி	காம்போதி
15—18	நட்டராகம், சாதாரி	பந்துவராளி
18—21	நட்பாடை	நாட்டைக்குறிஞ்சி
21—24	பழம்பஞ்சரம்	சங்கராபரணம்
24—27	காந்தார பஞ்சமம்	கேதாரகௌளை
27—30	பஞ்சமம்	ஆகிரி

இராப்பண்கள் எட்டு, ஒவ்வொன்றிற்கும் மூன்றேழுக்கால் நாழிகையாக மேலேற்றிக் காலவரையறை கொள்க

இரவு

நாழிகை	பண்	இராகம்
30 —33 $\frac{3}{4}$	தக்கராகம்	கன்னட காம்போதி
33 $\frac{3}{4}$ —37 $\frac{1}{2}$	பழந்தக்க ராகம்	சுத்த சாவேரி
37 $\frac{1}{2}$ —41 $\frac{1}{4}$	சீகாமரம்	நாதநாமக் கிரியை
41 $\frac{1}{4}$ —45	கொல்லி, கொல்லிக்கௌ வாணம், திருநேரிசை, திருவிருத்தம்	} சிந்து கன்னடா
45 —48 $\frac{3}{4}$	வியாழக குறிஞ்சி	
48 $\frac{3}{4}$ —52 $\frac{1}{2}$	மேகராகக் குறிஞ்சி	ஸௌராஷ்டரம்
52 $\frac{1}{2}$ —56 $\frac{1}{4}$	குறிஞ்சி	நீலாம்பரி
56 $\frac{1}{4}$ —60	அநதாளிக குறிஞ்சி	மலகரி
		ஸைல தேசாட்சி

பொதுப்பண்கள் :

செவவழி

செந்துருத்தி

திருத்தாண்டகம்

எதுகுலகாம்போதி

மத்தியமாவதி

பியாகடை

யாழ் நூல்

திருவாய்மொழிப் பதிப்பினுள்ளே பண்ணும் இராகமும் ஒருங்கே குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவை வருமாறு .

பண்ணுக் குரிய எண்	பண்	இராகம்
1	பாலையாழ்	தோடி, முகாரி, பந்துவராளி
17	தக்கராகம்	பைரவி, சுருட்டி, கல்யாணி, நீலாம்பரி, யமுனா கல்யாணி, ஸௌராஷ்ட்ரம்.
21	புறநீமை	எதுகுல காமபோதி, கண்டா
25	பஞ்சமம்	பிலகரி, முகாரி, சங்கராபரணம்
33, 41	காந்தாரம்	தநயாசி, மோஹநம், சாவேரி
37	நட்டபாடை	தநயாசி, பியாகடை, கண்டா, ஸ்ரீராகம், ஆநந்தபைரவி, அபஞ்ச ராகம்
42	செருந்தி	கல்யாணி
46	பழம்பஞ்சரம்	நாதநாமக்கிரியை, சாரங்கம்
54	பழந்தக்கராகம்	ஆநந்தபைரவி, ஸௌராஷ்ட்ரம், காம்போதி, பந்துவராளி, கண்டா
56	முதிராத குறிஞ்சி	நாதநாமக்கிரியை, செஞ்சுருட்டி, ஆநந்த
61	முதிராத வித்தளம் குறிஞ்சி	பைரவி, சஹானா, காபி, கமாஸ தோடி, முகாரி, தவஜாவநதி
62	நட்டராகம்	ஆசாவேரி
69	தக்கேசி	ஆரபி
70	கொல்லி	மோஹநம்
73	இந்தளம்	தேசிய ராகம், குண்டக்கிரியை, ஆநந்த பைரவி, ஸௌராஷ்ட்ரம்
80	கௌசிகம் (கைசிகம்)	செஞ்சுருட்டி
82	சீகாமரம்	பைரவி, முகாரி, நாதநாமக்கிரியை, சோக வராளி, சாவேரி, கல்யாணி, யதுகுல காம போதி
88	வியாதம்	மத்தியமாவதி
95	நாட்டம்	முகாரி, யமுனா கல்யாணி, சஹானா, உச்சேனி, சுருட்டி, அடாணா, கேதார கௌளம், ஸாரங்கம்.

மேலே காட்டிய அட்டவணைகளை நோக்குமிடத்துப், பதின்மூன்று பண்கள் தேவாரத்திற்கும் திருவாய்மொழிக்கும் பொதுவாக வுள்ளன வென்பதும், தேவாரத் திற் காணப்படாத ஆறு பண்கள் திருவாய்மொழியில் உள்ளன வென்பதும், திருவாய் மொழியிற் காணப்படாத எட்டுப்பண்கள் தேவாரத்திலுள்ளன வென்பதும் பெறப் பட்டன பண்ணுககு நேராகக் குறிக்கப்பட்ட இராகப் பெயர்கள் பெரிதும் முரணித் தோன்றுவதை நோக்குமிடத்து, அவை பிற்காலத்தாரால் வரையறை யின்றிக் குறிக்கப்பட்டன வென்பதும் பெறப்பட்டது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை யுரையினுள்ளும், ஊர்காண்காதை யுரையினுள்ளும், அடியார்க்குநல்லார் கூறிய சிலகுறிப்புகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு, என்பததுநான்கு என்னுந் தொகையினவாகிய திறங்கள், அகநிலை 21, புறநிலை 21, அருகியல் 21, பெருகியல் 21 என வகைப்பட்டு நின்றனவென நிறுவியதோடு, நிகண்டு நூல்களை ஒப்புநோக்கி, அவைதமது பெயர்களையும் இயன்றவரை தாய்மைசெய்து நிறுவினும்.

பரியாயப் பெயர்கள் உடைமையின, அகநிலைத் திறங்களே முதலில் வழக்கி லிருந்தனவெனக் கொள்ளல் வேண்டும் நைவளம், ஆசான் என்பன பழைய பெயர்கள் சாதி வகுத்தகாலத்தில் இவை, முறையே, நடப்பாடை, காந்தாரம் என் னும் புதுப்பெயர் பெற்றன. காந்தாரம் என்பது குறிஞ்சித்திறம் ஒன்றுக்கும் பெய ராதலின், பாலைத்திறமாகிய காந்தாரத்தைப் பழைய 'ஆசான்' பெயரால் வழங்குதல் நலமாகும்

திறங்களின் பெயர்களுட் சில வடமொழிச் சொற்களாகக் காணப்படுதலின், வடநாட்டுத் தொடர்பு ஏற்பட்டபின்பே இசைநூற்றுறையிலும் சாதி வேற்றுமை எய்தியதென் றெண்ணவேண்டி யிருக்கிறது.

பிங்கலநிகண்டு எழுதப்பட்ட காலத்திலே, சாதிவகுப்பும், நூற்றுமூன்று என் னும் தொகையும் நிலைபெற்றிருந்தன

வேலிறகாதையினுள்ளோ, 'அகநிலை மருதமும், புறநிலை மருதமும், அருகியல் மருதமும், பெருகியல் மருதமும், நாலவகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி' என்புழிக் குறித்த நான்கும் அருமபத உரையாசிரியரால் ஒருவாறு விளக்கப்பட்டன. இசை யாராய்ச்சி செய்யுமிடத்து, அவரது அடிச்சுவட்டில் நீங்காது செலவும் அடியார்க்கு நலலா, இவவிடத்து அவரோடு மாறுகொண்டு, பிறிதோருரை தருகின்றா. இருவ ருரையையும் இவவியலின் மற்றோரிடத்தில் ஆராய்வாம் நூற்பெருமபண்கள், அகம், புறம், அருகு, பெருகு என வகைப்படுங்கால் எய்தும் பெயர்களை ஊர்காண்காதை யுரையினுள்ளும், ஆசான்திறத்தின அகம், புறம், அருகு, பெருகு எய்தும் பெயர் களைப் புறஞ்சேரியிறுத்த காதையினுள்ளும் அடியார்க்குநல்லார் தருகின்றா. அரும் பதவுரையாசிரியர் 'ஆசான்றிறம்-காந்தாரம், ஆசானென்று ஒரு பண்ணிற்குப் பெய ராகவும் இசைத்தமிழிற் கூறுப' எனக்கூறியமைகின்றார் பிங்கலநிகண்டிற காணப் படும் பண வகையும் தொகையும் அருமபதவுரையாசிரியர் காலத்திற்கும் அடி யார்க்குநலலா காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தி லெழுந்ததோ இசைநூலிலே முதலில் வகுத்துக் கூறப்படடிருத்தலவேண்டும்

‘இவ்வேழு பெரும் பாலைகளையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்’, என வேனிற்காதையுரையினுள்ளே அடியார்க்குநல்லார் கூறுதலின், பண்ணுந் திறனும் பிறத்தற்கு நிலைக்களமாகநின்ற ஏழ்பெரும்பாலையோடு சார்த்தி, அவை தம்மை வகைப்படுத்துதலே இயற்கைமுறையென அறிகின்றும். இம்முறையினையே பண்டையோர் கொண்டாரெனறெண்ண இடமுண்டு யாமும் இவ்வாராய்ச்சி நூலினுள்ளே ஏழ்பெரும்பாலைகளை முதலடுத்தே நூற்றுமூன்று பண்களின் இசையுருவங்களைக் காண முயல்வாம் பழைய இசைமரபு கூறும் நூல்கள் மறைந்தமையின், இன்னவரு இன்ன பெயரினைப்பெறும் என நிச்சயித்ததற்கு வழியில்லை. வடநூலார் எடுத்தாண்ட ஒருசிலவற்றிற்கு மாத்திரம் ஒருவாறு பெயர் நிச்சயம் செய்யலாம்

‘செம்பாலையுட பிறகுகும பண்கள்.—பாலையாழ், நாகராகம், ஆகரி, தோடி, கௌடி, காந்தாரம், செந்துருத்தி உதயகிரி யெனவிலை பிறவும் விரிப்பின் உரை பெருகுமாதலின், அவற்றை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க’ என்பது வேனிற்காதை அடியார்க்குநல்லாருரை. தோடியென்னுஞ் சொல நூற்றுமூன்று பண் பெயரினுள் வரவில்லை. இக்காலத்திலே, தென்னாட்டிலே, தோடியென வழங்குவது விளரிப்பாலை யுள் உதித்த பண்ணாகும். வடநாட்டார் இதனைப் பைரவி யென்பா. வடநாட்டிலே தோடியென வழங்குவது தென்னாட்டுப் பந்துவராளி வராளி வராடியெனவும் நடக்கும். பாலையாழ்த திறத்தில 22 என்னும் எண் பெற்றுநின்ற இப்பண் மேறசெம் பாலையுட் பிறப்பது. செந்துருத்தி என்பது குறிஞ்சியாழ்த் திறத்தில் 65 என்னும் எண் பெற்ற செந்திறத்தின் மறறொருபெயர் கௌடி (43) குறிஞ்சியாழ்க் காந்தாரத்தின் அருகியல், உதயகிரி (44) பெருகியல், காந்தாரம் (41) அகநிலை, நாகராகம் (4) பாலையாழ் என்னும் பெரும்பண்ணின் பெருகியல், ஆகரி (10) மருதயாழ் எனனும் பெரும் பண்ணின் புறநிலை செம்பாலையுட பிறந்த பண்கள் பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ் என்னும் மூன்று பெரும்பண்ணையுஞ் சாராதுநின்றல காண்கின்றும்.

வேங்கடமகி கொண்ட ஆகரிமேளம், மேலே யாம் மருதயாழ்ப் பெரும்பண்ணின் புறநிலையெனக் கூறிய ஆகரியோடு பெயரொற்றுமையுடையது. இக்காலத்தார் இதனைக் கீரவாணி யென்பா இதனையடுத்த கரஹரப்பிரியா வேங்கடமகியினாலே ஸ்ரீராகமேளம் எனக்கொள்ளப்பட்டது. இது செவ்வழியாழ்ப் பெரும்பண்ணின் அருகியலாய், 15 என்னும் எண்பெற்ற சீராகம் என்னும் பண்ணோடு பெயரொற்றுமையுடையது கரஹரப்பிரியா கோடிப்பாலையாகும் அங்ஙனமாதலின், செவ்வழியாழ் அருகியல் கோடிப்பாலையாய் நின்றதெனக் கொள்ளல்வேண்டும். வேனிற்காதையுரையினை ஆராயுமிடத்து இப்பொருளினை மேலும் விரிப்பாம்.

மேலே நாம் அட்டவணைப்படுத்திய பெரும்பண் 16, திறம் 84+3 ஆகிய 103 இனையும் பண்ணென வழங்குதல் மரபாதலின், திறமெனப்படுபவும் பொதுவகையாகப் பண்ணென்னும் பெயருக்கு உரியவென்பது பெறப்பட்டது.

வடநூலாசிரியர் கொண்ட மரபுபற்றி, 7, 6, 5, 4 சுவரங்களை முறையே கொண்ட சம்பூரணம், ஷாடவம், ஔடவம், சதுர்ததம் என்னும் நான்கினையும் பண், பண்ணியற்றிறம், திறம், திறத்திறம் என வழங்குதலுண்டு எனபது புறஞ்சேரி

யிறுத்த காதைக்கு அடியார்க்குநல்லார் கண்ட உரையினு லறியப்படுகின்றது. ('ஒளடவம்' என்னும் சொல்லின் சுத்தவுருவம் 'ஒளடுவம்' ஆமெனச் சங்கீதரத்தினு கரம் கூறும்)

'ஏழே ஏழே நாலே மூன்று' என ஆளுடையபிள்ளையாரது தேவாரத்துட் காணப்படுதலின், பிள்ளையார் நிலவுலகத்தில் வாழ்ந்த காலத்திலே, பாலையாழ ஏழு திறமும், குறிஞ்சியாழ ஏழு திறமும், மருதயாழ் நான்கு திறமும், செவ்வழியாழ் மூன்று திறமும் பெற்று நடந்தனவென எண்ண இடமுண்டு பின்பு, பாலையாழ்த் திறங்கள் இரண்டினை எடுத்துக், குறிஞ்சிக்கு ஒன்று, செவ்வழிக்கு ஒன்று கொடுத்திருக்கலாம். பிங்கல நிகண்டு தோற்றிய காலத்துப் பாலையாழ 5, குறிஞ்சியாழ 8, மருதயாழ 4, செவ்வழியாழ 4 எனத் திறம்பெற்று நின்றன

2 பாலைநிலையும் பண்ணுநிலையும்.

பண்ணென்னும் பெயாக்காரணமும், பண்ணின் பொதுவியலபும பாயிரவியலி னுள்ளே கூறப்படடன அரங்கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே, கவிஞன் அமைதி கூறியவிடத்து, 'இசைப்புலவன், ஆளத்தி வைத்த பண்ணீமைமையை, முதலும், முறையும, முடிவும், நிறையும, குறையும, கிழமையும், வலிவும், மெலிவும், சமனும், வரையறையும, நீர்மையு மெனனும் பதினொரு பாகுபாட்டினு மறிந்து, அறிந்தவண்ணம் அவன் தாளநிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன் கவியினிடத்தே தோன்றவைக்க வல்லனாய்' என்னுமிடத்துப் பண்ணினிலக்கணம் பகுத்துரைக்கப்பட்டது.

ஒப்புநோக்கி யாராயதல் கருதி, வடமொழி இசையாசிரியர் இராகங்களுக்குக் கூறிய பதது லக்ஷணங்களையும் சுருக்கமாக நோக்குவாம்.

கிரக அம்சங்களும், மந்தர தாரங்களும், ந்யாஸ அபந்யாஸங்களும், ஸந்யாஸ விந்யாஸங்களும், பஹுத்வமும் அறபதவமும் என்னும் பத்து லக்ஷணங்களையும் முனிவர்கள் கூறியுள்ளார்களென்று வேங்கடமகி நமக்குக் கூறுகிறார்.

கீதத்தின் முதலிலெடுக்கும் சுவரம், தமிழிசை மரபில், 'முதல்' எனப்படும், வடமொழி மரபில் 'கிரகம்' எனப்படும் வடமொழி 'அம்சம்' தமிழிற் 'கிழமை'. பலமுறை பயின்று வருதற்குரியதாகலின், அம்சத்தை வடநூலார் 'ஜீவசுரம்' என வுங் கூறுவர் கிழமை யென்னுந் தமிழ்ச்சொல் உரிமையென்னும் பொருளினதாய்ப், பலமுறை பயின்று வருதலையே குறிக்கின்றது கீதத்தை முடிககுஞ் சுவரம், இராகத்தின் இடையிலுள்ள முடிவைச் செய்யுஞ் சுவரம், கீதத்தினது முதற்கண்டத்தை முடிககுஞ் சுவரம், கீதகண்டத்தினது முதல் அவயவத்தின் இறுதியிலுள்ள சுவரம் ஆகிய நான்கும், முறையே, ந்யாஸ, அபந்யாஸ, ஸந்யாஸ, விந்யாஸ மெனப் பெயர் பெறுவ இந்த நான்கும் தமிழில் 'முடிவு' என்னுஞ் சொல்லினுள் அடங்குவன. 'பஹுத்வம்', 'அறபதவம்' என்பன, தமிழில், நிறை, குறை யென நின்றன. 'மந்தரம்' தமிழில் 'மெலிவு'; 'தாரம்' தமிழில் 'வலிவு'. ஆகவே, வடமொழியிற் கூறிய பதது லக்ஷணங்களும், தமிழில், முதல், முடிவு, நிறை, குறை, கிழமை, வலிவு, மெலிவு

என்னும் ஏழினுள் அடங்குவன சமன் சம சுவரங்களைக் கூறுவது. முறை, சுவரங்
கள் பயின்றுவரும் முறையினைக் குறித்தது எனக் கொள்ளலாம். வரையறை யென்
பது, ஒரு பண் பிறிதொன்றனோடு மயங்காமற் காத்தற்குக் கூறும் இலக்கணம் எனக்
கொள்ளலாம். நீர்மை யென்பது, இலக்கணங் கூற முடியாது, உள்ளத் துணர்வா
லுணர்ந்து கொள்ளவேண்டிய இராகபாவம் போல்வதெனக் கொள்ளலாம்

எண்ணிடை யொன்றினர் இரண்டினர் உருவம்
எரிவிடை மூன்றினர் நான்மறை யாளர்
மண்ணிடை ஐந்தினர் ஆறினார் அங்கம்
வகுத்தனர் ஏழிசை யெட்டிருங் கலைசோ
பண்ணிடை ஒன்பதும் உணர்ந்தவர் பத்தர்
பாடிநின் றடிதொழ மதனை வெகுண்ட
கண்ணிடைக் கணலினர் கருதிய கோயில
கழுவலம் நினைபநம் வினைகரி சறமே

என்னும் திருக்கமூலத திருப்பதிகத்திலே, 'பண்ணிடை ஒன்பதும்' என வருதலின்,
ஆளுடையபிள்ளையார் காலத்திலே, மேற்சொன்னவற்றுள், 'வரையறையும் நீர்மை
யும்' ஒழிய, எஞ்சிநின்ற 'முதலும் முறையும் முடிவும், நிறையும் குறையும் கிழமை
யும், வலிவும் மெலிவும் சமனும்' என்னும் ஒன்பதுமே கொள்ளப்பட்னவென
எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

'ஏழிசை எட்டிருங் கலைசேர் பண்' என்றமையின், இணை, கிளை, பகை, நட்பு
என்றிந் நான்கினையும் ஆராய்ந்து, இசை புணருங் குறிநிலையினை நோக்கி, ஏழிசை
யினையும் பாலையாக நிறுத்தியபின், எடுத்தல, படுத்தல, நலிதல், கம்பிதம், குடிலம், ஒலி,
உருட்டு, தாக்கு என்னும் எண்வகைத் தொழிலினாலும் பண்ணிப்படுத்த பண்ணானது
மேற்கூறிய ஒன்பது பாகுபாட்டினாலும் உளங்கொளற்பாலது என்பது பெறப்
பட்டது

இக்காலத்து வழக்குச் சொற்களாற கூறின், குறித்த ஓர் இராகத்திற்கு ஆரோ
கணத்திலும் அவரோகணத்திலும் இன்ன சுவரங்கள் வருவன என நிச்சயித்து
நிறுத்துவது பாலைநிலை, அவவாறு நிச்சயித்த சுவரங்களிலே, கிரக, அம்ச, நியாசம்,
பகுத்துவம், அற்பத்துவம், மந்தோசசமம் அறிந்து, இசைப்புலவன வைத்த தாளத்
திற்கியைய இராகத்தை ஆலாபனை செயதல பண்ணுநிலையாகும்

'எட்டுக்கலை' என்றமையாது, 'இருங்கலை' யென விசேடித்தமையின், யாழ்க்
கருவியிலே இசை எழுப்புதற்குச் செய்யும் 'பண்ணல்' முதலிய எண்வகைத் தொழி
லும், இசைநிலையின் தீதினமை யாராய்தற்குச் செய்யும் 'வார்தல்' முதலிய எட்டு
வகையாகிய இசைக்கரணமும் கருவியிலே பண்ணினை இசைக்குங்கால வேண்டப்
படுவவென்பது குறிப்பிடப்பட்டது

'பண்ணெனனும் பாடற் கியைபினறேற் கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மிலவாத கண்'

என்னுந் திருக்குறளின் விசேட வுரையிலே, 'பண்களாவன, பாலையாழ்முதலிய நூற்று
மூன்று பாடற்றொழில்களாவன, யாழின்கண் வார்தல் முதலிய வெட்டும், பண்ணல்
முதலிய எட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம்

என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணம் முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற்றோ டியையாதவழிப் பண்ணாற் பயனில்லாதவாறு போலக், கண்ணோட்டத் தியையாதவழிக் கண்ணாற் பயனில்லை யென்பதாம்.' என்னும் பரிமேலழகர் கூற்றினை நோக்குமிடத்து, மிடற்றுக்கண் எய்திய பாடற்றொழில் எடுத்தல் முதலிய ஐந்தாக நின்றவின், 'எட்டிருங்கலை' என்னும் பிள்ளையாரா கூற்று, யாழ்க்கருவிக் கலைதொழில்களாய பண்ணல் முதலெட்டினையும், வாராதல முதல் எட்டினையுமே குறித்து நின்றதெனக் கொள்ளலவேண்டும். அரும்பதவுரையாசிரியரும், பலவிடங்களிலே, 'பாடல்' என்பதற்குப் பண்ணல் முதலிய பாடலியல்புகள் எனப் பொருள்கண்டார். இசையாசிரியனமைதி கூறியவிடத்து, 'இசைந்த பாடல் இசையுடன் படுத்து' என்பதற்கு 'உருக்கலை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய்' என அரும்பதவுரையாசிரியர் கூறுதலின், எட்டு வகையாகிய சுவைகளுள்ளே, பாடற்பொருள் தரும்சுவையே பண்ணிற்கும் இயைந்து நின்றல்வேண்டு மென்பதும், அவ்வா றியையாத பண்ணினாற் பயனின்று என்பதும், 'பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேல' என்பதனுள் விதந்தோதப்பட்டன வெனக் கொள்ளல்வேண்டும்

பண்ணல முதலிய வெட்டினுக்கும், வார்தல் முதலிய வெட்டினுக்கும் அரும் பதவுரையாசிரியர் காட்டும் இலக்கணங்களைக் கானலவரி யுரையினின்றெடுத்த தெழுது வாம்

'வலக்கைப் பெருவிரல குரல்கொளச் சிறுவிரல
விலக்கின் றிளிவழி கேட்டும்

.
இணைவழி யாராயந் திணைகொள முடிப்பது
விளைப்பரு மரபிற் பண்ண லாகும்.

பரிவட் டணையி னிலக்கணந் தானே
மூவகை நடையின முடிவிற் ருகி
வலக்கை யிருவிரல வனப்புறத் தழீஇ
இடக்கை விரலி னியைவ தாகத்
தொடையொடு தோன்றியும் தோன்றா தாகியும்
நடையொடு தோன்றும் நயத்த தாகும்.

ஆராய்த லென்ப தமைவாக் கிளப்பின்
குரல் முதலாக இணைவழி கேட்டும்
இணையி லாவழிப் பயனொடு கேட்டும்
தாரமும் உழையுந் தமமிற் கேட்டும்
குரலும் இளியுந் தமமிற் கேட்டும்
துததமும் விளரியும் துன்னறக் கேட்டும்
விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டும்
தனரா தாகிய தன்மைத் தாகும்.



[இளிக்கிரமத்திலே, துதத நரம்பானது, விளரியோ டிணையாது, விளரிக்குந் தாரத்திற்கும் இடையே நின்ற அந்தரக்கோலோடு இணையும். குரற்கிரமத்திலே,

துத்தம் விளரியோ டிணையும். இவ் வேறுபாட்டினைக் காட்டவே 'துன்னறக் கேட்டு' என்றார். மேற்குறித்த இரு கிரமங்களையும் குரல் முதலாக நிறுத்தி, இப்பொருளையுற்றுணர்வாம்.

	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா
இளிக்கிரமம்	4	4	3	2	4	3	2
குரகிரமம்	4	3	4	2	4	3	2

இளிக்கிரமத்திலே துத்தத் திறுதிமுதல விளரி யிறுதிவரை யெய்திய அலகுகள் 12 என்னுந் தொகையவாதலையும், குரகிரமத்திலே இவை 13 என்னுந் தொகையவாதலையும் நோக்குக. கிளையியைப் 13 அலகு, நடபியைப் 9 அலகு.]

தைவா லெனபது சாற்றுங் காலை
மையறு சிறப்பின மனமகிழ் வெய்தித்
தொடையொடு பட்டும படாஅ தாகியும்
நடையொடு தோன்றி யாப்புநடை யின்றி
ஒவாச செய்தியின வட்டனை யொழுகிச்
சீரேந் நியன்றும் இயலா தாகியும்
நீர வாகு நிறைய தென்ப.

[மேற்போந்த நான்கு சூத்திரங்களின் பொருளை இயன்றவரை ஆராயநதறிய முயல்வாம். மை தீட்டிய கண்ணினையுடைய கலியாண மகளிர்போல அழகு விளங்கிக், கோட்டிலே மலர்த்தொடையல புனைந்து, சித்திர மெழுதிய உறையினுட் புக்கிருநத யாழ்க்கருவியினைத் தொழுது, இரு கையாலும் வாங்கி இடப்புறத்திருத்திய மாதவி, வலக்கையைப் பதாகைக் கையாககி, அஃதாவது, பெருவிரலைக் குஞ்சித்து, ஒழிந்த விரலகளை நிரிர்ந்தி, அக்கையால கோடு அசையாதபடி பிடித்தது, இடக்கை நால் விர லினால் மாடகமாகிய முறுக்காணியினை உறப்பிடித்தது, வலித்தல மெலித்தல செயத் தின், வலக்கைப் பெருவிரலினால் குரலநரம்பிணையும், சிறுவிரலினால் இளிநரம்பிணையும் மீட்டி, ஆராயநது, இசை யோரந்து, தீதின்மையறிநது, அதன்பின், குரலுக்கு இணை நரம்பாகிய (இரண்டாம் நரம்பாகிய) துத்தத்தையும் இளிநரம்பிணையும், முறையே, பெருவிரலினாலும் 'சிறுவிரலினாலும் மீட்டி, ஆராயநது, இசை யோரந்து, இவ்வாறே துத்தத்தையும் இளிநரம்பாகிய விளரியையும் மீட்டி, அதன்மேல, கைக்கிளை விளரி, உழை தாரம், உழை குரல் என்னு மிவற்றை மீட்டிப் பண்ணல என்னுந் தொழிலினை முடித்ததாள் கைக்கிளை தாரம் இணையாவாகலின, அவை ஒருங்கு குறிக்கப்பட்டில வலக்கைப் பெருவிரலிணையும் சுடடுவிரலிணையும் கோட்டின் இருபுறமுஞ் சேர வைத்து, அவ்விரு விரல்களினாலும் கோட்டினை அழகு விளங்கத் தழுவி, இடக்கை விரலினாலே அணைத்து, நரம்புகளை ஆரோசையாகவும் அமரோசையாகவும் முத் தனடை யியக்கத்திலே மீட்டி, அதன்பின், வாரவியக்கத்திலும், கூடையியக்கத்திலும் மீட்டுதல், பரிவட்டணையாகும் முதனடை, வாரம், கூடை என்பவற்றின் பொருளைப் பாயிரவியலினுட காண்க. தொடையொடு தோன்ற மீட்டுதல், ஒரு பாலையினின்று ஏழு நரம்பையும் ஆரோசை அமரோசையாக மீட்டி, அதற்கடுத்துப் பாலையை அதன் பின் மீட்டி, இவ்வாறு செல்லுதல். தொடையொடு தோன்றாது மீட்டுதல், அனைத்து

நரம்பினையும் ஆரோசை யமரோசையாக மீட்டுதல். மேல்வரும் சைவரற் குத்திரம் இச்சுத்திரத்தோடு தொடர்புடையது. ஆராய்தற் குத்திரம் பண்ணற் குத்திரத் தோடு தொடர்புடையது. பண்ணலிலே குரல் இளி யென இணையும் நரம்பின் ஒற் றுமை கண்டோள், ஆராய்தலில் அநநரம்புகளை முதனிலையாகக்கொண்ட பாலைகளில் இணையும் நரம்புகளை அணைவுறக் கேட்டனள். இளிக்கிரமத்திலே, ம ப த நி ச ரீ க படுமலைப்பாலையாகும்; ச ரீ க ம ப த நி விளரிப்பாலையாகும். முன்னையதிலுள்ள 'ப த' பின்னையதிலுள்ள 'ரீ க' வோடு இணையா ஒழிந்த ஐந்தும் ஒன்றி நிற்பன. ம-ச, நி-ம, ச-ப, ரீ-த, க-நி, என அவைதமமை மீட்டிக் கேட்டல் குரலும் இளியும் தம்மிற கேட்டலாகும் 'இணையிலாவழிப் பயனொடு கேட்டும்' என்றமையின், மேலே நாம் இணையாவென விலககி நிறுத்திய 'ப த', 'ரீ க' விலே பஞ்சமத்தை ரிஷ பத்தி னந்தரத்தோடு கேட்டலும், தைவதத்தைக் காந்தாரத்தின் அந்தரத்தோடு கேட் டலும் பெறப்பட்டன. சகோடயாழின் நரம்புகளும் அந்தரங்களும் பெறும் அசை வெண் விகிதங்களையும், அவை யியைந்து நிற்கும் மரபினையும், பாலைத்திரிபியலினுட் காட்டினும். சைவரற் குத்திரத்தினுள்ளே வட்டணை என்றது பரிவட்டணையை. சீரென்றது தாளத்தினிறுதியை. 'யாதத சீரே யடியாப் பெனாஅ' எனச் செய்யுளிய லிற் கூறியதனை நிகாப்ப, ஈண்டும், சீராகிய தாளத்தியலினைப் பாட்டினிடத்து அமைத் துக் காட்டுதல் யாப்புநடை யெனப்பட்டது]

செலவெனப் படுவதன் செயகை தானே
பாலை பண்ணே திறமே கூடமென
நாலவகை யிடத்து நயதத தாடி
இயக்கமு நடையும் எய்திய வகைததாயப்
பதினே ராடலும் பாணியும் இயலபும
விதிநானகு தொடரது விளங்கிச் செல்வதுவே.

விளையாட் டென்பது விரிக்குங் காலைக்
கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாலும்
அளவிய தகைய தாகு மெனப

கையூ டென்பது கருதுங் காலை
எவவிடத் தானும் இன்பமுஞ் சுவையும்
செவவிதிற றேனறிச சிலைத்துவர லின்றி
நடைநில திரியாது நண்ணித் தோன்றி
நாற்பத தொன்பது வனபபும வண்ணமும
பாறபடத் தோன்றும் பகுதித் தாகும்.

துள்ளற கண்ணுங் குடக்குத துள்ளுந்
தள்ளா தாகிய உடனிலைப் புணர்ச்சி
கொளவன வெல்லாம குறும்போக காகும்

வாரதல-சுட்டுவிரற் செயதொழில்

வடித்தல-சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகமும் புறமும்
ஆராய்தல்

உநதல-நரம்புகளை உந்தி வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும்
நிரலிழிபட்டதும் என்றறிதல்.

உறழ்தல-ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்தல்.

[பொருநராற்றுப்படை யுரையினுள், 'வாரியும-நாமபுகனைக் கூடததமுனியுமி, வடித் தும-உநுனியுமி, உநதியும-தெறித்தும், உறழ்நதும-ஒன்கறையிட டொன்கறத் தெறித் தும' எனக் கூறப்பட்டிருத்தல் இத்தொடர்பில் நோக்கற்பாலது.]

உநட்டவ-இடக்கைச் சுட்டுவிரல் தானே யுருட்டலும், வலக்கைச் சுட்டுவிரல் தானே யுருட்டலும், சுட்டொடு பெருவிரற் கூட்டி யுருட்டலும், இருபெருவிரலும் இயைநதுருட்டலும் என வரும்.

தெருட்டல் என்றது செப்புந காலை

உருட்டி வருவ தொன்றே மறற

ஒன்றன் பாட்டுமடை யொன்ற நோக்கின்

வல்லோ ராயநத னுலே யாயினும்

வல்லோர பயிற்றங் கட்டுரை யாயினும்

பாட்டொழிந துலகினி லொழிநத செய்கையும்

வேட்டது கொண்டு விதியுற நாடி

என வரும்.....

இவை இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்துட் கரணவோத்துட் காண்க.'

என உரை முடிகின்றது 'அளவல்', 'பட்டடை' என்னும் இரண்டிற்கும் உரை கிடைத்திலது. தெருட்டலியல்பு கூறும் சூத்திரப்பொருள் தெளிவுபட்டிலது.

எடுத்தல் முதலிய ஐந்தனுள், எடுத்தல்-உச்ச சுவரத்திற் பாடுதல். படுத்தல்- மந்த சுவரத்திற் பாடுதல் நலிதல்-சம சுவரத்திற் பாடுதல் கம்பிதம்-நடுங்கல் குடி லம்-உள்ளாளப்பாடல். இவற்றின் விரிவெல்லாம் பாயிரவியலில், 'மீடற்றுப் பாட லும், கருவிப் பாடலும்' என்னும் பிரிவினுட் கூறினாம்

3. ஐந்து கிரமங்களிலும் ஏழ்பெரும்பாலைக ளெய்தும் இசைநிலை

குறகிரமம்.

முதலிற் குறகிரமத்தினை எடுத்துக்கொள்வாம் இதனுட பிறககும் பாலை கள் சுருதிவீணையிலே செம்பாலை முதலாக அமைந்து நிற்பன.

பாலைத்திரிபியலிலே, 'குறற்கிரமத்தில் வட்டப்பாலை' என்னுந் தலைப்பெயர்க் கீழ் யாம் பிறப்பித்த பன்னிரு பாலைகளிலே, அந்தரம் ஐந்தினையும் நீக்கிப், பெரும் பாலை ஏழினையும் செம்பாலை முதற் மேற்செம்பாலை யீறாக ஆயப்பாலையாக நிறுத்து வாம்.

கும்பம்-செம்பாலை	0	2	6	9	11	15	18	22
மேடம்-படுமலைப்பாலை	2	6	9	11	15	18	22	24
மிதுனம்-செவ்வழிப்பாலை	6	9	11	15	18	22	24	28
கற்கடகம்-அரும்பாலை	9	11	15	18	22	24	28	31

பண்ணியல்

கன்னி-கோடிப்பாலை	11	15	18	22	24	28	31	33
விருச்சிகம்-விளரிப்பாலை	15	18	22	24	28	31	33	37
தனு-மேற்செம்பாலை	18	22	24	28	31	33	37	40

மேலே தந்த அலகெண்கள் என்ன சுவரங்களைக் குறித்தன என அறிந்து கொள்வதற்குக் கும்பப்பாலையின் நிறையுருவத்தைப் பன்னீரிசைநிலையில் (சுவர ஸ்தானத்தில்) நிறுத்துவாம்.

ஷட்ஜம்	சுத்த நிஷபம்	சதுசுருதி நிஷபம்	சாதாரண காந்தாரம்	அந்தர காந்தாரம்	சுத்த மத்திமம்	பிரதி மத்திமம்	பஞ்சமம்	சுத்த தைவதம்	சதுசுருதி தைவதம்	கைசிகி நிஷாதம்	காகலி நிஷாதம்
0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19
22	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41

முதல் நிரலில் நின்ற சுவரங்கள், 0 ஷட்ஜம், 2 சதுசுருதி நிஷபம், 6 அந்தர காந்தாரம், 9 சுத்த மத்திமம், 11 பஞ்சமம், 15 சதுசுருதி தைவதம், 18 கைசிகி நிஷாதம் என நின்று; அரிகாம்போதி மேளம் என வழங்கும் செம்பாலையாயின.

சதுசுருதி நிஷபத்தை ஆதார சுருதியாகக்கொண்டு, சது-ரி, அ-க, சு-ம, ப, சது-த, கை-நி, ச, சது-ரி, யென எடுக்க, நடபைரவி மேளமாகிய படுமலைப்பாலை யாகும். அஃது அவ்வாறுதலைப் பின்வருமாறு சுவரங்களின் ஒற்றுமை கண்டு தெளிந்துகொள்ளலாம் வெற்றிடங்களில் உடுக்குறி இடப்பட்டிருக்கிறது.

சது-ரி * அ-க, சு-ம * ப * சது-த, கை-நி * ச * சது-ரி

ச * சது-ரி, சா-க * சு-ம * ப, சு-த * கை-நி * ச

மேல் வருவனவறையும் இவ்வாறு அடைவுபடுத்தித் தெளிந்துகொள்ளலாம்.

அந்தர காந்தாரத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்துச், சுத்த தோடி யென வழங்கும் செவ்வழிப்பாலை தோற்றும்.

சுத்த மத்திமத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்துத், தீரசங்கராபர ணம் என வழங்கும் அரும்பாலை தோற்றும்.

பஞ்சமத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்துக், கரஹரப்பிரியா என வழங்கும் கோடிப்பாலை தோற்றும்

சதுசுருதி தைவதத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்து, ஹநுமத்தோடி என வழங்கும் விளரிப்பாலை தோற்றும்.

யாழ் நூல்

கைசிகி நிஷாதத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்து, மேசகல்யாணி என வழங்கும் மேற்செம்பாலை தோற்றும்

அரிகாம்போதி மேளத்திற் கமைந்த சுவரங்களை நிறுத்திக், கிரகசுவரம் மாற்றிச் செல்ல, மற்ற ஆறும் முறையே தோற்றக் காண்கின்றோம்.

எல்லாவிடத்தும் ஆதார சுருதியை ஷட்ஜம் ஆக்குதற்கு, ஒவ்வொரு நிரலிலும் முதலில் நின்ற அலகுநிலையெண்ணினை அநநிரலிலுள்ள எல்லா எண்களினின்றும் கழித் தெழுதவேண்டும் அவ்வாறு செயது, பன்னிரண்டு சுவரஸ்தானங்களிலும் முறையாக நிறுத்தக் கிடைப்பது

இசைநிலைகள்	சு	சு—ரி	சுது—ரி	சா—கா	அ—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—தை	சுது—தை	கை—நி	கா—நி	சு
அலகுநிலைகள்	0	1, 3	2, 4	5, 7	6, 8	9, 11	10, 12	11, 13	14, 16	15, 17	18, 20	19, 21	22
செம்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	18	—	22
படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	20	—	22
செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	16	—	18	—	22
அருமபாலை	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22
கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	11	—	13	—	17	20	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22

இவற்றுக்கு அமைந்த அலகெண்கள்

செம்பாலை	2	4	3	2	4	3	4
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	4	2
செவ்வழிப்பாலை	3	2	4	3	4	2	4
அருமபாலை	2	4	3	4	2	4	3
கோடிப்பாலை	4	3	4	2	4	3	2
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	2	4
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	2	4	3

இளிகிரமம்.

இளிக்கிரமத்திலும், மேல்வரும் துத்த, விளரி, தாரக கிரமங்களிலும், ஏழ் பெருமபாலைகளையும் ஆயப்பாலையாய் நிறுத்தி, ஒரே ஆதாரசுருதி கொள்ளும்போது,

பண்ணியல்

அவை அடையும் உருவங்களையும், பெறும் அலகெண்களையும் தருவாம் குறந்திர மத்திற்குக் காட்டிய முறையிற் சென்று பொருளை யுணர்ந்துகொள்ளலாம்.

அரும்பாலை	0	2	6	9	11	15	19	22
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	19	22	24
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	22	24	28
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	22	24	28	31
செம்பாலை	11	15	19	22	24	28	31	33
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	31	33	37
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41

அரும்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	—	13	16	—	18	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	2	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22
செம்பாலை	0	—	4	—	8	11	—	13	—	17	20	—	22
படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	14	—	18	—	22

அரும்பாலை	2	4	3	2	4	4	3
கோடிப்பாலை	4	3	2	4	4	3	2
விளரிப்பாலை	3	2	4	4	3	2	4
மேற்செம்பாலை	2	4	4	3	2	4	3
செம்பாலை	4	4	3	2	4	3	2
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	2	4
செவ்வழிப்பாலை	3	2	4	3	2	4	4

துத்தக்கிரமம்.

படுமலைப்பாலை	0	2	5	9	11	14	18	22
செவ்வழிப்பாலை	2	5	9	11	14	18	22	24
அரும்பாலை	5	9	11	14	18	22	24	27
கோடிப்பாலை	9	11	14	18	22	24	27	31
விளரிப்பாலை	11	14	18	22	24	27	31	33
மேற்செம்பாலை	14	18	22	24	27	31	33	36
செம்பாலை	18	22	24	27	31	33	36	40

யாழ் நூல்

படுமலைப்பாலை	0	—	2	5	—	9	—	11	14	—	18	—	22
செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	12	—	16	—	20	—	22
அரும்பாலை	0	—	4	—	6	9	—	13	—	17	—	19	22
கோடிப்பாலை	0	—	2	5	—	9	—	13	—	15	18	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	7	—	11	—	13	16	—	20	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	8	—	10	13	—	17	—	19	22
செம்பாலை	0	—	4	—	6	9	—	13	—	15	18	—	22

படுமலைப்பாலை	2	3	4	2	3	4	4
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	4	2
அரும்பாலை	4	2	3	4	4	2	3
கோடிப்பாலை	2	3	4	4	2	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	4	2	3	4	2
மேற்செம்பாலை	4	4	2	3	4	2	3
செம்பாலை	4	2	3	4	2	3	4

விளரிக்கிரமம்

கோடிப்பாலை	0	2	5	9	11	15	18	22
விளரிப்பாலை	2	5	9	11	15	18	22	24
மேற்செம்பாலை	5	9	11	15	18	22	24	27
செம்பாலை	9	11	15	18	22	24	27	31
படுமலைப்பாலை	11	15	18	22	24	27	31	33
செவ்வழிப்பாலை	15	18	22	24	27	31	33	37
அரும்பாலை	18	22	24	27	31	33	37	40

கோடிப்பாலை	0	—	2	5	—	9	—	11	—	15	18	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	—	13	16	—	20	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	6	—	10	13	—	17	—	19	22
செம்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	18	—	22
படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	11	—	13	16	—	20	—	22

பண்ணியல்

செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	12	—	16	—	18	—	22
அரும்பாலை	0	—	4	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22

கோடிப்பாலை	2	3	4	2	4	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	4	2
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	4	2	3
செம்பாலை	2	4	3	4	2	3	4
படுமலைப்பாலை	4	3	4	2	3	4	2
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	2	4
அரும்பாலை	4	2	3	4	2	4	3

தாக்கிரமம்

செவ்வழிப்பாலை	0	1	5	9	10	14	18	22
அரும்பாலை	1	5	9	10	14	18	22	23
கோடிப்பாலை	5	9	10	14	18	22	23	27
விளரிப்பாலை	9	10	14	18	22	23	27	31
மேற்செம்பாலை	10	14	18	22	23	27	31	32
செம்பாலை	14	18	22	23	27	31	32	36
படுமலைப்பாலை	18	22	23	27	31	32	36	40

செவ்வழிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	10	—	14	—	18	—	22
அரும்பாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	—	21	22
கோடிப்பாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	—	17	18	—	22
விளரிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	8	—	12	13	—	17	—	21	22
செம்பாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	18	—	22
படுமலைப்பாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22

செவ்வழிப்பாலை	1	4	4	1	4	4	4
அரும்பாலை	4	4	1	4	4	4	1
கோடிப்பாலை	4	1	4	4	4	1	4
விளரிப்பாலை	1	4	4	4	1	4	4

யாழ் நூல்

மேற்செம்பாலை	4	4	4	1	4	4	1
செம்பாலை	4	4	1	4	4	1	4
படுமலைப்பாலை	4	1	4	4	1	4	4

மேற்செல்லுமுன், ஐவகை கிரமங்களின் சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றை ஆராய்ந் தறிந்துகொள்வாம். முதலிற் றேன்றியது தாரககிரமம் அதனிடத்து 1, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 17, 18, 21 என்னும் பன்னிரண்டு சுருதிகள் மாத்திரமே காணப்படு கின்றன. அவைதம்முள், 1, 8, 14, 21 எனனும் நான்கும், $\frac{2}{3}, \frac{5}{6}, \frac{1}{4}, \frac{1}{8}, \frac{1}{16}, \frac{1}{32}$ என்னும் பெரிய பின்னமான அசைவெண விகிதங்களைக் கொண்டனவாதலிற், சிறப்பிலவாகக் கருதப்பட்டன இவற்றை நீக்க, எஞ்சிநிற்கும் சிறப்புடைச்சுருதிகள் எட்டேயாம் சிறப்புடைச் சுருதிகள் பலவற்றால் நடப்பது இசையினிமை யடைதற்குக் காரணமாகலின், பண்டை யிசையாசிரியர்கள் வேறு கிரமங்களைக் கண்டு, அவைதம்மைப் பயன்படுத்துவாராயினார் குரற்கிரமமானது, மேலே சிறப்பிலவெனக் குறிகப் பட்ட 1, 8, 14, 21 என்னும் நான்கு சுருதிகள் ஒழிந்த, பதினெட்டுச் சுருதிகளாலும் நடப்பது. குரற்கிரமத்தில் வருஞ் சுருதிகள் 3, 2-4, 5-7, 6, 9-11, 10-12, 11-13, 16, 15-17, 18-20, 19. [ஒரே சுவரஸ்தானத்தில் வரக்கூடிய இரண்டு சுருதிகளை ஒருங்கு நிறுத்தியிருக்கின்றும்] குரற்கிரமத்தின் எதிரிரனிறையாகிய விளரிக்கிரம மும், மேனாட்டில் வழங்கும் புதிய விளரிக்கிரமமும், குரற்கிரமத்திற்குரிய பதினெட் டுச் சுருதிகளையே பெற்று நடப்பன. இளிக்கிரமத்தின் செவவழிப்பாலையிலே 14 ஆம் சுருதியும், செம்பாலையிலே 8 ஆம் சுருதியும் வருவன, இவை இரண்டும், குரற்கிரமத்தில் வரும் பதினெட்டுமாகிய இருபது சுருதிகள் இளிக்கிரமத்தில் வரு வன. 1 உம் 21 உம வருவதில்லை.

இக்காலத்திலே தீரசங்கராபரணம் என வழங்கும் அரும்பாலைப்பண் ஐந்து கிரமங்களிலும் பெற்றுவரும் உருவ விகற்பத்தை ஆராய்வாம்

சுருதிவீணையிலே, அருமபாலையானது, இளி, தார, துத்த, குரல், விளரிக் கிரமங் களிலே, முறையே, 0, 1, 5, 9, 18 என்னுஞ் சுருதிகளை ஆதார ஷட்ஜமாகக் கொண்டு தொடங்குகிறது. தொடங்குமிடத்தை வெற்றிலக்கமாக்கிப் பெற்ற உருவங்களை ஒப்பு நோக்குதற்காக ஒருங்கு வைப்பாம்.

இளி	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
தாரம	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	—	21	22
துத்தம்	0	—	4	—	6	9	—	13	—	17	—	19	22
குரல்	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22
விளரி	0	—	4	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22

பண்ணியல்

மேற்கண்ட அலகுநிலையெண்கள் பெறும் அசைவெண் விகிதங்களை நிரலாக வைப்பாம்.

இளி	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{40}{27}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2
தாரம்	1	$\frac{9}{8}$	$6\frac{1}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$2\frac{13}{8}$	2
துத்தம்	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{15}{8}$	2
குரல்	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2
விளரி	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2

இந்த ஐந்து வகையாகவும் தீரசங்கராபரணம் இசைத்தற்குரியது இவற்றுள்ளே, குரற்கிரமத்திலே தோன்றும் இசை பலவாற்றினுஞ் சிறப்புடையது. இளிக்கிரமத்திலே பஞ்சம ஸ்தானத்தில் மெலிந்த பஞ்சமம் நின்றல் குறிப்பிடத்தக்கது இக்காலத்திலே, இளி, தார, குரற் கிரமங்கள் வழக்கிலில்லை. மேலே காட்டிய துத்தகிரமமே, இக்காலத்திலே, தவறாக, ஷட்ஜக்கிராம மென்று வழங்கப்படுகிறது. மேனாட்டுத் தொடர்பினாலே, விளரிக்கிரமமும் வழக்கிலிருக்கிறது.

ஐந்து உருவங்களின் அலகெண்களையும் எழுதி, அவைதமக்குரிய இடை விகிதங்களை (intervals)யும் எழுதுவாம்.

அலகெண்கள்		இடைவிகிதங்கள்							
இளி	2 4 3 2 4 4 3	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$	
தாரம்	4 4 1 4 4 4 1	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{256}{243}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{256}{243}$	
துத்தம்	4 2 3 4 4 2 3	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{16}{15}$	
குரல்	2 4 3 4 2 4 3	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$	
விளரி	4 2 3 4 2 4 3	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$	

ஐந்து கிரமங்களிலும் அரும்பாலை அமைநது நிற்பதை மற்றொரு வகையாக நோக்குமிடத்து, இளிக்கிரமத்திலே, அனைத்தும் நட்புச் சுருதிகள்; குரற்கிரமத்திலே, பஞ்சமம் (13) கிளைச்சுருதி யாகிறது, அதன்மேல், விளரிக்கிரமத்திலே, ரிஷபம் (4) கிளைச்சுருதியாகிறது; அதன்மேல், துத்தக்கிரமத்திலே, தைவதம் (17) கிளைச்சுருதி யாகிறது; அதன்மேல், தாரக்கிரமத்திலே, காந்தார (8), நிஷாதங் (21) கள் கிளைச் சுருதி யாகின்றன. ஐந்தினும் மத்திமம் மாத்திரம் வேறுபடாது நிற்கிறது.

அரும்பாலையைப் போலவே, மற்றப்பாலைகளும், பாலைகளிற் பிறக்கும் பண் களும், திறங்களும், கிராம வேறுபாட்டினாலே, ஒன்று ஐந்தாகு மியல்பின.

பிறிது பெயர் கொள்ளாது, பாலைப் பெயரினையே பண்ணின் பெயராகக் கொள்வதுண்டு. வேனிற்காதை, 24 ஆம் அடியில்வரும் 'மதுரகீதம் பாடினன்' என்பதன் உரையிலே, அரும்பதவுரையாசிரியர் செம்பாலைப்பண், மேற்செம்பாலைப் பண் என வழங்குதல காண்க.

4. பன்னிரு பாலையினுரு ; திணைப்பண்களின் பாலைநிலையும் நரம்படைவும்

'பன்னிரு பாலையினுருத் தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்றுதறகுக் காரணமாமெனக் கொள்க' என உரையாசிரியரிருவரும் அங்ஙனம் கேற்றுகாதை யாழாசிரிய னமைதியுட் கூறுகின்றனர்

வேனிற்காதையுரையினுள்ளே, 'இவவேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்' என அடியாககுநலலார் கூறியது, 'பன்னிரு பாலையினுள்ளே நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்' என்பதனோடு மாறுகொள்ளாதோவெனின், மாறுகொள்ளாது; சிறுபாலையையும், அவ்வப்பெயரிய பெரும் பாலையோடு ஒத்த நீர்மையவாதலின் என்பது அவை ஒத்து நிற்பதனைப் பின்னாக காட்டுதல்.

இனிப், பன்னிருபாலைகளைத் தாரததாககத்தினாலே ஆகக்கொள்ளும் மரபினைக் கூறப்புகுவாம். 'தார நரம்புபெற்ற ஈரலகில் ஓரலகையும், குரல் நரம்புபெற்ற நாலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பின அநதரககோலிலே கைக்கிளையாக நிறுத்தத், தாரநதான் கைக்கிளையாயிற்று. அநத நரம்பில ஒழிந்த ஓரலகையும் பணடை விளரியிலே கூட்ட, அவவிளரி துத்தநரம்பாயிற்று' என்பது உரையாசிரிய ரிருவருக்கும் ஒத்த முடிபு. கணிதமுறையினாலும் இம்முடிபே பெறப்பட்டது. தாரங் கைக்கிளையாய், விளரி துத்தமான விடதது, இளி குரலாகும் அங்ஙனமாதலின்,

'தார பாகமுங் குரலின் பாகமும
கோடு வண்கிளை கொள்ள நிற்ப
முன்னாப பாகமும பின்னாப் பாகமும
விளரி குரலாகு மென்மனா புலவா'

என அரங்கேற்றுகாதையுள்ளும்,

'குறாக குறப்பாதி தாரததி லொன்று
கடுப ணிணைகிளை யாகக்கி—கொடியிடையாய
தாரததி லொன்று விளரிமே லேறடவந
நேரத ததுகுரலா நினறு'

என வேனிற்காதையுள்ளும் வருந திரிபுச சூத்திரங்கள் எழுதுவோர் கையில் வழுவற்றன வென்பது வெளிப்படை. இவற்றுள், வேனிற்காதைச சூத்திரம்,

குறாக குறப்பாதி தாரததி லொன்று
கடுவ ணிணைகிளை யாகக்கி—கொடியிடையாய
தாரததி லொன்று விளரிமே லேறடவந
நேரத திளிகுரலா நினறு

என நின்றல் பொருத்தமாகும். இதனோடு பொருளொற்றுமையுடைய அரங்கேற்று

காதைச் சூத்திரம்,

தார பாகமுங் குரலின பாகமும
நோநடு வண்கிளை கொள்ள நிறப
முன்னர்ப் பாகம் விளரியி லேறட்
இளிகுர லாகு மென்மனா புலவா

என நிறறல் பொருததமாகும்.

திரிபுச சூத்திரங்கள் லமைந்த விதிக்கியையப் பன்னிரு பாலைகளையுந் தோற்று விப்பாம்

கருவியிலே முதலில் நின்றது உழை குரலாகிய கோடிப்பாலை. உழைநரம்பை வெற்றிலக்கத்தில் நிறுத்தி, இளி (4), விளரி (3), தாரம் (2), குரல் (4), துத்தம் (4), கைக்கிளை (3), உழை (2) என இளிக்கிரமத்தில் அலகுகளைக் கூட்டிச்செல்ல வந் தெய்துவது கோடிப்பாலையுருவம்.

உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
0	4	7	9	13	17	20	22

இப்பாலையிலே, தார நரம்பு 8 ஆம், 9 ஆம் அலகுகளை உடையதாயிற்று; குரல் நரம்பு 10 ஆம், 11 ஆம், 12 ஆம், 13 ஆம் அலகுகளை உடையதாயிற்று

‘குணாக குறப்பாதி தாரத்தி லொன்று
நடுவ ணிண்கிளை யாக்கி’

என்றமையின், தாரத்தாக்கஞ் செய்யுமிடத்து, 9 ஆம், 10 ஆம், 11 ஆம் அலகுகள் கைக்கிளையாவன. தாரத்தில் நின்ற ஓரலகை, அஃதாவது, 8 ஆம் அலகை விளரியி லேறட், விளரி துத்தமாகும், இளி திரிபின்றிக் குரலாகும், உழை தாரமாகும்; 12 ஆம், 13 ஆம் அலகுகளோடு நின்ற குரல் உழையாகும்; துத்தம் இளியாகும்; கைக்கிளை விளரியாகும்; அங்ஙனமாதலின்,

முதற் திரிபினாலே,

தா	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா
0	4	8	11	13	17	20	22

என எய்திய உருவம் தாரங் குரலான செம்பாலையாகும். ‘தாரங் குரலான’ என்னு மிடத்துக், ‘குரல்’ என்னும் சொல் ஆதார சுருதியாகிய முதல் நரம்பு என்னும் பொருளினது. ‘இளி திரிபினறிக் குரலாகும்’ என மேலே குறிப்பிட்டது, தாரத் தாக்கத்தின்பின் நரம்புக ளெய்திநின்ற அடைவிலே, பண்டை இளி நரம்பின் அலகு நிலை குரனரம்பிற்கு உரியதாயிற்று என்னும் பொருளினது.

முதற்றிரிபினாலே, தாரம் 21 ஆம், 22 ஆம் அலகுகளில் நின்றது. குரல் 1 ஆம், 2 ஆம், 3 ஆம், 4 ஆம் அலகுகளில் நின்றது. மேலை விதிப்படி மற்றொருகாற் றிரிகுமிடத்து, 22, 1, 2 என்னும் அலகுகள் கைக்கிளையாவன; 1, 2 மேற்றுனததில் 23, 24 ஆகும் குரலின் பிறப்பாதியாகிய 3, 4 என்னும் அலகுகள் உழையாய் நிற்பன தாரத்தின் ஓரலகாகிய 21 ஆம் அலகினைப்பெற்ற விளரி துத்தமாகும். பிற வும், முன் குறிப்பிட்டவாறு அமைவன அங்ஙனமாதலின்,

யாழ் நூல்

இரண்டாந் திரிபினாலே,

கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
2	4	8	11	13	17	21	24

என்னும் உருவம் வந்தெய்தும். முதனரம்பு நிற்குமிடத்தை வெற்றிலக்கமாக்கும் பொருட்டு, முதனரம்பின் அலகுநிலையெண்ணாகிய 2 இனை எல்லாவிடத்துங் கழித்தெழுதல்வேண்டும் அவ்வாறு செய்யுமிடத்து,

கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
0	2	6	9	11	15	19	22

எனக் கைக்கினை குரலாகிய அரும்பாலை வந்தெய்தும்.

மூன்றாந் திரிபினாலே,

வி	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
0	2	6	10	13	15	19	22

என விளரி குரலாகிய மேற்செம்பாலை வந்து எய்தும்.

நான்காந் திரிபினாலே,

து	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து
1	4	6	10	13	15	19	23

என அந்தரச் செவ்வழிப்பாலையும்,

ஐந்தாந் திரிபினாலே,

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
1	4	6	10	14	17	19	23

என அந்தர விளரிப்பாலையும்,

ஆறாந் திரிபினாலே,

கு	து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
1	5	8	10	14	17	19	23

என அந்தரப் படுமலைப்பாலையும்,

ஏழாந் திரிபினாலே,

உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
1	5	8	10	14	18	21	23

என அந்தரக்கோடிப்பாலையும்,

எட்டாந் திரிபினாலே,

தா	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா
1	5	9	12	14	18	21	23

என அந்தரச் செம்பாலையும் வந்தெய்துவன.

ஒன்பதாந் திரிபினாலே,

து	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து
0	3	5	9	12	14	18	22

எனச் செவ்வழிப்பாலை தோற்றும்.

பண்ணியல்

[பண்டைநிலையிலே, தாரம் 22, 23 என்னும் அலகுகளில் நின்றது. திரிபி னால் 22 ஆம் அலகு துத்தத்திற் காயிற்று 23, அஃதாவது, கீழ்த்தானத்தில் 1, குர லின் முற்பகுதியில் நின்ற 2, 3 என்னும் அலகுகளோடு சேர்ந்து, கைக்கிளையாயிற்று என அறிக.]

பத்தாந திரிபினாலே,

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
0	3	5	9	13	16	18	22

என விளரிப்பாணையாகும்.

பதினொந் திரிபினாலே,

கு	து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
0	4	7	9	13	16	18	22

எனப் படுமலைப்பாணையாகும்.

பன்னிரண்டாந் திரிபினாலே,

உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
0	4	7	9	13	17	20	22

எனக் கோடிப்பாணை மீட்டும் வந்தெய்தும்

மேற்செல்லுமுன், இங்குப்பெற்ற பன்னிருபாலைக்கும், பாலைத்திரிபியலிலே, 'இளிககிரமத்தில் வட்டப்பாலை' என்னும் தலைப்பெயர்க்கீழ்ப் பெற்ற பன்னிரண்டி னுககு மிடையே யமைந்த தொடர்பினை நோக்குவாம்

இடமுறைத் திரிபாதலின், பன்னிருபாலையின் நிறையுருவத்தைக் கும்பப்பாலை முதலாக நட்புத்தொடர்பில் எழுதவேண்டும் அவ்வாறு எழுதக்கிடைப்பது

கும்பம்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
கற்கடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
இடபம்	0	1	4	5	6	9	10	13	14	17	18	19	22
துலாம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	19	22
மீனம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	21	22
சிங்கம்	0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
மகரம்	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
விருச்சிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மேடம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22

இளிககிரமத்திலே, நரம்பு நிற்கும் வீடுகள், மேடம், மிதுனம், கற்கடகம், கன்னி, விருச்சிகம், மகரம், குமபம் என்னும் ஏழுமாம். எஞ்சிய இடபம், சிங்கம், துலாம், தனு, மீனம் என்னும் ஐந்தாம், அநதரம் நிற்கும் வீடுகளாம். மேலே காட்டிய

யாழ் நூல்

நிறையுருவங்க ளொவ்வொன்றிலும் அந்தரங்களை வெற்றிடமாக விட்டு, ஏனைய எண்களை எழுதுவாம். எழுதும் முறையினைக் கும்பப்பாலையில் வைத்துக் காட்டு வாம். கும்பப்பாலையின் முதலவீடு கும்பம். அதனையடுத்து மீனம், மேடம் முதலியன அடைவே வருவன. மீனம் (1), இடபம் (5), சிங்கம் (10), துலாம் (14), தனு (18) என அந்தரமைந்தும் நின்றன இவற்றை நீக்க,

0—2—6 9—11—15—19 22

என நாம் மேலே கண்ட அரும்பாலை யுருவம் வந்தெய்துகின்றது

கற்கடகப்பாலையின் முதலவீடு கற்கடகம் அதனையடுத்துச் சிங்கம், கன்னி முதலியன அடைவே வருவன சிங்கம் (1), துலாம் (5), தனு (9), மீனம் (14), இட பம் (18) என அந்தரமைந்தும் நின்றன இவற்றை நீக்க,

0—2—6—10 13—15—19 22

என நாம் மேலே கண்ட மேற்செம்பாலை யுருவம் வந்தெய்துகின்றது

தனுப்பாலையின் முதலவீடு தனு அதனையடுத்து மகரம், குமபம் முதலியன அடைவே வருவன தனு (0,22), மீனம் (5), இடபம் (9), சிங்கம் (14), துலாம் (18) என அந்தரமைந்தும் நின்றன இவற்றை நீக்க,

1 4—6—10 13—15—19—23

என நாம் மேலே கண்ட அந்தரச செவவழிப்பாலை யுருவம் வந்தெய்துகின்றது.

எஞ்சிய ஒன்பதிலும், இவ்வாறே அந்தரங்களை நீக்கி, அவை பெறும் உருவங் களின் பெயர்களைத் தந்து, பன்ரிரண்டினையும் முறையாக நிறுத்துவாம்

கும்பம் அரும்பாலை	கை 0	—	உ 2	—	இ 6	வி 9	—	தா 11	—	கு 15	—	து 19	கை 22	
கற்கடகம் மேற்செம்பாலை	வி 0	—	தா 2	—	கு 6	—	து 10	கை 13	—	உ 15	—	இ 19	வி 22	
தனு அ செவவழிப்பாலை	—	து 1	கை 4	—	உ 6	—	இ 10	வி 13	—	தா 15	—	கு 19	—	து 23
இடபம் அ விளரிப்பாலை	—	இ 1	வி 4	—	தா 6	—	கு 10	—	து 14	கை 17	—	உ 19	—	இ 23
துலாம் அ படுமலைப்பாலை	—	கு 1	—	து 5	கை 8	—	உ 10	—	இ 14	வி 17	—	தா 19	—	கு 23
மீனம் அ கோடிப்பாலை	—	உ 1	—	இ 5	வி 8	—	தா 10	—	கு 14	—	து 18	கை 21	—	உ 23
சிங்கம் அ செம்பாலை	—	தா 1	—	கு 5	—	து 9	கை 12	—	உ 14	—	இ 18	வி 21	—	தா 23
மகரம் செவவழிப்பாலை	து 0	கை 3	—	உ 5	—	இ 9	வி 12	—	தா 14	—	கு 18	—	து 22	
மிதுனம் விளரிப்பாலை	இ 0	வி 3	—	தா 5	—	கு 9	—	து 13	கை 16	—	உ 18	—	இ 22	
விருச்சிகம் படுமலைப்பாலை	கு 0	—	து 4	கை 7	—	உ 9	—	இ 13	வி 16	—	தா 18	—	கு 22	

பண்ணியல்

மேடம்	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	—	உ
கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22
கணனி	தா	—	கு	—	து	கை	—	உ	—	இ	வி	—	தா
செம்பாலை	0	—	4	—	8	11	—	13	—	17	20	—	22

பன்னிரு பாலையின் நிறையுருவங்கள் ஐந்து கிரமங்களுக்கும் பொதுவாக அமைந்தன எந்தக் கிரமத்தின் வட்டப்பாலை யுருவினைப் பெற விரும்புகின்றோமோ, அந்தக் கிரமத்திற்குரிய அந்தரங்களை நீக்கி, எஞ்சிநின்ற நரம்புகளிலே வட்டப்பாலை யுருவினைக் காணுதல்வேண்டும் இளிககிரமத்திற்குரிய அந்தரங்களை நீக்கி, மேலே யாம பெற்ற வரு, இளிககிரமத்து வட்டப்பாலையாகும். திரிபுசகுத்திர விதியிற்ற கணிததுக் கண்ட பன்னிரண்டும் அரும்பாலை முதலாக அமைந்து நிறக்கக் காண்கின் றோம் அந்தரப்பாலை யைந்திலும் முதலில் நின்ற நரம்பு ஈற்றிலும் பெய்யப்பட்டிருக்கிறது இவ்வாறு பெய்து பாடுதல பண்டையோர் வழக்கென்பதை அரங் கேற்றுகாதை யுரையினு லறிகின்றோம்

நட்புததொடர்பிலே தோன்றும் அலகெண்களாகிய 0—9—18—5—14—1—10—19—6—15—2—11 என்பவற்றை, முறையே, கும்பம், கற்கடகம், தனு, இட பம், துலாம், மீனம், சிங்கம், மகரம், மிதுனம், விருச்சிகம், மேடம், கன்னி எனனும் நிரல்களில் நின்ற அலகுநிலையெண்களோடு கூட்டி, சுருதிவீணையிலே இசைத்தற் குரிய முறையாக நாம் பாலைத்திரிபியலிலே காட்டிய இளிககிரமத்து வட்டப்பாலை யுருவம் வந்தெய்தும் அந்தரப்பாலை ஐந்தினையும் நீக்க, எஞ்சி நிறபன பெரும்பாலை ஏழுமாம். அந்தரப்பாலை ஐந்தினையும் நிறுத்தி, முதனரம்பின் அலகுநிலையாகிய 1 இனை எவவிடத்துங் கழித்துப் பெற்ற ஐந்தும், அவ்வப் பெயரிய பெரும்பாலை யுருவாதல காண்கின்றோம்

பன்னிருபாலை யுருவங்களை இக்காலத்துக் குறியீட்டெழுத்துக்களால் எழுதப் புகுவாம் அவ்வாறு செய்யுமுன், வடநாட்டிலும் தென்னாட்டிலும் வழங்கும் சுவர ஸ்தானங்களைக்குறித்து ஒரு சில கூறவேண்டியிருக்கிறது

வேங்கடமகி யேறபடுத்திய பன்னிரண்டு சுவரஸ்தானங்களை, ஒழிபியலிலே, 'வேங்கடமகியும் அகோபல பணடிதருங் கொண்ட சுருதிகள்' எனப் பெயரிய பிரிவி னுள்ளே காணலாம் சுத்த காரதார, சுத்த நிஷாதங்களை வேங்கடமகி, முறையே, பஞ்சசுருதி ரிஷபத்திலும், பஞ்சசுருதி தைவதத்திலும் நிறுவினர் வீணைக்கருவி யமைப்போரே வேங்கடமகி கொண்ட சுருதிகளின் நரம்பு நீளங்களை யறிந்தனர். பண்டைத் தமிழிசை நூல்களும் வடமொழிப் பரதமுங் காட்டிய வழிமுறையிலே, தொன்றுதொட்டுத் தம் முன்னோர் கைக்கொண்ட கணக்கின்படி தொழிலாளர் கருவி யமைத்துச் சென்றனராதலின், வேங்கடமகியின் சுருதிமுறை வழக்கு வீழ்ந்தது வேங்கடமகியின் பஞ்சசுருதியானது பழைய சதுசுருதிக்கும் பஞ்சசுருதிக்கும் இடையில நிறபது பிற்காலத்து இசைவாணர் பழைய சதுசுருதி ரிஷபத்தையே சுத்த காரதாரமெனவும், பழைய சதுசுருதி தைவதத்தையே சுத்த நிஷாதமெனவும் வைத் தனர் வேங்கடமகி கற்பித்த எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தா ராகங்களைப் பழைய

சுருதியிலமைந்த வீணைக்கருவியிலே இசைத்தலினாலே ஏறபடும் மலைவுகள், தென்னாட்டிலே, இன்னும் தீரா வழக்காக நிற்கின்றன. மதுரை நாதஸ்வர வித்துவான் பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை யவர்களை யுள்ளிட்ட பல வித்துவான்கள் மேளகர்த்தா ராகங்கள் முப்பத்திரண்டே கொள்ளவேண்டு மெனக் கூறுவா வேங்கடமகி கொண்ட சுருதிகளின்வழி நிற்பின், எழுபத்திரண்டு கொள்வதில் இழுக்கில்லை. அஃதன்றியும், வேங்கடமகி மேலதிகமாகக்கொண்ட நாற்பது மேளகர்த்தா ராகங்க ளுட் சில 'பண்டையோர் வகுத்த சிறுபாலை யைநதும் நிலைக்களமாகத் தோற்றி யிருத்தல் கூடு மென்பதனை ஒழிபியலிலே 'எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தாககளின் மூர்ச்சனைகள்' என்னும் பிரிவினுள்ளே காட்டுவாம் இரு மத்திமமும் வரும் இராகங்களை வேங்கடமகி கொண்டிலா. வடநாட்டு வழக்கில் அத்தகைய ராகங் கள் உள்ளன செவ்வழிப்பாலை பஞ்சமம் பெறுது, இரு மத்திமமும் பெற்றுப் பண்ணாய் நின்றது. இப்பொருளினை இவ்வியலின் மற்றோரிடத்தில் விரிவுற ஆராய்வாம். 'பிலாவல' எனப் பெயரிய தீரசங்கராபரண மேளத்தைச் சுத்த சுவர மேளமெனக் கொண்ட வடநாட்டார், அதனிடத்துள்ள சுவரங்களைச் சுத்த சுவரங்களெனக்கொள்வர். சங்கீதரத்தினாகரத்திலும், இராகவிபோதத்திலும், சுவர மேள கலாநிதியிலும், சங்கீதசாராமருதம், சங்கீதபாரிஜாதம் முதலிய பிற இசை நூல்களிலும் சுவரஸ்தானங்கள் பல்வேறு வகையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டன. மேலும், இவ்வாராய்ச்சி நூலினுள்ளே, யாம் காட்டிய ஐவகை கிரமங்களிலும் இசைச் சுவரங்கள் இடம்பெயர்நது, வேறுவேறு சுருதிகளில் நிற்பனவெனக் கண்டாம். ஆதலினாலே, பொருளை வரையறை செய்யும்பொருட்டு, இளிக்கிரமத்திலே, நரம்புகள் நின்ற அடைவிலே எய்தும் பெயர்களையும், இக்காலத்திலே, தென்னாட்டிலும் வட நாட்டிலும் வழங்கும் பெயர்களையும், யாம் வழங்கப்போகின்ற குறியீட்டெழுத்துக் களையும் ஒருங்கு நிறுவி அட்டவணைப்படுத்துவாம்

இளிக்கிரமத்தில் நாமபடைவு	தெனாட்டு சுவரஸ்தானங்கள்	வடநாட்டு சுவரஸ்தானங்கள்	குறியீட்டு எழுத்துக்கள்
இனி	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	ச
வினரி	சுத்தநிஷபம்	கோமளநிஷபம்	ர
வினரியந்தரம்	சதுசுருதிநிஷபம்	சுத்தநிஷபம்	ரி
தாரம்	சாதாரணகாந்தாரம்	கோமளகாந்தாரம்	க
தாரத்தினந்தரம்	அந்தரகாந்தாரம்	சுத்தகாந்தாரம்	கி
சூரல	சுத்தமத்திமம்	சுத்தமத்திமம்	ம
சூரலினந்தரம்	பிரதிமத்திமம்	தீவிரமத்திமம்	மி
துத்தம்	பஞ்சமம்	பஞ்சமம்	ப
கைககிளை	சுத்ததைவதம்	கோமளதைவதம்	த
கைககிளையினந்தரம்	சதுசுருதிதைவதம்	சுத்ததைவதம்	தி
உழை	கைககிநிஷாதம்	கோமளநிஷாதம்	ந
உழையினந்தரம்	காகலிநிஷாதம்	சுத்தநிஷாதம்	நி

[தெனாட்டில் இக்காலத்தில் வழங்கும் சுத்தகாந்தாரம் சதுசுருதி நிஷபத்தின் குறியீட்டினையும், சுத்தநிஷாதம் சதுசுருதி தைவதத்தின் குறியீட்டினையும், ஷட்சுருதி

பண்ணியல்

ரிஷபம் சாதாரணகாந்தாரத்தின் குறியீட்டினையும், ஷட்சருதிதைவதம் கைசிகிநிஷா தத்தின் குறியீட்டினையும் பெறுவ. மேலே தந்த குறியீட்டெழுத்துக்கள் வடநாட்டு வழக்கினைப் பின்பற்றியனவாதலின், வடநாட்டு இராகங்களைக் குறித்தற்கும் பயன் படுவ.]

ஏழபெரும்பாலைகளையும் மேலே காட்டிய குறியீட்டெழுத்துக்களினாலே எழுதுமிடத்து, அவை பின்வருமாறு அமைவன.

செவ்வழிப்பாலை	ச ர க ம மி த ந ச
விளரிப்பாலை	ச ர க ம ப த ந ச
படுமலைப்பாலை	ச ரி க ம ப த ந ச
கோடிப்பாலை	ச ரி க ம ப தி ந ச
செம்பாலை	ச ரி கி ம ப தி ந ச
அரும்பாலை	ச ரி கி ம ப தி நி ச
மேற்செம்பாலை	ச ரி கி மி ப தி நி ச

சிறுபாலையைந்தும் பின்வருமாறு அமைவன.

அநதரச் செவ்வழிப்பாலை	ர ரி கி மி ப தி நி ர
„ விளரிப்பாலை	ர ரி கி மி த தி நி ர
„ படுமலைப்பாலை	ர க கி மி த தி நி ர
„ கோடிப்பாலை	ர க கி மி த ந நி ர
„ செம்பாலை	ர க ம மி த ந நி ர

சுவரங்களை ஒருவீடு (ஸ்தானம்) முன்னாகத் தள்ளி நிறுத்த, இவை தததம் பெயரிய பெருமபாலையாதல காண்கின்றும்.

அருமபாலை, மேற்செம்பாலையொழிந்த பெரும்பாலை யைந்தும் பண்ணு நிலை யிலே பின்வரும பண்ணாவன. ‘யாழின்பகுதி’ எனத் தொல்லாசிரியர் கூறிய யாழ்ப் பெயர்களையும் உடன்றருவாம்.

பாலை	பண்	யாழ்
செவ்வழிப்பாலை	விளரிப்பண்	{ விளரியாழ் { நெய்தல்யாழ்
விளரிப்பாலை	{ செவ்வழிப்பண் { முலலைப்பண்	{ செவ்வழியாழ் { முல்லையாழ்
படுமலைப்பாலை	குறிஞ்சிப்பண்	குறிஞ்சியாழ்
கோடிப்பாலை	மருதப்பண்	மருதயாழ்
செம்பாலை	பாலைப்பண்	பாலையாழ்

‘முலலையுஞ் சாதாரியும் செவ்வழியாழிற்குரிய திறமென்பது பின்னர்க் காட் டப்படும். செவ்வழி முலலைக்குரியதாக விருப்ப, அதனை நெய்தலொடு புணர்த்துக் கூறிய இளம்பூரணரும் பிறரும் வழுவற்றனரோ வெனின், அறநன்று; திறனில்

யாழாகிய நெயதல்யாழை இசைநூலாசிரியர் பெரும்பண வரிசையினின் நகற்றி விட்டாராதலின், மாலைப்பொழுதிற்குரிய செவ்வழியாழினை எற்பாட்டோடு சார்த்திக் கூறியது ஒருவாற்று நமையு மென்க.' என யாம் இவ்வியலின் முதற்பிரிவிற் கூறியது இத்தொடர்பில் உணரற்பாலது மேலே 'பெரும்பண வரிசை' யென்றது 'நாறபெரும் பண்ணென வகுத்து நிறுத்திய வரிசை' யென விரியும்.

கக-ஆம் பரிபாடலிலே, 'பண்கண்டு திறனெய்தாப் பண்டாளம் பெறப்பாடி' என்னுமிடத்தும் குறிப்பிட்டது, செவ்வழிப்பாலையி லுதித்த விளரிப்பண்ணினையே யாம் இது பண்ணாய் நின்றற்குரியது, திறம தோற்றுதற்கு உரியதனருகலின், 'பண்கண்டு திறன் எய்தாப்பண்' எனப்பட்டது.

கானலவரிப் பாடலினுள்ளே, 'நுளையா விளரி நொடிதரு தீம்பாலை, இளிகிளை யிற் கொள்ள விறுத்தா யான்மாலை' என்னுமிடத்து, இளங்கோவடிகள் குறித்தது விளரிப்பாலையி லுதித்த செவ்வழிப்பண்ணினை மாலைக்குரிமை செவ்வழிப்பண்ணாதலை இவ்வியலின் முதற்பிரிவினுட காட்டினும் கிளை யெனறது இளியின் கிளையாகிய துத்தத்தை இளியின் பகைநரம்பாகிய கைக்கிளையினை, நுளையர் களஞ்ண்ட மயக்கத்தினாலே தடவினா எனக் கூறிய அருமபதவுரையாசிரிய ருரை பொருந்தாவுரையாகும் நுளைய ரிசைத்த பாலை 'தீம்பாலை' எனச் சிறப்பித்தது கூறப்படடிருத்தலை நோக்குக. விளரிப்பாலை முலலைப்பண்ணாதலை ஆயச்சியர் குரவையினை ஆராயுமிடத்துங் காட்டுவாம்.

'வணாகோடசு சீறியாழ வாங்குபு தழீஇப்
புணாபுரி நரம்பிற பொருளபடு பத்தாக *
குரல குரலாக வருமுறை பாலையிற
துத்தங் குரலாத தொன்முறை யியற்கையி
னாதீந் குறிஞ்சி யகவன் மகளிரின
மைத்தாக் கோங்கிய வருவிருந் தயாநது '

என நடுகற்காதையினுள்ளே குறிஞ்சிப்பண்ணி னிலககணம் கூறப்பட்டது இளிக் கிரமத்திலே குரல குரலாயது படுமலைப்பாலை. இதுவே பழைமை பொருந்திய தாரக சிரமத்திலே துத்தங் குரலாக கின்றதாதலானும், ஒன்பான கோவையி னமைந்த சீறியாழ் தாரகசிரமத்தி லிசைகூட்டப்பட்ட தாதலானும், 'துத்தங் குரலாத தொன்முறையியற்கையி' னென்றார் படுமலைப்பாலை குறிஞ்சிப்பண்ணாதல இதனாற பெற்றும் 'படுமலை' எனனும பெயரும் குறிஞ்சி நிலத்தினைச் சுட்டி நிறைவு காண்க

'குரலவா யிளவாயக கேட்டன எனறியும்
வானமுறை மருங்கி னைதினு மேழினும்
உழைமுத லாகவும் உழையீ ருக்கவும்
குரனமுத லாகவும் குரலீ ருக்கவும்
அகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமும்
அருகியல் மருதமும் பெருகியல் மருதமும்
நாலவகைச் சாதியும் ஈலம்பெற நோக்கி '

என வேனிற்காதையினுள்ளே மருதப்பண்ணி னிலககணம் கூறப்பட்டது. இங்குக்

கூறிய நார்பாலும் நால்வேறு பாலைன்று, அனைத்தும் கோடிப்பாலையேயா மென்பதை வேனிறகாதை யுரையினை யாராயுமிடத்துக் காட்டுதும்.

அரங்கேற்றுகாதையினுள்ளே, 'பாறபட நின்ற பாலைப் பணமேல்' (கசக ஆம் அடி) என்றமையின், அக்காதையினுள் இணைநரம்பாகத் தொடுத்தவழித், தாரமுதற் செம்பாலை, உழைமுதல் 'வமாறு மரபிற செம்பாலை' யாகியவிடத்துத் தோன்றியது பாலைப்பண் ஆகும் பாலையாழ் செம்பாலையுட் பிறககு மென்பதை வேனிற்காதைக்கு அடியார்க்குநல்லார் கண்ட உரையினாலும் அறிகின்றும்

பெரும்பண் நானகிறகும் உரியனவாக வமைந்த செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை யென்னும் நான்கினையும் சகோடயாழிலே இணை நரம்பாகத் தொடுத்துப்பாடலாம். செம்பாலையினை இணைநரம்பாகத் தொடுக்கும் முறை அரங்கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே காட்டப்பட்டது ஒழிந்த மூன்றினையும் இணை நரம்பாகத் தொடுக்கும் முறை ஆய்ச்சியாகுரவை யுரை, வேனிறகாதையுரைகளை ஆராயுமிடத்துக் காட்டப்படும்

பெரும்பண் நான்கென வகுத்தமையின், பண்கொள்ளும் நீர்மையில் நெயதற் றினையினையும் முல்லைத்தினையினையும் ஒருங்கு நிறுவுதல் இன்றியமையாததாயிற்று

'தாரத துழைதோனறப பாலையாழ் தண்குரல்
ஒரு முழைதோனறக் குறிஞ்சியாழ்—கேரே
இளிகுரலிற ரேனற மருதயாழ் துததம்
இளியிற பிறக்கநெய்த லியாழ்'

என அடியார்க்குநல்லார் ஆய்ச்சியாகுரவையுட காட்டிய மேற்கோட்குத்திரத்திலே, நெய்தல்யாழ் எனக் குறிப்பிட்டது, முல்லையாழாகிய செவ்வழியாழினையே யாம். படுமலைப்பாலை குறிஞ்சியாழாகு மெனவும், கோடிப்பாலை மருதயாழாகு மெனவும், சிலப்பதிகார நூற் சான்று காட்டி மேலே யாம் நிறுவினேமாதலின், உரை மேற் கோட குத்திரத்திலே 'குறிஞ்சியாழ்', 'மருதயாழ்' என்ற சொற்கள் இடமாறிநின்றல் வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது மயக்க மெய்தாது காத்தற்பொருட்டு, 'நெய்தல்' என்னுஞ் சொல்லினை 'முல்லை'—யென மாற்றதலுமவேண்டும

'தாரததுழை தோனறப பாலையாழ் தண்குரல்
ஒருமுழை தோனற மருதயாழ்—கேரே
இளிகுரலிற ரேனறக் குறிஞ்சியாழ் துததம்
இளியிற பிறக்கமுல்லை யாழ்'

என மேற்கோட்குத்திரம் நின்றல் பொருத்தமாகும் 'குரல்வாய இளிவாயக் கேட்ட னள்' என வேனிறகாதையுட கூறியதனை உரியவிடத்து ஆராயவாம் குத்திரத்துப் பொருளைத் தூயமைசெய்யும்பொருட்டு, அதனுட குறித்த நார்பெரும் பணனுக்கும், 'பணகண்டுதிறனெய்தாப் பண்' னாகிய விளரிப்பண்ணுக்கும், இளிககிரமத்திலே இயைந்த நரம்படைவினைத் தருவாம்

யாழ் நூல்

பாலைநிலை	நரமபடைவு			திணைப்பண
	மெலிவு	சமன	வலிவு	
செம்பாலை	க ம ப த	நி ச ரி க ம ப த	நி ச ரி	பாலை
கோடிப்பாலை	நி ச ரி க	ம ப த நி ச ரி க	ம ப த	மருதம்
படுமலைப்பாலை	ம ப த நி	ச ரி க ம ப த நி	ச ரி க	குறிஞ்சி
விளரிப்பாலை	ச ரி க ம	ப த நி ச ரி க ம	ப த நி	முல்லை
செவ்வழிப்பாலை	ப த நி ச	ரி க ம ப த நி ச	ரி க ம	நெய்தல

ஆய்ச்சியர் குரவையினுள்ளே,

‘பாடுதும்

முல்லைதழீம் பாணி யெனறாள்,

எனக்,

குரனமநதமாக இனி சமனாக

வானமுறையே துததம் வலியா—உரனிலா

மநதம் விளரி பிடிப்பா எவணட்பின

பினறையைப் பாடெடுப்பாள்’

என முல்லைப் பண்ணுக்கு நரமபடைவு கூறப்பட்டது குரலும் விளரியும் மெலிவுத் தானத்தில் நின்றல், மேலே தந்த ஐந்து நிரல்களினுள்ளே விளரிப்பாலை நிரலில்மாத திரம் அமைந்து நிற்பதை நோக்குக. உழைமுதற கைக்கிளையீராகக் கட்டிய சகோட யாழிலே, விளரிப்பாலைக்கு அமைந்த நிரலினை எவ்வாறு பொருந்தக் கொள்ளலா மெனின், சகோடயாழ் பதினாறு கோவையாகவும் வருமென இலக்கணம் கூறப்பட டுள்ளதாதலின், ஈற்றிலொரு உழை நரமபினைப் பெய்து, உழைமுத லுழையீராகிய நிரலிலே முதலுழையினைக் கொள்ளாதொழிய, இனிமுதல் உழையீராகப் பதினான்கு நரமபாகுமென்பது

மேலே தந்த ஐந்து நிரலிலும், மெலிவுத் தானத்தின் முதலினின்ற நரமபின கிளைநரம்பானது, சமன் தானத்து முதலிலும், வலிவுத் தானத்து முதலிலும் பொருந்தி நின்றலை நோக்குக.

‘தாரத்து உழை தோன்றப் பாலையாழ்’ என்றது, இளிக்கிரமத்திலே தாரம் முதல செம்பாலையாதலின், ‘க ம ப த நி ச ரி க’ திரிபின்றிச் செம்பாலையாக நிறக, தாரத்தின் கிளைநரம்பாகிய உழையினை முதலிற்கொண்ட ‘நி ச ரி க ம ப த நி’ யில விளரி, தாரங்கள் தாரத்தாக்கத்தினால் அநதரக்கோலி னின்றலினாலே யமைந்த

‘நி ச ரீ க ம ப த நி’ என்னும், ‘வமபுறு மரபிற் செம்பாலை’ யானது தாரம் முதற் செம்பாலையோடு இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடப்படுமிடத்துப், பாலையாழ் என்னும் பெரும்பண் தோற்றுமெனப் பொருள்படும்.

அவ்வாறே, ‘தண்குரல ஒருமுழை தோன்ற மருதயாழ்’ என்றது, ‘நி ச ரீ க ம ப த நி’ என்னும் உழை முதற் கோடிப்பாலையும், ‘ம ப த நி ச ரீ க ம’ என விளரி தாரங்கள் அந்தரத்தில் நின்ற குரல் முதல் கோடிப்பாலையும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடப்படுமிடத்து, மருதயாழ் எனனும் பெரும்பண் தோன்றுமெனப் பொருள்படும்

மேலும், ‘நேரே இளிகுரலிற் றேன்றக குறிஞ்சியாழ்’ என்றது, ‘ம ப த நி ச ரீ க ம’ என்னும் குரல முதற் படுமலைப்பாலையும், ‘ச ரீ க ம ப த நி ச’ என விளரி தாரங்கள் அந்தரத்தில் நின்ற இளிமுதற் படுமலைப்பாலையும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடப்படுமிடத்துக், குறிஞ்சியாழ் என்னும் பெரும்பண் தோன்றுமெனப் பொருள்படும் கக ஆம் பரிபாடலிலே, ‘யாழினிளிகுரல் சமங்கொள்வோரும்’ என்பதும் இப்பொருளை யுணர்த்திற்று பின்னரும், ‘துத்தம் இளியிற் பிறக்க முல்லை யாழ்’ என்றது, ‘ச ரீ க ம ப த நி ச’ எனனும் இளிமுதல் விளரிப்பாலையும், ‘ப த நி ச ரீ க ம ப’ என விளரி தாரங்கள் அந்தரத்தில் நின்ற துத்தம் முதல் விளரிப்பாலையும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடப்படுமிடத்து, முல்லையாழ் (செவ்வழியாழ்) என்னும் பெரும்பண் தோன்றுமெனப் பொருள்படும்.

செவ்வழிப்பாலையி லுதித்த விளரிப்பண் திறந் தோற்றுதற்கு நிலைக்களனாகா தெனக் கூறினாம். அரும்பாலை, மேறசெம்பாலைப் பண்களுக்கு நிலம் வகுத்திலராத லின், அவை திணைப்பண்ணாகாது, பொதுவாய் நின்றற்குரிய எனபது புலப்படுகின்றது. திணைக்குரியபொழுது கொள்வன திணைப்பண்கள் மாத்திரமேயாம்.

‘மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி
வரவெமா மறந்தனா’

என்றமையின், வைகறை, விடியலுக்குக் கோடிப்பாலையி லுதித்த மருதப்பண் ணுரிய தென்பதும், எறபாடு, மாலைக்கு விளரிப்பாலையி லுதித்த செவ்வழிப்பண் உரியதென்பதும் பெறப்பட்டன படுமலைப்பாலையி லுதித்த குறிஞ்சிப்பண் யாமப் பொழுதிற் குரியதென நுகற்காதையினு லறிகின்றம ஆங்குக் கோலங்கொண்ட மகளிர் தம் கணவரோடு கூடுதற் கியைந்தது யாமப்பொழுதாதலின், அப்பொழுதினையே குறிஞ்சிப் பண்ணுக்குப் பண்டையாசிரியர் கொண்டனரென்பது தெளிவாகின்றது. ‘பாய் கலைப் பாவை பாடற பாணி, ஆசான திறத்தி னமைவரக் கேட்டு’ எனப் புறஞ்சேரியிறுத்த காதையினுள்ளே, நண்பகலும், வேனிற் பெரும்பொழுதும், கொற்றவை யாகிய பாலைத்திணைத் தெய்வமும், செம்பாலையுட் பிறந்த பாலைப் பெருமபண்ணோடு சார்த்திக் கூறப்பட்டன

வேனிறகாதை யுரையிலே, விளரிப்பாலையினுள்ளே பெருகியல் மருதப்பண் பிறந்ததென ஆசிரியர் அடியார்க்குநல்லார் கூறினாரெனின், அவர் வரலாற்றுமுறை

மறந்த காலத்து உரை செய்தாராதலின், அவ்வாறு கொண்டாரெனக் கூறவேண்டியிருக்கிறது அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியல்மருதம், பெருகியல்மருதம் என்னும் நான்கு சாதியும் கோடிப்பாலை யி லுதித்தன வென்பதனை வேனிறகாதையுரையினை ஆராயுமிடத்துத் தெளிவுபடுத்துவாம்.

செவ்வழிப்பாலை திறந் தோற்றுதற குரியதன் ருதலின், எஞ்சிய ஆறினுள்ளும் என்ன தொகையினவாகிய திறங்கள் தோற்றுதல கூடுமென ஆராய்நதறிவாம் திறமென்னுஞ் சொல் பெருமபண்ணொழிந்த அனைத்தினையுங் குறிக்குமாதலின், பண்ணியற்றிறம், திறம், திறத்திறம் என்னும் வழக்கு உளதாயது அனைத்திலும் திறம் என்னும் மொழி பொருநதி நிறைவு காண்க நூற்றுமூன்று பண் என்றமையின், திறத்தினையும் பண்ணெனக் கொள்ளுதலும் மரபாம் என்பது புலப்படுகிறது. இவ்வாராய்ச்சியினுள்ளே, ஏழு இசைநரமபுகள் பெற்று நடப்பவற்றைப் பெருமபண்ணெனவும், ஆறு இசைநரமபுகள் பெற்று நடப்பவற்றைப் பண்ணியற றிறமெனவும், ஐந்து இசைநரமபுகள் பெற்று நடப்பவற்றைத் திறமெனவும் வழங்குவாம். இம்மூன்றினையும், இக்காலத்தார், சம்பூரணம், ஷாடவம், ஔடவம் எனப்பா நாலு இசைநரமபுகளால் நடப்பதென இக்காலத்தார் கொண்ட சதுரத்தம் என்னும் திறத்திறம் இவ்வாராய்ச்சிக்கு வேண்டப்படாது. அனைத்தினையும் பண்ணெனக் குறிக்கும் வழக்கும் இவ்வாராய்ச்சியுள் ஆளப்படும்

ஏழு பெரும்பாலைகளிற் றேன்றிய உருக்கள, 'வண்ணப்பட்டடை' எனனும் இளிநரம்பு (ஷட்ஜம்) முதலாகக் கொள்ளுகின்ற உருவங்களை முதலிலே காண்பாம். அதன்மேல், ஏழு பெரும்பாலையும் வேறு வேறிடங்களிலே தொடங்குதலா லெய்திய உருவங்களைக் காண்பாம் மேலே நாம் அட்டவண்ணப்படுத்திய குறியீட்டெழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துமிடத்து, ஷட்ஜம் எல்லா உருக்களின் முதலிலும் இறுதியிலும் வருவதாதலின், அஃதொழிந்த மற்றைய எழுத்துக்களைத் தருவாம் கற்போர எல்லா உருக்களின் முதலிலும் இறுதியிலும் ஷட்ஜத்தின் குறியீடாகிய 'ச' வினைப் பெய்து கொள்வார்களாக ஷட்ஜம் புறநீங்கலாகச் சம்பூரணத்துக்கு ஆறு சுவரமும், ஷாடவத்திற்கு ஐந்து சுவரமும், ஔடவத்திற்கு நான்கு சுவரமும் அமைவன இரு பாலை யில் ஒருரு வந்தெய்துமிடங்களில், ஒரு பாலையிலே அதனைக் கணக்கிற சோதது, மற்றப் பாலையிலே அது முன்னாத தோன்றியுள்ளதெனக் குறிப்பிட்டுச் செலவாம். பெரும்பாலை ஏழும், ஷட்ஜம் புறநீங்கலாகியவிடத்துப், பின்வருமாறு நிற்பன.

பெருமபண்

செவ்வழிப்பாலை	ர க ம மி த ந
விளரிப்பாலை	ர க ம ப த ந
படுமலைப்பாலை	ரி க ம ப த ந
கோடிப்பாலை	ரி க ம ப தி ந
செம்பாலை	ரி கி ம ப தி ந
அரும்பாலை	ரி கி ம ப தி நி
மேறசெம்பாலை	ரி கி மி ப தி நி

பண்ணியல்

[செவ்வழிப்பாலை யொழிந்த ஆறினையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, அவைதம்முள் உதிக்கின்ற பண்ணியற் றிறங்களையும், திறங்களையும் அட்டவணைப்படுத்துவாம்]

விளிப்பாலை

பண்ணியற்றிறம்

திறம்

ர க ம ப த	ர க ம ப	ர க ம த	ர க ப த	ர ம ப த	க ம ப த
ர க ம ப ந	*	ர க ம ந	ர க ப ந	ர ம ப ந	க ம ப ந
ர க ம த ந		* *	ர க த ந	ர ம த ந	க ம த ந
ர க ப த ந			* * *	ர ப த ந	க ப த ந
ர ம ப த ந				* * * *	ம ப த ந
க ம ப த ந					* * * * *

[விளிப்பாலையி னுருவாகிய 'ர க ம ப த ந' வில ஈற்றில் நின்று தொடங்கி, ந, த, ப, ம, க, ர என்பவற்றை முறையே நீக்கிப் பெற்ற ஆறு உருக்களும் பண்ணியற்றிற மென நின்றன அதன்பின், பண்ணியற்றிறத்தில் முதலில் நின்ற 'ர க ம ப த' வை எடுத்து, ஒவ்வோ ரெழுத்தினை நீக்கிப் பெற்ற ஐந்தும திறத்தின் முதல நிரலாக நின்றன அதனமேல், 'ர க ம ப ந' வில் முதலிற பிறக்கும் 'ர க ம ப' ஏறகனவே வந்துவிட்டதாதலின், ஓர் உடுக்குறி யிட்டு, எஞ்சிய நான்கினையும் இரண்டாம் நிரலாக எழுதினாம். 'ர க ம த ந' வில முதலாவதாகவும், இரண்டாவதாகவும் பிறந்த 'ர க ம த' 'ர க ம த' ஏறகனவே வந்துளவாதலின், இரண்டு உடுக்குறி யிட்டு, ஒழிந்த மூன்றினையும் எழுதினாம் பிறவு மிவ்வாறே. 'க ம ப த ந' வின் ஐந்து உருக்களும் ஏறகனவே வந்துளவாதலின், அநநிரலில் ஐந்து உடுக்குறி யிடப்படன விளிப்பாலையிலே ஆறு பண்ணியற் றிறமும், பதினைந்து திறமும் தோன்றி நின்றன.]

படுமலைப்பாலை

ரி க ம ப த	ரி க ம ப	ரி க ம த	ரி க ப த	ரி ம ப த
ரி க ம ப ந		ரி க ம ந	ரி க ப ந	ரி ம ப ந
ரி க ம த ந			ரி க த ந	ரி ம த ந
ரி க ப த ந				ரி ப த ந
ரி ம ப த ந				

யாழ் நூல்

[படுமலைப்பாலையிலே தோற்றிய ஆறு பண்ணியற் றிறங்களிலே ஒன்றாகிய 'க ம ப த ந' லும், அதன்வழித் தோன்றிய க ம ப த, க ம ப ந, க ம த ந, க ப த ந, ம ப த ந, என்னும் ஐந்து திறங்களும், விளரிப்பாலையின் கீழ் ஏற்கனவே எண்ணப்பட்டன வாதலின், படுமலைப்பாலையின் கீழ்க் குறிக்கப்பட்டில. அவை யொழிந்த ஐந்து பண்ணியற் றிறங்களும், பத்துத் திறங்களும் மேலே குறிக்கப்பட்டன.]

கோடிப்பாலை

ரி க ம ப தி			ரி க ம தி	ரி க ப தி	ரி ம ப தி	க ம ப தி
ரி க ம தி ந				ரி க தி ந	ரி ம தி ந	க ம தி ந
ரி க ப தி ந					ரி ப தி ந	க ப தி ந
ரி ம ப தி ந						ம ப தி ந

[ரி க ம ப ந என்னும் பண்ணியற்றிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி க ம ப, ரி க ம ந, ரி க ப ந, ரி ம ப ந, க ம ப ந என்னும் ஐந்து திறங்களும் முன்னும் வந்துள வாதலின், இங்குத் தரப்பட்டில; ஒழிந்த ஐந்து பண்ணியற்றிறங்களும், பத்துத் திறங்களும், மேலே குறிக்கப்பட்டன.]

செம்பாலை

ரி கி ம ப தி		ரி கி ம ப	ரி கி ம தி	ரி கி ப தி		கி ம ப தி
ரி க ம ப ந			ரி கி ம ந	ரி கி ப ந		கி ம ப ந
ர கி ம தி ந				ரி கி தி ந		கி ம தி ந
ர கி ப தி ந						கி ப தி ந
கி ம ப தி ந						

[ரி ம ப தி ந என்னும் பண்ணியற்றிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி ம ப தி, ரி ம ப ந, ரி ம தி ந, ரி ப தி ந, ம ப தி ந எனனும் ஐந்து திறங்களும் முன்னும் வந்துளவாதலின், இங்குத் தரப்பட்டில, ஒழிந்த ஐந்து பண்ணியற்றிறங்களும், பத்துத் திறங்களும் மேலே குறிக்கப்பட்டன]

பண்ணியல்

அரும்பாலை

ரி கி ம ப நி			ரி கி ம நி	ரி கி ப நி	ரி ம ப நி	கி ம ப நி
ரி கி ம தி நி				ரி கி தி நி	ரி ம தி நி	கி ம தி நி
ரி கி ப தி நி					ரி ப தி நி	கி ப தி நி
ரி ம ப தி நி						ம ப தி நி
கி ம ப தி நி						

[ரி கி ம ப தி என்னும் பண்ணியற்றிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி கி ம ப, ரி கி ம தி, ரி கி ப தி, ரி ம ப தி, கி ம ப தி என்னும் ஐந்து திறங்களும், முன்னும் வந்துளவாதலின், இங்குத் தரப்பட்டில; ஒழிந்த ஐந்து பண்ணியற்றிறங்களும், பத்துத் திறங்களும் மேலே குறிக்கப்பட்டன]

மேறசெம்பாலை

ரி கி மி ப தி		ரி கி மி ப	ரி கி மி தி		ரி மி ப தி	கி மி ப தி
ரி கி மி ப நி			ரி கி மி நி		ரி மி ப நி	கி மி ப நி
ரி கி மி தி நி					ரி மி தி நி	கி மி தி நி
ரி மி ப தி நி						மி ப தி நி
கி மி ப தி நி						

[ரி கி ப தி நி என்னும் பண்ணியற்றிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி கி ப தி, ரி கி ப நி, ரி கி தி நி, ரி ப தி நி, கி ப தி நி என்னும் ஐந்து திறங்களும் முன்னும் வந்துளவாதலின், இங்குத் தரப்பட்டில; ஒழிந்த ஐந்து பண்ணியற்றிறங்களும், பத்துத் திறங்களும் மேலே குறிக்கப்பட்டன]

பெருமபண் 7, பண்ணியற்றிறம் 31, திறம் 65 ஆகிய 103 உருக்கள் மேலே தோன்றியன. இவற்றுள்ளே, பெரும்பண் 7, பண்ணியற்றிறத்தில் 9 ஆகிய 16 இனையும் பெரும்பண் வகை 16 ஆக வைத்துப், பண்ணியற்றிறம் 21 இனை அகநிலைத்திறம் 21 ஆக வைத்து, எஞ்சி நின்ற ஒரு பண்ணியற்றிறத்தினைப் பண் வரிசையில் 101 ஆம்

இலக்கம் பெற்ற 'தாரப்பண்டிறம்' என வைத்துத், திறங்கள் 65 இனாள், புறநிலைத் திறம் 21, அருகியற்றிறம் 21, பெருகியற்றிறம் 21, என வைத்து, எஞ்சிநின்ற இரண்டினையும் (102) பையுள்காஞ்சி, (103) படுமலை மென வைத்துப், பண்டை யிசையாசிரியாக முறைப்படுத்தினார்க ளென்பது ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது பண்ணியற்றிறம் 9 பெருமபண் வகையைச் சேருமிடத்து, ஆரோகணத்தில் ஷாடவமாகவும், அவரோகணத்தில் சம்பூரணமாகவும் நிற்கலாம அதற்கைய ஷாடவ, சம்பூரணங்களை வேங்கடமகியினை யுளரிடட பிற்காலத்து இசையாசிரியாகள் சம்பூரணமென வழங்கினாராதலின், அவைதமமைப் பெருமபண் வகையிற் சோப்பதில இழுக்கில்லை.

'ஏழ் பெருமபாலையி னுரு தொண்ணூற்றும, ஏழுமாயப் பண்கள நூற்று மூன்றுதற்குக் காரணமா மெனக் கொள்க' எனனாது, 'பன்னிரு பாலையி னுரு தொண்ணூற்றென்றும பன்னிரண்டுமாயப், பண்கள நூற்றுமூன்றுதற்குக் காரணமா மெனக் கொள்க' எனறமையின், சிறுபாலை ஐந்தினையும் பெரும்பண் வகையிற் சேர்த்துத், திறம் ஐந்தினைத் தள்ள வேண்டியிருக்கிறது மேற்குறித்தவற்றுள்ளே, ர க த ந, ரி க த ந, ரி க தி ந, ரி கி தி ந, ரி கி தி நி எனனும ஐந்து திறங்கள் மத்திம, பஞ்சம சுவரங்களில ஒன்றாயினும எய்தப் பெருமையால, அவை தள்ளுண்டனவோ என எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

5. நூற்றுமூன்று பண்களின் பாலேநிலைகளைச் சுருதிவீணையி லமைத்துக் காட்டல

சுருதிவீணையின மெட்டுக்கள குமப்பாலையி லமைநதுநின்றன வாதலின், ஷடஜக்கிராமம் எனப்படும இளிக்கிரமத்திலே, முதலிலே, அரும்பாலை தோன்றும. (பாலைத்திரிபியல-இளிக்கிரமத்தில வட்டப்பாலையை நோக்குக)

அரும்பாலையின அலகுநிலைகள், 0-2-6-9-11-15-19-22 ஆவன 22 ஐக் கூட்டிப்பெற்ற (மேல்ஸதாயி சுருதிகள்) மேற்றானத்து அலகுநிலைகள் 24-28-31-33-37-41-44 ஆவன கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, செம்பாலை, படுமலைப் பாலை, செவ்வழிப்பாலை என்னும் இவைதமமை அடைவே பிறப்பித்ததற்கு, முதலிலே நின்ற அலகுநிலையினை நீக்கி, ஈற்றிலே மேற்றானத்து அலகுநிலையினைச் சோக்கவேண்டும

அரும்பாலை	0	2	6	9	11	15	19	22
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	19	22	24
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	22	24	28
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	22	24	28	31
செம்பாலை	11	15	19	22	24	28	31	33
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	31	33	37
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41

பண்ணியல்

ஒவ்வொரு நிரலிலும் முதலில் நின்ற அலகுநிலையெண்ணை அநநிரலிலுள்ள எல்லா எண்களினின்றும் கழித்தெழுதிப் பெறும் சுதத உருவங்களை நோக்கி, மேற் குறித்தன அவ்வப பாலையாதலைத் தெளிநதுகொள்ளலாம்

மேலே தந்த ஏழும் ஏழு நரமபு பெற்ற பண்கள (சம்பூரண ராகங்கள்). இவற்றில் நினறு பிறககும் ஆறு நரமபு பெற்ற பண்ணியற்றிறங்களை (ஷாடவ ராகங் களை)ப பெறுதற்கு, முதலில் நின்ற அரும்பாலையிலே ஒவ்வொரு நரமபினை விட்டு உறழநது காணவேண்டும். விடப்பட்ட நரமபைக, கீழ்த்தானத்திற் போலவே, மேற் றுனத்திலும் விடலவேண்டும் இம்முறையாக உறழுமபோது, அவ்வாறு பண்ணியற் றிறங்கள கொண்ட ஏழு வட்டங்கள் தோன்றுவன இவற்றின் உருவங்களையும் (ஒரலகு நிலையிலின்று அதற்கு முன்னுள்ள அலகுநிலையைக் கழித்துப்பெற்ற) அவ் கெண்களையும் தருவாம்

பண்ணியற்றிறங்கள்

ஷாடஜம் நீங்கிய முதல வட்டம்

கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	19	24	4	3	2	4	4	5
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	24	28	3	2	4	4	5	4
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	24	28	31	2	4	4	5	4	3
செம்பாலை	11	15	19	24	28	31	33	4	4	5	4	3	2
படுமலைப்பாலை	15	19	24	28	31	33	37	4	5	4	3	2	4
செவ்வழிப்பாலை	19	24	28	31	33	37	41	5	4	3	2	4	4

ரிஷபம் நீங்கிய இரண்டாம் வட்டம்

அருமபாலை	0	6	9	11	15	19	22	6	3	2	4	4	3
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	22	28	3	2	4	4	3	6
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	22	28	31	2	4	4	3	6	3
செம்பாலை	11	15	19	22	28	31	33	4	4	3	6	3	2
படுமலைப்பாலை	15	19	22	28	31	33	37	4	3	6	3	2	4
செவ்வழிப்பாலை	19	22	28	31	33	37	41	3	6	3	2	4	4

காந்தாரம் நீங்கிய மூன்றாம் வட்டம்

அருமபாலை	0	2	9	11	15	19	22	2	7	2	4	4	3
கோடிப்பாலை	2	9	11	15	19	22	24	7	2	4	4	3	2
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	22	24	31	2	4	4	3	2	7
செம்பாலை	11	15	19	22	24	31	33	4	4	3	2	7	2
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	31	33	37	4	3	2	7	2	4
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	31	33	37	41	3	2	7	2	4	4

மத்திமம் நீங்கிய நான்காம் வட்டம்.

அருமபாலை	0	2	6	11	15	19	22	2	4	5	4	4	3
கோடிப்பாலை	2	6	11	15	19	22	24	4	5	4	4	3	2

யாழ் நூல்

விளரிப்பாலை	6	11	15	19	22	24	28	5	4	4	3	2	4
செம்பாலை	11	15	19	22	24	28	33	4	4	3	2	4	5
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	33	37	4	3	2	4	5	4
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	33	37	41	3	2	4	5	4	4

பஞ்சமம் நீங்கிய ஐந்தாம் வட்டம்.

அரும்பாலை	0	2	6	9	15	19	22	24	2	4	3	6	4	3
கோடிப்பாலை	2	6	9	15	19	22	24	28	4	3	6	4	3	2
விளரிப்பாலை	6	9	15	19	22	24	28	31	3	6	4	3	2	4
மேற்செம்பாலை	9	15	19	22	24	28	31	33	6	4	3	2	4	3
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	31	33	37	4	3	2	4	3	6
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41	3	2	4	3	6	4

தைவதம் நீங்கிய ஆறாம் வட்டம்

அரும்பாலை	0	2	6	9	11	19	22	24	2	4	3	2	8	3
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	19	22	24	28	4	3	2	8	3	2
விளரிப்பாலை	6	9	11	19	22	24	28	31	3	2	8	3	2	4
மேற்செம்பாலை	9	11	19	22	24	28	31	33	2	8	3	2	4	3
செம்பாலை	11	19	22	24	28	31	33	37	8	3	2	4	3	2
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41	3	2	4	3	2	8

நிஷாதம் நீங்கிய ஏழாம் வட்டம்.

அரும்பாலை	0	2	6	9	11	15	22	2	4	3	2	4	7
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	22	24	4	3	2	4	7	2
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	22	24	28	3	2	4	7	2	4
மேற்செம்பாலை	9	11	15	22	24	28	31	2	4	7	2	4	3
செம்பாலை	11	15	22	24	28	31	33	4	7	2	4	3	2
படுமலைப்பாலை	15	22	24	28	31	33	37	7	2	4	3	2	4

முனடி நாம் சுவரங்களினாலே குறியீடு செய்த பண்ணியறற்றங்களைஓடு இவைதமமை ஒப்புநோக்குதற்கு, ஆதார சுருதியை எவவிடத்தும் ஷட்ஜமாகக் கொண்டு, அவவடைவிலே மறற நரம்புகளினியலபைக் குறித்தறியவேண்டும். இது செய்தற்கு, ஒவ்வொரு நிரலிலும் முதலிலுள்ள அலகுநிலையெண்ணினை, நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களிலும் கழித்தெழுதவேண்டும்; வெற்றிலக்கத்தை முதலில் வைத்து, அலகெண்களை ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டிச் சென்றாலும், அமமுடிபே பெறப்படும். இவ்வாறு பெறற சுத்த உருவங்களைப் பன்னிரு (சுவரஸ்தானங்களில்) வீடுகளில் நிறுத்தி, நரம்புகள் இருவத்தைக் காணவேண்டும் (ஷட்ஜககிராமத்தில் 1 ஆம், 21 ஆம் சுருதிகள் வாராவாதலின், அவை இங்குக் குறிக்கப்படவில்லை.)

பண்ணியல்

சு	ர	ரி	க	கி	ம	மி	ப	த	தி	ந	நி	சு	(கீழே தந்த சுவர வரிசைகளின் முதலிலும் ஈற்றிலும் 'ச' வைச் சேர்த்து வாசித்துக் கொள்ளவும்)	வட்டம்
0	.3	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22		
		4	7	8	11	12	13	16	17	20				
0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	—	—	22	ரி க ம ப தி	I
0	3	—	5	—	9	—	13	—	—	18	—	22	ர க ம ப ந	
0	—	2	—	6	—	10	—	—	15	—	19	22	ரி கி மி தி நி	
0	—	4	—	8	—	—	13	—	17	20	—	22	ரி கி ப தி ந	
0	—	4	—	—	9	—	13	16	—	18	—	22	ரி ம ப த ந	
0	—	—	5	—	9	12	—	14	—	18	—	22	க ம மி த ந	
0	—	—	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22	கி ம ப தி நி	II
0	3	—	5	—	9	—	13	16	—	—	—	22	ர க ம ப த	
0	—	2	—	6	—	10	13	—	—	—	19	22	ரி கி மி ப நி	
0	—	4	—	8	11	—	—	—	17	20	—	22	ரி க ம தி ந	
0	—	4	7	—	—	—	13	16	—	18	—	22	ரி க ப த ந	
0	3	—	—	—	9	12	—	14	—	18	—	22	ர ம மி த ந	
0	—	2	—	—	9	—	11	—	15	—	19	22	ரி ம ப தி நி	III
0	—	—	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22	க ம ப தி ந	
0	—	2	—	6	—	10	13	—	15	—	—	22	ரி கி மி ப தி	
0	—	4	—	8	11	—	13	—	—	20	—	22	ரி கி ம ப ந	
0	—	4	7	—	9	—	—	16	—	18	—	22	ரி க ம த ந	
0	3	—	5	—	—	12	—	14	—	18	—	22	ர க மி த ந	
0	—	2	—	6	—	—	11	—	15	—	19	22	ரி கி ப தி நி	IV
0	—	4	—	—	9	—	13	—	17	20	—	22	ரி ம ப தி ந	
0	—	—	5	—	9	—	13	16	—	18	—	22	க ம ப த ந	
0	—	4	—	8	11	—	13	—	17	—	—	22	ரி கி ம ப தி	
0	—	4	7	—	9	—	13	—	—	18	—	22	ரி க ம ப ந	
0	3	—	5	—	9	—	—	14	—	18	—	22	ர க ம த ந	
0	—	2	—	6	9	—	—	—	15	—	19	22	ரி கி ம தி நி	V
0	—	4	7	—	—	—	13	—	17	20	—	22	ரி க ப தி ந	
0	3	—	—	—	9	—	13	16	—	18	—	22	ர ம ப த ந	
0	—	—	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22	கி மி ப தி நி	
0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	—	—	22	ரி க ம ப த	
0	3	—	5	—	9	12	—	—	—	18	—	22	ர க ம மி ந	

யாழ் நூல்

0	—	2	—	6	9	—	11	—	—	—	19	22	நி கி ம ப நி	VI
0	—	4	7	—	9	—	—	—	17	20	—	22	நி க ம தி ந	
0	3	—	5	—	—	—	13	16	—	18	—	22	ர க ப த ந	
0	—	2	—	—	—	10	13	—	15	—	19	22	நி மி ப தி நி	
0	—	—	—	8	11	—	13	—	17	20	—	22	கி ம ப தி ந	
0	3	—	5	—	9	12	—	14	—	—	—	22	ர க ம மி த	
0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	—	22	நி கி ம ப தி	VII
0	—	4	7	—	9	—	13	—	—	20	—	22	நி க ம ப ந	
0	3	—	5	—	9	—	—	16	—	18	—	22	ர க ம த ந	
0	—	2	—	6	—	—	13	—	15	—	19	22	நி கி ப தி நி	
0	—	4	—	—	11	—	13	—	17	20	—	22	நி ம ப தி ந	
0	—	—	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22	க ம ப த ந	

செம்பாலையில் 11 (நட்பு) 'ம' என நிறைவாக, அரும்பாலையில் 11 (கிளை) 'ப' என நிறைவாக நோக்கற்பாலது. நான்காம் வட்டத்தில் நின்ற ஆறாம் ஏழாம் வட்டத்திலும் நின்றமையின், ஓராறு எண்ணப்பெற ஓழிந்த ஐந்து வட்டங்களின் ஈற்றில் நிற்கும் செவ்வழிப்பாலை உரு ஐந்தும் எண்ணப்பெற. 42 இல ஆறாம் ஐந்தும் போக எஞ்சி நிற்பன 31. முன்பு சுவரங்களை வைத்து உறழ்ந்துகொண்ட 31 உருக களை மீண்டும் பெறப்படன. ஆயினும், இவை கருவியிலே ஏழு வட்டங்களாக அமைந்து நிற்கும் சிறப்பியல்பு நோக்கற்பாலது.

இனி, ஐந்து நரம்புகளா வியன்ற திறங்களை வகைப்படுத்துவாம் இவை தம்மை, கிளை நீங்கிய திறம், பகை நீங்கிய திறம், இணை நீங்கிய திறம் என மூவகைப் படுத்தலாம் மூன்றாம் நரம்பும், ஆறாம் நரம்பும் பகைநீமையாக நிற்பது தாரக கிரமத்திலே மாத்திரந்தான். இளிககிரமத்திலும், குறககிரமத்திலும் இவை முதல் நரம்போடு ஒன்றி யிசைப்பன. வடநூலார் மூன்றாம், ஆறாம் நரம்புகளை அநுவாதி யென்பர் ஆரோகணத்தில் மூன்றாம் நரம்பு அவரோகணத்தில் ஆறாம் நரம்பு ஆகும். இணைநரம்பினை வடநூலார் விவாதி யென்பர் ஆரோகணத்தில் இரண்டாம் நரம்பு அவரோகணத்தில் ஏழாம் நரம்பு ஆகும். இரண்டும் இணையெனப்படுப ஐந்தாம் நரம்பு கிளைநரம பெனப்படும ஆரோகணத்தில் ஐந்தாம் நரம்பு அவரோகணத்தில் நான்காம் நரம்பாகி, நட்பெனப்படும் கிளை, நட்பு இரண்டினையும் வடநூலார் சம்வாதி யென்பா.

கிளை (சமவாதி) நீங்கிய திறம், ச-ப, ரி-த, க-நி, ம-ச, ப-ரி, த-க, நி-ம என்ப வற்றை முறையே நீக்கியபின் உறழ்ந்து பெறப்படுவவாதலின், ஏழு வட்டமாக அமைந்து நிற்பன

பகை (அநுவாதி) நீங்கிய திறம், ச-க, ரி-ம, க-ப, ம-த, ப-நி, த-ச, நி-ரி என்ப வற்றை முறையே நீக்கி உறழ்ந்து பெறப்படுவவாதலின், அவையும் ஏழு வட்டமாக அமைந்து நிற்பன

பண்ணியல்

இணை (விவாதி) நீங்கிய திறம், ச-ரி, ரி-க, க-ம, ம-ப, ப-த, த-நி, நி-ச என்ப வற்றை முறையே நீக்கி உறழ்ந்து பெறப்படுவவாதலின், அவையும் ஏழு வட்டமாக அமைந்து நிற்பன.

மொத்தம் 21 வட்டங்கள் உள்ளன. இவற்றின் சுருதிவீணை யுருவம், அலகெண்கள், நரம்படைவு என்னும் இவைதம்மை அட்டவணைப்படுத்துவாம். ஆதார சுருதியை ஷட்ஜமாக்குமிடத்துப் பெறுகின்ற சுத்த உருவங்களை வாசிப்போர் முன் போலக் கணித்தறிந்துகொள்ளலாம்.

திறங்கள்.

சுருதிவீணை யுருவம்	அலகெண்கள்	நரம்படைவு	வட்டம்
2 6 9 15 19 24	4 3 6 4 5	ரி க ப தி	I
6 9 15 19 24 28	3 6 4 5 4	ர ம ப ந	
9 15 19 24 28 31	6 4 5 4 3	கி மி தி நி	
15 19 24 28 31 37	4 5 4 3 6	ரி ம ப த	
19 24 28 31 37 41	5 4 3 6 4	க ம மி ந	
0 6 9 11 19 22	6 3 2 8 3	கி ம ப நி	II
6 9 11 19 22 28	3 2 8 3 6	ர க ப த	
9 11 19 22 28 31	2 8 3 6 3	ரி மி ப நி	
11 19 22 28 31 33	8 3 6 3 2	கி ம தி ந	
19 22 28 31 33 41	3 6 3 2 8	ர ம மி த	
0 2 9 11 15 22	2 7 2 4 7	ரி ம ப தி	III
2 9 11 15 22 24	7 2 4 7 2	க ம ப ந	
9 11 15 22 24 31	2 4 7 2 7	ரி கி ப தி	
11 15 22 24 31 33	4 7 2 7 2	ரி ம ப ந	
15 22 24 31 33 37	7 2 7 2 4	க ம த ந	
2 6 11 15 19 24	4 5 4 4 5	ரி ம ப தி	IV
6 11 15 19 24 28	5 4 4 5 4	க ம ப ந	
11 15 19 24 28 33	4 4 5 4 5	ரி கி ப தி	
15 19 24 28 33 37	4 5 4 5 4	ரி ம ப ந	
19 24 28 33 37 41	5 4 5 4 4	க ம த ந	
0 6 9 15 19 22	6 3 6 4 3	கி ம தி நி	V
6 9 15 19 22 28	3 6 4 3 6	ர ம ப த	
9 15 19 22 28 31	6 4 3 6 3	கி மி ப நி	
15 19 22 28 31 37	4 3 6 3 6	ரி க ப த	
19 22 28 31 37 41	3 6 3 6 4	ர ம மி ந	

யாழ் நூல்

0	2	9	11	19	22	2	7	2	8	3	ரி ம ப தி	VI
2	9	11	19	22	24	7	2	8	3	2	க ம தி ந	
9	11	19	22	24	31	2	8	3	2	7	ரி மி ப தி	
11	19	22	24	31	33	8	3	2	7	2	கி ம ப ந	
19	22	24	31	33	41	3	2	7	2	8	ர க மி த	
0	2	6	11	15	22	2	4	5	4	7	ரி கி ப தி	VII
2	6	11	15	22	24	4	5	4	7	2	ரி ம ப ந	
6	11	15	22	24	28	5	4	7	2	4	க ம த ந	
11	15	22	24	28	33	4	7	2	4	5	ரி ம ப தி	
15	22	24	28	33	37	7	2	4	5	4	க ம ப ந	

இவை கிளை (சம்வாதி) நீங்கிய திறங்கள்.

2	9	11	15	19	24	7	2	4	4	5	க ம ப தி	VIII
9	11	15	19	24	31	2	4	4	5	7	ரி கி மி தி	
11	15	19	24	31	33	4	4	5	7	2	ரி கி ப ந	
15	19	24	31	33	37	4	5	7	2	4	ரி ம த ந	
19	24	31	33	37	41	5	7	2	4	4	க மி த ந	
0	6	11	15	19	22	6	5	4	4	3	கி ப தி நி	IX
6	11	15	19	22	28	5	4	4	3	6	க ம ப த	
11	15	19	22	28	33	4	4	3	6	5	ரி கி ம தி	
15	19	22	28	33	37	4	3	6	5	4	ரி க ப ந	
19	22	28	33	37	41	3	6	5	4	4	ர ம த ந	
0	2	9	15	19	22	2	7	6	4	3	ரி ம தி நி	X
2	9	15	19	22	24	7	6	4	3	2	க ம தி ந	
9	15	19	22	24	31	6	4	3	2	7	கி மி ப தி	
15	19	22	24	31	37	4	3	2	7	6	ரி க ம த	
19	22	24	31	37	41	3	2	7	6	4	ர க மி ந	
0	2	6	11	19	22	2	4	5	8	3	ரி கி ப நி	XI
2	6	11	19	22	24	4	5	8	3	2	ரி ம தி ந	
6	11	19	22	24	28	5	8	3	2	4	க ம த ந	
11	19	22	24	28	33	8	3	2	4	5	கி ம ப தி	
19	22	24	28	33	41	3	2	4	5	8	ர க ம த	
0	2	6	9	15	22	2	4	3	6	7	ரி கி ம தி	XII
2	6	9	15	22	24	4	3	6	7	2	ரி க ப ந	
6	9	15	22	24	28	3	6	7	2	4	ர ம த ந	
9	15	22	24	28	31	6	7	2	4	3	கி ப தி நி	
15	22	24	28	31	37	7	2	4	3	6	க ம ப த	

பண்ணியல்

2	6	9	11	19	24	4	3	2	8	5	ரி க ம தி	XIII
6	9	11	19	24	28	3	2	8	5	4	ர க ப ந	
9	11	19	24	28	31	2	8	5	4	3	ரி மி தி நி	
11	19	24	28	31	33	8	5	4	3	2	கி ப தி ந	
19	24	28	31	33	41	5	4	3	2	8	க ம மி த	

0	6	9	11	15	22	6	3	2	4	7	கி ம ப தி	XIV
6	9	11	15	22	28	3	2	4	7	6	ர க ம த	
9	11	15	22	28	31	2	4	7	6	3	ரி கி ப நி	
11	15	22	28	31	33	4	7	6	3	2	ரி ம தி ந	
15	22	28	31	33	37	7	6	3	2	4	க ப த ந	

இவை பகை (அநுவாதி) நீங்கிய திறங்கள்.

6	9	11	15	19	28	3	2	4	4	9	ர க ம ப	XV
9	11	15	19	28	31	2	4	4	9	3	ரி கி மி நி	
11	15	19	28	31	33	4	4	9	3	2	ரி கி தி ந	
15	19	28	31	33	37	4	9	3	2	4	ரி ப த ந	
19	28	31	33	37	41	9	3	2	4	4	ம மி த ந	

0	9	11	15	19	22	9	2	4	4	3	ம ப தி நி	XVI
9	11	15	19	22	31	2	4	4	3	9	ரி கி மி ப	
11	15	19	22	31	33	4	4	3	9	2	ரி கி ம ந	
15	19	22	31	33	37	4	3	9	2	4	ரி க த ந	
19	22	31	33	37	41	3	9	2	4	4	ர மி த ந	

0	2	11	15	19	22	2	9	4	4	3	ரி ப தி நி	XVII
2	11	15	19	22	24	9	4	4	3	2	ம ப தி ந	
11	15	19	22	24	33	4	4	3	2	9	ரி கி ம ப	
15	19	22	24	33	37	4	3	2	9	4	ரி க ம ந	
19	22	24	33	37	41	3	2	9	4	4	ர க த ந	

0	2	6	15	19	22	2	4	9	4	3	ரி கி தி நி	XVIII
2	6	15	19	22	24	4	9	4	3	2	ரி ப தி ந	
6	15	19	22	24	28	9	4	3	2	4	ம ப த ந	
15	19	22	24	28	37	4	3	2	4	9	ரி க ம ப	
19	22	24	28	37	41	3	2	4	9	4	ர க ம ந	

0	2	6	9	19	22	2	4	3	10	3	ரி கி ம நி	XIX
2	6	9	19	22	24	4	3	10	3	2	ரி க தி ந	
6	9	19	22	24	28	3	10	3	2	4	ர ப த ந	
9	19	22	24	28	31	10	3	2	4	3	மி ப தி நி	
19	22	24	28	31	41	3	2	4	3	10	ர க ம மி	

யாழ் நூல்

0	2	6	9	11	22	2	4	3	2	11	ரி கி ம ப	
2	6	9	11	22	24	4	3	2	11	2	ரி க ம ந	
6	9	11	22	24	28	3	2	11	2	4	ர க த ந	XX
9	11	22	24	28	31	2	11	2	4	3	ரி ப தி நி	
11	22	24	28	31	33	11	2	4	3	2	ம ப தி ந	
2	6	9	11	15	24	4	3	2	4	9	ரி க ம ப	
6	9	11	15	24	28	3	2	4	9	4	ர க ம ந	
9	11	15	24	28	31	2	4	9	4	3	ரி கி தி நி	XXI
11	15	24	28	31	33	4	9	4	3	2	ரி ப தி நி	
15	24	28	31	33	37	9	4	3	2	4	ம ப த ந	

இவை இணை (விவாதி) நீங்கிய திறங்கள்.

மேலே உறழ்ந்து கண்ட 21 வட்டங்களிலும் 105 திறங்கள் அமைந்து நின்றன. இவைதம்முள்,

III, IV, VII ஒரே நீர்மைய வாதலின், III, VII எண்ணப்பெறு.	
IX, XII	" XII எண்ணப்பெறுது.
XI, XIV	" XIV "
XVII, XX	" XX "
XVIII, XXI	" XXI "

எண்ணப்பெறுவென மேலே குறித்த ஆறு வட்டங்களிலுள்ள திறங்களின் மொத்தம் 30.

குறித்த ஆறு வட்டங்கள் ஒழிய, எஞ்சி நின்ற பதினைந்து வட்டங்களின் ஈற்றில நிற்கும திறங்கள் 15 உம் செவ்வழிப்பாலை யுருக்கள. இவைதம்முள், IV-க ம த ந, IX-ர ம த ந, XI-ர க ம த, XVII-ர க த ந, XVIII-ர க ம ந ஆகிய ஐந்தும் 'ர க ம ப த ந' என்னும் விளரிப்பாலை யுருவுககும் உரியன. இவை யொழிந்த 10 உம் செவ்வழிப்பாலைக்கே யுரியவாதலின், எண்ணப்பெறு.

மேலும், ர க த ந, ரி க த ந, ரி க தி ந, ரி கி தி ந, ரி கி தி நி ஆகிய ஐந்தும் மத்திம, பஞ்சம சுவரங்களுள ஒன்றேனும பெறுமையினாலே, எண்ணப்பெறு நீர்மைய வென முன்னாக் குறிப்பிடடாம் $30 + 10 + 5 = 45$ எண்ணப்பெறு நீர்மைய வாக, எஞ்சி நிறபன 60 திறங்கள் பண்ணியற்றிறங்கள் 31 என முன்னர்க் குறித்தாம். இரண்டுங் கூடிய தொகை 91

ஏழ் பெரும்பாலைகள் சுருதிவீணையி லமைநது நிறகும் மரபு, இப்பிரிவின் தொடக்கத்திற் காட்டப்படடது சிறுபாலைகள் பின்வருமாறு அமைந்து நிற்பன

அந்தரச் செவ்வழிப்பாலை (18)	19	22	24	28	31	33	37	41
அந்தர விளரிப்பாலை (5)	6	9	11	15	19	22	24	28

பண்ணியல்

அந்தரப் படுமலைப்பாலை (14)	15	19	22	24	28	31	33	37
அந்தரக் கோடிப்பாலை (1)	2	6	9	11	15	19	22	24
அந்தரச் செம்பாலை (10)	11	15	19	22	24	28	31	33

முதற்கண் அடைப்பினுள் நிறகும் அலகெண்கள் பாலைக் குரியவல்லவாயினும், சிறுபாலை யைந்தின் சுதத உருவங்களைக் காண்பதற்கு, அடைப்பினுள் நிற்கும் எண்ணை அந்நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களினின்றும் கழித் தெழுதவேண்டும். அவ் வாறு எழுதக் கிடைப்பது

அ-செவ்வழி	1	4	6	10	13	15	19	23	ர	ரி	கி	மி	ப	தி	நி	ர
அ-விளிர்	1	4	6	10	14	17	19	23	ர	ரி	கி	மி	த	தி	நி	ர
அ-படுமலை	1	5	8	10	14	17	19	23	ர	க	கி	மி	த	தி	நி	ர
அ-கோடி	1	5	8	10	14	18	21	23	ர	க	கி	மி	த	ந	நி	ர
அ-செம்பாலை	1	5	9	12	14	18	21	23	ர	க	ம	மி	த	ந	நி	ர

பெரும்பாலை 7, சிறுபாலை 5, பண்ணியற்றிறம் 31, திறம் 60, ஆக மொத் தம் 103 ஆதலின், 'பன்னிரு பாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டு மாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்றாதற்குக் காரணமா மெனக்கொள்க' என்னும் அடி யாக்குநல்லார் கூற்று மறறொரு வகையாகவும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது

0—2—6—9—11—15—18—22 என நின்ற குரற்கிரமத்து (மத்தியமக்கிரா மத்து)ச செம்பாலை யுருவினை வைத்து, மேலே காட்டியவாறு, நூற்றுமூன்று பண் ணுருவங்களை யுறழ்ந்து காட்டலாம் இவை, அலகுநிலையில் (சுருதியில்) சிறிது வேறுபடினும், நரம்படைவில் இளிக்கிரமத்திற் பெற்ற 103 உருக்களோடு ஒன்றிய நீர்மைய

103 பண்களின் பெயரும், 103 நரம்படைவும் ஆராய்ச்சியாற பெற்றன மெனி னும், இன்ன நரம்படைவு இன்ன பெயரெய்தி நின்றதென வரையறுத்தற்குக் கருவி யாகிய நூற்பிரமாணம கைவரப் பெற்றிலம் வடநாட்டிசையினை ஆராயதலினாலே கண்டறியததக்கவற்றை மேலே குறிப்பிடுகின்றும்

6. பழந்தமிழிசை மரபிற்கும வடநாட்டிசை மரபிற்கு மிடையே அமைந்த தொடர்பு

பிங்களா (Bhavanrao A Pingle) எனனும் வடநாட்டு இசையாசிரியா கி பி. 1894 ஆம் ஆண்டிலே வெளியிட்ட இந்திய சங்கீதம் (Indian Music) என்னும் நூலிற் கண்ட இராக அட்டவணையி னொரு பகுதியினைச் சுருக்கமாகத் தருவாம்.

முதற்றொகுதி சுத்த ராகங்கள்

[சுதத ராகங்களிலே ஆரோகணத்தில் நிற்கும் சுவரங்களே அவரோகணத்திலும் வருவ வாதலின், ஆரோகண சுவரங்களை மாததிரம் குறிப்பிடுகின்றும். முதலிலும் இறுதியிலும் ஷட்ஜத்தின் குறியீடாகிய 'ச'வினைப் பெயது வாசிக்கவும். ஒரே

யாழ் நூல்

இராகத்திற்கு இரண்டு பெயர் உள்ள இடங்களிலே, இரண்டாவது பெயரை அடைப்பினுட் டருவாம். மேலே நாம் ஆராய்ந்தது கண்ட 103 பண்களின் உருக்கள் வருமிடங்களில உடுக்குறி (*) இட்டுக் காட்டுவாம்.]

ஒனடவங்கள் (திறங்கள்)

1. பிபாச		ர கி ப த
*2 பூப (பீபத்ஸ) ரி கி ப தி
*3. மேக (சுரமல்ஹார)		... ,ரி ம ப தி
*4. பிருந்தாவணி-சாரங்க (பிரதரபாணி-சாரங்க)	 ரி ம ப ந
*5. சுரசாரங்க ரி ம ப நி
*6 மாலகோஷ (மாளவ)		. க ம த ந
*7. வங்காளி		.. கி மி ப ந
*8. தெலுங்க கி ம ப நி
*9 மாலேஸ்ரீ (மாளவஸ்ரீ) கி மி ப நி
*10. ஹிந்தோளம கி மி தி நி

ஷாடவங்கள் (பண்ணியற்றிறங்கள்)

11. குர்ஜரி	ர க மி த நி
12 ராமஸ்ரீ (குணகலி) ர கி ம ப த
13 கௌண்டஸ்ரீ ர கி ம ப நி
14. லலாட ர கி ம த நி
15. லலித ர கி ம தி நி
16. ஜைத	 ர கி மி ப நி
17 பூரியா (ரேணகி) ர கி மி த நி
18 மார்வா (தீபகம்) ர கி மி தி நி
*19. நாயகி-கானடா (கருநாடி)		. ரி க ம ப ந
20. மதுர-கானடா		... ரி க ம ப நி
*21 பூபாளி ரி கி ப தி நி
*22 சுஸ்தாவதி ரி கி ம தி நி
*23 படஹஞ்ச-சாரங்க		ரி ம ப தி ந
*24. மதுமாத-சாரங்க		. . ரி ம ப தி நி
*25. கௌஷி	.	க ம ப த ந
*26 மதுமாதவி கி ம ப தி ந
*27 தேசி கி மி ப தி நி
28 டாங்கிகா கி மி ப த நி

சம்பூணங்கள் (பெரும்பண்கள்)

29. பஞ்சமம	கி ம மி ப த நி
*30 ஜோகி (ஜில்ஹா-பைரவி) ர க ம ப த ந

பண்ணியல்

31	பிலசகானி-தோடி	---	.	ர க ம ப த நி
32	தோடி	---	ர க மி ப த நி
33	சொஹேநி	---	.	ர கி ம மி த நி
34.	வசந்தா	---	...	ர கி ம மி தி நி
35	காலங்டா-ஜில்ஹா	ர கி ம ப த நி
36	பூர்வி	ர கி மி ப த நி
37	வராடி (பூரியகலயாண்)	---		ர கி மி ப தி நி
*38	தர்பாரி-கானடா (ஜில்ஹா-சின்து பைரவி)	.		ரி க ம ப த ந
*39	சஹானு-கானடா (ஜில்ஹா-காபி)	---		ரி க ம ப தி ந
40	தானி-கானடா	ரி க ம ப தி நி
*41	ஜங்ளா	---	ரி கி ம ப தி நி
*42.	கல்யாண	---	ரி கி மி ப தி நி
43	வேளாவளி	---	ரி கி ப தி ந நி
44	ராமதாசி-சாரங்க	---	...	ரி ம ப தி ந நி
45	கமாசு (காமபதி)	கி ம ப தி ந நி

9 திறங்கள், 8 பண்ணியற்றிறங்கள், 5 பெருமபணகள் ஆகிய 22 உருக்கள் மேலே உடுக்குறி (*) யிடடுக காட்டப்பட்டன. இரு மததிமம், இரு நிஷாதம் பெற்று வந்த பெருமபணகளு முள. இவை சிறுபாலை ஐந்தின் வழித்தோன்றியன வாகக் கொள்ளுதற்குரிய செவவழியாழ்ம் பெரும்பண்ணின் புறநிலை வேளாவளி யெனப்படும்

மேலே காட்டிய சம்பூரண ராகங்களினுள்ளே கருநாடக சங்கீதத்தினுள் வழங்குபவற்றைக் குறிப்பிடுவாம். மேலத்தின் இலக்கத்தைத் தமிழிலக்கத்திலே அடைப்பினுள்ளே தருவாம்

வடநாட்டு ராகம்		கருநாடக ராகம்	
30	ஜோகி (ஜில்ஹா-பைரவி)	..	ஹநுமத்தோடி (அ)
31	பிலசகானி-தோடி	...	தேனுக் (க)
32	தோடி	ஜுபபந்துவராளி (சரு)
35.	காலங்டா-ஜில்ஹா மாயாமாளவகௌளம் (கரு)
36.	பூர்வி காமவர்த்தனி (ருக)
37	வராடி (பூரியகலயாண்) கமநாஸரம் (ருங)

[இது பாலையாழ் நோதிறத்தின் புறநிலையாகிய வராடியோடு
பெயரொற்றுமை யுடையது]

38	தர்பாரி-கானடா(ஜில்ஹா-சின்து பைரவி)...	நடபைரவி	(உ0)
39	சஹானு-கானடா (ஜில்ஹா-காபி)	கரஹரப்பிரியா (உஉ)
40	தானி-கானடா கவுரிமனோஹரி (உங)
41	ஜங்ளா தீரசங்கராபரணம் (உக)
42.	கல்யாண மேசகல்யாணி (சுரு)

ஷாடவராக வரிசையிலுள்ள 25 கௌஷி யென்பது குறிஞ்சியாழ்க் காந்தா ரத்தின் அருகியலாகிய 43. கௌடியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது

ஒளடவ ராகங்களினுள்ளே, தென்னாட்டில் வழங்குவனவற்றைத் தந்து, அவைதமது சுவரங்களை நோக்கித் தெனனாட்டுப் பெயரைக் குறிப்பிடுவாம்.

- | | | |
|---|-----|----------------|
| 2. பூபராகம் | ... | மோகனம் |
| 3. மேகராகம் | | சுத்தசாவேரி |
| [பாடையாழ்க் குறுங்கலியின் புறநிலையாய்ப் பண வரிசையில்
30 என்னும் எண்பெற்ற மேகராகம் இதுவாயிருக்கலாம்.] | | |
| 4. பிருந்தாவணி-சாரங்க | | மத்தியமாவதி |
| [இதன ஆராய்ச்சியைத் தேவார வியலுட் காண்க] | | |
| 6. மால்கோஷ் | . | ஹிந்தோளம் |
| [வடநாட்டு ஹிந்தோளமவேறு இவ்விரண்டினையுங் குறித்த
ஆராய்ச்சியைத் தேவார வியலுட் காண்க] | | |
| 8. தெலுங்க | .. | கம்பீரநாட |

சுவரூபர் (Rai Bahadur Bishan Swarup) என்னும் வடநாட்டு இசை யாசிரியர், கி. பி. 1933 ஆம் ஆண்டிலே வெளியிட்ட இந்திய சங்கீத விலக்கணம் (Theory of Indian Music) என்னும் நூலிலே, மேற்கண்டவற்றின் சில ராகங்களின் இலக்கணங்கள் சிறிது விகற்பித்துத் தரப்படாதிருக்கின்றன அவ்விதப்பங்களை அவரது நூலை நோக்கி அறிந்துகொள்க

பழந்தமிழ்ப் பணகள் ஆறு பாலைகள நிலைகளமாகப் பிறந்ததுபோல, வட நாட்டுப் பழைய இசையாசிரியர்கள் வகுத்த இராகமுறைகளும், முதலிராகம் ஆறின வைத்து, அவைதமக்கு மனைவிமார், புதலவர், புதலவரின் பத்தினிமார் என்றிவ்வாறு வகைப்படுத்துவ.

சேமேசுவரா என்னும் பழைய இசையாசிரியர் ஸ்ரீ, வசந்த, பஞ்சம, பைரவ, மேக, நட நாராயண ராகங்களை முதலிராகங்களாகவைத்தாரா நாட்டிய சாஸ்திர ஆசிரியராகிய பரதர், சேமேசுவரிற் சிறிதுவேறுபட்டுப், பைரவ, மால்கோஷ், ஹிந்தோள, தீபக, ஸ்ரீ, மேக ராகங்களை முதலிராகமாகக் கொண்டார் இவ்வாசிரியர் கண்ட இராகவிகற்பங்களும் பிறவும் இவா த்மது நூல்களிற்கண்டு தெளிதற்குரிய.

நாரத சங்கீதமகரந்தம் என்னு நூலிலிருந்தெடுத்த சில சம்பூர்ண, ஷாடவ, ஒளடவ ராகங்களையும், அவைதமக்கு முதலிலெடுக்கும் நரம்பு, வாராத நரம்புகளையும் குறிப்பிடுவாம்.

சம்பூர்ணராகங்கள் (பண)

தேசாக்ஷி	..	ம-முதல்
வசந்தபைரவி " "
சுத்தபைரவி " "

பண்ணியல்

மாலவீ	க-முதல்
நாட	ச-முதல்
முகஹாரி	த-முதல்
சாஹரி	ம-முதல்
பலஹம்ச		...	க-முதல்
வசந்த	ச-முதல்
ராமக்கிரியா	” ”
வராடிகா	...		” ”

ஷாடவ ராகங்கள் (பண்ணியல்)

தேவகாந்தாரம்	க-முதல்	நி-இல்லை
நீலாம்பரி	க-முதல்	நி-இல்லை
ஸ்ரீராகம்	ச-முதல்	க-இல்லை
சுத்தபகுளி	ம-முதல்	நி-இல்லை
சுத்தகௌள	நி-முதல்	த-இல்லை
லலித	ச-முதல்	க-இல்லை
மாளவஸ்ரீ	” ”	ரி-இல்லை
பூபாள	க-முதல்	ச-இல்லை
படவஞ்சி	நி-முதல்	ரி-இல்லை
குண்டக்கிரி	க-முதல்	க-இல்லை
குரஞ்சி	ம-முதல்	நி-இல்லை

ஒளடவ ராகங்கள் (திறம்)

தநயாசி	ச-முதல்	ரி, த-இல்லை
ஞாஜரி	” ”	” ” ”
மதுமாதவி	ம-முதல்	” ” ”
மேகரஞ்சி	” ”	த, நி-இல்லை
வேளாவளி	க-முதல்	ச, ரி-இல்லை
இராமகிருதி	” ”	ரி, த-இல்லை
நாராயணி	நி-முதல்	த, ப-இல்லை
பாலி	ச-முதல்	ம, ப-இல்லை

பின்வரும் எண்ணுள்ள பண்கள், மேலே காட்டியன சிலவற்றோடு பெயர் ரொற்றுமை யுடைய 14 வேளாவளி, 15 சீராகம் (ஸ்ரீராகம்), 22 வராடி (வராடிகா), 28 தனாசி (தநயாசி), 35 தேசாக்கிரி (தேசாக்கி), 36 சுருதிகாந்தாரம் (தேவகாந்தாரம்), 47 மேகராகக்குறிஞ்சி (மேகரஞ்சி), 58 குச்சரி (ஞர்ஜரி), 60 நாராயணி, 62 நட்ராகம் (நாடராகம்), 63 இராமக்கிரி, 91 கொண்டைக்கிரி (குண்டக்கிரி).

மேலே குறித்த ஒளடவ ராகங்களின் உருவங்களைப் பெற முயல்வாம். ம ப த நி ச ரி க ம என்னும் நிரலில், ரிஷப தைவதங்களை நீக்குதல், ச ரி க ம ப த நி ச

என்னும் நிரலில் காந்தார தைவதங்களை நீக்கியதாகும் அஃதவவாறுதலை, இரு நிரல்களையும் ஒன்றின்கீழ் ஒன்றாக எழுதி நோக்கிக் கண்டுகொள்க க ம ப த நி ச ரி க வில், ஷடஜ ரிஷபங்களை நீக்குதல், ச ரி க ம ப த நி ச வில் தைவத நிஷாதங்களை நீக்கியதாகும். பிறவும் இவ்வாறே அறியப்படுவன. இனி, இடைக்கால வழக்கிலே ச-முதல் கோடிப்பாலை (ரி க ம ப தி ந), ம-முதல் செம்பாலை (ரி கி ம ப தி ந), க-முதல் மேற்செம்பாலை (ரி கி மி ப தி நி), நி-முதல் அருமபாலை (ரி கி ம ப தி நி) ஆவன கோடிப்பாலை ரி க ம ப தி ந வில் 'ரி-தி' நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் க ம ப ந தந்யாசி ஆகும். இஃது இக்காலத்துச் சுதததந்யாசியின் உருவம் பாலையாழ் உறுப்புத் திறத்தின் பெருகியலாகிய 28. தனாசியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது ஞாஜரி யென்பது தந்யாசியின் சுவரங்களையே பெற்று நிற்கிறது இது, குறிஞ்சியாழ அயிர்ப்புத் திறத்தின் புறநிலையாகிய 58 குச்சரியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது. மதுமாதவி செம்பாலை ரி கி ம ப தி ந வில், 'கி-தி' நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி ம ப ந ஆகும் இது மத்தியமாவதியின் உருவம். மதுமாதவி என்னும் மொழிதான மத்தியமாவதி எனத் திரிபுபட்டதோ என எண்ணவேண்டியிருக்கிறது மேக ரஞ்சி, செம்பாலை ரி கி ம ப தி ந வில், 'கி-ம' நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி ப தி ந ஆகும். இது இணைநீங்கிய திறங்கள் வரிசையிற் காணப்படுவது. வேளாவளி மேற்செம்பாலை ரி கி மி ப தி நி யில், 'தி நி' நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி கி மி ப ஆகும் இதுவும் இணைநீங்கிய திறங்கள் வரிசையிற் காணப்படுவது. இராமகிருதி மேற்செம்பாலை ரி கி மி ப தி நி யில், 'மி-நி' நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி கி ப தி ஆகும் இது இக்காலத்தில மோகனம் என வழங்கப்படுகிறது குறிஞ்சியாழ அரற்றுத்திறத்தின் அருகியலாகிய 63 இராமக்கிரியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது. நாராயணி அரும பாலை ரி கி ம ப தி நி யில், 'தி-நி' நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி கி ம ப ஆகும். குறிஞ்சி யாழ் அயிர்ப்புத் திறத்தின் பெருகியலாகிய 60 நாராயணியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது பாவி கோடிப்பாலை ரி க ம ப தி ந வில், 'ம-ப' நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி க தி ந ஆகும் இதுவும் நாராயணியும் இணைநீங்கிய திறங்கள் வரிசையிற் காணப் படுவ இங்கு ஆராய்ந்த எட்டுத் திறத்தில நான்கு கிளைநீங்கிய திறங்கள் வரிசையிற் காணப்படுவ. இவை தந்யாசி, ஞாஜரி, மதுமாதவி, இராமக்கிருதி என்பன இரா மக்கிரியா என்னும் சமபூர்ணராகம் 63. இராமக்கிரியோடு பெயரொற்றுமை யுடைய தெனினும், அது சமபூரணமாதலின், அதனை யாம ஆராயவில்லை

பண்டை யிசையாசிரியர் பண்ணுகுத திறம் வகுத்த மரபினை யறிதல்வேண்டிச், சிலப்பதிகாரத்து ஆய்ச்சியா குரவையையும், வேனிற்காதையையும் ஆராயப் புகுவாம்.

7. ஆய்ச்சியர் குரவை—முலலைப்பண ; வேனிறகாதை—மருதப்பண் ; திரிகோணப்பாலை ; சதுரப்பாலை ; இடைக்காலத்து வழக்கில் நூறபெரும்பண்களின் நால்வகைச்சாதுகள்.

'ஆயர்பாடியில் எருமன்றத்து மாயவனுடன் தம்முன் ஆடிய குரவை யாடு தும் யாமென்றாள்' இடை முதுமகளாகிய மாதரி

‘ குரவை யென்ப தெழுவா மங்கையா
செநிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத(து)
அநிலைக் கொட்பின் ருட லாகும் ’

ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்ந்ததாதலின், ஆய்ச்சியர் குரவை யென்பது கூத்தாற் பெற்ற பெயர் குரவை நிகழ்ந்த இடம் எனுமன்றம்.

‘ மாயவன்ம முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடும்
கோவலர்தஞ் சிறுமியாகன் குழறகோதை புறஞ்சோர
ஆயவளைச்சோக் கடிபெயாத்திட டசோதையார தொழுதேததத
தாதெருமன் றத்தாடுநு குரவையோ தகவுடைததே ’

என்றமையின், மாயவன், பிள்ளைப் பருவத்துத், தொழுநையாற்றங் கரையிலே, தமையனாகிய பலதேவனோடும், பின்னைப் பிராட்டியோடும் ஆடிய குரவைக் கூத்தே இங்குக் குறிக்கப்பட்டது என அறிகின்றும்.

முல்லை நிலத்திலே, கோவலர், ஏறு தழுவி, மணவினை கொள்ளும் பழைய வழக் கமும் இங்குச் சுட்டப்பட்டது. ‘ இவ்வேறு கொண்டானுக்கு இன்னாள் உரியள் ’ என முதுமகள் ஒருத்தி இளங்கோதையார எழுவர் வளர்த்த எருது ஏழினையும் ஒவ் வொன்றாகக் காட்டிக் கூறுகின்றாள். ‘ தேனூர்ந்த மலர் குடிய கூந்தலை யுடையா ளாகிய இம்மகள், இக்காரி யெருத்தினது சிற்றத்தை யஞ்சானாய்க், குறித்துச் சென்று தழுவினாளை விருமபும ’ என்றிவ்வாறு எழுவர்க்கும் உரிய ஏறுகளைக் காட்டிக் கூறிய கூற்றுக்கள் வருமாறு .

- க. ‘ காரி கதனஞ்சான பாய்ந்தானைக் காழுறுமிவ
வேரிமலாக கோதையான, சுட்டு
- உ. ‘ நெற்றிச் செகிலை யடாததாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரா டோள
- ங. ‘ மல்லன மழவிடை யூரதாற குரியளிம
முல்லையம பூங்குழ ருன
- ச. ‘ துண்பொறி வெளளை யடாததாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதாதன றோள
- ஞ. ‘ பொற்பொறி வெளளை யடாததாற்கே யாகுமிந
நற்கொடி மெனமுலை தான
- சு. ‘ வெனறி மழவிடை யூரதாற குரியளிக
கொனறையம பூங்குழ லாள
- எ. ‘ தாநிற வெளளை யடாததாற குரியளிப்
பூவைப் புதுமல ராள. ’

அதன்மேல், மாதரியானவள், ஏழு பெண்களையும் ஏழு இசைநரம்பாக்கி, நரம்பு நிற் கும் நிலைகளிலே நிறுத்திக், குரல்நரம்பாகியவளை மாயவன் எனருள்; இளநரம் பினைப் பலதேவன் எனருள்; துத்தநரம்பினை நப்பின்னை யெனருள்; மற்றப் பெண் களை கைக்கிளை, உழை, விளரி, தாரம் எனருள்.

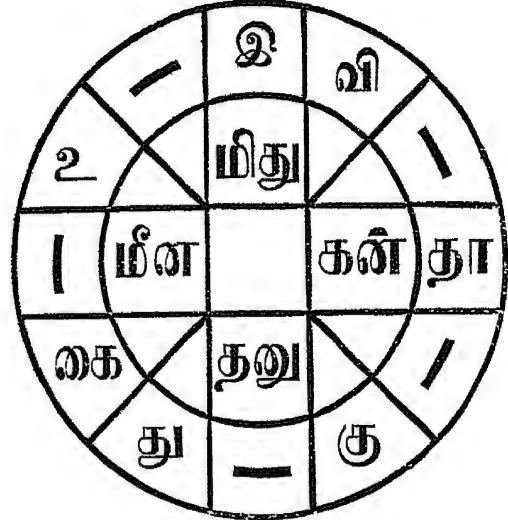
‘குடமுத விடமுறை’ யென்பதற்குக், கும்பராசி முதல அமைந்த இடமுறை வட்டப்பாலை எனப் பொருள் கொள்க பாலைத்திரிபியலில், ‘இளிககிரமத்து வட்டப் பாலை’யை நோக்குக.

‘இனியிடபவ கற்கடக மாமவிளரி சிங்கம
தளராத தார மதுவாந—தளராக்
குரலகோற நனுததுததவ குமபவ கிளையாம
வரலா லுழைமீன மாம’

என்னும் மேற்கோட் செய்யுள், தாரககிரமத்திலே நரமபுகள் நின்ற நிலையினைக் காட்டுவது. இளிககிரமத்திலே, இளி மிதுனத்திலும், விளரி கற்கடகத்திலும், தாரம் கன்னியிலும், குரல விருச்சிகத்திலும், துததம் மகரத்திலும், கைககிளை கும்பத்திலும், உழை மேடத்திலும் நிற்பன. இருவேறு நிலையினையும் இராசிச் சக்கரத்தி லமைத் துக்காட்டுவாம்.



தாரககிரமத்தில
நரமபுநிலை



இளிக்கிரமத்தில
நரமபுநிலை

உழை முதற் கைககிளை யிறுவாகக் கடடிய பதினான்கு நரம்பினை யுடைய சகோடயாழிலே, உழை முதலாகப் பிறப்பது கோடிப்பாலை யென அரங்கேற்று காதையினுள்ளும், வேனிற்காதையினுள்ளுங் கூறப்படுதலின, இளிமுதற் பிறப்பது விளரிப்பாலையா மென அறிகின்றும். தாரககிரமத்தில, இளிமுதல் கோடிப்பாலை (கர ஹரப்பிரியா) ஆதலையும், இளிககிரமத்திலே, இளி முதல் விளரிப்பாலை (ஹநுமத் தோடி) ஆதலையும் பாலைத்திரிபியலினுள்ளுந் காட்டினாம். முலலைப் பண்ணுககு நரமபடைவு, இவ்வியலின நாலாம் பிரிவினுள்ளே,

(மெலிவு)

ச ரி க ம

(சமன)

ப த நி ச ரி க ம

(வலிவு)

ப த நி

எனக் காட்டப்பட்டது.

‘குரன்மாத மாக இளிசம னாக
வான்முறையே துததம வலியா—உரனிலா
மாதம விளரி பிடிப்பா எவணட்பின்
பினறையைப் பாடடெடுப பாள்’

எனக் கூறியது, மேலே தந்த நரம்படைவினுள் பொருந்திநிறறல் காண்க

‘குரற்கொடி தனகிளையை நோக்கிப் பரப்புற
கொலைப் புனததுக் குருந்தொசித்தாற பாடுதம
முல்லைதீம பாணியென ருள்’

குரற்றானத்து நின்ற பூங்கொடி போலவாள், தனது கிளையாகிய இளிநரம்பாயவளை நோக்கிப், ‘பரந்தகன்ற கொல்லையிலே வஞ்சததால் வந்து நின்ற குருந்தினை ஒசித்த அவளை முல்லையாகிய இளிய பண்ணாலே பாடி யாடக் கடவே’ மென்றாள் எனலும், குரற்றானத்தாள் மந்தசுரமாக எடுக்க, இளித்தானத்தாள் சமசுரமாக எடுக்க, வரன் முறையாகத் துததநரம்பாயவள் வலிவுத்தானத்தில் நிற்க, விளரித்தானத்தில் நின்றேள், மந்தசுரமாக எடுத்துத், தன் நடபுநரம்பாகிய துததநரம்புத் தானத்தில் நின்ற நப்பினையாயவடகுப் பற்றுப் பாடுகின்றாள். மந்தவிளிர்க்கு நடபாந்தன்மையில் துததநரம்பாயவளும், சமனதானத்தில் எடுத்துப் பாடினா ளென்னல பொருநதும். நாலவா இசையும் விளரிப்பாலையி லெழுந்த முல்லைப்பண்ணையாம். அஃது அவ்வா ருதலைக் காட்டுவாம் அரங்கேற்றுகாதை யுரையிலே,

ச ரி க ம ப த நி ச	இளி முதல விளரிப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	துத்தம முதல் விளரிப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	விளரி முதல் விளரிப்பாலை

ஆகிய மூன்றும் காட்டப்படன இம்மூன்றும் ஒத்திசைத்துத் திரிகோணப்பாலை யாயின. குரலமுதல விளரிப்பாலையைப் பெறுவோமெனில், நான்கு நிரல்கள் ஒத் திசைக்கின்ற சதுரப்பாலையைப் பெற்றேமாவேம்.

சகோடயாமுககு இசை கூட்டுமிடத்துக், கிளையிற் பிறப்புமுறையாக (ஷட்ஜ பஞ்சம சமவாதித்துவமாக) உழை (நி-0) தொடங்குமிடமாக நிற்க, குரல் (ம-13), இளி (ச-4), துததம (ப-17), விளரி (ரி-8), கைக்கிளை (த-21) எனுமிவை முறையே பிறப்பன அதனமேல, 12 ஆம், 3 ஆம் அலகுத்தானங்கள் தோன்றியபின், 16 ஆம், 7 ஆம், 20 ஆம், 11 ஆம், 2 ஆம் அலகுத்தானங்கள் தோன்றுவன. இங்குப் பெற்ற 2 கிளை 2 என்பதறிக 12 ஆம், 3 ஆம் அலகுகள் கருவியில் வருவதில்லை. அதன்பின்பு, நட்பிற் பிறப்பு முறையாக (ஷட்ஜ மத்திம சம்வாதித்துவமாக) உழை (நி-0)யினின்று தாரம் (க-9) தோன்றும். முன்பு இப்பொருளை ஆராய்ந்தவிடத்து இவ்வளவோடு அமைநது நின்றோம் சதுரப்பாலை கொள்ளுவதற்கு இன்னும் ஒரு படி சென்று, கைக்கிளை (த-18) இனைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும். ஒரு தானத்தில் பதின்மூன்று நரம்பு கொள்ளவேண்டும். பதின்மூன்று அலகுநிலைகள் இவை.

0 2 4 7 8 9 11 13 16 17 18 20 21

யாழ் நூல்

மேற்றானத்தில் இவைதாமே 22 அலகு கூடி நிற்பனவாதலின்,

22 24 26 29 30 31 33 35 38 39 40 42 43

என்னும் அலகுகளைப் பெறுகின்றோம்

அரங்கேற்றுகாதையிலிருந்து மேலே எடுத்துக்காட்டிய மூன்று நிரலகளுக்கும் பொருந்திய அலகுநிலைகளாவன

4	7	9	13	17	20	22	26
17	20	22	26	30	33	35	39
8	11	13	17	21	24	26	30

இவற்றுள்ளு, இளிமுதல நிரையானது, 4, 3, 2, 4, 4, 3, 2 என்னும் இளிக்கிரமத்து அலகுகளைக் கூட்டிச் செலவதனாற் பெறப்படுவது விளரி, தாரங்கள், 7 ஆம், 9 ஆம் அலகுகளில் நின்றன இவற்றின் அந்தரக்கோலகளாகிய ரி, க, முறையே, 8 ஆம், 11 ஆம் அலகுகளில் நின்றன, மேற்றானத்தில் இவை 30 ஆம், 33 ஆம் அலகுகளில் நின்றன கைக்களை, உழைகள், 20, 22 ஆம் அலகுகளில் நின்றன. இவற்றின் அந்தரக்கோல்களாகிய த, நி, முறையே, 21 ஆம், 24 ஆம் அலகுகளில் நின்றன. குரல்முதலாகிய விளரிப்பாலை நிரலானது, இளிமுதலாகிய நிரலிலுள்ள எண்களோடு 9 கூட்டிப் பெறப்படுவதாதலின்,

13 16 18 22 26 29 31 35 என வரும்

18 ஆம் அலகுநிலையானது, துத்தம் (17), கைக்களை (20), என்னு மிவற்றினிடை நின்ற தாதலின், அதனைக் கைக்களையின மேனோக்கிய அந்தரமெனக்கொண்டு, த எனக் குறியீடு செய்வாம். இவ்வாறே, குரல் (13), துத்தம் (17) எனபவற்றினிடையே நின்ற 16 ஆம் அலகுநிலையினைத் துத்தத்தின மேனோக்கிய அந்தரம் எனக்கொண்டு, ப எனக் குறியீடு செய்வாம் இக் குறியீடுகளைக்கொண்டெழுதுமிடத்து, இந்நிரல்,

ம ப த நி ச ரி க ம எனவாகும்

பொருட்டெளிவுபற்றி, ஒரு தானத்தில் நின்ற சகோடயாழ் நரமபு பதின்மூன்றின் குறியீடு, அலகுநிலை, அசைவெண் என்னு மிவற்றினை அட்டவணைப்படுத்துவாம்.

குறியீடு	நி	நி	ச	ரி	ரி	க	க	ம	ப	ப	த	த	த
அலகுநிலை	0	2	4	7	8	9	11	13	16	17	18	20	21
அசைவெண்	240	243	270	288	303½	320	324	360	384	405	426½	432	455½

சதுரப்பாலையாக நின்ற நான்கு நரம்புகளுக்கும் அமைந்த அசைவெண்களைக் குறிப்பாம்.

குரல்முதல்	360	384	426½	480	540	576	640	720
இளிமுதல்	270	288	320	360	405	432	480	540

துத்தம்முதல	405	432	480	540	607½	648	720	810
விளரிமுதல்	303½	324	360	405	455½	486	540	607½

இந்நிரல் ஒவ்வொன்றினையும் நிரல்முதலில் நின்ற அசைவெண்ணினுற் பிரித்து அசைவெண்விகிதங்களைப் பெறுமிடத்து, அவை யாவும்,

$$1 \quad \frac{1}{1} \frac{6}{8} \quad \frac{3}{2} \frac{7}{7} \quad \frac{4}{8} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{8}{8} \quad \frac{1}{9} \quad 2$$

என்னும் உருவத்தைப் பெற்று, நான்கும் ஒரே படித்தாய் ஹநுமத்தோடி மேள மாதல் தெளிவாகும். இம்மேளத்தினை வேங்கடமகி பூபாளமேளம் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினா

எழுவார் மகளிரும் கைகோதது நின்று ஆடும் நிலையில், உட்புறமாக நோக்கும பொழுது, பின்னைப்பிராட்டியானவள் மாயோனுக்கு இடப்புறமாக நிற்கின்றாள். அந்நிலையிலே, அவள், வெண்ணிற மதியம் போன்ற மேனியினை யுடைய பலதேவனுக்கு வலப்புறமாக நிற்கின்றாள்.

மகளிரனைவரும் வெளிப்புறமாக நோக்கி நிற்கும நிலையில், பின்னை மாயோனுடைய வலப்புறத்தில் நிற்கின்றாள், பலதேவனுடைய இடப்புறத்தில் நிற்கின்றாள்

‘கதிாதிசிரி யானமறைத்த கடலவண்ண னிடத்துளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித தமமுனோன வலத்துளாள்
பொதியலிழ் மலாககூநதற பிஞ்ஞைசீர புறங்காப்பார
முதுமறைதேர் நாரதனா முநதைமுறை நரம்புளரவார’

‘மயிலெருத துறழ்மேனி மாயவன வலத்துளாள்
பயிலிதழ் மலாமேனித தமமுனோ னிடத்துளாள்
கயிலெருததங் கோட்டியநம பின்னைசீர புறங்காப்பார
குயிலுவரு னாரதனா கொளைபுணாசீர நரம்புளரவார’

‘பின்னையுடைய தாள ஒற்றறுப்பைப் புறங்காக்கின்றவா முதிய வேதத்தின் சிககை யென்னும் அங்கத்தை யாராயும முதனரம்பை யுருவி வாசிக்கும் நாரதனார் என்க’ எனும் அடியாககுநலலார் கூற்றினுள்ளே வந்த ‘சிக்கை’ யென்னும் மொழிக்குக் குறிப்பெழுதிய பதிப்பாசிரியராகிய ஐயரவர்கள், ‘இதனை நாரதசிகை யெனப்ர் வடநூலார்; நாரதீசிகை யென்றும் வழங்கும்’ எனக் கூறினார்கள். அச்சேறி வெளிவந்திருக்கும் ‘சிகைசங்கிரகம்’ என்னுந் தொகுதியில் அடங்கிய ‘நாரத சிகை’ யானது மிகப் பிற்காலத்தது என்பது வடமொழி யறிஞர் கருத்து. அங்ஙன மாயினும், குரலமுதலாக நரம்புகளைக் கொள்ளுதல்போன்ற சில பழைய இலக்கணங் களும் அதனுட் காணப்படுகின்றன நாரதர் மரபு, ஆஞ்சனேயர் மரபு என்னும் இரு மரபுகள் இடைக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்ததனையும், ‘நாரதன் வீணை நயந்தொரி பாடலும்’ என அடிகள் கடலாடுகாதையுட் கூறியதனையும் நோக்குமிடத்துப், பழைய வேதங்களை யுணர்ந்த நாரதனாரது முறையின்படி வீணைநரம்புகளை உருவி வாசித்த மகளிர், பின்னைப்பிராட்டியாரது பாடலாடலுக் கியைந்த தாள ஒற்றறுப் பினைப் புறங்காத்தனர் என உரை கூறலாம்.

மணிமேகலை, சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதையிலே,

‘புணாதுணை நீங்கிய பொய்கை யன்னமொடு
மடமயிற் பேடையுந் தோகையுந் கூடி
யிருசிறை விரித்தாக் கெழுநதுடன் கொட்பன
ஒருசிறைக் கண்டாக் குணமகிழ் வெயதி
மாமணி வண்ணனும் தம்முனும் பிஞ்ஞையும்
ஆடிய குரவையிஃ தாமென நோக்கியும்’ (61-66)

என்னும் அடிகளை நோக்குமிடத்து, நீலமணி போன்ற மேனியினை யுடைய கண்ண
பிராணைப்போலவே, நப்பின்னைப்பிராடடியும் நீலமேனியளா யிருந்தாள் என்னும்
உண்மை புலப்படுகின்றது பூரி, ஜகநநாதக்கோயிலிலே அமைந்திருக்கின்ற மூன்று
திருவுருவமும் இமழுவரையும் குறித்தனவாமோ என்றெண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

இனி, வேனிற் காதையுட் புகுவாம்

‘அதிரா மாபின யாழ்கை வாகுகி
மதுர கீதம் பாடினன மயங்கி
ஒன்பான விருத்தியுட் டலைக்கண விருத்தி
நனபா லமைந்த விருக்கைய ளாகி
வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சோததி
இடக்கை நாலவிரன் மாடகந தழீஇசு
செய்பகை யார்ப்பே கூட மதிாவே
வெம்பகை நீக்கும் விரகுளி யறிந்து
பிழையா மரபி னீரேழ் கோவையை
உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாயக கட்டி
இணைக்கிளை பகைநட பென்றிந் நானகின
இசைபுணா குறிநிலை யெய்த நோக்கிக்
குரல்வா யிளிவாயக் கேட்டன ளன்றியும்
வானமுறை மருங்கி னைந்தினு மேழினும்
உழைமுத லாகவு முழையீ ருக்வும
குரன்முத லாகவுந் குரலீ ருக்வும
அகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமும்
அருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமும்
நாலவகைச் சாதியும் நலம்பெற நோக்கி
மூவகை யியக்கமு முறையுளிக் கழிப்பித்
திறத்து வழிப்பேடெந் தெள்ளிசைக் கரணத்துப்
புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி’

—சிலப், வேனிற் காதை, 23-44

முதலிலே, ‘குரல்வாய் இளிவாயக் கேட்டனள்’ என்னும் அடிமுதல் ‘புறத்
தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி’ என்பதுவரையும் உள்ள பகுதிக்கு அடி
யார்க்குநல்லா தருகின்ற உரையின் சுதத உருவத்தையும், அது பொருந்துமாற்றினை
யும் ஆராய்வாம்

பண்ணியல்

வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்ற மேற்கோட் குத்திரத்தின் சுத்த உருவம், மேலே 4 ஆம் பிரிவிலே, பன்னிருபாலை கூறியவிடத்து ஆராய்ந்து காணப்பட்டது அது வருமாறு

‘ குன்றாக குறப்பாதி தாரத்தி லொன்று
நடுவ ணீண்கிளை யாககிக்—கொடியிடையாய
தாரத்தி லொன்று விளரிமே லேறடவந
நேரத திளிசூலா நின்ற ’

இப்பொருள்பற்றிய அரங்கேற்றுகாதை உரைசகுத்திரம்,

தார பாகமுங் குரலின் பாகமும
நோநடு வண்கிளை கொள்ள நிறப
முனணப் பாகம விளரியி லேறட
இளிகுர லாகு மெனமனா புலவா ’

என நிற்கும். இவை கருவியாக நோக்குமிடத்து, வேளிற்காதை யுரையிலே, ‘ விளரி குரலாயப் படுமலைப் பாலையாம் ’ என்பதனை, ‘ இளி குரலாயப் படுமலைப் பாலையாம் ’ எனத் திருத்தவேண்டும். மேலும், பதிப்பிலே, ‘ இளிகுரலாயது அரும்பாலையாம் ’ எனபதைப், பதிப்பாசிரியர் காட்டிய பிரதி பேதத்தினைக் கைக்கொண்டு, ‘ விளரி குரலாயது அருமபாலையாம் ’ எனத் திருத்தவேண்டும் இவ்வாறு பாடங்கொண்டு, உரையிற் கண்ட பாலைகள் ஏழின் உருக்களை, நாம அரங்கேற்றுகாதை யுரையிற் காட்டிய நரமபடைவுகளின்படி எழுதுமிடத்து,

கோடிப்பாலை	உழை குரலாக	நி ச ரி க ம ப த நி
செம்பாலை	குரல் குரலாக	ம க ரி ச நி த ப ம
படுமலைப்பாலை	இளி குரலாக	ச ரி க ம ப த நி ச
செவ்வழிப்பாலை	துத்தம் குரலாக	ப த நி ச ரி க ம ப
அரும்பாலை	விளரி குரலாக	ரி ச நி த ப ம க ரி
மேற்செம்பாலை	கைக்கிளை குரலாக	{ த நி ச ரி க ம ப த த ப ம க ரி ச நி த
விளரிப்பாலை	தாரம் குரலாக	க ரி ச நி த ப ம க

என இயன்று நிற்பன

இவைதமமுள, கோடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, செம்பாலை, விளரிப்பாலை என்னும் நான்கினையும் எடுத்து நிறுவி, அவை, முறையே, அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியல்மருதம், பெருகியல்மருதம் ஆயின வென ஆசிரியர் கூறுகின்றார். மேற்செம்பாலைக்குத் தரப்பட்ட இரு நிரல்களுள், அவரோகணமாக நின்ற த ப ம க ரி ச நி த என்னும் நிரலே அவராற கொள்ளப்பட்டது இந்நிரலுக்குரிய, த ப ம க ரி ச நி என்னும் ஏழு நரம்பில், முதலில் நிற்பது கைக்கிளை, இறுதியில் நிற்பது உழை. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழினையும், கைக்கிளை, துத்தம், குரல், தாரம், விளரி, இளி, உழை என்னும் ஏழினோடும் பொருந்த நிறுத்து

மிடத்துக், கைக்கிளை நின்றவிடத்து எடுக்கும் நரம்பாகிய குரலும், உழை நின்ற விடத்து முடிகும் நரம்பாகிய தாரமும் நின்றவின், பதிப்பினுள்ளே 'உழை குரலாய்க் கைக்கிளை குரலாய் மேற்செம்பாலை' எனபதனை, 'உழை தாரமாய்க் கைக்கிளை குரலாய் மேற்செம்பாலை' எனத திருத்திக கொள்ளலவேண்டும்.

‘பிழையா மரபின ஈரோழ் கோவையை

உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாயக கடடி’

என்னும் பகுதிக்கு ஆசிரியர் ‘மயங்கா மரபினையுடைய இப்பதினாற கோவையாகிய சகோடயாழை உழை தூலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கடடி யென்க’ என உரை கூறியிருப்பதனை நோக்குக

கோடிப்பாலை நிலைக்களமாக மருதப்பண்ணும், விளரிப்பாலை நிலைக்களமாக முல்லைப்பண்ணும் தோன்றுவ என இருநூலுட் காட்டினும் குறித்த பாலை யிரண்டும் மயங்கி, ஒரே பண்ணுட் டோன்றுவது மரபாகாது எனக் கொள்ளுமிடத்து, அக நிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியல்மருதம், பெருகியல்மருதம் என நின்ற நான்கும், நால்வேறு நரம்புகளைத் தொடங்குமிடமாகக் கொண்ட கோடிப்பாலையின நான்கு உருக்கள் என நிறுவவேண்டும்

‘குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்’ என்றது, மேலே, ‘பாலையிலையும் பண்ணு நிலையும்’ உணர்த்திய 2 ஆம் பிரிவினுட் கூறிய பண்ணல் முதலிய பாடற் றொழில்க ளெட்டினுள் ஆராய்தலைக் குறித்து நின்றது அஃதன்றியும், குரலகுரலாக வரும்

ம ப த நி ச ரி க ம

என்னும் கோடிப்பாலை யுருவத்தையும், இளிகுரலாக வரும்

ச ரி க ம ப த நி ச

என்னும் கோடிப்பாலை யுருவத்தையும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்தது வாசித்தா ளென பதையும் காட்டி நின்றது.

ம	ப	த	நி	ச	ரி	க	ம
13	17	20	22	26	30	33	35
ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	ச
4	8	11	13	17	21	24	26

கீழநிரலி லுள்ள அலகுநிலை யெண்களோடு தனித்தனி 9 அலகினைச் சோக்க மேலநிரல வந்து எய்துதலின், இவ் விருநிரலும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடுதற் கியைந் தன எனபது பெறப்பட்டது அன்றியும், ‘வரன்முறை மருங்கின் ஐந்தினும் ஏழினும்’ எனபதனாற, குரலின் ஐந்தாம், ஏழாம் நரம்புகளாகிய இளி, தாரம் என்பவும், இளியின் ஐந்தாம், ஏழாம் நரம்புகளாகிய துத்தம், உழை யெனபவும், குரலநரம்புகளாகக் கொள்ளப்படன வெனபது பெறப்படுகின்றது இனி, ‘உழைமுதலாக வும்’ என்றமையின், உ-இ-வி-தா-கு-து-கை என்னும் ஏழும், ‘உழையீராகவும்’ என்றமையின், இ-வி-தா-கு-து-கை-உ என்னும் ஏழும் பெறப்பட்டன மேலும், ‘குரலமுதலாகவும்’ என்றமையின், கு-து-கை-உ-இ-வி-தா என்னும் ஏழும், ‘குர

பண்ணியல்

லீரூகவும்' என்றமையின், து-கை-உ-இ-வி-தா-கு என்னும் ஏழும் பெறப்பட்டன. 'குரலீரூகவும்' என்பதற்கு 'இறுதியாதியாக' என்னுந் தொடருக்கு அரங்கேற்று காதையுட் பொருள் கண்டதுபோலக், 'குரலதாரமாக' என வைப்புழி, தா-கு-து-கை-உ-இ-வி என்னும் ஏழும் பெறப்படுவ

மேலே ஆய்ச்சியாகுரவை ஆராய்ச்சியினுள், முல்லைப்பண்ணுக்கு இளங்கோ வடிகள் குரல், இளி, துததம், விளரி என்னும் நான்கினையும் குரல்நரம்புகளாகக் கூறினாராதலின், ஈண்டுத தாரம், உழை, குரல், இளி எனனும் நான்கினையும் குரல் நரம்புகளாகக் கொள்ளுதலை யுய்த்துணரவைத்தா ரென்பது ஒருதலை அவ்வாறு நோக்குமிடத்துக், 'குரலீரூக' என்பதற்குக் 'குரல் தாரமாக' என வுரைப்பது பொருந்துமுரை யாகும் இமமுறையே பாலைப் பெரும்பண்ணுக்கும், குறிஞ்சிப் பெருமபண்ணுக்கும் இயைநதுநின்ற குரல்நரம்புகளையுஞ் சோதது அட்டவணைப் படுத்தி யெழுதுவாம்.

	அகம்	புறம்	அருகு	பெருகு
பாலைப்பண	தாரம்	குரல்	உழை	கைக்கிளை
குறிஞ்சிப்பண	குரல்	துததம்	இளி	உழை
மருதப்பண	உழை	இளி	குரல்	தாரம்
முல்லைப்பண்	இளி	விளரி	துததம்	குரல்

மேலே 'குரலவாய இளிவாயக கேட்டனள்' என்றமையின், அருகியலமருதத் தையும் புறநிலைமருதத்தையும் ஒப்பக்கேட்டனள் என்பது பெறப்பட்டது தாரங் குரலாகிய பெருகியலமருதம் க ம ப த நி ச ரி க எனவும், உழைகுரலாகிய அகநிலை மருதம் நி ச ரி க ம ப த நி எனவும் வருவனவாதலின், அவைதமக்கு இயைந்த அலகுநிலைகள்,

க	ம	ப	த	நி	ச	ரி	க
9	13	16	18	22	26	29	31
நி	ச	ரி	க	ம	ப	த	நி
0	4	7	9	13	17	20	22

என வருவன.

சதுரப்பாலையாக நின்ற நான்கு நரம்புநிரல்களுக்கும் அமைந்த அசைவெண் களைக் குறிப்பாம்

மருதப்பண்.

(அகம்)	உழை முதல்	240	270	288	320	360	405	432	480
(புறம்)	இளி முதல்	270	303½	324	360	405	455½	486	540

யாழ் நூல்

(அருகு) குரல் முதல்	360	405	432	480	540	607½	648	720
(பெருகு) தாரம் முதல்	320	360	384	426⅔	480	540	576	640

இந்நிரல் ஒவ்வொன்றினையும் நிரல்முதலில் நின்ற அசைவெண்ணினுற் பிரித்து, அசைவெண்விகிதங்களைப் பெறுமிடத்து, அவை யாவும்,

$$1 \quad \frac{9}{8} \quad \frac{6}{5} \quad \frac{4}{3} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{27}{16} \quad \frac{9}{8} \quad 2$$

என்னும் உருவத்தைப் பெற்று, நான்கும் ஒரே படிததாய்க் கோடிப்பாலையாகிய கரஹரப்பிரியா மேளமாதல் தெளிவாகும் இம்மேளத்தினை வேங்கடமகி ஸ்ரீராக மேளம் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினா.

பாலைப் பெருமபண்ணினைச் சதுரப்பாலையாக நிறுத்ததுமிடத்து எய்தும் நான்கு நிரல்கள் வருமாறு

அகநிலைக்குறிஞ்சி	தாரங்குரலாக	க ம ப த நி ச ரி க
புறநிலைக்குறிஞ்சி	குரல்குரலாக	ம ப த நி ச ரி க ம
அருகியற்குறிஞ்சி	உழைகுரலாக	நி ச ரி க ம ப த நி
பெருகியற்குறிஞ்சி	கைக்கிளை குரலாக	த நி ச ரி க ம ப த

இவைதமக் கியைந்த அசைவெண்கள் வருமாறு

(அகம்) தாரம் முதல்	320	360	405	432	480	540	576	640
(புறம்) குரல் முதல்	360	405	455⅔	486	540	607½	648	720
(அருகு) உழை முதல்	480	540	607½	648	720	810	864	960
(பெருகு) கைக்கிளை முதல்	426⅔	480	540	576	640	720	768	853⅓

இந்நிரல் ஒவ்வொன்றினையும் நிரல்முதலில் நின்ற அசைவெண்ணினுற் பிரித்து அசைவெண்விகிதங்களைப் பெறுமிடத்து, அவை யாவும்,

$$1 \quad \frac{9}{8} \quad \frac{6}{5} \quad \frac{27}{16} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{27}{16} \quad \frac{9}{8} \quad 2$$

என்னும் உருவத்தைப் பெற்று, நான்கும் ஒரே படிததாயச் செம்பாலையாகிய அரி காம்போதி மேளமாதல் தெளிவாகும் இங்குச் சுததமத்திம் சுவரமானது, பிரமாண சுருதி யேறப்பெற்றமையினாலே, $\frac{4}{3} \times \frac{81}{64} = \frac{27}{16}$ என நின்றது

குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணினைச் சதுரப்பாலையாக நிறுத்ததுமிடத்து எய்தும் நான்கு நிரல்கள் வருமாறு .

அகநிலைப்பாலை	குரல் குரலாக	ம ப த நி ச ரி க ம
புறநிலைப்பாலை	துத்தம் குரலாக	ப த நி ச ரி க ம ப
அருகியற்பாலை	இளி குரலாக	ச ரி க ம ப த நி ச
பெருகியற்பாலை	உழை குரலாக	நி ச ரி க ம ப த நி

இவைதமக் கியைந்த அசைவெண்கள் வருமாறு

(அகம்) குரல் முதல்	360	405	432	480	540	576	640	720
(புறம்) துத்தம் முதல்	405	455⅔	486	540	607½	648	720	810

பண்ணியல்

(அருகு) இளி முதல்	540	607½	648	720	810	864	960	1080
(பெருகு) உழை முதல்	480	540	576	640	720	768	853½	960

இந்நிரல் ஒவ்வொன்றினையும் நிரல்முதலில் நின்ற அசைவெண்ணினாற் பிரித்து, அசைவெண்விகிதங்களைப் பெறுமிடத்து, அவை யாவும்,

$$1 \quad \frac{3}{8} \quad \frac{5}{8} \quad \frac{4}{3} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{5}{8} \quad \frac{16}{9} \quad 2$$

என்னும் உருவத்தைப் பெற்று, நான்கும் ஒரே படித்தாய்ப், படுமலைப்பாலையாகிய நடபைரவி மேளமாதல் தெளிவாகும்.

முல்லைப்பண்ணிற்குத் தந்த நான்கு நிரல்களையும் இம்முறையில் வைக்க வேண்டின்,

அகநிலை முலலை	இளி முதலாகவும்
புறநிலை முலலை	விளரி முதலாகவும்
அருகியல் முலலை	துத்தம் முதலாகவும்
பெருகியல் முலலை	குரல் முதலாகவும்

வருவ வென்றறிந்து, நிரல்களை முறைப்படி வைத்துக்கொள்க.

சதுரப்பாலையாக நான்கு நிரல்களை ஒத்திசைக்கச் செய்யும் இம்முறையானது, இடைக்காலத்தில், வழக்கொழிந்துபோயிற்று. நரம்புநிரல்களுக்கு அமைந்த தாரக் கிரம, இளிக்கிரம, குரற்கிரம வேறுபாடுகளும் வழக்கொழிந்தன. அந்நிலையிலே, சதுரப்பாலையின நான்கு நிரல்களும் நாலவேறு பாலைகளாகக் கருதப்பட்டன. எல்லாக் கிரமங்களிலும், குரல்முதற் செம்பாலை, துத்தம்முதற் படுமலைப்பாலை, கைக்கிளை முதற் செவ்வழிப்பாலை, உழைமுதல் அரும்பாலை, இளிமுதற் கோடிப்பாலை, விளரி முதல் விளரிப்பாலை, தாரம்முதல் மேற்செம்பாலை கொள்ளப்பட்டன. ஆதலினாலே, இடைக்காலத்திருந்த நூலுரையாசிரியர் ஒவ்வொரு பெரும்பண்ணுக்கும் நால்வேறு பாலை கொண்டனர்

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
பாலைப்பண் முதனரம்பு பாலை	தாரம் மேற்செம்பாலை	குரல் செம்பாலை	உழை அரும்பாலை	கைக்கிளை செவ்வழிப்பாலை
குறிஞ்சிப்பண் முதனரம்பு பாலை	குரல் செம்பாலை	துத்தம் படுமலைப்பாலை	இளி கோடிப்பாலை	உழை அரும்பாலை
மருதப்பண் முதனரம்பு பாலை	உழை அரும்பாலை	இளி கோடிப்பாலை	குரல் செம்பாலை	தாரம் மேற்செம்பாலை
முலலைப்பண் முதனரம்பு பாலை	இளி கோடிப்பாலை	விளரி விளரிப்பாலை	துத்தம் படுமலைப்பாலை	குரல் செம்பாலை

யாழ் நூல்

பதினேராம் பரிபாடல் உரையிலே, ஆசிரியர் பரிமேலழகர் 'அரும்பாலையிற் றேன்றிய மருதப்பண்' எனக்கூறியது, மேலே காட்டிய இடைக்காலத்து வழக்குப் பற்றியேயாம்.

மேலும், சேக்கிழார் சுவாமிகள், ஆனாயநாயனார் புராணத்திலே,

'மாறுமுதற பண்ணினபின் வளாமுலலைப் பண்ணுக்கி
ஏறியதா ரமும் உழையும் கிழமைகொள வீடுந்தானம
ஆறுலவுஞ் சடைமுடியார அஞ்செழுத்தின இசைபெருகக்
கூறியபட் டடைக்குரலாக கோடிப்பா லையினிறுத்தி'

என முல்லைப் பண்ணுகுக் கோடிப்பாலை கொண்டதுவும், இடைக்காலத்து வழக்குப் பற்றியேயாம்

தேவாரத் திருப்பதிகங்களுக்குப் பண் வகுத்த காலத்து மரபும், அக்காலத் திறகு அணித்தாக வாழ்நத சங்கீதரதநாகர நூலாசிரியராகிய சாரங்கதேவர் கைக் கொண்டமரபும், மேலே, சேக்கிழார் சுவாமிகளும், பரிமேலழகரும் கைக்கொண்ட தென யாம் காட்டிய இடைக்காலத்து மரபேயாம்

ஓரே பெரும்பண்ணின் நான்கு சாதிகும ஓரே பாலையினைக்கொண்ட தொன் னெறி மரபு அருமபதவுரையாசிரியர் காலத்தில் வழக்கழிந்துபோகவில்லை வேனிற் காதை யுரையிலே, 'மாததிரை குறைந்ததிற பண்ணைப்பாடு மேல்வைக்கண்' என் னும் தொடர், மாததிரை வேறுபாட்டினால் எய்திய சாதி வேறுபாட்டினைக் குறித்து நின்றது. அங்ஙனமாயினும், அவர் காலத்திலே, கோடிப்பாலை நிலைக்களமாகப் பிறந்த மருதப்பண்ணானது, பாலை வேறுபட்டிலதெனினும், நிறை, குறை, கிழமை வேறுபடுதலினாலே நாலவேறு நீமை பெற்று, நாலவகைச் சாதியாக நின்றது நால வகைச் சாதியி னிலக்கண முணாத்துமிடத்து, அவர் காட்டிய மேற்கோட சூத்திரங் களை இயன்றவரை சுத்த உருவாக்கித் தருவாம்.

'ஓத்த கிழமை யுயாகுரன் மருதம்

துத்தமும் விளரியும குறைபிற நிறையே'

என்னும் அகநிலைமருதச் சூத்திரத்தில், 'உயாகுரல' என்பது தாரநரம்பாகும் முத லீற றேன்றினமையாலும், குரலினையடுத்தது முன்னிறறலாலும், தாரநரம்பு 'உயர் குரல' எனப்பட்டது. 'ஊர்க் திண்டோ' எனனும் நரம்பமைதிப் பாடலிலே, தார நரம்பு கிழமையாக நின்றலை, ஒழிபியலிலே, 'குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு' என்னும் பிரிவினுள்ளே இப்பொருளுணாத்துமிடத்துக் கண்டு தெளிக.

'புறநிலை மருதம் குரலுழை கிழமை

துத்தக் கைக்களை குறையா மேனைத்

தாரம் விளரி இளநிறை யாகும்'

என்னும் புறநிலைமருதச் சூத்திரத்திற்கு நரம்பமைதிப்பாடல் பொருந்தவில்லை.

‘ அருகியல் மருதங் குலகிழமை கைககிளை
விளரி யிளிகுறை யாகும ஏனைத்
துததம் தாரம் உழையிவை நிறையே ’

என்னும் அருகியல்மருதச் சூத்திரத்திற்கு நரம்பமைதிப்பாடல் ஓரளவிற்குப் பொருந்திவருகிறது

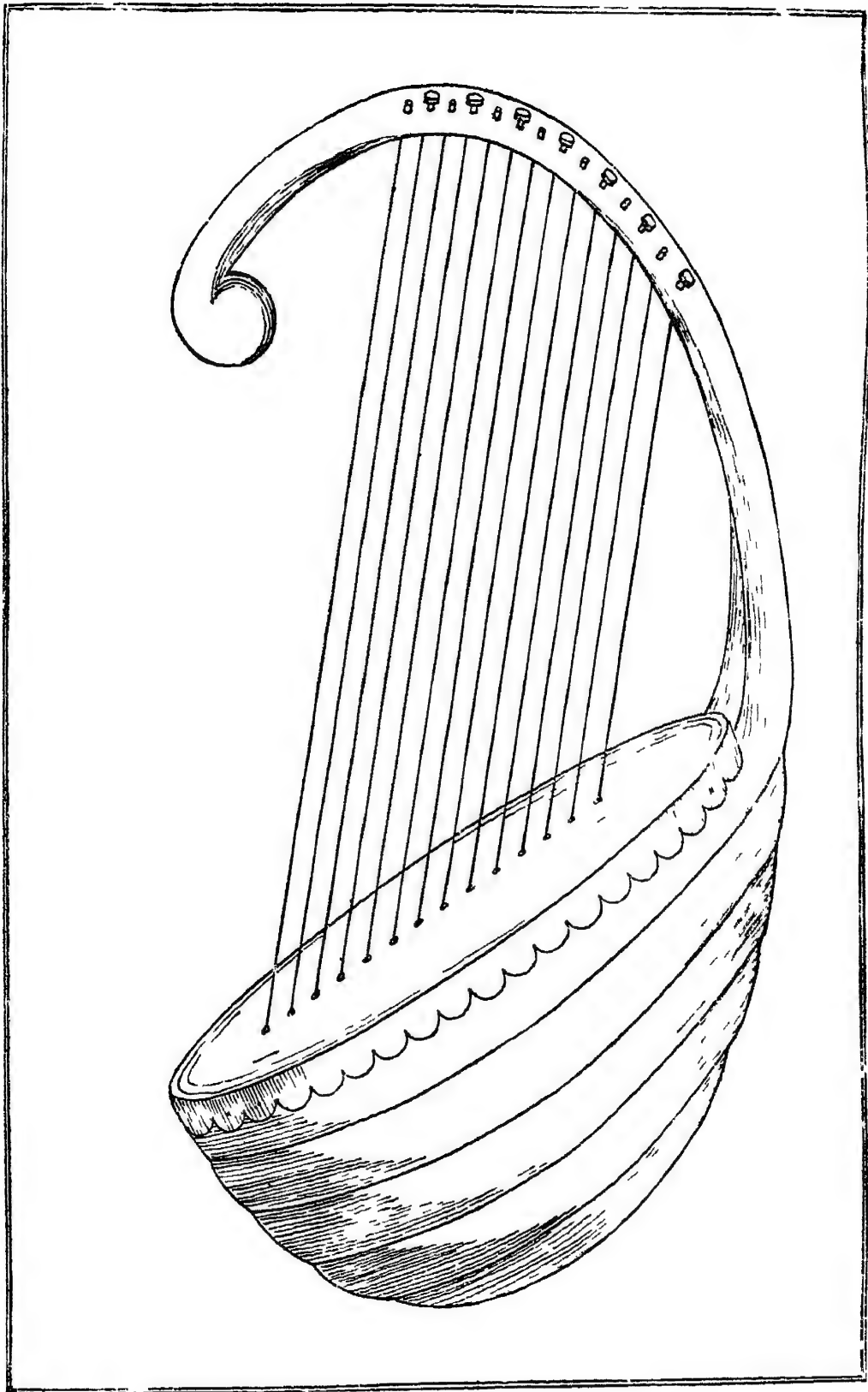
‘ பெருகியல் மருதம் பேணுக கலை
அகநிலை குரிய நரம்பின திரட்டி
நிறைகுறை கிழமை பெறுமென மொழிப ’

என்னும் பெருகியல்மருதச் சூத்திரத்திற்கு நரம்பமைதிப்பாடல் பொருந்திவருகிறது

மேலும், அருமபதவுரையாசிரியர், ‘ அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி எனக் கொடுத்த பதினான்கு நரம்பும், 4 உழை, 3 இளி, 1 விளரி, 2 தாரம், 2 குரல், 1 துததம், 1 கைககிளை யென நின்றன வாதலின, உழைநரம்பு கிழமையாயிற்று

கலைக்குரிய பதினொறுமுததில் ஈரெழுத்துச் சிதைவுற்றமையின, ‘ நரம்பணியும் படி ’ எனத் தந்த இந்நிரல் நிரம்பா நீமையது மேலும், ஆளத்திககுரிய நான்கு கலைகளையுந் தாராது, ஒன்றிரண்டினை மாத்திரம் தருதலினாலே, வேனிறகாதை யரும் பதவுரை நரம்பமைதிப்பாடல்கள், கருதிய பொருளைத் தெளிவுபடுத்தா நீமைய [ஓழிபியல்லே, ‘ குடுமியாமலை கலவெட்டு ஆராய்ச்சி ’ யினை நோக்குக]





B. சகோட மரழ

கூ—தேவாரவியல்

1. இசைப்பா வகை ; தேவாரம் என்னும் பெயர்க்காரணம் ; கட்டளைவகை.

‘செப்பரிய சிநது திரிபதை சீரச்சவலை
தப்பொன்று மிலலாச சமபாதம்—மெயப்படியுஞ்
செநதுறை வெண்டுறை தேவபாணி வண்ணமெனப்
பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா

என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனாரென்னு மாசிரியரென்க’ என அடியாராகருநல்லா,
சிலப்பதிகாரக் கடலாடுகாதை யுரையினுட, கூறுகின்றார்.

சிநது, திரிபதை, சவலை, சமபாத விருததம், செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்
தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணம் என்னும் ஒன்பது வகையது இசைப்பாட்டு
எனபது அவவாசிரியா கருதது

‘அளவியற் சந்தம், அளவழிச் சந்தம், அளவியற் றுண்டகம், அளவழித் தாண்
டகம், சமசந்தத் தாண்டகம், சந்தத் தாண்டகம், தாண்டகச் சந்தம், என அடக்கு
வார்க்கு அவற்றுளளும் சிலவனறி முழுதுமடங்காமை யுணர்க’ என ஆசிரியர் நச்சி
னார்க்கிலியர், சீவகசிந்தாமணி யுரையுட கூறினாராகலின், ஒருசாராசிரியர் நான்கடி
யால் நடந்த இசைப்பாடலகளை அளவியற்சந்தம் முதல தாண்டகச்சந்தம் ஈறாக
மேலே காட்டிய வகைகளுள் அமைத்துக் கூறினாரென அறிகின்றும்.

விருததவிலககணம் வடமொழியில் விரிவுறக் கூறப்பட்டது. தமிழில் வீர
சோழிய் நூலார ஓரளவாகக் கூறியுள்ளார விருததவடியின் பேரெலலை இருபத்தா
றெழுததென்பது அவாகருதது அதன்மேற்பட்ட எழுததானவந்த அடிகளையுடையது
தாண்டகச் செய்யுள் எனப்.

தனிக்குறறெழுத்தினால் வரும் லகு, குறறெற்று, நெடில, நெட்டொற்றினால்
வரும் குரு என்னும் இரண்டினையும் வைத்து உறழ்தலினாலே, விருத்தபேதங்களைத்
தோற்றுவிக்கலாம். ஈறறில் நின்ற குறில், விடடிசைத்த குறில் என்னுமிவை குரு
வாதலும் உண்டு

தனன மூன்று லகுககளால் வந்தது, தானான மூன்று குருப்பெற்று நின்றது
தனான, தானான, தனான, தானான, தனான, தானான என்னும் ஆறும் குருவும லகுவும்
கலந்து வந்தன இவை யெட்டுமே மூன்றெழுத்தால் வரக்கூடிய விருத்த அடிகள்.

‘வேரம் போய்
மாரன சீர்
சேருந் கால
நேர்வன யான்’

என்னும் விருததம் மூன்று குருவானியன்ற அடிகளால் வந்தது.

மேற்காட்டிய மூவெழுத்தடி எட்டின் ஈற்றிலும் ஒரு லகுவையும் ஒரு குருவையும் தனித்தனி பெயதலினுற் பெறப்படும் பதினானும் நான்கெழுத்தால வரக கூடிய விருத்த அடிகளாம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதான தனதான தனதான தனதான
தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதான தானதான தானதான தானதான

என வருவன. ஐந்தெழுத்தானும் ஐந்தின் மேற்பட்ட எழுத்தானு மியன்ற அடிகளையும் இவ்வாறு சந்தக்குழிப்பி லமைததுக காட்டலாம்

‘காண உளகுவீர்’
வேணு நற்புரத
தானு வினகழல்
பேணி உயமமினே’

தான தானு என ஐந்தெழுத்தால வந்தது.

தத்த, தய்ய, தந்த என வல்லொற்று, இடையொற்று, மெல்லொற்றுப் பெற்று நின்ற மூன்றும் வண்ண விருத்தத்தில மூவேறு வாய்பாடாகக் கருதப்படுவ, சந்த விருத்தத்தில் இவை மூன்றும், தான என்பதும், ஒரே நீர்மைய ஒரு குரு நின்றவிடத்து, இரண்டு லகு நின்றலும் சந்த விருத்தத்தி லமையும் அஃதாவது, தான ஒரோவழி தனன ஆதலுண்டு.

முதனடை, வாரம், கூடை, திரள என்னும் நாலவகைச் செய்யுளியக்கத்தி னியல்பினை இந்நூற் பாயிரவியல், 6 ஆம் பிரிவினுட் கூறினும்.

தெய்வஞ் சுட்டிய வாரப்பாடல் தேவாரம் ஆயிற்று எனக் கொள்ளலாம். பிறவாறு கூறுவாரும் உளா

முதலிலே, தேவாரப் பாடல்களின் யாப்பமைதியினை ஆராய்ந்து நோக்குவாம். •அதன்மேல், இசை யமைதியினை இயன்றவரை ஆராய்வாம்

சொன்னட்ட பாடைக்குத் தொகையெட்டுக் கட்டளையாம்
இன்னிசையாற் றருந்தக்க ராகத்தேழ் கட்டளையாம்
பன்னுபழந் தக்கரா கப்பண்ணின் மூன்றுளதாம்
உன்னரிய தக்கேசிக கோரிரண்டு வருவித்தாரா

மேவுகுறிஞ் சிக்கைநது வியாழகுறிஞ் சிக்காறு
பாவுபுகழ் மேகரா கக்குறிஞ்சிப் பாலிரண்டு
தேவுவந்த இரத்தத்தின செயதிகு நாணினிய
தாலிலபுகழ்க் காமரத்தின தனமைதனக் கிரண்டமைத்தாரா

காந்தார மாகிய பியந்தையாங் கட்டளையுக்கு
பாயந்தவகை மூன்றாக்கி வன்னட்ட ராகத்திற
கேயந்தவகை யிரண்டாக்கிச் செவ்வழியொன ருக்கியிசைக
காந்தார பஞ்சமத்தின கட்டளையுமன ருக்கினா

கொல்லிகு நாலாக்கிக் கவுசிகத்துக் கூறுமவகை
சொல்லிலிரண டாக்கிமிகு தூங்கிசைசோ பஞ்சமததிற்
கொல்லையினி லொனறாக்கிச சாதாரிக் கொணபதாப
புலலுமிசைப் புறநீர்மைக் கொனறாகப் போற்றினா

அநதாளிக் கொன்றாக்கி வாசோ அருநதமிழின
முநதாய பலதமிழுக் கொன்றொன்று மொழிவிதது
நநதாக நேரிசையாந கொல்லிகு நாட்டிலிரண
நநதாடுந குறநதொகைக்கோர கட்டளையா விரிததுரைததா

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர கட்டளையாத தாபிதந
காண்டகையார் தடுத்தாண்ட வையாருள துயயமுறைக
கீண்டிசைசோ இநதளததுக் கிரண்டாக வெடுத்தாரைத்து
நீண்டதக்க ராகததுக் கிரண்டாக நிகழ்வித்தா.

கூறரிய நட்டரா கத்திரண்டு கொல்லிக்கு
வேறுவகை மூன்றாக மிருநதபழம் பஞ்சரத்துக்
கேறுமவகை யிரண்டாக்கி யின்னிசைசோ தக்கேசிப்
பேரிசையா றுககியதிற காநதாரம் பிரித்திரண்டாம்

ஒன்றாகுந காநதார பஞ்சமததுக் கோரிரண்டாம்
நன்றான சோரட்ட பாடைககு நவினறுரைக்கின
குன்றாத புறநீர்மைக் கிரண்டாகக் கூறுமிசை
ஒன்றாகக் காமரததுக் கொனறாகப் போற்றினா

உறறவிசைக் குறிஞ்சிக்கோ ரிரண்டாக வகுததமைததுப
பறறரிய செநதுருததிக் கொனறாகிக் கவுசிகப்பாற்
றுறறவிசை யிரண்டாககித தூயவிசைப் பஞ்சமததுக்
கறறவிசை யொனறாக்கி யானருளால விரிததமைததா.

எனத் திருமுறைகண்ட புராணததுட் கூறப்படடது இங்குக் கூறிய கட்டளை
விகறபங்கள யாப்பியல் கருவியாக அறிதற்குரிய திருநாவுக்கரசு நாயனாரருளிய
திருப்பதிகங்களினது இசையமைதி எளிதினுணரத்தக்க தாகவின், அவைதமது யாப்
பமைதியினை முதலிலே ஆராயப்புகுவாம். காலத்தால் முந்தியவரும் திருநாவுக்
கரசரே.

2. யாப்பமைதி

நான்காந திருமுறை

1. 'கூற்றாயினவாறு'

பண-கொல்லி

'கூற்றா | யினவா | றுலிலக் | ககிலீ || கொடுமை | பலசெய | தனரா | னறியேன்'
எனப் பிரிநதுநின்றவின், தனனா என்னும் மூவெழுத்துசசோ எட்டினு
னமைநது, இருபததுநான்கெழுத்துப் பெற்ற அடியான் நடந்தது இச்
சம்பாதவிருத்தம் என அறிகின்றும். முதற்சோ தனனா வோடு ஒத்த

நீர்மையதாகிய தானா என நின்றது. இப்பதிகத்தின் எல்லாச் செய்யுட்
களின் ஈற்றுச் சீரும இவ்வாறே நின்றன

தானா தனா தனா தனா தனா தனா தனா தனா
என நின்ற கட்டளையடியினை அறுசீராககுமிடத்து,

தானாதன தானின் தானதனா தனாதன தானை தானதனா
கூறறாயின | வாறுவீ | லக்கிலீ || கொடுமைபல | செயதன | நானறியேன
என அமைகின்றது கூந்தரமூரத்திராயனார் தேவாரத்தில இவ்விருவகை
யாகவும இச சந்தவிருத்தம் வருதலை உரியவிடத்திற் காட்டுவாம்

2 'கண்ணவெண சந்தனச்சாந்தது'

பண-காந்தாரம்

பாதிபடி தானை தானை தானா என எட்டெழுத்தா னமையும். 'பலபல
காமத்த ராகி' என்னுமிடத்து முதற்சீர தனதன என நின்றது.

[கூவிளம் கூவிளம் தேமா என்னுமிடத்துத் தோன்றும் இயற்சீர்
வெண்டளை யிரண்டும், கூவிளம் தேமா புளிமா என்னுமிடத்
தும், தேமா புளிமா புளிமா என்னுமிடத்தும், தேமா கருவிளம்
தேமா என்னுமிடத்தும் தோன்றுதலால்] கட்டளைத் துண்டத்தின்
முதலிரு சீர்களின் ஈற்றெழுத்து அடுத்தவருஞ் சீரினை அவாவி நிற்
றல பொருந்தும்

கானை தான தனா 'புண்டதொர் | கேழல | எயிறும்'
என்பதில 'எயிறும்' என்னும் மொழியிலுள்ள 'யி' இசையிலே 'யீ'
என நீட்டி உச்சரிக்கப்படும

தான தனா தனா 'ஆடல | புரிந்த | நிலையும'
தான தனாதன தானா 'ஒத்த | வடத்திள | நாகம்'
என வருவனவற்றை யெல்லாம் கட்டளைத் துண்டத்தின் விகற்பங்க
ளாகக் கொள்ளலாம்.

3 'மாதாப்பிறைக்கண்ணியானை' 4 'பாடிளம்பூதத்தினனும்'

என்னும் பதிகங்கள் மேலதனோடு ஒத்த நீர்மைய

5. 'மெய்யெலாமவெண்ணீறு' 6 'வனபவள வாய்திறந்து'

என்னும் பதிகங்கள் தரவு கொச்சகத்திற்குரிய நாற்சீரோடு இரண்டு
மாச்சீர சேர்ந்த அறுசீரடியால் நடந்தன ஈற்றுச்சீர் தேமாவாகவே
நிற்கும்

தேமாங்காய தேமாங்காய கூவிளங்காய தேமாங்காய புளிமா தேமா
'துணாகத தேனாகத தாச்சனவா சொற்கேட்டுத் துவாவாயக் கொண்டு'
என நான்கு காய இரண்டு மா பெற்ற கட்டளையடியானது

தேவாரவியல்

கூவிளங்காய தேமா புளிமா புளிமாங்காய தேமா தேமா
'வண்டெலவு கொன்றை வளர்புன் சடையானே யென்கின் றுளால்'

எனவும பிறவாற்றினும் முதனானு தனையும் வெண்டனையாக, ஈற்றுச்சீ
ரிரண்டும் மாச்சீராக அமைந்து வருதற்கு முரியது

7. 'கரவாடும் வன்னெஞ்சா'

தனதான தனதான தனதான தனதான

எனப் பதினொறெழுததுப் பெற்ற கட்டனையடியான் நடந்தது. தனதான
என்பது தானான, தானதான ஆதற்கும் உரித்து 'அண்டமாய்', 'ஆதி
யாய' என்னுமிடங்களில், 'ட', 'தி' என்னுங் குறெழுத்துக்கள் விட்
டிசைத்துக் குரு நீர்மை பெற்றன. செய்யுளிசை நிறையும்வண்ணம்
சீரற்றுக்குறில்கள் நீண்டிசைத்தன. 3 முதல் 7 வரையும் எண்பெற்ற
பதிகங்களும் காந்தாரப் பண்ணினையே சேர்ந்தன

8. 'சிவனெனுமோசை'

பண-பியந்தைக்காந்தாரம்

தனதன தானதான தனதான தான தனதான தான தனன

என இருபத்துமூன்றெழுத்தா வியன்ற கட்டனையடியிலே, தான என்
னுஞ் சீர்தந்த என நிறைவுமாகு மென்பதைத் தொடக்கத்திலே
குறிப்பிட்டோமாதலின,

தனதன தந்த தான தனதந்த தான தனதந்த தான தனன

எனவும் இவ்வடி யமையுமென அறிகின்றோம்.

9. 'தனையே நீவ ணங்காய்'

பண-சாதாரி

தனன தான தன—தன தான தன தனன

எனப் பதினொறெழுத்தா வியன்ற கட்டனையடி இரண்டு பெற்றது இச்
செய்யுள். தனன என்பது தான வென வமையு மென்பதை முன்னர்க்
குறிப்பிட்டாம்

10. 'முனைக்கதிர் இளம்பிறை'

பண-காந்தார பஞ்சமம்

விளம் விளம் மா விளம் என நாறசீர் பெற்று நடந்த இவ் விருத்தத்
தின் கட்டனையடியினை,

தானன தனதன தான தானன

எனப் பன்னிரெழுத்தா வியன்றதாகக் கொள்ளலாம்.

11. 'சொற்றுனை வேதியன்'

என்னும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகமும் மேலதனோடு ஒக்கும்.

12. 'சொனமாலை பயிலகினற'

பண்-பழநதக்கராகம்

நாலு காய்ச்சீர் பெற்ற தரவு கொச்சக அடிகளால நடந்த இப்பதிகத
தின் கட்டளையடியினை,

தானா தனதான தனதனா தானா

எனப் பதினைநதெழுத்தா வியன்றதாகக் கொள்ளலாம்.-

13. 'விடகிலேன அடிநாயேன'

மேலதனோடு ஓகுகம்.

14. 'பருவரை யொன்று'—தசபுராணம்

பண்-பழமபஞ்சரம்

இது யாப்பமைதியில் 'சிவனெனுமோசை' யென்னும் 8 ஆம் பதி
கததை யொக்கும்

15. 'பற்றறநாசோ பழமபதி'—பாவநாசக திருப்பதிகம்

பண்-பழமபஞ்சரம்

தானா தானா தனதானா தானா தானா தனதானா

எனப் பதினொறெழுத்தா வியன்ற கட்டளையடி பெற்றது

16. 'செயயர் வெண்ணூலா'

பண்-இரதளம்

தானன தானன தானன தானன

எனப் பன்னீரெழுத்தா வியன்ற கட்டளையடியின் ஈற்று லகு இரண்டும்
ஒரு குரு வாதலு மமையும். அவ்வாறாகுமிடத்துத, தானன என்னும்
ஈற்றுச்சீர் தானா வாகும், ஆதலும், ஈற்றடி ஓரெழுத்துக் குறையும்.
நிறை முதலாகத் தொடங்குமடி ஓரெழுத்துக் கூடி நிறகும் வெண்
டளையும் எழுத்துக் கணககும் பிழையாது நிற்க, மாச்சீர் காய்ச்சீர்
விரவி வருதலும் இச்செய்யுளுககு அமையும்

'மாண்டாதம் | என்பு | மலாக்கொனறை | மாலையும்'

தேமாநகாய தேமா புனிமாநகாய கூவிளம்

என்னும் அடி வெண்டளை பிழையாது பன்னீரெழுத்தால் வரல காண்க.

*17 'எத்திசை புகினும்'

18 'ஒனறுகொலா மவாசிறதை'

என்னும் பதிகங்கள் மேலதன் நீர்மைய. திருமூலா திருமந்திரத்தின்
யாப்பும் இதுவேயாம்

19 'சூலப்படையானை'

பண்-சீகாமரம்

மா, விளம், காய என்னும் மூவகைச் சீரினனும் வெண்டளை தழுவி
நடக்கும கொச்சகக்கலிப்பாவா னமைந்தது இச்செய்யுள்

*17. 'எத்தி புகினும்' என்ற பாடமும் உண்டு

ஈறறடியின் ஈற்றுச்சீ ரிரணடினையும் நீக்கி ஓரசைச்சீர் ஒன்று பெய்யு
மிடத்து, வெண்பா வரு வந்தெய்தும்

எமபட்டம பட்ட முடையாண யோமதியின்
தமபட்டஞ சோந்த துதலாண அநதிவாயச
செமபட் டெததுச சிறுமா னுரியாடை
அமபட்டசைததாண யாம

என்பதை நோக்குக.

20. 'காண்டலே கருத்தாய'

பண-சீகாமரம்

முதலடியும் மூன்றாமடியும்,

தானதான தானதான தானதான தானதான
என இருபதெழுத்தா வியன்றும், இரண்டாமடி,

தானதான தான—தன—தானதான தான
எனப் பதினான்கெழுத்தா வியன்றும், ஈறறடி,

தானதான தான—தன—தான தான
என இரண்டாமடியினோடு மாத்திரையளவொன்றியும் வருதல இச்
செய்யு ளிலககணமெனக் கொள்ளலாம். தான எனபது தனன வென
வும், தானன எனபது தந்தன எனவும் வருதல் கூடுமென முன்னாக்
காட்டினும்.

21. 'முத்துவிதானம்'—திருவாதிரை திருப்பதிகம்

பண-குறிஞ்சி

'ஆரு | ரன்றன | ஆதிரை | நாளால் | அதுவண்ணம்'
தான தான தான தான தனதான
எனபதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்.

ஒரு குரு நின்றவிடத்து இரண்டு லகு நிற்கலாமாதலின், தான என
பது தனன எனவும், தானன எனவும் வருதல் ஈண்டைக்கு ஏற்
புடைத்து

22 முதல 79 வரையு முள்ள பதிகங்கள்—திருநேரிசை

பண-கொல்லி

78 ஆம், 79 ஆம் பதிகங்கள்—குறைந்த திருநேரிசை

யெனக் குறிக்கப்படடிருத்தலின், அவை மறறொரு யாப்பு விகற்ப
மெனக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. தம்பிரான் முன்னிலையில் நாயனார்
தமது சிறுமையை யெடுத்தோதிக குறை நேர்ந்து நின்றலின், இவை
'குறைநேர்ந்த திருநேரிசை' யாய்ப், பின் 'குறைந்த திருநேரிசை'
யாயின.

கூவிளம் புளிமா தேமா கூவிளம் புளிமா தேமா
என நின்ற கட்டளையடியின் முதலாம், நான்காஞ் சீர்கள் ஒரோவழிக்
கருவிளம் ஆதலும், இரண்டாம், ஐந்தாஞ் சீர்கள் தேமா வாதலும்

பொருந்தும். மூன்றாம், ஆறாம் சீர்கள் எப்பொழுதும் தேமாவாய் நிற்பன

80 முதல் 113 வரையு முள்ள பதிகங்கள்—திருவிருத்தம்

திருவிருத்தம் எனத் தேவாரத்துட குறிக்கப்படும் பாட்டு பிற்காலத் திற் கட்டளைக்கலித்துறை யென வழங்கப்பட்டது.

‘ இடையேரோ வெண்சீர இயறசீர வருமுதல் ஈரிருசீர
கடையே இடைநிரை வெண்சீராய வெண்டளை காததடிநான்
குடையே கடையாயக் கடைமோனை நானகடி யோரெதுகை
கடையே கலித்துறை யாமெனக கற்றோ நலினறனரே ’

‘ நோமுந துறிற்பதி னுறெழுத தாகி நிரைமுதலாம்
சோமுந துறிற்பதி னேழெழுத தாகிச்செப பாரடிகள்
வாமுநது நானகொத திருபது சீர லியனறிடுமே
தோமுநது பேரலகுன மாதே யஃது திலதமன்றே ’

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறைக ளிரண்டிலும் கட்டளைக்கலித்துறை யிலக்கணம் கூறப்பட்டது. [இங்குச் சுட்டிய பொருளினை நன்கு தெளிந்துகொள்ள விருமபினோர் செய்யுளிலக்கணங் கூறும் நூல்களை ஆராய்ந்து கற்பாராக]

ஐந்தாம் திருமுறை

முழுவதும் (100 பதிகங்கள்)—திருக்குறுந்தொகை

ஒருமா கூவிளம் கூவிளம் கூவிளம்

என்பது, திருக்குறுந்தொகை யென்னுஞ் செய்யுளின் கட்டளையடியாகும். முதற்சீர் தேமாவாயின, அடியின் எழுத்துத்தொகை 11 (பதினென்று): புளிமாவாயின், 12 (பன்னிரண்டு). அடியினுளமைநத மூன்று தளை களுள், முதற்றளை நேரொன்னுசிரியத்தளை, இரண்டாம் மூன்றாம் வெண்டளைகள். எழுத்துக் கணக்கும தளையமைதியும் வேறுபடாது நிற்கச், சீர்கள் வேறுபட்டு வரலாம்.

‘ கட்டும் | பாம்புற | கபாலங்கை | மான்மறி ’
தேமா தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம்
‘ விண்ணு | னாரும் | விருமபப் | படுபவர் ’
தேமா தேமா புளிமா கருவிளம்

என்பவற்றை நோக்குக.

ஆறாம் திருமுறை.

முழுவதும் (99 பதிகங்கள்)—திருத்தாண்டகம்

வடிவேறு | திரிசுலம் | தோனலும் | தோன்றும்
புளிமாங்காய் புளிமாங்காய் தேமா தேமா

தேவாரவியல்

வளாசடைமேல்	இளமதியம்	தோன்றும்	தோன்றும்	
கருவிளங்காய்	கருவிளங்காய்	தேமா	தேமா	(எழுத்து 26)

ஆல்	நிழலிருப்பா	ஆகா	யததர்
தேமா	கருவிளங்காய்	தேமா	தேமா

அருவரையின்	உச்சியா	ஆணா	பெண்ணா	
கருவிளங்காய்	கூவிளம்	தேமா	தேமா	(எழுத்து 22)

பாரா	பரவும்	பழனத	தாணைப்
தேமா	புளிமா	புளிமா	தேமா

பருபபத	தாணைபைஞ்	ஞீலி	யாணை	
கருவிளம்	தேமாங்காய்	தேமா	தேமா	(எழுத்து 21)

எழுத்துஞ் சீரும் வேறுபட்டும் இசை வேறுபடாமைக்குக் காரணம் யாதென ஆராய்வாம்.

தொல்காப்பியச் செய்யுளியலின்படி, இச்செய்யுள் எண்சீரான் வந்த கொச்சக வொருபோகு. நான்காஞ் சீரும் எட்டாஞ் சீரும் தேமா வாய் நின்றன. மூன்றாஞ் சீரும் ஏழாஞ் சீரும் பெரும்பான்மை தேமா வாகவும், ஒரோவழிப் புளிமா வாகவும் வருவன. இவை யொழிந்த நான்கு சீர்களை நான்கடியிலும் எடுத்து நிறுத்தக் கொச்சகக்கலிப்பா உரு வந்தெய்தும்.

வடிவேறு	திரிசூலம்	வளாசடைமேல்	இளமதியம்
கடியேறு	கமழ்கொன்றை	காதிலவெண	குழைதோடு
இடியேறு	களிற்றுரிவை	எழில்திகழும	திருமுடியும்
பொடியேறு	திருமேனி	பொழில்திகழும	பூவணத்தா

ஆல்	நிழலிருப்பா	அருவரையின்	உச்சியார்
காலம்	பலகழித்தாரா	கருத்துககுச்	சேயாரதாம்
கோலம்	பலவுடையார்	கொடுமழுவா	கோழம்பம்
ஏலம்	மணநாறும்	இடைமருது	மேவினா

பாரா	பரவும்	பருபபதத்	தாணைபைஞ்
சீரா	செழுமபவளந	திகழுந	திருமுடிமேல
பேரா	யிரமுடையான	பிறாதண்ணக்	காட்டும்
காரா	கடல்புடைசூழ்	காரோணத	தெஞ்ஞானறும்

என அமைதலை நோக்குக. இரண்டாம் பாட்டின் ஈற்றுச்சீரில் ஒரெழுத்துச் சேர்த்து எழுதினும்; 'மேவி' என நிற்பினும் அமையும். கலிப்பா அடியானது இடையிலும் ஈற்றிலும் இவ்விரண்டு மாசசீர் பெறுதலாலமைந்த எண்சீரடி இச்செய்யுளுக்குரிய அடியெனக் கூறலாம்.

‘பாதந்தோறும் நகணங்கள் இரண்டும் ரகணங்கள் ஏழு - முடையது தண்டகமாம்’. அஃதாவது,

தனன தனன தானன தானன தானன || தானன தானன தானன தானன
என இருபத்தேழுமுத்தான் வரும் வடமொழித் தண்டகத்தின் இலக
கணத்தினை, வேங்கடமகி தமது சதுர்தண்டிப்பிரகாசிகையிற் கூறினா
அஃது இங்கு ஏற்புடையதல்ல.

‘வாசீசா அருந்தமிழின்
முந்தாய பலதமிழ்க் கொன்றென்ற மொழிவிதது
நந்தாத நேரிசையாக கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண்
நெதாடுகு குறுந்தொகைக்கோர் கட்டளையா விரிததுரைத்தா’

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத் தாபித்து’ என்றமையினாலே,
கொல்லிப்பண் மாத்திரம் இரண்டு கட்டளையும், ஒழிந்தன ஒவ்வொரு
கட்டளையும் பெறுமென அறிகின்றும்.

கூற்றாயினவாறு’ என்னும் பதிகம் கொல்லியின் ஒரு கட்டளை, திரு
நேரிசை மறறொரு கட்டளை யென்பது பெறப்பட்டது’ காரதாரப்
பண்ணுக்கு இயைந்த யாப்பு விகற்பங்கள் மூன்று; ஆயினும், கட்
டளை ஒன்றென்றே கூறப்பட்டது பழம்பஞ்சுரத்திற்கும், சீகா
மரத்திற்கும் இவ்விரண்டு யாப்பு விகற்பங்கள் வந்தனவெனினும்,
கட்டளை ஒவ்வொன்றெனவே சொல்லப்பட்டது. பழம்பஞ்சுரம்
எனக் குறிக்கப்பட்ட 14 ஆம் பதிகத்தின் யாப்பு, பியந்தைக்காந்தா
ரம் எனக் குறிக்கப்பட்ட 8 ஆம் பதிகத்தின் யாப்பாக விருத்தலை
நோக்குமிடத்து, 14 ஆம் பதிகத்தையும் பியந்தைக்காந்தாரமெனக்
கொண்டு, 15 ஆம் பதிகத்தை மாததிரம் பழம்பஞ்சுரம் எனக் கொள
ளுதல் பொருத்தமெனப் புலப்படுகிறது ஏனையவற்றைக் குறித்து
ஓர் ஐயப்பாடும் இல்லை

இனி, நமது தாயநாடு உய்யும் வண்ணம் திருவவதாரஞ்செயது, ‘நாளு
மின்னிசையாற நமிழவளர்த்த ஞானசம்பந்த’ ப்பிள்ளையார் திரு
வாய்மலர்ந்தருளிய செழும் பாடல்களின் யாப்பமைதியினை ஆராயப்
புகுவாம்

முதற் திருமுறை

1. ‘தோடுடையசெவியன்’
2. ‘குறிகலந்த விசை’
3. ‘பத்தரோடு பலா’

பண்-நட்டபாடை

‘சொன்னட்ட பாடைக்குத தொகையெடுக கட்டளையாம்’ என்றமை
யின், இப்பண் எட்டுக் கட்டளை பெற்றதென அறிகின்றும். மேற
குறித்த மூன்று பதிகங்களின் கட்டளையடி,

தேவாரவியல்

‘தோடு | டையசெவி | யன்விடை | யேறியொ | தாவெண் | மதிசூடி’
எனப் பிரிதலின்,

தான தானதன தானன தானன தான தனதான
என நின்றது. தான ஓரோவழித தானன ஆதலும், தானன அவ்வாறே
தான ஆதலும், தான எனஞ்சீர் தனன ஆதலும் தொடக்கத்திற் குறிப்
பிட்ட விதிகட்கமைவ இக்கடடனைய நட்டபாடை முதற்கட்டளை
யென வைக்கலாம்.

இரண்டாஞ்சீரின் முதலில் நின்ற குருவை முதற்சீர் ஈற்றிற் சேர்த்து,
அடுத்த லகுவைக் குரு நீர்மையாகப் பிரித்திசைத்துப் பாடவருவது,
நட்டபாடை இரண்டாங் கட்டளையாகும்.

தோடுடை | ய-செவி | யன்விடை | யேறியொ | தாவெண் | மதிசூடி
தானன த-னன தானன தானன தான தனதான
என வரும்.

‘குறிகலந் | த-இசை’, ‘காதிலங் | கு-குழை’, ‘பண்ணிலா | வும்-
மறை’ என வருதலை நோக்குக பிரிந்திசைக்கும் லகு குருவின்
நீர்மையது ‘தோடுடைய’ என்னுமிடத்து ‘டை’ குறுகாது இரண்டு
மாத்திரை பெற்றொலிததது.

- | | |
|------------------------|----------------------|
| 4. ‘மைம்மரு பூங்குழல்’ | 5. ‘செய்யரு கேபுனல்’ |
| 6. ‘அங்கமும் வேதமும்’ | 7. ‘பாடக மெலசை’ |
| 8. ‘புண்ணியா பூதியர்’ | |

பண-நட்டபாடை

தானன தானன தான தான
எனப் பாதியடி யமையும்

தானனவின் ஈற்றெழுதது அடுத்த சீரினை அவாவுதலின்,

தான தனதன தான தான எனவும்,
தானன தான தனன தான எனவும்,
பாதியடி விகற்பமுற்று வரும்.

தானனவின் முதற்குரு இரண்டு லகுவாகுமிடத்துத, தனதன வந்
தெயதும்.

4 ஆம் பதிகத்தின் பாடல்களின் ஈற்றடியில், ‘விரும்பியதே’ என்பதில்,
‘ய’ விட்டிசைத்துக் குருவாகும். ‘மிழலை’யிலுள்ள ‘ழ’வும் அவ்
வாறே குருவாகும்.

தானன தானன தான தான தானன தானன தான தான
என்பது நட்டபாடையின் மூன்றாங் கட்டளையாம்

அடியின் முதற்பாதியில், இரண்டாஞ்சீர் முதலிலுள்ள குரு முதற்சீர்
ரீற்றையடைய, இரண்டு லகுவுந் தனித்து நிற்கத்,

தானதன தன தான தான தானை தானை தான தான
என வருவது நட்டபாடை நான்காங் கட்டளையாம். தானதன எனபது
தன்னதன ஆதல் அமையும்.

பிறையுடையான	- பெரி -	யோராகள்	பெமமான
பெயகழல்	நாடொறும	பேணி	யேத்த
மறையுடையான	- மழு -	வாளு	டையான
வார்த்தரு	மால்கடல்	நஞ்சு	முண்ட
கறையுடையான	- கன -	வாடு	கண்ணூற
காமனைக்	காய்கதவன்	காட்டுப்	பள்ளிக்
குறையுடையான்	- குறட் -	சூதச்	செல்வன்
குரைகழ	லேகைகள்	கூப்பி	குேமே

எனனும் திருப்பாடலில், தனியசைச் சீர்களாகிய 'பெரி', 'மழு', 'கனல்', 'குறள்' என்பன அவை நின்ற வடியின் முதலெழுத்தோடு மோனை பொருந்தி நின்றல், இவ்வாறு கட்டளை கெண்டது பொருத்தமுடைத தென்பதைக் காட்டும்.

- | | |
|-----------------------------|----------------------------|
| 9. 'வண்டார்குழலரிவை' | 10. 'உண்ணாமுழையுமையாள்' |
| 11. 'சடையார் புனலுடையான்' | 12. 'மததாவரைநிறுவி' |
| 13. 'ஞாவங்கமழ் நறுமெனகுழல்' | 14. 'வானிறபொலி வெய்துமமழை' |
| 15. 'மையாடிய கண்டன்' | 16. 'பாலுநதுறு திரளாயின்' |
| 17. 'மனமாரதந் மடவாரோடு' | 18. 'ஞலமபடை சுண்ணப்பொடி' |

பண-நட்டபாடை

தானாதன என்பதும், அதன் விகற்பங்களாகிய தனனாதன, தனதந்தன, தானந்தன, தத்தந்தன, தததாதன, தந்தாதன என்பவற்றுள் ஏற்படும், முதல மூன்று சீர்களாகத் தானா, அன்றேல் அதன் விகற்பமாகிய தனனா நான்காஞ் சீராகவும் அமைந்தது நட்புபாடை ஐந்தாங்கட டனா

முதற்சீர் தானாவும் அதன் விகற்பமும், ஒழிந்த மூன்றும் தனதானாவும்
அதன் விகற்பங்களுமாக அமைந்தது ரட்டபாடை ஆறாங்கட்டளை

‘வண்டாராசுழி	லரிவையொடும்	பிரியாவகை	பாகம்’
‘வானிற	பொலிவெய்தும்	மழைமேகம்	கிழித்தோடி’

என வருவன.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய முதலாம் திருப்பதிகத்தை ஆராய்
மிடத்து, இந்த யாப்பு விகற்பத்தை மீட்டுங் குறிப்பிடுவாம்

19. 'பிறையணி படாசடை' 20. 'தடநில வியமலை'
21. 'புவமவளி கனல்புனல்' 22. 'சிலைதனை நடுவிடை' பன-நட்டபாடை

தேவாரவியல்

தன என்னும் அசை பன்னிருமுறை வருதலின், இருபத்து நான்கெழுத்
தாலியின்ற அடியானது அறுசீராகவும், நாற்சீராகவும் பிரிதலின்,
இருகட்டளை விகற்பமாயிற்று.

தனதன தனதன தனதன || தனதன தனதன தனதன
பிறையணி | படாசடை | முடியிடை || பெருகிய | புனலுடை | யவனிறை
என்பது நட்டபாடை ஏழாங் கட்டளையாம்,

தனதனதன தனதனதன || தனதனதன தனதனதன
பிறையணிபடா | சடைமுடியிடை || பெருகியபுன | லுடையவனிறை
என்பது நட்டபாடை எட்டாங் கட்டளையாம் இவ்வாறு நட்ட
பாடைக்கு உரைத்த எட்டுக கட்டளையும் வந்தமை காண்க.

23. 'மடையிலவாளை'

-பண-தக்கராகம்

'இன்னிசையாற றருந்தக்க ராகத்தேழ் கட்டளையாம்' என்றமையின்,
இப்பண ஏழு கட்டளை பெற்றதென அறிகின்றும் அவைதம்மை
இறுதியிலே தொகுத்துக் காட்டுவாம்.

தானு எனஞ்சீர நான்குமுறை வந்து, ஈற்றில் 'னா' என ஓரசைச்சீர்
நின்ற அடிகளால நடந்தது இசை செய்யுள்

'குழுக்கொன | பூதப் | படையான | கோலக் | கா
தானு தானு தனனா தானு னா
எனவரும்.

24. 'பூவார கொன்றை' 25. 'மருவார குழனி' 26. 'வெண்கள விமழு'
27. 'முந்திரினற' 28. 'செப்ப நெஞ்சே' 29. 'ஊருலாவு'
எனவந்த பதிகங்கள் மேலதன் நீர்மைய.

30. 'விதியாய விளைவாய'

பண-தக்கராகம்

தனனா தனன தானன தானன தானு
'பொதியார்பொழில் | குழ்புக | லிநகர | தானே
என வரும்.

31. 'விழுநீர்மழு' 32. 'ஒடேகலன' 33. 'கனைநீடெரி'
என்பவும் மேலதன் நீர்மைய.

34. 'அடலேறமரும'

பண-தக்கராகம்

தனனா தனனா தனதானா
'தொடாவா | ரவாது | நெறியாரே'
என வரும்.

35. 'அரையார்விரி' 36. 'கலையாமதி'
37. 'அரவச்சடை' 38. 'காவினறிகள்'

என்பவும் மேலதன் நீர்மைய

39. 'அநதமும் ஆதியும்'

பண்-தக்கராகம்

தானன தானன தானன தான || தானன தானன தானதந
தானன தானன தான || தானன தானன தான

3 ஆம், 4 ஆம் அடிகள் 1 ஆம், 2 ஆம் அடிகளை முறையே ஒத்து நிற்பன. பாதியடியில் இரு கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கின்றன. பாட்டிற்றுச்சீர் தானு என நீண்டொலிக்கும் பதிகத்து 8 ஆம் பாட்டின் முதலடிப் பிறபாதி வேறு உரு எய்தி நிற்கிறது

40. 'பொடியுடை மாரபினா'

பண்-தக்கராகம்

தனதன தானன தானன தான || தானன தானன தான
தனதன தானன தான || தான தனதன தான

முதலீரடியைப்போலவே, இறுதியீரடியும் அமைவன தானன தானன என்னும் இருசீர்தொடா தான தனதன என நிறைவூண்டு.

39 ஆம் பதிகத்தை இது பெரிதும் ஒத்தது அப்பதிகத்தில் தந்த என ஈரெழுத்து முதலாம், மூன்றாம் அடிகளின் ஈற்றில் அதிகமாக நின்றலே இரண்டறகும் வேறுபாடு

41. 'சீரணிகழ்தரு'

பண்-தக்கராகம்

தானன தனதன தானன தான || தானன தனதன தான

என நான்கடியும் அமையும் 40 ஆம் பதிகத்தோடு ஒத்து நோக்கு மிடத்து, இப்பதிகத்தில் இரண்டாம் நான்காம் அடிகள் தானன பெற்று நிறைவுறுதலே இரண்டறகும் வேறுபாடெனக் காண்கின்றன

42. 'பைம்மாநாகம்'

பண்-தக்கராகம்

தானு தானு தானன தானு தானன தானன தானு

என்னுங் கட்டளையடியா னமைந்த இப்பதிகத்தில், 'தானு'வானது 'தானன', 'தனதன', 'தனன' என வருதலுண்டு. இவை யாவும் மாதிரையினால் அளவொத்தன

43. 'வடந்திகழ் மெனமுலை'

பண்-தக்கராகம்

தானன தானன தானு தானன தானன தானு

என வருங் கட்டளையடியின் விகற்பங்களைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் IV (2) 'சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து' என்னும் பதிகத்தின் ஆராய்ச்சி யுட் காண்க.

44. 'துணிவளர திங்கள்'

பண-தக்கராகம்

தனதன் தானன தானன தான தனதன தானன தான
என நடக்கும் இப்பதிகம் 'சீரணிதிகழதரு' என்னும் 41 ஆம் பதிகம்
போன்றது.

45. 'துஞ்சவருவாரும்'

பண-தக்கராகம்

தான தனதனன தானதான தனதான
என்னுங் கட்டளையடியினால் இப்பதிகம் நடக்கும். 'பழையனாரா', 'அடி
களே', 'பயிற்றவே', 'முதிரவே' என்னுஞ் சீர்களில் ஈறையற குற்
றெழுத்து விட்டிசைத்துக் குருநீர்மை பெற்றது.

46. 'குண்டைக குறட்டூதம்'

பண-தக்கராகம்

தான தனதான தான தனதான
என முதல் மூன்றடியும் வரும் ஈறறடி ஈரெழுத்து நீண்டொலிக்கும்
I (23-30), II (31-33), III (34-38), IV (39-42, 44), V (43),
VI (45), VII (46) எனத் தக்கராகத்து ஏழு கட்டளையும் வந்தன.

47. 'பலலடைந்த வெண்டலை'

பண-பழநதக்கராகம்

தான தான தான தான தானன தான தான
என வரும்.

48. 'நூலடைந்த கொள்கை'

49. 'பேரகமர்த்தத பூண்முலை'

50. 'ஓலையாறி'

51. 'வெங்கணை'

எனபவும் மேலதன் நீர்மைய ஈற்றடியி னீற்றெழுத்து நீண்டு நின்றல்,
இடையிடையே குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துக் குருவாரி நின்றல் என்
றிததகைய இலக்கணங்களை உற்றுநோக்கி உணர்ந்துகொள்க.

52. 'மறையுடையாய'

பண-பழநதக்கராகம்

தனதனன தனதனன தனதனன தனன
என நடக்கும். இரண்டு லகு ஒரு குருவாத லமையு மென முன்னர்க்
குறிப்பிட்டாம்.

53. 'தேவராயம்'

பண-பழநதக்கராகம்

மூவராய | முதலொருவ்வன | மேயதுமுது | குன்றே
வகரவொற்று எழுததுப்பேறு. 'மேயது' எனபத னீற்றுக் குற்றுக
ரம் அரை மாத்திரை பெற்று, மெய்நீர்மையாக ஒலிக்கும்.

தானதான தனனதான தானதன தான
என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்

54. 'பூத்தோந்தாயன்'

பண்-பழநதக்கராகம்

தானு தானை தானை தானை தானு தானை தானு
எனும் முன் வீரடிகளைப்போற் பின் வீரடிகளும் அமைநது நிற்பன

55. 'ஊறியார்தரு'

56. 'கரார் கொனறை'

57. 'ஒன்னிதுன்ன'

58. 'அரியும் நமவினை'

என்பவும் மேலதன் நீரமைய

59. 'ஒடுங்கும் பிணிபிறவி'

பண்-பழநதக்கராகம்

'தாங்கனை | மாடா | தொழுமின்களே'

தானு தான தானுதன

என நின்ற ஈற்றடிப் பாதியை இரட்டிக்கக், கட்டளையடியாய் தானு
என்பது தனதான ஆதலும், தானு என்னும் முதற்சீ ரீற்றெழுத்து
இரண்டாஞ்சீரை அவாவ, இவ்விரு சீரும் தானு தானு என நிற்பதும்
முன்னர்க் காட்டிய விதிகளுக்கு அமைவன

60. 'வண்டாங்கப்பினல்'

61. 'நறைகொண்டமலர்'

62. 'நாளாய போகாமே'

பண்-பழநதக்கராகம்

தனதான தானு தானதன தனதன

எனவும் பிறவாறும் வரும் காய்ச்சீர் நான்கு பெற்ற அடிகளால் நடப்
பன இப்பா தரவுகொச்சககவிப்பா எனப்படும்.

'பாலினால்', 'நுண்ணியான்', 'மையினார்' என்பன 'பாலின்னால்',
'நுண்ணியான்', 'மையினார்' என ஒலிப்பன.

47 முதல் 62 வரையும் எண் பெற்று நின்ற பதிகங்கள் ஆறு யாப்பு
விகற்பங்களாக வந்தன. ஆயினும், 'பன்னுபழந் தக்கராகப் பண்
ணின்மூன் றுளதாம்' என மூன்று கட்டளையே பழந்தக்கராகத்துக
குச சொல்லப்பட்டன எவ்வெவ் வியாப்பு விகற்பங்கள் ஒரே கட்
டளையாய் அமைவ வென்பதை இசை நோக்கி யறிந்துகொள்க.

63. 'எரியாரமழு'

64. 'அறையாரபுனல்'

65. 'அடையாரதம புரங்கள்'

பண்-தக்கேசி

தனது தானு தானு தானு தானை தானது

எனபதைக கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்

66. 'பங்கமேறுமதி'

67. 'வேதமோதி'

68. 'பொழுகொளுரு'

69. 'பூவாரமலர்'

70. 'வானத்துயர்'

71. 'பிறைகொள்சடை'

72. 'வாரார கொங்கை'

73. 'வாராசோதி'

74. 'நறவநிறை வண்டு'

பண்-தக்கேசி

மேலே தந்த கட்டளையடியின் ஈற்றிருசீர் விகற்பித்துத் 'தானு தானு',
'தனனு தானு', 'தனனு தனதானு' என வருவது மற்றொரு கட்
டளையாம் ஈற்றுசசீர் தானதனு, தன்னதனு எனவும் வரும்

'பூவார் | மலாகொண | டடியார் | தொழுவார் | புகழ்வார் | வானோகன
தானு தனனு தனனு தனனு தனனு தானு

'கடிய | விடைமேற் | கொடியொன | முடையார் | கயிலை | மலையாரே
தனனு தனனு தனனு தனனு தனனு தனதானு

என வரும். 'உன்னரிய தக்கேசிக் கோரிரண்டு வருவித்தார்' எனக்
கூறிய இரண்டு கட்டளையும் வந்தன காண்க.

75. 'காலகன்மாமலர்'

பண்-குறிஞ்சி

வண்டனை | கொன்றை | வன்னியு | மததம் || மருவிய | கூவிளம் | எருக்கோடு | யிக்க
கூவிளம் தேமா கூவிளம் தேமா கருவிளம் கூவிளம் கருவிளம் தேமா
தானன தானு தானன தானு தனதன தானன தனதன தானு

என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம். பதிகத்து முதற்பாட்டு
முதலடியின் இரண்டாஞ் சீராகிய 'மாமலர்' (கூவிளம்) தானன என
நிற்றவின், அவவடியானது

தானன தானன தானன தானு தானன தானன தானன தானு

என நிற்கும். அடுத்துவரும் 76 ஆம் பதிகத்திற் பயின்ற அடிகள்
அனைத்தும் இத்தகையனவே

76. 'மலையினா பருப்பதம்'

பண்-குறிஞ்சி

இப்பதிகத்தின் கட்டளையடி மேலே குறிப்பிடப்பட்டது. தானன,
தனதன எனவும நிற்கும்.

'மலையினா | பருப்பதம் | தருததிமாற | பேறு'

என்னும் பாதியடியை நோக்குக

77. 'பெரனறிரண்டனன்'

78. 'வரிவளரவிரோளி'

79. 'அயிலுறு படையினர்'

என்னும் பதிகங்கள் மேலே (75, 76 இல) காட்டிய கட்டளையடிகள்
விரவி வருவன.

80. 'கற்றுகெரியோமயி'

81. 'கல்லார் தீமேவும'

82. 'இரும்பொனமலை'

83. 'அடையார்புரம்'

84. 'புனையும் விரிகொன்றை'

85. 'கல்லாணிழல்'

86. 'கொட்டுமபறை'

87. 'கடுகொரி'

88. 'முற்றுஞ்சடை'

89 'படையாரதரு'

பண்-குறிஞ்சி

மா காய் மா காய்
எனச் சீர்பெற்று நின்றது.

தானு தனதானு தனனு தானு
என்பதைக் கட்டினையடியாகக் கொள்ளலாம்.

90. 'அரணை உள்குவீர'

பண் குறிஞ்சி

தனன தானன
என நடந்தது

91. 'சித்தந் தெளிவீர்காள்'

பண்-குறிஞ்சி

தான தனதானு
என நடந்தது

92 'வாசி தீரவே'

90 ஆம் பதிகம் போன்றது.

93. 'கின்று மலர்நூவி'

91 ஆம் பதிகம் போன்றது.

94. 'கீலமா யிடற்'

90 ஆம் பதிகம் போன்றது

95. 'தோடொர் காதினை'

90 ஆம் பதிகம் போன்றது

96. 'மணனி யூரிதை'

90 ஆம் பதிகம் போன்றது.

97. 'வய்யாவெனறித்'

98 'நனறுடையாணை'

99. 'வய்யா குணறம்'

100 'கீடலர் சோதி'

101. 'தணனூர் திங்கள்'

102. 'உரவாரகலை'

103. 'தோடுடையான'

பண்-குறிஞ்சி

'வய்யா | குணறம் | நீடியா | சாரல | வளாவேங்கை'

தானு தானு தானன தானு தனதானு

என்பதைக் கட்டினையடியாகவும்,

உரவார | கலையின் | கவிதைப | புலவாக | கொருநாளும்

தனனு தனனு தனனு தனனு தனதானு

என்பதைக் கட்டினையடியின் விகற்பமாகவும் கொள்ளலாம். 103 ஆம் பதிகத்தின் 1 ஆம், 5 ஆம் பாடல்களில் அடிமுதலெழுத்து அளபெடுத்து இசை நிறைவிக்கும் தோடுடுடையான், ஏளடுடையான், நாஅடுடையான், காஅடுடையான், பைஇயுடைய, மெய்ய்யுடைய, மைஇயுடைய, கைஇயுடையான என்பன தேமா புளிமா என நின்று இசை நிறை வித்தன இப்பதிகத்து முதற்பாடலின் முதலடியிற் 'காதி' என அசகப்புத்தகத்திற் காணப்படுவது, 'செவி' யெனக்கொள்ளப்படுமோ என்றெண்ணவேண்டியிருக்கிறது

தோடு | டுடையா | னொருசெவி | தாய | குழைதாழ்

ஏள | டுடையான் | தலைகல | னாக | இரநதுணனும

நாஅ | டுடையான் | நன்னிருள் | ஏம | நடமாடும

காஅ | டுடையான் | காதல்செய | கோயில் | கழுக்குன்றே

75 ஆம் பதிகம் முதல் 79 ஆம் பதிகம் வரை குறிஞ்சிப் பண்ணின் முதலிரண்டு கட்டளைகளாகவும், 80 முதல் 89 வரை மூன்றாங் கட்டளையாகவும், 90 முதல் 96 வரை நான்காங் கட்டளையாகவும், 97 முதல் 103 வரை ஐந்தாங் கட்டளையாகவும் கொள்ளலாம்.

104. 'ஆடல் அரவசைத்தான்'

பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

'ஆடல் | அரவசைத்தான் - அரு - மாமறை | தான்விரித்தான் - கொன்றை
குடிய | செஞ்சுடையான் - சுடு - காஅ | டமாநதபிரான்
எடவீழ | மாமலையான் - ஒரு - பாக | மமார்தடியா - எதத
ஆடிய | எமமிறைபூர | புகலிப் | பதியாமே'

தான தனதனனா - தன - தானன தானதனா - தான
தானன தானதனா - தன - தான தனதனனா
தானன தானதனா - தன - தான தனதனனா - தான
தானன தானதனா தனனா தனதானா

'வெள்ள | மதுசடைமேற - கர - தானவிர | வாராபுரவகன - மூன்றம்
கொள்ள | எரிமடுத்தான் - குறை - வினறி | யுறைகோயில்
அளளால் | விளைகழனி - அழ - காலிரைத | நாமரைமேல் - அன்னம்
புள்ளினம் | வைகியெழும் | புகலிப் | பதிதானே'

தான தனதனனா - தன - தானன தானதனா - தான
தான தனதனனா - தன - தான தனதானா
தான தனதனனா - தன - தானன தானதனா - தான
தானன தானதனா தனனா தனதானா

தான தனதனனா என்றாவது, அதன் விகற்பமாகிய தான தனதானா என்றாவது, அன்றேல் தானன தானதனா என்றாவது வருவது இப் பதிகத்தின் கட்டளைத்துண்டம் முதல் மூன்றடிகளில் இவ்விரண்டு கட்டளைத்துண்டம் வருவன. ஓரடியிலுள்ள இரு கட்டளைத்துண்டங்கட் கிடையில் தன என்னும் அசைச்சீர் நிற்கும். முதலாம், மூன்றாமடிகளின் ஈற்றில் தான என்னும் வாய்பாட்டுத் தனிச்சொல் வரும். நான்காமடி, ஒரு கட்டளைத்துண்டமும் தனனா தனதானா என இரு சீருஞ் சேர்ந்து அமையும்.

105 'பாடலன் கானமறையன்'

106 'மரநிலவுணர் அரணம்'

107 'வெந்தவெண்ணீரணிந்து'

108 'மின்னியல் செஞ்சுடைமேல்'

இவை 104 ஆம் பதிகத்தின் நீமைய.

109. 'வாருறு வனமுலை'

110. 'மருகதவன வானவர்'

111. 'அருத்தனை அறவனை'

112. 'இனஞாலிசையெழும்'

113. 'எரித்தவன் முப்புரம்'

114. 'குருகதவன குருகவன'

115. 'சங்கொலிர் முன்கைவர்'

பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

தானன தனதன தானதனா

என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்.

116. 'அவவினைக் கிவவினை' 117. 'காடதணிகலம்' பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

இவ்விரு பதிகங்களும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத்தில வந்த திரு விருத்தம் போன்று, கட்டளைக்கலித்துறை இலக்கணமமைந்த நின் றன. 116 ஆம் பதிகத்து முதற் பத்துப் பாடல்களும் ஏகாரவீறு கொள்ளாதமைந்தன. திருவிருத்தத்திற்குரிய பண் வியாழக்குறிஞ்சி யென இங்கு குறிக்கப்பட்டிருத்தலின், அங்கும அஃது அமையும்

118. 'சுமெணியுமிழ்நாகம்' பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

வினம காய வினம் காய
என நாற்சீரடியான் நடந்த கொச்சகவொருபோகு
தனதன தனதான தானன தனதான
என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்.

119. 'முன்னினமேல முதுகுகை' பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

காய் காய மா மா
என நாற்சீரடியான் நடந்த கொச்சகவொருபோகு. 'ஆடலான்', 'பாட லான்', 'ஓடலாற்', 'காடலாற்', 'பாடெலாம்' என்னுஞ் சீர்களில் இரண்டா மெழுத்து விட்டிசைத்துக் குருவாயிற்று.

120. 'பணிநதவர் அருவினை' 121. 'நடைமரு திரிபுரம்'
122. 'விரிதரு புலியுரி' 123. 'பூவியல் புரிமுழல்'
124. 'அலர்மகள் மலிதா' 125. 'கலைமலியரவலகுல்'

பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

தனதன தனதன தனதன தனதன
என்னுங் கட்டளையடியால் நடந்தன.

ஈற்றடி யீற்றுச்சீர் தனனா என நிற்கும். ஒரோவழி இரண்டாமடி ஈற்றுச்சீரும் அவ்வாறு நிற்கும் 120 ஆம் பதிகப் பாடல்களின் ஈற றடியில் 'அந்தனை | யாறே' என்னுமிடத்து, ஐகாரங் குறுகியது. தனனா என்பது தானா என நின்றது. இவ்வாறு இரண்டு லகு ஒரு குருவாதல் அப்பதிகத்தில இன்னுஞ் சில விடங்களிற் காணப்படுவ முடுகியல் எனப்படும். அராகத்தினால் நடத்தலின், இக்கட்டளை திருவராகம் எனப்பட்டது ஏடெழுதுவோர் கையில் இது திரு விராக மாயிற்று

126. 'பந்தத்தால வந்தெப்பால' (திருத்தானச்சதி) பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

தந்தததா தந்தததா தனதனதத தந்ததத || தானா தானா தானான தனதன தனதன
'பிச்சைக்கே யிச்சிதது' என வல்லொற்றுப் பயின்று வருமிடங்களில தந்தததா வானது தந்தத்தா ஆகும். தாளச்சதியாதலின், வண் ணத்தி னியல்பு பெற்றது.

- 127 'பிரமபுரத்துறை' (திருவேகபாதம்) பண்-வியாழக்குறிஞ்சி
பதினேராம் பாடல்,
கொச்சை | யண்ணலைக் | கடகி | வாருடன் | மூடரே
என ஐஞ்சீரடியால் வந்தது. அஃதொழிந்த பாடல்கள் நாற்சீரடியால்
நடப்பன.
128. 'ஒருருவாயினை' (திருவெழுகுற்றிருக்கை) பண்-வியாழக்குறிஞ்சி
அகவலெனப்படும் ஆசிரியப்பா.
வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணுகுருக கட்டளை ஆறு எனச் சொல்லப்பட்டது.
யாப்பு விகற்பங்கள் ஒன்பது வருகின்றன
I (104—108), II (109—115), III (116—117), IV (118), V (119),
VI (120—125), VII (126), VIII (127), IX (128)
ஈற்றில்நின்ற மூன்றும் (திருத்தாளசசதி, திருவேகபாதம், திருவெழுகுற்
றிருக்கை) எண்ணப்படாம விரூக்கலாம்.
129. 'சேவயருத்தின்கொடியான்' 130 'புல்லைதனம் பெரறிகலங்கி'
131. 'மெயததாறு களையும' 132 'ஏரிசையும வடவாலின'
பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி
கரய கரய கரய கரய மா மா
என அறுசீரடியான் நடந்தது.
தானதன தனதான தனதன தானதன தான தான
எனவும், இதன் விகற்பமாகவும் அடிகள் வருவன.
- 133 'னெந்தனெண் பெரடிபூசி' பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி
தானன தனதான தானன தான தனதனன
எனபதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம். முதறசீர் தனதன ஆத
லும், ஈற்றிருசீரும் தானன தானதன எனநின்றலும் அமையும். சிற்சில
அடிகள் எழுத்து மிககுநின்றன
- 134 'கருத்தன் கடவுள்' பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி
திருமந்திரயாப்பு. திருநாவுக்கரசநாயனார் நான்காந்திருமுறை, 16, 17,
18 ஆம் பதிகங்களை நோக்குக
135. 'நீறுசேவதொர் மேனியர்' பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி
தான தான தான தான தான || தான தான தான
என்னும் முன்னீரடிகளைப்போலப் பின்னீரடிகளும் அமைவன.
136. 'மாதர் மட்பபிடியும்' யாழ்முரிப்பதிகம்
தான தனதனன - தன - தான தான || தன தன தன தன தனதன தனன
என்னும் கட்டளையடியின் இரண்டாருசிரின் முதலில் நிறகும் லகு முதறசீ
ரீற்றினையடைய அவ்விருசீரும் தானன தானதன ஆதலும், இடை

யிடையே சில குற்றெழுத்துக்கள் நீண்டொலித்து இசை நிறைவித்த
லும் அமையும்

‘பாவுபுகழ் மேகராகக் குறிஞ்சிப்பா விரண்டு’ என மேகராகக் குறிஞ்
சிக்கு இரண்டுகட்டளை சொல்லப்படன யாழ்முரிப்பதிகம் அப்
பண்ணினைச் சாராது 129 முதல் 135 வரையும் எண் பெற்ற பதிகங்
கள் நான்கு யாப்பு விகற்பங்கள் பெற்றன பின்விரண்டு யாப்பு
விகற்பங்கள் ஓசையொத்த நீமைய

இத்திருமுறையின் ஈற்றில நின்ற யாழ்முரித திருப்பதிகத்தை, இசைப்
பாவின் பகுதியவென ஒருசாராசிரியர் கூறும் முகநிலை, கொச்சகம்,
முரி யென்பவற்றுள் முரியெனக் கொள்ளலாம் திருநீலகண்ட
யாழ்ப்பாண நாயனார் இத்திருப்பதிகத்தை யாழிலிசைக்க மாட
டாமையின், யாழினை முரிக்க முயன்றாராதலின், இது யாழ்முரி
யாயிற்று எனப் பிற்காலத்தார் சிலா கூறுவர்.

இரண்டாந் திருமுறை.

- | | | |
|--------------------|-------------------|------------|
| 1. ‘செக்கெலங்கழனி’ | 2. ‘விண்டெலாமலர்’ | |
| 3. ‘பூவலரதன’ | 4. ‘கரையுலங்கடல்’ | பண்-இரதளம் |

தான தான தான தான தான

என நடக்கும். முதற்சீராகிய தான, தனன வாதலும், இடைநின்ற சீர்
களின் ஈற்று லகு அடுத்த சீரினை அவாவுதலும் அமையும்.

- | | | |
|----------------------|-----------------------|------------|
| 5. ‘கீடல்மேவுநியிர்’ | 6. ‘கோடலகோங்கனகுளிர்’ | |
| 7. ‘வண்ணிகொணமைத’ | 8. ‘வானுலாவுமதி’ | பண்-இரதளம் |

தந்த | தந்ததடம் | என்றரு | வித்திரை | பாயகதுபோய

தந்த தந்ததன தான தான தான

என்னுங் கட்டளையடியின் முதற்சீர் தான எனவும், தனன எனவும் நிற
பதும், தந்ததன என்னும் இரண்டாஞ்சீர் தானதன வாதலும் அமை
யும் இரண்டாஞ்சீர் முதலில நின்ற குருவை முதற்சீர் ஈற்றிற
சேர்த்தது,

தான த - னன தான தான தான

‘வானுலா | வு - மதி | வந்தலா | வுமமதில | மானிகை’

எனக் கொள்வது முண்டு

- | | | |
|--------------------|-----------------|------------|
| 9. ‘கனையும வலவினை’ | 10. ‘சீரினாமணி’ | பண்-இரதளம் |
|--------------------|-----------------|------------|

இவை இத்திருமுறையின் முதல நான்கு பதிகம் போலவன.

- | | | |
|-----------------------|--------------------------|------------|
| 11. ‘கலலானை நானமறை’ | 12. ‘மறையானை மரசிலர்’ | |
| 13. ‘நீற்றுனை நீளசடை’ | 14. ‘சனையானைச் சந்திரன்’ | |
| 15. ‘நீரானை நீளசடை’ | 16. ‘அயிலாரும அம்பத’ | பண்-இரதளம் |

திருமந்திர யாப்பினைப் பெரிதும் ஓத்தது. இங்கு ஈற்றடி எழுத்துக்
குறையாது நின்றது.

- 17 'கிலவும புனலும' 18. 'சடையா யெனுமால்'
 19. 'அறத்தாலுயிர' 20 'தொழுமா றுவலா'
 21 'புனலாடிய' 22 'திசூக திருமால்'
 23. 'மழையா மிடரு' 24 'பொன்னேர் தருமேனி' பண-இரதளம்

இவை

தனன தனன தனன தனன
 எனும் நாற்சீரடியால் நடந்தன, முதற்சீர் தான எனவு மமையும.

25. 'உகலியாழ கடல' 26 'புடையினா புள்வி'
 27. 'குலவு பாரிடம்' 28 'தொண்டேலா மலா' பண-இரதளம்

தனன தான தான தானன
 எனும் நாற்சீரடியால் நடந்தன முதற்சீராகிய தனன, தான ஆதலும்
 அமையும்.

- 29 'முன்னிய கலைப்பொருளும்' 30 'மறமபய மலைதவா'
 31 'ஈறறமொடு பறறவை' 32 'திருத்திகழ மலைச்சியுயி'
 33 'ஏடுமலி கொளறை' 34 'முததனமிகு முனிலை' பண-இரதளம்

தானதன தானதன தானதன தான
 என்பது 'கட்டளையடி தான வெனபது தனன, ததத, தந்த, தய்ய வாத
 லும், சீர்ற்றெழுத்து வருஞ்சீர் முதலை யவாவுதலும் நாம முன்னாக்
 காட்டிய விதிகளுக் கமைவன. இவ்வாறு வரும் திரிபுகளா லெய்திய
 விகற்பங்கள் சில பின் வருவன

'முன்னிய | கலைப்பொருளும் | மூவுலகில | வாழ்வும'
 தானன தனதனன தானதன தான

'வண்டிரை | மதிச்சடை | மிலைத்தபுனல | குடிப'
 தானன தனதன தனதனன தான

'எண்ணிலி | மறைப்பொருள | விரித்தவ | ரிட்டுசோ'
 தானன தனத்தன தனதன தனனன

காய்ச்சோமுன நேர்முதற்சீர் வந்து ஒன்றுதலையும், விளசசீர்முன் நிரை
 முதற்சீர் வந்து ஒன்றுதலையும் நோக்குக ஈறறயற்சீர் காய ஆயின்,
 ஈற்றுச்சீர் தேமாவாகும், 'விளம் ஆயின், புளிமா வாகும். நேர்முத
 லடிகள் பதினான்கெழுத்தும், நிரைமுதலடிகள் பதினைந்தெழுத்தும்
 பெற்றன.

35. 'பாவககெடும வலவினை' 36. 'சீரார்கழலே தொழுவீர்'
 37 'சதுரமமறை' 38 'நித்தலுந நியமம்' பண-இரதளம்

'வானோமறை | மாதவத | தோவழி | பட்ட
 தேனாபொழில | குழ்மறைக் | காட்டுறை | செலவா
 ஏனோதொழு | தேததவி | ருநதநீ | யென்கொல
 கானாகடு | வேடுவ | னான | கருததே

தானாதன தானன தானன தான
என்பது கட்டளையடி. ஈற்றடியில ஈற்றயறசீரின ஈற்றில நின்ற லகு
ஈற்றுச்சீர முதலாயிற்று 'னாக | ருததே' எனப் பிரியினும் அமை
யும

பலகாலங்கள் | வேதங்கள் | பாதங்கள் | போற்றி
தனனாதன தானன தானன தான

என ஒற்று நீக்கி அலகிடுகுகொள்க. தானாதன எனனும் முதறசீர
தனனாதன என நின்றது முன்னாக் கூறிய விதியினால் அமையும்.

39 'ஆரூ திலலை' (திருக்கேத்திரக்கோவை)

பண்-இரதளம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருத்தாண்டகம் போனறதெலினும், மாங்கனிச்
சீர் பயின்று வருதலால், விகற்ப மெய்தியது அலகிடுமிடத்து, இசை
நிறையுமபொருட்டு, ஒற்றுப் பெயது விரித்தலும், ஒற்று நீக்கித்
தொகுத்தலும், நெடநெடமுததைக் குறுகலும், குற்றெழுத்தினை நீட
டலுமாகும் என்னும் விதி இங்கு அமையும்

'அட்டானமென்	ரோதிய	நாலி	ரணமும்
அழகன்னுறை	காவனைத	துநது	றைகள்
எட்டாநதிரு	மூரத்தியின்	காடொன்	பஃதும
குளமுனறும்	களமஞ்சும	பாடி	நான்கும்
மட்டாரகுழ	லாளமலை	மங்கை	பங்கன
மதிக்குமிட	மாகிய	பாழி	மூன்றும்
சிட்டானவன்	பாருரென்	நேவி	ரும்பாய
அருமபரவங்க	ளாயின	தேயந்த	றவவே'

தேமாங்கனி	கூவிளம்	தேமா	தேமா
புள்மாங்கனி	கூவிளம்	தேமா	தேமா
தேமாங்கனி	கூவிளம்	தேமா	தேமா
புளிமாங்காய	புளிமாங்காய	தேமா	தேமா
தேமாங்கனி	கூவிளம்	தேமா	தேமா
புளிமாங்கனி	கூவிளம்	தேமா	தேமா
தேமாங்கனி	தேமாங்காய	தேமா	தேமா
புளிமாங்கனி	கூவிளம்	தேமா	தேமா

எனவுட,

'ஆரூதிலலை	யம்பலம்	வல்லம்	நல்லம்
வடகச்சியு	மச்சிறு	பாக்கம்	நல்ல
கூரூரூட	வாயிலகு	டந்தை	வெண்ணி
கடலகுழகழிப்	பால்தென	கோடி	பீடார
நீரூவயல்	நின்றியூ	குன்றி	யூரும
குருகாவையூ	நாரையூ	நீடு	கானப்
பேரூரன்	நீளவயல்	நெய்ததா	ன்மமும்
பிதறையிறை	குடிதன்	பேரி	டமமே'

தேவாரவியல்

தேமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாங்காய	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா

எனவும் நின்றன கொச்சகவொருபோகினுள் மாங்கனிச்சீர் வரலாம்.
பிற்காலத்தாரும் 'கலிப்பாவில விளங்குவிவந் தாஞ்சீ ரடையா' என்
றமையின், மாங்கனிச்சீர் கொண்டா

'தேவுவந்த இந்தளத்தின் செய்திககு நான்கு' என்றமையின், இந்தளப்
பண் நான்கு கட்டளை கொண்டது I (1-10), II (11-28), III (29-38),
IV (39) எனக் கொள்ளலாம் இவற்றுட் சில யாப்பு விகற்பமுற்றன
வெனினும், ஓசை பெரிதும் ஒத்துவருதல கருதி, இவ்வாறு கொள
வதில் இழுக்கிலலை.

- | | |
|---------------------------|--------------------------|
| 40 'எம்பிரான எனக்கமுதம்' | 41 'மண்புகார வானபுகுவா |
| 42. 'அக்கிருந்த ஆரமும்' | 43 'களளாரந்த பூங்கொன்றை' |
| 44. 'துன்னமபெய கோவணம்' | 45. 'தையலோர் கூறுடையான' |
| 46 'பாலாரும் மலைப்பாம்பு' | 47 'மட்டிட புனணையங்' |
| 48 'கண்காட்டு நுதலான' | |

பண்-சீகாமரம்

பா தரவுகொச்சககவிப்பா, சீகாமரப்பண்ணின் முதற்கட்டளை

- | | |
|--------------------|------------------------|
| 49 'பண்ணின நோமொழி' | 50 'குன்றவாசிலை' |
| 51 'நீருளர கயல்' | 52 'கருந்தடங் கண்ணின்' |
| 53 'விண்ணமாதன' | |

பண்-சீகாமரம்

தான தானை தான தானை
தான தானை தான தானை
தான தானதன - தன - தான தானதன

என்னும் முறபாதியைப்போலப், பிற்பாதியும் அமையும். தானதன
(கூவிளங்காய) என நின்ற ஈற்றுச்சீர், தானன (தேமாங்காய), தனதான
(புளிமாங்காய்), தனதனன (கருவிளங்காய) எனவும் வரும்.

இது சீகாமரப் பண்ணின் இரண்டாங் கட்டளை

- | | |
|---------------------------|---------------------------|
| 54 'உருவாரந்த மெல்லியல்' | 55. 'நலச்சங்க வெண்குழை' |
| 56. 'பொங்குதூல மாரபினீர்' | 57. 'பெண்ணமருந் திருமேனி' |
| 58 'கலைவாமு அங்கையீர்' | |

பண்-காதாரம்

யாழ் நூல்

தனதான தானதன தான தான தனதான

என்பது கட்டளையடி 'கோயிலே' என்பது இடைநின்ற எழுத்து விட்
டிசைத்துக் குரு வாதலின், தானான ஆகும், தானதன நின்றவிடத்துத்
தானான நின்றல் அமையும்.

- | | |
|-----------------------|--------------------|
| 59 'நலங்கொள முத்தும' | 60 'சிகைத யிடையா' |
| 61. 'உண்டாய் நஞ்சை' | 62 'காயசசெவவி' |
| 63 'யின்னுஞ் சடைமேல்' | 64 'தேவா சிறியோம்' |
- பண்-காந்தாரம்

தனன தனன தனன தனன தனதான

என்பது கட்டளையடி. தனன நின்றவிடத்துத் தான நின்றல் அமையும்.

- | | |
|-----------------------|-----------------------|
| 65 'கறையணி வேலிலா' | 66 'மந்திரமாவது நீறு' |
| 67. 'மண்ணுமோர் பாகம்' | 68 'வானமா திங்கனும்' |
| 69. 'பெண்ணமர் மேணி' | |
- பண்-காந்தாரம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத்தில், நான்காந திருமுறையின் 2 ஆம்
பதிகமாகிய 'சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து' பெற்ற கட்டளையடியும்
அதன் விகற்பங்களுமே இங்கு வருவன.

- | | |
|--------------------------|------------------------------|
| 70. 'பிரமனார்வேணு' | 71 'திருநதமதிசூடி' |
| 72. 'பந்தார் விரல்மடவான' | 73 'விளங்கியசீர்ப் பிரமனார்' |
| 74 'பூமகனார்' | |
- பண்-காந்தாரம்

இவை கலியடியின்மேல் இரண்டு மாசசீர் அதிகமாகப் பெற்றுவரும்
அறுசீரடியால் நடந்தன

பந்தார்	விரல்மடவான	பாகமா	நாகமபூண்டு
அந்தார்	அரவணிநத	அம்மான்	இடம்போலும்
வந்தார்	மடமநதி	கூததாட	வார்பொழிலில்
செநதேன	தெளியொளிரத	தேமாங்	கனியுதிர்க்கும்

என மாசசீர் ரிரண்டும் நீங்கியவழித், தரவுகொச்சகககவிப்பா வாதல்
காண்க.

- | | |
|---------------------------|---------------|
| 75 'விண்ணியங்குமதிக்கணணி' | பண்-காந்தாரம் |
|---------------------------|---------------|

விண்ணி	யங்குமதிக்	கணணியான	- விரி - யஞ்சடைப
பெண்ண	யங்கொளதிரு	மேனியான்	- பெரு - மாணனற்
கணண	யங்கொளதிரு	நெற்றியான	- கலிக் - காழியுள
மணண	யங்கொளமறை	யானரேத்து	- மலாப் - பாதனே

என நின்றலின்,

தான தந்தன தானன - தன - தானன

என்பது கட்டளையடியாயிற்று 'ஏத்து' என்பத நீற்றுக் குற்றுகரம்
அலகு பெறுது.

தேவாரவியல்

76. 'வாடிய வெண்டலை'

பண்-காந்தாரம்

மேலே காட்டிய கட்டளையடியின் விகற்பமாகிய

தான தந்தன தான தானை தானை

என்னும் அடியால் நடந்தது.

3, 4, 5, 6 என்னும் எண்களுள்ள பாடல்களில்,

'காயநத | துவவுமனது | காம | னைநெறிக | கண்ணினால்'

'தெரிநத | துவவுகனை | யொன்று | முப்புரள | சென்றுடன்'

என்பனபோலத, 'து' முற்றுகரமாய் நின்று, வகர மெய்யும் எய்தப் பெற்று நிற்கும் இடையிடையே மெய்களை நீக்கிச் சந்தவாய்பாட்டி லமைததுகொள்ளுதலும் வேண்டும் தான தந்தன என்னும் முத லிருசீரும் தானை தந்தன என நின்றலும் பொருந்தும்.

77. 'பீடினாற பெரியோர'

78. 'ஒளிரினமபிறை'

பண்-காந்தாரம்

தான தானை தானை தான தானை தானை

என்னுங் கட்டளையடியால் நடந்தது

79. 'பவனமாயச்சோடையாய்'

பண்-காந்தாரம்

தனதன தானை தானை தானை தான தான

என்னுங் கட்டளையடி பெற்றது.

80. 'வரியமறைவார பிறையார'

பண்-காந்தாரம்

தனை தனன தனன தனன தனன தனன

என்னுங் கட்டளையடி பெற்றது ஈற்றடி ஈற்றுச்சீர் தனதன என நின் றது.

81. 'பூதத்தின படையினீர'

பண்-காந்தாரம்

தரவுகொச்சககலிப்பா, நான்கு காய்ச்சீரால் நடந்து, ஓரோவழி விளச் சீரும் பெற்றது.

82. 'பண்ணிலாவிய மொழி'

பண்-காந்தாரம்

தான தானை தானை தானை தனன

என்னுங் கட்டளையடி பெற்றது காந்தாரப்பண்ணுககு உரித்தாக, 54 முதல் 82 வரை எண் பெற்று நின்ற பதிகங்கள் பத்து யாப்பு விகற்பங்களாக அமைந்தன கட்டளை மூன்று எனச் சொல்லப்பட்ட மையின், ஒரு கட்டளையிலே பல யாப்பு விகற்பங்கள் வந்தன வென் பது தெளிவாகிறது.

83. 'கீலநனமாமிடறன'

பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம், நான்காந் திருமுறை, 8 ஆம் பதிக மாய் இப்பண் பெற்றுநின்ற 'சிவனெனும் ஓசை' போன்றது.

- 84 'காரைக்ககைமுலலை' 85 'வேயுறுதோளிபங்கன'
86. 'உரையினில வந்தபாவம்' 87 'கேரியனாதுமல்லன்'

என்னுமிவை மேலதன் நீர்மைய

- 88 'துளிமண்டியுண்டு'

பண-பியந்தைக்காரதாரம்

தனதன தந்த தான தனதந்த தான தனதந்த தான தனன
என மேலே நின்ற கட்டளையடியின் முதலிருசீரில் 'தன' நீங்குதலா
லெய்திய

தனதந்த தான தனதந்த தான தனதந்த தான தனன
எனபதைக கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம் தனதந்த எனபது தானான
ஆதலும், பிறவும் தொடக்கத்திற் றந்த சந்தவிதிகளுக் கமைவ

- 89 'அறையும் பூமபுனல்' 90 'எந்தையிசன்'
91 'பொங்குவெணமணல்' 92 'பட்டமபாலநிறம்'
93 'புரைசெயவலவினை' 94 'சாகையாயிரம்'
95. 'பாடல்வண்டறை' 96 'பொங்குவெணபுரி'

பண-பியந்தைக்காரதாரம்

தான தானன தான தானன தான தான
என்னுங் கட்டளையடியால் நடந்தது தான என்பது தனன ஆதல,
தானன எனபது தனதன ஆதல, நின்றசீரே வருஞ்சீர்முதலே யவாவு
தல் எனனு மிவற்றால் விகற்பமெய்திய அடிகளுஞ் சிலவுள I (83-87),
II (88), III (89-96) எனப் பியந்தைக்காரதாரத்துக்கு மூன்று கட
டளையமைதல் காண்க

- 97 'நம்பெருள் நமமககள்' 98 'வரைதலைப்பசுமபெரன்'
99 'இன்றுநன் றுநாளை' 100 'படைகொள் கூற்றம்'
101 'பருக்கையாணைத்தகம்'

பண-நட்டராகம்

தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த
என்னுங் கட்டளையடி பெற்றது தந்த எனபது தான எனவும், தனன
எனவும், தந்த எனவும் வருதலமையும் நான்காஞ்சீரில் ஓரெழுத்துக
குறைதலினு லெய்திய

தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த
என்னுமடி 99 ஆம், 100 ஆம், 101 ஆம் பதிகங்களிலே பயின்று வரு
கிறது

102. 'அன்னமென்னடை' 103 'புலகுபொன்னிறம்'
104. 'பொடிக்கொளமேனி' 105 'மின்னுலாவிய'
106. 'என்ன புண்ணியம்' 107 'விருதுகுன்றமா'
108. 'வடிகொள்மேனியா' 109. 'நீலமாரதரு'
110 'செம்பெருந்தரு'

பண-நட்டராகம்

தேவாரவியல்

தான தானை தானை தானை தானை தனதான

என்பது கட்டளையடி தான என்பது தனை ஆதலும், தானை என்பது
தனதனை ஆதலும் சந்தவிதிககு அமையும்

111 'தளரிளவளரென'

பண-நட்டராகம்

தனதனை தனதனை தனதான தான தனன தனதான

என்பது கட்டளையடி முதற்பாடல் இரண்டாமடியில் 'வரையாஅர்த் |
தாடும்' என அளபெடை வந்தது தான தனன என்னுஞ் சீர்களதம்
மொடு மாததிரையளவொத்த தனதனை தனதனை என வருதலும், சந்த
விதிககமையப் பிறவாறு வருதலும் கொள்ளப்படுவ

112 'மாதெராகூறு'

பண-நட்டராகம்

தான தானை தான தானை || தான தானை தானன

என மூன்றாம் நான்காம் அடிகள் அமைவன முதலடி மூன்றாமடி
போன்றது இரண்டாமடி நான்காமடியிற் சிறிது விகற்பமுற்றுத்,
தானன என ஈற்றுச்சீர்பெறும் நட்டராகப் பண்ணிற்கு நானகு
யாப்பு விகற்பங்களபெற்றும் கட்டளை யிரண்டெனக் கூறப்பட்டது

113 'பொடியிலங்கும'

114 'தொண்டரஞ்சு'

115 'வெங்களவிமழு'

116 'கூனறறிங்கள்'

117. 'மணடுகங்கை'

118 'பொடிகள் பூசி'

119 'தழைகொள சந்தம'

120. 'சாந்தமவெண்ணீ'

121 'முன்னமநின்ற'

122 'விடையதேறி'

பண-செவவழி

செவவழிப் பண்ணுக்குரிய இப்பததுப் பதிகங்களின் முதற்பாடல் முத
லடி முதறசீரினை மேலே எண்ணினை யடுத்ததுநின்ற முதற்குறிப்பாகத்
தந்திருக்கின்றும் இவை யாவும் தானதான என்றாவது, தனனதான
என்றாவது நிறக்க காண்கின்றோம் எல்லாப் பாடல்களின் எல்லா
வடிகளிலுமுள்ள முதறசீர்களும் இவ்வாறே அமைந்து நிற்கின்றன.
இனி, இரண்டாஞ்சீராக தன என்னும் அசைச்சீராக நிற்கின்றன.
தானை என்னுஞ்சீர் மும்முறைவந்த அடி நிரம்புகின்றது அடி
யீறறெழுத்து நீண்டொலிக்கின்றது அங்ஙனமாதலின்,

தானதான - தன - தானை தானை தானன

என்பது இயலபினமைந்த கட்டளையடியெனக் கொள்ளல்வேண்டும்.
ஆயினும், இக்காலத்தில இப்பண்ணினை ஓதும் இசையாளர்

தொண்டரஞ்	சு - களி	றுமடிக	கிச்சுரும	பாாமலா
இண்டைகட்	டி - வழி	பாடுசெய	யும்மிட	மென்பரால
வண்பொ	ட - மயி	லாலமான்	கன்றுதன	ள - வரிக்
கெண்டைபா	யச்சுனை	நீலமொட்	டலருங்கே	தாரமே

எனக் கூவிளம் (தானன) என்னுஞ்சீரை ஐந்துமுறை யிசைத்துப் பாடக்

கேட்கின்றோம். ஆதலின்,

தானனா தானனா தானனா தானனா தானனா
எனவுங் கட்டளையடி கொள்ளலாம். இந்தப்பண்ணுக்கு ஒரு கட்
டளையே கூறப்பட்டது. 121 ஆம் பதிகத்திற் சில அடிகள் இக்
கட்டளைக் கமையாது எழுத்துக் குறைந்து நிற்கின்றன இத்திரு
முறையின் 8 ஆம் பதிகமாய் இந்தளப்பண்ணிலமைந்த 'வானுலாவும்
மதி' யென்னுந் திருப்பதிகத்தின் ஆராய்ச்சியை நோக்குக

முனருந் திருமுறை

1. 'ஆடினாய் கறுமெய்'

பண-காந்தாரபஞ்சமம்

தான தானன தானன தானன || தான தானன தானன தானன

தான தானதனா - தன - தானன தானதனா

என்னும் முற்பாதியைப்போலப் பிற்பாதியும் அமையும் இரண்டாந்
திருமுறையின் 49 ஆம் பதிகமாய்ச் சீகாமரபண்ணிலமைந்த 'பண
னின் நேர்மொழிமங்கை' யினின்று சிறிது வேறுபட்டது

2. 'பகதுசேர் விரலாள்'

மேலதன் நீர்மையது.

3. 'இயலிசையெனும் பெரருள்'

4. 'இடரினா தளரினும்'

பண-காந்தாரபஞ்சமம்

தனதன தனதன தனதனனா

என நடந்த நான்கடிகளும்,

தனனாதன தனதன தானன தனதனனா

என வந்த ஈரடிகளும் பெற்றது ஈற்றுச்சீராகிய தனதனனா என்பது
தானதனா எனவும் வரும்

5. 'தக்கன்வேளவி'

பண-காந்தாரபஞ்சமம்

தான தானன தானன தானன || தான தானன தானன தானன

தான தான தனதன தானன || தான தானன தான தானா

என நின்ற நான்கடியில், முன்னீரடியும் ஒரெதுகை. பின்னீரடியும்
ஒரெதுகையாக அமைவன சீர்நெறமுதது அடுத்தசீர் முதலையெய்து
தலால் அடையும் விகற்பங்களுஞ் சிலவுள்.

6. 'கொட்டமேகமழும்'

பண-காந்தாரபஞ்சமம்

தான தானதனா தான தானா || தான தானன தானன தானா

தான தானன தான தானன || தான தானன தானனா

என நின்ற நான்கடியில் முன்னீரடியும் ஒரெதுகை, பின்னீரடியும்
ஒரெதுகையாக அமைந்தன.

7. 'கண்ணுதலானும்' 8. 'சடையுடையானும்' பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

அங்கையில் | அங்கழல் | எந்தி | னானும் - அழ - காசவே
கங்கையேச | செஞ்சடை | குடி | னானும் - கட - வின்னிடை
பொங்கிய | நஞ்சமு | துண்ட | வனனும் - புக - லிநகர்
மங்கைநல் | லாடொடும் | வீற்றி | ருநத - மண - வாளனே

என்பதில் 'அழ', 'கட', 'புக', 'மண' என்னும் அசைச்சீர்கள் தத்தம்
முதற்சீரொடு மோனை ஒன்றி நிறறல் காண்க,

தானா தானா தான தானா - தன - தானா
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் இவ்வாறன்றி,

தானா தானா தானா தானை தானா
எனக்கொண்டு பாடுதலுமுண்டு

9. 'கேள்வியா நாளதொறும்' 10. 'அலைவளா தண்மதி'
11. 'மினனியல செஞ்சடை' 12. 'வேதியன விண்ணவா'

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

தானை தானை தானை தானை தானா
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம்.

13. 'மினனன எயிறுடை' 14. 'ஆரிடம் பாடிலா'
15. 'மந்திரம மறையவை' 16. 'நினமபடு சுடலையின்'
17. 'மருவமர் குழலுமை' 18. 'துளமதி யுடைமறி'
19. 'எரிதா அனல்கையில்' 20. 'மாதமர் மேனியன'
21. 'நனவிலும் கனவிலும்' 22. 'துஞ்சலுந் துஞ்சலில்'
23. 'உருவினார் உமையொடும்'

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

விளம் விளம் மா விளம் என்னுஞ் சீர்களைப் பெற்றுநின்ற அடிகளை
யுடைய இவை, திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம், நான்காந் திரு
முறையின் 10 ஆம் பதிகமாய்க், காந்தாரபஞ்சமப் பண்ணுக்கே உரிமை
யாகிய 'முளைக்கதிரிளம்பிறை' போல்வன

தானை தனதன தான தானை
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் தானை வும், தனதன வும் ஒத்த
நீர்மைய. தானா வானது தனா வெனவும் அமையும். 'காந்தார பஞ்ச
மத்தின் கட்டளை மூன்றாக்கினா' என்றமையின், I (1-6), II (7-12),
III (13-23) எனக் கொள்ளலாம்

24. 'மண்ணினலவண்ணம்' 25. 'மருநதுவேண்டில்லிவை'
26. 'பிடியெலாம பினசெலப்' 27. 'படையினா வெண்மழுப'
28. 'காலையார வண்டினம்' 29. 'வாருமன னுமழுலை'
30. 'பைத்தபரம்போடரை'

பண்-கொல்லி

தானன தானன தானன தானன
எனக் கட்டளையடி பெற்றது தானன ஓரோவழித் தனதன ஆதல்
அமையும்.

- | | |
|------------------------|------------------------|
| 31. 'திரைதரு பவளமும்' | 32. 'வன்னியு மததமும்' |
| 33. 'நீரிடைத னுயினறவன' | 34. 'வண்ணமா மலர்கொடு' |
| 35. 'முனனைநான மறையவை' | 36. 'சுந்தமார அகிலொடு' |

இவையும் மேலவற்றின் நீர்மைய. சில பதிகங்களுள் தனதன என்னுஞ்
சீர் பெரிதும் பயின்று வந்தது. 24 முதல் 36 வரை கொல்லிப்பண்
ணின் முதற்கட்டளை.

- | | | |
|------------------|------------------|------------|
| 37. 'காமுனமமலர்' | 38. 'வினவினேனறி' | பண்.கொல்லி |
| 39. 'மரணினோவிழி' | | |

தான தானன தான தானன தான தானன தானன
எனக் கட்டளையடி பெறும். முதலினின்ற தான வானது தனன வாத
லும் அமையும்

பதினெட்டெழுத்தாலியன்ற இக்கட்டளையடியானது, தானன என்னும்
முதற்சீரும், தனதானன என ஒழிந்த மூன்று சீரும் பெற்று நின்றல்
கூடுமாதலின்,

மானினேர் | விழிமாதராய | வழங்குமா | பெருந்தேவிகேள்
தானன தனதானன தனதானன தனதானன

என மற்றுமொரு கட்டளையாகும்

37 முதல் 39 வரையுமுள்ள பதிகங்கள் கொல்லிப்பண்ணின் இரண்டாம்
மூன்றாம் கட்டளைகள் ஆயின

- | | | |
|--------------------|-------------------|------------|
| 40. 'கல்லால்நீழல்' | 41. 'கருவராகச்சி' | பண்-கொல்லி |
|--------------------|-------------------|------------|

தான தான என்னுங் கட்டளையடியானது 41 ஆம் பதிகத்தின் முதற்
பத்துப் பாடல்களிலே தனன தான என நின்றது.

இவை கொல்லிப்பண்ணின் நான்காங் கட்டளை 'கொல்லிகு நாலாக்கி'
என்றபடி நான்கும் வந்தன காண்க

கொல்லி யென்பது, மருதப் பெரும்பண்ணின் 'நவீர்' என்னுந் திறத்தின்
புறநிலையாய்ப், பணவரிசையில் 70 என்னும் எண் பெற்றது

கௌவாணம் என்பது, குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் 'படுமலை' என்னுந்
திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பணவரிசையில் 49 என்னும் எண் பெற்றது.

இரண்டினையும் ஒன்றெனக் கொள்ளின், பண்களின் மொத்தத்தொகை 102 ஆகி, ஆன்றோர் தெரித்த 103 என்னுங் கொள்கையினை வழப்படுத்தும்.

ஒன்றெனக் கொள்வோர், 37 முதல் 39 வரையுமுள்ள பதிகங்களுக்கு ஒரே கட்டளையே கொண்டு, கௌவாணத்தினைக் கொல்லியின் நான் காங் கட்டளை யாக்குவர்.

42. 'நிறைவெண்திங்கள்'

பண-கொலிக்கெனவாணம்

தான தான தானனா தான தான தானனா
என்னுங் கட்டளையடி பெற்றது. முதற்சீர் தனனா ஆகவும அமையும்.

43 'சந்தமாரமுலை'

44. 'வெந்தகுங்கினி'

45. 'அந்தமாயுல்'

46. 'முத்திலங்கு'

47. 'காட்டுமாவது'

48. 'அங்கையாரழல்'

49 'காதலாகி'

50. 'விருமபுந்திங்கள்'

51. 'செய்யனேதிரு'

பண-கௌசிகம்

திருநாவுகரசு நாயனார் தேவாரத்தில், ஐந்தாந் திருமுறையாக அமைந்த திருக்குறுந்தொகை போல்வன. இங்கு கௌசிகப்பண் வந்தமையின், அங்கும் அவ்வாறே கொள்ளலாம்.

52 'வீடலாலவாயிலாய'

53. 'வாணைககாவிலவெண்மதி'

பண-கௌசிகம்

இவை இத்திருமுறையின் 42 ஆம் பதிகமாகிய 'நிறைவெண்திங்கள்' போல்வன.

54. 'வாமக அநதணர்'

திருப்பாசரம்

பண-கௌசிகம்

முதல மூன்று பாடல்களும், மேலே 43 முதல் 51 வரை எண் பெற்ற பதிகங்களின் பாடல்களே போல்வன. ஒழிந்த ஒன்பதும், கலியாடி ஒரு மாசசீர் அதிகமாகப் பெற்று, ஐஞ்சீராகி, நேர்முநதுறி பதினான்கும், நிரைமுநதுறி பதினைந்துமாக எழுத்துப்பெற்ற கட்டளையடியால் நடந்தன. ஈற்று மாசசீர் ஒழிய, நின்ற நாற்சீரினிடையே யமைந்த மூன்று தளைகளும் வெண்டளைகள்

'கேட்பானபுகிலளவில்லைக் கிளக்கவேண்டா' என்னும் அடிமாத்திரம் ஓரெழுத்துக் குறைந்து நின்றது

55. 'விரையார கொணறையினாய'

பண-கௌசிகம்

தான தானதனா - தன - தானை தானதனா
என்னுங் கட்டளையடி பெற்றது. முதற்சீராகிய தானா என்பது தனனா வாதல அமையும்.

கௌசிகப்பண்ணுக்கு நான்கு யாப்பு விகற்பங்கள் காட்டப்பட்டன. கட்டளை இரண்டென்றமையின், 55 ஆம் பதிகம் ஒரு கட்டளையாகவும், ஒழிந்தன ஒரு கட்டளையாகவும் நின்றனவெனக் கொள்ளலாம்.

- | | |
|------------------------|------------------------|
| 56. 'இறையவன ஈசன' | 57. 'விடையவன் விண்ணும' |
| 58. 'திருமலர்க்கொன்றை' | 59. 'அரவிரிகோடல்' |
| 60. 'கறையணிமாமிடற்' | 61. 'ஆதியன் ஆதிரை' |
| 62. 'கண்பொலிநெற்றி' | |

பண்-பஞ்சமம்

திருநாவுகரசநாயனார் தேவாரத்தில், திருவிருத்தம் என்னும் பெயரோடு வந்த கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்தன.

'இறையவன | ஈசனென | தையிமை | யோதொழு | தேததநின்ற'

[மூன்றஞ்சீரில் முதல் ஐகாரம் குறுகாது நின்றது]

விடையவன | விண்ணுமண | னுநதொழ | நினறவன் | வெணமழுவாட்
திருமலாக | கொன்றை | மலைதிளைக் | கும்மதி | சென்னிவைத்தி

['மலைதிளைக்கும் மதி' யென்பது பொருத்தமான பாடம் 'மலைதிளைக்கும் மதி' யெனப் பாடங்கொள்ளாமிடத்து, 'கொன்றைமா' (கூவிளம்), 'லைதிளைக்' (கூவிளம்) எனவரும.]

அரவிரி	கோடனீ	டலலணி	காவிரி	யாறறயலே'
கறையணி	மாமிடற	ருணகரி	காடாந	காவுடையான
ஆதியன்	ஆதிரை	யன்னனல்	ஆடிய	ஆரழகன்
கண்பொலி	நெற்றியி	னுன்திகழ	கையிலோரா	வெணமழுவான்

என ஏழு பதிகங்களும் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்து நின்றன.

இனி, இப்பதிகங்கள் ஏழும்,

தனதன தானதான - தன - தான தானதன

எனுங் கட்டளையடி பெற்றநின்றன முதற்சீர் தானன வாதலும் அமையும

நாறகவியும வல்ல அருடகவியாகிய பிள்ளையார் சந்தத்தினுளரும் சித்திர மமைதது வைத்தது கண்டு ஆனந்தமடைகின்றோம்

- | | |
|----------------------|-------------------------|
| 63. 'பைங்கோட்டுமலர்' | 64. 'அண்ணாம கழுகுனறும்' |
| 65. 'வாரணவு' | 66. 'வண்டிரைக்கும்' |

பண்-பஞ்சமம்

காய்ச்சீர் நான்குபெற்றுவந்த தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. காய்ச்சீர் நான் காவன : தேமாங்காய் (தானான), புளீமாங்காய் (தனதான), கூவிளங் காய் (தானதன), கருவிளங்காய் (தனதன). மேலேவந்த யாப்பு விகற்பம் இரண்டும் பஞ்சமப் பண்ணுக்கு ஒரே கட்டளையா யமைவன.

தேவாரவியல்

- | | | |
|----------------|-------------------|------------------|
| 67. 'சுருவகு' | 68. 'வாளவரி' | 69. 'வாளவர்கள்' |
| 70. 'எனவெயி' | 71. 'கோழையிட' | 72. 'விஞ்சுகினை' |
| 73. 'பாடலமறை' | 74. 'காடுபயில்' | 75. 'எகதமது' |
| 76. 'கறபொலிசு' | 77. 'பொன்னியல்பொ' | 78. 'நீறுவரி' |
| 79. 'என்றுமரி' | 80. 'சீர்மருவு' | |

பண்-சாதாரி

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன தனனதனன

என்னுங் கட்டளையடி பெற்றன. வழியெதுகைபெற்று, வண்ணத்தின் நீர்மையாக நடந்த இப்பாடலகளில், தனனதன என்பது தானதன, தந்ததன, தத்ததன, தனத்தன, தனந்தன, தனாதன எனவருதலும், ஈற்றில் நின்ற தனனதனன என்பது, மேலே குறித்தவற்றினீற்றில் ஒரு 'ன' சேர்த்தலினுற் பெறும் உருவங்களெய்தி வருதலும் அமையும்.

- | | |
|--------------------------|-------------------------|
| 81. 'சங்கமருமுனகை' | 82. 'கெடமபிரியவண்டுலவு' |
| 83. 'வண்டிரிய விண்டமலர்' | |

பண்-சாதாரி

மேலைககட்டளையடிபோன்று முதனாறசீரும் பெற்று, ஈற்றுச்சீர் தான என நின்ற கட்டளையடியான் வந்தது. மேலே குறித்த விகற்பங்கள் இங்கும் அமைவ.

- | | |
|-----------------------|----------------------|
| 84. 'பெண்ணியலுருவினா' | 85. 'மட்டொளினிரிதரு' |
| 86. 'முறியுறு நிறம்' | 87. 'தளிரிளவளரொளி' |
| 88. 'மத்தக மணிபெற' | |

பண்-சாதாரி

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன

என்னும் கட்டளையடி பெற்றன. தனதன ஒரோவழித் தானன ஆதலும், ஈற்றிலே தனதன, தானன ஆதலும் அமையும்.

- | | |
|-------------------------|-----------------------|
| 89. 'திருநதுமாகளிறு' | 90. 'ஒங்கிமேலுழிதரும' |
| 91. 'கோககமேராவமே' | 92. 'மருநதவைமகதிரம்' |
| 93. 'படியுளரா விடையினா' | |

பண்-சாதாரி

தனதன தனதன தனதன தனதன தனன தான

என்பது கட்டளையடி. தனதன என்பது தத்தன, தந்தன, தானன ஆதலும், தனனதான, அவ்வாறே, தத்ததான, தந்ததான, தானதான ஆதலும் அமையும் 90 ஆம் பதிகப்பாடல்களின் ஈற்றுச்சீர் 'விக் குடிய்யே' என நின்றது.

- | | |
|------------------------|--------------------------|
| 94. 'விண்ணவாதொழுதெழு' | 95. 'என்டிசைககும் புகழ்' |
| 96. 'நல்வெனெய்விழுது' | 97. 'திடமலிமதில' |
| 98. 'வெண்மதி தவழமதில்' | 99. 'முரசுதிருதெழுதரு' |

பண்-சாதாரி

தனதன தனதன தனதன தனதன || தனதன தனதன தனதன
என்னும் முற்பாதியைப்போலப் பிற்பாதியும் அமையும். தனதன என்
னுஞ்சீர் தானன ஆதலும், தனனா என்பது தானா ஆதலும் அமையும்.

‘சாதாரிக் கொன்பதாப்

புலலுமிசைப் புறநீர்மைக் கொன்றாகப் போற்றினா’

எனத் திருமுறைகண்டபுராணம் கூறுதலினால், சாதாரியை யடுத்துப்
புறநீர்மை வருமென்பதும், சாதாரி ஒன்பது கட்டளை கொண்டதென்
பதும் பெறப்பட்டன. ஆயினும், பதிப்புகளில் 100 முதல் 116 வரை
யும் எண்பெற்ற பதிகங்கள் பழம்பஞ்சுரப்பண் பெற்றவெனவும்,
117 ஆம் பதிகம் கௌசிகப்பண் பெற்றதெனவும் தரப்பட்டன.
118 ஆம் பதிகத்தோடு புறநீர்மைப்பண் தொடங்குகிறது. புறநீர்மை
ஒரே கட்டளை பெற்றதாதலின், இடைநின்றன அதனைச்சேரா; அவை
சாதாரியைச் சேர்ந்தனவெனக் கொள்ளுதலே பொருந்தும். ஆதலின்,
அவைதம்மைச் சாதாரிக்குரியவாக எழுதிப், பதிப்பினுள் உள்ள பண்
பெயரைஅடைப்பினுட் டருவாம.

100. ‘கருமபமர்வில்லி’

101. ‘திரிதருமாமணி’

102. ‘காமபினைவெனற’

103. ‘கொடியுடைமுமமதில்’

104. ‘வின்கொண்ட தாமதி’

105. ‘மடல்வரையினமது’

106. ‘பன்னமதாய’

107. ‘கடலிடைவெங்கடு’

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சுரம்)

தனதன தானன தானதான தனனா தனதான

என்பது கட்டளையடி தனதன என்னும் முதற்சீர் தானன ஆதலும்,
தனனா தனதானா என ஈற்றில் நின்ற இரண்டும் தனதன தானதனா,
தனனா தனதனனா எனவாதலும், அமையும் 104 ஆம் பதிகப் பாட
லின் ஈற்றுச்சீர் ‘நியமம்மே’ என மகரவொற்றுப் பெற்றொலிக்கும.
அப்பதிகத்து முதற்பாடல் முதற்சீர் தானன என நின்றது.

108. ‘வேதவேளவி’

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சுரம்)

திருநாவுகரசுநாயனார் தேவாரத்தின் ஐந்தாந்திருமுறையிலவந்த திருந
குறுந்தொகைச் செய்யுளின் கட்டளையடிபெற்று, நான்கடி யோரெது
கையாகவும், அதன்மேல் ஈரடி ஓரெதுகையாகவும் நடந்தது.

109. ‘மண்ணது உண்டரி’

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சுரம்)

தானன தானன தானதான

என்னுங் கட்டளையடிபெற்றது. தானன எனுஞ்சீர் தனதன ஆதலும்,
தானதானா, தனனாதானா ஆதலும், தானன ஓரோவழித் தானன,
தானனா ஆதலும் பெறப்படுவ.

110. 'வரமதேகோனா'

111. 'வேலின்னோதரு'

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சரம்)

தன்னதானனா எனுஞ் சீர் நான்முறைவந்த முதலடியும், அச்சீர் இரு முறையும் தன்னதானதனா எனுஞ் சீரும் பெற்ற இரண்டாமடியுங் கொண்டு முடிந்தது. மேற்குறித்த இருவகைச் சீரிலும் தன்ன என்பது தான ஆதல் அமையும்.

112. 'பரசுபாணியர்'

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சரம்)

மேற்காட்டியதினின்று சிறிது விகற்பித்தது,

தன்னதானனா தன்னதானனா தன்னதானனா தன்னதானனா
தன்னதானதானா - தன - தானாதனதானா

என நடக்கும்

113. 'உற்றுமைசேவது'

114. 'பாயுமரலவிடை'

115. 'ஆலநீழல்'

116. 'துனறுகோனறை'

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சரம்)

இவை நான்கு பதிகங்களும் யமகங்கள். பாதியடி ஈற்றில் வந்த சொல், மறறப்பாதி ஈற்றிலும் வரும்.

113 தானன தானன தானதனா

114, 115 தான தானன தானன தானனா

116 தான தானன தானனா

எனப் பாதியடி பெற்றுநின்றன. இவைதம்மை இரட்டிக்க வருவன கட்டளையடிகள்.

117. 'யாமரமாரீ'

பண்-சாதாரி (கௌசிகம்)

இப்பதிகம் 'மாலைமாற்று' என்னுஞ் சித்திரககவியாலமைந்தது ஈற்றில் நின்று வாசிப்பினும், முதலினின்று வாசிப்பினும், ஒரேயுருவாய் வருவது மாலைமாற்றுப் பாடலின் இயல்பாகும் இதனைக் கட்டளைக் குப் புறம்பாக வைத்துக் கௌசிகப் பண்ணுக்கே யுரியதாகக் கொள்ளலாம்

I (67-83), II (84-88), III (89-93), IV (94-99), V (100-107), VI (108), VII (109), VIII (110-112), IX (113-116) எனச் சாதாரிப் பண்ணுக் குரிய ஒன்பது கட்டளையும் வந்தன.

118. 'மடல்மலிகோனறை'

119. 'புள்ளித்தேரலடை'

120. 'மனகையாககாசி'

121. 'இடறினூர்குறறை'

122. 'பூங்கொடிமடவாள'

123. 'நிரைகழலரவம்'

பண்-புறநாமை

விளம் மா விளம் மா விளம் விளம் மா என எழுசீர்க் கழிநெடிவடி யால் நடந்தது. கூவிளம் (தானன), கருவிளம் (தனதன), தேமா (தானா), புளிமா (தனனா) என்பவற்றுள் ஏற்பவற்றையமைத்து அலகு கொள்ளுபிடத்து, ஒரோவழி ஒற்றுநீக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும்.

124. 'சுண்ணவெண்ணீறு'

125. 'கலவார்ப் பெருமணம்'

பண-அநதாளிக்குறிஞ்சி

இவை திருமந்திரயாப்பில் அமைந்தன திருநாவுக்கரசநாயனார் நான்காந் திருமுறை, 16ஆம் பதிகமாகிய 'செய்யர்வெண்ணூலர்' என்பதன் ஆராய்ச்சியை நோக்குக.

இனி, 'ஆண்டகையார் தடுத்தாண்ட ஐய' ராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருப்பதிகங்களை ஆராய்வாம்.

ஏழாந் திருமுறை

1. 'பித்தா பிறைஞாடி'

பண-இநதளம்

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரருளிய முதற் திருமுறையிலே, 9 முதல் 18 வரை எண் பெற்று நின்று நட்பாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகங் கள் போன்றது

தண்ணா	மதிஞாடி	தழலபோலுந	திருமேனீ
எண்ணா	புரமூன்றும	எரியுண்ண	நகைசெய்தாய
மண்ணா	பெண்ணைத்தெனபால	வெண்ணெயநல்லூர்	அருட்டுறையுள
அண்ணா	உனககளாய	இனியலலேன	எனலாமே

மூன்றாமடியில், 'பெண்ணைத்தெனபால', 'வெண்ணெயநல்லூர்' என ஒற்று நீக்கி யிசை கூட்டுக.

தண்ணாமதி	ஞாடிதழல	போலுநதிரு	மேனீ
எண்ணாபுர	மூன்றுமமெரி	உண்ணநகை	செய்தாய
மண்ணாபெண்ணை	தெனபாலவெண்ணெய	நல்லூராருட்	நிறையுள
அண்ணாவுனக்	களாயினி	யல்லேனென்	லாமே

எனவும் சீர் பிரித் திசைக்கலாம்

அத்தா!, பித்தா!, அண்ணா!, அழகா!, அடிகேள்!, அன்னே!, ஆயா! என அன்புருகி ஆண்டவனை விளித்த விளிச்சொற்கள் தனித்து நிறற்ற் கியைந்த முதலுருவமே சிறப்புடையது.

2. 'கோத்திடையுந கோவலும்'

பண-இநதளம்

தனதானதானா எனனுங் கட்டளைத்துணடம் நான்குமுறை வந்த அடிகளால் நடந்தது இச்செய்யுள். தனதான என்பது தானான, தந்தான என்னும் உருவங்கள் பெற்றும் வரும்.

நீட்டல், குறுககல், தொகுத்தல், விரித்தல், வலித்தல், மெலித்தல் முதலிய செய்யுள் விகாரங்களை யுன்னிச் சந்தஞ் சேர்க்கவேண்டிய இடங்கள் சில வுள

‘ உமைக்கொண்டழல்கின | றதெனாகொலலைச்சிலலை ’
 ‘ திசைதீசையனன ’
 ‘ செயவஞ்சதும்மே ’
 ‘ மூடாயமுயய | லகனமூக்கப்பாமபு ’
 ‘ முடைநாரியவ்வென ’

என்பவற்றிலே தடித்த எழுத்துக்களை நோக்குக.

‘ சில்பூதமும் ’ என்னுமிடத்துத் தனதான என்பது தனாதன என விகார மெய்திற்று. ‘ சில்பூதமும் ’ எனக் கொள்ளுமிடத்துத், தனாதன என ஈறறில் ஒரு லகு அதிகரித்தது எனல்வேண்டும்.

3 ‘ கலவரய அகிலும் ’

பண்-இரதளம்

திருநாவுக்கரசு நாயனா ரருளிய ‘ கூற்றாயினவாறு ’ எனனும் முதற் பதிகம் போல்வது.

(i) கறிமா | மிளகும் | மிகுவன | மாமும்
 மிகவுந | திவரும் | நிவவின | கரைமேல

எட்டுச் சீரும் தனனா என நிறறல் காண்க

(ii) புற்றூடா | வமமரை | ஆததுகநதாய
 புனிதாபொரு | வெளவிடை | யூதியினாய

என அறுசீராகப் பிரிந்து நின்றலு மமையும.

கரைபுரண் டோடுகின்ற ஆற்று வெள்ளத்தின் வேகத்தோடு விரைந்து செல்லும் நீரமையது ஒன்று, உய்யும் நெறி கேட்டு உருகும் அன்பரது சிந்தையைக் காட்டுவது மற்றையது

‘ கோலு | டியாகோலு | கலாவேலு | கையலா ’
 ‘ நீஇ | டியாசோ | லைநெலவா | யிலாத ’

என்னுமிடத்து வரும் அளபெடையையும், ஐகாரக் குறுககத்தையும் நோக்குக.

4. ‘ தலைக்குததலைமலை ’

பண்-இரதளம்

தானாதன தானன தானதன

எனப் பாதியடி யமையும். இதை இரட்டிக்க வருவது கட்டளையடி. அடி யீற்றிலும், பாதியடி யீற்றிலும், ‘ என்னே ’ யெனக் காணப்படுவது ‘ என்னே ’ என நிறறல்வேண்டும் தானா என்பது தனனா ஆதலும், தானன வின ஈறறெழுத்தை யவாவுதலும் தொடக்கத்திற் குறிப்பிட்ட விதிகளாற் பெறப்படுவ ‘ மேலமகோதை ’ தானதானா என நின்றது.

யாழ் நூல்

தானன தானதனா என்பது தான தனனதனா ஆதலபற்றி, 'அஞ்
சைக் | களத்தப்பனே' எனப் பிரிதல் பொருந்தும்.

5 'நெய்யுமபாலும்'

பண்-இரதளம்

உககளுக்காட் | செயயமாட்டோம் | ஓணகாந்தன் | தளியுளீரே
தானதானா தானதானா தானதானா தனனதானா
என்பது கட்டளையடி தான என்பதும் தனன வென்பதும் ஒத்த நீர்
மைய வாதலின், ஒன்று மறறையதாகும் 'பூசனை' என்னுமிடத்துத
தானா, தானன ஆயிறறு

6. 'படங்கொளநாகம்'

மேலதன் நீர்மையது

7. 'மத்தயானை'

பண்-இரதளம்

தானதானா தனனதானா தானதனா தானா
என நடக்கும்

8 'இறைகளோடிசைந்தவினபம்'

பண்-இரதளம்

திருநாவுக்கரசு நாயனா ரருளிய திருநேரிசை போல்வது.

9. 'மலைக்குமகளஞ்ச'

10. 'தேனெய்புரிநதுழல்'

பண்-இரதளம்

தானதனன தானதனா - தன - தானதனன தானதனா
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் 'தன' என்னும் அசைச்சீரின் முன
னும் பின்னும் நிறகும கட்டளைத் துண்டங்கள், ஒத்த பான்மைய
வாய்ப், பப்பத்து எழுத்தால அமைந்தனவாதலின், அடியின் மொத்த
எழுத்து இருபத்திரண்டாகும்.

முதலில்நின்ற தான என்பது தனன ஆகியவழி, முதறசீர ஏழெழுத்தா
லியன்ற தனனதனன ஆகும்; எழுத்தின் மொத்தத்தொகை இரு
பத்து மூன்று ஆகும்

'கொடிகளிடைக்குயில	கூவுமிடம்	- மயில்	- ஆலுமிடம்மழு	னாளுடைய
கடிகொளபுனறசடை	கொண்டதுதற	- கறைக	- கண்டனிடம்பிறைத	துண்டமுடிச
செடிகொளவினைப்பகை	திருமிடம்	- திரு	- வாகுமிடந்திரு	மாபகலத
தடிகளிடம்மழல	வண்ணனிடை	- கலிக	- கச்சியநேகதன	காவதமே'

'அருமலரோனசிரம்	ஒன்றறுத்தீர	- செறுத	- தீரழற்குலத்தில்	அநதகனைத
திருமகளகோனெடு	மாலபலநாள	- சிறப	- பாகியபூசனை	செய்பொழுதில
ஒருமலராயிரத	திறகுறைவால	- நிறை	- வாகவொரகணமலா	சூட்டலுமே
பொருவிறலாழிபு	நிந்தனித்தீர	- பொழில	- ஆர்திருப்புத்தாப	புனிதனீரே'

என்பவற்றை நோக்குக தானதனா வின திரிபாகிய தனனதனா ஒரெழுத்
துக கூடியது, தானதனன வினது திரிபாகிய தானதனனா ஒரெழுத்

துக் குறைந்தது. ஆதலினாலே, இவையிரண்டுஞ் சேர்ந்து, தானதனான தனனதனான 'ஆர்திருப்புத்தூர்ப் புனிதனீரே' என வந்த கட்டளைத் துண்டம் பத்தெழுத்தாகவே நின்றது.

தனனதனான என ஏழெழுத்தா லியன்ற முதற்சீர், மற்றுமோரெழுத் துப் பெற்றுத், தனனதனான எனருவது, ஒற்றிடையிட்டுத் தனத்தனனான எனருவது எட்டெழுத்துச்சீராக வரும்வழி, அடியின் மொத்த எழுத்து இருபத்துநான்காகும். (சந்த இலக்கணத்தில் எழுத்தென எண்ணப்படுவ உயிரும் உயிரேறிய மெய்யுமாம். தனி மெய் எழுத்துக் கணக்கிற் சேராது) பின் வரும் திருப்பாடலி னடிகள், மேற்குறித்தபடி, இருபத்துநான்கெழுத்தா லமைந்தன.

கடிக்குமரவால்மலை	யால்மரா	- கட	- லைக்கடையவெழு	காளகடம்
ஒடிக்குமலகங்களை	எனறதனை	- யுமக்	- கேயமுதாகவுண	இருமிழீர்
இடிக்குமழைவீழ்ந்திழுத	திட்டருவி	- யிரு	- பாலுமோடியிரைக்	குநதிரைக்கை
அடிக்குமபுனல்சேரரி	சிறநெனகரை	- அழ	- காதிருப்புத்தூர்	அழகனீரே

'கடிக்குமரவால்மலை', 'ஒடிக்குமலகங்களை', 'இடிக்குமழைவீழ்ந்திழு', 'அடிக்குமபுனல்சேரரி' என்னும் முதற்சீர்கள் தனத்தனனான என நின்றன. கடிக்கு, இடிக்கு, ஒடிக்கு, அடிக்கு என்னுமிடத்து, ஈற நெழுத்துக் குற்றுகர மாதலின், இவை நெகல்காப்பியச செய்யுளிய லியலிற் கண்ட நிரைபு அசையாம இவ்வாறு கொள்ளுமிடத்து, முதற்சீர் நிரைபுநிரைநேர்நிரை களிறுவருளீளசரம் என நாலசைச் சீராகும் குற்றியலுகரம், ஒற்றுநீர்மைய தாதலின், கணக்கிற் சேராது. அந்நிலையில், இது இருபத்துமூன்றெழுத்துச் சந்தமாகவே யமையும்.

11. 'திருவுடையார்திரு'

பண்-இந்தனம்

தானன தானன தானன தானன
எனக் கட்டளையடி கொள்க

12. 'வீழககாலனை'

பண்-இந்தனம்

தான தானன தானன தானன தானன
11 ஆம், 12 ஆம் பதிகங்களின் கட்டளையடி பெறும் விகற்பங்கள் இவ் வாராயசசியுட் காட்டிய விதிகட கமைந்தனவேயாம்.

'ஈண்டிசைசேர் இந்தளததுக கிரணடாக' என்றமையின், மேற்போந்த பன்னிரண்டு பதிகங்களிடையே பதது யாப்பு விகற்பங்க ளுளவேனும், தாள விகற்பங்கள் இரண்டெனவே கொள்ளல்வேண்டும்.

13. 'மலையாரருவி'

பண்-தக்கராகம்

தனனான தானன தானன தானன
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். மூன்றாஞ் சீரின ஈற்று லகு அடுத்த சீரை அவாவுதலுண்டு. 'குலையார்', 'சுரும்பார்', 'நாடார்', 'மொட

டார', 'தாதார', 'செய்யார', 'மண்ணார' என்னுஞ் சீர்களில் ஈற்று
ரகரம் மெய் நீமை பெறும்

14. 'வைத்தனனறனககே'

பண-தக்கராகம்

விளம மா விளம மா விளம விளம மா
என எழு சீரால் நடந்த தாதலின்,
தானன தானு தானன தானு தானன தானன தானு
எனக கட்டளையடி கொள்ளலாம். தானன என்பது தனதன வாத
லும், தானு என்பது தனன ஆதலும் அமையும்

15. 'சூனனுவதோர்'

பண-தக்கராகம்

மா விளம விளம மா மா விளம மா
என நின்ற தாதலின்,
தானு தானன தானன தானு தானு தானன தானு
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். ஒரோவழி ஐந்தாஞ் சீராகிய 'தானு'
என்பது 'தானன' என நடக்கும்.

16. 'குறும்பைமுலை மலர்க்குழவி'

பண-தக்கராகம்

தனனதன தனனதன தனனதன தானு
எனப் பாடியடி வரும் 'தனனதன' என்பது 'தானதன' ஆதலும்,
'தானு' என்பது 'தனன' ஆதலும் அமையும்.
தக்கராகப்பண்ணுக குரிய யாப்பு விகற்பங்கள் நான்கு வந்தன. கட்
டளை இரண்டெனக் கூறப்பட்டது.

17. 'கோவலனானமுகன'

18. 'மூப்பதுமிலை'

19. 'அறவனாடியார'

20. 'நீளநீளநதடியேன'

21. 'நொந்தாவொண்குடரே'

22. 'முன்னவனெங்கள்பிரான'

23. 'செடியேனநீவினையிற்'

24. 'பொன்னார் மேனியனே'

25. 'பொன்செய்த மேனியினீர்'

26. 'செண்டாடும விடையாய்'

27. 'விடையாருங் கொடியாய்'

28. 'பொடியார மேனியனே'

29. 'இததனையாமாறறை'

பண-நட்டராகம்

மேலே வந்தவற்றுள், 21, 23, 29 என்னும் எண் பெற்றன பொழிந்த
பதிகங்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரது மூன்றாந் திருமுறை
யில் பஞ்சமப்பண்ணுக்கு உரியதாக வந்த 'இறையவனீசனெந்தை'
யென்னும் 56 ஆம் திருப்பதிகத்தை நிகர்த்தன. அப்பதிகத்துக்கும்,
அதனை யடுத்தவந்த ஆறு பதிகங்கட்கும் கூறிய,

தனதன தானதன தனதன தான தன - தன - தானன தானதன
என்பது இவரும் கட்டளையடியாகும்

முதற்சீர் தானன ஆதலும், தானா ஆதலும், தனனா ஆதலும் அமையும்.
இரண்டாஞ்சீர் தானதனா எனவும் நடக்கும். 21, 23, 29 என்னும்
எண் பெற்ற பதிகங்கள், மேற்றந்த கட்டளையடியிற சில எழுத்துக்
குறைந்து நடப்பன

30. 'சிமமாநது சிமபுனிதது'

பண்-நட்டராகம்

காய காய காய் காய மா மா

என நின்ற அறுசீரடியினால் நடந்தது, ஈற்றடி நான்காஞ்சீர் 'கருவிளம்'
ஆயிற்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள முதலாந் திருமுறையில
132 ஆம் எண் பெற்று மேகராகக்குறிஞ்சிப்பண் கொண்ட 'ஏரிசை
யும் வடவாலின்' என்னும் பதிகம் போல்வது. 17 முதல் 29 வரை
யுள்ள பதிகங்களை ஒரு கட்டளையாகவும், 30 ஆம் பதிகத்தை ஒரு கட்
டளையாகவும் கொள்ளுமிடத்து, 'கூறரிய நட்டராகத் திரண்டு' என்ற
படி, நட்டராகப்பண்ணுக்கு இரண்டு கட்டளையாகும்

31. 'முந்தையூ முதுகுனறம்'

தாவுகொச்சகக்கலிப்பா

பண்-கொல்லி

32. 'கடிதாய்க் கடற்காறறு'

பண்-கொல்லி

தனனாதன தானன தானன தானா

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் மூன்றாஞ் சீரின் ஈற்றெழுத்து நான்
காஞ் சீரினை யவாவுமிடத்து, அவ் விரு சீரும் தான தனனா என வரு
வன. ஒற்று நீக்கி அலகு கொள்ளவேண்டிய இடங்களுக்கு சில வுள.

33. 'பாறு தாங்கிய'

பண்-கொல்லி

தானதானன தனனதானன தனனதானன தனதனா

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். ஈற்றுச்சீர் தானனா ஆதலும், ஒழிந்த
சீர்களிலே தனன என்பது தான ஆதலும், தான என்பது தனன ஆத
லும் அமையும்

34. 'தமமையே புகழ்ந்து'

35. 'அங்கமோதியோர்'

36. 'காருலாவிய'

பண்-கொல்லி

இவையும் மேலே 33 ஆம் பதிகத்துக்குக் கூறிய இலக்கணம் பெற்று
நடப்பன இவை யாவும் இப்பண்ணுக் குரியதாகத் திருஞானசம்
பந்தமூர்த்தி நாயனா ரருளிய (II-39) 'மானினேர்விழி'த் திருப்பதிகம்
போல்வன

37. 'குருகுபா யக்கொழுந'

பண்-கொல்லி

விளச்சீர் நான்கு பெற்ற அடிகளால் நடந்தது ஒற்று நீக்கி விளச்சீர்
கொள்ளவேண்டிய இடங்களுக்கு சிலவுள. கொல்லிப்பண்ணுக்கு
நான்கு யாப்பு விகற்பங்கள் வந்தன. கட்டளை மூன்று கூறப்பட்டன.

38. 'தமமாணை யறியாத'
40. 'வளவரயமதி'

39. 'தில்லைவாழநதணா'
46. 'பததூர புககிரநதுண்டு'

பண-கொல்லிக்கெளவாணம்

இப்பதிகங்கள்,

காய் காய காய மா காய காய காய மா

என நின்ற எண்ணீரடியால் நடந்தன.

'சாதியயார்', 'விடகில்லா', 'வெல்லும்மா' என ஒற்றுப் பெய்து காய்ச்சிர் கொள்ளவேண்டிய இடங்களும், 'தில்லைவாழ்', 'இல்லையே' என ஐகாரத்தினைக் குறுககாது இரு மாத்திரைத்தாக வைத்துக் காய்ச்சிர் கொள்ளவேண்டிய இடங்களும், 'வமப-றா', 'எம்பி-ரான்' எனக் குற நெழுத்தினை விடடிசைத்துக் காய்ச்சிர் கொள்ளவேண்டிய இடங்களும் உள்.

41. 'முதுவாயோரி'

பண-கொல்லிக்கெளவாணம்

தனனா தனனா தனனா தனனா தனனா தனனா

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம்.

42. 'எறிக்குங் கதிர'

பண-கொல்லிக்கெளவாணம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் நான்காந் திருமுறை 1 ஆம் திருப்பதிகமாகிய 'கூற்றாயினவாறு' போன்றது.

43. 'நஞ்சியிடை மினறு'

44. 'முடிப்பது கனகை'

45. 'காண்டனன காண்டனன'

பண-கொல்லிக்கெளவாணம்

தானன தானன தானன தானன தானன தானன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம்

இது, தான தனதன தான தானன தானன தானன

எனவும்,

தானன தானன தான தான தனதன

எனவும்,

பிறவாறும் விகற்பிதது நடக்கும். கொல்லிக்கெளவாணத்திற்கு நான்கு யாப்பு விகற்பங்கள் வந்தன; கட்டளை மூன்று கூறப்பட்டன.

47. 'காட்டோக கடலே'

பண-பழமபஞ்சம்

தான தனன தனன தனன தான தானன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். தான என்பது தனனாவோடு ஒத்து

நடத்தலும், தானன என்பது தனதான ஆதலும் அமையும்

48. 'மறறுப்பறநெனக்கினறி'

பண-பழமபஞ்சம்

தான தானன தான தானன தான தானன தானன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் ஈறறயறசீரின் ஈறநெழுத்து ஈறறுச்

சீர முதலினை யவாவ, அவ விரு சீரும் தான தனதன என நடத்த வுண்டு 'பாறு தாங்கிய' என்னும் 33 ஆம் பதிகம் போல்வது.

49 'கொடுகுவெஞ்சிலை'

பண்-பழம்பஞ்சரம்

தனன தானன தனன தானன தனன தானதன
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் தனன என்பது தான ஆதல் அமை
யும்.

நான்கடியின்மேல் 'எம்பிரானிரே' என்னுந் தொடர் வைப்பாக நின்றது.
(இசை நிறையும்பொருட்டு, அவ வைப்புத் தொடரின்மேல் 'எத்துக்
கிங்கிருந்தீர்' என மடக்கிக் கூறல பொருததமாகும். மூன்றாமடி
ஒரெழுத்து அதிகமாகப் பெற்று நின்றது

தனன தானன தனன தானன தான தானதன
என நின்ற கட்டளையடியினை

தனன தானன தனதன தனன தானன தனன
என விகற்பிககுமிடத்து, ஒரெழுத்து மாததிரம அதிகரித்து நின்றலை
ஒத்து நோக்கி யறிந்துகொள்க.

50 'சித்த நீ கினை'

பண்-பழம்பஞ்சரம்

தான தானன தானன தானன தானன
என்னுங் கட்டளையடி பெற்றன இப்பதிகத்தின் 1 ஆம், 8 ஆம் பாடல
கள் முதற்சீர தனன என விகற்பித்து நடப்பன, 2 ஆம், 6 ஆம்
பாடல்கள தான தானன எனனும் முதலிரு சீரில் ஒரெழுத்துக்
குறைய, இரு சீரும் ஒன்றித்துத், தானதன என நடக்க, ஏனைய
விகற்பமுறது நிறக வருவன, 3 ஆம், 5 ஆம், 7 ஆம், 9 ஆம் பாடல்கள்
7 ஆம் பாடல் முதலடி 'ஏசற்றனை யென்னெடு குளறும் வைகலும்'
என நிறறல் இசைக்குப் பொருததமாகும் கட்டளையடியின் முதற்சீர்
தனதான ஆக, ஏனைய வேறுபடாது நிற்க வருவது 10 ஆம் பாடல்.
4 ஆம் பாடல் இவை யனைத்தினும் வேறுபட்டது

51. 'பத்திமையும அடிமையையும'

பண்-பழம்பஞ்சரம்

காய்ச்சீரால நடந்த தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. 'பாவிவேன்' எனபது
'பா வி - வேன்' என விட்டிசைத்துத் தேமாங்காய ஆயிற்று.

52. 'முத்தாமுத்தி'

53. 'மருவார கொன்றை'

பண்-பழம்பஞ்சரம்

மா மா காய மா மா காய என அறுசீரடியால நடந்த தாதலின்,

தான தான தனதான தான தான தனதான
எனக கட்டளை கொள்ளலாம். தனன புளிமா வாதலின், தான நின்ற
விடத்தில வருதற் குரியது தானன (தேமாங்காய்), தானதன (கூவிளங்
காய்), தனனதன (கருவிளங்காய்) என்பன மூன்றும் தனதான (புளி
மாங்காய்) நின்றவிடத்து வருதற் குரிய பழம்பஞ்சரத்தின் ஏழு பதி
கங்களும் ஆறு யாப்பு விகற்பம் பெற்றன. கட்டளை ஆறு எனக்
கொள்ளலாம் (தக்கேசிப்பண ணீற்றிலுள்ள குறிப்பினை நோக்குக.)

யாழ் நூல்

- | | |
|-------------------------|--------------------------|
| 54. 'அழுகு மெய்கொடுன்' | 55. 'அநதனா னுன' |
| 56. 'ஊவதோர விடை' | 57. 'தலைக்கலனறலை' |
| 58. 'சாதலும் பிறததலும்' | 59. 'பொன்னுமெயப்பொருள்' |
| 60. 'கழுதை குங்குமம்' | 61. 'ஆலநதானுகந' |
| 62. 'புறநில வாளர்' | 63. 'மெய்யை முறறப்பொடி' |
| 64. 'நீறு தாங்கிய' | 65. 'திருவும் வண்மையும்' |
| 66. 'மறையவனனொரு' | 67. 'ஊனங்கைத்ததுயிர்ப்' |
| 68. 'செம்பொன மேனிவெண' | 70. 'கங்கை வராசடை' |

பண்-தக்கேசி

மேலவற்றுள் 58 ஆம், 63 ஆம் பதிகங்கள்,
விளம விளம விளம மா விளம விளம விளம மா
என நின்ற எண்சீரடியாலும், அவை யொழிந்த பதிகங்கள்,
மா விளம விளம மா மா விளம விளம மா
என நின்ற எண்சீரடியாலும் நடநதன. இவைதமக்கு முறையே,
தானன தானன தானன தான தானன தானன தானன தானன தானன தானன
எனவும்,

தான தானன தானன தான தான தானன தானன தான
எனவுங் கட்டளையடி கொள்ளலாம்

69. 'திருவுமெய்ப்பொருளும்'

பண்-தக்கேசி

விளம மா விளம் மா விளம விளம மா
என எழுசீரடியான் நடநத தாதலின்,
தானன தனன தானன தனன தானன தானன தனன
எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் தானன என்பது தனதன ஆதலும்,
தனன என்பது தான ஆதலும் அமையும்

தக்கேசிக் கமைந்த பதினேழு பதிகங்களும் ஒரே கட்டளையாகக் கொள
ளுதற் கமைந்தன பழம்பஞ்சரப் பண்ணுக்குக் கட்டளை ஆறு எனக்
காட்டினும் ஆதவினால, திருமுறைகண்ட புராணச் செய்யுளை
'மிகுந்தபழம் பஞ்சரத்துக் கேறும்வகை யாருக்கி யின்னிசைசேர் தக்
கேசிப, பேரிசையொன் றுக்கியதிற காந்தாரம் பிரித்திரண்டாம்'
எனப் பாடங் கொள்ளலாம் 'அதில்' என்பதற்குக் 'கட்டளையில்'
என உரைக்க

71. 'யாழைப்பழித தன்னமொழி'

பண்-காந்தாரம்

தனததன தனததன தனததன தனன
என மூன்று கனிச்சீரும் ஒரு மாசீரும் வந்த கட்டளையடியால் நடந்தது.
தனதத்தன என்பது, தனனதன (புளிமாங்கனி), தானதன (தேமாங்
கனி), தானனதன (கூவிளங்கனி), தனதனதன (கருவிளங்கனி) யென
நிறற்ற குரியது தனன (புளிமா) தான (தேமா) ஆதற குரியது

சூளாமணி, தூதுவிடு சருக்கததுப், பொழிவினதியல்பு கூறுமிடத்து
வரும்,

‘மருவினியன		மதுவிரிவன		மலரணிவன		வகுளம்
திருமருவிய		செழுநிலை		செங்குழையன		தேமா
வரிமருவிய		மதுகரமுன		மணமவிரிவன		நாகம்
பொரிவிரிவன		புதுமலரன		புன்குதிரவன		புறனே’

என்றற் றொடக்கததுச் செய்யுடகளை நோக்குக.

72 ‘எனக்கினித தினைத்தனை’

பண-காந்தாரம்

தனதன தனதன தனதன தனன

எனக கட்டளையடி பெறும் தனதன எனபது தானன ஆதலும், தனன
என்பது தான ஆதலும் அமையும் ஒரோவழி நான்காஞ் சீரும்
தனதன என நின்றது

73 ‘கரையுந கடலும் மலையும்’

பண-காந்தாரம்

ஈற்றடியானது

தனன தனதன தானு - தன - தானன தானன தானு

என நின்றது இடை நின்ற தன என்னும் அசைச்சீர் மறற மூன்றடி
களிலும் வந்திலது இரண்டாஞ் சீரின் ஈறறெழுத்து மூன்றாஞ் சீரினை
அவாவுதலினால் எய்தும்,

தனன தனன தனன தானன தானன தானு

என்னும் விகற்பமும் பிற விகற்பங்களும் காணப்படுவ

74 ‘மின்னு மாமேகனகள்’

பண-காந்தாரம்

தானன தனதன தானன தனன தனதன தனதன தனதன தானு

எனக கட்டளையடி கொள்ளலாம்

75. ‘மறைகளாயின நானகும்’

பண-காந்தாரம்

தனன தானன தானு தானன தானன தானு

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் இது 73 ஆம் பதிகத்தினை ஒரு
புடை யொத்திருததலை நோக்குக

76 ‘பொருவனா புரிநூலா’

பண-பியந்தைக்காந்தாரம்

தனன தானன தானு தானன தானன தானு

என மேலே 75 ஆம் பதிகத்திற்குத் தந்த கட்டளையடியின் முதற்பாதி
இருசீர் நீர்மைத்தாக எய்தும்

தனதன தனதன தானன தானன தானு

என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்

இது 75 ஆம் பதிகம்போன்றதாதலின், பியந்தைக்காந்தாரம் இரண்டு கட்டளை பெற்றது காந்தாரத்துக்கு எய்திய யாப்பு விகற்பங்கள் நான்கெனினும், கட்டளை யிரண்டெனவே கூறப்பட்டது.

77. 'பரவும பரிசென நறியேன'

பண-காந்தாரபஞ்சம

மா மா காய மா மா காய என அறுசீரடியால் நடந்தது அடி - க - னோ' விடடிசைத்துப் புளிமாங்காய் ஆயிற்று. இப்பண னிறகுக் கட்டளை ஒன்று எனக் கூறப்பட்டது

78 'வாழ்வாவது மாயம்'

79 'மானும மரையினமும்'

80. 'நத்தாரபுடை ஞானன்'

82 'ஊனாயிரபுகலாய'

பண-நட்டபாடை

தானுதன தானுதன தானுதன தானு

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் இவை இந்தளப்பண்ணுக் குரிய 'பித்தா பிறைகுடி' எனனும் 1 ஆம் திருப்பதிகத்தை நிகர்த்தன

81. 'கொன்றுசெய்த கொடுமை'

பண-நட்டபாடை

தன்ன தான தனன தானன தானன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் நட்டபாடை இரண்டு கட்டளை பெற்றமை காண்க

83 'அநதியு நணபகலும்'

பண-புறநீமை

தானன தானதன தானன தானதன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் முதறசீர் ஈற்றெழுத்து அடுத்த சீர் வரை யவாவ எய்தும். தான தன்னதன தானன தானதன என்னும் விகற்பமும், அவவாறே மூன்றஞ்சீர், ஈறும் நான்காரு சீரினை யவாவ எய்தும் தான தன்னதன தான தன்னதன என்னும் விகற்பமும், இவை போலவன பிறவும் அமைவ.

84. 'தொண்டாடித் தொழலும்'

பண-புறநீமை

மேலே 83 ஆம் பதிகத்திற்குக் காட்டிய கட்டளையடி இரட்டித்து வரப் பெறுவது

85 'வடிவுடை மழுவேந்தி'

பண-புறநீமை

விளம காய் விளம காய என நாறசீரடியால் நடந்தது.

83 உம, 84 உம ஒரு கட்டளையாகவும், 85 மறநெரு கட்டளையாகவும் வருதலின், புறநீமை இரண்டு கட்டளை பெற்றது.

86 'விடையினமேல் வருவாளை'

89 'பிழையுளன பொறுத்திடுவா'

பண-சீகாமம்

நான்கு காய்ச்சீரால் நடந்த தரவுகொச்சகககவிப்பா

87 'மாடமாளிகை கோபுரத்தொடு' 88. 'கம்பினூராககருள செய்யுமகதணா'

பண-சீகாமரம்

முதலாம் மூன்றாமடிகள்,

தானதானன தானதானன தானதானன தானதானன

என நின்றன. இரண்டாம் நானகாமடிகள், 87 ஆம் பதிகத்தில்,

தான தானதன - தன - தானனதனன

என வந்தன. இவ்வடிகள் 88 ஆம் பதிகத்தில்,

தான தானதன - தன - தானதனதனன

எனச் சிறிது விகற்பமுற்று வந்தன 'ஒன்றாகக காமரத்துக் கொன்றாகப் போற்றினார்' என்றாரேனும், சீகாமரப்பண்ணுக்கு யாப்பு விகற்பங்கள் இரண்டு வந்தன.

90. 'மடித்தாடுமடிமை'

பண-குறிஞ்சி

காய காய காய காய மா மா என நின்ற அறுசீரடி பெற்றது

91. 'பாடடும பாடி'

93 'நீரும் மலரும்'

94. 'அழனீரொழுகி'

பண-குறிஞ்சி

மா மா மா மா என நின்ற நாறசீரடி பெற்றன.

92. 'எற்றான மறக்கேன'

பண-குறிஞ்சி

தான தனன தான தான தான

என்னும் கட்டளையடி பலவாறு விகற்பித்து நடக்கிறது. இப்பதிகமானது, 91, 93, 94 என்னும் எண் பெற்ற பதிகங்களோடு தாளம் ஒன்றப் பாடுதற் குரியது. அம் மூன்று பதிகமும், இதுவும் ஒரு கட்டளையாக, 'மடித்தாடுமடிமை' யெனும் 90 ஆம் திருப்பதிகம் மற்றொரு கட்டளையாகக் குறிஞ்சிப்பண இரண்டு கட்டளை பெற்றது.

'உறவிலைக் குறிஞ்சிகோ ரிரண்டாக வகுததமைத்துப்

பறறிய செநதுருததிக் கொளருக்கிக் கவுசிகப்பாற்

முறவிலை யிரண்டாக்கி'

என்றமையின், செநதுருத்திப்பண்ணுக் குரிய 95 ஆம் பதிகத்தின் முன் வந்த 94 ஆம் பதிகம் குறிஞ்சிப்பண்ணுக்கு உரியதென்பதும், பின் வந்த 96 ஆம் பதிகம் கவுசிகப்பண்ணுக்கு உரியதென்பதும் பெறப்பட்டன

95. 'மீளாவடிமை'

பண-செநதுருததி

தான தனன தனன தான தனன தான

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். தானாவும், தனனாவும் ஒன்று மறற தாதற்குரிய. தானான எனும் ஈற்றுச்சீர் தனதான ஆதல் அமையும்.

தானு தானை தானை தானு

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். தானை எனுஞ் சீர்தனதன ஆதல் அமையும். இப்பதிகம் பதிப்புகளிலே பஞ்சமப்பண்ணுக்கு உரியதாகக் கூறப்பட்டிருப்பினும், 92 ஆம் பதிக ஆராய்ச்சியுட் கூறியபடி, இதனைக் கவுசிகப்பண்ணுக்கு உரித்தாகக் கல்வேண்டும் கவுசிகத்திற்கு இரண்டு கட்டளை கூறப்படன இங்கு ஒன்று காட்டப்பட்டது மற்றத னுருவம் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை

97. ' ஆதியன ஆதிரையன் '

98 ' தண்ணியலவெம்மையினுன '

99. ' பிறையணி வாணுதலாள '

100 ' தானனை முனபடைததான '

பண்-பஞ்சமம்

தானை தானதன - தன - தானை தானதன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் தானை தானதன எனு மிரு சீர்தனதொடரானது தான தனதனதன என விகற்பித்தும் வரும்

' தாயவிசைப் பஞ்சமதது '

கற்றவிசை யொன்றாகி யானருளால விரித்தமைததார '

என்றமையின், பஞ்சமப்பண்ணுகுக் கட்டளை யொன்றென அறிந்தனம்

ஞானத்தின திருவுருவாகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவடித்துணையினுலே, ஏழாயிரத்தின் மிகக் தேவாரச் செழுமபாடல்களில் அமைந்து கிடந்த கட்டளை விகற்பங்களை ஒருவாறு ஆராயந் துரைத்தாம் எம் உரை முடிந்த வுரையென ஒருபோதுங் கூறேம். பரமபரையாகத் தமிழ் மறையினை இன்னிசையோடு ஓதி வருகின்ற குலத்திலுதித்த ஓதுவாழாத்திகளும், இசை வல்லாரா பிறரும் இவை தம்மை உவந்தேற்று, கூறியவற்றைக்கொண்டு கூறுதவறறையும் அமைவித்து, ஏழாயிரத்தினிகந்த தெய்வ விசைப்பாடல்கள தமிழ்நாடுவரும் முழங்கத் துணை புரிவார்களாக.

3. பண்ணும், இரதமும், தாளமும் எனனும் மூவகைப் பாகுபாடு.

' பண்ணுமபத மேழுமபல ஓசைத்தமி ழவையும

உண்ணின்றதொர் சுவையுமமுறு தாளத்தொலி பலவும

மண்ணுமபுனல உயிருமவரு காற்றுஞ்சுடா மூன்றும்

விண்ணுமமுழு தானுனிடம் வீழிமமிழ லையே '

—திருஞானசம்பந்தர்

' உண்ணின்றதொர்சுவை ' இரதம் எனப்படும் சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்று காதையில், ' இசையாசிரியனமைதி ' கூறியவிடத்து, ' இசைந்தபாட விசையுடன

தேவாரவியல்

படுத்து' என்னும் (28 ஆம்) அடிக்கு 'சேரச்செயத உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்க வல்லனாகி' என அரும்பதவுரையாசிரியரும், 'சேரச்செயத உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் சுவை பொருந்தும்படியும் புணர்க்க வல்லனாகி' என அடியார்க்குநல்லாரும் உரை தருதலின், 'இரதம்' 'சுவை' யென்பது பெற்றும் சொற்பொருளை நோக்காது இசைமாத்திரையானே உணரப்படுவதாதலின், 'இரதம்' என்னும் சிறப்பு மொழி ஈண்டைககு ஏற்புடையதாயிற்று. பண விகற்பங்களுக்கு இயைந்த தாள விகற்பங்கள், மேலே நாம் விரிவுற ஆராய்ந்துரைத்த கட்டளையடிகள் கருவியாக உணரத்தகுரிய. பணகளுக்கு அமைந்த இரத வேறுபாடுகள் ஆனரோ செய்யுட்களிலே பொருளினு லெய்திய சுவையினோடு ஒன்றி நிறபவாதலின், 'உண்ணின்றதொர்சுவை'யினைப் பதிகப் பொருளோக்கி யறிய முயலவாம்.

எணவகை மெய்ப்பாடுகளும் சமநிலையுமெனத் தொல்லாசிரியர் வகுத்துக் கூறிய ஒன்பான் சுவையினுள்ளே, 'எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன்' என்னும் நான்கும் நிலைக்களமாகப் பிறந்த நகைச்சுவையும், 'உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை' என்னும் நான்கும் நிலைக்களமாக வெறுப்பவந்த வெகுளிச்சுவையும், இத தெய்வப் பாடல்களிலே பயின்றுவருதல் மரபன்றாகலின், அவை யொழிந்த 1 அழகை (அவலம்), 2 இளிவரல், 3 மருட்கை, 4 அச்சம், 5 பெருமிதம், 6 உவகை, 7 சமநிலை என்னும் ஏழுமே ஈண்டு ஆராய்தற்குரிய இவைதமக்குரிய வடமொழிப் பெயர்கள் ஸாயிரவியலினுள்ளே தரப்பட்டன சமநிலை யென்பது 'செஞ்சாந் தெறியினும் செத்தினும் போழினும் நெஞ்சஞ் சோந் தோடா நிலை' யாகும்.

தேவாரத்தில் வந்து வழங்கிய பணகளைத், திணை வேறுபாடு பற்றியும், அகம், புறம், அருகு, பெருகு என்னும் சாதி வேறுபாடு பற்றியும் வகுத்து நிறுத்திப், பின்பு, 'உண்ணின்றதொர்சுவை'யினைத், திருமுறை யெண்ணும், பதிகத் தெண்ணுந் தந்து, அடைவுபடுத்திக் காட்டுவாம் திருநேரிசை, திருவிருத்தம், திருக்குறள்தொகை, திருத்தாண்டகம், யாழ்முரி என்னும் இவற்றைத் தனியாக வைப்பாம் [காந்தாரப் பண பாலைத்திணையினும் வருவதாயினும், அதனைக் குறிஞ்சித் திணையோடு மாததிரம் சேர்த்துக் கூறியிருக்கின்றும்]

தேவாரத்தில் வரும் பணகளின் அட்டவணை.

திணை பெருமபண	திறம்	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
பாலை	அராகம்	17 தக்கராகம்			
	நோதிறம்	21 புறநீமை			
	உறுப்பு	25 பஞ்சமம்			

யாழ் நூல்

தேவராததில் வரும் பணகளின் அட்டவணை

திணை பெருமபண்	திறம	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
குறிஞ்சி	நைவளம்	37 நட்டபாடை	38 அநதாளி		
	காந்தாரம்	41 காந்தாரம்			
	பஞ்சரம்		46 பழம்பஞ்சரம்	47 மேகராகக குறிஞ்சி	
	படுமலை	49 கௌவாணம்			
	மருள்		54 பழநதககராகம்		
	அரற்ற	61 குறிஞ்சி	62 நடடராகம்		64 வியாழக குறிஞ்சி
	செந்திறம்	65 செந்தூருததி			
மருதம்	நவிர	69 தககேசி	70 கொல்லி		
	வடுகு	73 இந்தளம்			76 காந்தார பஞ்சமம்
	வஞ்சி				80 கௌசிகம்
	செய்திறம்	81 பியந்தை	82 சீகாமரம்		
முல்லை					
13 செவவழி	முல்லை		98 சாதாரி		

பணகளின் சுவை (இரத) அடைவு

பண்	திருமுறை யெண	பதிக வெண	சுவை (இரதம்)
17 தககராகம்	I	23— 46	பெருமிதம், மருட்கை
	VII	13— 16	பெருமிதம்
21 புறநீரமை	III	118—123	உவகை, மருட்கை
	VII	83— 85	மருட்கை
25 பஞ்சமம்	III	56— 66	உவகை
	VII	97—100	உவகை
37 நட்டபாடை	I	1— 22	உவகை, மருட்கை
	VII	78— 82	பெருமிதம்
38 அநதாளிகுறிஞ்சி	III	124—125	சமநிலை
41 காந்தாரம்	II	54— 82	பெருமிதம், மருட்கை
	IV	2— 7	" "
	VII	71— 75	" "

தேவாரவியல்

பண்களின் சுவை (இரத) அடைவு

பண்	திருமுறை யெண்	பதிக வெண்	சுவை (இரதம்)
46 பழம்பஞ்சரம்	IV	14— 15	மருட்கை
	VII	47— 53	அச்சம், அவலம்
47 மேகராகக்குறிஞ்சி	I	129—135	உவகை, மருட்கை
49 கொல்லிகொளவாணம்	III	42	உவகை
	VII	38— 46	மருட்கை, பெருமிதம்
54 பழநதக்கராகம்	I	47— 62	அவலம், மருட்கை
	IV	12, 13	அவலம்
61 குறிஞ்சி	I	75—103	உவகை, மருட்கை
	IV	21	பெருமிதம், உவகை
	VII	90— 94	உவகை
62 நட்ராகம்	II	97—112	உவகை, மருட்கை
	VII	17— 30	பெருமிதம், உவகை
64 வியாழக்குறிஞ்சி	I	104—128	பெருமிதம்
65 செந்துருத்தி	VII	95	பெருமிதம்
69 தககேசி	I	63— 74	அச்சம், உவகை
	VII	54— 70	அவலம், உவகை
70 கொல்லி	III	24— 41	மருட்கை, இளிவரல
	IV	1	அவலம்
	VII	31— 37	மருட்கை
73 இரதளம்	II	1— 39	பெருமிதம், மருட்கை
	IV	16— 18	" "
	VII	1— 12	அச்சம், உவகை
76 காரதாரபஞ்சமம்	III	1— 23	உவகை, மருட்கை
	IV	10, 11	மருட்கை
	VII	77	" "
80 கொள்கை	III	43— 55	அவலம், மருட்கை, உவகை
	VII	96	அவலம்
81 பியநதைக்காரதாரம்	II	83— 96	மருட்கை
	IV	8	" "
	VII	76	சமநிலை
82 சீகாமரம்	II	40— 53	அவலம், மருட்கை
	IV	19, 20	" "
	VII	86— 89	" "
98 சாதாரி	III	67—117	அச்சம், பெருமிதம், உவகை
	IV	9	பெருமிதம்
13 செவ்வழி	II	113—122	மருட்கை
திருநேரிசை	IV	22— 79	அவலம்
திருவிருத்தம்	IV	80—113	சமநிலை, மருட்கை
திருக்குறுநதொகை	V	1—100	பெருமிதம், மருட்கை
திருததாண்டகம்	VI	1— 99	பெருமிதம், மருட்கை, அவலம், இளிவரல.
யாழ்முரி	I	136	உவகை

4 இசையமைதி

திருவாவடுதுறை யாதீன ஏட்டுப் பிரதியின்படி தேவாரப் பண்களுக்கு வகுத்துள்ள இராகங்கள்.

பகறபண்கள்

புறநீர்மை

ஸ்ரீகண்டி ஷட்ஜம், சுததரிஷபம், சாதாரண காந்தாரம், பிரதிமத்திமம், பஞ்சமம், சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம் என நின்ற சசு ஆவது மேளத்தில இவ் விராகம் பிறந்தது. நாம ஏற்படுத்திக்கொண்ட குறியீட்டின்படி, மேளத்தை 'ர க மி ப தி ந' எனக் குறிப்பிடலாம் இவ் விராகத்தின் ஆரோகண, அவரோகணங்கள் 'ச க ம ப த நி ச, ச நி த ப ம க ச' என நின்றன சுததஷாடவமாகிய இதன் சுவர அமைப்பினைக் 'க மி ப தி ந' என நினைவில் வைத்துக்கொள்ளலாம்

காந்தாரம், பியந்தை

இச்சிச்சி. வேங்கடமகி வகுத்துக் கூறிய ஹெஜஜுஜஜி மேளமானது, மேளப்பிரஸ்தாரத்தில் கந ஆவதாக நின்றது பிற்காலத்தாரா இதனைக் காயகப் பிரியா என்பர் ஷட்ஜம், சுததரிஷபம், அந்தரகாந்தாரம், சுததமத்திமம், பஞ்சமம், சுத்ததைவதம், சுத்தநிஷாதம் என நின்றதாதலின, நமது குறியீட்டின்படி இம் மேளத்தை 'ர கி ம ப த தி' எனக் குறிப்பிடலாம் இதிற் பிறந்த ஹெஜஜுஜஜி இராகமே இங்கு இச்சிச்சி யெனப்பட்டது இது மத்திமககிரஹத்தோடு கூடியதும், சாயங்காலத்திற் பாடப்படுவது மென வேங்கடமகி கூறுகின்றார். இது சம்பூரண மும் ஆரோகத்தில் நிஷாதவாஜிதமும் என்றமையின், நமது குறியீட்டின்படி, இதன் உருவத்தை, 'ர கி ம ப த—தி த ப ம க ர' என நினைவில் வைக்கலாம் சுத்தநிஷாதம், சதுசுருதிதைவதஸ்தானத்தில நிறைவால், இரண்டிறகும் குறியீடு 'தி' எனக் கொண்டாம்

கௌசிகம்

பயிரவி ௨௦ ஆவது 'ரி க ம ப த ந' என்னும் நடபயிரவி மேளத்திற் பிறந்த இவ் விராகத்தினைக் 'க ரி க ம ப த ந—ந த ம ப ம க ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

இந்தளம், திருக்குறந்தொகை

ஏட்டிலே நெளிதபஞ்சமி யெனக் குறிக்கப்பட்டது, வேங்கடமகி நூலுட காணப்படும் லளிதபஞ்சமம் எனக் கொள்ளலாம் கசு ஆவது 'ர கி ம ப த ந' என்னும் வகுளாபரண மேளத்திற் பிறந்த இவ் விராகம், ஆரோகத்தில் ரிஷப பஞ்சம வாஜித மாதலின, இதன் உருவத்தைக் 'கி ம த ந—ந த ப ம க ர' என நினைவில் வைக்கலாம்

தக்கேசி

காமபோதி. ௨௮ ஆவது 'ரி கி ம ப தி ந' என்னும் அரிகாம்போதி மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தின் அவரோகணத்திலே ஓரோவழிக் காகலி நிஷாதமும் வருத லாலும், ஆரோகத்தில் நிஷாதவர்ஜிதமாதலாலும், இதன் உருவத்தை 'ரி கி ம ப தி—(ரி) ந தி ப ம க ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்.

தேவாரனியல்

நட்டராகம், சாதாரி

பந்துவராளி சடு ஆவது 'ர க மி ப த நி' என்னும் பந்துவராளி மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தை, 'ர க மி ப த நி—நி த நி ப ம த ம க ர' என நினைவில் வைக்கலாம்

நட்டபாடை

நாடடைக்குறிஞ்சி. உஅ ஆவது அரிகாம்போதி மேளத்தில் உதித்த இவ்விராகத்தை, 'ரி கி ம ந தி ந ப தி ந—ந தி ம கி ம ப கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்.

பழம்பஞ்சுரம்

சங்கராபரணம் உக ஆவது தீரசங்கராபரண மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தை, 'ரி கி ம ப தி நி—தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

காந்தாரபஞ்சமம்

கேதாரகௌளை உஅ ஆவது அரிகாம்போதி மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தை, 'ரி ம ப ந—ந தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

பஞ்சமம்

ஆகிரி இப்பொழுது கீரவாணி என வழங்கும் உக ஆவது மேளத்தினை, வேங்கடமகி ஆஹரிமேளம் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினர் பின்னும், அவா நூலின் அநுபந்தத்தில், உ௦ ஆம் மேளத்தினுள்ளே, 'சமபூரணமும், ஷட்ஜக்கிரக முடையதும், செவிக்கு இன்ப மூட்டுவது மாகிய ஆஹரி யென்பது கீதத்திற் கூறிய மேள மார்க்கத்தினால் ஐந்தாவது யாமத்திற் பாடப்படுகிறது' என்னுங் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. உச ஆவது 'ர கி ம ப த ந' என்னும் வகுளாபரண மேளத்தில் தோன்றிய ஆகிரி யெனப் பெயரிய ராகம் ஒன்று இக்காலத்தில் வழங்கப்படுகிறது. அதனருவததை 'ர ச ம கி ம ப த ந—ந த ப ம கி ம ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

இராப்பண்கள

தக்கராகம்

கன்னடகாமபோதி 'அரிகாமபோதி மேளத்தி லுதித்த கன்னட ராகமானது, சம்பூரணமும், ஆரோஹத்தில் அருகிய ரிஷப முடையதுமாம்' என வேங்கடமகி கூறுவா

பழநதக்கராகம்

சுததசாவேரி தீரசங்கராபரண மேளத்தி லுதித்த சுதத ஓளடவ ராகமாகிய இதனை, 'ரி ம ப தி' என நினைவில் வைக்கலாம்.

கோமரம்

நாதநாமக்கிரியா கடு ஆவது மாயாமாளவகௌளை மேளத்தி லுதித்த இவ்விராகமானது, நிஷாதம் முதல நிஷாத மீருக உள்ள சுவரங்களில் நடப்ப தென்பதை மனத்தில் வைக்கவேண்டும். இதன் ஆரோகணம் 'நி ச ர கி ம ப த நி' எனவும், அவரோகணம் 'த ப ம கி ர ச நி' எனவும் வருவன.

யாழ் நூல்

கொல்லி, கொல்லிக்கொளவாணம், திருநேரிசை, திருவிருத்தம்

சிறகனனடா. அரிகாம்போதி மேளத்தி லுதித்த இவ விராகத்தை, 'ம கி ம ரி கி ம ப—ந தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

வியாழககுறிஞ்சி

ஸௌராஷ்ட்ரம். கள ஆவது 'ர கி ம ப தி ரி' என்னும் சூரியகாந்த மேளத் திற் பிறந்த இவ விராகத்தை, 'ர கி ம ப தி ரி—நி தி ந தி ப ம கி ப ம கி ர' என நினைவில் வைக்கலாம் வேறு வகையாகக் கூறுவாரு முளர்.

மேகராகககுறிஞ்சி

நீலாமபரி. உக ஆவது தீரசங்கராபரண மேளத்திற் பிறந்த இவ விராகத் தின் ஆரோகண, அவரோகணங்களை, C. சுப்பிரமணிய ஐயா, தமது 'தென்னிந்திய சங்கீத மரபு' (Grammar of South Indian Karnatic Music) எனனும் நூலிலே தரு கின்ற பிரகாரம் கொள்ளுமிடத்து, இதன் உருவத்தை 'ரி கி ம ப ரி—நி ப தி ந ப ம கி ம ரி ம கி' எனக் கொள்ளலாம் மேலே ஸௌராஷ்ட்ரத்திற்குத் தந்த உருவ மும் இவர் நூலின் முறைப்படி யமைந்ததேயாம்

குறிஞ்சி

மலகரி. கரு ஆவது மாயாமாளவகௌள மேளத்தில் தோன்றிய இவ விரா கத்தின் உருவத்தை, 'ர ம ப த—த ப ம கி ர' என நினைவில் வைக்கலாம்.

அந்தாளிககுறிஞ்சி

சைலதேசாஷ்டி. நரு ஆவது 'க கி ம ப தி ரி' என்னும் தேசாஷ்டி மேளத் திலே தோன்றிய இவ்விராகத்தின் இலக்கணத்தை வேங்கடமகி பின்வருமாறு கூறுகிறார். 'ஆரோஹத்தில் ரிஷப நிஷாத வாஜிதமும், அவரோஹத்தில் காந்தார வாஜிதமுமாக உள்ளது சைலதேசாஷ்டி ராகம், அது காலவேளையிற் பாடப்படு கிறது'. இங்கு வரும் ஷட்சுருதி ரிஷபத்தைச் சாதாரணகாந்தார ஸ்தானத்திற்குரிய 'க' வினால் குறியீடு செய்தாம் இதனுருவத்தை, 'கி ம ப தி—நி தி ப ம க' என நினைவில் வைக்கலாம்

பொதுப்பண்கள்

செவ்வழி

எதுகுலகாமபோதி. அரிகாம்போதி மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தை, 'ரி ம ப தி—ந தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்.

செந்துருத்தி

இப்பண செம்பாலையிற் பிறப்பதென அடியார்க்குநல்லார், சிலப்பதிகார வுரையிலே, கூறுகிறார். நாரத சங்கீத மகரந்தத்திலே கண்ட 'மதுமாதவி' என்னும் சுத்த ஓளடவ ராகமும் செம்பாலையிற் பிறப்பது. மதுமாதவி என்னும் பெயரே, திரிபு பட்டு, மத்தியமாவதி ஆயிற்று என்பது ஒருசாரா கொள்கை. மத்திம சுரம் ஆதி யாக வருதலின், இது மத்தியமாதி ஆயிற்று என்பது வேங்கடமகியின் கொள்கை. சுத்த ஓளடவ மாதலின், இதனுருவத்தை, 'ரி ம ப ந' என நினைவில் வைக்கலாம் குறிஞ்சி யாழ் செந்திறப் பண்ணின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 65 என்னும்

தேவாரவியல்

எண் பெற்ற 'செந்திறம்' என்னுந் திறமே, பிற்காலத்தில் 'செந்துருத்தி' யென வழங்கப்பட்டது.

திருத்தாண்டகம்

பியாகடை தீரசங்கராபரண மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தினை, 'கிரிகி ம ப தி நி தி ப—நி தி ப ம கிரி' என நினைவில வைக்கலாம்.

திருவாவடுதுறை யாதீன ஏட்டுப் பிரதியி லுளதென மேலே குறிக்கப்பட்ட பண்ணடைவிலே, வேங்கடமகியின் சதுர்தண்டிப் பிரகாசிகையிற் காணப்படுவன வும், பிற்காலத்தில் வழக்கொழிந்தனவு மாகிய சில இராகங்கள் காணப்படுகின்றன. வேங்கடமகியின் தந்தையாரான கோவீந்த தீக்ஷிதா, தஞ்சையிலிருந்து அரசு புரிந்த அச்சுதபப நாயக்கருககு (கி. பி 1572—1614) மந்திரியா ராவார். அங்ஙன மாதலின், இப் பண்ணடைவு ஏறக்குறைய முந்நூ ருண்டுகட்கு முன்பு ஏற்பட்ட தெனக் கொள்ளலாம். இக்காலத்து ஓதுவார்கள் சிலா பழைய ராகங்களை நீக்கிப், புதிய ராகங்கள் சிலவற்றைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முறையைக் கீழே தரு கின்றும்.

பகற்பண்கள்	திருவாவடுதுறை முறையி லமைந்த இராகங்கள்	இக்காலத்து ஓதுவார்கள் சிலா கூறுவன
1. புறநீர்மை 2. காந்தாரம், பியந்தை 3. கௌசிகம் 4. இரதனம், திருக்குறநதொகை 5. தககேசி 6. நடராசம், சாதாரி 7. நடப்பாடை 8. பழம்பஞ்சரம் 9. காந்தாரபஞ்சமம் 10. பஞ்சமம்	ஸ்ரீகண்டி இச்சிசசி பயிரவி நெளிதபஞ்சமி காமபோதி பந்துவராளி நாட்டைக்குறிஞ்சி சங்கராபரணம் கேதாரகௌளை ஆகிரி	பூபாளம் நவரோஜ் பயிரவி நாதநாமக்கிரியை காமபோதி பந்துவராளி நாட்டை சங்கராபரணம் கேதாரகௌளை ஆகிரி
இராயபண்கள்		
1. தககராகம் 2. பழநதக்கராகம் 3. சீகாமரம் 4. கொல்லி, கொல்லிக்கௌவாணம், திருநேரிசை, திருவிருத்தம் 5. வியாழக்குறிஞ்சி 6. மேகராகக்குறிஞ்சி 7. குறிஞ்சி 8. அந்தாளிக்குறிஞ்சி	கன்னடகாமபோதி சுத்தசாவேரி நாதநாமக்கிரியை சிறதுகன்னடா ஸௌராஷ்டரம் நீலாமபரி மலகரி ஸைலதேசாட்சி	காமபோதி சுத்தசாவேரி நாதநாமக்கிரியை நவரோஜ் ஸௌராஷ்டரம் நீலாமபரி அரிகாமபோதி எதுகுல காமபோதியின் கலப்பு சாமா
பொதுபண்கள்		
1. செவ்வழி 2. செந்துருத்தி 3. திருத்தாண்டகம்	எதுகுலகாமபோதி மத்தியமாவதி பியாகடை	எதுகுலகாமபோதி மத்தியமாவதி அரிகாமபோதி

இக்காலத்தார் சிலர் வழங்குவதென மேலே காட்டிய முறையிலே, பகற்பண் களுக்கு வந்த இராகங்கள் சில, மீட்டும் இராப்பண்களுக்கு வந்து மயங்கிநிறக்க காண்கின்றோம் காரணமின்றிப் பண்டையோர் வழக்கினை இக்காலத்தார் மாற்று வது மரபல்ல. ஆதியி லேறப்பட்ட பண்களின் சுதத உருவம் பன்னிரண்டாம் நூற் றாண்டு வரையும் இருந்ததென்பதற்கு ஐயமில்லை பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே நூலெழுதிய சார்ங்கதேவா தேவாரப் பண்கள சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். அடுத்த பிரிவில் அவற்றின் இலக்கணத்தினைச் சுருக்கமாகத் தருவாம். பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரை சில பண்களின் லிலக்கணங்களை அழிவெய்தாது இருந்தன தஞ்சை யில் மகாராஷ்டிர மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தி லெழுந்த கருநாடக சங்கீதமும், தெலுங் குக் கீர்த்தனைகளும் நாட்டிற் பரவுதலும், பழைய பண்ணுருவங்கள் மறைவெய்தி விட்டன.

5. சங்கீதரத்நாகரத்திற் கண்ட சில தேவாரப் பண்கள்.

ஸ்ரீநிசங்க சார்ங்கதேவ ரென்னும் பெரியார் வடமொழியில் இயற்றிய சங்கீத ரத்நாகர மென்னும் நூலானது சிறந்த இசை, நாடக நூலாக விளங்குகிறது இவ் வாசிரியா காலம் கி. பி. 1210—1247 என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். தேவாரத்திற் காணப்படும் பண்கள் சிலவற்றின் உருவங்களைப் புதுகாத்து வைத்த பெருமை இவ ருக்கு உரியது. இவருடைய நூல் மிகப் பரந்த நீர்மையதாய், அரிதி னுணருந் தன்மையதாய் அமைந்தது. முதலாவது ஸ்வராதயாயம், இரண்டாவது ராகவிலே காத்யாயம், மூன்றாவது ப்ரகீர்ணகாத்யாயம், நான்காவது ப்ரபந்தாதயாயம், ஐந்தா வது தாளாத்யாயம், ஆறாவது வாத்யாதயாயம், ஏழாவது நிருத்தாதயாயம் என்னும் ஏழு அத்யாயங்களால் நடந்த இந்நூலில், ராக லக்ஷணமானது முதலாம், இரண்டாம், ஆறாம் அத்யாயங்களிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது

‘தேவாரத் திருப்பதிகங்களுக்குப் பண் வகுத்த காலத்து மரபும், அக்காலத் திற்கு அணித்தாக வாழ்ந்த சங்கீதரத்நாகர நூலாசிரியராகிய சார்ங்கதேவர் கைக் கொண்ட மரபும், மேலே சேக்கிழார் சுவாமிகளும் பரிமேலழகருங் கைக்கொண்ட தென யாம் காட்டிய இடைக்காலத்து மரபே யாம்’ எனப் பண்ணியல், 7 ஆம் பிரி வினு னுரைத்தாம்.

‘கூறிய பட்டடைக் குரலாங் கோடிப்பாலையினிற்றுத்தி’ எனச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் ஆனாய நாயனார் புராணத்தினுட் டந்த முடிபினை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சார்ங்கதேவா குறிப்பிடும் மூாசசனைகளும் அவற்றின் விகற்பங்களும் எவ்வெம் மேளங்களுக்கு ஒப்பாயின என்பதனை ஆராய்ந் தறிதல் கூடும்

இடைக்காலத்திலே சுருதிக் கணக்கில் ஏற்பட்ட வேறுபாடு தனியாக ஆராய் தற்குரிய தாதலின், அதனை ஒழிப்பிலிற் கூறுவது பொருத்தமாகு மென நிறுத்திக் கொண்டு, முதனரமபு (கரஹஸவரங்)களை இடமாற்றுதலினாலே யெய்தும் இசை விகற்பங்களை இசை வீடு (சுவரஸ்தானம்) நிலைகளமாக ஆராயந்துணர்வாம்.

‘தொண்டுபடு திவவின் முண்டக நலயாழ்’ என ஆசிரியமாலையினுட் குறிக்கப் பட்ட ஒன்பது நரம்பிணையுடைய இசைக்கருவி, குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு

தேவாரவியல்

பொறிக்கப்பட்ட காலத்திலே வழக்கிலிருந்த தென்பதற்கு, அக்கல்வெட்டே சான்று பகருகின்றது. இக்கருவியிலே அந்தரகாந்தாரமும், காகலிநிஷாதமும் அந்தரங்களாக நின்றன வென்பதும் கல்வெட்டினால் அறியப்படுகின்றது.

இராகங்களுக்கு இலக்கணங் கூறுமிடங்களிலே, சார்ங்கதேவர், 'காகலீ கலித்', 'காகலீ அந்தரராஜித்', 'காகலீ அந்தரசம்யுக்த' எனக் குறிப்பிடும் மரபினை நோக்கு மிடத்து, ஏழாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு மரபு பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலும் நிலைபெற்றிருந்ததெனக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

பண்டையோர் கண்ட பாலைகள் நிலைபெற்ற இசையுருவங்க ளாதலின், முத னரம்பு வேறுபடுமிடத்தும் இசை வேறுபடா நீர்மைய வென்பதை இந்நூலினுள்ளே பலவிடத்தும் காட்டினும் இடைக்காலத்து மூர்ச்சனைகள் முதலில் நிற்கும் சுவரத் தினு லெய்திய பெயரினை யுடையன வாதலின், 'காகலீ அந்தர சம்யுக்த'த்தினாலே இசை வேறுபடுமிடத்தும் பெயர் வேறுபடா நீர்மைய இக்குறிப்புகளை உளங் கொண்டு சார்ங்கதேவ ருரைத்த மூர்ச்சனைகளை ஆராயப் புகுவாம். இக்காலத்து வழக்கினோடு ஒப்புநோக்குதற்பொருட்டுச், சமனதானத்திலே,

ச ர ரி க கி ம மி ப த தி ந னி
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

என எண்ணிட்டுக் கணக்கியற்றுவாம் மேற்றானத்திலே இவ் விசை வீடுகள், 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 என எண்பெற்று நிற்பன

'முண்டக நலயாழ' என ஆசிரியமாலை உரைத்த கருவியினைச், சொறசுருக்க மும் பொருட்பொருத்தமும் நோக்கி, 'முளரியாழ்' என வழங்குவாம்.

முளரியாழின் நரம்புகள ஏழும் கரஹரப்பிரியா மேளமாக நிலைபெறுதலின், 0 2 3 5 7 9 10 என எண்பெற்று நிற்பன இந்நிரலினை வைத்து, முதனரம்பினை மாற்றுதலினால் எயதும மூர்ச்சனை யுருவங்களை ஆராய்வாம்.

ச முதல்	0	2	3	5	7	9	10	12=0	2	3	5	7	9	10	12
ரி ,,	2	3	5	7	9	10	12	14=0	1	3	5	7	8	10	12
க ,,	3	5	7	9	10	12	14	15=0	2	4	6	7	9	11	12
ம ,,	5	7	9	10	12	14	15	17=0	2	4	5	7	9	10	12
ப ,,	7	9	10	12	14	15	17	19=0	2	3	5	7	8	10	12
த ,,	9	10	12	14	15	17	19	21=0	1	3	5	6	8	10	12
நி ,,	10	12	14	15	17	19	21	22=0	2	4	5	7	9	11	12

மேலே தந்த எண்கள குறித்த இசை நரம்புகளை எழுதி, அவற்றினு லெய்தும் மேளங்களையும் குறிப்பிடுவாம்.

ச ரி க ம ப தி ந ச = ரி க ம ப தி ந கரஹரப்பிரியா
ரி க ம ப தி ந ச ரி = ர க ம ப த ந ஹநுமத்தோடி
க ம ப தி ந ச ரி க = ரி'கி மி ப தி நி மேசகல்யாணி

யாழ் நூல்

மப தி ந ச ரி க ம	=	நி கி ம ப தி ந	ஹரிகாம்போதி
ப தி ந ச ரி க ம ப	=	நி க ம ப த ந	நடபைரவி
தி ந ச ரி க ம ப தி	=	ர க ம மி த ந	சுத்ததோடி
ந ச ரி க ம ப தி ந	=	நி கி ம ப தி நி	தீரசங்கராபரணம்

காந்தார, நிஷாத ஸ்தானங்களில், முறையே, 'அந்தரமும் காகலியும்' வந்தால் கரஹரப்பிரியா தீரசங்கராபரணமாகும் எல்லா மூர்ச்சனைகளும் எவ்வாறு வேறு படுவன வென்பதைப் பின்வரும் அட்டவணையுட் காண்க.

ச ரி கி ம ப தி நி ச	=	நி கி ம ப தி நி	தீரசங்கராபரணம்
நி கி ம ப தி நி ச ரி	=	நி க ம ப தி ந	கரஹரப்பிரியா
கி ம ப தி நி ச ரி கி	=	ர க ம ப த ந	ஹநுமத்தோடி
ம ப தி நி ச ரி கி ம	=	நி கி மி ப தி நி	மேசகல்யாணி
ப தி நி ச ரி கி ம ப	=	நி கி ம ப தி ந	ஹரிகாம்போதி
தி நி ச ரி கி ம ப தி	=	நி க ம ப த ந	நடபைரவி
நி ச ரி கி ம ப தி நி	=	ர க ம மி த ந	சுத்ததோடி

என நின்றலின், அவரோகணக் கிரமத்தில் சார்ங்கதேவர் கொண்ட மூர்ச்சனைகள் பின்வருமாறு அமைவன

முதல் நரம்பு	ஷட்ஜககிராம மூர்ச்சனை	சுத்த உருவம்	காகலியந்தரங்கூடிய உருவம்
ச	உத்தரமந்திரா	கரஹரப்பிரியா	தீரசங்கராபரணம்
நி	ரஜநீ	தீரசங்கராபரணம்	சுத்ததோடி
த	உத்தராயதா	சுத்ததோடி	நடபைரவி
ப	சுத்த ஷட்ஜா	நடபைரவி	ஹரிகாம்போதி
ம	மதஸரீருதா	ஹரிகாம்போதி	மேசகலயாணி
க	அஸ்வகராந்தா	மேசகலயாணி	ஹநுமத்தோடி
ரி	அபிருதகதா	ஹநுமத்தோடி	கரஹரப்பிரியா

இடைக்காலத்தி லிருந்த நூலாசிரியர்கள் கைகொண்ட ஷட்ஜ மத்திமக கிராம மூர்ச்சனைகளின் உருவத்தினை அவைதமது அசைவெண் விகிதங்களைக்கொண்டு அறி தல் கூடும். பண்டையோர் கொண்ட சுருதிக கணக்கினின்றும் வேறுபட்டு, $\frac{1}{9}$ என் னும் அசைவெண் விகிதத்தை 3 சுருதி யெனவும், $\frac{1}{6}$ என்னும் அசைவெண் விகி தத்தை 2 சுருதி யெனவும் இடைக்காலத்தார் கொண்டனர். $\frac{3}{8}$ பண்டையோர் கொண்டதுபோலவே 4 சுருதி யெனக் கொள்ளப்பட்டது.

தேவாரவியல்

ஷட்ஜக்கிராமம், ச ரி க ம ப த நி, முறையே, 4 3 2 4 4 3 2 என்னும் சுருதி களைக்கொண்டு நடப்பதாதலின், நிஷாதம் முதலாகிய மூர்ச்சனையினது மதிப்பினைக் காண்பதற்கு, நிஷாதத்தில் 1 இனை வைத்து, $1 \frac{9}{8} \frac{10}{8} \frac{16}{8} \frac{9}{8} \frac{9}{8} \frac{10}{8} \frac{16}{8}$ எனச் ச ரி க ம ப த நியின் அசைவெண் விகிதங்களை நிறுத்தியபின், தொடர்ந்து பெருக்கி யெழுது தல்வேண்டும் அவ்வாறு எழுதுமிடத்து, நிஷாதம் முதலாக, $1 \frac{9}{8} \frac{5}{4} \frac{4}{3} \frac{3}{2} \frac{16}{8} \frac{15}{8} 2$ எனத் தீரசங்கராபரணத்தின் உருவம் வந்தெய்தும் பிறவும் இம்முறையாகவே கணிக்கப் படுவ.

இனி, மத்திமக்கிராம மூர்ச்சனைகளை ஆராய்வாம். ஷட்ஜக்கிராமத்திலே பஞ் சமம் பெற்ற 4 சுருதிகளில் 1 சுருதியைத் தைவதத்திற்குக் கொடுத்தலினாலே, மத்தி மக்கிராமம் தோன்றும் எனபது விதியாதலின், ச ரி க ம ப த நி, முறையே, 4 3 2 4 3 4 2 என்னும் சுருதிகளைப் பெறுவ இடைக்காலத்தார் கொள்கையின்படி, இவை, முறையே, $\frac{9}{8} \frac{10}{8} \frac{16}{8} \frac{9}{8} \frac{10}{8} \frac{9}{8} \frac{16}{8}$ என்னும் அசைவெண் விகிதங்களைப் பெற்று நின்றன வாதலின், நிஷாதம் முதலாகிய மூர்ச்சனையின் உருவத்தினைக் காண்பதற்கு, முன் போலவே, நிஷாதத்தில் 1 இனை வைத்து, ச ரி க ம ப த நியின் அசைவெண் வக்தங் களை நிரலாக வைத்துத், தொடர்ந்து பெருக்கி எழுதுதல்வேண்டும் அவ்வாறு பெருக்கி யெழுது, $1 \frac{9}{8} \frac{5}{4} \frac{4}{3} \frac{3}{2} \frac{5}{3} \frac{15}{8} 2$ என மீட்டும் தீரசங்கராபரண உருவமே வந் தெய்துகிறது. அங்ஙனமாயினும், ஷட்ஜக்கிராமத்திலே, தீரசங்கராபரண மேளத் திலே, $\frac{7}{4}$ என நின்ற சதுசுருதிதைவதம் இங்கு $\frac{5}{3}$ என நின்றது இவ்வாறே ஏனைய மூர்ச்சனைகளையும் கணித்து, மத்திமம் முதலாக அவரோகணத் தொடர்பில் நிறுத்து வாம்.

ம ப தி ந ச ரி க ம	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{16}{9}$	2	ஹரிகாம்போதி
க ம ப தி ந ச ரி க	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{15}{8}$	2	மேசகல்யாணி
ரி க ம ப தி ந ச ரி	1	$\frac{16}{15}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{9}{8}$	2	ஹநுமத்தோடி
ச ரி க ம ப தி ந ச	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{40}{27}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{16}{9}$	2	கரஹரப்பிரியா
ந ச ரி க ம ப தி ந	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2	தீரசங்கராபரணம்
தி ந ச ரி க ம ப தி	1	$\frac{16}{15}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{64}{45}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{16}{9}$	2	சுத்ததோடி
ப தி ந ச ரி க ம ப	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{9}{8}$	2	நடபைரவி

இவற்றில, கரஹரப்பிரியா மேளத்திலே யுள்ள கைசிகிநிஷாதம் காகலிநிஷாத மாகுமிடத்துச், ச-முதலாகிய நிரல் 'கௌரிமனோகரி' மேளமாகும்; ரி-முதல் 'நாட கப்பிரியா' ஆகும், ம-முதல் 'வாசஸ்பதி' ஆகும், ப-முதல் 'சாருகேசி' ஆகும். இவை இவ்வாறுதலை, ஒழிபியலிலே, 'எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தாக்களின் மூர்ச்சனை கள்' என்னும் பிரிவினுட் காண்க.

சார்ங்கதேவா தரும் மூர்ச்சனைகளின் பெயரையும், அவை சுத்த உருவில் எய்தும் மேளங்களையும், 'காகலீ'யோடு கூடி நிறகுங்கால எய்தும் மேளங்களையும்

யாழ் நூல்

அட்டவணைப்படுத்திக் காட்டுவாம்

முதல் நாமபு	மததிமக்கிராம மூாச்சனை	சுதத உருவம்	'காகலீ' கூடிய உருவம்
ம	சௌவீரி	ஹரிகாம்போதி	வாசஸபதி (64)
க	ஹாரிணஸ்வா	மேசகலயாணி	ரி கி மி த தி நி
ரி	கலோபநதா	ஹநுமத்தோடி	நாடகப்பிரியா (10)
ச	சுத்தமதயா	கரஹரப்பிரியா	கௌரிமனோகரி (23)
நி	மாரீ	தீரசங்கராபரணம்	ர க கி மி த ந
த	பௌரவி	சுதத தோடி	ரி க ம மி த ந
ப	ஹ்ருஷ்யகா	நடபைரவி	சாருகேசி (26)

இரு கிராமங்களுக்கும் உரியவாகச் சார்ங்கதேவர் (i) சுத்த உருவம் (ii) காகலீ யோடு கூடிய உருவம் (iii) அந்தரத்தோடு கூடிய உருவம் (iv) காகலியந்தரத்தோடு கூடிய உருவம் என நால்வேறு உருவம் கற்பித்தார்

(i), (ii), (iv) மேலே காட்டப்பட்டன. அவைதமமை இரு கிராமங்களுக்கும் பொதுவாகக் கொள்க (iii) அந்தரத்தோடு கூடிய நிலையில் இரு கிராமங்களும் பெறுகின்ற மேளங்களைக் கீழேயுள்ள அட்டவணையிற் காண்க.

முதல் நாமபு	மததிமக்கிராம மூாச்சனை	ஷட்ஜக்கிராம மூாச்சனை	அந்தரத்தோடுகூடிய உருவம்
ச	சுததமதயா	உததராமநதிரா	ஹரிகாமபோதி
நி	மாரீ	ரஜநீ	மேசகலயாணி
த	பௌரவி	உததராயதா	ஹநுமத்தோடி
ப	ஹ்ருஷ்யகா	சுததஷட்ஜா	கரஹரப்பிரியா
ம	சௌவீரி	மதஸரீகிருதா	தீரசங்கராபரணம்
க	ஹாரிணஸ்வா	அஸ்வககிராநதா	சுதத தோடி
ரி	கலோபநதா	அபிருதகதா	நடபைரவி

தேவாரவியல்

இங்குக் குறிப்பிட்ட மூர்ச்சனைகள் கருவியாக ஆசிரியர் 18 ஜாதி ராகங்களைக் கூறுகிறார். ஈற்றிலே அவைதமக்குரிய இலக்கணங்களைத் தொகுத்துத் தருகின்றார். அவர் தொகுத்தவற்றைச் சுருக்கமாகத் தருகின்றும். விரிந்த இலக்கணங்களை நூலிற கண்டு தெளிந்துகொள்க.

ஜாதிராகங்கள்

எண்	பெயர்	அம்சம்	நயாசம்	அபநயாசம்	மூர்ச்சனை
1	ஷாட்ஜி	ச க ம ப த	ச	க ப	உத்தராயதா
2	ஆர்ஷபி	ரி த நி	ரி	ரி த நி	சுத்தஷட்ஜா
3	காந்தாரி	ச க ம ப நி	க	ச ப	பௌரவி
4	மதயமா	ச ரி ம ப த	ம	ச ரி ம ப த	கலோபநதா
5	பஞ்சமி	ரி ப	ப	ரி ப நி	கலோபநதா
6	தைவதி	ரி த	த	ரி ம த	அபிருதகதா
7	நைஷாதி	ச க நி	நி	ச க நி	அபிருதகதா
8	ஷட்ஜகைசிகி	ச க ப	க	ச ப நி
9	ஷட்ஜோதிசயவா	ச ம த நி	ம	ச த	அஸ்வக்ரநதா
10	ஷட்ஜமத்யமா	ச ரி க ம ப த நி	ச ம	ச ரி க ம ப த நி	மதஸ்ரீகிருதா
11	காந்தாரோதிசயவா	ச ம	ம	ச த	பௌரவி
12	ரக்தகாந்தாரி	ச க ம ப நி	க	க	கலோபநதா
13	கைசிகி	ச க ம ப த நி	க ப நி	ச க ம ப த நி	ஹாரிணஸ்வா
14	மதயமோதிசயவா	ப	ம	ச த	ஸௌவீர்
15	கார்மாவீ	ரி ப த நி	ப	ரி ப த நி	சுததமத்யபா
16	காந்தாரபஞ்சமி	ப	க	ரி ப	ஹாரிணஸ்வா
17	ஆரதரி	ரி க ப நி	க	ரி க ப நி	ஸௌவீர்
18	நந்தயந்தி	ப	க	ம ப	ஹாரிணஸ்வா

இனி, தேவாரப் பண்கள் சிலவற்றின் உருவங்களை ஆராய்ந்தறிய முயல்வாம். முதலிலே, இந்தளப் பண்ணினை எடுத்துக்கொள்வாம்

இந்தளம் (வடுகு)

இப்பண், இரண்டாந் திருமுறையில், 1 முதல் 39 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், நான்காந் திருமுறையில், 16 முதல் 18 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாந் திருமுறையில், 1 முதல் 12 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது மருதப் பெரும்பண்ணின் வடுகு என்னுந் திறத்தின் அகநிலையாகிப், பண்வரிசையில் 73 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

ஹிந்தோளகம் என்னும் ராகமானது, தைவதி, ஆர்ஷபி என்னும் ஜாதி ராகங்களிலே தோற்றியதும், ரிஷப, தைவதங்கள் வர்ஜியமாகியதும், முதல் (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாசம்), கிழமை (அம்சம்) என்னும் மூன்றும் ஷட்ஜ சுவரமாக வருவதும், சுத்தமத்யா என்னும் மூர்ச்சனையைக் கொண்டதும், பெருமிதம், மருட்கை, வெகுளி என்னும் சுவைகளை யுடையதும், இளவேனிற் காலத்ததும், மகரக்கொடியோனை

அதி தேவதையாகக் கொண்டதும் ஆம் எனச் சங்கீதரத்தினாகரத்துள இதன் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. இதற்குரிய அலங்காரமும், வேறுபல குறிப்புகளும் தரப்பட்டன வெனினும், விரிவஞ்சிக் கூறுது விடுகின்றும் பெருக ஆராய விரும்பினோ நூலிற கண்டு தெளிநதுகொள்ளலாம்.

இதற்குரிய ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி என்னுாரிவை கீழே தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள், ஆக்ஷிப்திகா என்னும் ஆளத்தியானது, பாடலொன்றினுக்கு இயைந்த சுவர அமைதியாக, எட்டெழுத்துக் கொண்ட கலைகள் எட்டாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது [கலையினிலககணமும் பிறவும், ஒழிபியலிலே, 'குடுமியாமலைக் கல வெட்டு' என்னும் பிரிவினுள்ளே தரப்படும்.]

சுத்தமத்தியா மூர்ச்சனைக்கு ஒப்பான கரஹரப்பிரியா மேளமானது, ஷட்ஜம், சதுசுருதிரிஷபம் சாதாரணகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், பஞ்சமம், சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம் என நின்றதாதலின், இதனுருவத்தை 'ரி க ம ப தி ந' எனக் கொண்டாம். ரிஷப, தைவதங்கள் வாஜியமாகிய ஹிந்தோளாக ராகத்தின் உருவம் 'க ம ப ந' ஆகும்.

வடநாட்டார், இக்காலத்திலே, ஹிந்தோளம் என வழங்கும் ராகம், மேசு கல்யாணி மேளத்தி லுதிததுப், பஞ்சம, ரிஷப வர்ஜியமாய், 'கி மி தி நி' என்னும் உருவம் பெற்றுநிற்கும் வேங்கடமகி கூறிய ஹிந்தோள ராகமானது, நடபைரவீ மேளத்தில் உதிததுப், பஞ்சம ரிஷப வர்ஜியமாய், 'க ம த ந' என்னும் உருப்பெற்று நிற்கும். இம்முன்றினுள்ளும், காலத்தால் முற்பட்ட சங்கீதரத்தினாகரம் கூறும் ஹிந்தோளகத்தையே, தேவாரத்தில் வரும் இந்தளப் பண்ணின் உருவமாகக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும். காலத்திலே பெயர்கள் திரிபுபட்டு, ஒன்று மற்றொன்றாக நிற்பதற்கு, இஃது ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்தளப் பண்ணின் உருவ மென நாம் மேலே ஆராயந்து கண்ட 'க ம ப ந', இக்காலத்தில என்ன இராகத்திற்கு உரியது என்பதை ஆராய்வோமாக. சதுர தண்டிப்பிரகாசிகை அநுபந்தத்தில, இருபத்திரண்டாம் மேளத்தின்கீழ், 'ரிஷப தைவத வாஜிதமா யுள்ள சுத்ததந்யாசி என்பது காலையில பாடப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது அது ஷட்ஜக்ரஹமுடைய தென்றும், ஓளடுவ மென்றும் சொல்லவுமபடுகிறது' எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலினாலே, தேவாரத்தி லுள்ள இந்தளப் பண்ணினை இக்காலத்துச் சுத்ததந்யாசி ராகத்திற்பாடுதல் பொருத்தமாகும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இப்பண்ணுக்கு இலக்கணங் கூறியவிடத்துச், சார்ங்கதேவர் 'காகலீகலித்' எனக் குறிப்பிட்டாரேனும், 'க ம ப நி' என்னும் உருவம் நூற்றுமூன்று எனப் பண்டையோர் கண்ட பண்களுள் வாராமையின், கைசிகிநிஷாதம் கொள்வது இன்றியமையாத தாயிற்று

மேலும், இப்பண் மருதப் பெரும்பண்ணின் அகநிலையாதலின், இடைக் காலத்து இசைமரபுக் கியைய, ஆசிரியா பரிமேலழகர் பதினோராம் பரிபாடல் உரையிற் கூறியாங்கு, அரும்பாலை (தீரசங்கராபரண மேளம்) கொள்ளுதல்வேண்டும். பண்ணியல் உாஎ ஆம் பக்கத்திலே யுள்ள அட்டவணை இதனைத் தெளிவுபடுத்தும். 'காகலீயந்தரசம்யுக்தம்' ஆகுமிடத்துத் தீரசங்கராபரணம் கொள்ளுதற் குரியது. அவ்வாறு கொள்ளின், இந்தளப் பண்ணி னுருவம் 'கி ம ப நி' ஆகும். வடநாட்டில் வழங்கும் 'தெலுங்க' என்னும் இராகம் இவ்வுருவினது. 36 ஆம் மேளத்திற் பிறந்த 'கம்பீரநாட்' என்னும் இராகமும் இவ்வுருவினது

சங்கீதரத்தினாகரத்திலே ஹிந்தோளகததுக்குக் கூறியிருக்கின்ற ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி என்னு மிவற்றை நூலில உள்ளபடியே தமிழிற் பெயர்த்து எழுது கின்றும் இசைவாணர் முறையறிநது பயன்படுத்திக் கொள்வார்களாக .

சாநீபாபகாகாகபாபசாகீ சாசாசாசா காமாபாபநீநீ காகபபாபநீசா |
சநீமாகாகபாப நீசநீசநீகசா | பநீசாமபநீ சகாசாசாமா மகக சசநி கசாசநீசநீ
பபசமமாமகசநிசாசகாமமா பாபநீசா மநீமகாமபாபநீசநீ சநி கசா பநி சாகாநீ
சா காசாசம் கமா கசா சநிசநி நிபாபமகாமா | சசககமமபபாநிநிசநிமகா
கபாபநிசா | காசகசநீசநீ சாகா மம கம மக மகமப மகாபாப சகாசாமா
மகம மநீபா பாபமமகாகசகபாபநீ நிசநீ சச | நீபா மாகாகமா மாபநீ சா |
சநி மகா கபாபநீ சாகாசமசநீசநீ ச | நி சசநீ சா சாசாகசாசநீ சாசசகமசகபமா
கபாபச ககமகநீ பாபமம கா | கசசமககபா மமநீபபசநிநிமகாபாபநீ சாகாசகசநீ
சநீ ச(ஷட்ஜ) சசா | பாபாநீ சாசபபநீ பநிபாபநீ சாசாபபநி பநீ பநீ சகாசம
மகசகசநீசநீ பநீ மகமகாசாசநீ | பநீ பமதம கமா கச கசாநிசநீபநீ பமகமகாமா |
மகமக சாகாசச நிநி பபமம கமபநீநிபம | காமமபநீநி பமகாமமபநீ சசநி-
மகாசசகாசகாமபநீபாபநீ மகாகபநீ சநீசநீகசாநீ சாபநீமபாகமமகாகசசசநீ
சா(ஷட்ஜ)சசசகசச | மகாமகமமகநீ பாபாபச நிநிகசா | சசமா(காநதார)
பா(பஞ்சம) பபநிநி காகச மசநீ சநீசா(ஷட்ஜ) சசகசசமகமா சச கா | நிநி
சபாநீ மமாபகமா சசசகசசகசகம பாபசநீ மகாகபாபநீ சாகாசகாசநிசநீசா(பஞ்
சம) பபநிபநி பாபநி சசநி சசபாபநீ பகநீககபாபநீ ம்ம்ம் | கககநிநிபபபநிநிநி
சச | பாககம சசகசகசகமபநிபச நிமகாகாபாபநி சாசாசசமகசகசநீநீ சா |.

இது ஆலாபம்

சகாபமகாபா(பஞ்சம), (ஷட்ஜ) சமாகசாகநீநிபாநி பபககபமககாக்கா(ஷட்ஜ)
சசகாகம பாதமம(பஞ்சம) பாநிநி சநிசா ச | நிநிநிசாசாசநிசாசாநிகபாநீ |
சாசாசாசசநி சச நிமகககச சசநிசகமநிசநி நிபநீநிபாநீபபககபகம்மா காக(ஷட்ஜ)
சச்ச்சம்பம | பாநிசநிமா | மாமா(பஞ்சம) நிசநிநி சநி சசா | சசநிசசநீ | பநி
பாபபநி சநி சசசச பபபபநீ | நீமம நிபநிப பகசக கமகாமாச சநிமம கமகாபப
கமகாநீக்கா(ஷட்ஜ) சசமக மகாகமகாகமகாகமசசக சநிசநீ பாகபாகம்மாசசக-
பாபச(ஷட்ஜ) சசக்க மமபபநிநி சநீசசககசகநிசாசா |. இது கரணம்.

சா	சா	மா	கா	சா	கா	மா	பா	1
பம	கா	சா	சா	சா	கா	மா	மா	2
நீ	சா	பா	நீ	பா	நீ	மா	பா	3
நீ	சா	சா	சா	சா	கா	சப	நீ	4
நீ	நீ	சா	கா	சா	நீ	பா	பா	5
பம	கா	சா	சா	கம	கா	மா	பா	6
நீ	சா	பா	நீ	பா	நீ	கா	பா	7
நிச	நிச	சா	கா	சா	சா	சா	சா	8

இது ஆளத்தி.

[ஆலாபத்திலும், கரணத்திலும், அடைப்பினுள் எழுதப்பட்டிருக்கிற சுவரப் பெயர்கள், அவ்வவ்விடத்திலே ஏட்டிற் சிதைவுற்ற சுவரங்கள் இவையா யிருக்கலா மெனப் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிட்டன என எண்ணவேண்டியிருக்கிறது]

காந்தாரபஞ்சமம்.

இப்பண், மூன்றாம் திருமுறையில், 1 முதல் 23 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், நான்காம் திருமுறையில், 10 ஆம், 11 ஆம் பதிகங்களிலும், ஏழாம் திருமுறையில், 77 ஆம் பதிகத்திலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது, மருதப் பெரும்பண்ணின் வடுகு என்னுந் திறத்தின் பெருகியலாய்ப், பண் வரிசையில் 76 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

காந்தாரபஞ்சமம் என்னும் இராகமானது, காந்தாரி, ரக்தகாந்தாரி என்னும் ஜாதிராகங்களிலே தோற்றியதும், காந்தார சுவரத்தினை முதல் (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாஸம்), கிழமை (அம்சம்) ஆகப்பெற்றதும், இராகுவை அதிதேவதையாகக் கொண்டதும், காகலி சேரப்பெற்றதும், ஹாரிணஸ்வா எனப் பெயரிய மூர்ச்சனை யினை யுடையதும், நகை, மருட்கை, அவலம் என்னும் சுவைகளோடு பொருந்தியது மெனச், சங்கீதரத்தினாகரம் இதன் இலக்கணத்தைத் தருகின்றது. இடைக்காலத்து மரபின்படி, மருதப் பெரும்பண்ணின் பெருகியல் மேறசெம்பாலை (மேசகல்யாணி) ஆகுமென இந்நூல் உாஎ ஆம் பக்கத்திற காட்டினு மாதலின், இப்பண்ணுக்கு ஹாரி ணஸ்வா மூர்ச்சனையின் சுத்த உருவத்தைக் கொள்வதே பொருத்தமாகும்

இதன் ஆளத்தியினை ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து, 64 சுவரங்களில், 32 காந் தார சுவர மாதலின், அது கிழமையாயிற்று எனவும், ச, ம, ப, நி என்னும் சுவரங்கள் நான்கும் நிறையாய் (பகுத்வமாய்) நின்றன எனவும், ரிஷப, தைவதங்கள் வாரா தொழிந்தன எனவும் காண்கின்றோம் க ம ப த நி ச ரி க என்னும் நிரலில், ரிஷப, தைவதங்கள் வர்ஜியமாதல், ச ரி க ம ப த நி ச என்னும் நிரலில் நிஷாத மத்திமங்கள்

தேவாரவியல்

வர்ஜியமாத லாகும். ஹாரிணஸ்வா என்னும் மூர்ச்சனை மேசகல்யாணியா மாதலின், அதன் உருவத்தை 'ரி கி மி ப தி நி' எனக் கொள்ளலாம். நி, மி என்னும் சுவரங்கள் நீங்க, எஞ்சி நிற்பது 'ரி கி ப தி'. இதுவே காந்தாரபஞ்சமத்தின் உருவம். இக்கால வழக்கிலே இவ்வுருவ முடையது 'மோகனம்' என்னும் இராகமாகும். இவ்வாறு ஒப்புமை கூறலா மெனினும், காந்தாரபஞ்சமத்திற்கு இங்குக் கூறிய முதல், முடிவு, நிறை, குறை, கிழமை என்பவற்றை யோர்ந்து நோக்கிச், சமன்காந்தாரம் முதல் உச்சகாந்தாரம் வரையும் நின்ற சுவரங்களில் ரி, த வர்ஜியமாகச், சங்கீத ரத்தினாகர மரபினைப் பின்பற்றிப் பாடுதல் நலமாகும். இடைக்காலத்தார் கரஹரப் பிரியா மேளத்தை முதல் மேளமாகக் கொண்டார்க ளாதலினாலே, ஷட்ஜம், சதுசுருதிரிஷபம், சாதாரணகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், பஞ்சமம், சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம், ஷட்ஜம் என எடுத்துப், பின்பு, அந்நிரலிலே, சாதாரணகாந்தாரம் முதல் சாதாரணகாந்தாரம் வரையு மிசைக்க, மேசகல்யாணி மேளமாகும். ரிஷப, தைவதங்களை நீக்கக், காந்தாரபஞ்சமத்தின் உருவாகும்.

கா சா சா நி சநி ச கம கா கா | பாமா கா சா சா நி சநி ச சமம
கா காரீ தாரீ சா நீதா பாரீ மா பா மா | கா ச நி ச நி சக மகா.

இது ஆலாபம்.

கமமக நிகமாபபப நிமமபாமப பா பாரீ நி மதா மம தம மமா கா கா
கம மம காமா (ஷட்ஜ) சநி ச ச க க மக மம | மகாகாரீ கா நீ ச சநீ பாரீ
நீ மப மா கம பா பக மம க் நிதநி சம பபப மம | கா ச கநி மசா சா
சா கம தப தம மமா தா நீ பநீ நி ம மப நி மகா (ஷட்ஜ) ச நி சா சா சம
கபகம மமகா,

இது கரணம்.

மற்றொரு வகையாக— காகாரீ சநீ சபநீசகாகா (பஞ்சம) சகா மமக
பாதாநி தாநி ச பநி நித நிதபாபமகாகா மசாசசாம கம கமதகம கா காதரீ
சநிபநி சகாபமபசகாகா.

இது ஆலாபம்.

மகாரீரி சசநி நிசசகாகாக மமககமமச கசகா கமமகமநி தததநி மத
மமாபபதநி நீதா (பஞ்சம) பா மமபா மம நிதசாம மமபா மபபமமா மா சா
சச சசகாகா.

இது கரணம்.

சா	நீ	சா	கா	சா	கா	கா	கா	1
மா	பா	மா	பா	கா	கா	கா	கா	2
கா	பா	சா	கா	கா	கா	கா	கநி	3
நீ	பா	மா	பம	கா	கா	கா	கா	4
கா	கா	கா	கநி	நீ	நீ	நீ	நிச	5
நீ	பா	மா	பம	கா	கா	கா	கா	6
மா	பா	சா	கா	கா	கா	மா	கநி	7
நீ	பா	மா	பம	கா	கா	கா	கா	8

இது ஆளத்தி.

நட்டராகம்.

இப்பண், இரண்டாம் திருமுறையில், 97 முதல் 112 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாம் திருமுறையில், 17 முதல் 30 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அரற்று என்னும் திறத்தின் புறநிலையாய்ப், பண் வரிசையில் 62 என்னும் எண் பெற்றது.

நர்த என்னும் இராகமானது மதயமா, பஞ்சமி என்னும் ஜாதிராகங்களிலே பிறந்ததும், பஞ்சமத்தைக் கிழமை (அம்சம்), முதல் (க்ரஹம்) ஆகவும், மத்திமத்தை முடிவு (ந்யாஸம்) ஆகவும் பெற்றதும், காகலீயோடு கூடியதும், பஞ்சமம் முதலாகிய மூர்ச்சனையினை யுடையதும், நகை, உவகை யென்னும் சுவைகளோடு பொருந்தியதும், துர்க்கா சக்தியை அதிதேவதையாகக் கொண்டதும் எனச் சங்கீதரத்தினாகரம் இதன் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது இதன் ஆளத்தியினை நோக்கும்போது, ரிஷபம் முற்றிலும் வாராதொழியத், தைவதம் 64 இல் 2 ஆக நிற்கிறது. ஆதலின், ரிஷப தைவதங்கள் வாஜியம் எனக் கொள்ளலாம். நிஷாதம் 64 இல் 5 ஆதலின், அல்பமாய் (குறையாய்) நின்றதெனக் கொள்ளலாம் சூத்திரத்தினுள்ளே 'க அல்ப' என்றிருப்பது 'நி அல்ப' என்றிருக்கவேண்டு மெனத் தெரிகிறது. 'காகலீயுத்த' எனச் சார்ங்கதேவர் கூறினாரேனும், குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் புறநிலைக்கு இயையச் சுத்தஷட்ஜா மூர்ச்சனையின சுத்த உருவத்தையே கொள்வாம்.

பஞ்சமம் முதலாகிய சுத்தஷட்ஜா என்னும் மூர்ச்சனையானது நடபைரவி மேளமாகும். பஞ்சமம் ஆதாரசுருதியாக நிறகப், பஞ்சமம், சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம், ஷட்ஜம், சதுசுருதிரிஷபம், சாதாரணகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், பஞ்சமம் என எடுக்க நடபைரவி மேளமாகும். இந்நிரலிலே, தைவத, ரிஷபங்களை நீக்குதல், 'ச ரி க ம ப த நி ச' என்னும் நிரலில் ரிஷப பஞ்சமங்களை நீக்கியதாகும். நமது குறியீட்டின்படி 'நர்த' ராகத்தின் உருவம் 'க ம த ந' ஆகும் சதுரதண்டிப் பிரகாசிகை அநுபந்தத்திலே, 20 ஆம் மேளத்தின் கீழே, 'பஞ்சம ரிஷப வர்ஜிதமும், ஆகவே ஒளடுவமும், ஷட்ஜக்ரஹத்தோடு கூடியதுமான ஹிந்தோள மென்பது அறிஞர்களால் எல்லாக காலத்திலும் பாடப்படுவதாம்' எனக் கூறப்படுதலின், நட்டராகமானது, இக்காலத்திலே, தென்னாட்டில் வழங்கும் இந்நோளத்திறகு ஒப்பான தெனக் காண்கின்றோம் வடநாட்டில் வழங்கும் ஹிந்தோளம் வேறு சங்கீதரத்தினாகரத்துட கூறிய 'ஹிந்தோளகம்' நமது இந்நோளப்பண்ணமென, அப்பண்ணினை ஆராய்ந்தவிடத்துக் காட்டினும் இவ்வாறு ஒப்புமை கூறலா மெனினும், மேலே பஞ்சமம் முதல் பஞ்சமம் ஈருகத் தந்த நிரலினை வைத்துத், தைவதரிஷப வாஜியமாக நட்டராகம் என்னும் பண்ணினைப் பாடுதல் மரபாகும்

பாபசா மகாமாபாபகாமா நீதாபாபமா நீநீ சாசா சாகா சாநி தநீ நீநீ
நி நித தமபத மமகா கசா சம் மகா கநீ நிநி ததப பதமமகாமா.

இது ஆலாபம்.

தேவாரவியல்

பாபமகாபா(பஞ்சம) சசகக் நிநிதாபா(பஞ்சம) நீநீதா (ஷட்ஜ)சநிநித சநீ
தாபா மாபா பமகா கநிநி பதநி கம கம பாமதாமமாமா. இது கரணம்.

மற்றொரு வகையாக— பாமாகம மாபாபக பாபா | பகாபாநீநிதாதா |
நீநீ சர்க்காச்சா ச்தா நீநி நீநீ நிநி மசா ச்ச்ச தாநீநீநி நிநிநி ததநி பபத மாம-
காகசா சமா ககாகரீ நீநீ நித ததநி ப(பஞ்சம) மாமாமாமா

இது ஆலாபம்

பபப மபபப மபப மக சமக மாமகசா | மகா மபாபநீ நிதநி (ஷட்ஜ)
சநி சநி நிதநிதா நிநி தததநி பதபா பபதபாம தாமம கமசா சசமகசா (பஞ்
சம) தமா நீதாபா | ததசா தததத நிபாதா பாமாகா கமசா சாசா கபமா
தநிதா தநி(பஞ்சம) பதப மமமநி தநி மதமம (ஷட்ஜ)சகாமாமா.

இது கரணம்.

பாபா (ஷட்ஜ)சகாமா(பஞ்சம) பாபாபா பதமா(மத்யம) மாமா | மமம
நிதா தத நிதமா பபதமா கமகமா மா (ஷட்ஜ)ச மாபபாதப மாம மநி தநிதக
(ஷட்ஜ)ச் தாநீ நிநி நீதததநி | பாபபத பாமா | க்ா (பஞ்சம)ததம மநிதநி
பத பமாமா காமாமாமா இஃது இரண்டாம் கரணம்.

பா	பா	மா	கா	பா	பா	கா	சா	1
சா	சா	சா	சா	சா	மா	கா	சா	2
கா	மா	பா	மா	கா	மா	மா	மா	3
மா	கா	மா	பா	மா	பா	பா	பா	4
நீ	சா	நீ	சா	சா	சா	சா	சா	5
சா	கா	நீ	தா	பா	பா	பா	பா	6
நீ	சா	நீ	சா	மா	தா	பா	பா	7
மா	பா	கா	கா	மா	மா	மா	மா	8

இது ஆளத்தி

சாதாரி

இப்பண், மூன்றாந் திருமுறையில், 67 முதல் 117 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும்,
நான்காந் திருமுறையில், 9 ஆம் பதிகத்திலும் அமைந்து நின்றது

மேலும், இப்பண்ணானது, முல்லைப் பெரும்பண்ணின் முல்லைத்திறத்தின் புற
நிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 98 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

சட்ஜமத்யமா என்னும் ஜாதிராகததிலிருந்து பிறந்ததும், தாரசட்ஜம் முதல்
(க்ரஹம்), கிழமை (அம்சம்) ஆக வரப்பெற்றதும், மததிமம் முடிவு (ந்யாசம்) ஆக

அமையப்பெற்றதும், நிஷாத கார்தார சுவரங்கள் குறை (அல்பம்) ஆக நிறபதும், சட்ஜம் முதலாகிய மூர்ச்சனையை யுடையதும், பெருமிதம் (வீரம்), வெகுளி (ரௌத் திரம்) என்னும் சுவைகளோடு கூடியதும், கருப்பம் என்னும் நாடகச் சந்தியினுள் வருவதும் எனச் சங்கீதரத்தினாகரம் சாதாரிதா என்னும் இராகத்தின் இலக்கணத் தைத் தருகிறது

கரஹரப்பிரியா மேளத்திலே நிஷாத, கார்தாரங்கள் அல்பமாய் வருதலின், இது அம்மேளத்திற்குரிய ஜன்னியராக மாதல்வேண்டும் 64 இல 2 மாததிரம காந தார சுவரமாதலின், அதனை வாஜியமெனக் கொள்ளுமிடத்து, இது 'தேவமநோஹரி' என்னும் இராகமாகலாம். ஆரோகண அவரோகணங்கள் ச ரி ம ப த நி ச - ச நி த நி ப ம ரி ச என வருவ. ஆதலின், இதனுருவத்தை ரி ம ப தி ந - ந தி ந ப ம ரி என நினைவில் வைக்கலாம்

பாட்டுக்கு உருகுந் தமிழ்ச சொக்கநாதர் கூடலம்பதியிலே, பாணபத்திரா பொருட்டு விறகாளாகி, இசை பரப்பிய ஞான்று பாடிய தகவு நோக்கிப்போலும், இததெய்வ விசை தேவமநோஹரி எனப் பாராட்டப்பட்டது.

இருபத்திரண்டாம் மேளம் வேங்கடமகி காலத்திலே ஸ்ரீராக மேள மென வழங்கப்பட்டது. ஸ்ரீ எனப் பெயரிய திருமகள் 'ஹரிப்பிரியா' ஆதலின், இது ஹரிப்பிரியா மேளமாகிப், பின்பு ஹரப்பிரியா மேளமாகி யிருக்கலாம் மேளத்தின் இலக்கணத்தைக் குறித்தற்குக் 'கர' முதலிற் சேர்க்கப்பட்டது.

முல்லைத்திறத்தின் அகநிலையாகிய முலலைப்பண்ணி நிலக்கணம், சேக்கிழார் சுவரிகளால், ஆனாய நாயனார் புராணத்திலே கூறப்பட்டது 'கூறியபட் டடைக குரலாங் கோடிப்பா லையினிறுத்தி' என்றமையின், ஷட்ஜம் முதல் நரம்பாகிய கர ஹரப்பிரியா மேளத்திலே அகநிலைப்பண்ணும் அமைந்ததென்பது பெறப்படுகின்றது. 'தாரமும் உழையும் கிழமை கொள்' என்றமையால, கார்தார நிஷாதங்கள் பெருகித் தோற்றுதல் பெறப்பட்டது. 'கோடிப்பாலையினிறுத்தி' என்பதற்கு, 'அப்பாலை நிலையே பண்ணு நிலையாக எல்லாச் சுவரங்களும் வரப்பெற்று' எனப் பொருள் கொள்ளின், ஆனாய நாயனார் வேயங்குழலி விசைத்தது கரஹரப்பிரியா ராகமாதல பெறுதும்.

சாதாரிதா எனச் சங்கீதரத்தினாகரங் கூறும் சாதாரிப்பண்ணின் ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி என்பவற்றை யிங்குத் தருவாம்

சாப்ர தா ரீபாபாதாரீ பாதா சாசா பாதாரீதா பாம்மா | ரீபாதாரீ பாதாபாதாபாபா சாசா மாமா | சாகாரீமா | மகரி சாசா சரிக பாதாரீபாதாரீ பாதாபாதாசாசா சாரீகாமாதாபா ரீதாபாரீ தா பா ரீ ரீ.

இது ஆலாபம்.

[ஆலாபத்தின் ஈற்றெழுத்துக்கள் பதிப்பினுள் சீ சீ என நின்றன; இங்கு ரீ, ரீ என எழுதியிருக்கின்றும்.]

தேவாரவியல்

சச பப தத ரிரி பப தச சாம(2) ரிரி பப தநி பப ரிப தச சா சா(2)
தத ம்ம் காரீ மக ரிக மம மகரிக சாசா பாதா நிதப மம. இது கரணம்.

[கரணத்தில் அடைப்பினுள் நிற்கும் (2) என்னும் எண்ணானது பாடிய பகுதியை மீட்டும் ஒரு முறை இசைத்தலைக் குறித்ததெனலாம்.]

சா	சா	தா	நீ	பா	பா	பா	பா
தா	தா	நீ	நீ	ரீ	ரீ	பா	பா
ரீ	பா	பா	பா	தா	நீ	பா	பா
தா	மா	தா	சா	சா	சா	சா	சா
தா	தா	சா	தா	சா	ரீ	கா	சா
ரீ	கா	பா	பா	பா	பா	பா	பா
தா	மா	தா	மா	சா	சா	சா	சா
பா	தா	நித	பா	மா	பா	மா	மா

இது சாதாரிதாவின் ஆளத்தி.

பஞ்சமம் (உறுப்பு)

இப்பண், மூன்றாம் திருமுறையில், 56 முதல் 66 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாம் திருமுறையில், 97 முதல் 100 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது, பாலைப்பெரும்பண்ணின் 'உறுப்பு' என்னுந் திறத் தின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 25 என்னும் எண் பெற்று நின்றது

பஞ்சமம் என்னும் இராகமானது, மத்தியமா, பஞ்சமீ என்னும் ஜாதிராகங் களினின்று தோன்றியதும், காகலீ, அந்தரங்களோடு கூடியதும், பஞ்சம சுவரத்தினை முதல் (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாஸம்), கிழமை (அம்சம்) ஆகப் பெற்றதும், ஹ்ருஷ்யகா எனப் பெயரிய மூர்ச்சனையினை யுடையதும், காமனை யதிதேவதையாகப் பெற்றதும், கிரீஷம ருது என்னும் பெரும்பொழுதிற் குரியதும், உவகை, நகை யென்னும் சுவை களோடு கூடியதும், அவமர்சம் (விளைவு) என்னும் நாடகச் சந்தியுள் வருவதும், எனச் சங்கீதரத்தினாகரம இதன் இலக்கணத்தைத் தருகிறது.

காகலீ அந்தரங்களோடு கூடியவழி, ஹ்ருஷ்யகா என்னும் மூர்ச்சனையானது, இக்காலத்து ஹரிகாம்போதி மேளத்தை நிகாப்பது. ஆளத்தியி லுள்ள 64 சுவரங் களில், 16 ரிஷப சுவரம் ஆதலின், அது கிழமை (அம்சம்) ஆகும். அங்ஙனமாயினும், ப த நி ச ரி க ம ப என்னும் நிரலில் நிற்கும் ரிஷபம், ச ரி க ம ப த நி ச என்னும் நிர லிலே பஞ்சம மாகுதலின், பஞ்சமம் அம்ச சுவரமாக நின்றது எனக் கூறியது

பொருத்தமே யாம். ஆளத்தியில் நிஷாத சுவரம் 3 மாத்திரம் வருதலின், அது வாஜிய மாகும் ப த நி ச ரி க ம ப என்னும் நிரலில் நிற்கும் நிஷாதம், ச ரி க ம ப த நி ச என் னும் நிரலிலே கார்தார மாகும் குடுமியாமலைக் கல்வெட்டை நோக்குவோமெனில், பஞ்சமம் அம்சமாகிய இடத்திலே தைவதமும் குறையாய் நின்றல் காண்பாம். ஆத லின், ஹரிகாம்போதி மேளத்திலே, ஆரோகணத்தில் கார்தார தைவதங்கள் வாஜிய மாகிய ரி ம ப ந-ந தி ப ம க ரி என்னும் ஒளடவ சம்பூரண உருவம் பஞ்சமப் பண் ணுக்கு உரியதெனக் கொள்ளலாம்

இக்காலத்திலே, கரஹரப்பிரியா மேளத்திற் பிறந்து, ஆரோகணத்தில கார தார மத்திம வர்ஜியமாகவும், அவரோகணத்தில ரிஷப வர்ஜியமாகவும் வந்த பஞ்ச மம் (ரி ப தி ந-ந தி ப ம க ந) என்னும் ஒரு ராகம் வழக்கி லுள்ளது 'கி ம மி ப த நி' என்னும் உருவுடைய பஞ்சமப் பெயரிய இராக மொன்று வடநாட்டு வழக்கி லுள்ளது.

சார்ங்கதேவர் பஞ்சமத்திற்குக் கூறிய ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி யெனு மிவை வருமாறு —

பாதா மாதா நீதாபாபா | பதநீரிமபதாமா தநி த பாபாரீகா சாசா மாபமாகா ரீரீ | ரீமாபதா மா பநிதபாபா | சாகா நீதா பப ரீரீமா பாதாமாத நித பாபா. இது ஆலாபம்.

பாபதபத மததநித பாபா | பாபாதநி ரிகபாபா மதநித பாபா பாதநி ரீரீ | கக சச கக ரீரீ ரீரீ மம பப தம தத நிதபா இது கரணம்.

சா	சா	சா	சா	ரீ	ரீ	கா	கா
மா	கா	பம	கா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
மா	சா	சா	சா	ரீ	ரீ	கா	சா
மா	கா	பம	கா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
ரீ	ரீ	மா	மா	பா	பா	தா	மா
மா	தா	சா	சா	நீ	தா	பா	பா
தா	நீ	ரீ	மா	ரீ	மா	பா	பா
தா	மா	தா	நீ	பா	பா	பா	பா

இது ஆளத்தி

ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி ஆகிய இவை மூன்றும் சங்கீதரத்தினாகர மரபுக் கியையப் பஞ்சமம் முதலாகிய நிரலில் அமைந்தன வாதலின், ப தி நி ச ரி கி ம ப எனச் சமன்பஞ்சமம் முதல உச்சபஞ்சமம் வரையும் எடுத்து, நிஷாத கார்தார வர்ஜியமாகப் பாடுதல் நலமாகும் வேங்கடமகியும், சதுர்தண்டிப்பிரகாசிகையிலே, 'பூரண பஞ்சம மென்பது நிஷாத வாஜிதமும், ஆகவே, ஷாடவமும் ஷடஜக்கிரம முடையதுமாம்' (25 ஆம் மேளம்) எனக் காட்டுகின்றார்.

திருமுறைகண்ட புராணத்திலே, 'தூங்கிசைசேர் பஞ்சமம்' எனக் கூறியிருத் தலையும் நோக்குக.

தக்கராகம் (அராகம்)*

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில், 23 முதல 46 வரையு முள்ள பதிகங்களி லும், ஏழாந் திருமுறையில், 13 முதல 16 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது

மேலும், இப்பண்ணானது பாலைப் பெருமபண்ணின் அராக மென்னுந் திறத் தின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 17 எனனும் எண்பெற்று நின்றது

டகக எனனும் இராகமானது, சடஜ மத்தியமா, தைவதீ என்னும் ஜாதி இராகங்களிலே தோன்றியதும், அறப பஞ்சம முடையதும், சட்ஜ சுவரத்தை முதல் (கரஹம்), முடிவு (நயாஸம்), கிழமை (அமசம்) ஆகக் கொண்டதும், காகலீ அந்தரத் தோடு கூடியதும், ஆதய மூர்ச்சனையினைக் கொண்டதும், உருத்திரருக்குப் பிரியமான தும், வாஷ ருது என்னும் பெருமபொழுதினை யுடையதும், பெருமிதம், மருட்கை, வெகுளி என்னும் சுவைகளோடு கூடியதும், போரவீரனோடு தொடர்புடையது மெனச் சங்கீதரத்தினாகரம் இதன் இலக்கணத்தைத் தருகின்றது மேலும், பாஷாங்க ராகங்களைக் கூறுமிடத்து, டக்க ராகத்தின் விபாஷையாகிய தேவாரவர்த்தநீ பஞ்சம அமசம், பஞ்சம க்ரஹம், சடஜ ந்யாஸம் உடையதும், சம்பூரணமானது மெனவுங் குறிப்பிடுகின்றது ஷாடவ ஓளடவ சம்பூரணங்களையும் சம்பூர்ண ராகமெனக் கூறு வது இந்நூல் வழக்கு

பெருமிதச் சுவைக்கு ஆசிரியர் தொலகாப்பியனார், 'கலவி தறுகண் இசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே' என இலக்கணங் கூறினார். ரத்தினாகர உரையினுள்ளே, கல்லிநாதர், 'வீரரசமானது தானவீரம், தயாவீரம், யுத்த வீரமென மூவகைப்படும்' என்றா, ஆதலினாலே, தக்கராகம், தறுகண்மை நிலைக் களமாக வெழுநத பெருமிதச் சுவையினைத் தருவதென்பது முடிபாகின்றது அங் வனமாயினும், உடபகைக் ளாகிய காம, வெகுளி, மயக்கங்களை யெதிர்த்துப் போர் புரிந்து வெற்றிபெறும் வீரனும் பாராட்டுதலுக் குரியனாதலின், அவனையும் இவ்விரா கத்தினோடு தொடர்புபடுத்தலா மென்பது ஒருதலை

இதன் ஆளத்தியினை நோக்குமிடத்து, ரிஷபம் வர்ஜிதமாகவும், பஞ்சமம் (ஒரு முறை மாததிரம் தோற்றி) அற்பமாகவும் நிற்கக் காண்கின்றோம். மத்தியமக்கிரா மத்து செளவீரி என்னும் மூர்ச்சனையினை ஆதய மூர்ச்சனை யெனக் கொள்ளலாம். காகலீ யந்தரங்களோடு கூடியவழி, இது மேசகல்யாணி மேளத்திறகு ஒப்பாகும். ம ப த நி ச ரி க என்னும் நிரலில், பஞ்சம, ரிஷபங்கள் வர்ஜியமாதல், ச ரி க ம ப த நி என்னும் நிரலில் ரிஷப தைவதங்கள் வர்ஜியமாத லாகும் அங்ஙனமாதலின், கி மி ப நி-நி தி ப மி கி ரி என ஓளடவ சம்பூரணமாக இப்பண்ணின் உருவத்தைத் தரலாம்

*கலிப்பா வுறப்பினுள் ஒன்றாய், 'முடுகியல்' ஆக நடக்கும் 'அராகம்' வேறு, பாலைப் பெரும பண்ணின் திறங்களுள் ஒன்றாகிய இது வேறு.

இதன் ஆளத்தியினைத் தருமிடத்து, ஆளத்திகுரிய கீதத்தையும் தமிழெழுத் திலே எழுதிச் சேர்த்திருக்கின்றும் மறறைய ஆளத்திகளுக்கும் கீதங்கள் தரப்பட்டன வெனினும், விரிவஞ்சி யவறறைக் குறிப்பிட்டிலம்.

சாதா மாரீ மாகா கசா கத நிசாரீ கசாரீ கம மாச நித மத மரீரீ
ரிமாகாகசா சாசக மதநிதா சாதாமரி கசா கதநிசா | சாசா சச்சகாசசசமரிகசாச
கதாதத கசா சச தத நிதாதம தமந்நிமரிகரி நிதமமதமரீ கரீமரிகசா சசக
சாசரிகதாதநி நிசாசா சசசகசமமகதமமநிததசாசதாதமாமதா மரிகசா கதநிச |
மாமாமதாமாமதாநிதாநி மாமதா தநிகமகாமரிக சாதநிசாசாசாசாசசதா கமமநி
ககமத மரீரிமாகாகசா சாசாசசகசமகமசகமகநிதாசா | சாசா(ஷட்ஜ) சசசரி
தமககசநிதாதமா மாமா தமதம்ம் மமமதமதமாதநி சரிகமகம கரிம காகசா
ககநிசாமமகமகமம ககமமகக நிநிமம ககமம சசமமககமச சமமரிரிகசசககச
சதநிநி மமமதததததத நிதநிதமததததத மததசத நிதாமதமததததததமசக
சதநிதா | மமமமமமத சகாரி மாகாகமக தநீசாசா. இது ஆலாபம்.

(ஷட்ஜ)சதா மாரிகரிநிதாம மதமாரிகசாசகதாத (ஷட்ஜ)சதாதாசாத கரி -
கரிரீரிநிமா | மாமதநிதா மமத தசசததகரிமாசகசநி மநிமாதாசாதாரீ சாசாமா -
சநிதநிதாரீ சாகாதாரீ சாமா சாதா மாகாரீரி(ரிஷப) ரிகாமா நிதாரீ சாசாசக
மதநிகா தாசாசாசமரிகசகசநிதா நீதாதாத சா சாசா சாசா மகாமகாகநிகப -
மாகா | சாமாமாமா தாமரி கசாசகசாகரீ காசா மாமா காரீ (ஷட்ஜ) ச சா சா சா
கா கா காமா சா சா | சகாசாசா காமகா மமகமமாமா | காசாகாரி மாரி
மாரி மாரி கசாகநி (ஷட்ஜ) சசா இது கரணம்.

சா சு	சா ர	தா மு	தா கு	மா ட	மா ம	மா ணி	மா க
சா ண	சநி ரகி0	தா த	சா 0	சா ச	சா ர	சா ணம	சா 0
சா சு	சா ர	கா வரு	கா ஷ	சா 0	மா கு	கா சு	மா ம
தா வா	சா 0	நித கி0	சா த	சா மு	சா கு	சா டம்	சா 0
தா ச	நீ கி	சா ச	கா க	மா ல	தா கி	மா ர	கா ண
சா வி	சா சசு	தா ரி	நீ 0	சநி த0	தா ஜ	தா டம்	தா 0
சா ப்ர	சா ண	பா ம	நீ த	மா ப	கா சு	மா ப	கா தி
கா ம	கா ஜ	தா ம	நீ ம	சா ரம	சா 0	சா 0	சா 0

இது ஆளத்தி.

தேவாரவியல்

தக்கேசி (நவிர)

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில், 63 முதல் 74 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாந் திருமுறையில், 54 முதல் 70 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது, மருதப் பெரும்பண்ணின் நவிர் என்னுந் திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையிலே 69 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

தைவதீ, மத்தியமா என்னும் ஜாதிராகங்களிலிருந்து தோன்றியதும், தைவ தத்தை முதல் (கரஹம்), முடிவு (ந்யாஸம்), கிழமை (அம்சம்) ஆகக் கொண்டதும், காகலீ அந்தரத்தோடு கூடியதும், உத்தராயதா என்னும் மூர்ச்சனையினை யுடையதும், இளிவரல, அசசம் என்னும் சுவைகளைப் பெற்றதும், மகாகாளருகமும் மன்மதனுக் கும பிரியததைத் தருவதும் எனச் சங்கீதரத்தினாகரம், டக்க கைசிக மென்னும் இரா கத்தின் இலக்கணத்தைத் தருகின்றது

மேலும், மத்திமததை முதல், கிழமை யாகவும் தைவதத்தை முடிவாகவும் பெற்று, நி க ச த என்னும் இசைகளோடு கூடிநின்ற திராவிடி என்னும் இராகம் டக்க கைசிகத்தின் விபாஷா ஆகுமெனவும் அந்நூல் கூறுகின்றது

மருதப் பெரும்பண்ணின் அகநிலை யாதலின், தக்கேசிப்பண் அரும்பாலையில் (தீரசங்கராபரணத்திற்) பிறக்கவேண்டுமென்பது இடைக்காலத்து மரபு. “காகலீ யந்தர சம்யுக்தமான மூர்ச்சனைகளிலே, ஷட்ஜாதி மூர்ச்சனையே தீரசங்கராபரண மாகு மாதலின், மேலே தந்த குறிப்புகளுக் கியையத், தக்கேசிப்பண்ணைக் ‘கி ம தி ரி’ என்னுஞ் சுத்த ஓளடவமாகக் கொள்ளல்வேண்டும்

நடபாடை (நைவளம்)

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில், 1 முதல் 22 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாந் திருமுறையில், 78 முதல் 82 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் நைவளம் என்னும் திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண் வரிசையில் 37 என்னும் எண்பெற்று நின்றது.

பழந் தமிழ் நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டினும், பரிபாடலினும் நைவளம் என் னும் பெயர் பயின்றுவருதல் காணலாம்

‘நைவளம் பழநிய நயநதெரி பாலை’

—சிறுபாணாற்றுப்படை

‘நைவளம் பழநிய பாலை வல்லோன்’

—குறிஞ்சிப்பாட்டு

‘நைவளம் பூதந் நாமபியைசீர்ப் பொய்வளம்

பூதந்ந பாணனின் பாட்டு’

—பரிபாடல்

யாழ் நூல்

இதனைச் சங்கீதரத்தினாகரம் வேசர ஷாடவம் என்னும் இராகத்தின் பாஷாங்கமாகக் கொண்டதாதலின், முதலிலே, வேசர ஷாடவத்தின் இலக்கணத்தினை யாராயந் துணர்தல இன்றியமையாத தாகும்

சட்ஜ மத்தியமா என்னும் ஜாதிராகத்தில தோன்றியதும், மத்திம சுவரத்தினை முதல (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாசம்), கிழமை (அமசம்) ஆகக் கொண்டதும், காகலீ அந்தரங்கனோடு கூடியதும், மத்திம மாதியான மூர்ச்சனையினை யுடையதும், சமபூரணமானதும், நகை, உவகை, நடுவுநிலை என்னும் சுவைகளை யுடையதும் சுக்கிரனுக்குப் பிரியமானது மென இதன இலக்கணம் தரப்பட்டிருக்கிறது இடைக்காலத்து வழக்கின்படி, இதற்கு மத்திம மாதியான செமபாலை கொள்ளுதல் மரபாதலின், காகலீ யந்தர சமயுகதமான மூர்ச்சனையைக் கொள்ளாது, சுதத மூர்ச்சனையையே கொள்வாம்.

மத்திம மாதியான மூர்ச்சனை யெனபது, குரல குரலாகிய செமபாலையைக் குறிககும் இக்காலத்தார், இதனை, அரிகாமபோதி மேள மென்பா. வேசர ஷாடவத்தின் ஆளத்தியினை நோக்க, 61 இல் 3 முறை மாததிரம் வந்து, அற்பமாகி நிற்கும் நிஷாதம் வீடப்படுவ தென்பது தோன்றும் மத்திம முதலாகிய சுவர வரிசையில் நிஷாதத்தை விடுதல, ஷட்ஜ முதலாகிய வரிசையில் மத்திமத்தை விடுதலாகும்.

இனி, வேசர ஷாடவத்தின் பாஷாங்கமாய, 'நாட்யா' எனப் பெயர் பெற்று நின்ற இராகம், சட்ஜத்தைக் கிரஹ சுவரமாகவும், மத்திமத்தை நியாஸ சுவரமாகவும் பெற்றது மேலும், இது மத்திமத்தை நிறையாகப் பெற்று, பஞ்சமத்தைத் தளளி விடுகிறதெனக் கூறப்பட்டிருத்தலின், இதனுருவம் 'ரி கி ம தி ந' என்பதாகும். அங்ஙன மாதலின், இக்காலத்தார் இப்பண்ணுக குரியதாக வழங்கும் நாட்டைக் குறிஞ்சி யெனனும் இராகம் பொருத்தமானதே யாம் திரு O சுப்பிரமணிய ஐய ரவர்கள் இயற்றிய 'தென்னிந்திய சங்கீத லக்கணம்' என்னும் நூலில், இவ்விராகத்தின் ஆரோகணம் ச ரி கி ம, ந தி ந ப தி, ந ச எனவும், அவரோகணம் ச ந தி ம, கி ம ப கி ரி ச எனவும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இதனைச் ச ரி கி ம தி ந ச — ச ந தி ம கி ச எனக் கொள்வாரு முளா

இனி, மத்திமம் முதலாகிய நிரலிலே வரும் பஞ்சமமானது, ஷட்ஜம் முதலாகிய நிரலிலே ரிஷப மாகு மாதலின், ரிஷபம் வாஜியமாகிய 'கி ம ப தி ந' என்னுஞ் சுதத ஷாடவ வருவததைக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்

தமிழா வழங்கிய நைவளம் என்னும் பண்ணினை வடநாட்டார் கைப்பற்றி, வேசரஷாடவத்திற்குப் பாஷாங்க ராகமாக்கி, 'நாட்யா' எனப் பெயர் புனைந்தார்கள். வேற்று மொழியிலிருந்து எடுத்து, வடமொழி வழக்கிற சேர்க்கப்பட்ட தெனக் குறிப்பதற்காக, இது 'நாட்டிய பாஷா' எனவும் வழங்கப்பட்டது. தமிழா தாம் இழந்த பொருளினை அடையாளம் கண்டறிய மாட்டாதாராய், 'தமிழ்' என்பதைக் குறித்து நின்ற 'பாஷா' என்னும் சொல்லைப் 'பாடை' யாக்கி, 'நட்டபாடை'ப் பெயர் வழங்கி யீடர்ப்படுவா ராயினர் இனி, இப்பண்ணினை 'நைவளம்' என வழங்குவதே முறையாகும்.

தேவாரவியல்

கௌசிகம் (கைசிகம்)

இப்பண், மூன்றாம் திருமுறையில், 43 முதல் 55 வரையு முள்ள பதிகங்களில் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது மருதப் பெரும்பண்ணின் வஞ்சி யென்னும் திறத் தின் பெருகியலாயப், பண் வரிசையில் 80 என்னும் எண்பெற்று நின்றது.

‘கைசிகம்’ என்னும் சொல் கௌசிகம் எனவும் மருவி நடத்தலின, இது சுதத கைசிகம், பிநந கைசிகம், கௌட கைசிகம், சடஜ கைசிகம், மாளவ கைசிகம் எனச் சாங்கதேவா வகுத்தவற்றுள் ஒன்றின்பால தாதல் வேண்டும் எனக் கருதி யாராய்ந்த பொழுது, மாளவ கைசிகத்தின் ‘விபாஷா’ வாக வமைந்த தேவாரவர்த்தநீ எனனும் இராகத்தினைக் கண்ணுற்றோம் தேவாரத்தோடு தொடர்புடைய தெனக் குறிக்கும் பெயர் நாம் தேடிய பொருள் இதுவேயா மென வெளிப்படுத்தியது.

கைசிகி என்னும் ஜாதிராகத்திலே தோன்றியதும், சட்ஜத்தினைக் கிரஹ, அமஸ், நிபாஸமாகக் கொண்டதும், அறபு தைவத முடையதும், கர்ஷீயோடு கூடிய தும், சட்ஜம் முதலாகிய மூர்ச்சனைகளை யுடையதும், வீரம், வெகுளி, வியப்பு எனனும் சுவைகளோடு கூடியதும், சிசிர ருது என்னும் பெரும்பொழுதினை யுடையதும், கேசவ னுக்குப் பிரியமானதும் என மாளவ கைசிகத்தின் இலக்கணம் சங்கீதரத்தினாகரத்திற் கூறப்பட்டது அந்நூலிலே தேவாரவாததநீ யெனப் பெயரிய இராகம் மாளவ கைசிகத்தின் ‘விபாஷா’ வாக வந்து, சட ஜத்தை அர்ச்சமாகவும், பஞ்சமத்தை நியாஸ மாகவும் பெற்றுக், கார்தார நிஷாத சுவரங்கள் விடுபட்டு நின்றது எனவும் கூறப் படடிருத்தலின், கௌசிகப் பண்ணின் உருவம் ‘ரி ம ப தி’ எனப் புலப்படுகிறது.

வடநாட்டா ‘சுர-மல்ஹார’ என வழங்கும் சுத்தராகம் இவ்வருவினது. தென்னாட்டில் இது சுதத சாவேரி யென வழங்கப்படுகிறது.

செவ்வழி

இப்பண், இரண்டாந்திருமுறையில், 113 முதல் 122 வரையு முள்ள பதிகங் களில் அமைந்து நின்றது.

செவ்வழிப் பாலையிலே விளரிப் பண்ணும், விளரிப் பாலையிலே செவ்வழிப் பண்ணும் கொள்ளுதல் பண்டையோர் மரபு கிரம வழக்கு வீழ்ந்த இடைக் காலத்திலே, செவ்வழியாழினை அகநிலை கோடிப்பாலையிலே கொள்ளப்பட்டது (உள்ள ஆம் பக்கம் பாராக) பண்டையோர் வைகறை விடியலிற் பாடிய மருதப் பண்ணுக்கு நிலைகளமாய் நின்ற கோடிப்பாலையானது இடைக்காலத்திலும் வைகறை விடியலுக்கே உரித்தாகிநிற்ப, அதனிடப் பிறந்த பண்ணின் பெயர் செவ்வழியாழி எனத் திரிபுபட்டு நின்றது இவ்வாறமைந்த இடைக்காலத்து வழக்கினை நோக்கியே, திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளும், திருவீழிமிழலைப் பதிகத்து, ‘சேருடு செங்கழுநீர்த் தாதாடி மதுவுண்டு சிவந்த வண்டு, வேரூய வருவாகிச் செவ்வழிநற் பண்பாடும் மிழலையாமே’ எனக், காலைப் பொழுதிற்குச் செவ்வழிப் பண்ணினை உரிமையாக்கிக்

கூறினார்; சிறைவண்டு செங்கழுநீர்த் தாதாடி, மது வண்ணுதல் காலைப்பொழுதில் நிகழ்வதாதலின். கம்பரும்

‘குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை
அயிலவிழி மகளி ராடு மாககினுக் கழகு செய்யப்
பயிற்சிறை யாச வன்னம் பன்மலர்ப் பள்ளி நின்றும்
துயிலெழத் துமபி காலைச் செவ்வழி முரலவ சோலை’

—நாட்டுப்பாடலம், கசு

எனக் கூறுவாராயினார். செவ்வழியாழ், முல்லையாழ் எனவும் படும. (ராள ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சேக்கிழார் சுவாமிகள், ஆனாய நாயனார் புராணத்திலே,

‘மாறுமுதற் பண்ணின்பின வளாமுலலைப் பணனாகி
யேறியதா ரமுமுழையுந் கிழமைகொள விடுதானம்
ஆறுவஞ் சடைமுடியா ரஞ்செழுததி னிசைபெருகக்
கூறியபட் டடைக்குரலாந் கோடிப்பா லையினிறுத்தி’

என முல்லைப்பண்ணுக்குக் கோடிப்பாலை கொண்டதுமன்றி, அது தாரமும், உழையுங் கிழமைகொளும் எனவுங் கூறினார். அங்ஙனமாதலின், கரஹரப்பிரியா ராகத்தினைக் கார்தார நிஷாதங்கள் அம்ச சுவரமாகப் பாடுமிடத்துச், செவ்வழிப்பண் தோற்றும் என அறிகின்றும்.

செநதுருத்தி (செநதிறம்)

இப்பண், ஏழாந் திருமுறையில், 95 ஆம் பதிகத்தில் அமைந்து நின்றது.

குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அகநிலையா யமைந்து, பண்வரிசையில், 65 என்னும் எண் பெற்று நின்றது. செம்பாலையிலே தோற்றிய திறமாதலின், இது செந்திறமென வழங்கப்பட்ட தென்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. நாரத சங்கீத மகரந்தம் கூறுகின்ற மதுமாதவி யென்னும் இராகம் ம-முதலாகிய மூர்ச்சனையில், ரி த வர்ஜியமாகத் தோன்றுவது அங்ஙனமாதலின், ச-முதலாகிய ச ரி கி ம ப தி ந என் னும் செம்பாலை (ஹரிகாம்போதி) நிரலில், கி தி நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி ம ப ந என் பது இதனுரு வாகும் மதுமாதவி யென்னுஞ் சொல் திரிந்தே, மத்தியமாவதி யுரு வம் பெற்றதென எண்ணவேண்டியிருக்கிறது

காந்தாரம்

இப்பண், இரண்டாந் திருமுறையில், 54 முதல் 82 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும், நான்காந் திருமுறையில், 2 முதல் 7 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாந் திரு முறையில், 71 முதல் 75 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அகநிலையாய்ப், பண் வரிசையில், 41 என்னும் எண் பெற்று நின்றது. கார்தார பஞ்சமத்தின் பாஷாங்க ராகமாக வரும் கார்தாரீ என்பது, ஷட்ஜ மத்திமங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத், தைவதத்தை யொழிதது வருவது எனவும், எல்லா வுலகங்களையும், சிறப்பாக, மகளிரையும் மகிழ்விப்பது எனவும் இதன் இலககணம் சங்கீதரத்தினாகரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவாரவியல்

‘காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார் பண்பாட’ எனத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கூறுதலின், சார்ங்கதேவர் கூறிய காந்தாரியே காந்தாரப்பண் எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தும். அஃதன்றியும், தேவாரவர்த்தநீ யாகிய, கௌசிகத்தை யடுத்தது இது கூறப்பட்டிருப்பதும் இக்கொள்கையை வலியுறுத்தும். செம்பாலைக் குரிய ரி கி ம ப தி ந என்னும் உருவில், தைவதம் ஒழிய, எஞ்சி நின்ற ரி கி ம ப ந என்னும் சுத்தஷாடவ வருவத்தைக் காந்தாரப்பண்ணுக்கு உரியதாகக் கொள்ள லாம

பாலைப் பெரும்பண்ணின் ஆசானதிறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையில், 31 என்னும் எண் பெற்று நின்ற காந்தாரத்தை நாரத சங்கீத மகரந்தம் கூறிய தேவ காந்தாரத்திறகு ஒப்பாகக் கொள்ளலாம் கொள்ளுமிடத்து, இது மகரந்த இலக் கணத்திற கியைய, ரி கி மி தி நி என்னும் சுத்தஷாடவ வருவம் பெறும் பண்ணிய விலே (பக்கம் 8௬௫), இதனை 36-சுருதிகாந்தாரததுக்கு ஒப்பாகக் கூறினோ மெனி னும், செவவழிப்பாலை பெற்ற அதனினும் பாகக, மேறசெம்பாலை பெற்ற இதற்கு உரிமையாக்குதல் வலியுடைத்து

குறிஞ்சி

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில், 75 முதல 103 வரையு முள்ள பதிகங்களி லும், நான்காந் திருமுறையில், 21 ஆம் பதிகத்திலும், ஏழாந் திருமுறையில், 90 முதல் 94 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

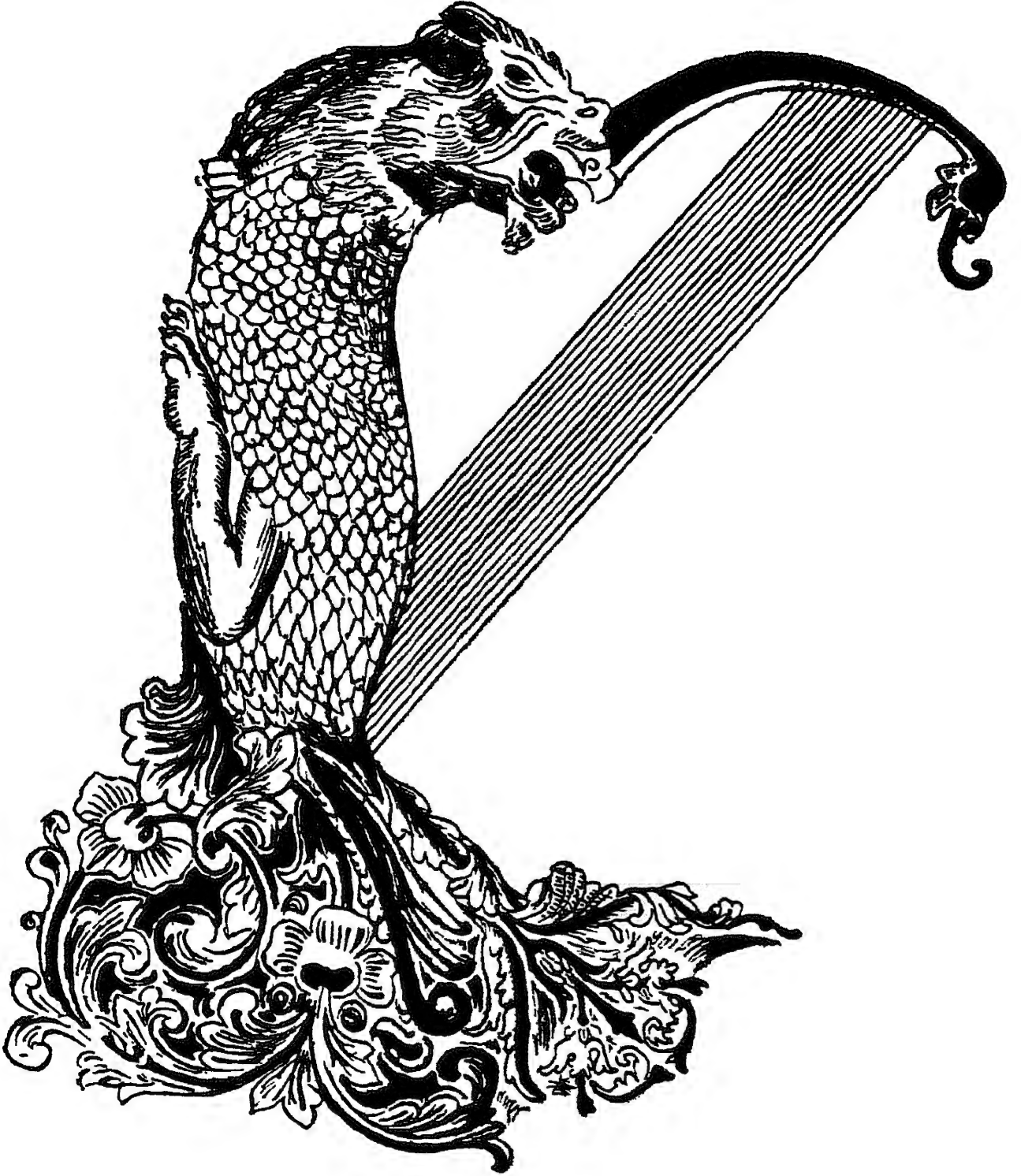
குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அரற்று எனனுந் திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண் வரிசையில், 61 என்னும் எண்பெற்று நின்ற குறிஞ்சிப்பண்ணினை, நாரத சங்கீத மக ரந்தம் கூறும் குரஞ்சி யெனக் கொள்ளுமிடத்து, ம-முதலாகிய செம்பாலையில், நி-குறைந்து நின்றதாகக் கொள்ளல்வேண்டும். ம-முதலாகிய நிரலில் நி-குறைவது, ச-முதலாகிய நிரலில் ம-குறைவதாகு மாதலின், ரி கி ப தி ந என்னும் சுத்தஷாடவ வருவத்தைக் குறிஞ்சிப்பண்ணிற் குரியதாகக் கொள்ளலாம்.

மேகராககுறிஞ்சி

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில், 129 முதல 135 வரையு முள்ள பதிகங் களில் அமைந்து நின்றது

இது, குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் பஞ்சரம் என்னுந் திறத்தின் அருகிய லாய்ப், பண்வரிசையில், 47 என்னும் எண்பெற்று நின்றது. நாரத சங்கீத மகரந் தம் கூறுகிற மேகரஞ்சி இதுவாக விருப்பின், ம-முதலாகிய மூர்ச்சனையில், தைவத நிஷாதங்கள் நீங்கிய உரு இதனுருவாகும் ம ப த நி ச ரி க வில் உள்ள த நி, ச ரி க ம ப த நி யிலுள்ள க ம ஆகுமாதலின், ஹரிகாமபோதி மேளத்தில் காந்தார மத்திம வர்ஜியமாகிய ‘ரி ப தி ந’ என்னும் சுத்த ஓடவ வருவம் இதன் உருவ மெனக் கொள்ளலாம். இது நூற்றுமூன்று பண்களில் இணை நீங்கிய திறங்களுட் காணப்படுவது.

—o—o—o—



VII. மகர யாழ் (வநணன ஸ்ரீ)

எ—ஒழியியல்

1. எண்ணலளவை ; இசைக் கணிதம் ; நார்பத்திராண்டு அலகுநிலைகள்

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண னுது
கணக்கறிந் தார்க்கன்றி கைகடா காட்சி
கணக்கறிந் துணமையைக் கண்டணட நிறகும
கணக்கறிந் தார்கல்வி கறறறிந் தாரே

—திருமூலா

எண்ணென்ப வேளை எழுததென்ப விவவிண்ணம
கண்ணென்ப வாழு முயிராகு

—திருவள்ளுவர்

எண்ணலளவை

I

பழந் தமிழிசை நூல்கள் வழக்கொழிந்து இறந்ததுபோல, எண்ணுால்களும் இறந்துபட்டன வாதலின், இசை யாராய்ச்சிக்கு வேண்டப்படுவ வாகிய கணித நூன் முடிபுகளைப் பிறமொழி வாயிலாகப் பெறுதல் இன்றியமையாத தாயிற்று. இப் பிரிவினுள்ளும், அடுத்துவரும் 'இசைக்கணிதம்' என்னும் பிரிவினுள்ளும் கணிதநூன் முடிபுகள் சிலவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவாம்.

II

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது என நின்ற எண்கள் முதலெண் எனப்படுவ இவைதம்மை, க, உ, ங, ச, டி, கூ, எ, அ, கூ என எழுதுதல் தமிழ் மரபு 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்னும் குறியீடுகளை அராபிய இலக்கம் என்பர் எழுதல், அச்சிடுதல், கணக்கியற்றல் என்னும் இவற்றிற்கு எளிதாம் நீர்மை நோக்கிப், பொதுவழக்கி லுள்ள அராபிய இலக்கங்களையே யாமும் வழங்குவாம்.

முதலெண்களைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன பதின் தானத்து எண்கள். முதலெண்கள் தனிதது நிற்குமிடத்து, அவை முதற் ருனத்தில் நிற்பன. பதினமடங் காகியவழிப், பத்தின் தான மாகிய இரண்டார் தானத்தினை எண்கள் எய்த, முதற் ருனம் வெறுமை யாகும், அத்தானம் வெறுமை யாயிற்று எனக் காட்டுதற்கு '0' என்னும் வெற்றிலக்கத்தை யிடுதல் மரபு

10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 எனு மிவை, பத்து, இருபது, முப்பது, நார்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது, தொண்ணூறு எனப்படுவ. இவை தம்மைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன, நூறு, இருநூறு, முந்நூறு, நானூறு, ஐந்நூறு, அறுநூறு, எழுநூறு, எண்ணூறு, தொளாயிரம் ஆம். எழுதுமிடத்து, முதற் ருனத்திலும், இரண்டார் தானத்திலும் வெற்றிலக்கம் நிற்பலின், இவை,

100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900 என நிற்பன. இவைதமமைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன, ஓராயிரம் (1,000) முதல் ஒன்பதினாயிரம் (9,000) வரை யென்பதும், இவைதமமைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன, ஒருபதினாயிரம் (10,000) முதல் தொண்ணூறாயிரம் (90,000) வரை யென்பதும், இவைதமமைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன, ஒருநூறாயிரம் (1,00,000) முதல் ஒன்பது நூறாயிரம் (9,00,000) வரை யென்பதும், இவைதமமைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன, ஒருபது நூறாயிரம் (10,00,000) முதல் தொண்ணூறு நூறாயிரம் (90,00,000) வரை யென்பதும் அறிதற் பால. பப்பத்தாகப் பெருகிச் செல்லு மியல்பின தாதலின், இவ வெண்மரபு பதின்மரபு (Decimal Notation) எனப்படும்

III

நூறு நூறாயிரம் கோடி யாகும் நூறாயிரத்தினை இலட்சம் என்பது வடநூல் வழக்கு தமிழ் வழக்கின்படி, 7,24,65,318 என நின்ற எண்ணானது, ஏழு கோடியே இருபத்துநான்கு நூறாயிரத்து அறுபத்தையாயிரத்து முந்நூற்றுப் பதினெட்டு ஆகும். வடமொழி வழக்கினைப் பின்பற்றி, 'நூறாயிரத்து' என்பதை நீக்கி, 'இலட்சத்து' எனபதைப் பெய்துகொள்ளின், மேற்காட்டிய எண், ஏழு கோடியே இருபத்துநான்கு லட்சத்து அறுபத்தையாயிரத்து முந்நூற்றுப் பதினெட்டு என வாசிக்கப்படும்.

'கோடி' எட்டார் தானதத்து இதனை நோக்கிப்போலும், 'ஏக மெண் மடங்கு கொண்டது கோடி' எனப் பிங்கல நிகண்டு கூறும்

ஏகம் முதற றுனம், பத்து இரண்டாந் தானம், பத்தினை இருபடி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற நூறு மூன்றாந் தானம், பத்தினை முப்படி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற ஆயிரம் நான்காந் தானம்; பத்தினை நாற்படி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற பதினாயிரம் ஐந்தாந் தானம், பத்தினை ஐம்படி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற இலட்சம் ஆறாந் தானம், பத்தினை அறுபடி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற பத்திலட்சம் ஏழாந் தானம்; பத்தினை எழுபடி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற கோடி எட்டார் தானம் என அறிக இத்தனை படி யெனபதைக் குறிககும் எண்ணை வலப்புறத்தில மிதத்தி எழுதுதல் மரபு = என்பது சமன் குறி, சமன் என வாசிக்கப்படும்.

$$10^1 = 10$$

$$10^2 = 100$$

$$10^3 = 1,000$$

$$10^4 = 10,000$$

$$10^5 = 1,00,000$$

$$10^6 = 10,00,000$$

$$10^7 = 1,00,00,000$$

பத்து ஒருபடி சமன் பத்து; பத்து இருபடி சமன் நூறு; பத்து முப்படி சமன் ஆயிரம், பிறவும் இப்படியே வலப்புறத்தில் மிதத்தி யெழுதிய எண்ணினைப் 'படியெண்' எனபாம்.

ஒழிபியல்

கோடி கோடி சங்கம் எனப்படும். கோடி, பத்துக் கோடி, நூறு கோடி, ஆயிர கோடி, பதினாயிர கோடி, இலட்ச கோடி, பத்திலட்ச கோடி, சங்கம். முதல், கடை யிரண்டும் உள்பட எட்டுப் பெயர்கள் உள். இதனை நோக்கிப்போலும், 'கோடி யெண்மடங்கு கொண்டது சங்கம்' எனப் பிங்கல நிகண்டு கூறும். கோடி 10^7 ஆத லின், கோடி கோடி யாகிய சங்கம் 10^{14} ஆகும். இவ்வெண் பதினைந்து தானத்தது.

‘சங்கமெண் மடங்கு கொண்டது வீரதம்’
 ‘வீரதமெண் மடங்கு கொண்டது குமுதம்’
 ‘குமுதமெண் மடங்கு கொண்டது பதுமம்’
 ‘பதுமமெண் மடங்கு கொண்டது நாடு’
 ‘நாடுமெண் மடங்கு கொண்டது சமுத்திரம்’
 ‘சமுத்திரமெண் மடங்கு கொண்டது வெள்ளம்’

என்னும் சூத்திரங்களுக்கும் இவ்வாறே பொருள் காண்புழிக், கோடி சங்கம் வீந்தம் எனவும், கோடி வீந்தம் குமுதம் எனவும், கோடி குமுதம் பதுமம் எனவும், கோடி பதுமம் நாடு எனவும், கோடி நாடு சமுத்திரம் எனவும், கோடி சமுத்திரம் வெள்ளம் எனவும் வெளியாகின்றன

‘நெய்தலுங் குவையும் ஆம்பலுங் சங்கமும்
 மையில் கமலமும் வெள்ளமும் நுதலிய
 செங்குறி யீட்டங் கழிப்பிய வழிமுறை
 கேழல திகழ்வாக் கோலமொடு பெயரிய
 ஊழி யொருவினை யுணராததலின முதுமைக்கு
 ஊழி யாவரு முணரா
 ஆழி முதலவகிற பேணுதந் தொழுது’

எனப் பரிபாடலுட் கீரநதையார் கூறியவற்றுள்ளே, ஆம்பல் குமுத மெனவும், கமலம் பதும மெனவும் அறிகின்றும். நெய்தல் நிலவுரிமை பற்றிச் சமுத்திர மாதல் சாலும். குவையினை நாடு எனல் பொருந்தும்.

IV

மேற் சொல்லுமுன், கணக்கியற்றலில் வழங்கும் நான்கு குறியீடுகளைத் தருவாம்.

- + கூட்டற் குறி; இதனைக் ‘கூட்டு’ என வாசிப்பாம்.
- கழித்தற் குறி; இதனைக் ‘கழி’ என வாசிப்பாம்.
- × பெருக்கற் குறி, இதனைப் ‘பெருக்கு’ என வாசிப்பாம்
- ÷ பிரித்தற் குறி, இதனைப் ‘பிரி’ என வாசிப்பாம்.

V

கோடி × கோடி = சங்கம். இது 15 தானத்தது.

கோடி × கோடி × கோடி = வீந்தம். இது 22 தானத்தது.

கோடி × கோடி × கோடி × கோடி = குமுதம் (ஆம்பல்). இது 29 தானத்தது.

கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி = பதுமம் (கமலம்) இது 36 தானத்தது.

கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி = நாடு (சுவளை) இது 43 தானத்தது

கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி = சமுத்திரம் (நெய்தல்). இது 50 தானத்தது

கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி \times கோடி = வெள்ளம். இது 57 தானத்தது.

சங்கினது உருவம் இருகோடி (கோணம்) விர்தத்தின் (மலையின்) உருவம் முக்கோடி (கோணம்) ஆமபலின் உருவம் நாற்கோடி (நாலிதழ்). தாமரையினுருவம் ஐங்கோடி (ஐயிதழ்) பதுமபந்தம் ஐயிதழாக வரையப்படும். நாட்டி இருவமும், சுவளையி இருவமும் அறுகோடி (அறுகோணம், ஆறிதழ்) சமுத்திரத்தி இருவம் ஏழு கோடி (ஏழு கடல்); நெய்தல் மலருக்கு இதழ ஏழாதலவேண்டும். வெள்ளத்தி இருவம் எண்கோடி, எட்டுத திக்கிலும் பரவுவது. இவை யாவும் காரணப்பெயராதல் காண்க சங்க நிதி கோடி கோடி பொன் பதும நிதி கோடி கோடி கோடி கோடி கோடி பொன். இவை எண்ணினால் எயதிய பெயர்கள்

VI

இப பேரெண்களை வழங்கும் வானநூன் முடிபுகள் சிலவற்றைத் தருவாம். அண்டத்தி லுள்ள எப்பொருளினும் ஒளியே மிகுந்த வேக முடையது அது ஒரு செக்கண்டில் (Second), ஒளிலட்சத்து எண்பத்தாறாயிரம் (1,86,000) மைல் செல்லும் ஒரு மணி நேரத்திலே, அறுபத்தாறு கோடியே தொண்ணூற்றாறு இலட்சம் (66,96,00,000) மைல் செல்லும் ஒரு நாளிலே, ஓராயிரத் தறுநூற்றேழு கோடியே நாலு லட்சம் (1,607,04,00,000) மைல் செல்லும். 365 நாட்கள் கொண்ட ஓராண்டிலே, ஐந்திலட்சத்து எண்பத்தாறாயிரத்து ஐரூனூற நறுபத்தொன்பது கோடியே அறுபதிலட்சம் (5,86,569,60,00,000) மைல் செல்லும் ஓராண்டிலே ஒளி செல்லும் தூரத்தினை, விண்மீன்களின் தூரத்தை அளப்பதற்கு கையெந்த ஓர் அளவு கோலாகக் கொள்வர்

சூரியனுக்கும் பூமிகுக்கும் இடையே யுள்ள தூரம் ஒன்பது கோடியே முப்பதி லட்சம் (9,30,00,000) மைல் எனப் அங்ஙன மாதலின், சூரியனிடமிருந்து புறப்பட ஒளிக் கிரணமானது பூமியை வந்து அடைய 500 செக்கண்டு, அஃதாவது, எட்டு மினிட்டு இருபது செக்கண்டு எனனும அளவாகிய நேரம் செல்லு மென அறிகின்றும். சீரியஸ் (Sirius) எனப்படும் விண்மீனிலிருந்து பூமிகு ஒளிவர, எட்டு வருடமும் எட்டு மாதமும் செல்லு மென்பா. ஆதலின், அவவிண்மீனின் தூரம் ஏறத்தாழ ஐம்பத்தோரிலட்ச கோடி மைலாகும் அந்திரமீதா (Andromeda) என்னும் விண்மீனிலிருந்து பூமிகு ஒளிவர, எட்டு லட்சத்து ஐம்பத்தையாயிரம் ஆண்டு செல்லு மெனக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனா. ஆதலினால், அவ்விண்மீனின் தூரம் ஐம்பதினாயிரம் சங்க மைலுக்கு மேலா மென அறிகின்றும்

அண்டகோளத்தி லுள்ள விண்மீன்களின் தொகை இருபதினாயிரகோடி எனக் கணிதநூல் வல்லார கணக்கிட்டிருக்கின்றனா. இவையனைத்தினையும் உள்ளடக்கிய

அண்டகோளமும் அளவினுடப்பட்டதெனக் கணிதநூற் பேரறிஞராகிய எயின்ஸ்டீன் (Einstein) என்னும் ஆசிரியர் கூறுவர் இவர் கருத்தின்படி, அண்டகோளத்தி னெல்லையிலிருந்து புறப்பட்ட ஒளியானது பூவுலகத்தை அடைய மூவாயிரத் திருநூறு கோடி ஆண்டுகள் செல்லும் அங்ஙன மாதலின், அண்டகோளத்தின் அச்ச நீளம் மூநூற் றெழுபத்தைநது விரதமே நாற்பது லட்சத்து நாற்பத்தையாயிரத்து நானூற்று நாற்பது சங்கம (375,40,45,440,00,00,000,00,000) மைல்களா மென உத்தேசமாகக் கூறலாம்

VII

அண்டத்தின் அளவைக் காண்பதற்குப் பேரெண்கள் கருவியாதல் போல, அணுவின் அளவைக் காண்பதற்குக் கீழ்வா யெண்கள் கருவி யாவன.

ஏகத்தின் பத்திலொரு கூறு 1 என எழுதப்படும், இதனைப் 'புள்ளி ஒன்று' என வாசிப்பாம். (புள்ளியை மிதத்தி யெழுதவேண்டு மென்பதைக் குறித்துக் கொள்ளவும்) பத்திலொரு கூற்றின் பத்திலொரு கூறு, அஃதாவது, ஏகத்தின் நூற்றிலொரு கூறு 01 என எழுதப்படும். இதனைப் 'புள்ளி வெற்றிலககம் ஒன்று' என்பாம். ஏகத்தின் ஆயிரத்திலொரு கூறு 001 என எழுதப்படும் இதனைப் 'புள்ளி வெற்றிலககம் வெற்றிலக்கம் ஒன்று' என வாசிப்பாம் பிறவும் இப்படியே.

நமமுன்னோ ஏகத்தின் இருபதி லொரு கூற்றினை 'மா' என வழங்கினா. ஆதலின், பத்திலொரு கூறு 'இருமா' வாகும்; ஐந்திலொரு கூறு 'நாலுமா' வாகும். இருபது மா ஒன்று ஆதலின், நூறு மா ஐந்து ஆகும், ஆயிரம் மா ஐம்பது ஆகும்

மாவின் காற் கூற்றினை, அஃதாவது, ஏகத்தின் எண்பதில் ஒரு கூற்றினைக் 'காணி' என்றனர் ஆயிரம் மா ஐம்பது ஆதலின், ஆயிரம் காணி ஐம்பதின் காற் கூறுகிய பன்னிரண்டரை யாகும் $50 + 12\frac{1}{2} = 62\frac{1}{2}$ ஆதலின், ஆயிரம் காணி அறுபத்திரண்டரை ஆயிறறு. இனி, மற்றொரு வகையாக நோக்குவாம். மா நாற் காணி யாதலின், மா காணி ஐங்காணி யாகும். மா நாற் காணி யென்னும் வாசகத் தைக், குறியீட்டிலே, $\frac{1}{4} = \frac{1}{4}$ எனக் காட்டலாம். 'இருபதிலொன்று' ($\frac{1}{2}$) என்னும் பின்ன வெண்ணிலே, இருபது 'பகுதி' யெனப்படும், ஒன்று 'தொகுதி' யெனப்படும். அவ்வாறே, 'எண்பதில் நான்கு' ($\frac{4}{16}$) என்னும் பின்ன வெண்ணிலே, எண்பது 'பகுதி' யாகும், நான்கு 'தொகுதி' யாகும். ஏகத்தை இருபது சம கூறு செய்து, ஒரு கூற்றினை யெடுப்பது, எண்பது சமகூறு செயது நான்கு கூற்றினை யெடுத்தல்போலாகும் ஆதலின், இவை சமமாயின

பின்ன வெண்ணின் தொகுதியையும், பகுதியையும், ஒரே யெண்ணிறை பெருக்கி னாலோ, பிரித்தாலோ, அப பின்ன வெண்ணின் மதிப்பு வேறுபடாது என்னும் விதி உளங் கொளற்பாலது. மேலே விதியின்படி,

$$\frac{1}{4} = \frac{1}{4} \text{ ஆகும்.}$$

பதினாறி லொன்றினை 'வீசம்' என்பர். 'ஐங்காணி சமன் ஒரு வீசம்' என்று மேலே யுள்ள குறியீட்டினை வாசிக்கலாம். மாகாணி ஐங்காணி யாதலின், மாகாணியும் வீசமும் ஒரு பொருளன.

$$\begin{aligned}\frac{1}{2} \text{ இன் } \frac{1}{2} &= \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} \text{ இன் } \frac{1}{2} &= \frac{1}{8} \\ \frac{1}{8} \text{ இன் } \frac{1}{2} &= \frac{1}{16}\end{aligned}$$

என்பவற்றை அரையின் அரை சமன் கால், காலின் அரை சமன் அரைக்கால், அரைக்காலின் அரை சமன் வீசம் என வாசிக்கலாம்.

ஆயிரத்தை இரண்டிற் பிரிக்க 500, நான்கிற் பிரிக்க 250, எட்டிற் பிரிக்க 125, பதினாறிற் பிரிக்க 62½ ஆம்.

$$\begin{aligned}\frac{1}{2} &= \frac{5}{10} = 5; & \frac{1}{4} &= \frac{25}{100} = .25 \\ \frac{1}{8} &= \frac{125}{1000} = 125; & \frac{1}{16} &= \frac{625}{10000} = 0625\end{aligned}$$

என்னும் இம்முடிபுகளை ஆராய்ந்து நோக்குக

$$\begin{array}{r} 2 \overline{) 1} \\ 2 \overline{) 5} \\ 2 \overline{) 25} \\ 2 \overline{) 125} \\ \hline 0625 \end{array}$$

மேல்வாய் எண்களுக்கும், கீழ்வாய் எண்களுக்கும் இடை நிற்பது தானநிலைப் புள்ளி தானநிலைப் புள்ளியினைத் தொடர்ந்து வேண்டிய அளவு வெற்றிலக்கங்க ளிட்டுப் பிரித்தற் செய்கையைச் செய்து கொள்க

‘முக்காலே யரைக்காலைப் பதின்சூற்றுக கீழ்வாயெண்ணிற் கணக்கிட்டுக் கூறுக’ என்னும வினாவிற்கு விடைகாணுமிடத்து, அரை, கால், அரைக்கால் என்னு மிவற்றைத் தனித்தனி பதின்சூற்றுக் கீழ்வாயாக்கி, மொத்தத்தைக் காணலாம்

$$\begin{aligned}\frac{1}{2} &= .5 \\ \frac{1}{4} &= .25 \\ \frac{1}{8} &= .125\end{aligned}$$

மொத்தம் 875

முக்காலே யரைக்கால் ஏழு அரைக்கால் லாதலின், பின்ன வருவிலே 7 ஆகும். தொகுதி யாகிய 7 இனை வைத்துத் தானநிலைப் புள்ளியிட்டு, வேண்டிய வெற்றிலக்கங்களைச் சேர்த்துப், பகுதியாகிய 8 இனாற் பிரிப்பாம்.

$$\begin{array}{r} 8 \overline{) 7000} \\ \hline 875 \end{array}$$

அவ்வாறு செய்யுமிடத்து, முன் பெற்ற முடிபே பெறுகின்றும்.

பின்னவெண்களைக் கூட்டல, கழித்தல் செய்யுமிடத்து, அனைத்தினையும் ஒரே பகுதிய வாககிக் கூட்டல, கழித்தல் செயதல் முறையாகும்

$$\begin{aligned}\frac{3}{4} + \frac{2}{8} - \frac{1}{8} &= \frac{6}{8} + \frac{2}{8} - \frac{1}{8} \\ &= \frac{7}{8} \\ &= \frac{5}{4}\end{aligned}$$

என்பதை நோக்குக. 4, 3, 6 என்னும் பகுதிகள் 12 இல் அடங்குவ வாதலின்,

அதனைப் பொதுப் பகுதி யெனலாம். $\frac{3}{4} = \frac{1}{1\frac{1}{3}}$, $\frac{2}{3} = \frac{1}{1\frac{1}{2}}$, $\frac{1}{2} = \frac{1}{1\frac{1}{2}}$ என வறிந்து எழுதிய பின், $9 + 8 - 2 = 15$ எனக் கண்டு, $\frac{1}{1\frac{1}{2}}$ என எழுதினும். பொதுச்சினை யாகிய 3 இனால் தொகுதியையும் பகுதியையும் பிரிக்க, $\frac{5}{3}$ ஆகும் இது $\frac{4}{3} + \frac{1}{3}$ ஆதலின், $1\frac{1}{3}$ என எழுதலாம்.

பின்னங்களைப் பெருக்குமிடத்துத், தொகுதி யனைத்தினையும் பெருக்கற் குறியிட்டுத் தொகுதியாக எழுதி, அவ்வாறே பகுதி யனைத்தினையும் பெருக்கற் குறியிட்டுப் பகுதியாக எழுதித், தொகுதியிலும் பகுதியிலும் பொதுச் சினைகளை நீக்கிய பின் தனித்தனி பெருக்கி யெழுதி, விடை கண்டுகொள்க

$$\frac{256}{243} \times \frac{81}{80} = \frac{256 \times 81}{243 \times 80}$$

256 க்கும், 80 க்கும் பொதுச்சினை 16 பொதுச்சினையினால் 256 ஐப் பிரிக்க, 16 உம், 80 ஐப் பிரிக்க 5 உம் கிடைப்பன. ஆதலினாலே, 256, 80 என்னு மிவற்றை வெட்டி விட்டு, அவை நின்ற விடத்தில், முறையே, 16, 5 என்பவற்றை நிறுத்தி, மேலை முடிவினை எழுதப் பெறுவது,

$$\frac{16 \times 81}{243 \times 5}$$

243 க்கு 81 சினையாகும் அதனை நீக்க,

$$\frac{16}{3 \times 5} = \frac{16}{15}$$

என வாயிற்று.

தொடர்பாகிய பல பின்னங்களையும் பெருக்கும் முறையும் இதுவாகும்.

$$\frac{1}{1\frac{1}{3}} \times \frac{2}{3} \times \frac{1}{1\frac{1}{3}} \times \frac{1}{1\frac{1}{2}} \times \frac{1}{1\frac{1}{3}} \times \frac{1}{1\frac{1}{2}} \times \frac{1}{1\frac{1}{3}} \times \frac{1}{1\frac{1}{2}} \times \frac{2}{3} \times \frac{1}{1\frac{1}{3}} \times \frac{1}{1\frac{1}{2}} \times \frac{1}{1\frac{1}{3}}$$

என நின்ற பன்னிரண்டு பின்ன வெண்களைப் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு 2 ஆதல் காண்க.

பகுதியைத் தொகுதியாகவும், தொகுதியைப் பகுதியாகவும் மாற்றி எழுதிப் பெற்ற பின்ன வெண்ணானது, முன்னின்ற பின்ன வெண்ணின் தலைகீழெண் எனப் படும $\frac{4}{3}$, $\frac{5}{4}$ என்பவற்றை நோக்குக ஒரெண்ணையும், அதன் தலைகீழெண்ணையும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு ஏகம் ஆகும். $\frac{4}{3} \times \frac{3}{4} = 1$ என்பதை நோக்குக. 16 இன் தலைகீழெண் $\frac{1}{16} = 0.0625$ ஆதலின், $16 \times 0.0625 = 1$

ஒரு பின்னத்தை மற்றொரு பின்னத்தினுற் பிரிக்கவேண்டின், பிரிக்கப்படு மெண்ணினை வைத்துப், பிரிக்கு மெண்ணின் தலைகீழெண்ணினாலே பெருக்கிக் கொள்க.

$$\frac{5}{6} \div \frac{2}{3} = \frac{5}{6} \times \frac{3}{2} = \frac{5}{4}$$
 என வருதல காண்க.

[இவ்வாராய்ச்சியை உளங்கொளற்கு வேண்டிய ஒரு சில முடிபுகளே இங்குத் தரப் படுகின்றன. மேலும் அறிய விரும்புவோர் வல்லாராவாய்க் கேட்டு அறிந்துகொள் வாராகளாக]

VIII

படி யெண்களின் இயல்பைப் பற்றி ஒரு சிறிது ஆராயத்தறிவோமாக.

நூறு நூறுபிரம் = கோடி

$$100 \times 100 \times 1000 = 1,00,00,000$$

$$10^2 \times 10^2 \times 10^3 = 10^7$$

சிறைகளின் படியெண்களாகிய 2, 2, 3 என்பவற்றைக் கூட்டப், பேற்றின் படியெண்ணாகிய 7 வருகிறது.

$$1,00,00,000 - 1,000 = 10,000$$

$$10^7 \div 10^3 = 10^4$$

பிரிக்கப்படு மெண்ணின் படியெண்ணாகிய 7 இலிருந்து பிரிக்கு மெண்ணின் படியெண்ணாகிய 3 ஐக் கழிக்க, ஈவின் படியெண்ணாகிய 4 வருகிறது

$$1,000 \div 10,000 = \frac{1}{10}$$

$$10^3 \div 10^4 = 10^{-1}$$

1,000 ஐப் 10,000 இனாற் பிரிக்குமிடத்துப், பத்திலொன்று $\frac{1}{10}$ என்னும் கீழ்வா யெண்கிடைக்கும். 3 இலிருந்து 4 இனை எடுத்தாற கிடைப்பது குறை 1, இதனை -1 என எழுதலாம் ஆதலினாலே, $\frac{1}{10} = 10^{-1}$ எனவும், $\frac{1}{100} = 10^{-2}$ எனவும் வருவ ஏகத்தின் படியெண் வெற்றிலக்கம் ஆகும் அஃது அங்ஙனம் ஆதலைக் கீழே காண்க. எண்ணினை வைத்துப் பத்தினாற் பிரித்துச் செல்ல, ஒவ்வொரு பிரித்தலுக்கும் ஒவ்வொரு படியெண் குறையும் ஆயிரத்திற் றொடங்கி, ஆயிரத்தி லொரு கூறு (கீழ்வாய் ஆயிரம்) வரையும் செல்வாம்

$$1000 = 10^3 \text{ பத்து முப்படி}$$

$$100 = 10^2 \text{ பத்து இருபடி}$$

$$10 = 10^1 \text{ பத்து ஒருபடி}$$

$$1 = 10^0 \text{ பத்து வெற்றுப்படி}$$

$$.1 = 10^{-1} \text{ பத்துக் குறை யொருபடி}$$

$$01 = 10^{-2} \text{ பத்துக் குறை யிருபடி}$$

$$001 = 10^{-3} \text{ பத்துக் குறை முப்படி}$$

என வருவ. அங்ஙனமாதலின்,

$$1000 \times 001 = 10^3 \times 10^{-3}$$

$$= 10^0$$

$$= 1$$

IX

10 இனை அடிமணையாகக் கொண்ட லகு வெண்கள், மேலே நாம் ஆராய்ந்து கண்ட படி யெண்களை ஒத்து நிற்பன. லகு வெண்களை மேனாட்டார் லாகரிதம் (Logarithm) என்பர்.

$$\begin{aligned} \text{லகு } 100 &= 2 \\ \text{லகு } 1000 &= 3 \\ \text{லகு } \cdot 1 &= -1 \\ \text{லகு } \cdot 01 &= -2 \\ \text{லகு } 1,00,00,000 &= 7 \\ \text{லகு } 10 &= 1 \\ \text{லகு } 1 &= 0 \end{aligned}$$

என்பன வெளிப்படை.

$$\begin{aligned} \text{லகு } 2 &= \cdot 3010 \\ \text{லகு } 3 &= \cdot 4771 \\ \text{லகு } 7 &= \cdot 8451 \end{aligned}$$

என்பன கணித நூலார் கண்ட முடிபுகள்.

$$\begin{aligned} 2 \times 2 &= 4 \\ 2 \times 3 &= 6 \\ 10 \div 2 &= 5 \\ 2 \times 4 &= 8 \\ 3 \times 3 &= 9 \end{aligned}$$

எனப் பெருக்கற பேறுகவும், பிரித் தெய்திய ஈவாகவும் வந்த எண்களின் லகு வெண்களைக் காண முயல்வாம் சினைகளின் படி யெண்களைக் கூட்டப், பேற்றின் படி யெண் வருமெனவும், பிரிககப்படு மெண்ணின் படி யெண்ணி விருந்து பிரிக்கு மெண்ணின் படி யெண்ணினைக் கழிக்க, ஈவின் படியெண் வருமெனவும் மேலே காட்டினும். எண்களின் பெருக்கல், லகு வெண்களின் கூட்ட லாவதும், எண்களின் பிரித்தல், லகு வெண்களின் கழித்த லாவதும் இதனாற் பெறப்படுகின்றது. அங்ஙன மாதலின்,

$$\begin{aligned} \text{லகு } 4 &= \text{லகு } 2 + \text{லகு } 2 \\ &= \cdot 3010 + \cdot 3010 \\ &= 6020 \\ \text{லகு } 5 &= \text{லகு } 10 - \text{லகு } 2 \\ &= 1 - \cdot 3010 \\ &= 6990 \\ \text{லகு } 6 &= \text{லகு } 2 + \text{லகு } 3 \\ &= \cdot 3010 + \cdot 4771 \\ &= 7781 \\ \text{லகு } 8 &= \text{லகு } 4 + \text{லகு } 2 \\ &= 6020 + \cdot 3010 \\ &= 9030 \\ \text{லகு } 9 &= \text{லகு } 3 + \text{லகு } 3 \\ &= \cdot 4771 + \cdot 4771 \\ &= 9542 \end{aligned}$$

ஒன்று முதற் பத்து வரையும் உள்ள எண்களின் லகு வெண்களை ஒரு நிரலாக வைப்போமாக.

$$\text{லகு } 1 = 0000$$

$$\text{லகு } 2 = .3010$$

$$\text{லகு } 3 = .4771$$

$$\text{லகு } 4 = .6020$$

$$\text{லகு } 5 = 6990$$

$$\text{லகு } 6 = 7781$$

$$\text{லகு } 7 = 8451$$

$$\text{லகு } 8 = 9030$$

$$\text{லகு } 9 = 9542$$

$$\text{லகு } 10 = 10000$$

20, 200, 30, 300 என்னு் மெண்களின் லகு வெண்களைக் காண்போமாக.

$$\begin{aligned} \text{லகு } 20 &= \text{லகு } 4 + \text{லகு } 5 \\ &= .6020 + 6990 \\ &= 1.3010 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{லகு } 30 &= \text{லகு } 5 + \text{லகு } 6 \\ &= 6990 + 7781 \\ &= 1.4771 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{லகு } 200 &= \text{லகு } 5 + \text{லகு } 5 + \text{லகு } 8 \\ &= .6990 + .6990 + .9030 \\ &= 2.3010 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{லகு } 300 &= \text{லகு } 5 + \text{லகு } 5 + \text{லகு } 4 + \text{லகு } 3 \\ &= 6990 + 6990 + .6020 + .4771 \\ &= 2.4771 \end{aligned}$$

லகு 2, லகு 20, லகு 200 என்னும் மூன்றின் மதிப்பையும் நோக்குமிடத்துக், கீழ்வாய்ப் பாகமானது மூன்றிடத்தும் 3010 என ஒத்து நிறறல் காண்கின்றோம்.

மேலும், லகு 10 = 1 ஆதலின், 10 இற் குறைந்த தாகிய 2 இன் லகு வெண்ணானது, மேல்வா யெண் பெறுது, கீழ்வா யெண் மாத்திரம் பெற்று நின்றது. லகு 100 = 2 ஆதலின், 100 க்கும் 10 க்கும் இடை நின்ற 20 இன் லகு வெண்ணானது 2 இற் குறைந்தும், 1 இற் கூடியும் நிறறல் வேண்டும ஆதலினாலே, அதன் மேல்வாய்ப் பாகம் 1 ஆதல் வேண்டும். லகு 1000 = 3 ஆதலின், லகு 200 இன் மேல்வா யெண் 2 ஆதல் வேண்டும். 3, 30, 300 இன் லகு வெண்களும் இவ்வாறு அமைந்து நிறறலை நோக்குக. லகு வெண் வாய்பாடுகளில் கீழ்வாய்ப் பாகம் (Mantissa) மாத் திரமே தரப்பட்டிருக்கும்; மேல்வாய்ப் பாகம் (Characteristic) மேலே காட்டிய வண்ணம் ஆராய்ந்து அறிதற் குரியது.

சிலை யுள்ள எண்களின் லகு வெண்ணினை எளிதாகக் கண்டறிந்துவிடலாம். 12, 14, 15, 16, 18 என்னும் எண்கள், முறையே, 3×4 , 2×7 , 3×5 , 4×4 , 3×6 ஆவன. சிலை யிலலாத 11, 13, 17, 19 என்னும் எண்களின் லகு வெண்களைக் கணித நூலோர் கணிதது வைத்திருக்கும் வாய்பாடுகளிற் கண்டறியலாம்.

பின்னங்களின் லகு வெண்ணினைக் கண்டறிதற்குத், தொகுதியின் லகு வெண்ணிலிருந்து பகுதியின் லகு வெண்ணினைக் கழித் தெழுதவேண்டும்

$$\begin{aligned} \text{லகு } \frac{3}{8} &= \text{லகு } 9 - \text{லகு } 8 \\ &= 9542 - 9030 \\ &= .0512 \end{aligned}$$

ஒழிபியல்

$$\begin{aligned}\text{லகு } \frac{1}{5} &= \text{லகு } 16 - \text{லகு } 15 \\ &= \text{லகு } 2 + \text{லகு } 8 - \text{லகு } 3 - \text{லகு } 5 \\ &= .3010 + .9030 - .4771 - .6990 \\ &= .0279\end{aligned}$$

லகு $\frac{7}{8}$ இனைக் காண்பதற்கு, லகு 7 இலிருந்து லகு 8ஐக் கழிக்கவேண்டும். அவ்வாறு கழிக்குமிடத்து, லகு வெண்ணின் கீழ்வாய்ப் பாகம் குறை யடையாளம் பெற்று நிற்கும். இது முறையன் றுதலின், இக் கணக்கினைப் பின்வருமாறு செய்க.

$$\begin{aligned}\text{லகு } \frac{7}{8} &= \text{லகு } 70 - \text{லகு } 8 \\ &= 1.8451 - .9030 \\ &= .9421 \\ \text{லகு } \frac{7}{8} &= \text{லகு } \frac{7}{8} - \text{லகு } 10 \\ &= .9421 - 1 \\ &= \overline{1} 9421\end{aligned}$$

கீழ்வாயை நிறை யெண்ணாகவே நிறுத்திக்கொண்டு, மேல்வாய் மாத்திரம் குறை யெண் னாயிற்று எனக் காட்டுதற்குக், குறை யடையாளத்தை மேல்வா யெண்ணின் மேல் இடுதல மரபு. பின் வருவனவற்றை நோக்குக.

$$\begin{aligned}\text{லகு } 875 &= \text{லகு } 5 + \text{லகு } 5 + \text{லகு } 5 + \text{லகு } 7 \\ &= .6990 + .6990 + .6990 + .8451 \\ &= 2.9421 \\ \text{லகு } 87.5 &= 1.9421 \\ \text{லகு } 875 &= 9421 \\ \text{லகு } .875 &= \overline{1}.9421\end{aligned}$$

$\frac{7}{8}$ என்னும் பின்னம், .875 என்னும் பதின் கூற்றுக் கீழ்வா யெண்ணுக்குச் சம மான தென்று முன்னர்க் காட்டினோம்.

(i) தோற்றுவாய், (ii) பதின் மரபு, (iii) பிங்கல நிகண்டும் பரிபாடலும் எடுத்தாண்ட பேரெண்கள், (iv) கணக கியற்றலில் வழங்குங் குறியீடுகள், (v) பேரெண்களின் தான நிலைகள், (vi) பேரெண்களை வழங்கும் வானநூன் முடிபுகள், (vii) கீழ்வா யெண்கள், பின்ன வெண்கள், (viii) படி யெண்கள், (ix) லகு வெண்கள் என்னும் ஒன்பது தலைப்பெயர்க்கீழ் எண்ணலளவையினை ஒருவாறு கூறினோம்.

இங்கு நாம அறிந்து செயற்படுத்திய கணித முடிபுகள், அடுத்துவரும் 'இசைக்கணிதம்' என்னும் பிரிவினுட் பயன்படுவ.

இசைக்கணிதம்

I

நரம்பு நீள விகிதங்களின் தலைகீழெண்கள் அசைவெண் விகிதங்களா மென இசைநரம் பியலினுட் காட்டினோம்.

256 சிறகைவுகளோடு இயங்கி, ஷடஜ சுவரத்தினைத் தந்திர வீணை நரம்பின் சரிநடு விலும், முனறி விரண்டிலும், நாலில முனறிலும், ஐந்தில நாலிலும், ஐந்தில முனறிலும், ஒன்பது லெட்டிலும், பதினைந்தி லெட்டிலும், எழுதினர சுவரங்களின் அசைவெண் விகிதங்கள் யாவை? அசைவெண்கள் யாவை? அசைவெண்களை மேனோக்கிச் செல்லும் வரிசையாக வைத்து, அவை நின்ற முறையில அசைவெண் விகிதங்களை வைத்து, இசைநரம்பியலுட காட்டியபடி இடைவிகிதங்களைக் கணிக்கத்திற பெற்றபால வாகிய இடைவிகிதங்கள் யாவை? இடைவிகிதங்களேழினையும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு யாது? இடைவிகிதங்க ளேழினுகூட தனித்தனி யகைநத மாத்திரை யாவை? அமரத்திரைகளின் கூட்டுத் தொகை யாது?

மேலே குறித்த வினாக்களுக்கு விடை காணப் புகுவாம்.

$\frac{1}{2}, \frac{2}{3}, \frac{3}{4}, \frac{4}{5}, \frac{5}{6}, \frac{6}{7}, \frac{7}{8}, \frac{8}{9}$ என்னும் பின்னங்கள் நரம்பு நீள விகிதங்களைக் குறித்தன வாதலின், இவற்றின் தலைகீழ் மென்களாகிய

$\frac{2}{1}, \frac{3}{2}, \frac{4}{3}, \frac{5}{4}, \frac{6}{5}, \frac{7}{6}, \frac{8}{7}, \frac{9}{8}$ என்பன அசைவெண் விகிதங்களைக் குறித்து நின்றன இவ் வசைவெண் விகிதங்க ளெல்லாம் ஆதார ஷட்ஜத்தின் அசைவெண் ணாகிய 256 இனை அவாவி நின்றன வாதலின், இவைதம்மைத் தனித்தனி 256 இனாற் பெருக்கி, இவற்றி லெழும் சுவரங்களின் அசைவெண்களைப் பெறலாம் அவ்வாறு செய்யக் கிடைப்பன

512, 384, 341 $\frac{1}{3}$, 320, 426 $\frac{2}{3}$, 288, 480.

இவைதம்மை வரிசையின் வைத்து, அசைவெண் விகிதங்களையும் உடனவைத்து, ஆதார ஷட்ஜத்தையும் முதலில் நிறுவக கிடைப்பது

1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2
256	288	320	341 $\frac{1}{3}$	384	426 $\frac{2}{3}$	480	512

இடை விகிதத்தைக் காண்பதற்குப், பின் னின்ற அசைவெண் விகிதத்தை வைத்து, முன்னின்ற விகிதத்தாற் பிரிக்கவேண்டும் இவ்வாறு செய்யக் கிடைப்பது

$\frac{9}{8}, \frac{10}{9}, \frac{16}{15}, \frac{9}{8}, \frac{10}{9}, \frac{9}{8}, \frac{16}{15}$

முற்றிசை யாகிய $\frac{9}{8}$ நான்கலகும், நெட்டிசை யாகிய $\frac{10}{9}$ இரண்டலகும், பற்றிசை யாகிய $\frac{16}{15}$ மூன்றலகும் பெறுவ வென இசைநரம்பியல் இறுதிப் பிரிவினுட் காட்டினு மாதலின், மேற் குறித்த இடைவிகிதங்கள் பெறும் அலகுகள், முறையே,

4 2 3 4 2 4 3

என வாகும் அலகுகளின் மொத்தம் 22; இடைவிகிதங்க ளேழினையும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு 2. [மாத்திரை, அலகு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்]. தானத் திடைவிகிதம் 2, தானத தலகெண் 22 ஆதலின், மேலே தந்த சுவரங்கள் ஒரு தான மாக அமைநது நின்றன வென அறிகின்றும்.

இங்குப் பெற்ற சுவர வரிசையானது, மேனாட்டார் வழங்கும் 'மேஜர் டயாற் றணிக் ஸ்கேல்' (Major Diatonic Scale) எனனும் புதிய விளரிக் கிராம மாம குறித்த சுவரங்களைப் பிறப்பிப்பதற்கு, முதலிலே, வீணை நரம்பின் (இயங்குகின்ற) முழு நீளத்

ஒழியல்

தையும் சரியாக அளந்து கொள்ள வேண்டும் இந் நீளம் 32 இஞ்சு என்று வைத்துக் கொள்வோம். நரம்பு நீள விகிதங்களை 32 இனாலே தனித்தனி பெருக்கக் கிடைப்பன நரம்பு நீளங்களாம். நரம்பு நீளங்களைத் தனித்தனி 32 இற் கழிக்க, மேருவுக்கும் மெட்டுகளுக்கும் இடையே யுள்ள தூரங்கள் கிடைப்பன மேருவி விரந்து இத் தூரங்களைச் செம்மையாக அளந்து, மெட்டுகளை வைத்துக் கொள்ளின், குறித்த சுவரங்களைத் தோற்றுவிக்கலாம்

சுவரம்	நரம்பு நீள விகிதம்	நரம்பு நீளம்	மேருவிவிரந்து மெட்டின் தூரம்
ஷட்ஜம்	1	32	0
சதுசுருதி ரிஷபம்	$\frac{8}{9}$	$28\frac{4}{9}$	$3\frac{5}{9}$
அநதா காந்தாரம்	$\frac{4}{5}$	$25\frac{2}{5}$	$6\frac{2}{5}$
சுதத மத்திமம்	$\frac{3}{4}$	24	8
பஞ்சமம்	$\frac{2}{3}$	$21\frac{1}{3}$	$10\frac{2}{3}$
சதுசுருதி தைவதம்	$\frac{3}{5}$	$19\frac{1}{5}$	$12\frac{4}{5}$
காகலி நிஷாதம்	$\frac{8}{15}$	$17\frac{1}{15}$	$14\frac{1}{15}$
தார ஷட்ஜம்	$\frac{1}{2}$	16	16

மேலே குறித்த தந்தியிலே சுதத ரிஷபம், சாதாரண காந்தாரம், பிரதி மத்திமம், சுதத தைவதம், கைசிகி நிஷாதம் எனனும ஐந்து சுவரங்கள் சிறந்த இடங்களை யாவை?

குறித்த சுவரங்களை மேனாட்டார், 3 ஆம், 7 ஆம், 10 ஆம், 16 ஆம், 18 ஆம் அலகு நிலைகளிலே வைப்ப ராதலின், அசைவெண் விகிதங்கள், முறையே, $\frac{1}{3}$, $\frac{2}{7}$, $\frac{3}{10}$, $\frac{4}{16}$, $\frac{5}{18}$ என நிற்பன. இவற்றிற் கியைந்த நரம்பு நீள விகிதங்கள், முறையே, $\frac{1}{3}$, $\frac{2}{7}$, $\frac{3}{10}$, $\frac{4}{16}$, $\frac{5}{18}$ என வருவன இவைதம்மைத் தனித்தனி 32 ஆம் பெருக்கியும், பெருக்கி வந்த பேறுகளை 32 இற் கழித்தும், முனபோல அட்டவணைப் படுத்துவாம்.

சுவரம்	நரம்பு நீள விகிதம்	நரம்பு நீளம்	மேருவிவிரந்து மெட்டின் தூரம்
சுதத ரிஷபம்	$\frac{1}{3}$	30	2
சாதாரண காந்தாரம்	$\frac{2}{7}$	$26\frac{2}{7}$	$5\frac{1}{7}$
பிரதி மத்திமம்	$\frac{3}{10}$	$22\frac{4}{5}$	$9\frac{1}{5}$
சுதத தைவதம்	$\frac{4}{16}$	20	12
கைசிகி நிஷாதம்	$\frac{5}{18}$	18	14

இவ்வாறமைந்து நின்ற பன்னிரண்டு சுவரங்களின் இடை விகிதங்கள் யாவை? அவ்விடை விகிதங்களைப் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு யாது?

ஷட்ஜம் முதல் தார ஷட்ஜம் வரை நரம்புகளை நிரையாக வைத்து, அவை தமது அசைவெண் விகிதங்களை யெழுதுவோமாக

1, $\frac{1}{15}$, $\frac{2}{5}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{4}{5}$, $\frac{4}{3}$, $\frac{4}{5}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{8}{5}$, $\frac{5}{3}$, $\frac{1}{9}$, $\frac{1}{8}$, 2

இவைதமது இடை விகிதங்க ளாவன

$\frac{1}{15}$, $\frac{1}{12}$, $\frac{1}{10}$, $\frac{2}{5}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{12}$, $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{12}$, $\frac{1}{10}$

இடை விகிதங்களின் பெருக்கற் பேறு தானத் திடைவிகித மாகிய 2 ஆதல் காண்க.

தென்னாட்டிலே, மேலே குறித்த சுருதிகளோடு, வீணைக்கு மேளம் பண்ணுவதுண்டு.

சுருதித் தொகையைக் காண்பதற்கு, $\frac{1}{15}$ என்னும் பற்றிசையினை 3 சுருதியாகவும், $\frac{1}{12}$ என்னும் குற்றிசையினை 1 சுருதியாகவும், $\frac{2}{5}$ என்னும் குறையிசையினை -1 சுருதியாகவும் வைத்துக் கணக்கிடுக. பற்றிசை ஏழும், குற்றிசை மூன்றும், குறையிசை இரண்டும் உளவாகலின், மொத்தச் சுருதி, $7 \times 3 + 3 - 2 = 22$, இருபத்திரண்டு ஆகும் குறையிசையைக் குறித்து 'நாற்பத்திரண்டு அலகு நிலைகள்' கூறும் பிரிவினுள்ளே விளக்குவாம்.

II

மேனாட்டில் இக்காலத்தில் வழங்கும் இசை மரபினைப்பற்றிப் பின்னொரு பிரிவினுள்ளே சற்று விரிவாகக் கூறுவாம் இங்கு மேனாட் டிசைவாணா வழங்கும் சதவிலக்க முறையைச் சுருக்கமாகக் கூறுவாம்

இசைச் சுவரங்கள் நின்றற்குரிய வீடுகள் பன்னிரண்டினையும் சமப்படுத்தி, ஒரு வீட்டினை நூறு கூறு செய்து பெற்ற ஒரு கூறு, மேனாட்டிலே 'cent' (சென்றர்) என வழங்கப்படும். 'நூற்றுக் கூறு' என்பது இம்மொழியின் பொருள் ஈழ நாட்டினா, ஒரு ரூபாவின் நூற்றி லொரு பங்கு மதிப்புள்ள நாணயத்தைச் சதம் என வழங்குவர் அவ்வழக்குப் பற்றிச் சென்ற என்பதைச் சதம் எனவும், சதவிலக்கம் எனவும் வழங்குவாம்.

சதவிலக்கங்கள் லகுவெண் நிலைக்களமாகப் பிறந்தன வாதலின், கணிதச் செய்கைகளை எளிதாக்கும் நீர்மைய

தானத் திடைவிகிதமாகிய 2 இன் லகுவெண் 3010 என, மேலே லகுவெண் களை ஆராய்ந்தவிடத்துக் கண்டாம் ஓரிசை வீட்டுக்கு நூறு சதமாக, ஒரு தானத்திலுள்ள பன்னீரிசை வீட்டுக்கும் 1200 சதங்கள் அமைந்தன. 3010 இனை 3986 இனாற் பெருக்க, 1200 பேருகும். ஆதலினாலே, எந்த அசைவெண் விகிதத்தின் லகுவெண்ணையேனும் 3986 இனாற் பெருக்க, அந்த அசைவெண் விகிதத்திற் கியைந்த சதவிலக்கம் வந்தெய்தும் பின்வரும் செய்கை முறைகளை நோக்குக.

$$\text{லகு } 2 = 3010. \text{ சதவிலக்கம் } 2 = 3010 \times 3986 = 3.01 \times 3986$$

$$\begin{array}{r} 3986 \\ 301 \\ \hline 11958 \\ 3986 \\ \hline 1199786 \end{array}$$

[தானத்தின் சதவிலக்கம் முழு எண்ணாக 1200]

[கீழ்வாய் $\frac{3}{4}$ இனும் மிகக தாதலின், முழு எண்ணுக்குமிடத்து, மேல்வாய்க்கு 1 கூட்டிகொண்டு, கீழ்வாயை நீக்கிவிடலாம்.]

$$\begin{aligned} \text{லகு } \frac{3}{4} &= \text{லகு } 4 - \text{லகு } 3 \\ &= 6020 - 4771 \\ &= 1249 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{சதவிலக்கம் } \frac{3}{4} &= 1249 \times 3986 \\ &= 1249 \times 3986 \end{aligned}$$

$$\begin{array}{r} 3986 \\ 1249 \\ \hline 3986 \\ 7972 \\ 15944 \\ 35874 \\ \hline 4978514 \end{array}$$

[சுதத மத்திமத்தின் சதவிலக்கம் முழு எண்ணாக 498]

$$\begin{aligned} \text{லகு } \frac{3}{2} &= \text{லகு } 3 - \text{லகு } 2 \\ &= 4771 - 3010 \\ &= 1761 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{சதவிலக்கம் } \frac{3}{2} &= 1761 \times 3986 \\ &= 1761 \times 3986 \end{aligned}$$

$$\begin{array}{r} 3986 \\ 1761 \\ \hline 3986 \\ 27902 \\ 23916 \\ 3986 \\ \hline 7019346 \end{array}$$

[பஞ்சமத்தின் சதவிலக்கம் முழு எண்ணாக 702]

சுதத மத்திமத்தின் சதவிலக்க மாகிய 498 ஐயும், பஞ்சமத்தின் சதவிலக்க மாகிய 702 ஐயுங் கூட்டத், தானத்தின் சதவிலக்க மாகிய 1200 வருகிறது. சுத்த மத்திமத்தின் அசைவெண் விகித மாகிய $\frac{3}{4}$ இனால் பஞ்சமத்தின் அசைவெண் விகித மாகிய $\frac{3}{2}$ ஐப் பெருக்கத், தானத் தசைவெண் விகித மாகிய 2 கிடைக்கிறது அசைவெண்களின் பெருக்கல், சதவிலக்கங்களின் கூட்ட லாதல் காண்க.

$$\begin{aligned} \text{சதவிலக்கம் } 4 &= 6020 \times 3986 \\ &= 602 \times 3986 \end{aligned}$$

$$\begin{array}{r} 398.6 \\ 6\ 02 \\ \hline 2391\ 6 \\ 7\ 972 \\ \hline 2399\ 572 \end{array} \quad [\text{முழு எண்ணாக } 2400]$$

$$\begin{aligned} \text{சதவிலக்கம் } 3 &= 4771 \times 3986 \\ &= 4\ 771 \times 398\ 6 \end{aligned}$$

$$\begin{array}{r} 398\ 6 \\ 4\ 771 \\ \hline 1594\ 4 \\ 279\ 02 \\ 27\ 902 \\ \cdot 3986 \\ \hline 1901\ 7206 \end{array} \quad [\text{முழு எண்ணாக } 1902]$$

மேலே, சதவிலக்கம் 4 உம், சதவிலக்கம் 3 உம் பெறப்பட்டன முன்னதிவிருந்து பின்னதைக் கழித்துச், சதவிலக்கம் 4 ஐப் பெறலாம். $2400 - 1902 = 498$. முன பெற்ற முடிபே இவ்வழியாகவும வருதல காண்க

$$\begin{aligned} \text{மேலும், சதவிலக்கம் } 3 - \text{சதவிலக்கம் } 2 \\ = \text{சதவிலக்கம் } \frac{3}{2} = 1902 - 1200 = 702 \end{aligned}$$

என வருதலையும் நோக்குக பொதுவாக வரும் அசைவெண் விகிதங்களின் சதவிலக்கங்களைக் கண்டறிதற்கு, ஓர் எளிதான வழி மேற்காட்டிய செய்கை முறையி லிருந்து புலப்படுகிறது. அவ்வழியினைக் கூறுவாம அசைவெண் விகிதங்க ளெல்லாம் 1 இற பெரிதாகவும், 2 இற சிறிதாகவு முள்ளன அவறறைக் காட்டும் பின்னங்கள்,

$$\frac{3}{8}, \frac{27}{25}, \frac{16}{15}, \frac{25}{24}, \frac{135}{128}, \frac{256}{243}, \frac{10}{9}, \frac{81}{80}, \frac{144}{125}, \frac{64}{45}, \frac{15}{8}$$

என்பன போல்வன. இவை யெல்லாம் 1 இல் மிக்கும் 2 இற் குறைந்தும் நின்றலை நோக்குக. இப் பின்னங்களின் சதவிலக்கங்களைக் காண்பதற்குத், தொகுதியின் சத விலக்கத்திலிருந்து பகுதியின் சதவிலக்கத்தைக் கழித்தல் வேண்டும் பின் வரும் சதவிலக்கச் சூத்திரத்தை நோக்குக

சதவிலக்கச் சூத்திரம்

ஓஓ ஓஓ ஒன்றின் பாலே
கோனோ நாதம் கூறு மிரண்டே
வானோ வையம் மன்னும முனறே
போதோ நீதா புலலும நானகே
பூவே யெனருள பொறபுடை யைநதே
நாளோ ரநதி ஸ்கிய தாறே
மைபூ டிப்பி வரினஃ தேழே
ஓரோ ரூழி யொன்றிய தெட்டே
ஓழோர் மேவில கேளொன் பதுவே

ஊடே வைமயின ஒப்புறு பததே
நலகு மத்தி நவிலபன னொனறே
யாரோ நினைநீர் கூபனி ரண்டே
கொண்டா மீளிர் பன்முன ருகும
பைங்கு முண்டிர் பததொடு நாலே
வேறே கூறீர் சோபதி னேனதே
கோடோ டேகா கொளபதி னுறே
உள்ளோ வைததீர் ஓபதி னேமே
நீரோ மோதும் முவா ருகும
எலலை போடும் சொல்பத தொன்பான
கூடே கட்டும் நாலேந தென்ப

ஒன்று முதல் இருபது வரையு முள்ள எண்களின் லகுவெண்களைத் தனித்தனி 3986 இனாற் பெருக்கிப் பெற்ற பேருகிய சதவிலக்கங்கள் மேலே தந்த கருவிச் சூத்திரத்திற் காணப்படுவன.

தமிழிலே சோதிட நூல் வகுத்துரைத்த அறிஞர் கைககொண்ட மரபினைப் பின்பற்றி, எண்கள் 'வாக்கியங்'களில் வைத்துக் கூறப்பட்டன. வாக்கியங்களை எண்ணுக்குமிடத்துத், தனிமெய்கள மதிப்புப் பெறு உயிர்கள் தனித்தும், மெய் யோடு மருவியும் நின்று மதிப்புப் பெறுமிடத்து, ஒகர ஒகாரங்கள் வெற்றிலககம் (0) ஆக மதிக்கப்படுவ. அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ என்னும் ஒன்பதும், முறையே, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்னும் மதிப்பினைப் பெறுவ வாக்கியங்களில் ஒன்றின் தானம், பத்தின் தானம், நூற்றின் தானம், ஆயிரத்தின் தானம் என எண்கள் நிற்பன வாதலின், அவைதம்மை எதிர்நிரலாக எழுதி, ஆயிரத்தின் தானம், நூற்றின் தானம், பத்தின் தானம், ஒன்றின் தான மென நின்ற எண்மான முறையில் வைக்கவேண்டும். இளமையிற் கற்ற சூடாமணி யுள்ள முடையான் நினைவினைக்கொண்டு, மேற்போந்த வற்றை எழுதினும் சோதிட நூன் மரபு வேறு யிருப்பினும், மேலே காட்டிய முறையினையே இவ்வாராய்ச்சிக் குரியதென அறிஞர் ஏற்றுக்கொள்வாராக. இம் முறையினின்று சூத்திரத் துட்பொருளை அட்டவணைப்படுத்தி நிறுவுவாம். சூத்திரம் நினைவில் நிற்குமெனில், அட்டவணையினை நோக்காமலே, சுருதிகளுக் கியைந்த சதவிலக்கங்களை எளிதிற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

எண்	வாக்கியம்	சதவிலக்கம்
1	ஒஒஒஒ	0 0 0 0
2	கோனோநாதம்	1 2 0 0
3	வானோர்வையம்	1 9 0 2
4	போதோந்தா	2 4 0 0
5	பூவேயெனருள	2 7 8 6
6	நானோரகதி	3 1 0 2
7	மையூடிப்பி	3 3 6 9
8	ஒரோருழி	3 6 0 0
9	கீழோர்மேலில்	3 8 0 4
10	ஊடேவைமயின	3 9 8 6

எண்	வாக்கியம்	சதவிலகம்
11	நலகுமததீ	4 1 5 1
12	யாரோனீன்றீர்	4 3 0 2
13	கொண்டாமீளீர்	4 4 4 0
14	பைங்குழுண்டா	4 5 6 9
15	வேழேகூறீர்	4 6 8 8
16	கோடோடேகோ	4 8 0 0
17	உள்ளோவைத்தீர்	4 9 0 5
18	நீரோமோதும்	5 0 0 4
19	எல்லபோமும்	5 0 9 7
20	கூடேகட்டும்	5 1 8 6

சதவிலக்கங்கள் லகு வெண் நிலைக்களமாகப் பிறந்தன வாதலின், அவற்றைப் போலவே, சாதாரண எண்களின் பெருக்கல், பிரித்தல் சதவிலக்கங்களில, முறையே, கூட்டல், கழித்த லாகும். உதாரணமாக, 6 இன் சதவிலக்கம், 3 இன் சதவிலக்கத்தையும், 2 இன் சதவிலக்கத்தையும் கூட்டிப் பெறப்படுவது 14 இன் சதவிலக்கம், 7 இன் சதவிலக்கத்தையும், 2 இன் சதவிலக்கத்தையும் கூட்டிப் பெறப்படுவது. இங்குத் தரப்படாத 21 இன் சதவிலக்கம், 7 இன் சதவிலக்கத்தையும், 3 இன் சதவிலக்கத்தையும் கூட்டிப் பெறப்படுவது $\frac{1}{3}$ இன் சதவிலக்கம், 4 இன் சதவிலக்கத்திலிருந்து 3 இன் சதவிலக்கத்தைக் கழித்துப் பெறப்படுவது 25 இன் சதவிலக்கம், 5 இன் சதவிலக்கத்தை இருபடி வைத்துக் கூட்டிப் பெறப்படுவது. பிறவு மிவ்வாறே. பின்வருஞ் செய்கை முறைகள் இதனைத் தெளிவு படுத்துவன.

$\frac{21}{20} = \frac{7 \times 3}{2 \times 10}$ ஆதலின், $\frac{21}{20}$ இன் சதவிலக்கம், $3369 + 1902 - 5186 = 85$ சதம் ஆகும்

$\frac{25}{24} = \frac{5 \times 5}{6 \times 4}$ ஆதலின், $\frac{25}{24}$ இன் சதவிலக்கம், $5572 - 5502 = 70$ சதம் ஆகும்

இதனை மறறொரு வகையாகவும் நோக்கலாம்.

$\frac{25}{24} = \frac{5}{4} \div \frac{6}{5}$. $\frac{5}{4}$ அந்தர காரந்தாரத்தின் அசைவெண் விகிதம் இதன் மதிப்பு, $2786 - 2400 = 386$ சதம்.

$\frac{6}{5}$ சாதாரண காரந்தாரத்தின் அசைவெண் விகித மாகும். இதன் மதிப்பு, $3102 - 2786 = 316$ சதம். இவற்றின் இடைவிகிதம், $386 - 316 = 70$ சதம்.

$\frac{27}{25} = \frac{9}{5} \div \frac{5}{8}$ $\frac{9}{5}$ கைசிகி நிஷாதத்தின் அசைவெண் விகிதம் இதன் மதிப்பு, 'கீழோர் மேலில்' என்னும் வாக்கியத்திலிருந்து 'பூவேயென்றாள்' என்னும் வாக்கியத்தைக் கழித்துப் பெறப்படுவது. $3804 - 2786 = 1018$ சதம்

$\frac{5}{8}$ சதுசுருதி தைவதத்தின் அசைவெண் விகிதம். இதன் மதிப்பு, 'பூவேயென்றாள்' என்னும் வாக்கியத்திலிருந்து 'வானோர் வையம்' என்னும் வாக்கியத்தைக் கழித்துப் பெறப்படுவது. $2786 - 1902 = 884$ சதம் இவற்றின் இடைவிகிதம், $1018 - 884 = 134$ சதம்.

ஒழிபியல்

$\frac{27}{16} = \frac{3}{8} \times \frac{3}{2}$ ஆதலின், $\frac{27}{16}$ இன் சதவிலக்கம், $\frac{3}{8}$ இன் சதவிலக்கத்தையும், $\frac{3}{2}$ இன் சதவிலக்கத்தையும் கூட்டிப் பெறப்படுவது.

$\frac{3}{8}$ சதுசுருதி ரிஷபத்தின் அசைவெண் விகிதம். இது 'ஓரோருழி' குறைந்த 'கீழோர் மேலில்' ஆகுமாதலின், இதன் மதிப்பு, 204 சதம். $\frac{3}{2}$ பஞ்சம சுவரத்தின் அசைவெண் விகிதம், இதன் மதிப்புக், 'கோனோர்நாதம்' குறைந்த 'வானோர்வையம்', 702 சதம். ஆதலின், $\frac{27}{16}$ இன் மதிப்பு, $702 + 204 = 906$ சதம்.

$\frac{27}{16}$, $\frac{27}{8}$, $\frac{27}{4}$, $\frac{27}{2}$ என்னும் விகிதவெண்கள், முறையே, 27 16, 27 25, 25 · 24, 21 20 என்னும் உருவ மாகவும் எழுதப்படுவ.

இனி, இருபத்திரண்டு சுருதிகளின் சத மதிப்புகளைக் காணப் புகுவாம். கணித நூல் கருவியாக யாம் ஆராய்ந்து கண்ட இருபத்திரண்டு சுருதிகளின் அசைவெண் விகிதங்கள், பண்டைத் தமிழிசை யாசிரியர் வகுத தோதிய பாலைத் திரிபுகளுக்கும், வடமொழிப் பரதம வகுதத கிராம மூர்ச்சனைகளுக்கும் ஏற்புடையன தாங்கதேவ ருரைத்த சங்கீதரத்தினாக நான் முடிபுகளுக்கும் பொருநதுவன. அகோபல பண்டிதரும், வேங்கடமகியும் கொண்ட சுருதிகள் பிறிதொரு மரபினைத் தழுவியன அவைதம்மைத தனியாக மற்றொரு பிரிவினுள்ளே ஆராய்கின்றும்.

சுருதிகளைப் பிறப்பிக்கும் முறையினை 'இசைநரம்பிய' விலே பெருக ஆராய்ந்திருக்கின்றும்.

இருபத்திரண்டு சுருதிகளிலே, நடபிற் பிறந்தன பதினொன்று; கிளையிற் பிறந்தன பதினொன்று நடபிற் பிறப்பினை வடநூலார் 'ஷடஜ மத்திம சம்வாதித்வம்' என்பா, கிளையிற் பிறப்பினை 'ஷடஜ பஞ்சம சம்வாதித்வம்' என்பர்.

இருபத்திரண்டின் அலகுநிலைகளையும், அசைவெண் விகிதங்களையும், மேற்காட்டிய செயகை முறையின்படி ஒவ்வொன்றினுக்கும் கணித்துக் கண்ட சதவிலக்கங்களையும் கீழே தருகின்றும்

நட்பு			கிளை		
அலகுநிலை	அசைவெண் விகிதம்	சதவிலக்கம்	அலகுநிலை	அசைவெண் விகிதம்	சதவிலக்கம்
1	256 243	90	3	16 15	112
2	10 . 9	182	4	9 8	204
5	32 27	294	7	6 5	316
6	5 : 4	386	8	81 . 64	408
9	4 : 3	498	11	27 20	520
10	45 32	590	12	64 . 45	610
11	40 . 27	680	13	3 2	702
14	128 . 81	792	16	8 5	814
15	5 . 3	884	17	27 16	906
18	16 . 9	996	20	9 . 5	1018
19	15 . 8	1088	21	243 128	1110

சதவிலக்கச சூததிரத்தி னுள்ளே, 1 முதல் 20 வரையு முள்ள எண்களின் சத விலக்கங்களைக் கூறினாம். 21 இன் சதவிலக்கமானது, அதன் சினைக ளாகிய 3, 7 என்பவற்றின் சதவிலக்கங்களைக் கூட்டிப் பெறப்படுவது எனவும், 25 இன் சதவிலக் கம், 5 இன் சதவிலக்கத்தை இருபடி வைத்துக் கூட்டிப் பெறப்படுவது எனவும் மேலே காட்டினாம். இம்முறையினால், 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 42, 44, 45, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 60, 63, 64, 65, 66, 68, 70, 72, 75, 76, 77, 78, 80, 81, 84, 85, 88, 90, 95, 96, 98, 99, 100 என்னும் எண்களின் சதவிலக்கங்களைக் காணலாம்

பின் வருவனவற்றையும் நோக்குக

$$\frac{1}{2} \times \frac{4}{5} = \frac{4}{5} \times \frac{8}{9} \times \frac{8}{9} \times \frac{1}{4}$$

$$\begin{aligned} \text{சதவிலக்கம் } \frac{1}{2} \times \frac{4}{5} &= \text{சதவிலக்கம் } \frac{4}{5} + 2 \text{ சதவிலக்கம் } \frac{8}{9} - \text{சதவிலக்கம் } 4 \\ &= 1018 + 2 \times 814 - 2400 \\ &= 246. \end{aligned}$$

$$\frac{1}{2} \times \frac{8}{9} = \frac{8}{9} - \frac{1}{2} \text{ ஆதலின்,}$$

$$\begin{aligned} \text{சதவிலக்கம் } \frac{1}{2} \times \frac{8}{9} &= \text{சதவிலக்கம் } \frac{8}{9} - \text{சதவிலக்கம் } \frac{1}{2} \\ &= 204 - 112 \\ &= 92 \text{ இது குற்றிசை.} \end{aligned}$$

$$\text{சதவிலக்கம் } \frac{2}{3} \times \frac{5}{6} = 90. \text{ இதுவும் குற்றிசை.}$$

குற்றிசை யிரண்டின் சேர்க்கையினாலே நெட்டிசை யாகும் என்பதைக் காட்டு தற்கு,

$$\frac{1}{2} \times \frac{5}{6} \times \frac{2}{3} \times \frac{5}{6} = \frac{1}{9} \text{ சதவிலக்கம் } 92 + 90 = 182$$

[1352 க்கும் 243 க்கும் பொதுச்சினை 27, அதை நீக்கத், தொகுதியில் 5 உம், பகுதி யில் 9 உம் நிற்கும், 256 ஐ 128 ஆற் பிரிக்கத், தொகுதியில் 2 அகும்; ஆகவே, தொகுதி 10, பகுதி 9 ஆயின.]

முற்றிசை யாகிய $\frac{8}{9}$ ஐ, நெட்டிசை யாகிய $\frac{1}{9}$ ஆல் பிரித்ததால், $\frac{8}{9} \times \frac{1}{9} = \frac{8}{81}$ வந் தெய்தும். இது விதியிசை யெனப்படும் இதன் சதவிலக்கம் $204 - 182 = 22$.

நட்புச சுருதிகளின் சதவிலக்கங்களை வைத்துத், தனித்தனி 22 சதத்தைக் கூட்ட, அவ்வவ் வீட்டில் நிற்கும் கிளைச் சுருதிகள் வந்தெய்துவ; இம்முறையிலே 12 ஆம் சுருதி 612 சதமாகும்

இசைநரம்பியலிலே சுவரங்களின் அசைவெண விகிதங்களைச் சீர்ப்படுத்தும் பொருட்டு, $\frac{3}{2} \times \frac{2}{3} \times \frac{5}{4} \times \frac{4}{5}$ என்னும் பின்னத்தைப் பயன்படுத்தினாம். 92 சத மதிப்புள்ள குற்றிசையினை 90 சத மதிப்புள்ள குற்றிசையாற் பிரித்தவினால், இப்பின்னம கிடைக் கும்.

$$\frac{1}{2} \times \frac{5}{6} \div \frac{2}{3} \times \frac{5}{6} = \frac{1}{2} \times \frac{5}{6} \times \frac{3}{2} \times \frac{6}{5} = \frac{3}{2} \times \frac{3}{2} \times \frac{5}{5} = \frac{9}{2}$$

$$92 - 90 = 2 \text{ ஆதலின்,}$$

$$\frac{9}{2} \times \frac{3}{2} \times \frac{5}{5} \text{ இன் சதவிலக்கம் } 2 \text{ சதம் ஆகும்.}$$

ஒழியியல்

III

பாலைத்திரிபியலின் இறுதியிலே, சகோடயாமுக்கு இசை கூட்டிய விடத்திலே, இளிக கிரமத்திலே வைத்து நரம்புகளின் இசையினை அளவிட்டறிந்தாம். அங்குக் கூறிய சகோடயாழ் இளி, குரற கிரமங்களுக்கு ஏற்றது. இவற்றின் எதிர்நிரலிறையாக அமைந்த துத்த, விளரிக கிரமங்களே இக்கால வழக்கி லுள்ளன.

து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
4	4	2	3	4	2	3

எனத் துத்தக கிரமம் அலகு பெற்று நிறகு மெனப் பாலைத்திரிபியலினுட காட்டினாம். இக்கிரமத்திலே, கோடிப்பாலையானது விளரி குரலாகப் பிறக்கு மெனவும் அங்குக் குறிப்பிட்டாம விளரியிலே, வெற்றிலக்கத்தை வைத்துத், தாரம முதல் விளரி யீறாக அலகுகளைக் கூட்டிச் செலலக கிடைப்பது, கோடிப்பாலையின் அலகுநிலை யாகும் இதனை யாழ்க்கருவியிலே உழை முதல் உழை யீறாக வைக்கலாம்

	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
துத்தக்கிரமத்து								
அலகுகள்	-	2	3	4	4	2	3	4
கோடிப்பாலை								
அலகுநிலை	0	2	5	9	13	15	18	22
யாழ்க்கருவியில்								
வைக்கும் முறை	நி	ச	ரி	க	ம	ப	த	நி

துத்தக கிரமத்து அலகுகளை, விளரி முதல் தார மீறாக அமரோசையாக எடுக்க, அவை, 4 3 2 4 4 3 2 என இளிக கிரமத்துக் கோடிப்பாலை யாதல காண்க.

துத்தக் கிரமத்துக் கோடிப்பாலை அலகுநிலையினைச் சதுரப்பாலையாக நிறுத்து தறகுக், கிளைநிரல் (+13), கிளையின் கிளைநிரல் (+4), நட்புநிரல் (+9) ஆகிய மூன்றினையுஞ் சோக்கவேண்டும். அவவாறு சேர்த்தெழுதக கிடைப்பது

0	2	5	9	13	15	18	22
13	15	18	22	26	28	31	35
4	6	9	13	17	19	22	26
9	11	14	18	22	24	27	31

சதுரப்பாலையினைக் கருவியில் இசைப்பதற்கு வேண்டிய அந்தரங்கள் ஆறு. அவைதமது அலகுநிலைகள், 4, 6, 11, 14, 17, 19 என நின்றன. இவற்றுள், 11, 14 மேனோக்கிய அந்தரங்கள். (பண்ணியல், 7 ஆம் பிரிவினுள்ளே, 'சதுரப்பாலை'யினை நோக்குக). எஞ்சி நின்ற நான்கும் கீழ் நோக்கிய அந்தரங்கள் நரம்புகளும் அந்தரக் கோல்களும் கருவியில் நிற்கும் நிலை கீழே காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தரங்கள்		<u>ச</u>	<u>ரி</u>		<u>ம</u>	<u>ப</u>		<u>ப</u>	<u>த</u>	
		4	6		11	14		17	19	
நரம்புகள்	0	2	5	9	13		15		18	22
	நி	ச	ரி	க	ம		ப		த	நி

யாழ் நூல்

பொருட் டெளிவுபற்றி, ஒரு தானத்தில் நின்ற நரம்பு, அந்தரக்கோல்களின் குறியீடு, அலகுநிலை, அசைவெண் என்னு மிவற்றினை அட்டவணைப்படுத்துவாம்.

குறியீடு	நி	ச	ச	ரி	ரி	க	ம	ம	ப	ப	த	த	
அலகுநிலை	0	2	4	5	6	9	11	13	14	15	17	18	19
அசைவெண்	240	266 $\frac{2}{3}$	270	284 $\frac{4}{5}$	300	320	355 $\frac{5}{9}$	360	379 $\frac{7}{27}$	400	405	426 $\frac{2}{3}$	450

மேலே தந்த சதுரப்பாலை நிரலகளைக் குறியீட் டெழுத்துக்களினால் எழுதுவாம்

நி ச ரி க ம ப த நி

ம ப த நி ச ரி க ம

ச ரி க ம ப த நி ச

க ம ப த நி ச ரி க [இந்நிரலில் $\overline{ம}$, $\overline{ப}$ மேனோக்கிய அந்தரங்கள்]

ஈற்றில் நின்ற நிர லொழிந்த மூன்றும் திரிகோணப்பாலை யாவன. துத்தக் கிரமத்தி லமைந்த கோடிப்பாலை இடமுறையானது திரிகோணப்பாலையாக,

நி த ப ம க ரி ச நி

ம க ரி ச நி த ப ம

ச நி த ப ம க ரி ச

என வரும். செம்பாலை, அரும்பாலை, மேறசெம்பாலை என்னுமிவை, முறையே,

ம க ரி ச நி த ப ம	ச நி த ப ம க ரி ச	ப ம க ரி ச நி த ப
ச நி த ப ம க ரி ச	ப ம க ரி ச நி த ப	ரி ச நி த ப ம க ரி
ப ம க ரி ச நி த ப	ரி ச நி த ப ம க ரி	த ப ம க ரி ச நி த

என வருவன படுமலைப்பாலை, விளரிப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை என்னு மிவை, முறையே,

க ரி ச நி த ப ம க	த ப ம க ரி ச நி த	ரி ச நி த ப ம க ரி
நி த ப ம க ரி ச நி	க ரி ச நி த ப ம க	த ப ம க ரி ச நி த
ம க ரி ச நி த ப ம	நி த ப ம க ரி ச நி	க ரி ச நி த ப ம க

என வருவன மேலே தந்த இடமுறைப்பாலை ஏழும், அரங்கேற்று காதை யுரையில, 'இணைநரம்புடையன அணைவுறககொளளு' மிடத்து நின்றற் குரிய.

துத்தக் கிரமத்துக் கோடிப்பாலையின் அலகுநிலை யென யாம் கண்ட

0 2 5 9 13 15 18 22

என்னும் நிரலானது, பன்னிரு பாலைகளுள்ளே, கற்கடகப் பாலையி னமைந்த தாத லின், மேடப் பாலையி னமைந்த, இளிக் கிரமத்துக் கோடிப்பாலைக்கு எதிர்நிரனிறை யாக நிறபது. அலகெண்கள எதிர்நிரனிறையாக நின்றலை மேலே காட்டினும்.

ஒழிபியல்

இளிக் கிரமத்து வலமுறை நீரலிணையும், துத்தக் கிரமத்து இடமுறை நீரலிணையும், ஒன்றின்கீழ் மொனருக வைத்து, அலகுநிலை யெண்களைக் கூட்டுமிடத்து என்ன நிகழு கிற தென்று பார்ப்போம்

கோடிபயலை

இளிக்கிரமம் (வலமுறை)	0	4	7	9	13	17	20	22
துத்தக்கிரமம் (இடமுறை)	22	18	15	13	9	5	2	0
	22	22	22	22	22	22	22	22

‘யாழ்மேற பாலை இடமுறை மெலியக, குழலமேற் கோடி வலமுறை வலிய’, இரு கருவியும் ஒத்திசைத்தலை மேலே பெற்ற முடிபு காட்டுகின்றது

IV

இசைநரம்பியல் முதற் பிரிவிலே, துளைக்கருவி யிலககணங் கூறியவிடத்து, அடியார்க்குநல்லா உரையினுட டந்த துளை யள விலக்கணத்தின் பொருத்த மின்மையினைக் குறிப்பிட்டாம்

‘அளவு இருபது விரல் இதிலே தாம்பு முகத்தின இரண்டு நீக்கி முதல் வாய விட்டு இம் முதல் வாய்க்கு ஏழங்குடும் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டு நீக்கி நடுவி னின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத் துளை யிடப்படும் இவற்றுள் ஒன்று முத் திரை யென்று கழித்து நீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழு விரல வைத்து ஊதப்படும். துளை களின் இடைப் பரப்பு ஒரு விர லகலங் கொள்ளப்படும்’ என்பது அடியார்க்கு நல்லா உரை ‘எல்லா இடைப் பரப்புகளும் ஓரளவாக இருத்தல் கூடாது’ என அங்குக் குறிப்பிட்டாம் அவை எவ்வெவ வளவின வாக இருத்தலவேண்டும் என்பதனை இங்கு ஆராய்வாம்.

துளைககும் ஒரு பரப்பு உளதாதலின், இடைப் பரப்புகளை ஒரு துளையின் நடுவி லிருந்து அடுத்த துளையின் நடு வரையும் அளப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம்.

வளை வாயிலிருந்து இரு விரல கீழாக நிறகும் முததிரைத் துளையானது, தாம்பு முகத்தி லிருந்து பதினெட்டு விரல தூரத்தில் நிறகும் முதல் வாயிலிருந்து ஏழு விரல (தாம்பு முகத்தி லிருந்து ஒன்பது விரல) தூரத்தில் நிறகும் எட்டாவது துளையி னின்று உழை யிசை (நிஷாதம்) பிறககு மென இசைநரம்பியலிலே தெளிவுபடுத் தினும் [துளைகளின் தூரங்களை யெல்லாம் தாம்பு முகத்திலிருந்து அளவிடுவாம்] ஒன்பது விரல் தூரத்தி லுள்ள துளையிலே சமன உழை யிசை பிறந்த தாதலின், 18 விரல் தூரத்தி லுள்ள முததிரைத் துளையிலே மந்த உழை யிசை பிறக்கு மென் பது பெறப்பட்டது கிரம வேறுபாட்டினாலும், பாலை வேறுபாட்டினாலும், துளை களின் இடைப் பரப்புகள் வேறுபடும் நீர்மைய இளி முதல் அருமபாலை தோற்றும வண்ணம் துளைகளை அமைக்க வேண்டின், உழை முதற் செவ்வழிப் பாலையாகக் கொள்ளவேண்டும் மேலே நாம் ஆராய்ந்த துத்தக் கிரமத்திலே, செவ்வழிப்பாலை

யானது

0 3 7 9 12 16 20 22

என்னும் நிரலாகும். இவ் வலகுநிலைகளுக் குரிய அசைவெண் விகிதங்கள்,

1 $\frac{1}{16}$ $\frac{5}{16}$ $\frac{9}{16}$ $\frac{13}{16}$ $\frac{17}{16}$ $\frac{21}{16}$ 2

என நின்றன வாதலின், நரம்பு நீளவிகிதங்கள்,

1 $\frac{1}{16}$ $\frac{5}{16}$ $\frac{9}{16}$ $\frac{13}{16}$ $\frac{17}{16}$ $\frac{21}{16}$ $\frac{1}{2}$

என வருவன. முதலில் நின்ற மந்த உழை 18 விரலும், ஈற்றில் நின்ற சமன் உழை 9 விரலுமாகத் துளை யளவு பெற்றன வாதலின், துளை யளவுகளைக் காண்பதற்கு, நரம்பு நீள விகிதங்களை 18 விரலினுற் பெருக்குதல் வேண்டும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறுகள் பின் வருவன

உழை இளி விளி தாரம குரல துததம கைக்கிளை உழை
18 16 $\frac{1}{2}$ 15 13 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ 11 $\frac{1}{2}$ 10 9

அங்ஙன மாதலின், இடைப் பரப்புகள், 1 $\frac{1}{8}$, 1 $\frac{7}{8}$, 1 $\frac{1}{2}$, 1 $\frac{3}{4}$, 1 $\frac{1}{2}$, 1 $\frac{1}{4}$, 1 என நின்றன

மேற்கண்ட துளை யளவுகளைக் கருவியில் அமைத்தற்குக், குரலிசையின் துளை யளவில் வந்த $\frac{1}{8}$ என்னும் பின்னத்தைச் சிறிது சுருக்குதல் வேண்டும் இப் பின்னம் $\frac{16+4+1}{32}$ எனப் பாகுபட்டு நிறைவின், 'அரையே அரைக்காலே அரைவீசம்'

ஆகும் அரைவீசத்தை நீக்க, எஞ்சி நிற்பது அரையே அரைக்கால் $\frac{5}{8}$ ஆகும்.

துளை யளவுகளைக் கருவியில் அமைத்தற்குச், சரியாக ஒரு சாண் நீள முள்ள ஒரு காகிதத் துண்டினையோ பனையோலையினையோ கததரித்து எடுத்துக்கொள்க இதனை மூன்று சம கூறுக மடிக்குமிடத்து, ஒரு கூறு நான்கு விரலாகும் 4 இன் பாதி 2, 2 இன் பாதி 1, 1 இன் பாதி $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ இன் பாதி $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{4}$ இன் பாதி $\frac{1}{8}$ என வறிந்து, குறித்த அளவுகளைப் பெற்றுக்கொள்க. $\frac{7}{8} = \frac{1}{2} + \frac{1}{4} + \frac{1}{8}$ எனவும், $\frac{5}{8} = \frac{1}{2} + \frac{1}{8}$ எனவும் நின்றன என வறிந்து கொள்க மேலே குறித்த அளவுகளைத் தெரித்துக் காட்டும் சாண் கோலின் உதவியினாலே, எல்லாத் துளை யளவுகளையும் கருவியிலே பிழையின்றி நிறுத்தலாம் நிறுத்தித் துளைகளைச் செம்மையாக அமைத்துக் கொள்க இவ்வாறு அமைந்த குழலிலே, முத்திரைத் துளையினை நீக்கி, எஞ்சிய ஏழு துளைகளிலும் ஏழு விரல்களை வைத்து, முறையாக இசைக்க, அரும்பாலை (திரசங்கராபரண மேளம்) தோற்றும்.

3 7 9 12 16 20 22

என்னும் நிரலிலே, இளி யிசைத் தானத்தில நின்ற 3 இனை எல்லா அலகுநிலைகளிலும் கழித் தெழுதுமிடத்து,

இ வி தா கு த கை உ
0 4 6 9 13 17 19

என அரும்பாலை யாதல் காண்க

V

வீணக் கருவியிலே மெட்டு வைத்தற்கு எளிதான ஒரு கணித முறையினை ஆராய்ந்து காணப் புகுவாம்.

ஒழிபியல்

மேருவிலிருந்து நரம்பு தங்குமிடம் வரையு முள்ள முழு நீளத்தையும் அளந்து, இரண்டு சம பங்காகப் பிரித்துக்கொள்ளின், நரம்பின் நடுவிடங் கிடைக்கும். முழு நரம்பிலும் 'ஷட்ஜம்' இசைக்குமாயின், பிற்பாதியிலே மேறறுனத்து 'ஷட்ஜம்' இசைக்கும் மேருவுக்கும் நரம்பின் நடுவுக்கு மிடையே யுள்ள முற்பாதியைப் பன்னிரண்டு சம பங்குகளாகப் பிரித்துக்கொள்வாம். ஒரு பங்கினை ஒரு சமவீடு என்பாம். இத்தகைய சமவீடுகள் இருபத்துநான்கு கொண்டது முழுநரம் பாகும். அவகின் விகித வெண்ணினை 24 இனாற் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு, அவவலகுக் குரிய நரம்பு நீளமாகும். பேறுகளை 24 இனின்று கழித்துப் பெற்ற மிச்சங்கள் (மேருவிலிருந்து) அவகு நிற்கும் வீட்டினைக் குறிப்ப வாகும். இவ்வாறு பெற்ற முடிபுகளை அட்டவணப்படுத்துவாம்.

குமபப்பாலை

(நடபு)

இசை வீடு	அலகு நிலை	விகித வெண்	நரம்பு நீளம்	அலகு நிற்கும் வீடு (மேருவிலிருந்து)	இறக்கம்
0—ச	0	1 1	24	0	0
1—ர	1	243 256	$22\frac{25}{32}$	$1\frac{7}{32}$	$\frac{7}{32}$
2—ரி	2	9 10	$21\frac{3}{8}$	$2\frac{2}{8}$	$\frac{2}{8}$
3—க	5	27 32	$20\frac{1}{2}$	$3\frac{3}{4}$	$\frac{3}{4}$
4—கி	6	4 5	$19\frac{1}{5}$	$4\frac{4}{5}$	$\frac{4}{5}$
5—ம	9	3 4	18	6	1
6—மி	10	32 45	$17\frac{1}{15}$	$6\frac{1}{3}$	$\frac{1}{3}$
7—ப	11	27 40	$16\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
8—த	14	81 128	$15\frac{3}{8}$	$8\frac{1}{4}$	$\frac{1}{4}$
9—தி	15	3 5	$14\frac{2}{5}$	$9\frac{2}{5}$	$\frac{2}{5}$
10—ந	18	9 16	$13\frac{1}{2}$	$10\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
11—நி	19	8 15	$12\frac{4}{5}$	$11\frac{1}{5}$	$\frac{1}{5}$
12—ச	22	1 2	12	12	0

கன்னிப்பாலை

(கிளை)

இசை வீடு	அலகு நிலை	விகித வெண்	நரம்பு நீளம்	அலகு நிற்கும் வீடு (மேருவிலிருந்து)	இறக்கம்
0—ச	0	1 : 1	24	0	0
1—ர	3	15 : 16	$22\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
2—ரி	4	8 : 9	$21\frac{1}{3}$	$2\frac{2}{3}$	$\frac{2}{3}$
3—க	7	5 : 6	20	4	1
4—கி	8	64 : 81	$18\frac{2}{3}$	$5\frac{1}{3}$	$1\frac{1}{3}$
5—ம	11	20 : 27	$17\frac{2}{3}$	$6\frac{2}{3}$	$1\frac{2}{3}$

யாழ் நூல்

இசை வீடு	அலகு நிலை	விசித வெணை	நாமபு நீளம்	அலகு நிறகும வீடு (மேருவிலிருந்து)	இறக்கம்
6—மி	12	45 . 64	16 $\frac{7}{8}$	7 $\frac{1}{8}$	1 $\frac{1}{8}$
7—ப	13	2 . 3	16	8	1
8—த	16	5 8	15	9	1
9—தி	17	16 : 27	14 $\frac{2}{3}$	9 $\frac{7}{9}$	$\frac{7}{9}$
10—ந	20	5 9	13 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{2}{5}$	$\frac{2}{5}$
11—நி	21	128 . 243	12 $\frac{5}{8}$	11 $\frac{2}{8}$	$\frac{2}{8}$
12—ச	22	1 2	12	12	0

மேலே கண்ட இறக்க வெண்களை நோக்குமிடத்து, நாம் குறிப்பிடுவன :

7, 9, 13, 16	ஆம் அலகுகள் 1 வீடு இறங்குவன
3, 18	„ „ $\frac{1}{2}$ „ „
5	„ அலகு $\frac{3}{4}$ „ இறங்குவது
4, 20	„ அலகுகள் $\frac{2}{3}$ „ இறங்குவன
19	„ அலகு $\frac{1}{3}$ „ இறங்குவது
2	„ „ $\frac{2}{5}$ „ „
15	„ „ $\frac{3}{5}$ „ „
6, 11 (நடபு)	„ அலகுகள் $\frac{4}{5}$ „ இறங்குவன

ஒரு வீட்டிலும் அதிகமாக இறங்கும் அலகுகள் மூன்று உள. 8 ஆம் அலகு 1 $\frac{1}{2}$, 11 ஆம் (கிளை)யலகு 1 $\frac{2}{3}$, 12 ஆம் அலகு 1 $\frac{1}{3}$

எஞ்சி நின்ற ஐந்து வீடுகளின் இறக்க வெண்களை எளிதில் அளந்து வைக்கத் தக்க நீர்மைய வாகப் பாகுபாடு செய்வாம்

1 ஆம் அலகின் இறக்கம்	$\frac{7}{8} = \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + \frac{1}{8}$
10 „ „ „	$\frac{14}{15} = \frac{4}{5} + \frac{2}{15}$
14 „ „ „	$\frac{13}{16} = \frac{3}{4} + \frac{1}{16}$
17 „ „ „	$\frac{7}{9} = \frac{2}{3} + \frac{1}{9}$
21 „ „ „	$\frac{29}{31} = \frac{1}{3} + \frac{2}{31}$

இவ்வாறு நாம் பெற்ற முடிபுகள் பின்வரும் உரைச சூத்திரங்களில் அமைந்து நின்றன.

ஏழொன் பதுபதின்மூன மெய்தும் பதினாறம்
நாழுமொரு வீடு தனிததனியே—வீழமரை
மூன்றொடது மூன்றலகு மூன்றி விராணடுபங்கில்
ஆன்றநான கைந்நான கறி

ஐந்திலொன்று பததொன்பான் ஐந்தி லிரண்டிரண்டே
ஐந்தினினமூன் றைம்மூன் றணையுமே—ஐந்தினிலே
நானகாகும் ஆறும நவையிலபதி னொன்றுநட்பும்
தோன்றுமுக்கா லேந்தின் தொகை.

முக்காலவீ சததீரோழ் முன்னுமரைக் காலவீசம்
தொக்கஅரை வீசத்திற ரோன்றுமுதல்—மிக்கபதது
முன்னந தினிலநான்கும் மூவைந தினிலிரண்டும
பின்னகல மன்னுமெனப பேசு

முன்னுமொரு வீட்டினமேல மூவொன் பதிலொன்று
பன்னுமெட்டி லொன்றொன் பதிலிரண்டு—மன்னி
இருநான்கு முநான்கும் இன்னிளைபன னொன்றும
வருதல் இசைநான மாபு

மூன்றி லிரண்டுனே முமமூன்றி லொன்றுதன்னித
தோன மூ பதினேழு தொகையே—மூன்றிலொன்றும
தோற்றுமெண்பத தொன்றிலிரு தொலகூறும தாழ்ந்துவரும்
சுறையலில நின்ற இசை.

இசைநரம்பியல் எசு ஆம், எஎ ஆம் பக்கங்களிலே, சுருதிவீணையி னமைப்பும்,
இசை கூட்டும் முறையுங் கூறப்படடிருக்கின்றன

நாற்பத்திரண்டு இசைநிலைகள் (சுருதிகள்)

இசைநரம்பியலிலே, கிளையிற் பிறக்கும் இசைநிலைகள் பதினொன்று, நட்பிற
பிறக்கும் இசைநிலைகள் பதினொன்று, மொத்தம் 22 இசைநிலைகள் கூறப்பட்டன.
கிளையிற் பிறப்பன மேலும் பத்து இசைநிலைகள் உள. அவ்வாறே, நட்பிற் பிறப்பன
வும் பத்து உள சதவிலக்க எண்கள் கருவியாக, நாற்பத்திரண்டு இசைநிலைகளையும்
எளிதிற் பிறப்பிக்கலாம்

நின்ற நரம்பின் சதவெண்ணோடு 702 ஐக் கூட்ட, அதன் கிளைநரம்பின் சத
வெண் னாகும் 498 ஐக் கழித்தலினாலும் கிளைநரம்பின் சதவெண்ணினைப் பெற
லாம்.

நின்ற நரம்பின் சதவெண்ணோடு 498 ஐக் கூட்ட, அதன் நட்புநரம்பின் சத
வெண் வந்தெய்தும். 702 ஐக் கழித்தலினாலும் நட்புநரம்பின் சதவெண்ணினைப்
பெறலாம்.

	கிளை			நட்பு		
	அலகுநிலை	சதவிலக்கம்	அசைவெண் விகிதம்	அலகுநிலை	சதவிலக்கம்	அசைவெண் விகிதம்
	13	702	3 : 2	9	498	4 : 3
	4	204	9 : 8	18	996	16 : 9
அ	17	906	27 : 16	5	294	32 : 27
	8	408	81 : 64	14	792	128 : 81
	21	1110	243 : 128	1	90	256 : 243

யாழ் நூல்

கிளை			நட்பு		
அலகுநிலை	சதவிலக்கம்	அசைவெண் விதிதம்	அலகுநிலை	சதவிலக்கம்	அசைவெண் விதிதம்
ஆ	8	408 + 5	80	63	
	21	1110 + 5	40	21	
	12	612 + 5	10	7	
	3	114 + 5	15	14	
	16	816 + 5	45	28	
இ	21	1110 - 2	256	135	
	12	612 - 2	64	45	
	3	114 - 2	16	15	
	16	816 - 2	8	5	
	7	318 - 2	6	5	
	20	1020 - 2	9	5	
	11	522 - 2	27	20	
	2	24 - 2	81	80	
ஈ	2	24 + 3	64	63	
	15	726 + 3	32	21	
	6	228 + 3	8	7	
	19	930 + 3	12	7	
	10	432 + 3	9	7	
	1	-66 + 3	27	28	
உ	19	930 - 4	128	75	
	10	432 - 4	32	25	
	1	-66 - 4	24	25	
	14	636 - 4	36	25	
	5	138 - 4	27	25	
	18	840 - 4	81	50	
	9	342 - 4	243	200	

அலகுநிலைகளை எண்வரிசைக் கிரமமாக நிறுத்தவோமாக.

அலகு	கிளை	நட்பு	அலகு	கிளை	நட்பு	அலகு	கிளை	நட்பு
1	-66	90	8	408	564	15	726	882
2	24	180	9	342	498	16	816	972
3	114	270	10	432	588	17	906	1062
4	204	360	11	522	678	18	840	996
5	138	294	12	612	768	19	930	1086
6	228	384	13	702	858	20	1020	1176
7	318	474	14	686	792	21	1110	1266

ஒழிபியல்

எண்கள் (1 முதல் 21 வரை) ஏறிச் செல்லும் வரிசைக் கிரமத்தினை 'வலவோட்டு' என்றும், (21 முதல் 1 வரை) இறங்கிச் செல்லும் வரிசையினை 'இடவோட்டு' என்றும் வழங்கலாம்.

கிளை இசை நிலைகளை வலவோட்டிலும், நட்பு இசை நிலைகளை இடவோட்டிலும் அணையவைத்து, இணைந்து நிற்கும் சதவிலக்கங்களின் கூட்டுத் தொகையினைக் காண்பாம்.

கிளை			நட்பு	
அலகுநிலை	சதவிலக்கம்	சதவிலக்கம்	அலகுநிலை	சதவிலக்கங்களின் கூட்டுத்தொகை
1	-66	1266	21	1200
2	24	1176	20	"
3	114	1086	19	"
4	204	996	18	"
5	138	1062	17	"
6	228	972	16	"
7	318	882	15	"
8	408	792	14	"
9	342	858	13	"
10	432	768	12	"
11	522	678	11	"
12	612	588	10	"
13	702	498	9	"
14	636	564	8	"
15	726	474	7	"
16	816	384	6	"
17	906	294	5	"
18	840	360	4	"
19	930	270	3	"
20	1020	180	2	"
21	1110	90	1	"

மேலே தந்த அட்டவணைகள் மூன்றினையும் உற்று நோக்கி ஆராய்வோமாக. முதல் அட்டவணையிலே நாற்பத்திரண்டு இசைநிலைகளும் அ, ஆ, இ, ஈ, உ என்னும் ஐந்து தொகுதிகளாக அமைத்துத் தரப்பட்டன

அவற்றினுள், 'அ' தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்கள் '2', '3' என்னும் எண்களின் வருக்கங்களாக அமைந்தன. உதாரணமாக, $256 \quad 243 = 2^8 \times 3^5$. 'இ' தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்கள் மேற்குறித்த ஈரெண்களோடு '5' இனையுஞ் சிணையாகக் கொண்டன 'உ' தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்களும் இச்சிணையையே கொண்டன வாயினும், 5 இன் இருபடி யாகிய 25 எவ்விடத்தும் வரப்பெறுவன. 'ஆ', 'ஈ' என்னும் இரு தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்கள் 7 சிணை எண்களாக வரும் சிறப்பியல்பின. இச்சிறப்பு நோக்கி, இவைதமமை, 'ஏழின்பகுதி அசைவெண் விகிதங்கள்' (Septimalis) எனக் கூறுதல் மரபு. இவ் வரிசைநிலைகள்

அராபியரின் சங்கீதத்திலே பெருக வருவன என அறிஞர் கூறுவா. அகோபலரது 'சங்கீத பாரிஜாத'த்திலே, வீணைக்கு மெட்டு வைக்குங் கணக்குக் காட்டிய விடத்திலே, மேலே குறித்த கிளை 19 ஆம் அலகுநிலைக் குரிய 12 7 என்னும் ஏழின்பகுதி அசைவெண் விகிதமும், கிளை 6 ஆம் அலகுநிலைக் குரிய 8 7 என்னும் ஏழின்பகுதி அசைவெண் விகிதமும் வருகின்றன மேனாட்டுச் சமன் செயத சுருதிகளிலே, ஏழின்பகுதி அசைவெண் விகிதங்கள் பல வருகின்றன அவை அவவாறு வருதலை அவ்வப் பிரிவுகளுட் கண்டு தெளிக

2. காம வழக்கு வேறுபட்ட இடைக்காலத்துச் சுருதிகள் ; அஹோபல பண்டிதரும் வேங்கடமகியுங் கொண்ட சுருதிகள்

கிளையியைபிற்ற பிறக்கும பதினோ ரிசைநிலைகள் முறையே பெற்றுள்ள அலகுநிலைகளையும், அசைவெண் விகிதங்களையும், அவவாறே நடபியைபிற்ற பிறக்கும பதினோ ரிசைநிலைகள் பெற்றுள்ள அலகுநிலைகளையும், அசைவெண் விகிதங்களையும் வரன்முறையாக இந்நூல் இசைநரமபியல் 4 ஆம் பிரிவினுள்ளே கூறினும்.

கிளையியைபிலே பன்னிரண்டாங் கோடாகப் பிறக்கின்ற விதியிசை கிளை 2 என நிற்கும் என இந்நூல் எஎ ஆம் பக்கத்திற காட்டினும் நடபலகுகளில் விதியிசையைச் சேர்த்தலினாலே, கிளையலகுகளைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்பதனைக் காட்டிச், சுருதிவீணை யமைக்குந் திறத்தினையுந் தெளிவுபடுத்தினும்

பற்றிசை எனப் பெயரிய $\frac{1}{2}$, கிளையிற பிறந்து, 3 ஆம் சுருதியாய் நிறகு மெனவும், நெட்டிசை எனப் பெயரிய $\frac{1}{2}$, நடபிற பிறந்து, 2 ஆம் சுருதியாய் நிறகு மெனவும் பண்டையோர் கொண்ட மரபினைக் கணித வாயிலாகத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டினும் பிற்காலத்து நூலாசிரியர் கொண்டது போல, $\frac{1}{2}$ எனனும் மதிப்புப் பெற்ற பற்றிசையினை 2 சுருதி யெனக் கொள்ளின், தானத்து மொத்த அலகு 17 ஆகி, 22 எனப் பண்டையோர் கொண்ட வழக்கினை வழப்படுத்தது மெனபதனையும், இந்நூல் அய ஆம் பக்கத்திலே வற்புறுத்திக் காட்டினும்

இவ் வரலாற்று முறையினைத் தேர்நதுணராதா, $\frac{1}{2}$ இனை 2 சுருதி யெனவும், $\frac{1}{2}$ இனை 3 சுருதி யெனவும் மயங்கவைத்து இடாப்படுவா ராயினா பிறப்பு முறையினை நோக்காது, அளவினை மாததிரம் நோக்கிச், சுருதிகளை எண்ணிடமையினாலே, பழைய ஐவகைக் கிரமங்களும் வழக்கு வீழ்ந்தன துத்த விளரிக் கிரமங்கள். இனி குரற் கிரமங்க ளெனப் பிழையாகக் கொள்ளப்படன

இளிக கிரமம்	துத்தக் கிரமம்
4 4 3 2 4 3 2	4 4 2 3 4 2 3
குரற் கிரமம்	விளரிக் கிரமம்
4 3 4 2 4 3 2	4 2 4 3 4 2 3

3 இனை 2 எனவும், 2 இனை 3 எனவும் மலைவுறறோர், இளி நிரலைத் துத்த நிரலெனவும், துத்த நிரலை இளி நிரலெனவும், அவவாறே, குரல் நிரலை விளரி நிரலெனவும், விளரி நிரலைக் குரல் நிரலெனவும் கொள்வது இயல்பே யாம்

3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21
1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19

என நின்ற சுருதிவீணை நிரல்கள்,

2	4	6	8	10	12	13	15	17	19	21
1	3	5	7	9	11		14	16	18	20

எனக் கொள்ளப்படான இவை கணகதி மையா வாதலினால், சுருதிவீணை வழக கொழிந்தது கிரம வேறுபாடுகளும் வழக கொழிந்தன. கணிதநூல் கருவியாக இயற்றிய செயகைமுறையெல்லாம் இசையாளர்களுக்குத் தெளிவுபடா நீமைய வாயின கிரக சுவரத்தை மாற்றிப் பாடுதற் கியைந்த சாஸ்திர மரபு இக்காலத் தாரால உணர்தற்கு அரியதாகிவிட்டது

மேலே காட்டிய பழைய வழக்கினையும், இடைக்காலத்து வழக்கினையும் ஒப்ப வைத்து நோக்குமிடத்து, 1, 4, 5, 8, 9, 12, 13, 14, 17, 18, 21 என்னுஞ் சுருதிகள் மதிப்பு வேறுபடா திருத்தலையும், 2 உம் 3 உம், 6 உம் 7 உம், 10 உம் 11 உம், 15 உம் 16 உம், 19 உம் 20 உம் சுருதிகள் தம்முள் மயங்கி நிறையும, 11 கீழ் நட்பில் இரு வேறு மதிப்புப் பெற்று நின்ற நீமை யொழிந்தது, ஒரே மதிப்புப் பெற்று நிறையும காணலாம்

இது காரணமாக, இடைக்காலத்திலே, ஷட்ஜ, மத்திமக கிராமங்க ளிரண்டும் செயலளவில் வேறுபா டற்றுப்போயின

ஐவகைக் கிரமங்களிலும் அருமபாலை (திரசங்கராபரணம்) எய்திநின்ற உரு வங்களை ஈசுரு ஆம் பக்கத்திற காட்டினும் 'இக்காலத்திலே, இளி, தார, குரற் கிர மங்கள் வழக்கிலிலலை மேலே காட்டிய துததக் கிரமமே, இக்காலத்திலே, தவறாக, ஷட்ஜக கிராம மென்று வழங்கப்படுகிறது மேலாடுத் தொடர்பினாலே, விளரிக கிரமமும் வழக்கி லிருக்கிறது' எனக் காட்டினும்.

அஹோபல பணடிதர்

அஹோபல பணடிதர் எனனும் பெரியார் வடமொழியில் வகுத்த சங்கீதபாரி ஜாதம் என்னும் இசைநூலானது, காளிவரவேதாந்தவாகீசர், சாரதாபிரசாதகோஷர் எனப் பெயரிய அறிஞர் இருவரால், 1879 ஆம் ஆண்டிலே, கல்கத்தா நகரத்து, நூதன ஸம்ஸக்ருத யந்திரசாலைலே அச்சிட்டு, வெளியிடப்பட்டது அச்சிட்டு அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டமையினாலே, இந்நூற் பிரதிகள் கிடைப்பது அரிதாயிற்று நூலாசிரியரது காலம், வரலாறு முதலியன அறிதற் கில்லையெனப் பதிப்பாசிரியர் கூறுகின்றனர் தனித்த ஓர் ஏட்டுப் பிரதியினின்றும் பதிப்பிக்கப் பட்டமையின், இடையிடையே சில பாகங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன இந்நூலின் நேர் மொழிபெயர்ப்பு, பாரசீக (இரானிய) மொழியிலே ஆக்கப்பட்ட தென்றும், அம்

யாழ் நூல்

மொழிபெயர்ப்புப் பிரதி யொன்று, ஸர் உவிலலியம் ஜோன்ஸு என்னும் பேரறிஞரால், லண்டன் மாநகர்க்கு அனுப்பப்பட்ட தென்றும், அம் மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியின் பிரதி கிடைத்ததாலன்றி, விடுபட்ட பாகங்களை நிறைவித்ததற்கு வழியிலலை யென்றும் பதிப்பாசிரியர் முகவுரையிற் குறிப்பிடுகின்றனா

இந்நூலிற் கூறப்படடிருக்கின்ற இசை மரபு, சங்கீதரத்தினாகர மரபினின்று வேறுபட்டது வீணைக்கு மெட்டு வைத்தற்கு, இந்நூலாசிரியர் தருகின்ற கணக்கினை ஆராய்வாம்

அஹோபலா கரஹரபபிரியா மேளத்தினைச் சுதத மேள மெனக் கொண்டா ராதலின், வடபாலிலும், தென்பாலிலும் இக்காலத்தார் கொள்ளும் வழக்கில வேறுபட்டுச், சாதாரண காந்தாரத்தையும், கைசிகி நிஷாதத்தையும் சுதத சுவரங்களென வைத்து, அந்தர காந்தாரத்ததைத் தீவிர காந்தாரமெனவும், காகலிநிஷாதத்ததைத் தீவிர நிஷாத மெனவும் வழங்கினா பன்னிரண்டு சுவர ஸ்தானங்களையும் ச ர ரி க கி ம மி ப த தி ந நி என வழங்குதல மலைவு எய்தாது காததற்கு வழியாகும்

- (க) ஒலியியல் வீணை நரமபினசெம பாலி னுறுதிபெறும்
வலிநிலைச் சட்சம் இருசட்ச மத்தியில் மத்திமமாம்
கலைமலி பஞ்சமம் முப்பாலை மேவக ககரவிசை
நிலையுஞ் சகர பகர நடுவினில நேரிழையே

வீணை நரமபினை இருபத்துநான்கு சம கூறு செயது, மேருவிலே (0) வெற்றிலக்கத்தை வைத்துக், கூறுகளின் கீழேலலையிலே 1 முதல் 24 வரையு முள்ள எண்களை அடைவே நிறுத்துமிடத்துச், செம்பா லாகிய 12 இல தார ஷட்ஜம் நிற்கும். மேருவிலே சமன் ஷட்ஜம் நின்ற தாதலின், இரு ஷட்ஜங்களின் நடுவிட மாகிய 6 இல மத்திமம் நிற்கும் நரமபினை முக்கூறு செயதலினால் எயதுகின்ற 8 இலும், 16 இலும் சமன் பஞ்சமமும், தார பஞ்சமமும் முறையே நிற்பன. மேருவுக்கும் பஞ்சமத்திற்கும் நடுவிட மாகிய 4 இல (க) காந்தாரம் நிலைபெறும்

- (உ) பூருவ பாகத்தி னிறகு மிடபம் பொருநதுகினை
நீமைகொள தைவதம் பஞ்சம சட்சத்தி நோநடுவாம்
சேரவ வெளியினமும் பாலிரு பாலிறு வாகநிற்கும்
ஏரியல யானை யிசையென நூலோ ரியம்பினரே

மேலே, 'ககரவிசை நிலையுஞ் சகர பகர நடுவினில' என்றமையின், இங்கு பூருவபாகம்' என்றது, மேருவிற்கும் 4 இற்கும் இடையே யுள்ள வெளி எனப் பொருள்படும். இவ்வாசிரியர் கரஹரபபிரியா மேளத்தைச் சுதத மேள மெனக் கொண்டா ராதலின், மேலே 'இடபம்' என்றது (ரி) சதுசுருதி ரிஷபத்தை யாம். இது (தி) சதுசுருதி தைவத்ததிற்குச் சமவாதியாக அமைந்த தாதலின், 'கிளைநீர்மை கொள்' எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. 'பஞ்சம ஷட்ஜத்தின் நேர் நடு' வாக நின்ற தென்றமையின், 8 இற்கும் 12 இற்கும் இடை நின்ற 10 இல (தி) தைவதம் நிலை

ஒழிபியல்

பெற்ற தென அறிகின்றும் இனி, (ரி) ரிஷபம் நின்ற இடத்தினை நிச்சயிப்பாம். (தி) தைவதம் 10 இல் நின்ற தாதலின், அதன் இயக்க நரம்பின் நீளம், 24 இல் 10 ஐக் கழித்துப் பெறும் 14 கூறு ஆகும் இதன் சமவாதி யாகிய (ரி) ரிஷபம், 14 இன் மும்மடியிற பாதி யாகிய 21 கூற்றினை இயக்க நரம்பாகப் பெறும் அவ் வாறு பெறுதற்கு, (ரி) ரிஷபம் 3 இல் நின்றல் வேண்டும் யானை யிசை (ந) நிஷாதம் இது பஞ்சம ஷட்ஜ வெளியின் முப்பாவி னிருபா லிறுவாக நின்ற தென்றமையின், 10 $\frac{1}{2}$ இல நின்ற தெனத துணிகின்றும்

(ஈ) எலலை யிடப வெளியினமுப் பாலி லிரணுகொளும்
முலலை நிலத்தியல கோமள ஆனகன்று மொயகுழலே
தொல்லியல மேரு தகர விசைநடுத தோன்றிற்கும்
நல்லியற நீவிர காந்தார மென்ன சவின்னரே

எலலை யென்றது மேருவினை (ர) 'கோமள ரிஷபம் முப்பாலில் இரண்டு கொளும்' என்றமையின், மேருவிற்கும் (ரி) ரிஷபம் நிற்கும் 3 இறகும் இடையே 2 இல நிற்கும் எனபது தெளிவாகின்றது (கி) தீவிர காந்தாரமானது, மேருவிற்கும் (தி) தைவதம் நிற்கும் 10 இற்கும் நடுவிட.. மாகிய 5 இல் நிற்கும்

(ச) கூரத ககர சகர வெளியைமுக கூறுசெய்யச
சோரத முதலிரு கூற்றிடை மததீ விரதமமே
சோரத பகர சகரமுப பானமுதற பாலிறுதி
தோரதுணா கோமள தைவத மாமெனச செப்புவரே.

(கி) தீவிர காந்தாரத்திற்கும் தார ஷட்ஜத்திற்கும் இடைவெளி 7 கூறாகும் இதன் 'முதலிரு கூற்றிடை' என்றமையின், முக்கூற்றின் ஒரு கூற்றிறுதியில், அஃதாவது, $5 + 2\frac{1}{2} = 7\frac{1}{2}$ இல (மி) வராளிமத்திமம் நிற்கும். பஞ்சமத்திற்கும் தார ஷட்ஜத்திற்கும் இடையே யமைந்த வெளியினை மூன்று கூறு செயது, முதற் கூற் றின் ஈற்றில், அஃதாவது, $9\frac{1}{2}$ இல் (த) கோமள தைவதத்தை நிறுத்தல்வேண்டும்

(இ) தகர சகர வெளியினமுப பாலிரு பாலிறுதி
பகரு நிஷாதத்தின தீவிர வோசை படருமெனபா
நிகழு மிசைத்திறன நலகிய வீணை நிலயுணாநது
புகலும் அகோபல பணடிகன கூறும் பொருளிலையே

(நி) தீவிரநிஷாதம், 'தகர சகர வெளியின் முப்பால் இருபால் இறுதி படரும்' என்றமையால், $11\frac{1}{2}$ இல நிறகு மென்பது தெளிவாகின்றது

இவை யனைத்தினுகும் பொருந்திய இசை நரம்பு நீளங்களைத் தொகுத் துரைப்பாம்.

ச 24, ர 22, ரி 21, க 20, கி 19, ம 18, மி 16 $\frac{1}{2}$, ப 16, த 14 $\frac{1}{2}$, தி 14, ந 13 $\frac{1}{2}$,
நி 12 $\frac{1}{2}$, ச 12.

யாழ் நூல்

அங்ஙனமாதலின், நரமபு நீள விகிதங்கள்,

$$\frac{24}{24}, \frac{22}{24}, \frac{21}{24}, \frac{20}{24}, \frac{19}{24}, \frac{18}{24}, \frac{16\frac{2}{3}}{24}, \frac{16}{24}, \frac{14\frac{2}{3}}{24}, \frac{14}{24},$$

$$\frac{13\frac{1}{3}}{24}, \frac{12\frac{2}{3}}{24}, \frac{12}{24} \text{ என நின்றன}$$

எண்களைச் சுருக்குமிடத்து, இவை, முறையே,

$$1, \frac{11}{12}, \frac{7}{8}, \frac{5}{6}, \frac{19}{24}, \frac{3}{4}, \frac{23}{36}, \frac{2}{3}, \frac{11}{12}, \frac{1}{2}, \frac{5}{6}, \frac{19}{36}, \frac{1}{2} \text{ என நிற்பன}$$

குறித்த இடங்களிலே அமைநது நின்ற மெட்டுக்களில், ச, ர, ரி, க, கி, ம, மி, ப, த, தி, ந, நி, ச என்னும் சுவரங்கள் தோன்றுவன.

நரமபு நீள விகிதங்களின் தலைகீழ் மெண்கள் அசைவெண் விகிதங்களைத் தருவன வாதலின், அவை,

$$1, \frac{12}{11}, \frac{8}{7}, \frac{6}{5}, \frac{24}{19}, \frac{4}{3}, \frac{36}{23}, \frac{1}{2}, \frac{12}{11}, \frac{1}{7}, \frac{1}{5}, \frac{16}{19}, 2$$

என நிற்பன இவைதமக குரிய சதவிலக்கங்கள்,

$$0, 151, 231, 316, 405, 498, 632, 702, 853, 933, 1018, 1107, 1200$$

என வருவன

அங்ஙன மாதலின், இடைவிகிதங்களின் சதவிலக்கங்கள்,

$$151, 80, 85, 89, 93, 134, 70, 151, 80, 85, 89, 93$$

என வருதலை நோக்குக

அஹோபலா சுத்த மேள மெனக கொண்ட கரஹரப்பிரியாவுக்கு உரிய சுவரங்கள், அசைவெண் விகிதங்கள், சதவிலக்கங்கள், இடைவிகிதங்களின் சதவிலக்கங்கள் என்பவற்றைத் தொகுத்து அட்டவணைப்படுத்துவாம்

பாரிஜாதவினை கரஹரப்பிரியா மேளம்.

சுவரங்கள்	ச	ரி	க	ம	ப	தி	ந	ச
அசைவெண் விகிதங்கள்	1	$\frac{7}{7}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{12}{7}$	$\frac{9}{5}$	2
சதவிலக்கங்கள்	0	231	316	498	702	933	1018	1200
இடைவிகிதங்களின் சதவிலக்கங்கள்		231	85	182	204	231	85	182

ஒழிபியல்

(ரி) ரிஷபம் நிறறற் குரிய இடங்கள் வேறுசில உள அவைதமககு இயைந்த அசைவெண் விகிதங்கள் பின்வருவன கன்னிப்பாலை $\frac{3}{8}$, சும்பப்பாலை $\frac{1}{9}$. 'எல்லையிடப் வெளியின் முப்பாலிலிரண்டுகொளும், முல்லை நிலத்தியல் கோமள ஆன்கன்று' என்னும் விதிக் கியைய மேலே தந்த ரிஷப நிலைகளுககு இயைந்த (ர) கோமள ரிஷபங்களின் அசைவெண் விகிதங்கள் பின்வருவன $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{11}$ இவ்வாறமையினும், பஞ்சமத்தைத் தொடர்ந்து வரும் த, தி, ந, நி, ச என்னும் மெட்டுகள் பஞ்சம நரம பிலே நினறு, ஷடஜ நரம்பிலுள்ள ர, ரி, க, கி, ம வோடு, முறையே, பொருநதி நிறகும சிறப்பு நோக்கி, நாம் முன்னர்க் காட்டிய முறையே அசைவெண் விகிதங் கொண்டாம்

வேங்கடமகி

வேங்கடமகி, தமது சதுரதண்டிப் பிரகாசிகையிலே, கைககொண்ட சுருதிகள் எவை யென ஆராயந்தறியப் புகுவாம் சுதத ரிஷப வீடு முதல ஷடஜ வீடு ஈறுக வுள்ள பன்னிரண்டு இசைவீடு (சுவரஸ்தானங்)களிலும் 22 சுருதிகளை அவா எவ வாறு பகுத்து நிறுத்தினை ரென்பது முதற்கண் ஆராயற்பாலது

3 2 4 4 3 2 4 என நின்ற ஏழினுள, மத்திம, பஞ்சம, ஷடஜங்கள் 5ந்தான கலகும், ரிஷப, தைவதங்கள் மும்முன றலகும், காந்தார, நிஷாதங்கள் இவ்விரண்டலகும் பெறுவன ரிஷப, தைவதங்களும், காந்தார, நிஷாதங்களும் பெற்ற அலகுகள பிளவுபடாது நிற்பன மத்திமம், தான் பெற்ற நான்கலகுகளுள், சாதாரண காந்தாரததுக்கு ஒன்றினையும், அந்தர காந்தாரததுக்கு இரண்டினையுங் கொடுத்ததுவிட்டுத், தான் ஓரலகோடு நிற்கும். பஞ்சமம், தான் பெற்ற நான்கலகுகளுள், மூன்றினை வராவரி மத்திமத்திறகுக் கொடுத்துவிட்டுத், தான் ஓரலகோடு நிற்கும். ஷடஜம், தான் பெற்ற நான்கலகுகளுள், கைசிகி நிஷாதத்திற்கு ஒன்றினையும், காகனி நிஷாதத்திறகு இரண்டினையுங் கொடுத்ததுவிட்டுத், தான் ஓரலகோடு நிற்கும் அங்ஙனமாதலின், வீணைத்தண்டின் இசைவீடுகள் பெறும் அலகுகளும், அலகுநிலைகளும் பின் வருமாறு அமைவன

மேரு

இசைவீடு	ர	ரி	க	கி	ம	மி	ப	த	தி	ந	நி	ச
அலகு	3	2	1	2	1	3	1	3	2	1	2	1
அலகுநிலை	3	5	6	8	9	12	13	16	18	19	21	22

இசைவீடுகளில் நிற்கும் குறியீட்டெழுத்துக்கள்,

ர	சுதத ரிஷபம்
ரி	சுதத காந்தாரம், பஞ்சசுருதி ரிஷபம்
க	சாதாரண காந்தாரம், ஷட்சுருதி ரிஷபம்

கி	அநதர காநதாரம்
ம	சுதத மத்திமம்
மி	வராளி மத்திமம்
ப	பஞ்சமம்
த	சுதத தைவதம்
தி	சுத்த நிஷாதம், பஞ்ச சுருதி தைவதம்
ந	கைசிகி நிஷாதம், ஷடசுருதி தைவதம்
நி	காகலி நிஷாதம்
ச	ஷடஜம்

என நின்றன.

இவ்வா றமைந்து நின்ற இசைச சுவரங்கள் தோற்றுதற்கு, வீணைக் கருவியின் மெட்டுகள் என்ன கணக்கிலே வைக்கப்படவேண்டு மென்பது அடுத்து ஆராயற்பாலது.

பன்னிரண்டு இசை வீடுகளிலும் நிறகும் அலகுகளை நோக்குமிடத்து, மூவலகு மூன்றும், ஈரலகு நான்கும், ஓரலகு ஐந்தும் நிற்கக் காண்கின்றோம் தானத்துக குரிய 1200 சதங்களை இவைதமக்குப் பகுத்தாக கொடுத்தல் வேண்டும் கொடுக்குமிடத்து, ஈரலகானது, இடைக்கால வழக்கினிலும், இக்கால வழக்கினிலும் அமைந்த படி, $\frac{1}{16}$ என்னும் அசைவெண் விகிதம் பெற்ற தெனக கொள்ளின், அதன் சதவிலக கம் 112 ஆகும். ஈரலகுச சுவரங்கள் நான்கின் மொத்த மதிப்பு 448 சதம் ஆகும். 1200 இல் 448 போக, எஞ்சி நின்ற 752 சதம் மூவலகு மூன்றுக்கும், ஓரலகு ஐந்திற்கும் பகுத்தற குரியது ஓரலகு 90 சத மதிப்புள்ள தெனக கொள்ளின், ஐந்தும் 450 சதம் பெற, எஞ்சிய 302 சதநதான் மூவலகு மூன்றினுக்கு முரிய தாகும் இது பொருந்தாது குறையிசை யென யாம் கண்ட 70 சதத்தினை ஓரலகென வைக்குமிடத்து, ஐந்தும் 350 சதம் பெற, எஞ்சிய 402 சதம் மூவலகு மூன்றினுக்கும் உரிய தாகும். அங்ஙனமாதலின், மூவலகு 134 சத மதிப்புப் பெறு மென அறிகின்றும். ஆதலின், வேங்கடமகியின் கொள்கைப்படி, மூவலகு 134 சதமும், 27 25 என்னும் அசைவெண் விகிதமும் பெற்ற தெனவும், ஈரலகு 112 சதமும், 16 15 என்னும் அசைவெண் விகிதமும் பெற்ற தெனவும், ஓரலகு 70 சதமும், 24 25 என்னும் அசைவெண் விகிதமும் பெற்ற தெனவும் அறிகின்றும். அங்ஙனமாதலின், இவர் கொண்ட பஞ்சசுருதி யெனப்படும் ஐயலகு, $134 + 112 = 246$ சத மதிப்பும், $(27 \ 25) \times (16 \ 15) = 144 \ 125$ என்னும் அசைவெண் விகிதமும் பெறும். ஷடசுருதி எனப்படும் ஆறலகு, $246 + 70 = 316$ சத மதிப்பும், $(144 \ 125) \times (25 \ 24) = 6 \ 5$ என்னும் அசைவெண் விகிதமும் பெறும். இவை வீணையிலே மேருவை யடுத்த முதல மூன்று வீடுகளுக்கு உரிய மதிப்புகள் ஆகும் ஒழிந்த வற்றையும் இவ்வாறே கணித்துக் கண்ட முடிபுகளை அட்டவணைப்படுத்துவாம். ஒப்பு நோக்குதற் பொருட்டுப், பாரிஜாத வீணைக் குரிய முடிபுகளையும் உடன் வைப்பாம்.

ஒழியியல்

சதவதண்டி வீணை

இசை வீடு	1 ர	2 ரி	3 க	4 கி	5 ம	6 மி	7 ப	8 த	9 தி	10 ந	11 நி
சதவிலக்கம்	134	246	316	428	498	632	702	836	948	1018	1130
அசைவெண் விகிதம்	$\frac{27}{25}$	$\frac{144}{125}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{32}{25}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{32}{25}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{81}{50}$	$\frac{216}{125}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{48}{25}$
நரம்பு நீள விகிதம்	$\frac{27}{27}$	$\frac{123}{114}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{25}{32}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{25}{32}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{50}{81}$	$\frac{143}{116}$	$\frac{5}{9}$	$\frac{25}{18}$
நரம்பு நீளம்	22 $\frac{2}{3}$	20 $\frac{5}{6}$	20	18 $\frac{3}{4}$	18	16 $\frac{2}{5}$	16	14 $\frac{4}{7}$	13 $\frac{8}{9}$	13 $\frac{1}{4}$	12 $\frac{1}{2}$
அலகு நிறகும் வீடு மேருவிலிருந்து	1 $\frac{7}{9}$	3 $\frac{1}{6}$	4	5 $\frac{1}{4}$	6	7 $\frac{1}{2}$	8	9 $\frac{5}{7}$	10 $\frac{1}{9}$	10 $\frac{2}{3}$	11 $\frac{1}{2}$
இறக்கம்	$\frac{2}{9}$	1 $\frac{1}{6}$	1	1 $\frac{1}{4}$	1	1 $\frac{1}{2}$	1	1 $\frac{5}{7}$	1 $\frac{1}{9}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{2}$

பாஜஜாத வீணை

இசை வீடு	1 ர	2 ரி	3 க	4 கி	5 ம	6 மி	7 ப	8 த	9 தி	10 ந	11 நி
சதவிலக்கம்	151	231	316	405	498	632	702	853	933	1018	1107
அசைவெண் விகிதம்	$\frac{17}{11}$	$\frac{7}{4}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{24}{19}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{36}{25}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{18}{11}$	$\frac{12}{7}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{36}{19}$
நரம்பு நீள விகிதம்	$\frac{11}{12}$	$\frac{7}{8}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{19}{24}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{35}{36}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{11}{18}$	$\frac{7}{12}$	$\frac{5}{9}$	$\frac{19}{24}$
நரம்பு நீளம்	22	21	20	19	18	16 $\frac{2}{3}$	16	14 $\frac{2}{3}$	14	13 $\frac{1}{3}$	12 $\frac{1}{4}$
அலகு நிற்கும் வீடு மேருவிலிருந்து	2	3	4	5	6	7 $\frac{1}{3}$	8	9 $\frac{1}{3}$	10	10 $\frac{2}{3}$	11 $\frac{1}{3}$
இறக்கம்	1	1	1	1	1	1 $\frac{1}{3}$	1	1 $\frac{1}{3}$	1	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{3}$

இங்கு 'நரம்பு நீளம்' என்றது, ஷட்ஜம் 24 எனக் கொள்ளுமிடத்துத் தோன்றிய நரம்பு நீளங்களை யாம். ஷட்ஜம் 30 எனக் கொள்ளுமிடத்து, இங்குக் கொடுத்த மதிப்புகளோடு காற பங்கு கூட்டிக் கொள்க, உதாரணமாக, 20 என நின்ற சாதாரண காந்தாரம் 25 ஆகும் இனி, ஷட்ஜம் 32 எனக் கொள்ளுமிடத்து, மூன்றி லொரு பங்கு சோத்துக கொள்க. ஷட்ஜம் 36 எனக் கொள்ளுமிடத்து, அரைப் பங்கு சேர்த்துக் கொள்க

இவ் விரு வீணைகளிலும் வருகிற சுருதிகளை ஆராய்ந்து நோக்குமீடத்து, சதுர்தண்டி வீணையில் வரும் க, ம, ப, ந என்னுஞ் சுவரங்கள் 22 என வகைப்படுத்திய சுருதிகளுள் வருவன, ர கி மி த நி எனனும் ஐந்து சுருதிகளும், 42 என வகைப்படுத்தியவற்றுள் வருவன, ரி தி என்னு மிரண்டும், ஆயிர நரமபு யாழில் 17 எனனும் எண் பெற்ற நிரலில் வருவன.

இனி, பாரிலாத வீணையில் வரும் சுருதிகளுள், க ம ப ந 22 என வகைப்படுத்திய சுருதிகளுள் வருவ, ரி மி தி எனனும் மூன்றும் 42 என வகைப்படுத்திய சுருதிகளுள் வருவ ர த என்னு மிரண்டும், ஆயிர நரமபு யாழில் 12 எனனும் எண் பெற்ற நிரலில் வருவன கி நி எனனு மிரண்டினாலும், முறையே, குறிக்கப்படுகின்ற 24 19, 36 19 எனனும் அசைவெண் விகிதங்களுக்கு ஏற்ற சுருதிகளை யாண்டும் கண்டிலம்

3. கொங்குவேளிர் பெருங்கதையினுட குறிப்பிட்டதும். ஆயிரநரமபு தொடுத்தியனறதுமான பெருங்கலம் எனனும் பேரியாழ்.

‘நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலா வுள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன பின்னும், முறுவல, சயநதம், குணநூல, சேயிறறியம் எனபனவற்றுள்ளும் ஒரு சாரா சூத்திரங்கள் நடக்கின்ற அததுணை யலலது முதல, நடு, இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும் இறக்கவே வரும், பெருங்கலம் முதலிய பிறவுமாம் பெருங்கல மெனபது பேரியாழ், அது, கோட்டின தளவு பன்னிரு சாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிரு சாணும், இப்பெற்றிக் கேற்ற ஆணிகளும், திவவும், உந்தியும் பெற்று, ஆயிரங்கோல தொடுத்தியலவது, என்னை ?

ஆயிர நரமபுற ருதியா டூட்டம்
ஏனை யுறப்பும் ஒப்பன கொள்ளே
பத்த ரளவுங் கோட்டின தளவும்
ஒத்த வென்ப இருமூன நிர்ஈடி
வணாசாண ஒழித்தென வைத்தனா புலவர்

என நூலுள்ளும்,

‘தலமுத லுழியிற ருனவா தருக்கரப
புலமக ளாளா புரிநரப பாயிரம்
உலிபெறத தொடுத்த வாகக்கமை பேரியாழ்ச
செல்வமுறை யெல்லாம் செய்கையிற நெரிநு
மறறை யாமுங் கறறுமுறை பிழையான’

எனக கதையி னுள்ளுங் கூறின ராகலாற, பேரியாழ் முதலிய ஏனவும் இறந்தன வெனக கொள்க’

எனச சிலப்பதிகாரம், உரைப்பாயிரத்தி னுள்ளே ஆசிரியா அடியார்க்கு நல்லாரா கூறுகின்றாரா

‘வடமொழி விதித்த இசைநூல வழக்குடன்
அகெதன வெண்ணான் கருகுவி யகத்தினும்
நாற்பதிற நீரட்டி நாலங் குவியினும்
குறுமையு நெடுமையுங் கோடல்பெற ஹைதா
ஆயிரந தந்திரி நிறைபொது விசிததுக
கோடி மூன்றிற் குறிததுமணி குயிறறி
இருநிலங் கிடத்தி மனங்கரங் கதுவ
ஆயிரத தெட்டி லமைந்தன பிறப்புப
பிறவிப பேதத துறையது போல
ஆரியப பதங்கொள நாரதப பேரியாழ்’

ஏனக கலலாட நூலாசிரியர் கூறுகின்றார்

வழக கொழிநது இறநதுபோன இக கருவியைக் குறிதது வடமொழிப் பர
தமோ, பிற வடமொழி நூலகனோ, யாதும் குறிப்பிடடிருப்பதாக யாம் கண்டிலம்,
பிறா சொல்லக கேட்டு மிலம். வடமொழிப் பரதம தோற்றிய கி பி ஐந்தாம் நூற
நூண்டுககுப் பின் இக்கருவி தோற்றி யிருக்கலாம், கலலாட நூலாசிரியர் காலத்
திறகு முனடி இறந்திருக்கலாம்

காலம் ஆகிய திரையினை ஊடுருவி நோக்க வல்ல எண் ஆகிய கண்ணினைக்
கொண்டு, ஆயிர மென்னும் தொகையின் வாசிய நரம்புகளின் கிடக்கை முறை,
அவறறை யியககும் செலவு முறை, அக்கிடக்கை முறைக்கும செலவு முறைக்கும்
ஏறப அமைந்த கருவியின் இலக்கணம் என்னும் இவைதம்மைக் கண்டறிய முயல்
வாம்

கிளை முறையாகப் பதினொன்றும், நடபு முறையாகப் பதினொன்றும் எனத்
தோன்றிய 22 இசை நிலைகளும் தமிழ் நூற்கும் வட நூற்கும் பொது வழக்காக
22 சுருதிகள் என நின்றன கிளை யியைபாக இருபத்தொன்றும், நட பியைபாக
இருபத்தொன்றும் எனத் தோன்றிய 42 இசை நிலைகளும் 42 சுருதிகள் என நின்
றன இவற்றுட் சில அஹோபலராலும், வேங்கட மகியாலும் எடுத்தாளப்படன
வென இவ வியலினுள் மறநேரிடத்துக் காட்டினும்

‘கிளை யியைபு, நட பியைபாகப் பிறப்பித்ததற்கு ஓர் எலகை யுளதா?’ என்னும்
வினாவிற்குப் பைதாகோரஸ் (Pythagoras) என்னும் யவன அறிஞரை யுள்ளிட்ட
மேனாட்டுப் பேராசிரியர்கள் ‘எலகை யில்லை’ யெனவே விடை பகர்ந்தார்கள் ஆயிர
நரம்பு தொடுத்த யாழ்க் கருவியினை அமைத்த ‘புலமகளாளர்’ எலகை உளது எனக்
காட்டிவிட்டார்கள் கணித மென்னுங் கருவியினாலே இவ வெல்லையினை ஆராய்ந்
தறிய முயலவாம்

கிளை யியையும், நட பியையும், வடகோடும், தென்கோடும் போல்வன கிளை
யியைபிற்குப் பொருந்திய சதவிலக்கம் 702 நடபியைபிற்குப் பொருந்திய சதவிலக

யாழ் நூல்

கம தானததுச் சதவிலக்க மாகிய 1200 இல் 702 இனைக் கழித்துப் பெற்ற 498 ஆகும். ஒரே கோட்டில் நிற்கும் கிளை நடபுச் சதவிலக்கங்களின் தொகை 1200 ஆகு மென முன்னாக் காட்டினாம். தெளிவு நோக்கி இங்கும் காட்டுவாம்

	கிளை	நடபு	
ஒரு கோடு	702	+	498 = 1200
இரு கோடு	204	+	996 = 1200
மூக் கோடு	906	+	294 = 1200
நாற கோடு	408	+	792 = 1200
ஐங் கோடு	1110	+	90 = 1200

எந்தக் கோட்டிற்கேனு முரிய கிளைச் சதவிலக்கத்தைக் காண்பதற்குக், கோட்டெண்ணினை 702 இனாற் பெருக்கிப் பெற்ற பேற்றினைத் தானததுச் சதவிலக்க மாகிய 1200 இனால் வகுத்து, எஞ்சி நிற்கும் எண்ணினைக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாகக், கிளை இருபத தைந்தாங் கோட்டின மதிப்பு என்ன வென்று காண்பாம்

$$25 \times 702 = 17550$$

$$17550 - 1200 = 14 \text{ தானம், } 750 \text{ சதம் மிச்சம்}$$

ஆதலினாலே, இருபத தைந்தாங் கோட்டுக் கிளைச் சுருதி 750 சதம் என்பதும் அக் கோட்டின் நடபுச் சுருதி 450 எனபதும் பெறப்படுகின்றன

$$750 + 750 - 1200 = 300$$

ஆதலின, ஐம்பதாங் கோட்டுக் கிளைச் சுருதி 300 சத மாகும் அக் கோட்டு நட்புச் சுருதி 900 சத மாகும்

நூறங் கோட்டுக் கிளைச் சுருதி 600 ஆகும் நடபுச் சுருதியும் 600 ஆகும்.

இனி, நூற்றுத தொண்ணூற ரென்பதாங் கோட்டின கிளை நடபுச் சுருதி களைக் காண்பாம்

$$199 \times 702 = 139698$$

$$139698 - 1200 = 116 \text{ தானம், } 498 \text{ சதம் மிச்சம்}$$

ஆதலின, 199 ஆம் கோட்டுக் கிளைச் சுருதி 498 சதம்

நடபுச் சுருதி 702 சதம்

ஒழிபியல்

அவ்வாறே, நூற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டாங் கோட்டின் கிளை, நட்புச் சுருதிகளைக் காண்பாம்.

$$198 \times 702 = 138996$$

$$138996 - 1200 = 115 \text{ தானம், } 996 \text{ சதம் மிச்சம்.}$$

ஆதலின் 198 ஆம் கோட்டுக் கிளைச் சுருதி 996 சதம்

நட்புச் சுருதி 204 சதம்.

மேலும், 197 ஆம் கோட்டுக் கிளை, நட்புச் சுருதிகளைக் காண்பாம்.

$$197 \times 702 = 138294$$

$$138294 - 1200 = 115 \text{ தானம், } 294 \text{ சதம் மிச்சம்.}$$

ஆதலின், 197 ஆம் கோட்டுக் கிளைச் சுருதி 294

நட்புச் சுருதி 906

இவ்வாறு பெற்ற எண்கள் தொடக்கத்திலே 1 ஆம், 2 ஆம், 3 ஆம் கோடுகளுக்குப் பெற்ற மதிப்புகளின் எதிரொன்றையாக நின்றன இவற்றை நோக்கும் போது, சுருதிகளின் எல்லை 200 என்பது தெளிவாகின்றது 200 சுருதிகளையும் மெலிவிற்கு மெலிவு, மெலிவு, சமன், வலிவு, வலிவிற்கு வலிவு என்னும் ஐந்து தானங்களிலும் வைக்க, நரம்புத் தொகை ஆயிரம் ஆகிறது இசை யாசிரியர்கள் இசைச் செய்கையினாலே கண்டுபிடித்த ஒரு பேருண்மை கணிதத்தினாலே தெளிவுபடுகிறது

இரண்டு கட்டளை யாழ்களை எடுத்து, ஓர் யாழிலே ஷட்ஜமும் பஞ்சமமும் இரு நரம்பில் நிற்கும் படியும், மற்றைய யாழிலே ஷட்ஜமும் மத்திமமும் இரு நரம்பில் நிற்கும் படியும் இசை கூட்டுக் பஞ்சமத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டு, அதன் பஞ்சமம், அஃதாவது, (204) ரிஷபம், ஷட்ஜம் நின்ற நரம்பிலே தோற்றுமாறு மெட்டினைத் தள்ளி வைத்துக் கொள்க மற்றைய நரம்பிலே மத்திமத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டு, அதன் மத்திமம், அஃதாவது, (996) நிஷாதம் ஷட்ஜம் நின்ற நரம்பிலே தோற்றுமாறு மெட்டினைத் தள்ளிவைத்துக் கொள்க இவ்வாறு, ஒவ்வொரு கோடாகக் கிளை நட்பு நரம்புகளைத் தோற்றுவித்து, 100 ஆம் கோட்டுக்குச் செல்லுங்கால, - இரு கருவியிலும் நிற்கும் வழிநரம்புகள் 600 சதமாக ஒத்துப் பேசும். 199 ஆம் கோட்டிலே பஞ்சமம் தொடங்கிய யாழ்க் கருவியிலே மத்திமமும், மத்திமம் தொடங்கிய யாழ்க் கருவியிலே பஞ்சமமும் காணப்படுவன 200 ஆம் கோட்டிலே இரு கருவியும் ஷட்ஜ இசையை யடைவன.

அங்ஙனமாதலின், கிளை முறையாகச் சென்று 200 சுருதிகளையும் பிறப்பிக்கலா மென்பது துணியப் படுகின்றது கிளையிற் றேன்றி, வல வோட்டாக நிற்கும் அவை தாமே, நட்பிற் பிறக்குமிடத்து, இட வோட்டாக நிற்பன

பின்வரும் சதவிலக்க எண்கள் வலவோட்டாகக் கிளைச் சுருதிகளையும், இடவோட்டாக நடபுச் சுருதிகளையுங் காட்டுவன. இடையிடையே ஐந்து சுருதி ஒரு நிரலாக வைத்த காரணம் பின்பு புலப்படும்.

- (1) 702, 204, 906, 408, 1110, 612, 114, 816, 318, 1020, 522, 24
- (2) 726, 228, 930, 432, 1134, 636, 138, 840, 342, 1044, 546, 48
- (3) 750, 252, 954, 456, 1158, 660, 162, 864, 366, 1068, 570, 72
- (4) 774, 276, 978, 480, 1182
- (5) 684, 186, 888, 390, 1092, 594, 96, 798, 300, 1002, 504, 6
- (6) 708, 210, 912, 414, 1116, 618, 120, 822, 324, 1026, 528, 30
- (7) 732, 234, 936, 438, 1140, 642, 144, 846, 348, 1050, 552, 54
- (8) 756, 258, 960, 462, 1164, 666, 168, 870, 372, 1074, 576, 78
- (9) 780, 282, 984, 486, 1188
- (10) 690, 192, 894, 396, 1098, 600, 102, 804, 306, 1008, 510, 12
- (11) 714, 216, 918, 420, 1122, 624, 126, 828, 330, 1032, 534, 36
- (12) 738, 240, 942, 444, 1146, 648, 150, 852, 354, 1056, 558, 60
- (13) 762, 264, 966, 468, 1170, 672, 174, 876, 378, 1080, 582, 84
- (14) 786, 288, 990, 492, 1194
- (15) 696, 198, 900, 402, 1104, 606, 108, 810, 312, 1014, 516, 18
- (16) 720, 222, 924, 426, 1128, 630, 132, 834, 336, 1038, 540, 42
- (17) 744, 246, 948, 450, 1152, 654, 156, 858, 360, 1062, 564, 66
- (18) 768, 270, 972, 474, 1176
- (19) 678, 180, 882, 384, 1086, 588, 90, 792, 294, 996, 498, 0

இவை யாழ்ப் பததரின் கண் நிலைபெறும் மரபினை 'ஆயிர நரம்புக் கிடக்கை முறை' யென்னும் தலைப்பெயர்க்கீழ்த தந்திருக்கின்றும் அங்கு வலப் பக்கத்திலே அடைப்பினுட் டந்த எண்கள் இங்குள்ள நிரல்களைக் குறிப்ப வாகும் 4, 9, 14, 18 என்னும் எண் பெற்ற நிரலி லமைந்த சத விலக்கங்கள் இங்குப் போல அங்கும் நிரலுக்கு ஐந்தாக நிற்கக் காணலாம்

ஒழிபியல்

ஆயிர நரம்புக் கிடக்கை முறை.

(ஒரு தானத்திலுள்ள இருநூறு நரம்புகளின் சதவிலக்கங்கள்)

<div>84 174</div> <div>78 168</div> <div>72 162</div> <div>66 156</div> <div>60 150</div>	<div>288</div> <div>282</div> <div>276</div> <div>270</div>			<div>492</div> <div>486</div> <div>480</div> <div>474</div>			<div>786</div> <div>780</div> <div>774</div> <div>768</div>			<div>990</div> <div>984</div> <div>978</div> <div>972</div>			<div>1194 (14)</div> <div>1188 (9)</div> <div>1182 (4)</div> <div>1176 (18)</div>		
	<div>264 378 468</div> <div>258 372 462</div> <div>252 366 456</div> <div>246 360 450</div> <div>240 354 444</div>			<div>582 672</div> <div>576 666</div> <div>570 660</div> <div>564 654</div> <div>558 648</div>			<div>762 876 966</div> <div>756 870 960</div> <div>750 864 954</div> <div>744 858 948</div> <div>738 852 942</div>			<div>1080 1170 (13)</div> <div>1074 1164 (8)</div> <div>1068 1158 (3)</div> <div>1062 1152 (17)</div> <div>1056 1146 (12)</div>					
<div>54 144</div> <div>48 138</div> <div>42 132</div> <div>36 126</div> <div>30 120</div>	<div>234 348 438</div> <div>228 342 432</div> <div>222 336 426</div> <div>216 330 420</div> <div>210 324 414</div>			<div>552 642</div> <div>546 636</div> <div>540 630</div> <div>534 624</div> <div>528 618</div>			<div>732 846 936</div> <div>726 840 930</div> <div>720 834 924</div> <div>714 828 918</div> <div>708 822 912</div>			<div>1050 1140 (7)</div> <div>1044 1134 (2)</div> <div>1038 1128 (16)</div> <div>1032 1122 (11)</div> <div>1026 1116 (6)</div>					
<div>24 114</div> <div>18 108</div> <div>12 102</div> <div>6 96</div> <div>0 90</div>	<div>204 318 408</div> <div>198 312 402</div> <div>192 306 396</div> <div>186 300 390</div> <div>180 294 384</div>			<div>522 612</div> <div>516 606</div> <div>510 600</div> <div>504 594</div> <div>498 588</div>			<div>702 816 906</div> <div>696 810 900</div> <div>690 804 894</div> <div>684 798 888</div> <div>678 792 882</div>			<div>1020 1110 (1)</div> <div>1014 1104 (15)</div> <div>1008 1098 (10)</div> <div>1002 1092 (5)</div> <div>996 1086 (19)</div>					
ச ர	ரி க கி			ம மி			ப த தி			ந நி					

இசை கூட்டு மிடததுக் குறித்த நிரலி லுள்ள பன்னிரண்டு சுவரங்களையும்

ப ரி தி கி நி மி ர த க ந ம ச

என்ற முறையாக எடுத்தல் வேண்டும் நிரல்களை வலப்பாலில் அடைப்பினுட் டந்த எண் வரிசையாக எடுத்தல் மரபு இவ்வாறு சமன் தானத்தி லுள்ள 200 நரம்பு களுக்கும் இசை கூட்டியதன் பின், மற்ற நான்கு தானங்களிலு முள்ள நரம்புகளுக் கும முறையாக இசை கூட்டலாம் இதுவே இப் பேரியாமுக்கு இசை கூட்டும் செலவுமுறை யாகும்

4, 9, 14, 18 என நின்ற குறுகிய நிரலகள் நான்கின் ஈற்றிலே காணப்படும் சுருதிகளி லிருநது மத்திமத்தின் சதவிலக்க மாகிய 498 இனைத் தனித்தனி கழித்ததால், பஞ்சம நிரலிலே, 702 பஞ்சமத்தின் கீழ் நிற்கும் நான்கு சுருதிகளும் முறையே

யாழ் நூல்

பெறப்படுவன. இவை சுத்த பஞ்சமத்தின் கீழ் நிறபன வாதலின், வராளி மத்திமத் தைச் சார்ந்தன. ஆதலினால், காகலி நிஷாதத்திற்குச் சம்வாதி யாகுந் திறம் வாய்ந்தன.

நிரல்களைக் குறிப்பிடுமபொழுது, வலப்பாலில் அடைப்பினுட் டந்த எண்களாற் குறிப்பிடுதல நலமாகும்.

இனி, இவ் வழகிய கருவியில் எளிதாகப் புலப்படுகிற செய்கை முறை சிலவற்றைத் தருவாம் இசைவாணர்கள் நுணுக நோக்கி, மேலும் பல நலங்களைக் காணுதல் கூடும்

19, 5, 10, 15, 1 என நின்ற ஐந்து நிரல்களும் 'முதற் றெகுதி' எனப்படுவ. 6, 11, 16, 2, 7 என நின்ற ஐந்து நிரல்களும் 'இடைத் தொகுதி' எனப்படுவ. எஞ்சி நின்ற ஒன்பது நிரல்களும் 'முடிவுத் தொகுதி' எனப்படுவ.

செலவு முறையிலே பொதுவாக முதற் றெகுதி தனித்து நடக்கும். இடை, முடிவுத் தொகுதிகள் ஒருங்கு கூடி நடப்பன.

1, 19 என்னும் நிரல்கள் 22 என வகைபபட்ட சுருதிகளோடு ஆதார ஷட்ஜ மும் விதியிசை (பிரமாண சுருதி)யும் கூடிய 24 என்னுந் தொகையின.

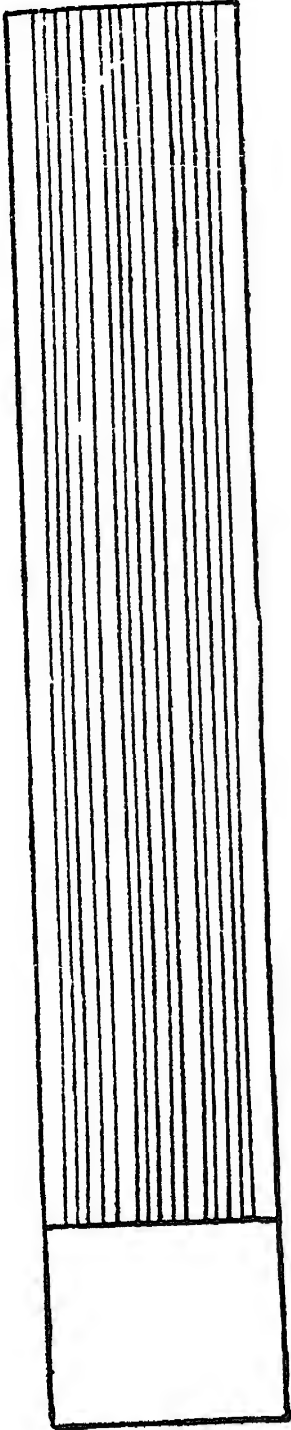
19 நட்பு நிரல், 1 கிளை நிரல

நட்பு நிரலில் 90 முதல் 1086 வரை வலவோட்டாக அமைந்த பதினொன்றும், கிளை நிரலில் 1110 முதல் 114 வரை இடவோட்டாக அமைந்த பதினொன்றினொடும் இயைந்து நிற்பன $90 + 1110 = 1200$, $180 + 1020 = 1200$, $1086 + 114 = 1200$, $996 + 204 = 1200$ இவ்வாறே பிறவும் அமைவன

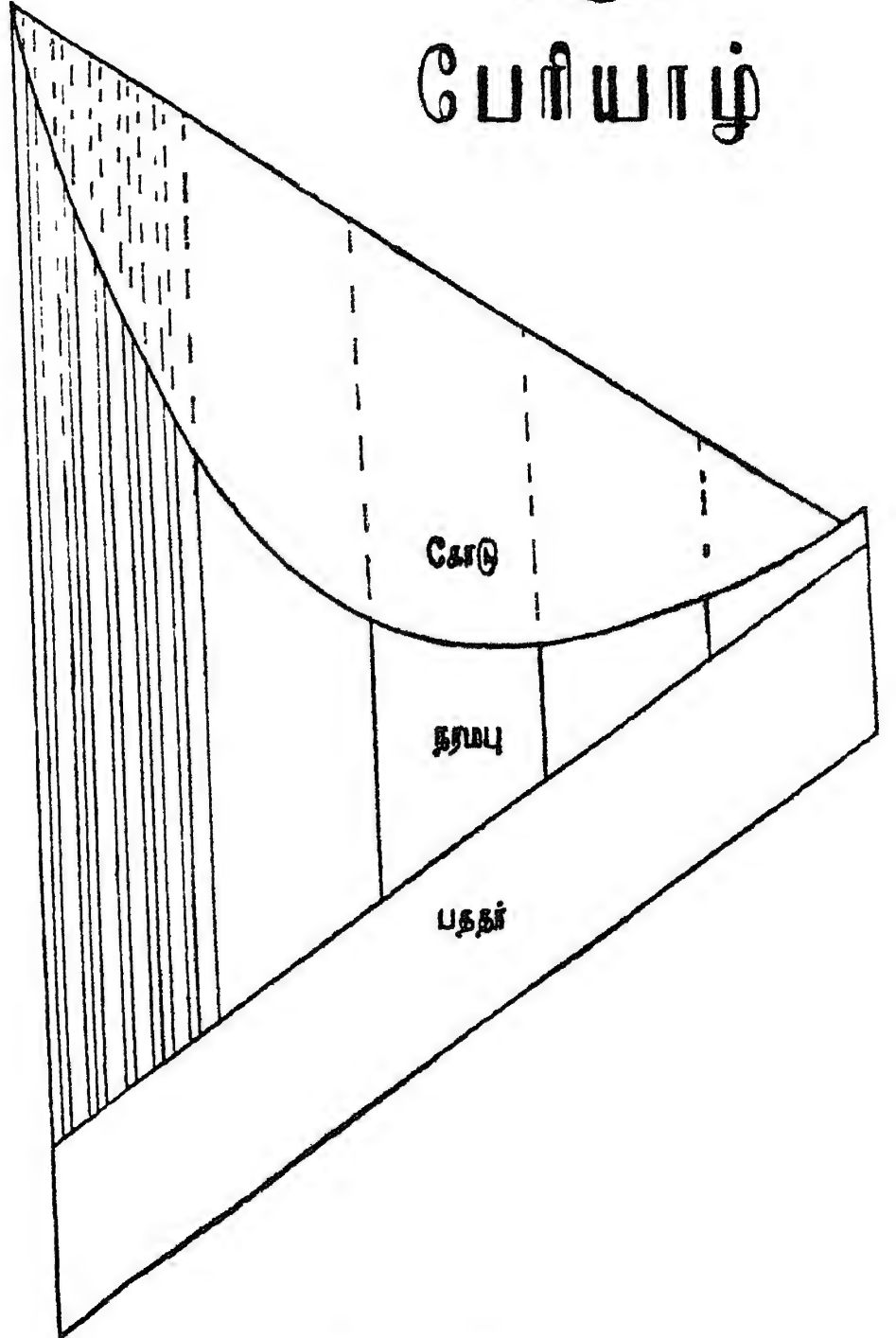
கிளை நிரலினை அமரோசையாக மெலிததும், நட்பு நிரலினை ஆரோசையாக வலித்துஞ் சென்று, வலிவும் மெலிவும் ஒன்றி நிறகின்ற நலத்தினைக் காண்பாம் இச் செய்கையை இயைபுத்தொடை யென வழங்குவாம் யாப்பிலக்கணத்தில், இயைபுத் தொடை யென்பது, இரு நிரலகளின் ஈரென்றி நிற்பதைக் காட்டும் இங்கு, ஈறு முதலாக, முத லீராக ஒன்றி நிறறலைக் காட்டும். முதற் றெகுதியிலே நிற்கும் 5, 15 என்னும் நிரலகளும், ஷட்ஜச சுருதிக் ளொழிய எடுககு மிடத்து, இயைபுத் தொடையாக இசைத்தற் குரிய 10 என்னும் நிரல தனக்குத்தானே இயைபுத் தொடையாக நிற்கும்

முதற் றெகுதியின இடை மூன்று நிரலகளினும் அமைந்த 96, 198, 300, 402, 504, 600, 696, 798, 900, 1002, 1104 என்னும் சதவிலக்கங்களோடு, முத லிலும், ஈற்றிலும், முறையே, 0 ஐயும், 1200 ஐயும் சேர்த்துப் பெறுகின்ற நிரலானது, மேனாட்டில் வழங்குஞ் சமப்படுத்திய நிரலை அணுகி நிற்பது இது இயற்கையாயமைந்தது அது செயற்கையால் உரு வெயதியது ஒப்பு நோக்கும்பொருட்டு,

பெருங்கலம் என்னும் பேரியாழ்



முகப்புப்பார்வை



பக்கப்பார்வை

ஒழிபியல்

இரண்டினையும் கீழே வைக்கின்றும்

0	96	198	300	402	504	600	696	798	900	1002	1104	1200
0	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1100	1200

இடை, முடிவுத் தொகுதிகளை யெடுக்கும்போது, 6-13, 11-8, 16-3, 2-17, 7-12 என நின்ற ஐந்து இணை நிரல்களும் இயைபுத் தொடையாக அமைந்து நிற்கக் காணலாம். ஒரோவிடங்களில நிறகும் சதவிலக்கத்திற்குப் பதிவாக, நான்கு நிரல்தள்ளி, விதியிசை சோந்து நிற்கும் சதவிலக்கத்தை யெடுக்க வேண்டிவரும்.

(6)	1116	1026	912	822	708	618	528	414	324	210	120	30
(13)	84	174	288	378	492	582	672	786	876	990	1080	1170

விதியிசை கூடிய இலக்கங்கள், நிரலி லுள்ள இலக்கங்களுக்குப் பதிவாக நிறைவாக இவ்வாறு நிறகும் இலக்கங்களைக் கீழ்க் கோட்டிடுக் காட்டியிருக்கின்றும்

இடை, முடிவுத் தொகுதியி லுள்ள 'ம' பத்தியும், 'மி' பத்தியும், இயைபுத் தொடையாய நிறைவாக இவ்வாறே, கி-ப, க-த, ரி-தி, ர-ந என்னும் இணைப் பத்திகளும், இயைபுத் தொடையாக அமைந்து நிறைவாக காணலாம்

6, 13 என்னும் நிரல்கள் (Septimals) ஏழின் பகுதிய வாகிய அசைவெண் விகிதங்களைக் கொண்டன. 7, 12 என்னும் நிரல்கள் (Undecimals) பதினென்றின் பகுதிய வாகிய அசைவெண் விகிதங்களைக் கொண்டன 12, 13 என்னும் நிரல்களுக்கு ஒரு சதம் கூட்டியும், 6, 7 என்னும் நிரல்களுக்கு ஒரு சதம் கழித்துங் கணக்கிட்டுக் கொள்க

கிடக்கை முறையும், செலவு முறையும் ஒருவாறாக ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டன அவ்விரு முறைக்கு மேற்ப அமைந்த கருவியி னிலக்கணத்தினைச் சுருக்கமாக ஆராய்வாம் அளவொத்த பக்கங்களை யுடைய முக்கோணத்தினை அடிப்படையாக வைத்து அமைத்த கருவியின் உருவத்தைப் படத்திற காண்க. நரம்பு, பத்தர், கோடு என்னு மிவை, தனித்தனி, பன்னிரு சாண் நீளமாக அமைவன. இங்குக் கோடு பன்னிரு சாண் என்றது, கோட்டின் ஈரந்தத்தினையும் தொடுக்கின்ற நேர்வரியின் நீளத்தினையாம் "வணர்சா நெழித்தென" னாலிலுள்ளங் கூறப்பட்டது. இரண்டாந் தானத்து முதனரம்பு 54 வீர லளவாகவும், மூன்றாந் தானத்து முதனரம்பு 27 வீர லளவாகவும், நாலாந் தானத்து முதனரம்பு 13½ வீர லளவாகவும், ஐந்தாந் தானத்து முதனரம்பு 6½ வீர லளவாகவும் அமைந்து நிறைவாக பத்தர் நாலு சாணும், கோடு நாலு சாணும், அதற் கேற்ப நரம்புகளும் பெற்று, உரு வமைந்த ஆயிர நரம்பு யாழ்ச் சாய லமைப் பொன்றினை ஆக்குவித்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நல்கி யுள்ளோம்

4 குடுமியாமலை கல்வெட்டு

தொண்டைமான் குலத் துதித்த மன்னா ஆளுகை புரிந்துவருகின்ற புதுக் கோட்டை சமஸ்தானமானது பழந்தமிழ் அழகுக் கலையைப் பாதுகாத்து வைத்த கரு லுலம போன்றது சித்தண்ணல் வாயிற சித்திரங்களும், குடுமியாமலையிலே, கற் பாதையிலே தீட்டப்பட்ட இசை நூலும தமிழரது அழியாச் செல்வங்களாக அமைந்தன

இக் காலத்திலே, சித்தன்னவாசல என வழங்கும் சித்தண்ணலவாயிலானது புதுக்கோட்டை நகருக்கு மேற்கே பத்து மைல் தூரத்தி லுள்ளது இங்குள்ள மலையின் மேற்புறத்தி லுள்ள குகைக்கோயிலிலே, கலலினமீது சுதை தீற்றி, அதன்மேற் பல வர்ணங்களாலே அழகிய சித்திரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை எழுதுவித்தோன், பலலவ குலத் தோன்ற லாகிய மகேந்திர வர்மனா மென ஆராய்ச்சி யாளர் கூறுவா அருங்கலை விரோதனும், பெருந்திறன் மன்னனு மாகிய இம் மகி பன் அரசு வீற்றிருந்த காலம் கி பி 640 முதல் 670 வரையுமா மென்பா மலையினமீ தமைந்த அமண பாழியிலே, கிறிஸ்துவுக்கு முன் இரண்டாம் ஆண்டும் நூற் றாண்டுகளில் வழங்கிய அசோக பிராமமி லியிலே எழுதப்பட்ட கல்வெட்டும், கி. பி ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளுக் குரிய பழந் தமிழ்மொழித்தி லமைந்த கல் வெட்டுகளும் உள்ளன ஓராயிர மாண்டுகளுக்கு இவ்விடமானது சமணமுனிவரது துவப் பள்ளியாக இருந்திருக்கலாம்

சித்தண்ணல வாயிலுக்குப் பத்து மைல் தூரத்திலே குடுமியாமலை அமைந் துள்ளது இங்குள்ள கோயிற சுவரிலே அநேக கல்வெட்டுகள் எழுதப்பட்டிருக் கின்றன கோயிலின் தென்புறத்தி லுள்ள பாதையிலே தேவநாகர லியிலே இசை நூற் கல்வெட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது

கல்வெட்டின் ஈற்றிலே,

‘ருத்ராசாய ஸிஷ்யேண பரம—

மாஹேஸ்வ ரேண ஶா[ஜஞா] ஸிஷ்ய—

ஹிதாதத’ கவதா ஸ்வராகமா —’

எனத் தேவநாகர லியிலும்,

‘[எ]ட்டிமகம் ஏழிறகம்

[இ]வை உரிய / =’

எனத் தமிழிலும் பொறிக்கப்பட்ட முடிபுரை உள்ளது.

சூடபோக கோயிலின் வாசற்படிக்கு இடதுபுறப் பாதையிலே, ‘வரிவாழி திரை’ எனக் கிரந்த லியில எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒழியியல்

மேலும், திருமய்யம் தாலுகா, மலையக்கோயில், குடபோக வாயிலின் வாசற் படிக்கு இடதுபுறத்தி லுள்ள பாதையிலே

‘ வரிவாழி நிஜா
கறகப்படுவது காண
ஞ்சொல்லிய புகிற பருகும் நிம்
முககந் நிருவததுகும் உரித்து
குணவெண்ண ஹோணஞ்
செய்த விடி)ர பரிவாதி நிகற ’

என்னும் கல்வெட்டும்,

திருமய்யம் ஸது மிஸ்ஸுவரா கோயிலில், குடபோக கோயிலின் வடபுறப் பாதையிலே,

‘ வரிவாழி நிஜா
ஞ்சொல்லிய புகிற பருகும் எண்ண
... . தெமிமுககந் நிருவததுகும்
ப்பியம் ’

என்னும் கல்வெட்டும் உள்ளன

திருமய்யம் கல்வெட்டுக்களிலே காணப்படும் ‘ஞ்சொல்லிய’ என்னுந் தொடர் ‘(குணவெண்ண ஹோண)ஞ் சொல்லிய’ என விரியுமோவென எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

ஒற்று நீக்கி நோக்குமிடத்து, புகிபரு நிமிமுக நிருஅது தெமிமுக என்னும் நானகும் குடுமியாமலைக் கல்வெட்டி லமைந்த நான்கு அக்கரச் சுவர வரிசைகள் போல்வன

வடமொழியில் எகரக் குறி வின்மையினாலே, தே, நே, சே, என்று எழுதப் பட்டவற்றைத் தெ, நெ, செ எனத் தமிழில் வழங்கல் வேண்டு மென்பது திருமய்யம் கல்வெட்டிலே ‘தெமிமுக’ என வருதலினால் பெறப்படுகின்றது

பண்ணியல் இறுதியிலே, அகநிலை மருதம் முதலிய நால்வகை மருதப் பண்ணினுக்கும் அரும்பதவுரையாசிரியர் தந்த குத்திரங்களை இயன்றவரை சுத்த வருவாககித் தந்தாம். நரம்பமைதிப் பாடல்களை ஒரு சிறிது ஆராய்வாம்.

ஊர்க	திண்டே	ஞாதற	கின்னே
நேர்க	பாக	நீயா	வண்ணம்
அங்கட்	பொய்கை	யூரன	கேண்மை
திங்கள்	ஓர்நாள	ஆகுந	தோழி
வந்தா	ஹாரன்	மென்தோன்	வளைய
கன்றாய்	போது	காணாய	தோழி

மலலூர் . .	நோவ	வெமமுன
சொலவற பாண	சொல்லுந	காலை
எல்லி வநத	நகைகக்	கெல்லாம
சொலலுந காலை	சொலலு	நீயே

இவைதம்மையும், குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு உருவிலே நிரல்படுத்துங்காற் பெறுவன

உகதிதெ ருதகிநெ	நெகபக நிஅவண
அகபுகி உரகெமி	திகஉந அருதுதி
வதநூ மெதுவஇ(அ)	கதபுது கணதுதி
மஉ... நுவவெழு	சுஅபண சுஉகஇ
எஇவத நகிகெஅ	சுஉகஇ சுஉநிஎ

ச-ஷட்ஜம், ர-சதுசுருதி ரிஷபம், க-சாதாரண காந்தாரம், அ-அந்தர காந்தாரம், ம-சுதத மத்திமம், வ-வராளி மத்திமம், ப-பஞ்சமம், த-சதுசுருதி தைவதம், ந-கைசிகி நிஷாதம், ண-காகலி நிஷாதம் என நின்றன தகரம் திரிந்த டகர நகரங்கள் தகர வருவில் வைக்கப்பட்டன. எனகரம் நகரமாக வைக்கப்பட்டது ய ல ழ ள என் னும் இடையின வெழுத்துக்கள் உயிரேறுதற்குப் பறறுக்கோடாக நின்றனவே யன் றித், தம்மளவி லொரு மதிப்புப் பெறவில்லை ஓகர ஓகாரங்களை உகரமாகவும், ஐகா ரத்தை இகரமாகவும், நெடில்களைத் தம்மினக் குறில்களாகவுங் கொண்டாம்

கல்வெட்டிலும், இங்கும அநதர காந்தாரமும் காகலி நிஷாதமும் சிறப்பெழுத துக்களாற காட்டப் பட்டிருக்கின்றமையின், க, ந, முறையே, சாதாரண காந்தாரம், கைசிகி நிஷாதம் என்பவற்றைக் குறிப்பவாகக் கொள்ளப்பட்டன அஃதன்றியும், சிலப்பதிகார காலந் தொடக்கம், சார்ங்கதேவா காலம் வரையும், அதற்குப்பின் அஹோபலர் காலத்திலும், சுத்த மேளமாகக் கருதப்பட்ட கரஹரப்பிரியா, கல்வெட் டிக் காலத்திலும் சுத்த மேளமாகக் கருதப்பட்ட தெனக் கொள்வதில இழுக்கிலலை. அவவாறு கொள்ளவே, ரிஷப காந்தாரங்கள் சதுசுருதியாக நின்றன என்பது பெறப் படும.

சார்ங்கதேவர் சொல்லுகிற சுததவருவம், காகலியோடு கூடிய வருவம், அந தரத்தோடு கூடிய வருவம், காகலி யந்தரத்தோடு கூடிய வருவம் எனும் நான்கினுள் காகலியோடு கூடிய வருவம் கல்வெட்டிற் கொள்ளப்படடில தாதலின், கல்வெட் டினைப் பொறித்த ஆசிரியர் முற்றிலும் பழந்தமிழ் மரபினைக் கைக்கொள்கிறார் என் பது தெளிவாகின்றது

கல்வெட்டானது ஏழு தொகுதிகளாக வகைப்பட்ட 38 ஆளத்திகளை யுடையது ஏழு தொகுதிகளும் ஏழு இராகங்களைக் குறிப்பன இவற்றைக் கூறுகின்ற இரத்தினாகர சுலோகத்தை எடுத்துக் காட்டுவாம் காட்டுமிடத்து, ஐ ஷ ஸ ஹ ஶ எனத் தமிழ் வழக்கிற கலந்துள்ள வடவெழுத்துக்களை உருத் திரியாது கைக்கொண் டெம், ஏனை யெழுத்துக்களை வடமொழி யாக்க விதிகட் கியையத் திரித்தும் எழுதுவாம் ஒரோவழி ஒலி யொற்றுமை பற்றி ஸ என்னும் ஒற்றினை ஸ் என எழுதுவாம்.

ஒழிபியல்

‘ஷட்ஜக்ராம ஸமுதபநநா ஷட்ஜகைசிக மத்யமா .
சுததஸாதாரித ஷட்ஜக்ராமோ க்ராமேது மதயம
பஞ்சமோ மத்யமக்ராம ஷாடவ . சுத்தகைசிக .
சுததா .’

சார்ங்கதேவர் இராகங்களை வகுத்துக்கொண்ட சுத்தம், பிந்நம், கௌடம், வேஸரம் என் றித்தொடக்கத்த வகைகளுள், இவ வேழம் சுததம் என்னும் வகை யைச் சார்ந்தன வென்பதும், மததிமக் கிராமம், ஷட்ஜக் கிராமம் என்னுஞ் சொற் கள், அவவக் கிராமங்களைக் குறிப்பது மாத்திர மன்றி அப் பெயர் பெற்ற இராகங் கள் இரண்டினையுங் குறிப்பன என்பதும், இம மேற்கோளினுற் காட்டப்படுகின்றன நிறைந்த இலக்கணங் கூறுதற்குச் சார்ங்கதேவர் எடுத்துக்கொண்ட முப்பதிறறுச சில்வானம் இராகங்க ளுள்ளே இவ் வேழம் வருகின்றன. இவை சுத்த ராக மெனத் தொகுக்கப்பட்டமையின், ஆசிரியா கூறும் இசை மரபிற்கு இவை இன்றியமையா தன வென்பது தெளிவாகின்றது

‘முகே து மதயமக்ராம ஷட்ஜ பரதிமுகே ததா
கா(ப்)பே ஸாதாரித . சைவ ஹ்யவமர்ஷே து பஞ்சம
சமஹாரே கைசிக . பரோக்த . பூரவரங்கே து ஷாடவம
சிதாஸயாசா தசாங்கஸய தவநதே கைசிகமதயம
சுததாநாம விபியோகோ(அ)யம ப்ரஹ்மணஸமுதா ஹ்ருத ’

என வடமொழிப் பரதம் கூறுதலின், இங்குக் காட்டிய ஏழு இராகங்கள் நாடகத்தில் பின்வருமாறு அமைந்து நிற்பன வென அறிகின்றும்

பூர்வரங்கம்	ஷாடவம்
முகம்	மத்தியமக்கிராமம்
பிரதிமுகம்	..	ஷட்ஜக்கிராமம்
கருப்பம்	.	ஸாதாரிதா
அவமாஷம் (விளைவு)	பஞ்சமம்
{ சம்ஹாரம் நிர்வாஹணம் (துய்த்தல்)	.	கைசிகம்
நாடக முடிவு கைசிகமத்யம்

நாடகச் சந்திகளின் விரிவெல்லாம் மதங்களுளாமணியினுட் கண்டு தெளிக.

இவ்வாறு இசை நாடக பிரண்டினுக்கும் வேண்டப்படுவன வாகிய ஏழு இராகங்களைக் கல்லிற் பொறித்து வைத்த மன்னன் செயலைப் பெரிதும் பாராட்டு கின்றோம்.

இவ் வேழு இராகங்களுக்கும் சாரங்கதேவர் கூறுகின்ற இலக்கணங்களைத் தொகுத்துத் தருவாம்.

யாழ் நூல்

இராகம்	மத்தியமக் கிராமம்	ஷட்ஜக் கிராமம்	ஷாடவம்	சாதாரிதா	பஞ்சமம்	கைசிக மத்தியம்	கைசிகம்
பிறப்பு	காதாரி மதயமா பஞ்சமி	ஷட்ஜ மதயமா	விகாரி மதயமா	ஷட்ஜ மதயமா	மதயமா பஞ்சமீ	ஷட்ஜ மதயமா கைசிகி	காமா ரவி கைசிகி
மூர்ச்சனை	சௌவீர (மத்யமாத்ரி)	ஷட்ஜாத்ரி	மதயமாத்ரி	ஷட்ஜாத்ரி	ஹ்ருஷ்யகா (பஞ்சமாத்ரி)	ஆத்ரி (ஷட்ஜாத்ரி)	ஷட்ஜாத்ரி
உருவம்	காகலி	காகலி அநதரம்	காகலி அநதரம்	சுததம்	காகலி அநதரம்	காகலி	காகலி
குறை (அல்பம்)			க, ப	நி, க		க	
கிழமை (அம்சம்)	ச (மெலிவு)	ச (வலிவு)	ம (வலிவு)	ச (வலிவு)	ப	ச (வலிவு)	ச (வலிவு)
முதல் (க்ரஹம்)	”	”	”	”	”	”	”
முடிவு (ந்யாஸம்)	ம	ம	ம	ம	ப	ம	ப
தேயவம்	துருவன்	குரு	சுக்கிரன்	சூரியன்	காமன்	சுரதிரன்	செவ்வாய்
பொழுது	கிரீஷ்மருது முதல்யாமம்	வாஷ்ருது முதல்யாமம்	முகல் யாமம்		கிரீஷ்மருது	முதல்யாமம்	சிர ருது
சந்தி	முகம்	பிரதிமுகம்	பூர்வ ராகம்	கருபபம்	விளைவு (அவமர்ச்சம்)	துயததல (நிவஹணம்)	துய்த்தல (நிவஹணம்)
சுவை	நகை உவகை	பெருமிதம் வெகுளி மருட்கை	நகை உவகை	பெருமிதம் வெகுளி	உவகை நகை	பெருமிதம் வெகுளி மருட்கை	பெருமிதம் வெகுளி மருட்கை
மேளம்	(64) வாசஸ்பதி	(29) தீரசங்கரா பரணம்	(65) மேச கலயாணி	(22) கரஹாப் பிரியா	(28) ஹரி காமபோதி	(23) கௌரி மனோகரி	(23) கௌரி மனோகரி

ஈற்று நிரலில் மத்தியமக் கிராமம், கைசிகமத்தியம், கைசிகம் என்னு மிவற் றின்கீழ் வருகின்ற (64) வாசஸ்பதி, (23) கௌரிமனோகரி என்னும் இராகங்கள் கல் வெட் டெழுதிய காலத்தில் இருக்கவில்லை என்பதற்குக் கல்வெட்டே சான்று பகர் கின்றது.

ஒழிபியல்

கல்வெட்டி லுள்ள சுவர வரிசைகளைத் தொகுத்துக் கணக்கிடு மிடத்துக், காகலி நிஷாதத்தைச், சிலப்பதிகார வுரையில், அரும்பதவுரையாசிரியர் காட்டிய வாறு, ணகரத்தினுற குறிப்பாம்

ஆளத்தி யொவ்வொன்றினிலும் வருகின்ற 64 சுவரங்களையும் வகுத்து நிறுத் துவதோடு, அவற்றில் ஏறி நிற்கும் அ, இ, உ, எ என்னும் உயிர்களையும் வகுத்துக் காட்டுவாம்.

நிறை (பகுதவம்), குறை (அல்பத்வம்), கிழமை (அமசம) என்னும் மூன்றினையுங் கொள்ளுமிடத்து, நிறை 64 இல் 6 சிற்றெல்லையாகவும், 13 பேரெல்லையாகவும் வைப்பாம் 6 இற குறைந்தன குறை 13 இல மிக்கன கிழமை முதல் (க்ரஹம்), ஆளத்தி முதலிலே நிற்கும் சுவரம். முடிவு (ந்யாசம), ஆளத்தி யிறுதியிலே நிற்கும் சுவரம் கிழமை, குறை யொழிய எஞ்சி நிற்பன நிறை யாதலின், நிறையைத் தனித்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை

(i) மதயமக்கிராமம், (ii) ஷட்ஜக்கிராமம் என்னு மிவை சுத்த சுவரங்கள் பெற்று வருதலும் (iii) ஷாடவம, (v) பஞ்சமம் எனனு மிவை அந்தரத்தோடு கூடி வருதலும், (iv) சாதாரிதா, (vi) கைசிகமத்யம, (vii) கைசிகம் என்னும் இவை அந்தரம் காகலியோடு கூடி வருதலும், ஆளத்திகளை நோக்குமிடத்துக் காணப்படுகின்றன.

I. மதயமக்கிராமம்

		ச	ர	க	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
1	அ	14	2	3	1	—	—	—				
	இ	—	—	5	3	2	—	—				
	உ	2	1	—	4	4	3	1	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம் நிஷாதம்	ரிஷபம் தைவதம்
	எ	2	—	1	—	2	—	14				
	64	18	3	9	8	8	3	15				
2	அ	4	9	7	—	—	—	1				
	இ	—	—	9	3	2	—	—				
	உ	1	3	1	2	1	1	1	நிஷாதம்	காந்தாரம்	ரிஷபம் காந்தாரம்	மததிமம் தைவதம்
	எ	1	3	6	—	3	—	6				
	64	6	15	23	5	6	1	8				

யாழ் நூல்

I. மத்யமக் கொமம்—(தொடாசசி)

		ச	ர	க	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
3	அ	8	—	1	3	1	—	—	பஞ்சமம்	பஞ்சமம்	பஞ்சமம் நிஷாதம்	ரிஷபம் காந்தாரம் தைவதம்
	இ	—	—	3	1	1	—	3				
	உ	1	—	1	7	9	5	—				
	எ	—	1	—	—	7	—	12				
	64	9	1	5	11	18	5	15				
4	அ	6	1	3	2	1	—	1	நிஷாதம்	நிஷாதம்	நிஷாதம்	பஞ்சமம் ரிஷபம்
	இ	—	—	4	2	2	—	3				
	உ	—	—	1	5	1	9	2				
	எ	4	—	—	—	—	1	16				
	64	10	1	8	9	4	10	22				
5	அ	10	2	2	3	—	—	—	மத்திமம்	மத்திமம்	மத்திமம் ஷட்ஜம்	ரிஷபம் தைவதம்
	இ	—	—	5	5	2	—	1				
	உ	1	1	1	11	—	2	—				
	எ	3	—	—	2	4	1	8				
	64	14	3	8	21	6	3	9				

II. ஷட்ஜக் கொமம்

6	அ	13	1	2	1	—	—	1	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	ரிஷபம் மத்திமம்
	இ	—	—	5	1	—	2	—				
	உ	7	2	—	1	5	3	—				
	எ	3	—	3	—	4	5	5				
	64	23	3	10	3	9	10	6				

ஒழியியல்

II. ஷடஜக்கிராமம்—(தொடரச்சி)

		ச	ர	க	ம	ப	த	ந	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
7	அ	3	12	1	1	—	—	1	ஷட்ஜம்	ரிஷபம்	ரிஷபம் காந்தாரம்	மத்திமம் பஞ்சமம் நிஷாதம்
	இ	—	1	11	—	1	1	—				
	உ	2	6	—	—	3	2	—				
	எ	3	1	3	—	1	7	4				
	64	8	20	15	1	5	10	5				
8	அ	4	8	4	—	1	—	—	காந்தாரம்	காந்தாரம்	காந்தாரம் பஞ்சமம்	மத்திமம் நிஷாதம்
	இ	—	—	11	4	1	1	—				
	உ	4	3	1	—	1	2	—				
	எ	4	—	6	—	3	5	1				
	64	12	11	22	4	15	8	1				
9	அ	5	6	3	—	1	—	3	நிஷாதம்	பஞ்சமம்	பஞ்சமம்	மத்திமம்
	இ	—	—	4	—	5	—	—				
	உ	—	—	5	1	8	3	—				
	எ	2	—	—	—	8	3	7				
	64	7	6	12	1	22	6	10				
10	அ	3	3	5	—	—	—	2	தேவதம்	தேவதம்	காந்தாரம் தேவதம்	மத்திமம் ரிஷபம்
	இ	—	—	6	2	3	—	—				
	உ	4	1	1	—	4	8	—				
	எ	2	—	4	—	2	10	4				
	64	9	4	16	2	9	18	6				

யாழ் நூல்

II. ஷட்ஜக்ராமம்—(தொடரச்சி)

		ச	ர	க	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
11	அ	5	1	4	—	—	—	3				
	இ	—	—	8	—	2	—	—				
	உ	—	—	—	—	6	9	3	நிஷாதம்	நிஷாதம்	நிஷாதம் தைவதம்	மத்திமம் (வாஜியம்) ரிஷபம்
	எ	4	1	—	—	1	5	12				
	64	9	2	12	0	9	14	18				
12	அ	6	1	6	—	—	—	1				
	இ	—	—	4	5	1	—	—				
	உ	1	3	3	11	1	1	—	காந்தாரம்	மத்திமம்	மத்திமம் காந்தாரம்	பஞ்சமம் நிஷாதம்
	எ	1	3	1	3	—	10	2				
	64	8	7	14	19	2	11	3				

III ஷாடவம்

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந				
13	அ	8	4	1	1	1	—	1				
	இ	—	5	—	3	—	—	—				
	உ	4	1	1	4	—	9	—	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	அந்தரம் பஞ்சமம்
	எ	7	1	—	2	1	4	6				
	64	19	11	2	10	2	13	7				
14	அ	5	7	1	1	—	—	1				
	இ	—	5	—	5	—	1	—				
	உ	2	10	—	2	—	3	—	ரிஷபம்	ரிஷபம்	ரிஷபம் தைவதம்	அந்தரம் பஞ்சமம் (வாஜியம்)
	எ	3	1	1	4	—	10	2				
	64	10	28	2	12	—	14	3				

ஒழிபியல்

III ஷாடவம்—(தொடாசசி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
15	அ	5	3	—	—	—	—	5	மத்திமம்	தைவதம்	தைவதம் மத்திமம்	அநதாம் பஞ்சமம் (வாஜியம்)
	இ	—	2	—	2	—	—	—				
	உ	2	2	1	9	—	7	—				
	எ	2	1	—	3	—	13	7				
	64	9	8	1	14	—	20	12				
16	அ	—	—	4	5	1	—	3	நிஷபம்	மத்திமம்	மத்திமம்	நிஷபம் பஞ்சமம்
	இ	—	1	—	4	—	3	—				
	உ	2	2	5	5	1	5	—				
	எ	5	1	3	6	—	4	4				
	64	7	4	12	20	2	12	7				

IV சாதாரிதா

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ண				
17	அ	11	6	1	—	—	—	1	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	அநதாம்
	இ	1	2	—	3	—	—	—				
	உ	4	3	—	1	7	1	1				
	எ	5	—	—	3	5	5	4				
	64	21	11	1	7	12	6	6				
18	அ	6	6	—	1	—	1	—	ஷட்ஜம்	நிஷபம்	நிஷபம் தைவதம்	அநதாம் காகலீ (வாஜியம்)
	இ	1	3	—	5	—	1	—				
	உ	4	6	1	—	6	1	—				
	எ	2	4	—	3	—	13	—				
	64	13	19	1	9	6	16	—				

யாழ் நூல்

IV. சாதாரீதா—(தொடாசசி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ண	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
19	அ	10	4	—	—	2	—	—				
	இ	—	3	—	2	—	2	—				
	உ	1	2	—	1	11	2	—	தைவதம்	தைவதம்	தைவதம்	அநதரம் (வாஜியம்)
	எ	3	1	—	—	—	16	4				
	64	14	10	—	3	13	20	4				
20	அ	8	1	1	3	2	—	—				
	இ	—	1	—	2	2	2	—				
	உ	—	5	1	3	11	—	—	பஞ்சமம்	தைவதம்	பஞ்சமம் தைவதம்	அநதரம் காகல்
	எ	—	2	2	—	4	13	1				
	64	8	9	4	8	19	15	1				
21	அ	6	1	2	3	—	—	—				
	இ	—	1	—	6	1	2	—				
	உ	2	—	1	9	5	1	—	பஞ்சமம்	மத்திமம்	மத்திமம்	அநதரம் காகல்
	எ	5	2	1	2	—	8	1				
		13	4	4	20	6	11	1				

V பஞ்சமம்

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந				
22	அ	7	5	2	1	—	—	1				
	இ	—	3	—	5	3	1	—				
	உ	6	1	1	1	3	3	—	பஞ்சமம்	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	அநதரம் தைவதம்
	எ	8	—	—	3	3	1	6				
	64	21	9	3	10	9	5	7				

ஒழிபியல்

V. பஞ்சமம்—(தொடரச்சி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந	முதல்	முடிவு	மீழ்மை	குறை
23	அ	4	7	1	4	—	—	4				
	இ	—	3	—	1	4	—	—				
	உ	—	8	2	2	1	3	—	மதநிமம்	நிஷபம்	நிஷபம்	அந்தரம்
	எ	2	2	—	4	4	3	5				
	64	6	20	3	11	9	6	9				
24	அ	—	8	2	3	—	1	2				
	இ	—	—	—	6	5	—	—				
	உ	1	4	3	6	1	1	—	பஞ்சமம்	மதநிமம்	மதநிமம்	அந்தரம் தைவதம் நிஷாதம்
	எ	7	—	—	6	5	—	3				
	64	8	12	5	21	11	2	5				
25	அ	5	5	1	—	—	—	1				
	இ	—	3	—	3	2	1	—				
	உ	—	1	—	6	5	7	—	தைவதம்	தைவதம்	தைவதம்	அந்தரம்
	எ	2	—	—	1	1	12	8				
	64	7	9	1	10	8	20	9				
26	அ	3	4	—	—	—	—	10				
	இ	—	4	—	2	—	1	—				
	உ	1	4	2	3	4	5	—	நிஷாதம்	நிஷாதம்	நிஷாதம் தைவதம்	ஷட்ஜம் அந்தரம்
	எ	—	—	—	1	1	11	8				
	64	4	12	2	6	5	17	18				

யாழ் நூல்

V பஞ்சமம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கீழமை	குறை
27	அ	1	3	1	5	1	—	3				
	இ	—	3	—	2	5	1	—				
	உ	1	4	4	4	5	1	—	ரிஷபம்	பஞ்சமம்	பஞ்சமம்	ஷட்ஜம் தைவதம்
	எ	1	1	2	1	9	2	5				
		3	11	7	12	20	4	8				

VI. கைசிகமத்தியம்

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந				
28	அ	15	3	1	—	—	3	1				
	இ	3	4	—	5	—	—	—				
	உ	3	1	—	4	—	1	—	ஷட்ஜம்	இலலை	ஷட்ஜம்	அநதரம் பஞ்சமம் (வாஜியம்)
	எ	2	1	—	2	—	3	10				
		23	9	1	11	—	7	11				
29	அ	13	4	—	2	—	1	—				
	இ	—	11	—	4	—	1	—				
	உ	1	5	—	1	—	1	—	தைவதம்	இலலை	ரிஷபம் ஷட்ஜம்	அநதரம் பஞ்சமம் (வாஜியம்)
	எ	1	2	1	1	—	6	7				
		15	22	1	8	—	9	7				
30	அ	12	—	—	4	—	—	—				
	இ	—	1	—	1	—	6	—				
	உ	1	1	2	7	—	3	1	தைவதம்	இலலை	தைவதம் ஷட்ஜம்	ரிஷபம் அநதரம் காகலீ பஞ்சமம்
	எ	3	1	1	—	—	15	3				
		16	3	3	12	—	24	4				

ஒழிபியல்

VI. கைசிகமத்தியம்—(தொடர்பு)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ண	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
31	அ	9	—	—	4	—	1	1				
	இ	1	2	—	1	—	2	—				
	உ	1	5	1	7	—	4	—	ஷட்ஜம்	இலலை	மத்தியம்	அந்தரம் நிஷாதம் பஞ்சமம் (வாஜியம்)
	எ	1	1	1	10	—	6	4				
		12	8	2	22	—	13	5				

VII. கைசிகம்

32	அ	13	—	1	—	—	3	1				
	இ	3	7	—	1	—	1	—				
	உ	5	1	2	3	—	3	—	ஷட்ஜம்	இலலை	ஷட்ஜம்	அந்தரம் பஞ்சமம் (வாஜியம்)
	எ	1	—	—	6	—	3	8				
		22	8	3	10	—	10	9				
33	அ	2	11	3	2	1	—	—				
	இ	—	1	—	7	3	2	—				
	உ	3	4	2	2	1	—	—	மத்தியம்	இலலை	நிஷபம் மத்தியம்	அந்தரம் காகலீ தைவதம்
	எ	4	2	—	4	2	3	3				
		9	18	5	15	7	5	3				
34	அ	1	2	5	5	1	2	—				
	இ	1	—	—	5	1	1	—				
	உ	1	4	10	—	—	1	1	ஷட்ஜம்	இலலை	மத்தியம் அந்தரம்	பஞ்சமம் தைவதம் காகலீ
	எ	3	—	2	9	—	1	2				
		6	6	17	19	2	5	3				

யாழ் நூல்

VII. கைசிகம்—(தொடாச்சி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ண	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
35	அ	1	2	2	5	1	1	1	ஷட்ஜம்	இல்லை	மதகிம்ம	தைவதம் காகல்
	இ	—	—	—	1	5	1	—				
	உ	3	3	3	5	—	—	—				
	எ	3	4	4	7	4	2	—				
		7	9	9	18	10	4	1				
36	அ	4	6	3	3	1	2	—	ஷட்ஜம்	இல்லை	தைவதம்	சுதைவுற்றது
	இ	1	1	—	5	1	5	—				
	உ	1	3	1	2	2	1	—				
	எ	—	—	1	2	1	9	1				
		6	10	5	12	5	17	1				
37	அ	7	4	1	4	—	—	2	காந்தாரம்	இல்லை	ஷட்ஜம் காகல்	சுதைவுற்றது
	இ	—	2	—	3	—	2	—				
	உ	2	2	—	1	—	3	6				
	எ	8	—	1	—	—	—	8				
		17	8	2	8	—	5	16				
38	அ	11	1	—	2	1	—	—	தைவதம்	இல்லை	ஷட்ஜம் பஞ்சமம்	சுதைவுற்றது
	இ	—	3	—	2	2	—	—				
	உ	—	2	1	5	5	2	1				
	எ	3	1	1	—	6	1	6				
		14	7	2	9	14	3	7				

ஒழிபியல்

‘எட்டிதற்கும் ஏழிற்கும் இவை யுரிய’ எனக் கல்வெட்டின் ஈற்றிலே காணப் படுகின்ற குறிப்பினை நோக்குமிடத்துச், சுத்த மூர்ச்சனையாகவும், அந்தரங் கூடிய மூர்ச்சனையாகவும், காகலி யந்தரங் கூடிய மூர்ச்சனையாகவும் அனைத்தினையும் இசைக்கலாம் என்னுங் கருத்தும பெறப்படுகின்றது கரஹரப்பிரியா மேளத்திற் குள்ள சுத்த நரம்புகள் ஏழினையும் பெற்ற மூர்ச்சனை ‘ஏழு’ எனக் குறிக்கப்பட்டது. அந்தரம் கூடியது ‘எட்டு’ எனவும், காகலி யந்தரம் கூடியது ‘ஒன்பது’ எனவும் குறிக்கப்பட்டன வென்றெண்ண வேண்டியிருக்கிறது மூன்றுருவங்களிலும் தனித் தனி ஏழு பாலைகளையும் பிறப்பிக்கலாம் இப்பொருளினைத் தேவாரவியல், 5 ஆம் பிரிவினுள்ளே தெளிவுபடுத்தினும் இம்மூர்ச்சனைகளைப் பிறப்பிக்கின்ற யாழ்க் கருவியின் அமைப்பினைப் பின்னாக குறிப்பிடுவாம்.

குடுமியாமலைக் கல்வெட்டிலே வந்த இராகங்கள் ஏழினுக்கும் சங்கீதரத்தினு கரம் தருகிற ஆளத்தியினைப் பாசுபாடு பண்ணி எழுதுவாம்.

ஷட்ஜக் கிராமம், சாதாரிதா, கைசிக மத்தியம், கைசிகம் என்னும் நான்கும் ஷட்ஜாதி மூர்ச்சனை பெற்றன அவற்றின் ஆளத்திகள் பின்வருமாறு அமைவன

	ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	கிழமை	குறை
ஷட்ஜக் கிராமம்	16	11	7	4	9	8	9	ச	ம
சாதாரிதா	14	5	2	7	19	13	4	ப, ச	க, நி
கைசிக மத்தியம்	12	4	3	18	4	14	9	ம, த	ரி, க, ப
கைசிகம்	24	4	4	11	9	6	6	ச	ரி, க

மத்திமக் கிராமம், ஷாடவம் என்னும் இரண்டும் மத்தியமாதி மூர்ச்சனை பெற்றன. இவற்றை மத்திமாதி யாகத் தந்து, கிழமை, குறையிலே ஒப்புடைய ஷட்ஜாதி சுவரங்களை அடைப்பினுட் டருவாம்.

	ம	ப	த	நி	ச	ரி	க	கிழமை	குறை
	ச	ரி	க	ம	ப	த	நி		
மத்திமக் கிராமம்	15	8	3	10	19	2	7	ம,ச(ச,ப)	த,ரி(க,த)
ஷாடவம்	23	1	10	5	11	6	8	ம(ச)	ப,நி(ரி,ம)

யாழ் நூல்

பஞ்சமம் பஞ்சமாதி யாக வருவது.

	ப ச	த ரி	நி க	ச ம	ரி ப	க த	ம நி	கிழமை	குறை
பஞ்சமம்	11	6	3	11	16	6	11	ரி (ப)	நி (க)

இனி, கல்வெட்டினுடைய அமைப்பைப் பற்றிச் சிறிது பேசுவாம். வேனிற் காதை யுரையிற் கண்ட பதினாறு நரம்பு நிரல்களைப்போலக் கல்வெட்டிலும் ($4 \times 4 = 16$) பதினாறு நரம்பு கொண்ட நிரல்களை வருகின்றன அத்தகைய நான்கு நிரல்கள் ஓர் ஆளத்தியாதலின், ஆளத்திக்கு நரம்பு 64. சார்ங்கதேவர் கலை யொன்றிற்கு எட்டு நரம்பு கொண்ட எட்டுக் கலைகளால ஆளத்தியினை அமைத்தாராதலின், அவரும் ஓர் ஆளத்திக்கு 64 நரம்பே கொண்டார் இனி, நரம்புகளில் ஏறி நிற்கும் உயிரெழுத்துக்களில், அகரம் யாழ் நரம்பிலே ஒரு தாக்கினையும், இகரம் இரு தாக்கினையும், உகரம் மூன்று தாக்கினையும், எகரம் நான்கு தாக்கினையும் குறித்தன வெனக் கொள்ளலாம்

கல்வெட்டானது ஏழு தொகுதிகளாக அமைந்த 38 ஆளத்திகளை யுடையது. முதற் நெடுதியின் முத லாளத்தியினைத் (தமிழெழுத்தில) கீழே தருகின்றும்

சநெபுச	கநெகிச	நெதுநெச	முபுநெச
மிரகிச	ருகெதுச	சகிநெச	நெமுபெச
மிகநெச	பெமுநெச	ரமிகநெச	துநெகிச
நெபுநெச	பிமபிசெ	கதுநெச	முநெபு(ச)

[மேலே காட்டியபடி திருமய்யம் கல்வெட்டி லிருப்பது போல ஏகாரங்களை எகர மாக்கினாம்]

கல்வெட்டி லமைநதுள்ள ஏழு இராகங்களின் உருவத்தையும் நிச்சயிப்பாம். மத்திமாதி யான சத்த வருவ மூர்ச்சையிலே தோன்றிய மத்தியமக கிராம ராகமானது, ஹரிகாம்போதி மேளத்திலே, ரிஷப தைவத வர்ஜிய மாகப் பாடுதற் குரியது. நாம் முன்பு காட்டியபடி, 'காகலீயுத' எனனுந் தொடரினை நீக்கிவிட்டால், சார்ங்கதேவர் கூறுகின்ற இலககணம் கல்வெட்டிற் காணப்படுகிற முத லாளத்தியோடு ஒத்து வருகின்றது. சார்ங்கதேவர் நியாஸ சுவரம் மத்திம மென்றார் கல்வெட்டு முத லாளத்தியில் அது ஷடஜ மாக நிற்கின்றது.

ஷட்ஜக் கிராம ராகத்தின் முத லாளத்தியினை நோக்குமிடத்துத், தீர சங்கரா பரண மேளத்திலே ரிஷப மத்திம வர்ஜியமாக இது பாடப்படுவது எனக் காண்கின்றோம்.

ஷாடவததின் முத லாளத்தியினை நோக்குமிடத்து, சார்ங்கதேவா சொல்லுகின்ற இலககணத்தினைப் பெரிதும் ஒத்தது, மேசகல்யாணி மேளத்திலே கார்தார பஞ்சம வர்ஜியமாக இது பாடப்படுவ தெனக் காண்கின்றோம்.

சாதாரிதா எனனும் இராகத்தின் முத லாளத்தியினை நோக்குமிடத்துக், கரஹரப்பிரியா மேளத்திலே காந்தார வர்ஜியமாகப் பாடப்பட்ட தெனக் காண் கின்றோம். சார்ங்கதேவர் 'நி, க அல்ப' என்று கூறுதலினாலே, நாம தேவார வியலிற காட்டியது போல, இதனைத் தேவமனோகரி ராகமாகக் கொள்ளுதல் பொருந்தும்

பஞ்சமத்தின் முதலாளத்தியினை நோக்குமிடத்து ஹரிகாமபோதி மேளத்திலே ஆரோகணத்தில் காந்தார தைவத வாஜ்ய மாகிய ஒளடுவ சம்பூண உருவம் இதற் குரிய தெனக் காண்கின்றோம்

கைசிக மதயத்தின் முத லாளத்தியினை நோக்குமிடத்துத், தீரசங்கராபரண மேளத்தில் காந்தார பஞ்சம வர்ஜியமாக இது பாடுதற் குரியது எனக் காண் கின்றோம் சார்ங்கதேவருடைய சூத்திரத்திலே காகலி என்ற சொல்லினோடு அந்தர மெனபதையுஞ் சோததுக்கொண்டால், இரத்தினாகரம கல்வெட்டோடு ஒத்து நிற்கும்

கைசிகத்தின் முத லாளத்தியை நோக்குமிடத்து, நியாஸ சுவரம் காணப்பட விலலை இதன் உருவமும், கைசிக மதயத்தின் உருவத்தைப் பேரிதும் ஒத்திருக் கின்றது இசைவாணர்கள் நுணுக னோக்கி, இரண்டிற்கும் அமைந்த வேறுபாட் டினைக் கண்டறிவார்களாக

முளரி யாழ்

'தொண்டுபடு திவவின் முண்டக நலயாழ்' என ஆசிரியமாலையுட் கூறப்பட்ட கருவியினை 'முளரி யாழ்' எனப் பெயரிட்டு வழங்குவாம். மலைபடுகடாத்தினுள் 'தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடுதிவவின்' எனத் தொடங்கி, 'வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ்' என முடிக்கின்ற அடிகளினுள்ளே பேரியாழ் என வழங்கிய யாழ்க் கருவியும், 'தொண்டுபடு திவவின்' என்றமையின், முளரி யாழி னைப் போல ஒன்பது நரம்புகளாற் சிறப்பெய்தியது என அறிகின்றோம்.

மலைபடுகடாத்தினுள்ளும், ஆசிரியமாலையினுள்ளும் கூறப்பட்ட ஒன்பது நரம்புக கருவியின் நரம்புகளுக்கு எவ்வண்ணம் இசை கூட்டுதல் வேண்டும் என்ப தனை ஈண்டு ஆராய்வாம்

கருவியின் நரம்புகள் முதல் ஏழினைக் கோடிப்பாடையாக, அஸ்தாவது, சீராகம் எனப் பண்டையோரா வழங்கிய கரகரப்பிரியா இராகத்திற்கு இசை கூட்டலாம் ஆகவே, ஷட்ஜம், சதுசுருதி ரிஷபம், சாதாரண காந்தாரம், சுத்த மத்திமம், பஞ்சமம், சதுசுருதி தைவதம், கைசிகி ரிஷாதம் என்னும் ஏழு இசை நரம்புகள் கொண்டதுவே கரகரப்பிரியா மேள மாகும். அடுத்த இரண்டு நரம்புகளும் மேற்றானத்து ஷட்ஜம், சதுசுருதி ரிஷபம் என நிற்பன ஒன்பது நரம்புகளில், முதல் ஏழினையும் எடுக்கக் கோடிப்பாலை யாகும். முதல் நரம்பாகிய ஷட்ஜத்தை விட்டு, எட்டாம் நரம்பாகிய ஷட்ஜத்தை எடுக்க, ரிஷபம் முதல் ஏழாம் விலரிப்பாலை யாகும் இனி, ரிஷபத்தை விட்டு, மேற்றானத்து ரிஷபத்தை எடுக்க, காந்தாரம் முதல் ஏழாம் மேறசெம்பாலை

யாகும். அதன்மேல் சாதாரண காந்தார நரம்பினை அந்தர காந்தார மாக்க, ஷட்ஜம் முதல் ஏழாம் அரிகாம்போதி மேள மாகிய செம்பாலை யாகும் இதனுள் ரிஷபம் முதல் ஷட்ஜம் ஈராகிய ஏழினையும் எடுக்கப், படுமலைப்பாலை ஆகிய நடபயிரவி ராகம் வந்தெய்தும் இங்கு முதல் ரிஷப நரம்பை விட்டு, அந்தர காந்தாரம் முதலாக, சது சுருதி ரிஷபம் ஈராக நின்ற ஏழினையும் எடுக்கச், செவ்வழிப்பாலை யாகிய சுதத்தோடி வந்தெய்தும் இனி, கைசிகி நிஷாதத்தைக் காகலி நிஷாத மாககி, ஷட்ஜம் முதல் ஏழினையும் எடுக்க, அரும்பாலை யாகிய தீரசங்கராபரண மேளம் வந்தெய்தும் ஆகவே, முளரி யாழில் ஏழு பாளையும வந்தெய்தியவாறு காண்க

5. இக்காலத்தில தென்னாட்டிசையில் வழங்கும் எழுபத்திண்டு மேளராகங்
களின் மூர்ச்சனைகள் ; மகாந்தமும் இரத்தினகாமம கூறிய
காந்தாரக் கிராமத்தின மூர்ச்சனைகள்

6, 12, 31, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 47, 48, 49, 50, 52, 67, 68 என்னும் எண்
பெற்ற பதினாறு மேளராகங்களும் தனித்து நிற்பன.

8 ஆவது மேளம், 20, 22, 28, 29, 65 என்னும் மேளங்களைத் தனது மூர்ச்சனை
களிலே காட்டுவது 9 ஆவது மேளம் 35, 56, 66 என்பவற்றையும், 10 ஆவது
மேளம் 23, 26, 64 என்பவற்றையும், 14 ஆவது மேளம் 21, 58, 71 என்பவற்றையுந்
தருவன

2 ஆவது மேளம் 19, 53 ஐயும், 3 ஆவது மேளம் 54, 55 ஐயும், 7 ஆவது
மேளம் 17, 63 ஐயும், 15 ஆவது மேளம் 57, 72 ஐயும், 16 ஆவது மேளம் 27, 59 ஐயும்,
30 ஆவது மேளம் 34, 44 ஐயும் தருவன

எஞ்சிய இருபது மேளங்களும் பின்வருமாறு இவ்விரண்டாக இணைந்து
நிற்பன : 1-51, 4-25, 5-61, 11-62, 13-69, 18-43, 24-32, 33-60, 36-45, 46-70.

தனித்து நின்ற பதினாறு மேள ராகங்களு மொழிய எஞ்சிய ஐம்பத்தாறும்
இருபது மேளங்களில் அமைந்து நின்ற தன்மையைக் காட்டுவாம் பின்வரும்
அட்டவணைகளிற் குறித்த எண்கள் இசை வீடுகளை யுணர்த்துவன

1-ர, 2-ரி, 3-க, 4-கி, 5-ம, 6-மி, 7-ப, 8-த, 9-தி, 10-ந, 11-நி சுத்தகாந்தாரம்
சதுசுருதி ரிஷப வீட்டில நிற்பதாதலின், அதனையும் (ரி) இனாறு குறிக்கலாம். அவ்
வண்ணமே சாதாரண காந்தாரத்தை யுணர்த்தும் (க) ஷட்சுருதி ரிஷபத்தையுங்
குறிக்கும் இவ்வண்ணமே சது சுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும் (தி) சுதத
நிஷாதத்தையுங் குறிக்கும். கைசிகி நிஷாதமாகிய (ந) ஷட்சுருதி தைவதத்தையும்
குறிக்கும்

கிரகசுவர மாற்றத்தைக் கணிக்கும் முறையினை 8 ஆவது மேளத்தில் வைத்துக்
காட்டுவாம் இம் மேளத்தி னுருவமும் அதிற் பிறக்கும் மூர்ச்சனைகளி னுருவமும்

ஒழிபியல்

பின்வருவன

ஷட்ஜாதி	0	1	3	5	7	8	10	12											
ரிஷபாதி		1	3	5	7	8	10	12	13										
காந்தாராதி			3	5	7	8	10	12	13	15									
மத்திமாதி				5	7	8	10	12	13	15	17								
பஞ்சமாதி					7	8	10	12	13	15	17	19							
தைவதாதி						8	10	12	13	15	17	19	20						
நிஷாதாதி							10	12	13	15	17	19	20	22					

முதலில் நின்ற எண்களை அவ்வந் நிரலி லுள்ள அனைத்திலும் கழித்துப் பெற்ற ஷட்ஜாதி மூர்ச்சனைகளும், அவற்றிற் கியைந்த சுவர வரிசைகளும், அவை யுணர்த்தும இராகங்களும் பின்வருவன

0	1	3	5	7	8	10	12	ச ர க ம ப த ந ச	(8)	ஹநுமத்தோடி
0	2	4	6	7	9	11	12	ச ரி கி ம ப தி நி ச	(65)	மேசகல்யாணி
0	2	4	5	7	9	10	12	ச ரி கி ம ப தி ந ச	(28)	ஹரிகாம்போதி
0	2	3	5	7	8	10	12	ச ரி க ம ப த ந ச	(20)	நடபைரவி
0	1	3	5	6	8	10	12	ச ர க ம மி த ந ச		சுத்ததோடி
0	2	4	5	7	9	11	12	ச ரி கி ம ப தி நி ச	(29)	தீரசங்கராபரணம்
0	2	3	5	7	9	10	12	ச ரி க ம ப தி ந ச	(22)	கரஹரப்பிரியா

0	1	3	5	7	8	11	12	(9)ச	0	1	3	5	7	9	10	12	(10)ச
0	2	4	6	7	10	11	12	(66)ரி	0	2	4	6	8	9	11	12	
0	2	4	5	8	9	10	12		0	2	4	6	7	9	10	12	(64)க
0	2	3	6	7	8	10	12	(56)ம	0	2	4	5	7	8	10	12	(26)ம
0	1	4	5	6	8	10	12		0	2	3	5	6	8	10	12	
0	3	4	5	7	9	11	12	(35)த	0	1	3	4	6	8	10	12	
0	1	2	4	6	8	9	12		0	2	3	5	7	9	11	12	(23)நி

0	1	4	5	7	8	10	12	(14)ச
0	3	4	6	7	9	11	12	(71)ரி
0	1	3	4	6	8	9	12	
0	2	3	5	7	8	11	12	(21)ம
0	1	3	5	6	9	10	12	
0	2	4	5	8	9	11	12	
0	2	3	6	7	9	10	12	(58)நி

0	1	2	5	7	8	10	12	(2)ச	0	1	2	5	7	8	11	12	(3)ச
0	1	4	6	7	9	11	12	(53)ரி	0	1	4	6	7	10	11	12	(54)ரி
0	3	5	6	8	10	11	12		0	3	5	6	9	10	11	12	
0	2	3	5	7	8	9	12	(19)ம	0	2	3	6	7	8	9	12	(55)ம
0	1	3	5	6	7	10	12		0	1	4	5	6	7	10	12	
0	2	4	5	6	9	11	12		0	3	4	5	6	9	11	12	
0	2	3	4	7	9	10	12		0	1	2	3	6	8	9	12	

யாழ் நூல்

0 1 3 5 7 8 9 12 (7)ச	0 1 4 5 7 8 11 12 (15)ச
0 2 4 6 7 8 11 12 (63)ரி	0 3 4 6 7 10 11 12 (72)ரி
0 2 4 5 6 9 10 12	0 1 3 4 7 8 9 12
0 2 3 4 7 8 10 12	0 2 3 6 7 8 11 12 (57)ம
0 1 2 5 6 8 10 12	0 1 4 5 6 9 10 12
0 1 4 5 7 9 11 12 (17)த	0 3 4 5 8 9 11 12
0 3 4 6 8 10 11 12	0 1 2 5 6 8 9 12
0 1 4 5 7 9 10 12 (16)ச	0 2 4 5 7 10 11 12 (30)ச
0 3 4 6 8 9 11 12	0 2 3 5 8 9 10 12
0 1 3 5 6 8 9 12	0 1 3 6 7 8 10 12 (44)க
0 2 4 5 7 8 11 12 (27)ம	0 2 5 6 7 9 11 12
0 2 3 5 6 9 10 12	0 3 4 5 7 9 10 12 (34)ப
0 1 3 4 7 8 10 12	0 1 2 4 6 7 9 12
0 2 3 6 7 9 11 12	0 1 3 5 6 8 11 12
0 1 2 5 7 8 9 12 (1)ச	0 1 2 5 7 9 10 12 (4)ச
0 1 4 6 7 8 11 12 (51)ரி	0 1 4 6 8 9 11 12
0 3 5 6 7 10 11 12	0 3 5 7 8 10 11 12
0 2 3 4 7 8 9 12	0 2 4 5 7 8 9 12 (25)ம
0 1 2 5 6 7 10 12	0 2 3 5 6 7 10 12
0 1 4 5 6 9 11 12 (வசந்தா)	0 1 3 4 5 8 10 12
0 3 4 5 8 10 11 12	0 2 3 4 7 9 11 12
0 1 2 5 7 9 11 12 (5)ச	0 1 3 5 7 9 11 12 (11)ச
0 1 4 6 8 10 11 12	0 2 4 6 8 10 11 12
0 2 5 7 9 10 11 12	0 2 4 6 8 9 10 12
0 2 4 6 7 8 9 12 (61)ம	0 2 4 6 7 8 10 12 (62)ம
0 2 4 5 6 7 10 12	0 2 4 5 6 8 10 12
0 2 3 4 5 8 10 12	0 2 3 4 6 8 10 12
0 1 2 3 6 8 10 12	0 1 2 4 6 8 10 12
0 1 4 5 7 8 9 12 (13)ச	0 1 4 5 7 10 11 12 (18)ச
0 3 4 6 7 8 11 12 (69)ரி	0 3 4 6 9 10 11 12
0 1 3 4 5 8 9 12	0 1 3 6 7 8 9 12 (43)க
0 2 3 4 7 8 11 12	0 2 5 6 7 8 11 12
0 1 2 5 6 9 10 12	0 3 4 5 6 9 10 12
0 1 4 5 8 9 11 12	0 1 2 3 6 7 9 12
0 3 4 7 8 10 11 12	0 1 2 5 6 8 11 12
0 2 3 5 7 10 11 12 (24)ச	0 3 4 5 7 8 11 12 (33)ச
0 1 3 5 8 9 10 12	0 1 2 4 5 8 9 12
0 2 4 7 8 9 11 12	0 1 3 4 7 8 11 12
0 2 5 6 7 9 10 12	0 2 3 6 7 10 11 12 (60)ம
0 3 4 5 7 8 10 12 (32)ப	0 1 4 5 8 9 10 12
0 1 2 4 5 7 9 12	0 3 4 7 8 9 11 12
0 1 3 4 6 8 11 12	0 1 4 5 6 8 9 12

ஒழிபியல்

0	3	4	5	7	10	11	12	(36)ச	0	1	3	6	7	9	10	12	(46)ச
0	1	2	4	7	8	9	12		0	2	5	6	8	9	11	12	
0	1	3	6	7	8	11	12	(45)க	0	3	4	6	7	9	10	12	(70)க
0	2	5	6	7	10	11	12		0	1	3	4	6	7	9	12	
0	3	4	5	8	9	10	12		0	2	3	5	6	8	11	12	
0	1	2	5	6	7	9	12		0	1	3	4	6	9	10	12	
0	1	4	5	6	8	11	12	(சொஹேனி)	0	2	3	5	8	9	11	12	

இம் மூர்ச்சனைகள் பழந் தமிழ்ப் பாலைகள்போல வட்டமாக அமைந்து நிற்பன, ஒரு தொடரில் வருகிற ஏழு மூர்ச்சனைகளில் விரும்பிய எதையும் ஷட்ஜஸ்தானத்தில் வைக்கலாம் மற்ற ஆறும் அதினின்று அடைவே தோன்றுவன. உதாரணமாக, 10 ஆவது மேளமாகிய நாடகப்பிரியாவிலிருந்து (64) வாசஸ்பதியும், (26) சாருகேசியும், (23) கௌரிமனோகரியும் தோற்றுவன எனக் காட்டினும். வாசஸ்பதியை ஷட்ஜஸ்தானத்தில் வைக்க ஏனைய மூன்றும் அடைவே தோற்றுவன.

ஷட்ஜாதி	0	2	4	6	7	9	10	12	(64) வாசஸ்பதி
ரிஷபாதி		2	4	6	7	9	10	12	14 (26) சாருகேசி
காந்தாராதி			4	6	7	9	10	12	14 16
மத்திமாதி				6	7	9	10	12	14 16 18
பஞ்சமாதி					7	9	10	12	14 16 18 19 (23) கௌரிமனோஹரி
தைவதாதி						9	10	12	14 16 18 19 21 (10) நாடகப்பிரியா
நிஷாதாதி							10	12	14 16 18 19 21 22

(64) வாசஸ்பதி மத்திமாதி யானால், (26) சாருகேசி பஞ்சமாதி யாகவும், (23) கௌரிமனோகரி ஷட்ஜாதி யாகவும், (10) நாடகப்பிரியா ரிஷபாதி யாகவும் நிற்பன

காந்தாரகிராமம்

பழந்தமிழிசை மரபிலே தாரம் முதலிசையாகக் கொள்ளப்பட்டது.

தாரததுட் டோன்றும் உழையுழை யுட்டோன்றும்
ஒருவ குரல்குரலி னுட்டோன்றிச—சேருமிளி
யுட்டோன்றா துததத்துட் டோன்றும் விளரியுட்
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு

என்றபடி கிளை மரபாகத் தோன்றிய ஏழும்,

துலைநிலைக் குரலும் தனுநிலைத் துத்தமும்
நிலபெறு கும்பதது நேர்கைக் கிளையும்
மீனத் துழையும் விடைநிலத் திளியும்
மானக் கடகதது மனனிய விளரியும்
அரிவிடைத் தாரமும் அனைவுறக் கொளலே

என்ற விதிக்கியைய நிற்கும் நிலையே தாரக்கிராமம் எனப்பட்டது. இதனை வைத்து உறமுமிடத்து இயல்பாகவே தோன்றிய துத்த, வீளரி, குரல், இளிக் கிரமங்களிலே

முன்னைய விரண்டும் பின்னைய விரண்டின் எதிர் நிரலிறையாக அமைந்தன. இவை தோன்றிய அடைவு, பெற்று நடந்த அலகுகள் என்னும் இவற்றையெல்லாம் பாலைத் திரிபியல், 5 ஆம் பிரிவாக, ஈயிச முதல் ஈயி வரையுள்ள பக்கங்களிலே விரித்துக் கூறினும். தாரக்கிரமம் வழக்கற்றபின் எழுந்த வடமொழிப் பரதம் அதனைக் குறிப்பிட்டிலது குறிப்பிடாதொழியவே, ஏனைய கிரமங்களின் அலகுநிலைக்குக் காரணங் காட்டல அநநூல வகுத்தோருக்கு முடியாத தாகிவிட்டது அங்ஙன மாதலின், ரிஷி மூலம் நதி மூலம் போலக் 'கிராம' மூலமும் ஆராய்ச்சிக் கெட்டாப் பொருளாக அவர்தம்மாற கருதப்பட்டது வடமொழிப் பரத நூலாசிரியருக்குப் பின் தோன்றிய மகரந்த நூலாசிரியர், தாரக்கிரமம் எனவொன்று முனனூளில் இருநது வழக்கொழிந்ததெனக் கேள்வியுற்றுப்போலும், காந்தாரகிரமம் தேவலோகத்துக்குச் சென்றுவிட்டது என்றார் திரிலோக சஞ்சாரியாகிய முன்புங்கவரின் பெயரினைப் புனைந்த இப்பெரியாரா, 'கவாபடு பொருண்மொழி'யா யமைந்த ஒரு சூத்திரத்தி னுள்ளே வானபுகுநத காந்தாரக் கிராமத்தின் இலக்கணத்தினைப் பொதிந்து வைத்தார் 'முன்னோர் மொழி பொருளே யன்றி யவர் மொழியும் பொன்னே போற் போற்று' மரபினிலே, இரத்தினாகர நூலாசிரியராகிய சார்ங்கதேவர மகரந்த உரையினை வழிமொழிநது, தமது நூலினுள்ளுஞ் சூத்திரஞ் செய்து வைத்தார். இவர் நூலினைப் பின்பற்றி, Fox Strangways எனப் பெயரிய மேனாட்டறிஞர், Music of Hindostan என்னும் நூலினுள்ளே, வடமொழி நூலுரைத்த காந்தாரக் கிராமத் தின் உருவத்தினை ஒருவாறு நிச்சயிக்கினார். அவர் கொடுக்கும் கணக்கினை ஆராய் வாம் இவ்வாசிரியர், இடைக்காலத்து வழக்கினைப் பின்பற்றி, 4 சுருதி $\frac{9}{8}$, 3 சுருதி $\frac{10}{9}$, 2 சுருதி $\frac{11}{8}$ எனக் கொள்கின்றார் காந்தாரக கிராமத்திற்கு இவர் தரும் நிரல்,

4 3 3 3 4 3 2

என நின்றது.

இவர் குறித்த அசைவெண் விகிதங்களை வைத்துப் பெருக்கித் தானத்திடை விகிதத்தைக் காண்பாம்

$$\frac{9}{8} \times \frac{10}{9} \times \frac{10}{9} \times \frac{10}{9} \times \frac{9}{8} \times \frac{10}{9} \times \frac{11}{8} = \frac{500}{243} = 2\frac{14}{243}$$

தானத்திடை விகிதம் '2' என நிற்பல் வேண்டும் அவ்வாறு நில்லாமையின், சுருதி கட்டுக் கொண்ட அசைவெண் விகிதங்கள் தவறெனபது தெளிவாகின்றது. தமிழ் முன்னோர்கள் கண்ட ஐநது கிரமங்களினும் அமையாத இந்நிரலுக்கு 42 அலகினுள் ஒன்றினைச் சேர்த்துக்கொள்வது இன்றியமையாத தாயிற்று நட்பு 3 க்கு 75.64 என அசைவெண் விகிதம் கொள்ளலாமென்பது இவ்வியலின் முதற் பிரிவினாற் றெளிவாகும். இதன் சதவிலக்கம் 274 கிரமத்தினுள் வரும் 3க்கு 16.15 என்னும் அசைவெண் விகிதமும், 112 என்னும் சத விலக்கமும், 2க்கு 10.9 என்னும் அசை வெண் விகிதமும், 182 என்னும் சத விலக்கமும், 4க்கு 9.8 என்னும் அசைவெண் விகிதமும், 204 என்னும் சத விலக்கமும் பொருநதுமென அறிவாம்.

4 3 3 3 4 3 2

என்பன அலகுகள்.

ஒழியியல்

இவற்றுக்கு இயைந்த சத விலககங்களின் மொத்த மதிப்பு,
 $204 + 112 + 274 + 112 + 204 + 112 + 182 = 1200$

அசைவெண் விகிதங்களின் பெருக்கம்,

$$\frac{9}{8} \times \frac{16}{15} \times \frac{75}{14} \times \frac{16}{15} \times \frac{9}{8} \times \frac{16}{15} \times \frac{10}{9} = 2$$

சத விலககங்களும் அசைவெண் விகிதங்களும் விதிக சியைய வமைந்தன வாதலின்,
 இந் நிரலினைச் சுருதி வீணையி லிசைத்து ஏழு மூர்ச்சனைகளைப் பெறலாம்

4 3 3 3 4 3 2

என்னும நிரலுக்கு அமைந்த அலகு நிலைகள்,

0 4 7 10 13 17 20 22
 ச ரி க மி ப தி ந ச

என நிறபன

இந் நிரல வேங்கடமகி வகுத்த 'சுமமாரவம்' என்னும 58 ஆம மேளத்தினைக் குறிக்கும். இதனை இக காலத்தார் 'ஹேமவதி' என்பா இத்தனை இசைத்து மூர்ச்சனைகள் கொள்ளுமிடத்து, ச, மி நட்பு நரம்பில நிறபன ரி க ப தி ந கினை நரமபில் நிற்பன இம் மேளமானது, 1500 ஆண்டுகள்வரை 'சுத்தமேளம்' என வழங்கப்பட்ட மூராக (சுரஹரபிரியா) மேளத்தின் பிரதி மத்திம உருவாகும

மேற செல்லுமுன் சத விலககங்களையும், அசைவெண் விகிதங்களையும் தனித் தனி வைத்து மூர்ச்சனைகளின் உருவங்களைப் பெறுவாம்

அலகுகள்

4 3 3 3 4 3 2
 3 3 3 4 3 2 4
 3 3 4 3 2 4 3
 3 4 3 2 4 3 3
 4 3 2 4 3 3 3
 3 2 4 3 3 3 4
 2 4 3 3 3 4 3

அலகுநிலைகள்

0 4 7 10 13 17 20 22
 0 3 6 9 13 16 18 22
 0 3 6 10 13 15 19 22
 0 3 7 10 12 16 19 22
 0 4 7 9 13 16 19 22
 0 3 5 9 12 15 18 22
 0 2 6 9 12 15 19 22

நாடுகள்

யாழ் நூல்

அலகுகளின் சதவிலகங்கள்

204	112	274	112	204	112	182
112	274	112	204	112	182	204
274	112	204	112	182	204	112
112	204	112	182	204	112	274
204	112	182	204	112	274	112
112	182	204	112	274	112	204
182	204	112	274	112	204	112

அலகுநிலைகளின் சதவிலகங்கள்

0	204	316	590	702	906	1018	1200
0	112	386	498	702	814	996	1200
0	274	386	590	702	884	1088	1200
0	112	316	428	610	714	926	1200
0	204	316	498	702	814	1088	1200
0	112	294	498	610	884	996	1200
0	182	386	498	772	884	1088	1200

மேலே கீழ்க் கோட்டிடுக் காட்டப்பட்டவை நாற்பத்திரண்டு சுருதிகளில் வருவன அவற்றின் அலகுநிலை, அசைவெண் விகிதம், சத விலக்கம் என்னு மிவற் றைக் கீழே தருகின்றும்

அலகுநிலை	நட்பு அசைவெண் விகிதம்	சதம்	அலகுநிலை	கிளை அசைவெண் விகிதம்	சதம்
3	75 : 64	274	19	128 : 75	926
12	25 : 16	772	10	32 : 25	428

ஒரே நிரலி லுள்ள அலகுகளின் தொகை, $(3 + 19 = 22, 12 + 10 = 22)$ 22 ஆதலே யும், அசைவெண் விகிதங்களின் பெருக்கம், $(\frac{75}{64} \times \frac{128}{75} = 2, \frac{25}{16} \times \frac{32}{25} = 2)$, தானத் திடை விகிதமாகிய 2 ஆதலையும், சத விலக்கங்களின் தொகை, $(274 + 926 = 1200, 772 + 428 = 1200)$, 1200 ஆதலையும் நோக்குக

மேலே காட்டிய நிரலகளுள், முதல் நிரல 58 ஆம் மேளத்தைக் குறிக்குமென மேலே காட்டினும், இரண்டாம் நிரல வசந்த பைரவி யென்னும் 14 ஆம் மேளத் தைக் குறிக்கும். இதனை இக் காலத்தார வகுளாபரணம் என்பர். ஐந்தாம் நிரல் ஆகிரி யென்னும் 21 ஆம் மேளத்தைக் குறிப்பது. இதனை இக்காலத்தார் கீரவாணி என்பர். 14 ஆம் மேளத்தைச் சுருதி வீணையில் வைக்குமபொழுது, ச ரி க ம ந என்னும் ஐந்தும் நட்பு நரம்பில வருவன. ப த கிளை நரம்பில வருவன 21 ஆம் மேளத்தை இசைக்கும்போது, ச ம நி என்னும் மூன்றும் நட்பு நரம்பில வருவன. ரி க ப த என்னும் நான்கும் கிளை நரம்பில வருவன சுருதி வீணை யல்லாத பிற வீணைகளில் இவற்றின் சுதத வருவததை யறிய முடியாது

6 அலங்காரங்கள்

சங்கீத பாரிஜாத நூலாசிரியராகிய அஹோபல பண்டிதர் நரமபுக் கருவிகளை வாசிப்போர்க்குப் பெரிதும் பயனளிக்கின்ற அலங்காரங்களை விரித்துக் கூறுகின்றார். அவற்றை உளங்கொளப் புகுமுன அழகுக்கலை யனைத்தினுக்கும் பொதுவாகிய சில இலக்கணங்களை ஆராயநதறிவாம்

அகர முதல் னகர விறுவாகிய முப்பதும், சார்ந்தவரன் மரபினவாகிய மூன்றாம் என்னும் முப்பதது மூன்று எழுத்துக்களைத் தொழிற்படுத்துதலினாலே, இயற்றமிழானது, பொருள் பொதிந்த சொற்களை ஆககி, அவை கருவியாகப் பாரகாவியங்களையும், நீதி நூல்களையும் வகுத்து, இமமை மறுமைப் பயனளிச்சின்றது

ச ரி க ம ப த நி என்னும் ஏழு ஓசை கருவியாக இசைத் தரிழானது ஏழ் பெரும் பாலைகளை வகுத்து, அவை நிலைக்களமாக நூற்றுமூன்று பண்களைப் பிறப்பித்து, அவைதமது விரிவாகப் பதினோராயிரத்ததுத் தொளாயிரத்ததுத் தொண்ணூற்றொன்று எனனுந் தொகையின வாகிய ஆதியிசைகளை யமைத்து, இமமை யின்பமும், தேவர்ப் பராவுதலா னெயதும் மறுமை யின்பமும் பெறுமாறு செய்கின்றது.

நகை, அழுகை, இளிவரல், மருடகை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்னும் மெய்ப்பாடுகளை நிலைக்களமாகக் கொண்டு, உள்ளத் துணர்விலும, உடலுறுப்பிலும, மொழித் திறத்திலும, நடையுடையிலும (இவற்றை, முறையே, சாதவிக, அங்கிக, வாசிக, ஆகாய அவிநயங்க ளென வடமொழிப் பரதங் கூறும்) அவைதமமைத் தொழிற்படுத்தி, இரு வகைக கூத்து, பத்து வகை நாடகம் என்னுமிவற்றைத் தோற்றுவித்து, நாடகத் தமிழ் உள்ளத்திற்கு உவகை யளிக்கின்றது

குரு, லகு என நிறை இரு வகை யசைகள் நிலைக்களமாகத் தோன்றிய விருத்த விகற்பங்கள் ஆயிரக் கணக்காகப் பெருகின்றன நோகோடு, வட்டம், முக்கோணம் ஆகிய மூன்று மூல வடிவங்களினின்று தோன்றிய உருக்கள் எண்ணிறந்தன எல்லாவகையான வாணங்களும் அமைந்த அழகிய படங்களை அச்சியற்றுவோர் பயன்படுத்தும் நிறங்கள், நீலம், மஞ்சள், சிவப்பு என்னும் மூன்றுமே யாம்

இவ்வாறு ஆராயுமிடத்துக், கண்ணிலும, செவியிலும, உள்ளத்திலும உணர்ந்து இன்புறற்பால வாய் அழகுக் கலை யுருக்க ளெல்லாம் ஒரு சில மூல யுருக்கள் காரணமாகத் தோன்றினின்றன வென்பது தெளிவாகின்றது

உருக்களை ஆககிக்கொள்ளும் முறையினைக் கூறும் நூல்கள் பொது விடல்புகளை வகுத்துக் காட்டுவன புலவன், இசையோன், கூத்தன், ஓவிய ளென்று இன்னோ, தமது சொந்த ஆற்றலினாலே, நுண்ணிய விகற்பங்களைத் தோற்றுவித்துச், செமமை நலஞ் சான்ற உருக்களைப் பெருக்குதலினாலே அழகுக் கலைகள் விருத்தியடைகின்றன

பிறகாலததாரால் துறை, தாழிசை, விருத்தம் என வகுக்கப்பட்ட பாவினங்கள் பெரிதும் இசைத் தமிழ்ப் பால வாதலின், இயற் றமிழ் கூறப் புகுந்த ஆசிரியர் தொலகாப்பியனார், அவை யனைத்தினையும், அவைதம்முள் அடங்காத சிலவற்றை யும், ஒரு பிழம்பாகக், 'கொச்சக வொருபோ கெனக் கூறியமைந்தாரா குறித்த மூன்றினு ளொன்றாகிய விருத்தமானது, கம்பர், சேக்கிழார், வில்லிபுத்தூரர் என்னும் உத்தமக கவிகளது கையிலே, எத்தனையோ பலவாகிய அழகிய உருவங்களைப் பெற் றுத், தனிச் சிறப்புடையதாக விளங்குகின்றது விருத்தத்தின் ஒரு பிரிவாகிய வண்ண விருத்தம், அருணகிரிநாதரது இசையொடு மருவிய அருட புலமை காரண மாக, ஆயிரக் கணக்கான அழகிய உருவங்களைப் பெற்றுநிறிகிறது

இவ்வாறு நோக்குமிடத்துப், புத்தம்புதிய உருவங்களைப் படைத்துத் தருதலே கவிஞர் முதலிய அழகுக் கலையோ ரியற்றுதற் குரிய அருந் தொழில் என்பது புலனா கின்றது. மரபுபட்டு வந்த உருவங்களிற் பயின்றோர், நுண்ணுணர்வு வுடையராயின, புதிய உருவங்களை எளிதின அமைப்பர். முன் னிருந்து இறந்துபட்ட உருவங்களை ஆராய்ந்து கண்டறிதற்கும், அதற்கைய பயிற்சியும், நுண்ணுணர்வும் வேண்டப் படுபவோ யாம்.

அஹோபலர் வகுத்துக் காட்டிய இசை யுருவங்களை எழுதப் புகுவாம எழுது மிடத்து, 'ஐ ஷ ஸ ஹ ஷ எனத் தமிழ் வழக்கிற் கலந்துள்ள வட வெழுத்துக்களை உருத் திரியாது கைக்கொண்டும், ஏனைய எழுத்துக்களை வட மொழி யாக்க விதிகட கியையத் திரித்தும் எழுதுவாம்.' ஒரிடத்தில ஸ்யேந என்பதை ஒலியொற்றுமை பற்றி ஸ்யேநம் எனக் கொண்டாம்

1. பத்திரம்

ஸ ரி ஸ	ரி க ரி	க ம க	ம ப ம
ப த ப	த நி த	நி ஸ நி	ஸ நி ஸ

2. நந்தம்

ஸஸ	ரிரி	ஸஸ	ரிரி	கக	ரிரி
கக	மம	கக	மம	பப	மம
பப	தத	பப	தத	நிநி	தத
நிநி	ஸஸ	நிநி	ஸஸ	நிநி	ஸஸ

3 ஜிதம்

ஸ க ரி ஸ	ரி ம க ரி	க ப ம க
ம த ப ம	ப நி த ப	த ஸ நி த

4. ஸோமம்

ஸஸ	கக	ரிரி	ஸஸ	ரிரி	மம	கக	ரிரி
கக	பப	மம	கக	மம	தத	பப	மம
பப	நிநி	தத	பப	தத	ஸஸ	நிநி	தத

ஒழிபியல்

5 கீவம்

ஸ க ரி க ம க ரி ஸ ரி ம க ம ப ம க ரி
க ப ம ப த ப ம க ம த ப த நி த ப ம
ப நி த நி ஸ நி த ப

6 பாலம்

ஸ க ரி ம ம க ரி ஸ ரி ம க ப ப ம க ரி
க ப ம த த ப ம க ம த ப நி நி த ப ம
ப நி த ஸ ஸ நி த ப

7 பிரகாசம்

ஸஸ ரிரி கக மகரி கரிஸ
ரிரி கக மம பமக மகரி
மம பப தத நிதப தபம
பப தத நிநி ஸநித நிதப

8 விஸ்தீரணம்

ஸர ரீ கா மா பா தா நீ ஸா

9. நிஷ்காஷம்

ஸஸ ரிரி கக மம பப தத நிநி ஸஸ

10 காததிரவ்ணம்

ஸ ஸ ஸ ரி ரி ரி க க க ம ம ம
ப ப ப த த த நி நி நி ஸ ஸ ஸ
ஸ ஸ ஸ ஸ ரி ரி ரி ரி க க க க ம ம ம ம
ப ப ப ப த த த த நி நி நி நி ஸ ஸ ஸ ஸ

11. விந்து

ஸா ஸா ஸா ரி ரீ ரீ ரீ க கா கா கா ம மா மா மா ப
பா பா பா த தா தா தா நி நீ நீ நீ ஸ

12 ஹரிதம்

ஸ ஸரி ஸ ரி க ஸ ரி க ம ஸ ரி க ம ப
ஸ ரி க ம ப த ஸ ரி க ம ப த நி ஸ ரி க ம ப த நி ஸ

அல்லது

ஸ ரிரி க க க ம ம ம ம ப ப ப ப ப
த த த த த த நி நி நி நி நி நி நி ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ

யாழ் நூல்

13. பிளேவகிதம்

ஸாரீ ரீகா காமா மாபா பாதா தாநீ நீஸா

14 ஆஷிபதம்

ஸஸ்கக ரிரிமம ககபப மமதத பபநிநி ததஸஸ

15 ஸந்திபாச்சாதநம்

ஸரிகா ரிகமா கமபா மபதா பதநீ தநிஸா

16. உதகிதம்

ஸஸரிகா ரிரிகமா ககமபா மமபதா பபதநீ ததநிஸா

17 உதவாஹிதம்

ஸ ஸ ஸ ஸ ரி ரி க ம ரி ரி ரி ரி க க ம ப
க க க க ம ம ப த ம ம ம ம ப ப த நி
ப ப ப ப த த ரி ஸ

18 திரிவாணம்

ஸ ரி க க க ரி க ம ம ம க ம ப ப ப
ம ப த த த ப த நி நி நி த நி ஸ ஸ ஸ

19. பிருதகவேணி

ஸஸஸ ரிரிரி ககக ரிரிரி ககக மமம
ககக மமம பபப மமம பபப ததத
பபப ததத நிநிநி ததத நிநிநி ஸஸஸ

[8 முதல் 19 வரையு முள்ள பன்னிரண்டினையும் அவரோஹணத்திலுங் கொள்க அவரோஹணக் கிரமங்களைக் கற்போர் முறைப்படி எழுதிக் கொள்ள லாம் இவை 20 முதல் 31 வரையு முள்ள எண்களைப் பெறுவ.]

32 மந்திராதி

ஸ ரி க ம	ம க ரி ஸ	ஸ ரி க ரி	ஸ ரி க ம
ரி க ம ப	ப ம க ரி	ரி க ம க	ரி க ம ப
க ம ப த	த ப ம க	க ம ப ம	க ம ப த
ம ப த நி	நி த ப ம	ம ப த ப	ம ப த நி
ப த நி ஸ	ஸ நி த ப	ப த நி த	ப த நி ஸ

33 மந்திரமதயம்

ஸ க ரி க	ம க ரி க	ரி க ரி ஸ	ஸ ரி க ம
ரி ம க ம	ப ம க ம	க ம க ரி	ரி க ம ப
க ப ம ப	த ப ம ப	ம ப ம க	க ம ப த
ம த ப த	நீ த ப த	ப த ப ம	ம ப த நி
ப நி த நி	ஸ நி த நி	த நி த ப	ப த நி ஸ

34 மந்திராந்தம்

ஸஸ	ரிரி	கக	மக	ரிக	ரிஸ
ரிரி	கக	மம	பம	கம	கரி
கக	மம	பப	தப	மப	மக
மம	பப	தத	நித	பத	பம
பப	தத	நிநி	ஸநி	தநி	தப

35 பிரஸ்தாரம்

ஸ்ம	ரிப	கத	மநி	பஸ
-----	-----	----	-----	----

36. பிரஸாதம்

ஸரி	ஸரி	ஸரி	கரி	ரிக	ரிக	ரிக	மக
கம	கம	கம	பம	மப	மப	மப	தப
பத	பத	பத	நித	தநி	தநி	தநி	ஸநி

37 வியாவிருதம்

ஸகரிம	ஸரிகம	ரிமகப	ரிகமப
கபமத	கமபத	மதபநி	மபதநி
	பநிதஸ	பதநிஸ	

38 சலிதம்

ஸகரிக	மரிகஸ	ஸரிகம
ரிமகப	பகமரி	ரிகமப
கபமத	தமபக	கமபத
மதபநி	நிபதம	மபதநி
பநிதஸ	ஸதநிப	ஸநிதப

39 பரிவர்த்தம்

ஸகமரி	ரிமபக	கபதம
மதநிப	பநிஸ்த	தஸரிநி

(நூற் பதிப்பிலே ஈற்றுச சீர் 'தஸரிஸ' எனத் தரப்பட்டிருக்கிறது)

40 ஆகேபம்

ஸரிக	ரிகம	கமப	பமத	மதநி	தநிஸ
------	------	-----	-----	------	------

41. விநது

ஸா	ஸா	ஸாரிஸா	கா	ரீ	ரீ	ரீகரீ	மா
கா	கா	காமகா	பா	மா	மா	மாபமா	தா
பா	பா	பாதபா	நீ	தா	தா	தாதிதா	ஸா

யாழ் நூல்

42. உத்வாஹிதம்

ஸரிகரி	ரிகமக	கமபம
மபதப	பதநித	தநிஸநி

(மேலே 11 விந்து, 17. உத்வாஹிதம் எனப் பெய ரெய்தி நின்றன வாதலின், இங்குக் கூறிய இரண்டும் அவற்றின் விகற்ப மெனக் கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது.)

43. ஊர்மமி

ஸ	மமம	ஸம	ரி	பபப	ரிப	க	ததத	கத
ம	நிநிநி	மநி	ப	ஸஸஸ	பஸ			

44. ஸமம

ஸரிகம	மகரிஸ	ஸரிகம
ரிகமப	பமகரி	ரிகமப
கமபத	தபமக	கமபத
மபதநி	நிதபம	மபதநி
பதநிஸ	ஸநிதப	பதநிஸ

45. பிரேங்கம

ஸஸமம	ரிபப	ககதத	மமநிநி	பபஸஸ
------	------	------	--------	------

46 நிஷ்கஜிதம்

ஸம	ஸம	ஸரிகம	ரிப	ரிப	ரிகமப
கத	கத	கமபத	மநி	மநி	மபதநி
		பஸபஸ	பதநிஸ		

47. ஸயேநம்

ஸரி	ஸக	ஸம	ஸப	ஸத	ஸநி	ஸஸ
	ரிக	ரிம	ரிப	ரித	ரிநி	ரிஸ
		கம	கப	கத	கநி	கஸ
			மப	மத	மநி	மஸ
				பத	பநி	பஸ
					தநி	தஸ
						நிஸ

48. கிரமம்

ஸ	ரி	ரி	க	க	ம	ரி	க	க	மமப
க	ம	ம	ப	ப	த	ம	ப	ப	ததநி
						பதத	நிநிஸ		

ஒழிபியல்

49 உத்காடிதம்

ஸக ஸக ஸரிகம ரிம ரிம ரிகமப
கப கப கமபத மத மத மபதநி
பநி பநி பதநிஸ்

50 ரஞ்ஜிதம்

ஸக ரிக ஸரிகம ரிம கம ரிகமப
கப மப கமபத மத பத மபதநி
பநிதநி பதநிஸ்

51 ஸந்திவருததம்

ஸரிக ரிகம கரிஸ் ரிகம
ரிகம கமப மகரி கமப
கமப மபத பமக மபத
மபத பதநி தபம பதநி
பதநி தநிஸ் நிதப தநிஸ்

52. பிரவிருததகம்

மேலே ஸந்திவருததத்திற்குத தந்த ஸ்வரங்களை இரட்டித்து எழுதிக்கொள்க.

53 வேணு

ஸமகம ஸரிகம ரிபமப ரிகமப
கதபத கமபத மநிதநி மபதநி
பஸநிஸ் பதநிஸ்

54 ஸலிதஸவரம்

ஸஸ மம கக ரிஸ் ஸரிகரி ஸரிகம
ரிரி பப மம கரி ரிகமக ரிகமப
கக தத பப மக கமபம கமபத
மம நிநி தத பம மபதப மபதநி
பப ஸஸ நிநி தப பதநித பதநிஸ்

55 ஹுங்காரம்

ஸஸ பப ரிரி தத கக நிநி மம ஸஸ

56 ஹலாதமரதம்

ஸமகரி ரிபமக கதபம மநிதப பஸநித

57. அவலோஹிதம்

ஸஸஸ மமம ரிரிரி பபப ககக ததத
மமம நிநிநி பபப ஸஸஸ

58 இந்திரநீலம்

ஸரி கம கரி ஸரிகரி ஸரிகம
ரிக மப மக ரிகமக ரிகமப
கம பத பம கமபம கமபத
மப தநி தப மபதப மபதநி
பத நிஸ நித பதநித பதநிஸ

59 மஹாவஜ்ஜரம்

ஸரி கரி ஸரி ஸரிகம ரிக மக ரிக ரிகமப
கம பம கம கமபத மப தப மப மபதநி
பத நித பத பதநிஸ

60 நிததோஷம்

ஸரி ஸரி கம ரிக ரிக மப
கம கம பத மப மப தநி
பத பத நிஸ

61 ஸீரம்

ஸரி ஸரிக ஸரிகம ரிக ரிகம ரிகமப
கம கமப கமபத மப மபத மபதநி
பத பதநி பதநிஸ

62 கோகிலம்

ஸரிக ஸரிகம ரிகம ரிகமப
கமப கமபத மபத மபதநி
பதநி பதநிஸ

63 ஆவாததம்

ஸரி கரி ஸரி ஸரி ஸரிகம
ரிக மக ரிக ரிக ரிகமப
கம பம கம கம கமபத
மப தப மப மப மபதநி
பத நித பத பத பதநிஸ

64 ஸதாநந்தம்

ஸரிகம ரிகமப கமபத மபதநி பதநிஸ

ஒழியியல்

65. சகராகாரம்

ரிரிரிரி ஸ ரிரிரி
 கககக ரிககக
 மமமம கமமம
 பபபப மபபப
 தததத பததத
 நிநிநிநி தநிநிநி
 ஸ ஸ'ஸ'ஸ' நிஸ ஸ ஸ

66 ஜவம

ஸ ரி க ம ப த நி ஸ நி த ப ம க ரி ஸ
 ஸ ரி க ம ப த நி த ப ம க ரி ஸ'
 ஸ ரி க ம ப த ப ம க ரி ஸ
 ஸ ரி க ம ப ம க ரி ஸ'
 ஸ ரி க ம க ரி ஸ'
 ஸ' ரி க ரி ஸ
 ஸ ரி ஸ

67 சங்கம

ஸா ஸா நித நீ நீ தப தா தா பம
 பா பா மக மா மா கரி கா கா ரிஸ

68 பதமாகாரம்

ஸ ரி ஸ'ஸ'ஸ' ரி க க
 ரி க ரிரிரி க ம ம
 க ம ககக ம ப ப
 ம ப மமம ப த த
 ப த பபப த நி நி
 த நி ததத நி ஸ ஸ

69 வாரிதம்

ஸ நிநிநி ஸ ததத ஸ' பபப ஸ மமம
 ஸ' ககக ஸ ரிரிரி ஸ' ஸ'ஸ'ஸ'

‘இவ்வாறு அறுபததெட்டு அலங்காரங்கள் கூறப்பட்டன’ என நூலாசிரியர் உரைத்தார் 44 ஸமம, 45 பிரேங்கம என்னும் இரண்டினையும் பதிப்பாசிரியர் ஒரே இலக்கங் கொடுத்தது நிறுத்தித் தொகையினை அறுபததெட்டு ஆகுக்குன்றா

இவற்றைத் தொழிற்படுத்தது முறைகள் நூலினுள் விர்வாகக் கூறப்படடிருக்கின்றன.

7 தாளவமைதி.

அரபத்த நாவலர் தமது பரத நூலிலே தாள விலக்கணத்தைப்
பினவருமாறு தருகின்றார்

(பஞ்சதாளம்)

க-வது சசசறபுடம்

சசசற் புடமே குருலகு புலுதம்
வச்சிடு முறையே யிரண்டுமொவ வொனறுமாம்

(இ-ள்) சசசற்புடத்துக்குக், குரு-உ, இலகு-க, புலுதம்-க,
ஆக மாததிரை (அ)—எ-று கக

உ-வது சாசறபுடம்

சாசற் புடமே குருலகு குருவாம்
ஒன்றிரண் டொன்றென வுரைத்தனா புலவா

(இ-ள்) சாசறபுடத்துக்குக், குரு-க, இலகு-உ, குரு-க,
ஆக மாததிரை (சு)—எ-று கட

ந-வது சடபிதாபுத்திரிகம்

சடபிதா புத்திரிகம் புலுதம் லகுக்கு
இலகுவொடு புலுதம் ஆகு மைந்தனுள்
குருவிரண் டல்லன வொவ்வொன றாகும்

(இ-ள்) சடபிதாபுத்திரிகத்துக்குப், புலுதம்-க, இலகு-க,
குரு-உ, இலகு-க, புலுதம்-க
ஆக மாததிரை (கஉ)—எ-று .. கங

ச-வது. சம்பத்துவேட்டம்

சம்பத்து வேட்டம் புலுதம் குருவுடன்
புலுதம் மூன்றனுள் குருமூன் றேனை
ஒவ்வொன் றென்றே யுரைத்தனா புலவா

(இ-ள்) சம்பத்துவேட்டத்துக்குப், புலுதம்-க, குரு-உ,
புலுதம்-க
ஆக மாததிரை (கஉ)—எ-று . கச

ரு-வது உறகடிதம்

உறகடிதம் குரு மூன்றென வுரைப்பா

(இ-ள்) உறகடிதத்திற்குக் குரு-ங ஆம்,
ஆக மாததிரை (சு)—எ-று. ... கரு

ஆதி தாள மாதியா ஊறாத
தீதிலை திறகுமேற செப்பிய முறையே
மாததிரை யதனை வகுத்தனா கொளலே

(இ-ள்) ஆதிதாள மாதியாகச் சொன்ன உபதாளங்களுக்கு
முற கூறிய முறையே மாததிரையும், அங்கங்களும்
கொள்க—எ-று

௧௬

துருவ மாதியாச் சொற்ற தாளங்களின்
மாததிரை சுவகை வகுத்தரைப பாமே

(இ-ள்) முன சொன்ன துருவ மாதியாகிய சத்த தாளங்
களுக்கும் மாத்திரைகளும், சுரங்களும் வகுத்
துரைக்கின்றனம்—எ-று

௧௭

க-வது துருவம்

துருவந் தனக்கு லகுரு துரிதம்
சரிகம கரிசரி கரிசரி கமவாம

(இ-ள்) துருவத்துக்கு—இலகு-க, குரு-க, துரிதம்-க,
ஆக மாததிரை—௩;
சுரம்—சரிகம, கரி சரிகரி சரிகம—எ-று

௧௮

உ-வது மட்டியம்

மட்டியந் தனக்கு லகுதுரி தமலகு
சரிகரி சரிசரி கமவிதன் சுரமே

(இ-ள்) மட்டியத்துக்கு—இலகு-க, துரிதம்-க, இலகு-க,
ஆக மாததிரை—௨;
இதன சுரம்—சரிகரி சரி சரிகம—எ-று

௧௯

ங-வது ரூபகம்

ரூபகந் தனக்கு லகுதுரி தமமாம
சரிசரி கமவெனுஞ் சுரமிதந் காமே

(இ-ள்) உரூபகத்துக்கு—இலகு-க, துரிதம்-க,
ஆக மாததிரை—௧;
சுரம்—சரி சரிகம—எ-று

௨௦

ச-வது சம்பை

சம்பைக்கு லகுவது துரிதந் துரிதமாம
சுரம் சரிக சரிசரி கமா

(இ-ள்) சம்பைக்கு—இலகு-க, அநுதுரிதம்-க, துரிதம்-க,
ஆக மாததிரை—௧;
சுரம்—சரிக சரிசரி க மா—எ-று.

௨௧

ரு-வது. திரிபுடை

திரிபுடை தனக்குத் துரித மூன்றுடன்
அறுதுரி தமமொன ருமென வறைவா
சரிக சரிகம வாமெனச சாறறுவா

(இ-ள்) திரிபுடைக்கு—துரிதம்-ந, அறுதுரிதம்-க,
ஆக மாததிரை—கத
இதன் சுரம்—சரிக சரிகம—எ-று

...

உஉ

சு-வது அடதாளம்

அடதாளத்திற கிலகொன்று துரித
மிரண்டுன லகுவொன ருமென வீசைப்பா
சரிகா சாரிகா மா மா வாமே

(இ-ள்) அடதாளத்துக்கு—இலகு-க, துரிதம்-உ, இலகு-க,
ஆக மாததிரை—ந.
இதன் சுரம்—சரிகா சாரிகா மா மா—எ-று

..

உந

எ-வது. ஏகதாளம்

ஏக தாளத்திற கில கொன்றுமே
சரிகம வென்றே சாறநீடு சுரமாம்

(இ-ள்) ஏக தாளத்துக்கு—இலகு-க,
ஆக மாததிரை—க
இதன் சுரம்—சரிகம—எ-று

....

உச

கால மாககந கிரியையோ டங்கம
ஏலுங கிரகஞ் சாதி களைலையை
யதி பிரத்தார மாமிவை பததும்
சதிபெறு தாளப் பிரமாணமாகு

(இ-ள்) காலம், மார்ககம், கிரியை, அங்கம், கிரகம், சாதி,
களை, இலையை, யதி, பிரத்தார மென்னும் பத்தும்
தாளப் பிரமாணமாம்—எ-று

உரு

க-வது காலம்

கணம் லவங காட்டை நிமிடந் துடி யொடு
துரிதம் லகுக்கு புலுதங் காக
பதமெனும் பததங் காலத்தின பகுப்பே

காலத்தை விரித்துணாததுகின்றது

(இ-ள்) கணம், இலவம், காட்டை, நிமிடம், துடி, துரிதம்,
லகு, குரு, புலுதம், காகபதம் என்னும் பத்தும்
காலத்தின் பகுப்பாம்—எ-று

...

உசு

நூற்றித முகேகி யோரித முதனில
 துனனுசி யூன்றிடு காலங் கணமாம்
 கணமோ ரெட்டுக லெ மெனப் படுமே
 இலவமோ ரெட்டுக காட்டைய தாகும
 காட்டை யெட்டே நிமிட மெனப்படும
 நிமிட மெட்டே துடியெனப் புகலவா
 துடியோ ரிரண்டு துரிதம் தாகும
 துரித மிரண்டே லகுலெனப் படுமே
 இலகு விரண்டதுவே குருலென மொழிப்
 இலகுவொரு மூன்றே புலுதம் தாகும
 கொடிப் பதங் குருவோ ரிரண்டெனக் கூறுவா

(இ-ள) தாமரைபூ விதழ் நூற்றுகி யோரிதழில் ஊசி
 செலுத்துங் காலம் கணமாம், கணம்(அ) கொண்டது — இலவமாம், இலவம்(அ) கொண்டது — காட்டையாம், காட்டை(அ)கொண்டது-நிமிடமாம், நிமிடம்(அ)கொண்டது—துடியாம், துடி(உ)கொண்டது—துரிதமாம், துரிதம்(உ) கொண்டது—இலகுவாம், இலகு(உ) கொண்டது—குருவாம், இலகு(ங்) கொண்டது—புலுதமாம், குரு(உ) கொண்டது — காகபதமாம்—எ-று

இதில போந்த பொருள்—நிமிடம் அரைவீசு மாத திரை, துடி காலமாததிரை, துரிதம் அரை மாத திரை, இலகு ஒரு மாததிரை, குரு இரண்டு மாத திரை, புலுதம் மூன்று மாததிரை, காகபதம் நான்கு மாததிரையாம் மாததிரைக ளவு—கண்ணிமைப் பொழுதும்—கைநொடிப் பொழுதுமாம்.

உள

8 இசைநூல வானமுறை.

1

“வடக்கினகண வேங்கடமும் தெற்கின்கட குமரியும் ஆகிய அவ் விரண்டெலலைக்குள் ளிருநது தமிழைச் சொல்லும் நல்லாசிரியரது வழக்குஞ் செய்யுந் மாகிய அவ் விரண்டையும் அடியாகக் கொள்ளுகையினாலே, அவா கூறும் செந்தமிழ் இயலபாகப் பொருந்திய செந்தமிழ் நாட்டிற்கு இயைந்த வழக்கோடே முன்னையிலக்கணங்கள் இயைந்த படியை முற்றக் கண்டு, அவ விலக்கணங்க ளெல்லாம் சில வாழ்நாட் பல் பிணிச சிறற்றிவினோக்கு அறியலாகாமையின், ‘யான் இததுணை வரையறுத்து உணராததுவல’ என்று அந் நூல்களிற கிடந்தவா றன்றி, அதிகார முறையான் முறைமைப்பட்ச செயதலை யெண்ணி, அவ விலக்கணங்களுள் எழுத்

தினையுஞ், சொல்லினையும், பொருளினையும் ஆராயநது பதது வகைக் குறறமுந
தீரநது, முப்பத்திரண்டு வகை உத்தியொடு புணர்ந்த இந் நூலுள்ளே, அம் மூவகை
யிலக்கணமும் மயங்கா முறைமையிற் செய்கின்றமையின், எழுத் திலககணத்தை
முன்னாக காட்டி, ஏனை யிலக்கணங்களை யுந் தொகுத்துக் கூறினான்” எனப் பனம்
பாரனா பாயிரத்திற்கு நச்சினாகக்கினியா உரை கூறுதலின், ஆசிரியா தொலகாப்
பியனா காலத்திற்கு முன்பாகப் பரந்துபட்ட இலககண நூல்கள பல இருந்தன வென
பதும், அவை, எழுத்துச், சொற், பொருள் மாததிரத்தோ டமையாது, இசை யிலக
கணங்களும், கூத் திலககணங்களும், பிறவும் மயங்க உரைத்தன வென்பதும் பெறப்
படுகின்றன ஆசிரியா தொலகாப்பியனாரும் பழைய வழக்கினை ஒரோவிடத்துக்
கைக்கொண்டு, தமது நூலினுள்ளும் இசை நூன் முடிபுகள், கூத்து நூன் முடிபுகள்
சிலவற்றை யுணர்த்திச் செல்லாநிற்பா அங்ஙனம் அவ ருணர்த்திய முடிபுகள் சில
வற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவாம்

அளபெடை- கூறுமிடத்து,

அளபிறந் துயிரத்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நாமபின் மறைய வெனமனா புலவா

என ஆசிரியா, பிறன கோட கூறி, உயிரககண்ணும், உயிரமெய்ககண்ணும் மாததிரை
யிறநது ஒலித்தல யாழ்நூ லிடத்தன என வுரைத்து, எழுத்திற்கு ஆவதோர் இசை
யிலககணத்தினைத் தந்தார் மேலும், எழுத்ததிகாரத்து மாததிரை யளபு கூறுஞ்
சூத்திரங்க ளினைத்தும் இசை நூற் பொருளினைத் தழுவி யெழுந்தனவே யாம்
இனிப், பொருளதிகாரத்து, அகத்தினை யியலி னுள்ளே, திணைக் கருப்பொருள் கூறிய

தெய்வ முணவே மாமரம் புடபறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
யவ்வகை பிறவுந் கருவென மொழிப

என ஆசிரியா கூறிய சூத்திரத்தினுள், திணைக் கருப்பொரு ளாகிய யாழின் பகுதி
யும், அவ்வந் நிலத்திற் குரிய பறையுங் கூறப்பட்டன

முல்லைக்கு, முல்லை யாழும், ஏறுகோட் பறையும், குறிஞ்சிக்கு, குறிஞ்சி
யாழும், தொண்டகப் பறையும், மருத்ததிற்கு, மருத் யாழும், நெல்லரிகிணையும், மண
முழவும், நெய்தற்கு, நெய்தல் யாழும், மீன்கோட் பறையும், பாலைக்குப், பாலை யாழும்,
நிரைகோட் பறையும், குறைகோட் பறையும் உரிய வாகக் கூறப்பட்டன

ஈண்டு, யாமெனறது அவ்வந் நிலத்தினுக் குரிய பெருமபண்ணினை. வலவில
லோரியை வன்பரணா பாடிய கடுஉ-ஆம் புறப்பாட்டில், ‘மூவேழ் துறையும்
முறையுளிக் கழிப்பி’ என வருவதனை நோக்குமிடத்து, நாற் பெரும்பண்ணுக்கும்
உரிய இருபத்தொரு திறங்களும் மிகப் பழைய காலத்திலே இசைவாணரால் வழங்
கப்பட்டன வென அறிகின்றோம் இடைக் கால வழக்கில், பாலைக்கு, அராகம்,
நேர்திறம், உறுப்பு, குறுங்கவி, ஆசான என்னும் ஐந்து திறங்களும், குறிஞ்சிக்கு,

நைவளம், காந்தாரம், பஞ்சுரம், படுமலை, மருள, அயிர்ப்பு, அரற்று, செந்திறம் எனனும் எட்டும், மருத்ததிறகு, நவிர, வடுகு, வஞ்சி, செய்திறம் என்னும் நான்கும்; முலலைக்கு, நோதிறம், பெயாத்திறம், யாமை, முலலை என்னும் நான்கும், ஆக, இருபத் தொரு திறங்கள் இருநதன வறிகினரும் இவற்றுள், நைவளம் என்னும் பண் பததுப் பாட்டிலும், பரிபாடலிலும் வருதலைப் பிறிதோ ரிடத்திற காட்டினும். 'ஏழே யேழே நாலே மூன்றிய லிசை யிசை யியலபா' எனச் சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்துட் குறிககப்பட்ட தாதலின், இருபத்தொரு திறங்களும், பழங் காலத்திலும், இடைக் காலத்திலும் மறறொரு வகையாகப் பகுக்கப்பட்டு நின்றன வெனவும் அறிகின்றும் 'பாயகலைப் பாவை பாடற் பாணி, யாசான திறத்தி னமைவரக் கேட்டு' (XIII-ககக, ககஉ) எனச் சிலப்பதிகாரங் கூறுதலின், இருபத்தொரு திறங்கள் அடிகள் காலத்தில வழக்கி லிருந்தமை புலனாம் அங்ஙன மாதலின், தொல்லாசிரியா காலம் முதல இதுவரையும் வந்த இசை மரபு நிலைபெற்ற நீர்மைய தென்பது புலனாகின்றது

நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்

பாடல சான்ற புலநெறி வழக்கம்

கலியே பரிபாட டாயிரு பாங்கினும்

உரிய தாரு மெனமனா புலவா

'புனைந்துரை வகையானும், உலக வழக்கத்தானும் புலவோராற பாடுதற் கமைந்த புலவராற்று வழக்கம் கலியும் பரிபாடலு மென்கின்ற அவவிரண்டு கூற்றுச் செய்யு ளிடத்தும் நடத்தறகு உரியதா மென்று கூறுவா புலவா,' என வருதலின், கலியும் பரிபாடலும் நாடக வழக்கிற்கு உரிய வென்பது ஆசிரியா கருத் தாயிற்று

மறவரது மறத்தினைக் கடைக்கூட்டிய துடி நிலையும், வேலன வெறியாட டயாந்த காந்தளும், மூவேந்தாக குரிய போந்தை, வேட்பு, ஆர் என வஞ்உம் அடை யாளப் பூச் சூடி யாடிய கூத்தும், வாடா வளளி யென்ற வளளிக் கூத்தும், மழலைப் பருவத்தா னொருவன் போரககளத்திடை ஓடாது நின்றமை கண்டு, அவற்குக் கடடிய கழலினைப் பாடிய கழலநிலைக் கூத்தும், வாளாற பொருது உயாந்த அரசிளங் குமரனை, அவறகு அரசு கொடுத்தி வீரா கொண்டாடிய பிள்ளை யாட்டும், களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன வாளோ வியந்து ஆடும அமலைக் கூத்தும், தேரின் கண் வந்த அரசா பலரையும் வென்ற வேந்தன், வெற்றிக் களிப்பாலே, தோத தட்டிலே நின்று, போத தலைவரொடு கைபிணை தாடும் முன்றோக குரவையும், தேரோரை வென்ற கோமாற்கே பொருந்திய இலக்கணத்தானே தேரின் பின்னே கூழுண்ட கொற்றவை கூளிச் சுற்றம் ஆடும பின்னேர்க் குரவையும் என்னும் இவை யெல்லாம் முதற்கண் செயலாகவும், வரலாறு கூறுங்கால, கூத்து விகற்பமாகவும் அமைதற்கு உரிய

வண்ணப் பகுதி யாகிய பாடலபற்றி வரும் செநதுறையும், நாடகத்துள் அவி நயத்துக்கு உரிய வாங்கி வரும் வெண்துறையும், 'ஏனையொன்றே - தேவாபபராய முன்னிலைக் கண்ணே' என வரும் தேவபாணிப் பாட்டும் என்னும் இவையனைத்தும கூத்தியல், இசையியற் பால

ஈரசை கொண்டு மூவசை புணர்ந்தது

சீரியைத் திறந்து சீரெனப் படுமே

என்னுஞ் குத்திரத்தினுள், 'சீரியைத் திறந்து' எனபுழிப், 'பாணியுந் து' ககுஞ் சீரும்'
என்னுந் தாளக் கூறுபாடுகள் மூன்றனுள் ஒன்றாகிய சீர் கூறப்பட்டது

பாட்டிடைக் கலந்த பொருள் வாகிப்

பாட்டி னியல் பண்ணத் தியயே

எனக் குறிப்பிட்ட இசைப் பாட்டு விகற்பமும், பா அ வண்ணம், தா அ வண்ணம், வலலிசை வண்ணம், மெலலிசை வண்ணம், இயைபு வண்ணம், அளபெடை வண்ணம், நெடுஞ்சீர் வண்ணம், குறுஞ்சீர் வண்ணம், சித்திர வண்ணம், நலிபு வண்ணம், அகப் பாட்டு வண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம், ஒழுகு வண்ணம், ஒரூஉ வண்ணம், எண்ணு வண்ணம், அகைப்பு வண்ணம், தூங்கல் வண்ணம், ஏந்தல் வண்ணம், உருட்டு வண்ணம், முடுகு வண்ணம், என நின்ற வண்ண விகற்பங்களும் ஈண்டைக்கு ஏற புடையன.

கூத்தரும் பாணரும் பொருளும் வீறவியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறா அக கறிவறீஇச்

சென்றபய நெதிரச் சொன்ன பக்கமும்

எனபதனால், கூத்தராற்றுப்படை, பாணாற்றுப்படை, பொருளராற்றுப்படை, வீறவீ யாற்றுப்படை, எனக் கூறிய ஆற்றுப்படை விகற்பங்களும் கூத்தியல், இசையியலை யுணர்த்திநின்றன

முதலவழி யாயினும் யாப்பினுட் சிதையும்

வல்லோன புணரா வாரம் போனறே

எனபுழி, வாரம் புணர்த்தல் எனனும இசைநூன் முடிபு குறிப்பிடப்பட்டது

குறுமுனிபாற கேட்ட மாணவா பன்னிருவருள் ஒருவராகிய சிகண்டி யென னும் அருந்தவ முனிவா இயற்றிய இசை நுணுகக் மென்னும் நூலும் தொல்காப் பியா காலத்ததே இந் நூலுளிருந்து அடியார்க்குநல்லா எடுத்துக் காட்டிய குத்திரங்களைச் சோகையினுள் தந்தாம் ஆண்டுக காணக் சிகண்டியார தம் நூலினை இசைநுணுகம் எனப் பெயரிட்டு வழங்கியது, பரந்துபட்ட இசை நூல்கள் பல அவா காலத் திருந்தமையைப் புலப்படுத்தும

2

நூற்றைம்பது கலியும், எழுபது பரிபாடலும் எனச் சங்கத்தார வகுத்த தொகைநூ லிரண்டும புலவரார பாடுதற்கு அமைந்த புலநெறி வழக்கத்தைத் தருவனவாம் சங்க காலத்து மக்களுடைய வாழ்க்கையைச் சங்க மீஇய நூல்களி லிருந்து யாம் கண்கூடாகக் காணலாம் புறத்தினை யியலுள், பழந் தமிழ் மக்களது வீரச் செயல்களைத், தொல்காப்பியா இசைத் திறன் ஆராய்ந்த விடத்து ஒருவாறு கூறிப்போந்தாம் ஈண்டு, அன்பின் மேய அகத்தினை யொழுகத்தின் இயல்பினை ஒரு சிறிது ஆராய்ந்து நோக்குவாம்

முடியுடை வேந்தருங், குறுநில மன்னரு முதலாயினோர், நாடக மகளிர் ஆடலும், பாடலுங் கண்டுங், கேட்டுங் காம நுகரும் இனப் வினையாட்டினுள் சுவை பிறக்கு மெனத் தொல்லாசிரியர் கூறினர். அவ் வின்ப வினையாட்டினை யெடுத்துரைக்குஞ் செய்யுட்கள கலியினுள்ளும் பரிபாடலினுள்ளும் பெருக வருவன.

சங்க மிருநது தமிழ் ழாராயந்த நலவிசைப் புலவர் பாடலினைப் பெற்ற வையைப் புனல, தமிழ் மக்களது வாழ்க்கைக்கு அழகு பயக்கும் நீர்மையது பதினோராம் பரி பாடலினுள் யாம காணுதற் கமைந்த நீரணி விழா வொன்றி னியல்பை முதற்கண் நோக்குவாம் சைய மலைக்கண் மழை பெய்ய, வையையில் நீர் நிறை தோடியது. திருமருதநீர்ப் பூநதுறை, பூவாராயநது பறிகும கோலினை யுடைய வலிய குடிகள் நிறத்த வாகிய பூக்களைக் கொண்டுநவநது குவிகும பூமண்டப் மெனனப் பொலிவு பெற்றுத் தோன்றியது அரி மலராகிய படாததையும், முத்துக்கள் தாழ்ந்த மாபினை யும், திரையையும், நுரையையும், குமிழியையும், இளிய மண நாறுஞ் சந்தனத்தினை யும் உடைய அரிவை யென்ன வையைப் புனல சிறநது தோன்றியது காமன் அனனாரும், காரிகை நலலாரும் ஒருங்கு குழுமி நீரில வினையாடும எஃகெபுள, ஆடவ னொருவன் உவந்தவை காட்டி மொழிகின்றான்

‘கண்டாக்குத் தாககணங்கிக் காரிகை காணமின
பண்டாரங் காமன் படையுளகண் காணமின
நீனெய்தாழ் கோதை யவாவிலக்க நிலலாது
பூஆது வண்டினம் யாழ்கொண்ட கொண்கேணமின
கொண்ப்பொரு டெரிதரக் கொளுத்தாமற் குரவகொண்ட
கிளைக்குறற் றுழைச்சுரும்பின் கேழ்கெழு பாலையிசை யோரமின்
பண்கண்டு திறனெய்தாப் பண்டாளம் பெறப்பாடிக்
கொண்டவின் னிசைத்தாளங் கொண்கீர்க்கும் விரித்தாடு
தண்டிபி யினங்காணமின.’

என்பது அவன் கூற்று இவ் வழகிய நீர்மையினை யுடையாள தன்னைக் கண்டா ரைத் தாககித் துன்புறுத்தந் தாககணங்கு போலவாள் இவனைக் காணமின. உவ் விடத்து நிறகும் மடநலலாது கண் காமவேளின் பண்டசாலையும் படைக்கலமும் ஆக அமைந்துள்ளது அவவாறு ஆதலை நீரே கண்கூடாகக் கண்டு தெளிமின. நீல நிறத்தை யுடைய தேனெய் தங்கிய கோதையை யுடைய மகளிர் பலா விலக்க வும் நிலலாது, அவா கோதையில் பூவினை யூதும் வண்டினம், குரல் நரம்பின் இன்னிசையினை யெழுப்புதலை ஓர்ந்து கேணமின் பாட்டின் பொருள் வெளிப் படா திருநதும், குரல் நரம்பினுக்குக் கிளை யாகிய உழை நரம்பினை யிசைத்தலி னாலே, குரலும், உழையும் ஒன்றியவழி யெழுகின்ற மருதப் பண் னாகிய இசை யினை ஓர்ந்து கேணமின் பெரும் பண்ணைய நின்று தனக்கெனத் திறம் பெருத பண்ணினைத் தாளம் பொருநதப் பாடி, அவ் விசைத் தாளத்திற கேற்பவும், பாட் டின் சீராக் கேற்பவும் சிறை விரித் தாடுங் காணுதற்குத் தண்ணிய தும்பி யென் னும் வண்டின கூட்டத்தைக் கண்டு தெளிமின, என இங்ஙனம் உவந்தவை காட்டி மொழிவான் கூற்றின்கண் இயற் றமிழோடு இசைத் தமிழ்ப் புலமையும்

நிரம்பிய ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் அரிய இசைக் குறிப்புக்களைத் தருகின்றார் குரல் கொண்ட கிளைக்கு உற்ற உழைச் சுரும்பின் கேழ் கெழு பாலை யிசை யென்றது மருதப் பண்ணுதலை இந்நூல் ஈளநு-ஆம் பக்கத்துட் காட்டிய

தாரத துழைதோன்றப் பாலையாழ் தணகுரல்
ஒருமுழை தோன்ற மருதயாழ்—நேரே
இளிகுரலிற் றேனறக் குறிஞ்சியாழ் துததம்
இளியிற் பிறக்கமுலைய யாழ்

என்னும் மேற்கோட் சூத்திரம் தெளிவுபடுத்தும் விளர்ப் பாலையிற் றேன்றிய செவ்வழிப்பண், ஈண்டுப் 'பண்கண்டு திறனெய்தாப் பண்' எனக் குறிப்பிடப் பட்டது.

கடைச சங்கத் திருந்து தமிழாராயந்த புலவர்களால் ஆககப்பட்ட கூததும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும், நூல் வடிவிற கிடைத்திலவேனும், உரைசா லடிகள் அருளிய கானலவரிப் பாடலினுள் வரிப்பாட்டுக்களும், அரங்கேற்று காதை யினுள்ளே கூத்து, இசை யிலக்கணங்கள் பலவும் அமைந்து கிடத்தலின், குறித்த நூல்கள் அழியா நீமைய என்பது தெளிவாகும்

3

இளங்கோவடிகளுடைய முததமிழ்ப் புலமையும், அகலக்கவி யமைக்கும் ஆற்றலும், பழந் தமிழரது பண்பு சான்ற வாழ்க்கையை எழுதிக் காட்டுந் திறமையும், சிலப்பதிகார நூலினுள்ளே தெளிவுறக் காட்டப்பட்டன. இக் காலத்துக் கவிகளுட் சிறந்தோ ராகிய கூப்பிரமணிய பாரதியார, தமிழ்நாட்டினைப் போற்று முகத்தான, 'நெஞ்சை அள்ளுஞ் சிலப்பதி கார மென்று ஓர்மணி யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு' எனக் கூறுகின்றார் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாகப் பொலிவுற்று விளங்கி, ஆடி நன்னிழலில் நீடிருங் குன்றத்தைக் காட்டுவார போன்று, கருத்து வெளிப்படுத்தி நிலவும் இசை சீரிய நூலினுள்ளே, யாழாசிரியன் இயல்பு கூறுஞ் செயயுட் பாகத்துக்கு இயைந்த ஒரு விரிவுரையாக இந் நூலே அமைந்தது நின்றது.

கடைச சங்கத்தி லெழுந்த நூல்களை வகுத்து உரைக்கு மிடத்துக், களவிய லுரையானது, கூததும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும் என இசை, நாடக நூல் களைக் குறிப்பிடுகின்றது இந் நூல்களைக் காலமுங் கயவரும் அழிக்க முயன்ற ராயினும், முக்காலமு முணர்ந்த சேர முனிவா, இவற்றினுட் பொதிந்த பொருள் அழிவுறு திருத்தற்கு வழி கோலிவிட்டார் கூததும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசை யும், எவ்வெத துறையை விளக்கினவோ, அவ்வததுறை யனைத்தும சிலப்பதிகார மென்னும் இயலிசை நாடகப் பொருடொடா நிலைச் செய்யுளி னுள்ளே, ஆடி நன்னிழலில் நீடிருங் குன்றம் தெளிவுறப் புலப்படுமாறு போல, ஆராய்ந்து கற்போர்க்குப் புலப்படும நீமைய வாக அமைந்தது நின்றன அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றை யெடுத்தாக் காட்டுவாம்

அரங்கேற்று காதையினுள், கூத்தியது அமைதி, ஆட லாசிரியன் அமைதி, இசை யாசிரியன் அமைதி, கவிஞன் அமைதி, தண்ணுமை யாசிரியன் அமைதி,

குழலோன் அமைதி, யாழாசிரியன் அமைதி, அரங்கின அமைதி, தலைக்கோல் அமைதி, அரங்கிற் புகுநது ஆடுகின்ற முறைமை என்னு மிவற்றோடு, 'பாறபட நின்ற பாலைப் பண்மேல்' என்புழிப், பாலைப் பண்ணின் இலக்கணமுங் கூறப்பட்டது. கூடலாடு காதையினுள், பதினோராடலும் கூறப்பட்டன கானல் வரியினுள், மேலே கடைச்சங்கத்துப் புலவர்களால் யாதது அமைக்கப்பட்ட வெனக் கூறியவற்றுள், நெய்தற் றிணையில நிகழும் வரிப்பாடல்களும், விளரிப் பண்ணும், பிறவுங் கூறப் பட்டன. வேனிற் காதையினுள், எணவகை வரிக் கூத்துகளும், நால்வகைப் பண் னும், இணை, கிளை, பகை, நட்பு என நின்ற நரம பிலக்கணங்களும், செம்பகை, ஆபபு, கூடம், அதிவு எனனுங் குற்றங்களும், இவற்றை நீக்கு மாறும், யாழ வாசிகமும் முறையும், பிறவும் பெருக்க கூறப்பட்டன வேட்டுவ வரியினுள், பாலை நிலத்து வரிப்பாட்டி னியலபினைக் காணலாம் புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையி னுள், 'பாயக்கலைப் பாவை பாடற் பாணி, ஆசான திறத்தின் அமைவரக் கேட்டு' என்புழி, அம்பணவா யாழி னியல்பும், பாலைப் பெருமபண்ணுக்குத் திறமாக அமைந்த காரதாரப் பண்ணின் இயலபுங் கூறப்பட்டன ஊரகாண காதையினுள்ளே, அறுபத்து நான்கு கலைகளை யுணர்ந்த நாடக மகளிர் இயலபு கூறுமிடத்து, வேத்தியல், பொதுவியல் எனனும் இரு வகைக் கூத்தும், நால வகைப் பட்ட அவினயக் களனும், எழு வகை வரிப்பாடல்களும், பிறவும் குறிப்பிடப்பட்டன

பதினேழாவது காதையாகிய ஆயச்சியர் குரவையினுள், எழுவர் அல்லது ஒன்பதின்மா கறகடக்க கைகோத்து செநநிலை மணடிலத்தால் நின்று ஆடுதற் கமைந்த குரவை யாடலின் இலக்கணமும், நான்கு நரமபுகள் ஒத்திசைத்துப் -பிறக் கின்ற ஒத்திசை (Harmony) என்னும் இசைக்கிரியையும், பிறவும் உரைக்கப்பட்டன. ஊர்குழ வரியில், மருத்த திணைக்கு உரியதொரு வரிப்பாடலினைக் காண்கின்றோம். அழறபடு காடையுள், நாடக வரங்கினுள் எழுதிவைத்தற் குரிய நால வகை வருணப் பூதரின் வருணனை தரப்பட்டது

குன்றக்குரவையினுள், குறிஞ்சி நிலத்திற் குரிய குரவைப் பாடல் சிறப்புற வுரைக்கப்பட்டது காலகோட் காதையினுள், கார்க் குரவையும், வேனிற்பாணியும், வரிப்பாடல்களும் குறிப்பிடப்பட்டன நீர்ப்படைக் காதையினுள், குறத்தியா பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும், உழவா ஓதைப் பாணியும், கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும், மகளிர் பாடும் நெய்தற் பாணியும், பிறவுங் கூறப்பட்டன நடுகற் காதையினுள், 'வணாகோட்டுச் சீறியாழ வாங்குபு தழீஇப், புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தாக, குரல்குர லாக வருமுறைப் பாலையிற், றுத்தங் குரலாத தொன்முறை யியற்கையின், அநதீங் குறிஞ்சி யகவன் மகளிரின், மைந்தாக கோங்கிய வருவிருந் தயாநது' எனக் குறிஞ்சிப் பண்ணின் இலக்கணமும், பதினோ ராடலினுள் இறைவ னாடிய இரண்டனு ளொன்றாகிய கொடுகொட்டி யாடலின் இலக்கணமும், கூத்தச் சாக்கையன் அதனை யாடியவாறுங் கூறப்பட்டன. வாழ்த்துக் காதையினுள், அம் மானை வரி, கருதுக் வரி, ஊசல் வரி, வள்ளைப் பாட்டு எனனும் இசைப் பாடல் வகை களைக் காணலாம்.

முறுவல், சயந்தம், குணநூல், சேயிறறியம், இந்திரகாளியம், பஞ்ச மரபு, பரத சேனாபதியம், மதிவாணா நாடகத் தமிழ்நூல், எனனும் நூல்க ளெல்லாம் அடியார்க்கு நல்லார உரைக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன இவற்றிலிருந்து எடுத்தாண்ட சூத்திரங் களைச் சோக்கையுட் காண்க

அடிகள் காலத்துக்குப் பின்னும் தேவார ஆசிரியா காலத்திற்கு முன்னும் ஆகிய இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தின் வரலாறு பேரிருளால் மறைப்புண்டு கிடத்தலின், இவ விடைக காலத்து இசை வளாச்சியும் அருகித தோன்றும் நீமையது ஆதலினால், மேற் காட்டிய நூல்களிலிருந்து அடியார்க்கு நல்லார தம் உரையில் எடுத்தாளுகு சூத்திரங்களின் கருத்து இவ விடைக காலத்து இசை, நாடக வளாச்சியை ஒருவாறு உணர்த்துவ தாகும் எனக் கூறித், தெய்வத் தமிழிசை யாசிரியா காலத்தை நோக்குவாம்

துத்தகைக ளிள்ள விலரிதாரம் உழையினி யோசைபண் கெழுமப்பாடிச்
சச்சரி கொக்கரை தகையோடு தகுணிதந் துத்துபி தாளமவீணை
மததளங் கரழகை வனகைமேனதோல த்மருகங் குடமுழா மொநதைவாசித்
ததகளை விரவீனோ டாடுமெங்கன அப்ப னிடந்திரு வாலங்காடே

அமையபா, மூவுலகும் தொழுதேத்தும் பேய வடிவத்தினை இறைவன்பால் வேண்டிப் பெற்றுத், திருவாலங்காட்டில் திருநடனத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு, களிப் பெய்திப் பாடிய பாடல்கள் காரைக்காலமமையார் அருளிய திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் என வழங்கப்பெற்றுப், பின்வந்த தேவார ஆசிரியர்களுக்கு வழி காட்டி நின்றன மூத்த திருப்பதிகங்கள் ளிரண்டும், முறையே, நடப்பாடை, இந்தளம் எனனும் பண்களில் அமைந்தன மேலே நாம் எடுத்துக் காட்டிய திருப்பாடலி னுள்ளே, துத்தம், கைக்கிளை, விலரி, தாரம், உழை, இனி, ஓசை பண்கெழுப் பாடி' எனபதில், குர லொழிந்த ஆறு நரம்புகளுங் காணப்படுகின்றன இக் கால வழக்கில் அவை ப த ரி க நி ச என நின்றன இசைக் கருவிகள் பலவற்றின் பெயர்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றன அம்மையார் இயற் தமிழிலும், இசைத் தமிழிலும் புலமை வாய்ந்தவா என்பதற்கு, அவ ரருளிய நூல்கள் சான்று பகாதினறன் பின் வந்த தெய்வத் தமிழிசை யாசிரியர்களுக்கு அம்மையார் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழுகின்றா முன்னோ மொழி பொருளே யன்றி, அவா மொழியும், பொன்னே போற் போற்றுவம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அம்மையார் திருப்பதிகங்களில் உரைத்த பொருளினையும், இசையினையும் பின்வந்த பெரியோர்கள் எடுத்தாண் டிருக்கக் காண்கின்றோம்

இறைவனால் நாவுக்கரசு எனனுந் திருப் பெயரினைப் பெற்ற மருணீக்கியார் தம் உடன்பிறந்தா ராகிய திலகவதியாரது தவ வலிமையால் சமண சமய விருளி னின்றும் விடுபட்டு, ஞானக் கதிரவனாய்ச், சிவநெறி பரப்பும் நல்லாசிரியனாய்த்

திகழந்தார் பல்லவ மன்னன் இவரைப் பலவாறு நலிவித்தும், இறையருளே துணையாக நின்று இவரது திண்மையினைக் கண்டு, வழிபட்டுச், சிவநெறியைக் கைக்கொண்டான் ஆளுடைய அரசு கைக்கொண்ட தொண்டு இரண்டு. அவை தாம், பாடற ரெண்டும், உழவாரத் தொண்டும் ஆகும் திருநாவுக்கரசர் திருவாய் மலர்ந் தருளிய திருப்பாடல்கள், சைவத் திருமுறை பனவிரண்டனுள் நான்கு, ஐந்து, ஆறாந் திருமுறைகளாக இயைநது நின்றன கொல்லி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், சாதாரி, காந்தார பஞ்சமம், பழநதக்க ராகம், பழம்பஞ்சரம், இந்தன்ம், சீகாமரம், குறிஞ்சி, திருநேரிசை, திருவிருத்தம், திருக்குறுந்தொகை, திருத்தாண்டகம் எனனும் இசை விகற்பங்களுமும், செய்யுள் விகற்பங்களுமும் இவர்தங் தெய்வ இசை அமைநதுநின்றது இவரது திருவாதிரைத் திருப்பதிகத்தின் ஓசை நயம் சுவிசசக்கரவாததி யாகிய கம்பா உள்ளததையுங் கவர்ந்தது. ஆறாந் திரு முறையி லுள்ள செய்யுட்கள் வடநூலா வகுத்த தண்டக மலல நோல்காப் பியத்திற கண்ட தேவபாணிக குரிய எண்ணிரான வந்த கொச்சக வொருபோகு என்பதை இநநூல தேவார வியலினுட காட்டினும்

மாசில வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தெனறலும் வீசுகிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு நெனதை யிணையடி நீழலே

என்னுமிடத்து, ஈசன இணையடி நீழலிற பெறுதற குரியபேரினபததிறகு மாசிலலாத வீணையின் இசையை எடுத்துக் காட்டிய தகைமையை நோக்கும் பொழுது, ஆளுடைய அரசருக்கு இசையின் மீதிருந்த ஆர்வம் புலப்படுகின்றது

விளக்கிஞா பெற்ற வினபம் மெழுகிறை பதிறி யாகும்
துளக்கிலநன் மல்தொ தெதாற றாயவிண னேற லாகும்
விளக்கிடார பேறு சொல்லி மெயநெறி ஞான மாகும்
அளப்பில் கீதரு சொனனாக கழகனதாம் அருளு மாறே

என்னுந் தேவாரத்தினுள் கீதரு சொனனாது சிறப்புக கூறப்பட்டது

ஆளுடைய அரசர் இவ்வாறுகச சைவமுந் தமிழும் வளர்த்து வருகின்ற நாளில், சீகாழிப் பதியிலே நடந்த ஒரு சீரிய நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு, உள்ளத்திற கழிபெருங் காதல கூர ஆளுடையபிள்ளையாரை நேரிலே கண்டு தொழல் வேண்டு மென்னுங் காதல உள்ளத்தினைப் பற்ற, அந் நகாக்குச சென்றார். சென்றவர், தொண்டா குழாததிடைப் புகுக்க, குற்றமற்ற காதலுடன் பிள்ளையார் திருவடிகளிற் பணியப், பிள்ளையாரும் தமது மலாக கையினாலே ஆளுடைய அரசர் கரங்களைப் பற்றி யெடுத்தது இறைஞ்சி, 'அப்பரே' என, அவரும் 'அடியேன்' என்றார்.

ஆழிவிட முண்டவரை அமமைதிருப் பாலமுதம் உண்ட போதே
ஏழிசைவண டமிழமலை இவனஎமமான எனக்காட்டி யியம்ப உல்ல
காழிவரும் பெருநதகைகோ கேட்டலுமே அதிசயமாக காதல கூர
வாழியவா மலாக்கழல்கள் வணங்குதற்கு மனததெழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப

தொழுதனைவுற றுண்டவா சனபுருகத தொண்டாகுழாத திடையே சென்று
பழுதிலபெருக காதலுடன் அடிபணியப் பணிந்தவாதங் கரங்கன பற்றி
எழுதரிய மலாககையால் எடுத்திறைஞ்சி விடையினமேல வருவார தமமை
அழுதழைத்துக் கொண்டவாதாம் அப்பரே யெனஅவரும் அடியேன எனரார்

இவ்வண்ணம் திசை யனைத்தின பெருமையெலாம் தென்றிசையே வென்று
ஏறவும, விண்ணுலகும் பிறவுலகும் பெற்ற கீதத்தியினை யெல்லாம் இப் பூவுலகு அவை
தம்மை வென்று, தான் தனியாக எய்திநிறகவும், உலகில வழங்கும் மொழி வழக்குக
ளுள், செழுந் தமிழ் வழக்கே மிக்கது என்று அறிஞர் யாவரும் போற்றவும், இசைநூ
லறிவு முழுவதும், மெய்ஞ்ஞான அறிவு முழுவதும் தமக்கு நிலைக்கள மாயினா இவ
ரென இவா அடிசாராது நிற்கவும், இயங்கு திணைப் பொருள்கள, நிலைத் திணைப்
பொருள்கள யாவற்றினும் சாந்தம், சிவம், சுந்தரம் என நின்ற உணமைப் பொருள
விளக்க முற்று நிற்பவும் வந்து அவதரித்த பிள்ளையாரும், கலை கடலாகிய ஆளுடைய
அரசரும் சைவமும், தமிழும் வளாததுவரும் நாட்களில், திருநீலகண்டப்பெரும்
பாணரும், அமுதம் போன்ற இசைப் பாட்டினைப் பாடவல்ல மதங்களுளாமணியா
ரும், ஆளுடைய பிள்ளையாரை வணங்கி, அருள பெறும் நோக்கமாகச் சீகாழிப்
பதியினிடை வந்தனைந்தாராக அன்றுமுதல் பிள்ளையார அருளிய திருப்பதிகங்களை,
ஏழிசையும் பணி கொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணா யாழின முறைமையி னிட்டு
எல்லா வுயிர்க் கூட்டங்களையும் மகிழ்வித்தார உம்பாகளும் போற்றிசைப்பச, சிவம்
பெருகும் ஒலியினை உலக மெல்லாம் நிறைத்து வருகின்ற நாட்களில், பாண்டிமாதேவி
யாரும், குலச்சிறை நாயனாரும், திருவாலவாயில் தமிழும் இசையும் வளாதற் குரிய
காலம் வந்து அணுகுதலும், பிள்ளையாருடைய திருவடிகள் முதத்தமிழ வளர்த்த அந்
நகரத்தைப் பரசமய அழுக்ககற்றித் தூயமை செயதல் நலமென்று இறைவன்
திருவருள் குறிப்பிட, ஆளுடையபிள்ளையாரை மதுரைக்கு எழுந்தருளும் வண்ணம்
குறையிரந்து வேண்டினார்கள அவாதம் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி எழுந்தருளி
வரும் பிள்ளையார, மதுரைத் திருப்பதி தோற்றுதலும், ஆராம மிககு, மங்கையாக்
கரசியாரும், குலச்சிறைநாயனாரும் சைவ சமயத்திறகுச் செய்யும் தொண்டினைப்
பாராட்டித், திருப்பதிகம் பாடினார் அப் பதிகத்தின் முதலிரண்டு பாடல்களையுந்
தருகின்றும்

மங்கையாக் கரசி உளவாகோன பாளை வரிவளைக் கைமட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனநால வேதமும் பொருள்களு மருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமாத ஆலவா யாவது மிதுவே

வெற்றவே யடியார அடிமிசை வீழும் விருப்பினன் வெள்ளை நீ ரணியுங்
கொற்றவன் நனக்கு மந்திரி யாய குலச்சிறை குலாவின் நேதனம்
ஒறைவென விடைய னுமபரார தலைவன் உலகினி லியற்கையை யொழிந்திட
டற்றவாக் கற்ற சிவனுறை கின்ற ஆலவா யாவது மிதுவே

மதுரைப் பதியினை வந்தடைதலும், மங்கையாக்கரசியாரும், குலச்சிறை நாய
னாரும், சிவநெறித் தொண்டர் பிறரும் வந்து குழுமி, நன் ஞானத்தின் திருவுருவத்தை,

நான்கு வேதங்களுக்கும் ஒப்பற்ற துணை யாயினுரை, வானத்திற் றேன்றி மறைதலுங் கலை வளர்தலும், தேயதலும் தனக்கு இயல்பாகக் கொண்ட மதியத்தைப் போலன்றி, இம மண்ணுலகு செய்த பெருந் தவததாற் றேனறி, ஈரெட் டாண்டில் எண்ணெண் கலையும் நிறைந்து, அந் நிறைவாய வருவததோடு இறைவனோ டொன்றுபட்ட கானத்தின் எழு பிறப்பைத் தமது கண் களிக்கும்படி கண்டாராகள

ஞானத்தின் திருவுருவை நானமறையின் றனிததுணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணிலவளா மதிக்கொழுநதைத்
தேனாக மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சுடையா சேதொடுக்கு
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டாராகள

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரருளிய திருப்பாடல்கள் பன்விரு திருமுறைகளுள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாக இயைந்து நின்றன முதற் திருமுறையில், நைவளம் (நடபாடை), தககராகம், பழநதககராகம், தக்கேசி, குறிஞ்சி, வியாழக் குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி, யாழ்முரி என்னு மிவையும், இரண்டாந் திருமுறையில், இநதளம், சீகாமரம், காந்தாரம், பியநதைககாந்தாரம், நட்பராகம், செவவழி என் னும் பண்களும், மூன்றாந் திருமுறையில், காந்தார பஞ்சமம், கொல்லி, கௌசிகம், பஞ்சமம், சாதாரி என்னும் பண்களும் தோன்றுவன

மாதொரு பாகனா ராகிய இறைவருக்கு வழிவழி யடிமை செய்யும் வேதியர் குலத்திலே, சடையனருக்கும், இசைஞானியாருக்கும் மகவாக வந்துதித்துத், தம்பிரான் தோழ ரெனச் சைவ வுலகம் போற்றப் பெரு வாழவு வாழ்ந்து, இறைவன் திருக் கயிலையைச் சோநது, அவன் தொண்டில் வழுவாது நின்ற கூந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாய மலாந்த தேவாரப் பதிகங்கள் ஏழாந் திருமுறை யென அமைந்து நின்றன காலத்தாற் பிந்திய கூந்தர ரருளிய தேவாரங்கள், நாட்டுப் பாடல்கள் பல வற்றை யெடுத்தாண்ட சிறப்பினை யுடையன. தேவாரவியல், உரு, உருக ஆம் பக்கங்களில் இநதளப் பண்ணில் அமைந்து நின்ற திருப்பதிகம் மகளிரது கும்மிப் பாடலுக்கு இயைந்த சந்தமாக நின்றது

தமக்குமுன இருந்த சமய குரவா இருவரையும் புகழந் தேத்தி, அவர் சென்ற வழியே தாமும் செல்வதாகச் கூந்தரமூர்த்தி நாயனார் கூறுகிறார். 'நல்லிசை ஞான சம்பந்தனும் நாவினுக் கரையனும் பாடிய நற்றமிழ் மாலை, சொல்லியவே சொல்லி யேததுகப்பாளை' எனபது அவா திருவாகு 'நான் மறை தெரிந்த வேதியர்க்கு இடமாய திருவீழிமிழலையிலே யிருந்து, தமிழோடு இசை கேட்கும் இச்சையினால் திருநாவுக்கரசாக்கும், ஞானசம்பந்தருக்கும் படிக்காச் நல்கினீர், அடியேற்கும் அருளுதிர' எனக் கூறிய திருப்பாடல் மேலும் இவ் வண்மையை வலியுறுத்தும் இநதளம், தககராகம், நட்பராகம், கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம், பழமபஞ்சுரம், தக்கேசி, காந்தாரம், பியநதைக் காந்தாரம், காந்தார பஞ்சமம், நைவளம் (நடபாடை), நோதிறம் (புறநீரமை), சீகாமரம், குறிஞ்சி, செந்திறம் (செந்துருத்தி), பஞ்சமம் என்னும் பண்கள இவருடைய திருப்பதிகங்களிற் காணப்படுகின்றன

காலம் கார்காலம் கொன்றை மரமொன்று, வாசனை பொருந்திய மலாத்துணர் தூக்கித், திருசசடைபோன்ற காய்களோடு நின்ற தோற்றத்தினை, ஒன்றிய சிந்தையில் அனபினை யுடையவராகிய ஆனாய நாயனார் கண்டார். கண்டு, கழிபெருங்காதல கொண்டு, எல்லா வயிர்களும் என்பூடுருகிக் கரைநது நிற்கும் வண்ணம், வேயங்குழலின் இன்னிசை யெழுப்பி, எல்லா நரம்புகும் அடிமனை யாதலின், பட்டடை யெனப் பெயா பெற்ற இளி நரம்பு ஆதார சுருதி யாக, இடைக கால வழக்கிற் றேன்றிய கோடிப்பாலை யிசையினிலே, திருவாளனது திருவைந்தெழுத்தை முறை யறிநது பாடினார் அம் முறைதான்,

மந்தாகதும் மத்திமததந தாரகதும் வரன்முறையாற
மந்திரிகள் மெலிவிததுஞ் சமங்கொண்டும் வலிவிததும்
அந்தாதது விரமறொழில்கள் அளவுபெற வசைத்தியக்கிச
சந்தரச்செவ கனிவாயுந துளைவாயுந தொடக்குணண்

எண்ணியதுற பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்பெண்ணும்
வண்ணலிசை உகையெல்லாம் மாதுரிய நாதத்தில
சண்ணியபா ணியுமியலுந துகருடை முதற்கதியிற
பண்ணமைய வெழுமோசை எம்மருங்கும் பாப்பினா

என வரும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் செழும் பாடல்களுள் விரிததுரைக்கப்பட்டது. இடைக் காலத்து வழக்கிலே, இளி குர லாகிய கோடிப்பாலை, இக் காலத்தார் இருபத திரண்டாம் மேள மெனக கொள்ளுங் கரகரப்பிரியா மேளத்தை நிகர்த்தது

நமமாழ்வார் அருளிச் செயத திருவாயமொழி, பழந் தாழிழப் பண்களும், பழைய இலக்கணத்திற் கேற்ற தாளமும் அமையப் பெற்றது பிறகாலத்தார தாம வேண்டியவாறு இராகங்களை யமைத்தாரேனும், வைணவப் பெரியார்கள் பண் முறையினையே தேவகானம் எனப் பாராட்டுவர் திருவாயமொழியினுட் காணப் பட்ட பண்களை யாழ்நூல், ஈருய் ஆம் பக்கத்தினுள் தந்தாம் பண்களுக்கு ஒவ்வாத இராகங்கள் பதிப்புகளிற குறிக்கப்படடிருக்கின்றன திருவாயமொழியில வருகின்ற பண்களை ஆராயநது நோக்குமிடத்துத், தேவாரத்தில வாராதன வாகிய ஐநது பண்கள் காணப்படுகின்றன அவைதாம், பாலையாழ், செருநதி, முதிர்ந்த விந்தளம் அல்லது முதிர்ந்த குறிஞ்சி, வியந்தம், நாட்டம் என்பனவாம் அவற்றுக குரிய எண்களையும் பிறவறறையுந் தருவாம்

பாலையாழ் பெரும் பண் செம்பாலையினுட் பிறந்தது பண் வரிசையில் முதலில் நிற்பது. இக் கால வழக்கில அரிகாம்போதி மேளத்தை ஒப்பானது

செருநதி குறிஞ்சிப் பெருமபண்ணின் காரதாரம் எனனுந் திறத்தின் புற நிலையாய், 42 என்னும் எண் பெற்றுநின்றது

முதிர்ந்த விந்தளம் குறிஞ்சிப் பெருமபண்ணின் மருள் என்னுந் திறத்தின் பெருகியலாய், 56 என்னும் எண் பெற்று நின்றது. இதனை முதிர்ந்த குறிஞ்சி யெனவும் வழங்குவா.

வியந்தம். முல்லைப் பெரும்பண்ணின் நோதிற்ம் என்னுந் திறத்தின் பெருகியலாய், 88 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

நாட்டம் முல்லைப் பெரும் பண்ணின் யாமை என்னுந் திறத்தின் அருகியலாய், 95 என்னும் எண் பெற்று நின்றது இத் திறத்தின் புறமீலையா யமைந்து, 94 என்னும் எண் பெற்று நின்ற சாளாபாணி என்னும் பண் பூநதுருத்திகாட நம்பியின் திருவிசைப்பாவில வருவது

நம்மாழ்வாரா, திருக்குருகையில், வேளாண் குலத்தில், காரியார்க்கும் உடைய நங்கையார்க்கும் புதலவராய அவதரித்தார இளம் பருவத்தில் மாறன் என்னுந் திருப்பெயர் பூண்டார இவா திருவவதரித்த நாள் தொடங்கி, முலை யுண்ணாமல், வாய் பேசாது, இருந்தாரென வைணவப் பெரியார் கூறுவா அக் காலத்தில் மதுரகவியாழ்வார் எனபவா, வடநாட்டி லுள்ள திவ்விய தேசங்களைச் சேவித்தது, திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளின அளவில், தென ற்சையில் ஒரு பேரொளி விளக்கந் தோன்ற, யாரோ பெரியவர் அவதரித்திருக்கிறா எனற குறிப்பினை யுணர்ந்து, அவரைச் சேவிக் கும் நோக்கமாகத் தென்றிசை நோக்கி வந்து, திருக்குருகூரில் உறங்காப் புளியின் கீழ் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பரமாச்சாரிய ரான நம்மாழ்வாரைப் பார்த்து, 'செத்தத்தின் வயிற்றில சிறியது பிறந்தால் எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக்கும்' என வினவ, ஆழ்வாரும் வாய்திறந்து, 'அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்' என அருளிச் செயதார அதன்பின், மதுரகவியாழ்வார நம்மாழ்வாரைக் குருமூர்த்தி யாகச் கொண்டு, 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்னுந் திருப்பாசுரத்தை அருளிச் செயதார். நம்மாழ்வாரது திருவாய்மொழி ஆயிரம் பாடல்களையும், முதற்கண் எழுதிவைத்தவர் இம் மதுரகவியாழ்வார் எனக் கூறுவா. நம்மாழ்வார அருளிச்செய்த மறறைய நூல்கள், திருவிருத்தம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாசிரியம் எனபன

சோழ நாட்டில், உறையூரில், பாணர் குலத்திற் பிறந்து, பரந்தாமனுடைய திருவடிகளை என்றும் நினைந்துருகி, யாழ்சைத்துப் பண் பாடுந் தொழிலில் ஈடுபட டிருந்த திருப்பாணாழ்வார, பகவானுடைய கட்டளையின்படி, ஸ்ரீ லோகசாரங்க முனிவருடைய தோளமீது இவாந்து, முனி வாகனராய, பகவானுடைய சநிதியை யடைந்து, அவனுடைய எலலை யற்ற வனப்பினைப் பார்த்து கேசமாக வருணித்து, அழகிய திருப்பாடல்களை யருளி, அவனைக் கண்ட கண்கள் பிறவற்றை நோக்காத வண்ணம் இவ வுலக வாழ் வொருவித் திருநகரத்தை யலங்கரித்தார்

முத்தமிழ்ப் புலமை நிரம்பித் தென்னவனுக்கு மந்திரியாராக அமர்ந்து தென்னவன் பிரமராயன் என்னுந் திருப் பெயரினைத் தாங்கிப் பின் மண்ணுலகாரும் மன்னவன் பணியினின்றும் நீங்கி, விண்ணவா வேந்தும், வந்து அடி பணியும் செலவம் நிறைவுபெற நின்ற திருவாதவூரடிகள் திருச்சரிதம் கேட்போராகும் நினைப்போர்க்கும் உள்ளத்தை யுருக்கும் நீர்மையது அடிகள் முத்தமிழுக்கும் நலகிய பெருஞ் சிறப்பினை ஒருவாறு ஆயந் துரைப்பாம்

மகளிர் தாயருகே நின்று தவத தைநீ ராடுதல் பொருளாக எழுந்த திருவெம் பாவைப் பாடும், மகளிர் ஆடலு ளொன் றுகிய அமமனை யாடலை யெடுத்தோதும் அம்மாளைப் பாட்டும், சங்க காலத்து வள்ளைப் பாட்டினை யொத்த பொற்சண்ணப் பாட்டும், மேலே நாம் பரிபாடலுட் காட்டிய செய்யுட் பகுதியில், தும்பியை விளித்துக் கூறியது போன்ற கோததும்பிப் பாட்டும், தெள்ளேணம் என்னும் பறையினைக் கொட்டிப் பாடிய தெள்ளேணப் பாட்டும், மகளிர் ஆடலு ளொன் றுகிய சாழற் பாட்டும், மற்ருன் றுகிய பூவலலிப் பாட்டும், மகளி ராடலு ளொன் றுகிய உந்திப் பாட்டும், மற்ருன் றுகிய ஊசற் பாட்டும், துயிலெடைநிலை யெனப் பணடையோர் கண்ட திருப்பள்ளியெழுச்சியும், குயிலினை விளித்துக் கூறுங் குயிற பாட்டும், பிறவும் அடிகளுடைய முததமிழப் புலமையை நன்கு புலப்படுத்துவ.

6

செம்பொன்மணி யமபலதது நிருதத னூகருத
திருவிசைப்பா வுரைதவாதந திருப்போ சொல்லில
பம்புகழ செறிதிருமா ளிகைமெயத தேவா
பரிவுடைய சேந்தனா கருஆக தேவா
நம்பிகா டவாகோன்றற் கண்டரா திதநா
நனகுயாவே ணுட்டடிகள் திருவாலி யமுதா
அம்புலியோரா புகழ்புருடோத தமா சேதிராயா
ஆகலிவ ரொன்பதினமா தாமுறைகண் டடைவே.

இவ் வெண்பதினமருட சேந்தனா என்பார திருப்பல்லாண்டும் இயற்றி யுள்ளாரா. இவை ஒன்பதாந் திருமுறை யெனப்படுவ இத திருமுறையில மொத்தம் முந்நூற றறுபத்தைந்து செய்யுட்கள் உள்ளன பாடப்பட்ட பண்கள் 21 புற நீர்மை, 25 பஞ்சமம், 41 காந்தாரம், 62 நடடராகம், 73 இநதளம், 94 சாளாபாணி என்பன வாம். இத திருமுறையிற பயின்ற செய்யுள் விகற்பங்கள் பதினா ருகும். அவையாவன :

- (1) 1 ஒளிவளா, 2 உயாகொடி, 7. மாலுலாமனந, 8 கணமவிரி,
9 கலைகளதம், 10 தளிரோளி, 11 புலனநாயகனே, 13 அனனமாய
14. திருவருள, 15. பெரியவா, 16 உலகெலாந, 17 வெய்யசெரு,
18. கைக்குவான.

விளம மா விளம மா விளம விளம மா

- (2) 3. உறவாகிய

தனனாதன தானன தானதன தனனாதன தானன தானதன

- (3) 4. இணங்கிலா

திரு நேரிசைச சந்தம்

- (4) 5. ஏகநாயகனை

தானன தனன தனதன தனன தானன தனதன தனன

(5) 6 பெய்யாதவேதியர்.

தனதான தானை தானை தனதான தானை தானை

(6) 12. நீரோங்கிவளாகமலம், 21.துச்சானசெய்திடினும்

காயசகோ நான்கு வந்த தாவுகொச்சகக் கலிப்பா

(7) 19. முததுவயிரமணி

வெண்டளை தழுவீ வந்த தாவுகொச்சகக் கலிப்பா

(8) 20. மினனாருருவம்

தான தான தான தான தான தான தான

(9) 22. மையனமாதொரு

தான தான தானதான தானதான தானதான

தான தானதன - தன - தான தானதன

முத லீரடியைப் போலப் பின் லீரடியும் அமையும்

(10) 23. பவளமாலவரை

மா விளம் விளம் விளம் விளம் புளிமாங்காய

(11) 24. அல்லாயப்பகலாய்

தான தான தான தான தான தான தான

முதற் றிருமுறையில் '69. பூவார மலாகொண்டடியார்' என்னும் திருப் பதிகத்தைப் போலவது

(12) 25. கோலமாரநெடுகட

தான தானதன - தன - தான தானதன

ஏழாந் திருமுறையில் '20 நீள நினைந்தடியேன்' எனனும் பதிகத்தைப் போல்வது.

(13) 26 வாரணீகறுமலர்

தான தான தானதான தான தான தானதான

முதற் றிருமுறையில் '4. மைம்மருபூங்குழல்' எனனும் பதிகத்தைப் போலவது

(14) 27 வானவர்கள்.

வெண்டளை தழுவீ வந்த தாவுகொச்சகக் கலிப்பாவின் மற்றொரு விகற்பம்

(15) 28. சேலுலாமவயல்

தான தான தான தான தான

தான தான தான

முத லீரடியைப் போலப் பின் லீரடிகளும் அமையும்.

முதற் றிருமுறையில் '135. நீறு சேர்வதொர்' என்னும் பதிகத்தை நிகர்த்தது

(16) 29 மனனுக்கிலலை.

வெண்டளை தழுவி, முதன் மூன் றடியும் அறு சீராகவும், ஈற்றடி எழு
சீராகவும் நடக்குங் கொச்சகவொருபோகு பிற காலத்தார் இதனைக்
கலித்தாழிசை யென்பா

“கிணரம் முழுவம் மழலையாழ வீணை கெழுவுகமபில செய கீழ்க்கோடோ”
(திருவிசை 10—அ)

“நின்கையிலியாழ நரம்பாலும் உயிரீராதாய”
(திருவிசை 12—அ)

“தந்திரிவீணை கீதமுமபாடச சாதகினனாங் கலந்தொலிப
மந்திரகீத தீங்குழலெங்கும் மருவிட திருவிடைமருதே” (திருவிசை. 17—உ)

“மழலையாழ சிலம்ப வந்தகம் புருந்தோன” (, 17—எ)

“மருத யாழுதிபப வருங்கருங் கண்டததண்ட வானவா கோன்” (, 17—ஔ)

என வருந் திருவிசைப்பாத தொடர்களால், பதினேராம் நூற்றாண்டின் பின்னும்
யாழும், பழந் தமிழிசையும் நிறைவாக இருந்தமை புலனாகின்றது திருவிசைப்பாப
பாடல்களின் சொல்லும், பொருளும், யாப்புருவமும், செய்யுள் நடையும், பிறகாலத்
தில் இராமலிங்க அடிகளால் எடுத்தாளப்பட்டன

7

கோயில் நான்மணிமாலை, திருக்கமூமல மும்மணிககோவை, திருவிடைமருதார்
மும்மணிககோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர் ஒருபா
வொருபது என்னும் ஐந்து நூல்களும் பட்டணத்ததுப்பிள்ளையார் இயற்றியன வாகப்
பதினேராத் திருமுறையிற் காணப்படுவன அடிகளுடைய சங்கத் தமிழ்ப் புலமைக்
கும், உண்மை நூல் விளக்கத்திற்கும் இது திருப்பாடல்கள் சான்று பகர்கின்றன.
கோயில் நான்மணிமாலையில் வருகின்ற சந்தசு செய்யுட்கள், திருப்புகழ் மாசிரியர்க்கு
வழிகாட்டியா யிருந்தன வென்று எண்ண இட முண்டு. அந் நூலிலிருந்து நான்கு
பாடல்களைக் கீழே தருகின்றும்

சந்த புனைய வெதும்பி மலர்ணை
தங்க வெருவி இலங்கு கலையொடு
சங்கு கழல் நிறைந்த அயலவா
தஞ்சொல நலிய மெலிந்து கிளியொடு

பந்த கழல்கள் மறந்த தளிப்புரை
பண்டை நிறமும இழந்த நிறையொடு
பண்பு தவிர அனங்க நவனொடு
நண்பு பெருக விலைந்த வீணையன

நந்தி முழவு தழங்க மலைபெறு
நங்கை மகிழ அணிந்த அரவுகள்
நஞ்சு பிழிய முரணு முயல்கள்
நைந்து நால அலைந்த பகிரதி

அநதி மதியொ டணிநது தி(ல)லை கா
அமபொ னணியும் அரங்கில நடநவில
அங்க ணாசை யடைநது தொழுதிலை
அன்று முதலெதிர இன்று வரையுமே

(கோயினான் கக)

நெறிதரு குழலை யறலென்பாகள
நிழலெழு மதியம நுதலென்பாகள
நிலவினும வெளிது நகையென்பாகள
நிறமவரு கலசம முலையென்பாகள

அறிகுவ தரிதிவ விடையென்பாகள
அடியிணை கமல மலரென்பாகள
அவயவம் இனைய மடமங்கையா
அழகிய ரமையு மவரென்செய

மறிமழு வுடைய காரெனன்கிலா
மறலியை முனியும அரெனன்கிலா
மதிபொதி சடில தாரெனன்கிலா
மலைமகள மருவு புயெனன்கிலா

செறிபொழில் நிலவு தி(ல)லையென்கிலா
திருநடம நவிலும இறையென்கிலா
சிவகதி யருளும அரெனன்கிலா
சிலாநா குறுவா அறிவின்றியே

(கோயினான் கரு)

உலவு சலதி வாழவீடம அமரா தொழவு னுவென
நுகரு மொருவ ருழியின இறுதி யொருவ ராழிய
புலவு கமழ்க ரோடிகை யுடைய புனிதா பூசார
புலிசை யலாசெய போதணி பொழிலின நிழலின் வாழ்வதோ

கலவ மயிலி னாசருள கரிய குழலி னாகுயில்
கருது மொழியி னாகடை நெடிய விழியி னரிதழ்

இலவில் அழகி யாரிடை கொடியின வடிவி னாவடி
வெழுது மருமை யாரென ததய முழுதும் ஆளவரே.

(கோயினான் உஉ)

தொடா நரைததவக முன்புள வாயின
தொழிலகண மறுததொன்று மொனறி யிடாதொரு
சுளிவு கலைக்கொண்டு புனபுலை வாரிகள்
துளையொழு கக்கண்டு சிந்தனை போயவொடு

நடைகெட முறகொண்ட பெண்டிர் பொருவொரு
நடலை நமக்கென்று வந்தன பேசிட
நலியிரு மற்கஞ்சி யுண்டி வெருவிழு
நாக வுடற்கன்பு கொண்டலை வேன்இனி

யாழ் நூல்

மிடலொடி யப்பண டிலங்கையா கோனொரு
 விரலின முக்குண்டு பண்பல பாடிய
 விரகு செவிகொண்டு முன்புள தாகிய
 வெகுளி தவிர்த்தன்று பொன்றியி டாவகை
 திடமருள வைக்குஞ் செழுஞ்சுடா ஊறிய
 தெளியமு தகதின கொழுஞ்சுவை நீடிய
 தி(ல)லைநக ரிறசெம்பொ னம்பலம மேவிய
 சிவனை நினைக்குந தவஞ்சது ராவதே

(கோயினுன நகூ)

தமக்கு இச செய்யுட்களைத் தந்துதவிய பட்டணத்துப் பிள்ளையாரைக் குறித்து 'என் னப்பன பட்டினத்தான்' என அருணகிரிநாதர் கூறுவதியலபாம் ஞானத் தந்தை யெனற உணமை யுணராத உலக மாந்தா, இவர் பட்டினத்தார்க்கு ஒரு கணிகையிடம் மகவாய்ப் பிறந்தனர் எனப் புனைந்து விட்டனர்.

திருப்புகழ், திருவகுப்பு, என்னும் இசைத் தமிழ் நூல்களையும், கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபூதி என நின்ற இயற் றமிழ்ப் பாமாலைகளையும், பிற வற்றையும் ஆக்கித் தந்த அருணகிரிநாத ரென்னும் அருந்தவப் பெரியார், இறறைக்கு ஐஞ்ஞா றுண்டுகளின்முன், பிரபுடதேவ மகாராசன் காலத்தில் வாழ்ந்தனர் என அறிஞர் கூறுவா. இஃது பாடிய திருப்புகழ் நூலினுள்ளே இடைச் செருகல்கள் பல புகுந்து, நூல் வனப்பினைக் குறைவு படுத்துகின்றன இடைச் செருகல்களை யொழித்த தாய் வருவதில் திருப்புகழ் நூல் வெளிவருமாயின், சைவ சித்தாந்த மெய்ஞ் ஞான நூல்களி லொன்றாக விளங்கு மென்பதற்கு ஐயமில்லை தாயுமான சுவாமிகள் அருணகிரிநாதரைக் குறித்துச் சொல்லுகின்ற வாசகங்களை இங்குத் தருவாம்.

தேவா தொழும் வாதவூத தேவே யெனபேன்
 பூவுலகில வளரருணகிரியே மறறைப் புண்ணியாகாளோ வெனபேன்

ஐயா அருணகிரி யப்பா வீணைப்போல
 மெய்யாக வோசொல விளம்பினா யார

யான்ற னெனலறவே யினபரிடடை யெனறருணைக்
 கோன்ற னுரைத்த மொழி கொள்ளாயோ

கந்தரநு பூதிபெற்றுக் கந்தரநு பூதிசொன்ன
 எந்தையரு ண்டி யிருக்குநா ளெந்நாளோ

அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென
 றறுதிசொன்ன வுண்மையினை யொருநா ளெந்நாளோ

எனத் தாயுமான அடிகள் கூறும் வாசகங்களே, அக் விருளினை யொழிக்கும் மெய்ஞ் ஞான பாணு வாகிய அருணகிரிநாதரது உண்மை வரலாறுகும்

ஒழியியல்

சச்சதியி னுமுறைவி தித்தவா முறகடித
சச்சபுட சாசபுட சட்பிதா புத்திரிக
கண்டச சம்பதிப பேத மாமடல
கஞ்சப பஞ்சத தாள மாமபடி
கற்சரி யுறசவ தறபண லக்ஷண
சச்சரி மட்டிகை யொட்டி யறுபபன

எனத் திருவகுப்பினுள பஞ்ச தாளங்கள் கூறப்பட்டன

காலமா ருத வராளிசி கண்டிகை
பாலசி காமா மானவி பஞ்சிகை
கவுட பயிரலி லளிதை கயிசிகை
கவுளி மலகரி பவுளி இசைவன
கனவ ராடிய ருமபட மஞ்சரி
தனத னுசிலி தமபடு பஞ்சமி
கைசகலவு கோனமுறைவி தித்தரா கத்தடைவி
லுச்சமது சாதிகமெ தெதுமேல் எட்டுவன
கஞ்சக கஞ்சநற் றேசி ராஞ்சிகு
றிஞ்சிப் பணகுறித தியாழை யேரதுவ
கற்றவு டிக்கையி டக்கைக ளப்பறை
மத்தளி கொட்டிய முறறும டிப்பன
காரொனமு முககுர லேறுதுடி சந்தாவனை
வீரமுர சந்திமிற டாரிகுட பஞ்சமுகி
காடிபறை பங்கனந தங்கோடி கொட்டுவன



என அக கால வழக்கி லுள்ள சிறந்த இராகங்களும், பண்களும், யாழ்க் கருவியும், தோற் கருவிகளும், கஞ்சக் கருவிகளுங் கூறப்பட்டன.

முது கூகை கொடபுற்று எழ, அட்ட பயிரவர் தாள யிடக, கமுகொடு, கமுது ஆடப், பயிரவி நடம புரிய, முருகன் அவுணரைப பொருத போர்க் களத்தின் வருணனை பின்வரும் அடிகளில் மிக அழகாகத் தரப்பட்டது.

தித்தித்தெய வொகதப பரிபுர	
நீரத்தபபதம வைத்துப பயிரவி	
திக்கொகக நடிக்கக் கமுகொடு	கமுதாடத
திக்குப்பரி அட்டப பயிரவா	
தொககுத்தொகு தொக்கு தொகுதொகு	
சிறப்பவு ரிககுத ரிகடக	எனவோதக
கொத்துப்பறை கொட்டக களயிசை	
குக்குக்கு குக்கு குக்கு	
குத்திப்புதை புகுப பிடியென	முதுகூகை
கொட்புறறெழு நடபற நவணரை	
வெட்டிப்பலி யிடடுக குலகிரி	
குத்துப்பட வொத்துப பொரூல	பெருமாளே

யாழ் நூல்

இடக் கை உடுக்கை ஆகிய தோற கருவிகளின் ஒலியும், படுகளத்தில் அண்டம் பிளக்க நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற அலகைக் கூட்டங்களின் நடனமும் பின்வரும் பாடலுள் அழகாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

தகுதகு தகுதகு தாதாத குததகுதகு	
டிசுடிசு டிசுடிசு டிணடிணடி குககுகு	
தகுதகெண கெணசெகுத தாதாத ரிததகுத	ததததகுதீதோ
தனதன தனதன தாதாத தாததன	
டுடுடுடு டுடுடுடு டுணடுணடு டுட்டுடுடு	
தாரார ரிரிரிரி எனறென்றி டககையுமு	டுககையுமியாவும்
மொகுமொகென அதிரமுதி ரண்டமபி ளககநிமிர்	
அலகைகர ணமிடஉல கெங்குமப்ர மிக்கட	
முடுபயி ரவாபவரி கொணடினபு நப்படுக	ளத்திலொருகோடி

முருகனுடைய பரததுவமும், அவன் கதிராகமப் பதியில் வேட நருளிய பூசையை உவந் தேற்றமையும், மயிலினது நடனத்திற கேற்ற தாளமும், பின் வரும் திருப்புகழ்ப் பாடலி லுள்ளன.

அகமாசி அதிபனு மாகி	
அதிகமு மாகி	அகமாகி
அடனென வாகி அரியென வாகி	
அடனென வாகி	அவாமேலாய
இகரமு மாகி எவைகளு மாகி	
இனிமையு மாகி	வருவோனே
இருநில மீதில எளியனும வாழ	
எனதுமு னோடி	வரவேனும
மகபதி யாகி மருவமவ லாரி	
மகிழ்களி கூரும	வடிவோனே
வனமுறை வேட நருளிய பூசை	
மகிழ்கதிர காம	முடையோனே
செக்கண சேகு தருதிமி தோதி	
திமியென ஆடு	மயிலோனே
திருமலி வான பழமுதிர சோலை	
மலைமிசை மேவு	பெருமானே

சூடியின் ஆர்ப்பும், பேரிகையின அதிரவும், பின் வருந தொடர்களிற் காணப்படுவ.

தினதோதிமி தீதத மாததுடி
தாதாதன னாதன தாததன
செம்பூரிகை பேரிகை ஆததெழ மறையோத

முருகப் பெருமானது இள நலமுந், தளர் நடையும், பின் வருமாறு வருணிக்கப் படுவன .

கிண்கிணி கிணின்கிணின் கிணினைனக்	
குண்டல மசைநதிலங் குழைகளிற	ப்ரபைவீசத்
தநதநந தநநதநந தநவெனச்	
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித	
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத்	திருவான
சங்கரி மனங்குழைத் துருகமுத	
தநதர வருஞ்செழுந தளநடைச	
சநத்தி சகநதொழுஞ் சாவணப்	பெருமானே

திமிலை, முருடு முதலிய தோற் கருவிகளின் இசை பின்வருமாறு வருணிக்கப் பட்டுள்ளது .

திமிலை பலமுருடு திந்திந் திமித்திமித	
மீழுட் மீழுமீழுட் மீண்டுண் மீழுட்மீழுட்	
திருட் திருடதிரு திந்திந் திருத்ததிருத்	திருத்தீதோ
செகண் செகண்செக செஞ்செஞ் செகககணென	
அகிலமு ரகனமுடி அண்டம பிளக்கவெகு	
திமிர்த குலவிருது சங்கந் தொனித்தசுரர்	களமீதே.

உரை யுணர்விறந்து ஒன்றாகி நின்ற பிரமப் பொருளாக முருகப் பெருமானைக் கண்டு, அவ வநுபவத்தை அமைத்துப் பாடிய பாடற் பகுதியினைத் தந்து, இவ் வுரையினை நிறைவு செய்வாம

காணெ னாதது உருவோ டருவது	
பேசொ னாதது உரையே தருவது	
காணு நான்மறை முடிவாய நிறைவது	பஞ்சபூதக்
காய பாசம தனிலே உறைவது	
மாய மாபுட லறியா வகையது	
காய மானவ ரெதிரே யவரென	வநதுபேசிப்
பேனெ னாதது வெளியேய் ஒளியது	
மாய னாய னறியா வகையது	
பேத பேதமொ டிலகரய் வளர்வது	வீரதுநாதப்
பேறு மாகலை துரியா துரியவ	
தீத மானது வினையேன் முடிதவப	
பேறு மாயருள் நிறைவாய விளைவது	ஒன்றுநீயே

9 முடிபுரை

நூல் தோன்றிய வரன்முறையினையும், பிறவறறையுங் கூறும் முன்னுரை சித்திரபானு ஆண்டு ஆனித் திங்களில் எழுதப்பட்டது மேல் நடந்த வறறைத் தொகுத்துக் கூறும் இப்பின்னுரை ஏறக்குறைய ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின் எழுதப் படுகிறது இக் கால வெல்லையி னுள்ளே இந் நூல் வெளியீட்டுக்கும நூலாசிரிய னாகிய எனக்கும நிகழ்ந்தன சிலவற்றை யெடுத்துரைப்பது இவ் வுரையின் கருத் தாகும்

தமிழ் வழக்கிற் குரிய வட வெல்லை யாகிய இமயத்தி லிருந்து தெற கெல்லை யாகிய ஈழத்திற்கு வர நேர்ந்ததும், ஈழ நாட்டுப் பலகளைக் கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரிய ராகத் தொண்டாற்ற இயைந்ததும், யாழ்நாலை நிறைவு செய்தற்கு வாய் லாயின் வட நாட்டி லிருந்து வந்து ஓராண்டு எலலைகண பித்த வாத சுர மென்னுங் கொடு நோயினால் பீடிககப் பட்டதனால், உடல் பெரிதுந் தளர்ச்சி யுற்றது அந் நிலையில் திருவாளர் சிதம்பரஞ் செட்டியார் அவர்களும், பிற அன்பர்களும், நோய் நீக்குதற்குத் தாங்கள் செயற்பாலது யாது என வினவினார்கள் யாழ் நூலினை அச்சேற்றுதலே என்னுடைய உள்ளத்திற்கு ஆறுத லளிக்குஞ் செயலாகு மென்று விடை பகாந்தேன் முதல நான்கு பக்கங்கள் அச்சிட்டு அனுப்பப்பட்டன இறை டருளால் நோயும் நீங்கிற்று அச்சியற்றும் வேலை செவ்வனே நடைபெற்று வந்தது. உலகப் பெரும்போரினாலே அச்சுத் தாளின் கட்டுப்பாடுகள் வருதலும், நூல் வெளியீட்டு வேலை இரண்டாண்டுக ளளவில் தடைப்பட்டு நின்றது ஆயிர மாண்டுக ளாக மறைந்து கிடந்த பொருள் வெளிப்படுவதற்கு ஆண்டு சில கழிதல் இயலபு தானே யெனனு மெண்ணம் உள்ளத்திற்கு ஆறுத லளித்தது உலகினைத் துன புறுத்திய பெரும்போர் முடிந்தது அச்சுத் தாளின் கட்டுப்பாடுகளும் ஒருவாறு நீக்கப்பட்டு, நூல் வெளி வருதற்கு வசதி யேற்பட்டது வெளியீடு காலந் தாழ்த்த மைக்காகக் கவல வேண்டுவ தில்லை இந் நூலின் சேர்க்கையாக அமைந்திருக் கின்ற அரும் பொருள்களும், இசை நூல், வரன்முறையும் பின்பு எழுதியுந் தொகுத் தும் சோக்கப்பட்டன அவை யாழ்நூலினை நிறைவு செய்யும் நீமைய

சிலப்பதிகாரத்தில், அரங்கேற்று காதையினுள்ளே, யாழாசிரியன் அமைதி கூறும் இருபத்தைநது அடிகளுக்கு இயைந்த தொரு விரிவுரையாக இந்நூல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. திருவருள் வயத்தினாலே எடுத்துக்கொண்ட அப் பொருள் நிறைவு பெற்றதோடு, மேலும் பல துறைகளில் இவ் வாராய்ச்சி சென்று, வழக் கொழிந்தது போன இசைநூ லிலக்கணத்தை வகுத்துரைத்தும், நூற்று மூன்று எனநூற் தொகையின் வாகிய பண்களின் உருவத்தைத் தந்தும், அவைதம்மை யிசைத்தற்கு வேண்டிய அலகு நிலைகளைக் குறிப்பிட்டும், வழக்கொழிந்த பலலாண்டு மறைந்து கிடந்த பழந் தமிழிசை மரபிற்குப் புத்தியி ரளித்தது. மேலும், கிரம வழக்கு வேறுபட்டு நடக்கு மிக காலத்தில், பண்டையோர் கொண்ட இருபத்திரண்டு அலகுகள் (சுருதிகள்) இவை யெனக் காட்டியதோடு, இருபத்து மூன்றாவதாக நின்ற பிரமாண சுருதி யென்னும் விதியிசையின் அளவினையும், அது அளபிற் சிறிதாயினும்,

எண்ணிக்கைக்கு ஈரலகு பெறும் என்னும் பேருண்மையினையும நன்கு விளக்கிச், சுருதி வீணை யென்னுங் கருவியினைச் செய்து முடித்து, இடைக் காலத்தில் நோந்த வழவினை இந் நூல களைநத தென்பது மிகையாகாது மேலும், ஐவகைக் கிரமங்களின் அமைதியைக் காட்டிக், கிரம வழக்கினைப், பண்டுபோல், என்றும் நிலவச் செய்தது இந் நூலே யாம்

குடுமியா மலையில், பலலவ மனன னாகிய மகேந்திர வாமன் காலத்தில் எழுதப் பட்ட கல்வெட்டின் பொருள், ஐயந திரி பற, இந்நூலினுட் காட்டப்பட்டது. அவ் விசையினை யிசைத்தற குரிய முளரி யாழ் என்னுங் கருவியின் அமைப்பும விளக்கப் பட்டது

எழுபத்திரண்டு மேள கர்த்தாககளை வகுத்துத், தென் னாடாக் கருநாடக சங்கீதத்தை முறைப்படுத்திய வேங்கடமகி கையாண்ட வீணைக் கருவி, பஞ்ச சுருதி ரிஷபத்தில் சுதத காரதாரமும், பஞ்ச சுருதி தைவத்ததில் சுதத நிஷாதமும் பேசுவது முந்நா றுணடுகளாக வழக்கறறுக கிடந்த இக் கருவியினை மீட்டும் உருப்படுத்திக் காட்டிய பெருமை இந் நூற் குரியது

ஆயிர நரமபு யாழினை கணக்கினைக் கண்டறிந்து, அவ் வியாழினை மீட்டும் அமைப்பதற்கு வேண்டிய குறிப்புக்களை இந் நூல ஐயந திரி பற எடுத்துரைத்தது.

அரங்கேற்று காதையில், மாதவி யிசைத்த யாழ்க் கருவியின் அமைப்பும், பாடிய இசையின் அமைப்பும், இந் நூலினுள் விரிவாகத் தரப்பட்டன. கோடபதி யெனவும், சகோடயா மெனவும் பெய ரெய்தி, விளக்கமுற் றிருந்த, ஈரேழ் தொடுத்த செமமுறைக் கேளவி யென்னும் யாழ்க் கருவியின் இசை தமிழகத்தில் மீட்டும் பரவ, இந் நூல் துணை புரியு மென்பது ஆசிரியரது உள்ளக் கிடக்கை

இவ வாராயச்சியினைச் செய்தற்கு யான் கைக்கொண்ட முறையினைப்பற்றி ஒரு சில வாசகங்களை கூறுவது, மேலும் ஆராய விரும்புவவர்களுக்குப் பெரும் பயன தருவ தாகும். ஆதலால், அப் பொருளபற்றிச் சில கூறி, இவ வுரையினை நிறைவு செய்வாம் 'மனத்தின் எண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்டு இனத்திற் சோத்தி யுணர்த்தல வேண்டும்' என ஆசிரியர் தெலகாப்பியனா கூறியது, இவ வாராய்ச்சிக்கு வழிகாட்டியா யமைந்த நின்றது உதாரணமாகப், பெருமபண்ணின் இலக்கணத் தைக் கூறுகின்ற பகுதிகள், சிலப்பதிகாரத்து, ஐவேறிடங்களில், தனித்தனியாகத் தரப்பட்டுள்ளன இவைதம்மை ஒருங்கு வைத்து நோக்கு மிடத்துப், பெரும பண்ணி னிலக்கணம் தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது யாழ்க் கருவியின் இலக்கணம், பத்துப்பாட்டினுள், நான்கு பாட்டுகளில், தனித்தனியே யுரைக்கப்பட்டது ஓரிடத் திற காணப்படாத சிறப்பியல்பு, மறநேரிடத்திற் கூறியவற்றால் தெளிவுபடுகின்றது.

இந் நூல் தேவாரவியல், மூவ ரருளிய தேவாரப் பதிகங்கள் முழுமைக்குப் யாப்பமைதி கூறுவதோடு, கட்டளை யமைதி, சுவை யமைதி என்னு மிவற்றையு

தந்து, வடமொழி நூல்களில் தேவாரத்துக்கு உரியன எனக் காட்டப்பட்ட தமிழ்ப் பண்களின் உருவங்களையுந் தந்து, தேவாரத்தைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு விழுப் பயன் தரும் நீர்மையதாய் அமைந்தது. அரும்பத வுரையாசிரியரும், அடியார்க்கு நலலாரும், அரங்கேற்று காதையுரையினுள்ளே, எடுத தாளுகின்ற பாலை, இனி முதல் உழை யீராகக் கீழிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும குரற் கிரமத்து எதிர் நிரலிறைககு உரியது என யாழ் நூல் நாகச-ஆம் பக்கத்தில் ஐயந் திரி 11-றக் காட்டப்பட்டது.

இந் நூல் ஒழிபியலினுள், முதற் பிரிவாகக் கூறப்படட எண்ணலளவை, இசைக் கணிதம் என்னும் பொருள்கள், இசை யாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதன யாழ் நூல் நாகச-ஆம் பக்கத்தில், எண்ண லளவையுட கூறிய பொருள்கள் இவை யெனத் தொகுத்துரைக்கப்பட்டன. இங்குப் பழந் தமிழா வழங்கிய பேரெண்கள் இவை யெனவும், 'நெய்தலுங் குவளையும ஆம்பலுஞ் சங்கமும், மையில் கமலமும் வெள்ளமும் நுதலிய' எனப், பரிபாடலினுள், கீரந்தையார் கூறிய பேரெண்களின் அளவு இவையெனவும், அண்ட கோளத்தின் அசசு நீளம் இது வெனவும், அண்டத் தின் அளவைக் காண்பதற்குப் பேரெண்கள் கருவியா யிருததல்போல, அணுவின் அளவைக் காண்பதற்குக் கருவி யாகிய கீழ்வா யெண்களின் இயல் பிது வென வும், பேரெண்களையுங் கீழ்வா யெண்களையுங் கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் செய்யும் முறைகள் இவை யெனவும், மேனாட்டார் வழங்கும் லகு வெண்கள் (logarithm) இந் நீர்மைய வெனவும், இந் நூல் ஒழிபியலினுள் செவவிதின் உரைக்கப் பட்டன.

இசை நரமபுகளின் இலக்கணத்தைக் கூறுமிடத்து, அவற்றின் அசைவெண் விகிதம், நரமபு நீள விகிதம், சத விலக்கம் எனனு ம்வறறைக் கணக்கிடும் முறைகளும், ஒன்று முதல் இருபது வரையு முள்ள எண்களின் சத விலக்கங்களைத் தருஞ் சூத்திர மும், துளைக் கருவியினை முறைப்படி யாகுகும் வழியும், இருபத்திரண்டு அலகுகளைத் தோற்றுவிக்குங் கணித முறையும், நாற்பத்திரண்டு அலகுகளின் சத விலக்கங்களும், அசைவெண் விகிதங்களும், ஆயிர நரமபு யாமுககு அடிப்படை யாகிய இருநூறு அலகுகள் தோன்றும் முறையும், பிறவும் தெளிவு படுத்தப்பட்டன. இருபத்திரண்டு சுருதிகளின் அளவினை வகுத்துக் கூறும் ஐந்து வெண்பாகங்களும், அகோபல பண்டிதா வழங்கிய பாரிசாத வீணையின் அலகுகளை எடுத்துரைக்கும் ஐந்து கட்டளைக் கலித் துறைச் செய்யுட்களும் இந்நூலுக்கு அழகு செய்கின்றன.

இவ் வண்ணம் இசை யாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப் படுவன வாகிய கணக்கு முறைகளையும், பிறவறறையும் மாணவர்கள் படித்துப் பயனடைவார்களாக.

இவ் வெளியீட்டிற்குத் துணை புரிந்த அன்பர்கள் பலர் அவர்களுள், வனப்புற இந் நூல் வெளிவருதற்கு ஆகவேண்டிய தொண்டுகளை மனஞ் சலியாது செய்து நிறைவேற்றிய திரு அ. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களுக்குத் தமிழுலகம் பெரிதும கடமைப்பட்டது கையெழுத்துப் படிக்கை யெழுதியும், ஒப்பு நோக்கியும், உதவி புரிந்த, எனது மாணவா, திரு வெள்ளை வாரணனா இந் நூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரஞ்

செய்யும் பணியினைத் தனக்கு உரியதாக்கிக் கொண்டார். இந் நூற் பதிப்புக்கு வேண்டிய பொருளினைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு அளித்தும், இவ் வாராய்ச்சி யினைக் கண்ட கருவிகள் சிலவற்றைச் செய்வித்தும், பலவாற்றானும் யாழ் நூல் மீட்டும் தமிழகத்தில் நின்று நிலவ உதவி புரிந்த நண்பர் திரு சிதம்பரஞ் செட்டியார் அவர்கள், இந் நூல் பல மாணவர்களுடைய உள்ளத்தில் நின்று நிலவ வேண்டு மென்றும், பழந் தமிழிசைக் கருவி யாகிய யாழ், தன்னுடைய இசையினைத் தமிழ் நாட்டில் மீண்டும் பரப்பி, மக்க ளுள்ளத்தை மகிழ்விக் வேண்டு மென்றும் விருமபி, அவ்வண்ணம் நிறை வுறுதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்தற்கு முனைந்து நிற்கிறார்கள் இந் நூலாராய்ச்சியினாலே புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இசைக் கருவிகளை நலம்பெற இசைத்துப், பழந் தமிழிசையின் ஒலியுருவத்தினை நாமெல்லாங் கேட்டு மகிழுமாறு செய்த சங்கீத பூஷணம் திரு க. பொ. சிவானந்தம் அவர்களுக்கு என்னுடைய மன நிறைந்த ஆசியுரையினைக் கூறுகின்றேன்

ஆயிரம் யாண்டுகளாக மறைந்து கிடந்த கலைச் செல்வத்தைத் தமிழ் மக்கள மீட்டும் பெறுதற்கு உதவி புரியும் இந்நூலினது அரங்கேற்று விழா, நிகழும் சர்வ சிதது ஆண்டு, வைகாசித் திங்கள், ௨௨-ஆம் நாள் (5-6-1947), தமிழ் விரக ராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாருடைய திருநாளிலே, அவருடைய திருமுன்னிலையிலே, திருக் கொள்ளமபூதூர்த் திருக்கோயிலில் நடைபெறுவது, தமிழகத்தாரா செய்த தவத்தின் பயனாகும்.

இவ் விழாக் கொண்டாட்டத்திற் கலந்து, நமமெல்லோரையும் மகிழ்விப்பாக்க ளென யாம் எதிர்பார்த்திருந்த செந்தமிழ்ச் செல்வர்கள் ஐவர். அப் பெரியார்கள் தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள், மகாமகோபாத்தியாய சாமிநாதையர் அவர்கள், தமிழ்ப் பெருங்கவி, முதுபெரும புலவர், வெள்ளக் கால் சுப்பிரமணிய முதலி யார் அவர்கள், மகா வித்துவான் ஈ. இராகவையங்கா ரவர்கள், பல்கலைப் புலவர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் ஆகியோ ராவா. தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள், தமிழ்ப் பொழிலில் யாழ் நூற் பொருள் வெளிவந்ததனைக் கண னுற்றுப், பெருமகிழ் வெய்தி, இந் நூலினை விரைந்து ஆக்குதல் வேண்டு மென எமக்கு அடிக்கடி ஊக்க வுரை கூறுவார்கள மகாமகோபாத்தியாய சாமிநாதைய ரவர்கள், இப் பொருள்பற்றி யான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரை நிகழ்த்தியபோது, நேரில் வந்திருந்து, என்னை ஊக்கப் படுத்தியதோடு, இந் நூல் என்று வெளிவரு மென்று ஆர்வத்தோடு எதிரோக்கி யிருந்தார்கள வெள்ளக்கால சுப்பிரமணிய முதலியார் ரவர்கள், தமிழ்ப் பொழிலிலும், செந்தமிழிலும் வெளிவந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைப் படித்து, நூல் வெளிவருவதனைப் பேரார்வத்தோடு எதிரோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள மகாவித்துவான் ஈ இராகவையங்கா ரவர்கள், அண்ணாமலை நகரில் சந்திகக் நேரிடுமபொழு தெல்லாம் இவ் வாராய்ச்சியினைப்பற்றி வினவியும், தமமுடைய ஆழந்த கல்வியின் பயனாக, யாழ்க் கருவியினைப்பற்றிய சில குறிப்புகளை சொல்லியும், என்னை யூக்கினார்கள் தமிழ் மொழியிலும், தமிழர் நாகரிகத்திலும் பேரார்வ முடைய கா சுப்பிரமணிய பிள்ளை யவர்கள், இந் நூல் வெளியீட்டினைக்

குறித்து, எனக்கும் அவருக்கும் மாணவரா யமைந்தார்கள்பால், அடிக்கடி வினவி, இந் நூல் வெளிவருதலை ஆரவத்தோடு எதிர்நோக்கி யிருந்தார்கள். மண் ணுலக வாழ் வினை விட்டு, விண்ணவர்க்கு விருந்தாக அமைந்த இப் பெரியோர்கள், தோன்றுத் துணையா விருந்து, இவ விழாவிறகு வந்திருந்து, தமிழ்ப் பணியினைச் செய்வா ரனை வரையும் மனமார வாழ்த்துவார்கள் எனனும உறுதி எமக்கு உண்டு

திருக்கொள்ளம்பூதூர்,
ஆளுடையபிள்ளையார் திருநாள்,
சர்வசித்தா, வைகாசி, ௨௨,
5—6—1947

சுவாமி விபுலாநந்தா



யாழ் நூல்

நிறைவுபெற்றது பொருளாகத்
திருக்கொள்ளம்பூதூர் அழகியநாச்சியார் சேவடி பரவிய
முன்னிலைப் பாவல

திருமலி தமிழின செழுங்கலைத் தொகுதிகள்
பலவே யாயினும், பண்டை யாசிரியா
இயலிசை நாடக மெனுமுத துறையையும
தமிழென வைத்துச் சாலபுற வளாததனர்
அவருள,
ஒல்காப் பெருந்தவத் தொலகாப் பியரும்,
சீரிய லிசையின் றிறத்தினை யுணர்ந்து
நுண்ணிதி னாய்ந்த நுணமா னுழைபுல
இசைநுணுக் கங்கண்ட இன்னிசைச் சிகண்டியும்,
பரந்த கேள்விப் பலகலை யாசான
நல்லந துவனென நவின்றசீ ரிசையோன்,
பண்டுதமிழ வளர்த்த பாண்டியா தோன்றல
இளமபெரு வழிதி யெனனு மிசையோன்,
பாலை நிலத்து மேவிய வெயினர்
தொலகுடிப் பிறந்த தாயோன் பல்புகழ்
கண்ணிய வாசான் கூடுவனின வெயினன்,
பெருமை சால்கூரும் பிள்ளைப் பூதன்,
எண்ணின் நூலும் இறையருள் கண்ணிய
உணமை நூலும் உணர்ந்தபே ராசான்
கீரந்தை யெனனக் கிளந்த பேரினன்,
குன்றம் பூதன், கேசவன், நப்பணன்,
நல்லச் சுதன், நல லழிசி, நல லெழுநி,
வையைப் பூமபுனல வளத்தினைப் பாடிய
மையோ டக்கோன், நலவழு திய்யென,
இன்னியல்மாண் டோச்சி யிசைபரி பாடல
சொன்னமெயப் புலவரும், இசைவகுத தோருள
கால ஆழியிற கரந்தும்பறை யாது
நாமகாண நின்ற நலலிசை வாணர்
கண்ணகன், கண்ண னாகன், நந நாகன்,
பித்தா மத்தன், நாகன்நன் னாகன்,
பெட்ட னாகனெடு, மருததுவ னலலோன்,
அச்சுத னெனுமபேர் அடையநின் றோரும்,

யாழ் நூல்

மூன்றஞ் சங்கத்துத் தோன்றி மறைநத
சிற்றிசை பேரிசை வரியொடு கூத்தெனும்
நூலவகுத தோரும், நுண்மா னுழைபுலம்
எய்திய புலவருள் இசைவல லோரும்,
இசைசால் சேரர் பெருங்குலத துதிததே
அரசவீற றிருக்குந திருப்பொறி யுண்டென்
றுரைசெய் தவனை யுருத்து நோக்கிச்
சிந்தையுஞ் செலலாச சேணெடுந தூரத
தந்தமி லின்பத தரசாள வேந்தன்
இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடர் நிலையாஞ்
சிலம்பின் பாடலைச செயது பழந்தமிழ்
இசையி னிலக்கணம் என்றும் விளங்கக
கூத்தி னியலும் யாத்த பாடலுள
ஐவகை நிலத்தி னடைவே தோன்றும்
வரிப்பாட் டியலபும எணவகைத தாகிய
வரிககூத் தியல்பும் பிறவுந் தெரிததுச்
சங்க மிருநது தமிழா ராய்நத
நல்லிசைப் புலவர்போல் நானில மதிக்கும
தமிழினை வளர்த்த உரைசால் அடிகளும்,
முறுவல சயந்தம குணநூல் செயிற்றியம்
இந்திர காளியம் பஞ்ச மரபு
பாபுகழ் பரத சேனா பதியம்
எனநூ லளித்த இசையா சிரியரும்,
நாடகத தமிழ்நூல நலம்பெற வெழுதிய
மதிவாண னாரெனும் வழுதியும், பழுதில்
காரைக் காலினுங் கயிலையம் பதியினும்
ஆலங் காட்டினும் சிவனடி தொழுத
அலகில் விழுப்புதழ் அமமையும், தம்மை
அடைந்தவர்ப் புரக்கும் அருடபெரு முதலவனைப
பண்ணமை வார இசையாற ரெழுத
காழியர் கோவும், நாவினுக் கரசும்,
நாவ லூரினில் இறைதடுத தாண்ட
தொண்டர்சீர் பரவும் நம்பியா ரூரரும்,
ஈரேழ் தொடுதத செம்முறைக கேளவியாம
சகோட யாழிசை தமிழிசை விரவ
மதங்க குளா மணியொடும் போநது
தமிழமறை தநத ஞானபோ நகர்தாள
பரவிய நீல கண்டயாழ்ப் பாணரும்,
வாதலு ரடிகளும், கோதில்ஆ னாயரும்,

முன்னிலைப் பரவல்

இன்னிசைத் தமிழால் யாவரும் அறிய
நாரணன் சோப்புகழ் நானிலத் தோர்பெறப்
பரவிய காரி மாறப் பிரானும்,
அண்டர் கோவை அரங்கத் தழுதினைக்
கண்ட கண்கள் காணுமற் றெனறினை
யென்று பாடி யாழினை மீட்டிய
தெய்வப் பாணரும், திருவிசைப் பாவினை
வையத் தோர்பெற வானின் வழங்கிய
மாளிகைத் தேவரும், வணடிகழச் சேந்தனும்,
கருவூர் வேந்தரும், கண்டரா தித்தரும்,
காடவா கோனெனும் நம்பியும், வேணுட்
டடிகளும், திருவாலி யமுதரும், படிபுகழ்
புருடோத தமரும், சேதி ராயரும்,
பாரபொய் யெனறு பரனடி நாடிய
சீர்மிகு படடினத் தடிகளும், பாரில
திருப்புகழ் பாடி விழுத்தகு சீர்பெறு
செம்மலை யெனும்போ திருத்தகப் புனைநத
அருண கிரியெனும் அண்ணலும், தெருளுறும்
தமிழிசைப் புலவா தாளினைப் போற்றக்
குவலயம் போற்றுங் கொள்ளம்பூ தூரில்
அரசவீற றிருக்கும் திருவுடைச் செலவி
நினனடி பரவுதும ஏததுதும வாழத்துதும
இன்னும் இன்னும்யாம விருமபுவ திதுவே.



சேர்க்கை

சோககை I—தேவார இசைத் திரட்டு

* திருமுறை எண் † பதிக எண் ‡ பாட்டு எண்.

13 செவ்வழி

* II, 115,	† ச.	‡ பூவுந்நீரும் நாவினாலே யாவுங்கேளா ஓவுநாளும்	பலி நவின் ரவன் முணர்	யஞ்சுமந றேத்தலோ பெருமையல் வொழிந்தநா	துபுக வார்செவித் லாலடி ளென்றுளங்	லூரையே துளைகளால் யார்கள்தாம் கொள்ளவே.
---------------	---------	--	-------------------------------	--	---	--

17. தககராகம்

I, 23,	க	மடையில குடையும் சடையும் உடையுங்	வாளை பொயகைக பிறையுஞ் கொண்ட	பாய கோலக சாம்பற் வுருவ	மாத காவு பூச்சங் மென்கொ	ரார் ளான் கீழ லோ.
--------	---	--	-------------------------------------	---------------------------------	----------------------------------	----------------------------

30,	க.	விதியாயவினை கொதியாவரு பதியாவது பொதியாரபொழில	வாய்வினை கூற்றையு பங்கய குழ்புக	வின்பய தைத்தவா நினறல லிந்நகர்	னாகிக சேரும் ரத்தேன் தானே.
-----	----	--	--	--	-------------------------------------

34,	உ.	திரையார் வரையார் கரையார் நிரையார்	புனலசு மகளோ புனலசூழ மலர்தா	டியசெலவன் டுமகிழந்தான் தருகாழி வுயினின்றே
-----	----	--	-------------------------------------	--

38,	ச.	அஞ்சொண் மஞ்சன் நெஞ்சொண் துஞ்சும	புலனும் மயிலா றிநினைந் பிணியா	அவைசெற்ற டுதுறையை தெழுவாராமேல் யினதானே.
-----	----	--	--	--

39,	க.	அநதமு மந்தமு சந்தமி வெநதவெண்	மாதியு ழவமி லங்குந ணீறுமெய்	மாகிய யமப குதலை பூசும	வண்ண மலைமகள கங்கை வேட்கள	லாரசு காணநின் தண்மதி நன்னக ராரே.	லங்கைய மர்ந்திலங்க ருடிச் யம்மய லேததும்ப
-----	----	---------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------	-----------------------------------	--	--

யாழ் நூல்

I, 41, க.	சீரணி	திகழ்தரு திரிபுர	மார்பில்வெண் மெரிசெய்த	னூலர் செல்வா
	வாரணி	வனமுலை மான்மறி	மங்கையோர் யேந்திய	பங்கா மைந்தா
	காரணி	மணிதிகழ் கண்ணுதல	மிடறுடை விண்ணவ	யண்ணல ரேததும
	பாரணி	திகழ்தரு பாமபுர	நான்மறை நன்னக	யாளர் ராரே

42, எ.	விழையா	ருள்ளம் வினைகெட	நன்கெழு வேதமா	நாவில் றங்கம
	பிழையா	வண்ணம் பெரியோ	பண்ணிய ரேததும	வாறறூற் பெருமான்
	தழையார்	மாவின் தண்ணரி	தாழகலி சில்புடை	யுந்தித சூழ்ந்து
	குழையாரா	சோலை கூடுபெ	மென்னடை ருந்துறை	யன்னங் யாரே

43, ச.	ஒருங்களி	நீயிறை	வாவென்	றும்பர்க	ளோலமி	டக்கண்
	டிருங்கள	மாரவி	டத்தை	யின்னமு	துண்ணிய	ஈசர்
	மருங்களி	யார்பிடி	வாயில	வாழ்வெதி	ரின்முளை	வாரிக்
	கருங்களி	யாணகொ	டுக்குங்	கறகுடி	மாமலை	யாரே

45, க.	துஞ்ச	வருவாருந்	தொழுவிப்பாரும	வழுவிப்போய
	நெஞ்சம	புகுந்தென்னை	நினைவிப்பாரும	முனைநடபாய்
	வஞ்சப்	படுத்தொருத்தி	வாணுள்கொள்ளும்	வகைகேட
	டஞ்சும	பழையனூ	ராலங்காட்டெம்	மடிகளே.

46, எ	பாதம	பலரேத்தப	பரமன்	பரமேட்டி
	பூதம	புடைசூழப்	புலித்தோ	லுடையாகக
	கீத	முமைபாடக்	கெடில	வடபககம்
	வேத	முதலவனின்	ருடுமவீரட்	டானத்தே

VII, 13, ந.	கந்தங்கமழ	காரகில்	சந்தனை	முந்திச
	செந்தண்புனல	வந்திழி	பெண்ணை	வடபால்
	மந்திபல	மாநட	மாடுந்	துறையூர்
	எந்தாயுனை	வேண்டிக்கொள	வேனதவ	நெறியே

யி.	மாவாயப்பிளந்	தானுமம	லர்மிசை	யானும்
	ஆவாவவா	தேடித்தி	ரிந்தல	மந்தார்
	பூவார்ந்தன	பொயகைகள	சூழுந்	துறையூர்த்
	தேவாவுனை	வேண்டிக்கொள்	வேன்தவ	நெறியே.

VII, 14, உ.	அனனையே	யென்னே	னததனே	யென்னே
		னடிகளே	யமையுமென்	றிருந்தேன
	என்னையு	மொருவ	னுளனென்று	கருதி
		யிறையிறை	திருவருள	காட்டாய்
	அன்னமாம	பொய்கை	சூழ்தரு	பாசசி
		லாசசிரா	மத்துறை	யடிகள்
	பின்னையே	யடியார்க	கருளசெயவ	தாகி
		விவரலா	திலலையோ	பிரானா

15, ச.	கலலே	னல்லே	னின்புக	ழடிமை
		கலலா	தேடல	கறறேன்
	நிலலே	னலலே	னினவழி	நின்றார்
		தமமுடை	நீதியை	நினைய
	வலலே	னலலேன	பொன்னடி	பரவ
		மாட்டேன்	மறுமையை	நினைய
	நலலே	னலலே	னனுமக்	கலலா
		னாட்டியத	தான்குடி	நம்பீ

அ.	கலியேன்	மானுட	வாழ்க்கையென்	ருகக
		கருதிடிற்	கண்கணீர்	பில்கும்
	பலிதேர்ந்	துண்பதோர்	பண்புகண்	டிகழேன்
		பசுவே	யேறிலும்	பழியேன்
	வலியே	யாகிலும்	வணங்குத	லொழியேன்
		மாட்டேன்	மறுமையை	நினைவேன்
	நலியே	னெருவரை	நானுமை	யலலா
		னாட்டியத்	தான்குடி	நம்பீ

16, அ	மாலயனுங்	காண்பரிய	மாலெரியாய்	நிமிர்ந்தோன்
	வன்னிமதி	சென்னிமிசை	வைத்தவன்மொயத்	தெழுந்த
	வேலைவிட	முண்டமணி	கண்டன்விடை	யூரும்
	விமலனுமை	யவளோடு	மேவியலூர்	வினவில்
	சோலைமலி	குயிலக வக	கோலமயி	லாலச்
	சுருமபொடுவண்	டிசைமுரலப்	பசங்கிளிசொற்	றுதிக்கக்
	காலையிலு	மாலையிலுங்	கடவுளடி	பணிந்து
	கசிந்தமனத்	தவாபயிலுங்	கலயநலலூர்	கானே

க	பொரும்பலம	துடையசுரன்	தாருகனைப	பொருது
	பொன்றுவித்த	பொருளினமுன்	படைத்துகநத	புனிதன்
	கருமபுவின்	மலாவாளிக	காமனுடல	வேவக்
	கனல்விழித்த	கண்ணுதலோன்	கருதுமூர்	வினவில்

இரும்புனல்வெண் மிருகரையும்	டிரைபெருகி பொருதலைக்கு	யேலமில் மரிசிலின்றென்	வங்க கரைமேல்
கரும்புனைவெண் கவின் காட்டுங்	முத்தரும்பிப கடிபொழில்சூழ்	பொன்மலர்நது கலயநலஓர்	பவளக் காணே.

21 நேத்திரம் (புறநாமை)

III, 120, க.	மங்கையாக	கரசி வரிவளைக்	வளவர்கோன் கைமமட	பாவை மானி
	பங்கயச்	செலவி பணிசெயது	பாணடிமா நடொறும்	தேவி பரவப்
	பொங்கழ	லுருவன் வேதமும்	பூதநா பொருளகளு	யகனால் மருளி
	அங்கயற்	கண்ணி ஆலவா	தன்னொடு யாவது	மமாநத மிதுவே.

உ	வெற்றவே	யடியா விருப்பினன்	ரடிமிசை வெள்ளைநீ	வீழும றணியுங்
	கொற்றவன்	றனக்கு குலச்சிறை	மந்திரி குலாவிநின்	யாய றேததும்
	ஓறறைவெள்	விடைய னுலகினி	னுமபரா லியற்கையை	தலைவ யொழிந்திட்
	டற்றவர்க்	கற்ற ஆலவா	சிவனுறை யாவது	கின்ற மிதுவே

VII, 83, க	அநதியு	நண்பகலும்	அஞ்சுப	தஞ்சொல்லி
	முநதியெ	மும்பழைய	வல்வினை	மூடாமுன்
	சிறதை	பராமரியாத்	தென்றிரு	வாரூர்புக
	கெந்தை	பிரானுரை	யென்றுகொ	லெயதுவதே.

கூ.	குழொளி	நீர்நிலந்தீத்	தாழ்வளி	யாகாசம
	வானுயர்	வெங்குதிரோன்	வண்டமிழ	வல்லவாகள்
	ஏழிசை	யேழநரம்பி	னோசையை	யாரூர்புக
	கேழல	காளியைநா	னென்றுகொ	லெய்துவதே.

84, உ	கூதலி	டுஞ்சடையுங்	கோளர	வும்விரவுங்
		கொக்கிற	குங்குளிர்மா	மத்தமு மொத்துனதாள்
	ஓதலு	ணர்ந்தடியார்	உன்பெரு	மைக்குநினைந்
		துள்ளுரு	காவிரசும்	ஓசையைப் பாடலுந்
	ஆதலு	ணர்ந்தவரோ	டனபுபெ	ருததடியேன்
		அங்கையின	மாமலர்கொண்	டென்கண தலலல்கெடக்
	காதலு	றததொழுவ	தென்றுகொ	லோவடியேன்
		கார்வயல	சூழ்காணப்	பேருறை காணையே.

சேர்க்கை

VII, 85, க. வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
அடிகளிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே.

25. பஞ்சமம

III, 60, க. கறையணி மாமிடற்றூன் -கரி - காடரங் காவுடையான்
பிறையணி கொன்றையினு -னொரு- பாகமும் பெண்ணமாந்தான்
மறையவன் றன்றலையிற் -பலி - கொளபவன் வககரையில
உறைபவ னெங்களபிரா -னொலி- யார்கழ லுளகுதுமே

62, ச. சூழதரு வல்வினையும் - முடல் - தோன்றிய பல்பிணியும்
பாழ்பட வேண்டுதிரேல - மிக - ஏததுமின் பாய்புனலும்
போழிள வெண்மதியும் - மனல் - பொங்கர வுமபுனைநத
தாழ்சடை யான்பனந்தாள் - திருத் - தாடகை யீச்சரமே

63, க பைங்கோட்டு மலர்ப்புன்னைப் பறவைகள் பயப்பூரச
சங்காட்டந் தவிராதென்னைத் தவிரானாய் தநதானே
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய
வெங்காட்டு ளனலேநதி வினையாடும் பெருமானே.

சு குறைககொண்டா ரிடாதீர்த்தல கடனன்றே குளிர்பொய்கைத்
துறைககெண்டை கவர்குருகே துணைபிரியா மடநாராய்
கறைக்கண்டன் பிறைசசென்னிக் கணபதிச சரமேய
சிறுத்தொண்டன் பெருமானே ரருளொருநாட் பெறலாமே.

VII, 97, க. ஏன மருப்பினொடு - மெழி - லாமையும் பூண்டுகந்து
வான மதிலரண - மலை - யேசிலை யாய்வளைத்தான்
ஊனமில் காழிதனனுள - ஞாயர் - ஞானசம் பந்தர்க்கன்று
ஞான மருள்புரிந்தா - னண்ணு - மூரணி பள்ளியதே

100, உ. ஆனை யுரித்தபகை - யடி - யேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிரவெருடடி - யொளளி - யானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர் - வலஞ் - செய்தெனை யேறவைகக
ஆனை யருள்புரிந்தான் - நொடித - தான்மலை யுத்தமனே.

37. நட்டபாடை

I, 1, க. தோடு டையசெவி யன்விடை யேறியோர துவெண் மதிசூடி
காடு டையசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடு டையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேதத வருள்செய்த
பீடு டையபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

சேர்க்கை

VII, 85, க. வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
அடிகளிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே.

25 பஞ்சமம்

III, 60, க. கறையணி மாமிடறருன -கரி - காடரங் காவுடையான்
பிறையணி கொன்றையினு -னொரு- பாகமும் பெண்ணமாந்தான்
மறையவன் றன்றலையிற -பலி - கொள்பவன வககரையில
உறைபவ னெங்களபிரா -னொலி- யார்கழ லுள்குதுமே

62, ச. சூழதரு வல்வினையும - முடல - தோன்றிய பல்பிணியும
பாழபட வேண்டுதிரேல - மிக - ஏததுமின பாய்புனலும்
போழிள வெணமதியும - மனல - பொங்கர வும்புனைந்த
தாழ்சடை யான்பனநதாள - திருத - தாடகை யீச்சரமே

63, க பைங்கோட்டு மலாப்புன்னைப் பறவைகள பயப்பூரச்
சங்காட்டந தவிராதென்னைத் தவிராநோய் தநதானே
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய
வெங்காட்டு ளனலேந்தி வினையாடும் பெருமானே

சு குறைக்கொண்டா ரிடாதீர்த்தல கடனன்றே குளிர்பொயகைத்
துறைக்கெண்டை கவாகுருகே துணைபிரியா மடநாராய்
கறைக்கண்டன் பிறைச்சென்னிக கணபதீச சரமேய
சிறுத்தொண்டன் பெருமான்சி ரருளொருநாட் பெறலாமே.

VII, 97, க ஏன மருப்பினொடு - மெழி - லாமையும் பூண்டுகந்து
வான மதிலரண - மலை - யேசிலை யாய்வளைத்தான்
ஊனமில் காழிதனனுள் - ஞாயா - ஞானசம் பந்தாக்கன்று
ஞான மருள்புரிந்தா - னண்ணு - மூர்நனி பள்ளியதே

100, உ. ஆனை யுரித்தபகை - யடி - யேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிரவெருட்டி - யொளளி - யானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரா - வலஞ - செய்தெனை யேறவைக்க
ஆனை யருள்புரிந்தான் - நொடித் - தான்மலை யுத்தமனே.

37. தட்டபாடை

I, 1, க. தோடு டையசெவி யன்விடை யேறியோர் துவெண் மதிசூடி
காடு டையசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவாகள்வன்
ஏடு டையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த
பீடு டையபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

யாழ் நூல்

I, 1, கூ. தாணுதல் செய்-திறை காணிய மாலொடு
 தண்டா மரையானும
 நீணுதல செய்-தொழி யநநிமிர்ந் தானென
 துள்ளங் கவாகளவன்
 வாணுதல செய-மக ளீர்முத லாகிய
 வையத தவரேத்தப்
 பேணுதல செய்-பிர மாபுர மேவிய
 பெமமா னிவனன்றே.

4, க. மைம்மரு பூங்குழற் கறறை துற்ற
 வாணுதல் மான்விழி மங்கை யோடும்
 பொயமமொழி யாமறை யோரக ளேததப்
 புகலிநி லாவிய புண்ணி யனே
 எமமிறை யேயிமை யாத முக்கண்
 ஈசன நேசஇ தென்கொல் சொல்லாய்
 மெயமமொழி நான்மறை யோர்மி ழலை
 விண்ணிழி கோயில் விரும்பி யதே.

5, ந. தோலுடையான் வண்ணப் போர்வை யினான்
 சுண்ணவெண் ணீறுது தைந்தி லங்கு
 நூலுடையான் - இமை - யோர்பெ ருமான்
 நுண்ணறி வாலவழி பாடு செய்யுங்
 காலுடையான் - கரி - தாய கண்டன்
 காதலிக் கப்படுங் காட்டுப் பள்ளி
 மேலுடையான் - இமை - யாத முக்கண்
 மின்னீடை யாலொடும் வேண்டி னானே.

11, உ. ஈராய்முத லொன்றாயிரு பெண்ணுண்குண மூன்றாய்
 மாருமறை நான்காயவரு பூதம்மவை ஐந்தாய்
 ஆரூர்சுவை யேழோசையொ டெட்டுத்திசை தானாய்
 வேறுபுட னானிடம் வீழிமமிழ லையே.

13, ரு. எண்ணூர் தருபயனா யயனவனாய மிகுகலையாயப்
 பண்ணூர் தருமறையா யுயாபொருளா யிறையவனாய்க்
 கண்ணூர் தருமுருவா சியகடவுள ளிடமெனலாம்
 விண்ணோ ரொடுமண்ணோ தொழுவிரிநீர் வியலுரே.

21, ரு. சினமலி யறுபகை மிகுபொறி
 சிதைதரு வகைவளி நிறுவிய
 மனனுணர் வொடுமலா மிசையெழு
 தருபொருள் நியதமு முணர்பவர்

சேர்க்கை

தனதெழி	லுருவது	கொடுவடை	
	தகுபர	னுறைவது	நகர்மதிள்
கனமரு	வியசிவ	புரநினை	
	பவாகலை	மகள்தர	நிகழ்வரே.

I, 22, எ. இருநிலனது புனலிடைமடி தரவெரிபுக வெரியதுமிகு
பெருவளியினி லவிதரவளி கெடவியனிடெ முழுவதுகெட
இருவர்களுடல பொறையொடுதிரி யெழிலுருவுடை யவனினமலர்
மருவியஅறு பதமிசைமுரல மறைவனமமா தருபரமனே.

VII, 78, ச. உழக்கேயுண்டு படைத்தீட்டிவைத திழப்பார்களுஞ் சிலாகள
வழக்கேயெனிற பிழைக்கேமெனபர் மதிமாந்திய மாந்தர்
சழக்கேபறி நிறைப்பாரொடு தவமாவது செயன்மின்
கிழக்கேசல மிடுவாரொடொழு கேதாரமெ னீரே.

79, எ அப்போதுவந துண்டர்களுக் கழையாதுமுன் னிருநதேன்
எப்போதும்வந் துண்டாலெமை யெமாகளசுழி யாரோ
இப்போதுமக் கிதுவேதொழி லென்றோடியக கிளியைச்
செப்பேநதிள முலையாளெறி சீபர்ப்பத மலையே.

81, க. கொன்று செயத கொடுமை யாறபல சொல்லவே
நின்ற பாவம் வினைகள் தாம்பல நீங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் தேவர்பி ரானிடம்
கன்றி னோடு பிடிசூழ தண்கமுக் குன்றமே.

38 அநதாளிககுறிஞ்சி

III, 125, உ. தருமண லோதஞ்சோ தண்கடல நிததிலம்
பருமண லாக்கொண்டு பாவைநல லார்கள்
வருமணங் கூட்டி மணஞ்செயு நல்லுர்ப்
பெருமணத் தான்பெண்ணோ பாகங்கொண டானே

41 காந்தாரம்

II, 54, க. உருவார்ந்த மெலவியலோ பாகமுடையீ ரடைவோராகுக்
கருவார்ந்த வானுலகங் காட்டிக்கொடுத்தல் கருததானீர்
பொருவாரந்த தெண்கடலொண் சங்கநதினைக்கும பூமபுகலித
திருவார்ந்த கோயிலே கோயிலாகத் திகழ்ந்திரே

64, க. தேவா சிறியோம பிழையைப் பொறுப்பாய் பெரியோனே
ஆவா வென்றங் கடியார் தங்கட கருள்செயவாய்
ஓவா வுவரி கொள்ள வுயர்ந்தா யென்றேத்தி
மூவா முனிவா வணங்குங் கோயில் முதுகுன்றே

II, 67, அ. உறவியு மின்புறு சீரு மோங்குதல் வீடெளி தாகித்
துறவியுங் கூட்டமுங் காட்டித் துன்பமு மின்பமுந் தோற்றி
மறவியென் சிந்தனை மாற்றி வாழ்வல் லார்தமக் கென்றும்
பிறவிய றுக்கும்பி ரானார் பெரும்புலி யூபிரி யாரே.

71, க திருந்த மதிசூடித தெண்ணீர் சடைக்கரந்து
தேவி பாகம்
பொருந்திப் பொருந்தாத வேடத்தாற் காடுறைதல்
புரிந்த செலவர்
இருந்த இடம்வினவில் ஏலங் கமழ்சோலை
யினவண் டியாழ்செய
குருந்த மணநாறுங் குன்றிடஞ்சூழ் தண்சாரற்
குறும்ப லாவே

75, உ வலிய காலனுயிர் வீட்டினான் - மட - வாளொடும்
பலிவி ரும்பியதொர் கையினான் - பர - மேட்டியான்
கலியை வென்றமறை யாளர்தங் - கலிக் - காழியுள்
நலிய வந்தவினை தீர்த்துகந் - தளந் - நம்பனே.

78, கூ. தேவ ரும்மம ரர்களுந் திசைகள் மேலுள தெய்வமும்
யாவ ரும்மறி யாததோ ரமைதி யாற்றழ லுருவினா
மூவ ரும்மீவ ரென்னவும் முதல்வ ருமமீவ ரென்னவும்
மேவ ரும்பொரு ளாயினார் மேய துவிள நகரதே.

79, டு பிறவியால் வருவன கேடுள வாதலாற்
பெரிய இன்பத்
துறவியார்க் கல்லது துன்பநீங் காதெனத்
துங்கி னாயே
மறவலநீ மாககமே நண்ணினாய் தீர்த்தநீர்
மல்கு சென்னி
அறவனா ஞர்தொழு துய்யலா மையல்கொண
டஞ்சல நெஞ்சே.

80, க வரிய மறையார் பிறையா மலையோர் சிலையா வணக்கி
எரிய மதில்க ளெய்தா ரெறியு முசல முடையார்
கரிய மிடறு முடையா கடலூர் மயான மமர்ந்தார்
பெரிய விடைமேல் வருவா ரவரெம பெருமா னடிகளே.

81, க. பூதத்தின் படையினீர் பூங்கொன்றைத் தாரினீர்
ஓதத்தி னெலியோடு மும்பர்வா னவர்புகுந்து
வேதத்தி னிசைபாடி விரைமலர்கள் சொரிந்தேத்தும்
பாதத்தீர் வேணுபுரம் பதியாகக் கொண்டே

II, 82, ௫.	பாடு	வாரிசை	பல்பொருட்	பயனுகந்	தன்பால்
	கூடு	வார்துணைக	கொண்டதம	பற்றறப்	பற்றித்
	தேடு	வார்பொரு	ளானவன்	செறிபொழில்	தேஜூர்
	ஆடு	வானடி	யடைந்தன	மல்லலொன்	றிலமே

IV, 3, க	மாதர்ப்பி	றைக்கணணி	யானை		
		மலையான்	மகளொடும்	பாடிப்	
	போதொடு	நீசுமந்	தேத்திப்		
		புகுவா	ரவர்பின்	புகுவேன்	
	பாதுஞ்	சுவடுப	டாமல்		
		ஐயா	றடைகின்ற	போது	
	காதன்	மடப்பிடி	யோடுங்		
		களிறு	வருவன	கண்டேன	
	கண்டே	னவர்திருப்	பாதங்		
		கண்டறி	யாதன	கண்டேன்	

6, க	வனபவள	வாயதிறந்து	வானவர்குந்	தானவனே	
			என்கின்	ருளால்	
	சினபவளத	திண்தோளமேற்	சேர்ந்திலங்கு	வெண்ணீற்றன்	
			என்கின	ருளால்	
	அனபவள	மேகலையோ	டப்பாலைக	கப்பாலான்	
			என்கின்	ருளால்	
	கனபவளஞ்	சிறதுங்	கழிப்பாலைச	சேர்வானைக்	
			கண்டாள்	கொல்லோ.	

7, ந.	கைப்போது	மலாதுவிக	காதலித்து	வாணோர்கள்	
	முப்போது	முடிசாய்ததுத்	தொழநின்ற	முதல்வனை	
	அப்போது	மலாதுவி	ஐம்புலனும்	அகத்தடக்கி	
	எப்போதும	இவியானை	என்மனத்தே	வைத்தேனே	

VII, 71, க.	யாழைப்பழித	தன்னமொழி	மங்கையொரு	பங்கன்	
	பேழைச்சடை	முடிமேற்பிறை	வைததானிடம	பேணில்	
	தாழைப்பொழி	லூடேசென்று	பூழைததலை	நுழைந்து	
	வாழைக்கனி	கூழைக்குரங்	குண்ணும்மறைக	காடே	

72, க	எனக்கிரித்	தினைததனைப்	புகலிட	மறிந்தேன்	
	பனைக்கனி	பழமபடும	பரவையின்	கரைமேல	
	எனக்கிரி	யவன்றமாக	கினியவ	னெழுமையும	
	மனக்கிரி	யவன்றன	திடம்வலம	புரமே.	

VII, 73, க கரையுங் கடலு மலையுங் காலையு மாலையு மெல்லாம்
 உரையில் விரவி வருவா னொருவ னுருத்திர லோகன்
 வரையின மடமகள் கேளவன் வானவர் தானவர்க் கெல்லாம்
 அரைய னிருப்பது மாரு-ரவ- ரெம்மையு மாளவரோ கேளீர்

74, க. மினனுமா மேகங்கள் பொழிந்திழிந் தருவி
 வெடிபடக கரையொடுந் திரைகொணர்ந் தெறறும்
 அன்னமாங் காவிரி யகன்கரை யுறைவா
 ரடியிணை தொழுதெழு மன்பரா மடியாரா
 சொன்னவா றறிவாரா துருத்தியாரா வேள்விக்
 குடியுளா ரடிகளைச் செடியனேன் நாயேன்
 என்னை நான் மறக்குமா றெமபெரு மானை
 யென்னுடம படுமபிணி யிடாகெடுத் தானை.

46 பழம பஞ்சரம்

IV, 14, ந காலமு நாள்க னூழி படையான்முன் ஏக
 வருவாகி மூவா உருவில
 சாலவு மாகி மிகக சமயங்கள் ஆறி
 னுருவாகி நின்ற தழலோன்
 ஞாலமும் மேலை விண்ணை டுலகேழும் உண்டு
 குறளாயஓ ராலின இலைமேல்
 பாலனு மாய வற்கோ பரமாய மூர்த்தி
 யவனா நமக்கோர் சரணே

15, க. பற்றற ஞாசோ பழம்பதியைப் பாகூர லிலாய பவளத்தைச்
 சிற்றம பலததெந் திகழகனியைத் தீண்டற கரிய திருவுருவை
 வெற்றி யூரில் விரிசுடரை விமலா கோனைத் திரைசூழந்த
 ஒற்றி யூரெம் உததமனை உளளத் துள்ளே வைத்தேனே.

VII, 47, க காட்டுக கடலை கடம்பூர் மலையே
 கானப் பேரூராய
 கோட்டோக கொழுந்தே யமுநதூ ரரசே
 கொழுநற் கொல்லேறே
 பாட்டுர் பலரும் பரவப படுவாய்
 பனங்காட் டூரானே
 மாட்டு ரறவா மறவா துன்னைப்
 பாடப் பணியாயே

48, க மற்றுப் பறறெனக் கின்றி நின்றிருப் பாத
 மேமனம பாவித்தேன
 பெற்ற லும்பிறந தேனி னிப்பிற வாத
 தன்மைவந தெய்தினேன்.

சேர்க்கை

கற்ற	வாதொழு	தேத்துஞ்	சீரககறை	யூரிற்
			பாண்டிக்	கொடுமுடி
நற்ற	வாவுனை	நான	மறக்கினுஞ்	சொல்லுநா
			நமச்சி	வாயவே.

VII, 49, க. கொடுகு வெஞ்சிலை வடுக வேடுவா
 விரவ லாமைசொல்லித
 திடுகு மொட்டெனக் குத்திக கூறைகாண
 டாற லைக்குமிடம்
 முடுகு நாரிய வடுகா வாழ்முருகன
 பூணடி மாநகாவாய
 இடுகு நுண்ணிடை மங்கை தனனெடும
 எத்துக கிங்கிருந்தீர் எம்பிரானீரே
 (எத்துக் கிங்கிருந்தீர்.)

50, க சித்த நீநினை யெனனெடு குளறும் வைகலும
 மத்த யானையி னீருரி போர்த்த மனாளுநார்
 பத்தர் தாமபலர் பாடிநின் ருடும் பழம்பதி
 பொத்தி லாநதைகள பாட்ட ருப்புன வாயிலே

51, ட ஏழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைப
 தோழனுமாய யான்செய்யுந் துரிசுகளுக குடனாகி
 மாழையொண்கண பரவையையதந் தாண்டாண மதியிலலா
 ஏழையேன பிரிந்திருக்கே னென்னொரு ரிறைவனையே

52 ச மறிநே ரொண்கண் மடநலலார மதிமயங்கி
 வலையிற் படடு
 அறிவே யழிந்தே னையாநான் உடையானே
 மையார கண்டம்
 பறியா வினைக ளவைதீராகும னூர்மேய
 பரமா பழைய
 அறிவே யாலங் காடாவுன் னாவேனே
 னடியார்க் கடியே

47. மேகராகக் குறிஞ்சி

I, 132, உ. பொறியரவ மதுசுற்றிப் பொருபபேமத் தாகப்புத்
 தேளிர் கூடி
 மறிகடலைக கடைநதிட்ட விடமுண்ட கண்டத்தோன
 மன்னுங் கோயில்
 செறியிதழ்த்தா மரைத்தவிசில திகழநதோங்கு மலைக்குடைக்கீழ்ச்
 செய்யார் செந்நெல்
 வெறிகதிர்ச்சா மரையிரட்ட இளவன்னம் வீற்றிருக்கும்
 மிழலை யாமே.

I, 132, ந	எழுந்துலகை	நலிந்துழலு	மவுணாகளதம் மெழிற்க	புரமுன்று ணடி
	உழுந்துருளு	மளவையினொள்	ளெரிகொளவெஞ் னுறையுங்	சிலைவளைத்தோ கோயில்
	கொழுந்தரளம்	நகைகாட்டக்	கோகநதம் குதிதது	முகங்காட்டக் நீர்மேல்
	விழுந்தகயல்	விழிகாட்ட	விற்பவளம் மிழலை	வாய்காட்டும் யாமே

ச.	உரைசேரும	மெண்பதது	நான்குநா யோனி	ருயிரமாம் பேதம்
	நிரைசேரப	படைததவற்றி	னுயிர்க்குயிரா நின்றான்	யங்கங்கே கோயில்
	வரைசேரும்	முகிலமுழவ	மயில்கள் பல வண்டு	நடமாட பாட
	விரைசோபொன	னிதழிதர	மென்காநதள் மிழலை	கையேற்கும் யாமே

I, 133, கூ.	சாகமபொன்	வரையாகத	தானவர்	மும்மதில்	சாயவெய்து
	ஆகமபெண்	னொருபாக	மாகஅ	ரவொடு	நூலணிந்து
	மாகந்தோய	மணிமாட	மாமதிற	கச்சி	மாநகருள்
	ஏகம்பத	துறையீசன்	சேவடி	யேதத	இடர்கெடுமே.

134, க	கருத்தன்	கடவுள்	கனலேநதி	யாடும்
	நிருத்தன்	சடைமேல்	நிரம்பா	மதியன்
	திருத்த	முடையார்	திருப்பறிய	லூரில்
	விருத்த	னெனத்தகும	வீரட்டத	தானே.

135, க	நீறு	சேர்வதொர்	மேனியா	நேரிழை
	கூறு	சேர்வதொர்	கோலமாய்ப்	
	பாறு	சேர்தலைக்	கையர்	பராயத்துறை
	ஆறு	சேர்சடை	அண்ணலே	

49. கொல்லிககௌவாணம

III, 42, க	நிறைவெண்	டிங்கள்	வாண்முக	
		மாதர்	பாட	நீள்சடைக்
	குறைவெண்	டிங்கள்	குடியோ	
		ராடல்	மேய	கொள்கையான்
	சிறைவெண்	டியாழ்செய்	பைம்பொழிற்	
		பழனஞ்	குழசிற்	றேமத்தான
	இறைவ	னென்றே	யுலகெலா	
		மேத்த	நின்ற	பெருமானே.

VII, 38, க	தம்மாணை சடைமேற்கொள்	யறியாத பிறையாணை	சாதிபா விடைமேற்கொள்	ருளரே விகிர் தன்
	கைம்மாவி லுடையாணை	னூரியாணைக் விடையாணைக்	கரிகாட்டி கறைகொண்ட	லாட கண்டத்
	தெம்மாண்ற ஆசையால்	னடிக்கொண்டென் வாழ்கின்ற	முடிமேல்வைத் அறிவிலா	திடுமெனனும் நாயேன்
	எம்மாணை துறைவாணை	யெறிகெடில யிறைபோது	வடவீரட் மிநழவன்போ	டானத் லியானே.

41, க.	முதுவாயோரி	கதறமுதுகாட் டெரிகொண்டாடல	முயலவானே
	மதுவாராகொன்றைப்	புதுவீகுடும் மலையான்மகடன	மணவாளா
	கதுவாயத்தலையிற	பலிநீகொள்ளக் கண்டாலடியார்	கவலாரே
	அதுவேயாமா	றிதுவோகச்சு ராலக்கோயி	லம்மானே

எ.	பொய்யே யுண்ணைப் லதுவும்	புகழ்வாரா பொருளாக	புகழநதா கொள்வானே
	மெய்யே யெங்கள் நினைவா	பெருமா ரவரை	னூன்னை நினைகண்டாய்
	மையார் தடங்கண் கங்கார்	மடந்தை மதியஞ்	பங்கா சடைவைத்த
	ஐயா செய்யாய் ராலக	வெளியாய் கோயி	கசகு லம்மானே

42, கூ.	தொழுவார்க்கெளி சுருமபார்மலாக்	யாய்துயர் கொன்றைதுன்	தீரநின்றாய் றுஞ்சடையாய்
	உழுவார்க்கரி புரந்தீயெழ	யவிடை வோடுவித்	யேறியொன்றார் தாயழகார்
	முழவாரொலி முதுகாடரங்	பாடலோ காநட	டாடலரு மாடவல்லாய்
	விழுவார்மறு விகிர் தாவடி	கில்வெஞ்ச யேனையும்	மாக்கூடல் வேண்டுதியே

43, க.	நஞ்சி துஞ்சி பஞ்சி முஞ்சி	யிடையின்று யிட்டாற்பின யிடப்புட்டில் யிடைச்சங்க	நானையென் னைச்செய்வ கீறு மார்க்குஞ்	றும்மை தென்னடி மோபணி சீர்முது	நச்சுவார் கேள்சொலீர் யீரருள் குன்றரே.
--------	------------------------------------	--	---	--	--

I, 50, க ஒல்லை யாழி யுள்ள மொன்றிக களளமொ ழிந்து வெய்ய
சொல்லை யாறித் தூய்மை செயது காம வினைய கற்றி
நல்ல வாறே யுன்ற னாம நாவில நவின் றேத்த
வல்ல வாறே வநது நலகாய வலிவல மேய வனே.

ந பெண்டிர் மககள சுற்ற மென்னும பேதைப் பெருங கடலை
விண்டு பண்டே வாழ மாட்டேன் வேதனை நோய் நலியக
கண்டு கண்டே யுன்ற னாமங் காதலிக் கின்ற துள்ளம்
வண்டு கிண்டிப் பாடுரு சோலை வலிவல மேய வனே.

ச மெய்ய ராகிப் பொய்யை நீக்கி
வேதனை யைதது றநது
செய்ய ரானா சிந்தை யானே
தேவர்கு லககொ முநதே
நைவ னாயே னுன்ற னாம
நாளுநந விற்று கினறேன்
வையம் முன்னே வநது நலகாய
வலிவல மேய வனே.

52, ந. நின்னடியே வழிபடுவான் நிமலாநினை க கருத
என்னடியா னுயிரைவவவே லெனறடற்கூற றுதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின்னடியா ரிடாகளையாய் நெடுங்களமே யவனே.

53, க தேவராயு மசுரராயுஞ் சித்தாசெழு மறைசேர்
நாவராயு நணனுபாரும விண்ணெரிகால நீரும்
மேவராய விரைமலரோன் செங்கணமாலீ சனென்னும்
மூவராய முதலொருவன மேயதுமுது குன்றே

54, க. பூத்தோந தாயன கொண்டுநின் பொன்னடி
ஏத்தா தாரிலலை யெண்ணுங்கால்
ஓத்தார மேய வொளிமழு வாளங்கைக்
கூத்தி ருமம குணங்களே.

59, க ஒடுங்கும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடைத்தாய வாழக்கை யொழியத்தவ
மடங்கு மிடங்கருதி நின்றீரெல்லா
மடிக ளடிநிழற்கீ ழாளாம்வண்ணம்

சேர்க்கை

கிடங்கு	மதிஞ்ஞ கெழுமனை க	சுலாவியெங்கும் டோறு	மறையின்னெலி
தொடங்குங்	கடந்தைத் தூங்காணை	தடங்கோயிலசோ மாடந	தொழுமின்களே.

I, 60, சு.	சேறறெழுந்த வீற்றிருந்த தோற்றுவித்த கூற்றுதைத்த	மலாககமலச அன்னங்காள திருத்தோணி திருவடியே	செஞ்சாலிக விண்ணோடு புரத்தீசன் கூடுமா	கதிர்வீச மணமறைகள் துளங்காத கூற்றே
------------	---	--	---	--

ய.	சிறையாரு முறையாலே துறையாருங் பிறையாளன்	மடக்கிளியே யுணத்தருவன் கடற்றோணி திருநாம	யிங்கேவா மொப்பவளத் புரத்தீசன் மெனக்கொருகாற	தேனோடுபால தொடுத்தளந் றுளங்குமிளம் பேசாயே.
----	---	--	---	--

62, க.	நாளாய ஆளாய கேளாயங்ங கோளாய	போகாமே அனபுசெயவோம் கிளைகிளைக்குங் நீக்குமவன்	நஞ்சணியுங் மடநெஞ்சே கேடுபடாத கோளிலியெம்	கண்டனுக்கே யரநநாமம் திறமருளிக் பெருமானே
--------	------------------------------------	---	--	--

IV, 12, க	சொனமாலை பன்மாலை முன்மாலை பொனமாலை	பயிலகின்ற வரிவண்டு நகுதிங்கள் மாரபனென்	குயிலினங்காள் பணமீழற்றும் முகிழவிளங்கு புதுநலமுண	சொல்லீரே பழனத்தான் முடிச்சென்னிப் டிகழவானே
-----------	---	---	---	---

ய	வஞ்சித்தென் பஞ்சிக்காற அஞ்சிப்போயக குஞ்சிப்பூ	வளைகவாந்தான் சிறகன்னம் கலிமெலிய வாயநின்ற	வாரானே பரந்தார்க்கும் அழலோம்பும் சேவடியாய்	யாயிடினும பழனத்தான் அபபூதி கோடியையே.
---	--	---	---	---

61 குறிஞ்சி

I, 77, உ.	தேனினு மினியா தீங்கரும துருக உச்சிமே வானக பிறநது வயங்கொள ஆணையி னுரிவை அச்சிறு	பாலன பனையாத் உவகைகள் லுறைபவ வையகம் நிறபதோர் போர்த்தவெம் பாககம்	நீற்றா திருவடி தருவார ரொன்றலா வணங்க வடிவினை மடிகள் தாட்சிகொண்	தொழுவார் தூரா யுடையார் டாரே
-----------	---	---	--	--------------------------------------

I, 80, ந செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேனோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச செல்வ முயர்கின்ற
செல்வா வாழ்தில்லைச் சிறறம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செலவஞ் செலவமே.

90, அ. நறவ மார்பொழிற, புறவ நற்பதி
இறைவன் நாமமே, மறவல் நெஞ்சமே.

94, க நீல மாமிடற, றுல வாயிலான்
பால தாயினார், ஞால மாள்வரே.

98, க. நன்றுடை யானை தீயதி லானை நரைவெள்ளே
ஞென்றுடை யானை யுமையொரு பாக முடையானைச்
சென்றடை யாத திருவுடை யானை சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறவென் னுள்ளங் குளிரும்மே

IV, 21, க முத்து விதான மணிபபொற கவரி முறையாலே
பத்தர்க ளோடு பாவையர் சூழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள்
அத்த னாரூர் ஆதிரை நாளால் அதுவண்ணம்

VII, 90, க மடித்தாடு மடிமைக்க ணன்றியே மனனேநீ
வாழு நாளுந்
தடுததாடடித தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது
தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுததாடுங் கரதலத்திற் றமருகமு மெரியகலுங்
கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடி புலியூர்சசிற் றம்பலததெம பெருமானைப்
பெற்றா மன்றே.

92 க எற்றான் மறக்கே னெழுமைக்கு மெம்பெரு மானையே
உற்றையென றுன்னையே யுள்குகின் றேனுணர்ந் துள்ளததால்
புறா டரவா புகுகொளி யூரவி நாசியே
பறாருக வாழவேன் பசுபதி யேபர மேட்டியே.

94, கூ. அழனி ரொழுகி யனைய சடையும்
உழையீ ருரியு முடையா னிடமாம்
கழைநீர் முத்துங் கனகக் குவையும்
சுழைநீர்ப் பொன்னிச் சோற்றுத் துறையே

- II, 98, கூ களங்குளிர்ந் திலங்குபோது காதலானு மாலுமாய்
வளங்கிளமபொ னங்கழல் வணங்கிவந்து காண்கிலார்
துளங்கிளமபி றைச்செனித துருத்தியாய் திருந்தடி
உளங்குளிர்ந்த போதெலா முகந்துகந் துரைப்பனே.
- 106, க என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்ன நீபுரி நலவினைப பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி குழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித தேத்தியும் பாடியும் வழிபடு மதனாலே.
- 111, க தளரிள வளரென வுமைபாடத் தாளம் மிடவோர்
கிளரிள மணியர வரையா(அ)ர்த் தாடும் வேடக்
விளரிள முலையவாக கருள்நல்கி வெண்ணீ றணிந்தோர்
வளரிள மதியமொ டிவராணீர் வாயமூ சென்னியின்மேல்
வருவாரே.
- 112, க. மாதொர் கூறுகந் தேற தேறிய
ஆதியா னுறை யாடாணை
போதி னாற்புனைந் தேத்தி வாராதமை
வாதி யாவினை மாயுமே.
- VII, 24, க பொன்னார் மேலியனே - புலித - தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னா செஞ்சடைமேல் - மிளிர் - கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே - மழ - பாடியுண் மாணிக்கமே
அன்னே யுண்ணையல்லா - விளி - யாரை நினைக்கேனே
- 30, உ. நீற்றாரு மேலியராய் நினைவார்தம் உள்ளத்தே
நிறைந்து தோன்றும
காற்றாணைத் தீயாணை கதிராணை மதியாணைக்
கருப்ப றியலூர்க்
கூற்றாணைக் கூற்றுதைத்துக் கோலவகையா ளவனோடுங்
கோகுடிக் கோயில்
ஏற்றாணை மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர்நமக
கினிய வாறே.

- I, 105, ந. உள்ளமோ ரிச்சையினு -லுகந-தேத்தித்தொ முமின்தொண்டர்-
மெய்யே
கள்ளமொ ழிந்திடுமின் -கர- வா(அ) திருபொழுதும
வெள்ளமோர் வார்சடைமேற் -கரந்- திட்டவெள் ளேற்றான்மேய
அள்ள லகன்கழனி யாரு ரடைவோமே
- 112, க. இன்குர லிசைகெழும் யாழ்முரலத்
தன்கர மருவிய சதுரன்நகர்
பொன்கரை பொருபழங் காவிரியின்
தென்கரை மருவிய சிவபுரமே.
- 116, க. அவ்வினைக் கிவவினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பது முந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம்
- 118, அ. நினைப்பெனு நெடுங்கிணற்றை நின்றுநின் றயராதே
மனத்தினை வலிததொழிந்தே னவலம்வந் தடையாமைக்
கனைததெழு திரள்கங்கை கமழசடைக கரந்தான்றன
பனைத்திரள் பாயருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே.
- 122, உ. மறிதிரை படுகடல விடமடை மிடறினர்
எறிதிரை கரைபொரு மிடைமரு தெனுமவா
செறிதிரை நரையொடு செலவில ருலகினில்
பிறிதிரை பெறுமுடல பெறுகுவ தரிதே.
- 123, கூ. தரைமுத லுலகினி லுயிர்புணர் தகைமிக
விரைமலி குழலுமை யொடுவிர வதுசெய்து
நரைதிரை கெடுதகை யதுஅரு ளினனெழில்
வரைதிகழ் மதில்வலி வலமுறை யிறையே.
- 126, க. பந்தததால் வந்தெப்பால பயின்றுநின்ற வும்பரப்
பாலே சேர்வா யேனோர்கான பயிலகண முனிவர்களுஞ்
சிந்தித்தே வந்திப்பச் சிலம்பின்மங்கை தன்னொடுஞ்
சேர்வார் நாள்நாள் நீள்கயிலைத் திகழ்தரு பரிசுதெலாரு
சந்தித்தே யிந்தப்பார் சனங்கள்ளின்று தங்கனாற்
ருமே காண வாழ்வாரத தகவுசெய் தவனதிடங்
கந்தத்தா லெண்டிக்குங் கமழ்நதிலங்கு சந்தனக்
காடார் பூவார் சீர்மேவுங் கழுமல வளநகரே

சேர்க்கை

I, 127, க பிரம புரத்துறை பெம்மா நெம்மான்
 பிரம புரத்துறை பெம்மா நெம்மான்
 பிரம புரத்துறை பெம்மா நெம்மான்
 பிரம புரத்துறை பெம்மா நெம்மான்

65. செந்துருத்தி

VII, 95, அ. கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாயக கலந்த சொல்லாகி
 இழியாக் குலத்திற் பிறந்தோ மும்மை யிகழா தேத்துவோம்
 பழிதா னாவ தறியீ ரடிகேள் பாடும பத்தரோம்
 வழிதான் காணா தலமந் திருந்தால் வாழ்நது போதிரே.

69 தக்கேசி

I, 64, க அறையார் புனலு மாம லரு மாடர
 வார்சடைமேல்
 குறையார் மதியரு குடி மாதோர் கூறுடை
 யானிடமாம்
 முறையார் முடிசோ தென்னர் சேரா சோழாகள
 தாம்வணங்கும்
 திறையா ரொளிசேர் செம்மை யோங்குந் தென்திருப்
 புவணமே

69, க. பூவார் மலர்கொண் டடியார் தொழுவார் புகழ்வார்
 வானோர்கள்
 மூவார் புரங்க ளெரித்த வன்று மூவர்க்
 கருள்செய்தார்
 தூமா மழைநின் றதிர வெருவித் தொறுவின்
 னிரையோடும்
 ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சார லண்ணு
 மலையாரே

VII 59, க. பொன்னு மெய்ப்பொரு ஞந்தரு வானைப்
 வுமபுணர்ப் பாணை
 பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பாணைப்
 ரப்பணிப் பாணை
 இன்ன தன்மைய நென்றறி யொண்ணு
 வந்த பிராணை
 அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
 மறக்கலு மாமே.

VII, 62, அ.	நாளு	மின்னிசை ஞான	யாறறமிழ் சம்பந்த	பரப்பும் னுக்குல	கவர்முன்
	தாள	மீந்தவன் தன்மை	பாடலுக் யாளனை	கிரங்குந் யென்மனக்	கருத்தை
	ஆளும	பூதங்கள் அங்க	பாடநின் ணன்றனை	ருடும யெண்கண	மிறைஞ்சங்
	கோளி	லிபபெருங் கோலக	கோயிலுள காவிரிற்	ளானைக் கண்டுகொண்	டேனே.
64, சு.	வேந்த	ராயுல வீற்றி	காண்டறம ருந்தவிவ	புரிநது வுடலிது	தனனைத்
	தேயந்தி	றநதுவெந பொகக	துயருழந் வாழவினை	திடுமிப் விடடிடு	நெஞ்சே
	பாநத	ளங்கையி பரம	லாட்டுகந் னைக்கடற்	தாளைப் சூர்தடிந்	திட்ட
	சேந்தர்	தாதையைத் சிவக்கொ	திருத்தினை முநதினைச்	நகருட் சென்றடை	மனனே
68, சு.	கறப	கத்தினைக் காம	கனகமால கோபனைக்	வரையைக் கண்ணுத	லாளைச்
	சொறப	தப்பொரு தூய	ளிருளறுத் சோதியை	தருளுந் வெண்ணெயநல்	லு, ரில
	அற்பு	தப்பழ யடிய	ஆவணங் னுவென்னை	காட்டி யாளது	கொண்ட
	நறப	தததைநள நாயி	ளாறனை னெனமறந்	யமுதை தென்னினைக்	கேனே
70, சு	வான	நாடனே மாசி	வழிததுனை லாமணி	மருந்தே யேமறைப்	பொருளே
	ஏன	மாவெயி ஈடு	ருமையு தாங்கிய	மெலுமபும் மாரபுடை	யானே
	தேனெய	பால்தயி தேவ	ராடடுகந் னேதிரு	தானே வாவடு	துறையுள்
	ஆனை	யேயெனை யாரெ	யஞ்சலென் னக்குற	றருளா வமரர்க	ளேறே.

70 கொல்லி

III, 24, உ.	போதையார்	பொறகிண்ணத்	தடிசிலபொல்	லாதெனத்
	தாதையார்	முனிவுறத்	தானெனை	யாண்டவன்
	காதையார்	குழையினன்	கழுமல	வளநகர்ப்
	பேதையார்	ளவளொடும்	பெருந்தகை	யிருந்ததே.

III, 35, சு. ஊறினா ரோசையுள் னொன்றினா ரொன்றிமால்
கூறினா ரமர்தருங் குமரவேள் தாதையூர்
ஆறினா பொய்யகத் தையுணர் வெய்திமெய்
தேறினார் வழிபடுந் தென்குடித் திட்டையே

38, க. வினவி னேனறி யாமை யில்லுரை
செய்ம்மி னீரருள் வேண்டுவி
கனைவி லார்புனற் காவி ரிக்கரை
மேய கணடியூர் வீரட்டன்
தனமு னேதனக கின்மை யோதம
ராயி னுரண்ட மாளத்தான்
வனனில் வாழககைகொண் டாடிப பாடியிவ்
வைய மாபபலி தோந்ததே

39, க மாஸீனேர் விழிமாதராய வழுதிக்குமா பெருந்தேவிகேள்
பானலவா யொருபாலனீங் கிவனெனறுநீ பரிவெய்திடேல்
ஆனைமா மலையாதியா யஇடங்களிற் பலஅலலல்சேர்
ஈனாகட கெளியேனலேன் திருவாலவா யரன்நிற்கவே.

41, க கருவா கசசித, திருவே கமபத
தொருவா வெனன, மருவா வினையே

IV, 1, க. கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றா யடிககே யிரவும் பகனும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோற்றா தென்வயிற றினகம படியே
குடரோ டுதுடக கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட டானத் துறையம் மானே

௫ காத்தாள்பவர் காவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுசொல்லி
நீத்தாய கயமபுக நூக்கியிட
நிலைக்கொ ள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடககி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புன லாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

VII, 32, க கடிதாய்க்கடற் காற்றுவந் தெற்றக் கரைமேல்
குடிதானய லேயிருந் தாற்குற்ற மாமோ
கொடியேன்கண்கள் கண்டன கோடிக் குழகீர்
அடிகேளுமக் கார்துணை யாவிருந் திரே.

36, ச. செந்தமிழத்திறம் வல்லீரோசெங்க ணரவமுன்கையி
லாடவே
வநதுநிற்குபி தென்கொலோபலி மாற்றமாட்டோ
மிடகிலோம்
பைந்தண்மாமல ருந்துசோலைகள் கந்தநாறுபைஞ்
சீவியீர்
அந்திவானமு மேனியோசொலு மாரணிய
விடங்கரே

37, க குருகுபா யக்கொழுங் கருமபுக ணெரிந்தசா
றருகுபா யும்வய லந்தண ஞரரைப
பருகுமா றும்பணிந் தேத்துமா றுந்நினைந்
துருகுமா றும்மலை யுணர்ததவல லீர்களே.

73 இந்தளம்

II, 9, க களையும வல்வினை யஞ்சலநெஞ் சேகரு தார்புரம்
உளையும பூசலசெய தானுயா மாலவரை நலவிலா
வளைய வெஞ்சரம வாங்கியெய தான்மதுத் தும்பிவண்
டளையுங் கொன்றையந் தார்மழ பாடியு ளண்ணலே.

18, க சடையா யெனுமால் சரண்நீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே.

29, க. முன்னிய கலைப்பொருளும் மூவுலகில் வாழ்வும்
பன்றிய வொருத்தர்பழ லூர்வினவின் ஞாலந்
துன்னியிமை யோர்களுதுதி செய்துமுன் வணங்குஞ்
சென்னியர் விருப்புறு திருப்புகலி யாமே.

IV, 17, க. எத்திசை புகினும் எமக்கொரு தீதிலை
தெத்தே யெனமுரன் றெம்முள் உழிதர்வர்
முத்தீ யனையதொர் மூவிலை வேல்பிடித்
தத்தீ நிறத்தார அரநெறி யாரே.

சேர்க்கை

VII, 2, க. மஞ்சண்டமலை மதிசூடுசெனனி
 மலையான்மடந்தை மணவாளநம்பி
 பஞ்சண்டவல்குற் பணைமென்முலையா
 னொடுநீருமொன்று யிருத்தலொழியீர்
 நஞ்சண்டுதேவர்க கமுதங்கொடுத்த
 நலமொன்றறியோ முங்கைநாகமதற்
 கஞ்சண்டுபட மதுபோகவிட
 ரடிகேளுமக்காட் செயவஞ்சதுமே

3 க. கல்வா யகிலுங் கதிர்மா மணியுங் கரைமேல்
 கலந்துந் திவருந் நிவவின்
 நெல்வா யிலரத துறைநீ டுறையுந் மலனே
 நிலவெண மதிசூ டியநின்
 நல்வா யில்செய்தார் நடந்தா ருடுததாரா னிலத்திற
 நரைததா ரிறந்தா ரென்றுநா
 சொல்லாயக் கழிகின் றதறிந் தடியேன்
 றொடர்ந்தே னுய்யப்போ வதோரூ முல்சொல
 [வே.

4, க. தலைக்குத்தலை மாலைய ணிநததென்னே
 சடைமேற்கங்கை வெள்ளந்த ரித்ததென்னே
 அலைககும்புலித தோல்கொண்ட சைதததென்னே
 யதன்மேற்கத நாகங்கச் சார்த்ததென்னே
 மலைக்குந்நிக ரொப்பன வன்றிரைகள
 வலித்தெற்றி முழங்கிவ லம்புரிகொண்
 டலைககுங்கட லங்கரை மேல்மகோதை
 யணியார்பொழி லஞ்சைக் களத்தப்பனே

5, கூ வாரமாகித் திருவடிக்குப் பணிசெய்தொண்டர் பெறுவதென்னே
 ஆரம்பாம்பு வாழ்வதாரு ரொற்றியூரே லுமமதன்று
 தாரமாகக் கங்கையாளைச் சடையில்வைத்த வடிகேளுந்தம்
 ஊருங்காடு வுடையுந்தோலே யோணகார்தன் றளியுளீரே.

7, உ. தோற்ற முண்டேல் மரணமுண்டு துயரமனை வாழ்க்கை
 மாற்ற முண்டேல் வஞ்சமுண்டு நெஞ்சமனத் திரே
 நீற்ற ரேற்றா நீலகண்டர் நிறைபுனல்நீள சடைமேல்
 ஏற்றர் கோயி லெதிராகொள்பாடி யெனபதடை வோமே

8, க இறைகளோ டிசைந்த இன்பம்
 இன்பத்தோ டிசைந்த வாழவு
 பறைகிழித தனைய போர்வை
 பற்றியா னோக்கி னேறகுத்

யாழ் நூல்

திறைகொணர்ந்	தீண்டித்	தேவா	
	செம்பொனு	மணியுந்	தூவி
அறைகழ	லிறைஞ்சு	மாரு	
	ரப்பனே	யஞ்சி	னேனே

VII, 11, க.	திருவுடை	யார்திரு	மாலய	னாலும்
	உருவுடை	யாருமை	யானையொரா	பாகம்
	பரிவுடை	யாரடை	வாவினை	தீர்க்கும
	புரிவுடை	யாருறை	பூவண	மீதோ

12, க.	வீழக	காலனைக்	காலகொடு	பாயந்த	விலங்கலான்
	கூழை	யேறுகந்	தானிடங்	கொண்டதுங்	கோவலூர்
	தாழை	யூர்தகட	தூர்தகக	ஞாநரு	மபுரம
	வாழை	காயக்கும	வளாமரு	கனாட்டு	மருகலே

76. காந்தார பஞ்சமம்

III, 1, க	ஆடி	னாய்நறு	நெய்யொடு ரந்தணாபிரி	பாறயி யாதசிற்	றம்பலம்
	நாடி	னாயிடமா	- நறுங் -	கொன்றைந	யந்தவனே
	பாடி	னாய்மறை	யோடுபல பல்சடைப்பனி	கீதமும காலகதிரா	வெண்டிங்கள்
	சூடி	னாயருளாய்	- சுருங் -	சுவெம	தொல்வினையே

4, க	இடரினுந்	தளரினு	மெனதுறு	நோய்
	தொடரினு	முனகழல	தொழுதெழு	வேன்
	கடலதனி	லமுதொடு	கலந்த	நஞ்சை
	மிடறினி	லடக்கிய	வேதி	யனே

இதுவோளமை யாளுமா றீவதொன றெறமக்கிலலையேல
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடு துறையரனே

6, க. கொட்ட மேகமழுங் கொள்ளம் பூதா
நட்ட மாடிய நம்பனை யுளகச

செல்ல வந்ததுக சிந்தை யார்தொழ
நல்கு மாறருள நம்பனே

9, ச கலையிலங் கும்மழு கட்டங்கங் கண்டிகை குண்டலம
விலையிலங் குமமணி மாடத்தாரா வீழிமி மலையார்
தலையிலங் கும்பிறைத் தாழ்வடஞ் சூலந் தமருகம்
அலையிலங் கும்புன லேற்றவாக கும்மடி யார்க்குமே.

சேர்க்கை

III, 22, ந. ஊனிலு யிரப்பை ஒடுக்கி யொண்சுடா
ஞானவி ளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனைவ ழிதிறந் தேதது வார்க்கிடர்
ஆனகெ டுபபன அஞ்செ முத்துமே

IV, 11, க. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை த திருந்தடி பொருநதக கைதொழக்
கற்றுணைப பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

VII, 77, க. பரவும் பரிசொன் றறியேனான்
பண்டே யுமமைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலு
மெய்த நினை ய மாட்டேனான்
கரவி லருவி கமுகுண்ணத
தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந திரைக்கா விரிக்கோட்டத
தையா றுடைய அடிகளோ.

80 கௌசிகம்

III, 49, க. காத லாகிக கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாம நமச்சி வாயவே.

52, ந. குறறநீ குணங்களநீ கூடலால வாயிலாய
சுற்றநீ பிரானுநீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருததுநீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முறறநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென்மு கம்மனே.

54, க. வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழக தீயதெல் லாமரன் நாமமே
சூழக வையக முநதுயர் தீர்கவே.

55, .க விரையா கொன்றையினாய - விட - முண்ட மிடற்றினனே
உரையார் பலபுகழா - யுமை - நங்கையொர் பங்குடையாய்
திரையார் தெண்கடல்சூழ - திரு - வான்மி யூருறையும்
அரையா வுன்னையல்லா - லடை - யாதென தாதரவே.

VII 96, க	தூவாயா	தொண்டுசெய்	வாராபடு	துக்கங்கள்
	காவாயே	கண்டுகொண்	டாரைவர்	காக்கிலும்
	நாவாயா	லுன்னையே	நல்லன	சொல்லுவேற்
	காவாவென்	பரவையுண்	மண்டளி	யம்மானே.

81. பியந்தைக காந்தாரம்

II, 85, க.	வேயுறு	தோளிபங்கன்	விடமுண்ட	கண்டன்
		மிகநல்ல	வீணை	தடவி
	மாசறு	திங்களகங்கை	முடிமே	லணிந்தெ
		னுளமே	புகுந்த	அதனால்
	ஞாயிறு	திங்கள்செவ்வாய்	புதன்வியாழன்	வெள்ளி
		சனிபாம்	பிரண்டு	முடனே
	ஆசறு	நல்லநல்ல	அவைநல்ல	நல்ல
		அடியா	ரவர்க்கு	மிகவே

88, எ.	நெஞ்சார	நீடு	நினைவாரை	மூடு
		வினைதேய	நின்ற	நிமலனை
	அஞ்சாடு	சென்லி	யரவாடு	கைய
		னனலாடு	மேனி	யரனூர்
	மஞ்சாரு	மாட	மனைதோறு	மைய
		முளதென்று	வைகி	வரினுஞ்
	செஞ்சாலி	நெல்லின	வளாசோ	றளிகொள்
		திருமுல்லை	வாயி	லிதுவே

90, க	எந்தை	யீசனெம	பெருமா	
		னேறமா	கடவுளென்	றேத்திச
	சிந்தை	செயபவாக	கல்லால்	
		சென்றுகை	கூடுவ	தன்றூல
	கந்த	மாமல	ருந்திக	
		கடும்புனல்	நிவாமலகு	கரைமேல
	அநதண	சோலைநெல	வாயில்	
		அரததுறை	யடிகளதம்	மருளே

IV, 8, க.	சிவனெனும்	ஓசையல்ல	தறையோ	வுலகில்	
			திருநின்ற	செம்மை	யுளதே
	அவனுமோ	ரையமுண்ணி	யதளாடை	யாவ	
			ததன்மேலொ	ராட	லரவம்
	கவணாள	வுளளவுள்கு	கரிகாடு	கோயில்	
			கலனாவ	தோடு	கருதில்
	அவனது	பெற்றிகண்டு	மவன்நீமை	கண்டு	
			மகனேர்வா	தேவ	ரவரே

VII, 76, கூ. வாழை யின்கனி தானும மதுவிமழு வருககையின் சுளையும்
கூழை வானரந் தமமிற கூறிது சிறிதெனக் குழறித்
தாழை வாழையந தண்டாற் செருச்செய்து தருக்குவாஞ் சியத்துள்
ஏழை பாகனை யல்லால் இறையெனக் கருதுத விலமே

82. கோமாம

II, 41, ந. நீநாளும் நன்னெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
சாநாளும் வாழநாளஞ் சாய்ககாடடெம் பெருமாறகே
பூநாளும் தலைசுமபபப் புகழநாமஞ் செவிகேடப
நாநாளும் நவின்றேததப் பெறலாமே நல்வினையே.

49, க. பண்ணி னேர்மொழி மங்கை மார்பலர்
பாடி யாடிய வோசை நா ள்தொறும்
கண்ணி னேரயலே - பொலி - யுங்க டற்காழிப்
பெண்ணி னேரொரு பங்கு டைப்பெரு
மாளை யெமபெரு மானைன் றென்றுன்னும்
அண்ண லாரடியார் - அரு - ளாலுங் குறைவிலரே.

IV, 19, க. குலப படையாணைச குழாக வீழருவிக
கோலத்தோட் குங்குமஞ்சோ குன்றெட் டுடையாணைப்
பாலொத்த மென்மொழியாள் பங்கனைப பாங்காய
ஆலத்தின கீழாணை நானகண்ட தாருரே.

20, அ. பிறத்தலும்பிறந தாறபிணிபபட வாயந்தசைந்துட
லம்புகுநதுநின்
றிறக்குமா றுளதே - இழித் - தேன்பி
றப்பினை நான்
அறததையேபுரிந் தமனததனாய் ஆர்வச்செற்றக்
குரோதநீக்கியுள்
திறததனா யொழிந்தேன் - திரு - வாரு
ரம்மானே.

VII, 86, க. விடையின்மேல் வருவாணை வேதத்தின் பொருளாணை
அடையிலன் புடையாணை யாவர்க்கு மறியொண்ணு
மடையில்வா னைகள்பாயும வன்பார்த்தான் பனங்காட்டோர்ச்
சடையிற்கங்கை தரித்தாணைச் சாராதார் சார்வென்னே.

87, க. மாடமாளிகை கோபுரத்தொடு மண்டபம்வள
ரும்வளர்பொழில்
பாடல் வண்டறையும்-பழ- னத்திருப்பனை யூர்த்

தோடுபெய்தொரு காதிலிற் குழை தூங்கத்தொண்டர்கள்
 துள்ளிப்பாடநின்
 ருடு மாறுவல்லா-ரவ- ரேயழகியரே

98 சாதாரி

III, 71, க. கோழைமிட ருக்கவி கோளுமில் வாகஇசை
 கூடும்வகையால்
 ஏழையடி யாரவர்கள் யாவைசொன சொல்மகிழு
 மீசனிடமாம
 தாழையிள நீர்முதிய காயகமுகின வீழநிரை
 தாறுசிதறி
 வாழையுதிர் வீழகனிக னூறிவயல சேறுசெயும
 வைகாவிலே

84, க. பெண்ணிய லுருவினா பெருகிய புனல்விர வியபிறைக்
 கண்ணியர் கடுநடை விடையினா கழலதொழு மடியவர்
 நண்ணிய பிணிகெட அருளபுரி பவர்நணு குயர்பதி
 புண்ணியர் மறையவா நிறைபுக தொலிமலி புறவமே.

91, க. கோங்கமே குரவமே கொழுமலாப் புன்னையே கொகுடிமுல்லை
 வேங்கையே ஞாழலே விமழபா திரிகளே விரவியெங்கும்
 ஓங்குமா காவிரி வடகரை யடைகுரங் காடுதுறை
 வீங்குநீர்ச் சடைமுடி யடிகளா ரிடமென விரும்பினாரே.

97, க. திடமலி மதிலணி சிறுகுடி மேவிய
 படமலி யரவுடை யீரே
 படமலி யரவுடை யீருமைப் பணிபவர்
 அடைவது மழருல கதுவே.

102, க. காம்பினை வென்றமென் றோளிபாகங் கலநதா னலநதாங்கு
 தேம்புனல் சூழ்திகழ் மாமடுவில திருநா ரையூர்மேய
 பூம்புனல சேர்புரி புனசடையான் புலியின் னுரிதோல்மேல்
 பாம்பினை வீக்கிய பண்டரங்கன பாதம் பணிவோமே.

108, கூ. நீல மேனி யமணர் திறததுநின்
 சீலம் வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே
 மாலு நான்முக னுங்காண் பரியதோர
 கோல மேனிய தாகிய குன்றமே

ஞால நின்புக மேமிக வேண்டுந்தென்
 ஆல வாயிலு றையுமெம் மாதியே.

சேர்க்கை

- III, 109, க. மண்ணது வுண்டரி மலரோன்காண
 வெண்ணுவல் விரும்பும யேந்திரரும்
 கண்ணது வோங்கிய கயிலையாரும
 அண்ணலா ரூராதி யானைககாவே
- 112, க. பரசுபாணியர் பாடல்வினையா பட்டினததுறை பல்லவனிச்சரத்
 தரசுபேணிநின்று - ரிவா - தனமை யறிவாரார்.
- ங பவளமேனியா திகழுநீற்றினர் படமினததுறை பலலவனிச்சரத்
 தழகராயிருப்பா - ரிவர் - தனமை யறிவாரார்.
- 113, க. உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
 யுணாவது நினனருள மெய்யினையே
 கற்றவர் காயவது காமனையே
 கனலவிழி காய்வது காமனையே
 அற்ற மறைப்பது முன்பணியே
 அமராகள செய்வது முன்பணியே
 பெற்று முகந்தது கந்தனையே
 பிரம புரததையு கந்தனையே.
- 114, க. பாயு மாலவிடை மேலொரு பாகனே
 பாவை தன்னுரு மேலொரு பாகனே
 தூய வானவர் வேதத் துவனியே
 சோதி மாலெரி வேதத் துவனியே
 ஆயு நன்பொருள நுண்பொரு ளாதியே
 ஆல நீழ லரும்பொரு ளாதியே
 காய வின்மதன பட்டது கம்பமே
 கண்ணு தறபர மற்கிடங் கம்பமே.
- 116, க. துன்று கொன்றைநஞ் சடையதே
 தூய கண்டநஞ் சடையதே
 கன்றின் மானிடக கையதே
 கலவின் மானிடக கையதே
 எனறு மேறுவ திடவமே
 யென்னி டைப்பலி யிடவமே
 நின்ற தும்மிழலை யுள்ளுமே
 நீரெனைச் சிறிது முள்ளுமே.
- IV, 9, க. தலையே நீவணங்காய - தலை - மாலை தலைக்கணிந்து
 தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத் தலையே
 நீவணங்காய்.

IV, 9, டக. தேடித்	கண்டு - திரு -	கொண்டேன் மாலொடு	நான்முகனுந்
தேடித்	தேடொணாத என்னுளே	தேவனை தேடிக	கண்டு கொண்டேன்.

திருநேரிசை.

75, ச.	உடம்பெனும மனைய	கத்துள	உள்ளமே	தகளி	யாக
	மடமபடும	உணர்நெய	யட்டி	உயிரெனுந்	திரிம யக்கி
	இடமபடு	ஞானத	தீயால	எரிகொள	இருந்து நோக்கில்
	கடம்பமர்	காளை	தாதை	கழலடி	காண லாமே.

76, உ	மெய்ம்மையாம்	உழவைச விருபபெனும்	செயது விததை	வித்திப்
	பொயம்மையாங்	களையை பொறையெனும	வாங்கிப் நீரைப்	பாய்ச்சித்
	தம்மையும	நோக்கிக் தகவெனும	கண்டு வேலி	யிட்டுச
	செமமையுள்	நிறப சிவகதி	ராகிற விளையு	மன்றே.

ச.	காயமே	கோயி கடிமனம்	லாகக் அடிமை	யாக
	வாய்மையே	தூயமை மனமணி	யாக இலிங்க	மாக
	நேயமே	நெய்யும் நிறையநீ	பாலா ரமைய	ஆட்டிப்
	பூசனை	ஈச போற்றவிக்	னாககுப் காட்டி	னோமே.

77, ஈ	விளக்கினார்	பெற்ற மெழுக்கினற	இன்பம் பதிறறி	யாகும்
	துளக்கினன்	மலர்தொ தூயவிண	டுததால ணைற	லாகும்
	விளக்கிட்டார	பேறு மெய்ந்நெறி	சொல்லின் ஞான	மாகும்
	அளப்பில	கீதஞ் கடிகள்தாம்	சொன்னார்க அருளு	மாரே.

டு.	புள்ளுவர்	ஐவர் புனத்திடைப்	கள்வர் புகுந்து	நின்று
	துள்ளுவர்	சூறை தூநெறி	கொள்வர் விளைய	வொட்டார்

முள்ளுடை	யவர்கள்	தமமை	
	முககணுன	பாத	நீழல்
உள்ளிடை	மறைந்து	நின்றங்	
	குணாவினால	எய்ய	லாமே

திருவிருத்தம்

- IV, 81, உ. ஒன்றி யிருநது நினைமின்கள் உநதமக கூனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற கடிந்தான அடியவற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிறறம் பலததுநட்டம்
என்றுவந் தாயெனும எம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே.
- ச. குனிதத புருவமும் கொவவைசசெவ வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும பவளமபோல மேனியிற பால்வெண்ணீறும்
இனிதத முடைய எடுத்தபொற பாதமுங் காணப்பெற்றூல
மனிததப் பிறவியும வேணடுவ தேயிரத மாநிலததே.
- 92, ச இருள்தரு துனபப் படல மறைப்பமெய்து
பொருள்தரு கணணிழந துணபொருள் ஞானமெனனும்
குருடருந் தமமைப் பரவக நாடிப்
புகலிழந்த
கொடுநர
கககுழிரின்
யாறன்
அடித்தலமே
- 106, க. தன்னைச சரணென்று தாளடைந் தேன்றன் அடியடையப்
புன்னைப் பொழிறபுக லூரண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
எனனைப் பிறப்பறுத தெனவினை கட்டறுத தேழ்நரகத்
தெனனைக் கிடக்கலொட டானசிவ லோகத திருத்திடுமே
- 113, அ. வானந் துளங்கிலென் மணகடப மாகிலென் மாலவரையும்
தானந் துளங்கித தலைதடு மாறிலென தணகடலும்
மீனம் படிவென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டுனமொன் றில்லா ஒருவனுக் காடபடட உததமாககே.
- கூ சிவனெனும் நாமந் தனககே யுடையசெம
மேனிஎம்மான்
அவனெனை யாடகொண டரித்திடு மாகி
லவன்றனையான்
பவனெனும் நாமம பிடிததுத திரிநதுபன்
னாழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னா அழைப்பொழி யானென்
றெதிர்ப்படுமே.

IV, 114, கக. மேலும் அறிந்திலன் நான்முகன் மேற்சென்று கீழிடந்து
மாலும் அறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும்
பாலன் மிசைச்சென்று பாசம் விசிறி மறிந்தசிந்தைக
காலன் அறிந்தான் அறிதற கரியான கழலடியே.

திருக்குறுந்தொகை

V, 1, க. அன்னம் பாவிக்குந் திலலைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாவிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னன் பாவிக்கு மாறுகண டின்புற
இன்னம் பாவிக்கு மோஇப பிறவியே.

21, க. என்னி லாரும் எனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்இனி யானொரு வன்னுளான
என்னு ளேயுயிர்ப் பாயப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேதிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே.

27, ங. நெஞ்சம் எனபதோர் நீளகயந் தன்னுளே
வஞ்சம் எனபதோர் வான்கழிப் பட்டுநான
துஞ்சம் போழ்துநின் னுமத திருவெழுத்
தஞ்சம் தோன்ற அருளும்ஐ யாற்றே

60, ங. சாத்தி ரம்பல பேசஞ் சமுககாகாள்
கோத்தி ரமுங் குலமுங்கொண் டென்செய்வோ
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் அருளுமாற பேற்றே.

90, க. மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொயகையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே

க. நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணியன்
பொகக மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நககு நிறபன் அவாதமை நாணியே

ய. விறகிற றியினன பாலிற படுநெய்போல்
மறைய நின்னுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக கடைய-முன் நிற்குமே.

V, 99, உ	கங்கை கொங்கு ஒங்கு எங்கும்	யாடிவென் தண்கும மாக்கடல ஈசனெ	காவிரி ரித்துறை ஓதநீ ஓதவர்க்	யாடிவென் யாடிவென் ராடிவென் கில்லையே
----------	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	--

100, ச.	வாது ஏது யாதோ மாதே	செய்து சொல்லுவீ தேவ வன்னலால	மயங்கும் ராகிலும் ரெனப்படு தேவர்மற	மனததராய ஏழைகள் வார்க்கெலாம் றிலலையே.
---------	-----------------------------	--------------------------------------	---	---

திருத்தாண்டகம்

VI, 25, எ.	முன்னம்	அவனுடைய மூர்த்தி	நாமங் யவனிடுக்கும	கேட்டாள் வண்ணங்	கேட்டாள
	பின்னை	யவனுடைய பெயர்த்தும	ஆரூர் அவனுககே	கேட்டாள் பிச்சி	யானாள்
	அன்னையையும	அததனையும அகன்றாள்	அன்றே அகலிடத்தார	நீததாள ஆசா	ரததைத்
	தன்னை	மறநதாள்தன தலைப்பட்டாள்	னாமங் நங்கை	கேட்டாள தலைவன்	தாளே

31, ந.	நிலைபெறுமா நித்தலுமெம் புலர்வதன்முன் பூமாலை தலையாரக சங்கரா அலைபுனல்சோ ஆரூரா	நெண்ணுதியேல் பிரானுடைய அலகிட்டு புனைநதேத்திப் குமபிட்டுக சயபோற்றி செஞ்சடையெம் எனநெனறே	நெஞ்சே கோயில் மெழுககு புகழந்து கூதது போற்றி மாதி அலறு	நீவா புக்குப் மிட்டுப் பாடித மாடிச யென்றும் யென்றும் நிலலே
--------	--	--	--	---

எ.	பற்றினின்ற சுற்றினின்ற உற்றவரும் புற்றரவக	பாவங்கள் பரகதிகஞ்ச் சூழவினைகள் சொல்லுகேன உறுதுணையும உன்னையலால் கச்சார்தத பொழிலாரு	பாற்ற செலவதொரு வீழக்க கேள்நெஞ்சே நீயே ஒருதெய்வம் புலிதா ராவென்றே	வேண்டில பரிசு வேண்டில் துஞ்சா யென்றும் உள்கே வென்றும் போற்று	வேண்டி வண்ணம் னென்று நிலலே
----	--	--	---	---	-------------------------------------

VI. 61, ந.	எவரேனூர்	தாமாக திருநீறுஞ்	விலாடத சாதனமுங்	திட்ட கண்டா	லுள்கி
	உவரா தே	யவரவரைக் உகந்தடிமைத்	கண்ட திறநினைந்தங்	போது சுவந்து	நோக்கி
	இவர்தேவர்	அவாதேவ இரண்டாட்டா	ரென்று தொழிநதீசன்	சொல்லி திறமே	பேணிக்
	கவரா தே	தொழுமடியார் கன்றூப்பூர்	நெஞ்சி நடுதறியைக்	னுள்ளே காண	லாமே.
94, க.	இருநிலனாய்த	தீயாகி இயமான	நீரு னையெறியுங்	மாகி காற்று	மாகி
	அருநிலைய	திங்களாய் ஆகாச	ஞாயி மாயட்ட	ருகி மூர்த்தி	யாகிப்
	பெருநலமுங்	குற்றமும் பிறருருவுந்	பெண்ணும் தம்முருவுந்	ஆனும் தாமே	யாகி
	நெருநலையாய்	இன்றுகி நிமிரபுன்	நானை சடையடிகள்	யாகி நின்ற	வாறே
95, ச.	நற்பதத்தார்	நற்பதமே நலஞ்சுடரே	ஞான நாலவேதத	மூர்த்தி தபபால்	நின்ற
	சொற்பதத்தார	சொற்பதமுங் சொலற்கரிய	கடநது சூழலாய	நின்ற இதுவுன்	றன்மை
	நிற்பதொத்து	நிலையிலா நிலாவாத	நெஞ்சந் புலாலுடம்பே	தனனுள் புகுந்து	நின்ற
	கற்பகமே	யானுன்னை கனகமா	விடுவே மணிநிறத்தெங்	னல்லேன் கடவு	ளானே
எ	நின்னுவார	பிறரன்றி நினைப்பார்கள்	நீயே மனத்துக்கோர்	யானாய் வித்து	மானாய்
	மன்னனாய	மன்னவர்க் மறைநான்கு	கோர் மானாயா	அமுதமானாய் றங்க	மானாய
	பொன்னனாய்	மணியானாய் பூமிமேல்	போக புகழ்தக்க	மானாய் பொருளே	யுன்னை
	என்னனாய்	என்னனாய் ஏழையேன்	என்னி என்சொல்லி	னல்லால ஏதது	கேனே.

சேர்க்கை

VI, 97, க௦	மைப்படிந்த	கண்ணாளுந்	தானுங்	கச்சி	
		மயானத்தான்	வார்சடையான்	என்னி	னல்லான்
	ஒப்புடைய	னல்லன்	ஒருவ	னல்லன்	
		ஒருர	னல்லனோ	ருவம	னில்லி
	அப்படியும்	அந்நிறமும்	அவ்வண்	ணமும்	
		அவனருளே	கண்ணாக	காணி	னல்லால்
	இப்படியன்	இந்நிறத்தன்	இவ்வண்	ணத்தன்	
		இவ்விழைவன்	என்றெழுதிக்	காடடொ	னாதே.

98, க.	நாமார்க்குங்	குடியல்லோம	நமனை	யஞ்சோம
	நரகத்தி	விடர்ப்படோம்	நடலை	யில்லோம்
	ஏமாப்போம்	பிணியறியோம்	பணிவோ	மல்லோம்
	இன்பமே	எந்நாளுந்	துன்ப	மில்லை
	தாமார்க்கும்	குடியல்லாத	தன்மை	யான
	சங்கரனற்	சங்கவெண	குழையோர்	காதிற்
	கோமாறகே	நாமென்றும்	மீளா	ஆளாயக்
	கொய்மமலர்ச்சே	வடியிணையே	குறுகி	னோமே.

99, க	எண்ணுகேன	என்சொல்லி	எண்ணு	கேனோ	
		எம்பெருமான்	திருவடியே	எண்ணி	னல்லால்
	கண்ணிலேன்	மறறோ	களைகண்	இல்லேன்	
		கழலடியே	கைதொழுது	காணி	னல்லால்
	ஒண்ணுளே	ஒன்பது	வாசல	வைத்தாய்	
		ஒக்க	அடைக்கும்போ	துணர	மாட்டேன்
	புண்ணியா	உன்னடிககே	போது	கின்றேன்	
		பூம்புகலூர்	மேவிய	புண்ணி	யனே.

யாழ்முரி

I, 136, க.	மாதா	மடப்பிடியும்	- மட -	அன்னமு	மன்னதோர்
	நடை	யுடைம்	மலை	மகள்	துணையென மகிழ்வர்
	பூதஇ	னப்படைநின்	றிசை	பாடவு	மாடுவர்
	அவர்	படா	சடைந்	நெடு	முடியதொர் புனலர்
	வேதமொ	டேழிசைபா	டுவ	ராழ்கடல்	வெண்டிறை
	யிரைந்	நுரை	கரை	பொருது	விம்பிநின் றயலே
	தாதவிழ்	புன்னைதயங்	கும	லர்ச்சிறை	வண்டறை
	யெழில்	பொழில்	குயில்	பயில	தருமபுரம் பதியே.

சேர்க்கை

சேர்க்கை II — இசை, நாடகச் சூத்திரங்கள்.

* யாழ்நூலாசிரியர் கண்ட தூயவுருவில அமைந்தன x இடம் விளங்காதன.

க அடியாககுநல்லார் காட்டியவை

(யாழின இயலபு)

1. ஆயிர நரம்பிற் றுதியா ழாகும்
ஏனை யுறுப்பு மொப்பன கொளலே
பத்தர தளவுங் கோட்டின தளவு
மொத்த வென்ப விருமன் றிரட்டி
வணாசா னொழித்தென வைத்தனா புலவர்.

—நூல

2. தலமுத லாழியிற றுனவா தருககறப
புலமக ளாளர் புரிநரப் பாயிரம்
வலிபெறத் தொடுத்த வாககமை பேரியாழச்
செலவுமுறை யெல்லாஞ் செயகையிற றெரிந்து
மறறை யாழுங் கற்றுமுறை பிழையான

—பெருங்கதை
(யாழ்பெற்றது ௧௧-௧௨.)

(சூத்தின இயலபு)

- x 3. இருவகை பல்வகை யென்னும் விலக்கோ
டரியவுறுப் புப்பதினொ ராடடுக —குரவைவரி
சொகக மவிநய நாடக மென்றிவறமுற
றககவனே யாடலா சான்
- x 4. குரவை யென்பது கூறுங் காலைச்
செய்தோர் செய்த காமமும விறலு
மெயத வுரைக்கு மியல்பிற றென்ப.
- x 5. குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர்
செந்நிலை மண்டலக கடகக கைகோத்
தந்நிலைக கொட்பநின் றுட லாகும
6. திருந்திய பொதியி லருந்திற லகத்தியன்
சுந்தர மணிமுடி யிந்திரன் மகளை
மாணு விறலோய வேணு வாகென
விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன்

சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ யென்று
மேவினன் ரெழுது மேதக வுரைப்ப
வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்கூத் தியர்க்குத்
திருந்திய தலைக்கோற் றுனந் தீருமென்
றவனினி துரைப்ப வாகிவந் தனனென்

—தூனமுகம்

7 பண்ணியம்வைத தானைமுகன பாதம பணிந்துநாட்
புண்ணிய வோரை புகனறனகொண்—டெண்ணியே
வண்டிருக்குங் கூந்தன் மடவரலை யையாண்டிற
றண்டியஞ்சோ விப்பதே சால்பு

8. வட்டணையுந தூசியு மண்டலமும் பண்ணமைய
வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெயதியபின்—கட்டளைய
கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிளரச்
சோதித தரங்கேறச் சூழ

9. நன்னர் விருப்புடையோ ணறகுணமு மிககுயர்ந்தோள்
சொன்னகுலத தாலமைநத தொன்மையளாய்ப்—பன்னிரண்டாண்
டேயந்ததறபின் ஆடலுடன் பாடலழ கிம்முன்றும்
வாயந்தவரங் கேற்றல வழக்கு

—பாதசேனாபதியார்.

x 10 அவைதாம,
சாநதிக் கூத்தும் விநோதக கூத்துமென்
றாய்நதுற வகுத்தன னகத்தியன் றுனே

x 11. சாநதிக் கூததே தலைவ னின்ப
மேநதிநின் றுடிய வீரிரு நடமவை
சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக
மென்றிப் பாற்படே மென்மனார் புலவர்

12 குணத்தின் வழியதகக் கூததெனப் படுமே.

—குணநூலுடையார்.

13. அகததெழு சுவையா னகமெனப் படுமே

—சயநதநூலுடையார்.

x 14 எழுவகைக கூதது மிழிகுலத் தோரை
யாட வகுத்தன னகத்தியன் றுனே

x 15. அறுவகை நிலையு மைவகைப் பாதமு
மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும்
வருத்தனை நான்கு நிருத்தகை முப்பது
மததகு தொழில வாகு மென்ப

- x 16. பலவகை யென்பது பகருங் காலை
வென்றி வசையே விநோத மாகும்”
- x 17. அவற்றுள,
மாற்று னெடுக்கமு மன்ன னுயாச்சியு
மேற்படக் கூறும் வென்றிக கூத்தே.
- x 18. பலவகை யுருவமும் பழிததுக் காட்ட-
வல்லவ னாதல் வசையெனப் படுமே
- x 19 எனவிலை தாளத்தி னியல்பின வாகும
- x 20. விநோதக கூதது வேறுபா டுடைதது
வென்றி விநோதக கூத்தென விளம்புவர்.
- x 21. விலக்குறுப் பென்பது விரிக்குங் காலைப்
பொருளும் யோனியும் விருத்தியுஞ் சந்தியும்
சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ் சததுவமும்
அவிநயஞ் சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும்
வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ
யிசைய வெண்ணி னீரே முறுப்பே”
- x 22 அறம்பொரு ளின்பம வீடென நான்கும
திறம்படு பொருளெனச் செப்பினா புலவா
- 23 அவைதாம்,
நாடகம் பிரகர ணப்பிர கரணம்
ஆடிய பிரகரண மங்க மென்றே
யோதுப நன்னா லுணர்ந்திசி னோரே

—மதிவாணனார்

24. அறமுத னான்கு மொன்பான் சுவையு
முறைமுன் னாடக முன்னே னாகும
- 25 அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி
- 26 அறம்பொருள் வாணிகர் சாதியென் றறைப.
27. அறமேற் சூத்திர ரங்க மாகும.

—செயிறறியனார்

- x 28. உள்ளோற் குள்ளது மில்லோற் குள்ளது
முள்ளோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது
மெள்ளா துரைத்தல் யோனி யாகும்.

சேர்க்கை

(அநியவகை)

- x 29. வீரசசுவை யவிநயம் விளம்புங் காலை
முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண்ணும்
பிடித்த வாளுங் கடித்த வெயிறும்
மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய நுதலுந்
திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை
யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும் பிறவு
நண்ணு மென்ப நன்குணாந் தோரே
- x 30. அச்ச வவிநய மாயுங் காலை
யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு
மலங்கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுங்
கரந்துவர லுடைமையுங் கையெதிரா மறுத்தலுய
பரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.
- x 31. இழிப்பி னவிநய மியம்புங் காலை
யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போதலு
மொடுங்கிய முகமு முருற்றாக் காலும
சோர்ந்த யாக்கையுளு சொன்னிரம பாமையு
நேர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே
- x 32. அற்புத வவிநய மறிவரக கிளப்பிற்
சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த கையது
மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய
தெயதிய திமைத்தலும் விழித்தலு மிகவாதென்
றையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப
- x 33. காம வவிநயங் கருதுங் காலைத்
தூவுள னுறுத்த வடிவுந் தொழிலுங்
காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவினபெறு
மூரன் முறுவல சிறுநிலா வரும்பலு
மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் கிளவியுங்
கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித்த தனரே
- x 34. அவலத் தவிநய மறிவரக் கிளப்பிற்
கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர் மாரியும்
வாடிய நீரமையும் வருந்திய செலவும்
பீடழி யிடும்பையும் பிதற்றிய சொல்லு
நிறைகை யழித்தலு நீர்மையில் கிளவியும்
பொறையின்றாகலும் புணாததினர் புலவா

- x 35 நகையி னவிநய நாட்டுங் காலை
மிகைபடு நகையது பிறர்நகை யுடையது
கோடடிய முகத்தது
விட்டுமூரி புருவமொடு விலாவுறுப் புடையது
செயவது பிறிதாய வேறுசே திப்பதென்
றையமில் புலவ ராயநதன ரென்ப
- x 36 நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிநயங்
கோடபா டறியாக கொளகையு மாடசியு
மறந்தரு நெஞ்சமு மாறிய விழியும்
பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுங்
குறிப்பின் ருகலுந துணுக்க மில்லாத
தகைமிக வுடைமையுந தண்ணென வுடைமையு
மளத்தற கருமையு மன்பொடு புணர்தலுங்
கலக்கமொடு புணர்ந்த நோக்குங் கதிர்ப்பும்
விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப் புலவர்.
- x 37. உருத்திரச் சுவை யவிநயம்
- x 38 வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புங் காலை
மடித்த வாயு மலாநத மாபுந்
துடித்த புருவமுஞ் சுடடிய விரலுங்
கன்றின வுள்ளமொடு கைபுடைத திடுதலு
மன்ன நோக்கமோ டாய்நதனா கொளலே
- x 39 பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராயநத
வைய முற்றோ னவிநய முரைப்பின
வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும
பீடழி புலனும பேசா திருத்தலும
பிறழ்ந்த செய்கையும வான்றிசை நோக்கலும்
அறைந்தனா பிறவு மறிந்திசி னோரே
- x 40 மடியி னவிநயம் வகுக்குங் காலை
நொடியொடு பலகொட டாவிமிக வுடைமையு
மூரி நிமிரத்தலும் முனிவொடு புணாதலுங்
காரண மின்றி யாழநதுமடிந திருத்தலும
பிணியு மின்றிச் சோநத செலவோ
டணிதரு புலவ ராயநதன ரென்ப

- x 41. களித்தோ னவிநயங் கழறுங் காலை
யொளிததவை யொளியா னுரைத்த லின்மையும்
கவிழ்நதுஞ் சோர்ந்துந் தாழ்நதுந் தளர்ந்தும்
வீழ்ந்த சொல்லொடு மிழற்றிச சாயதலுங்
களிகைக கவர்ந்த கடைக்கணைக் குடைமையும்
பேரிசை யாளர் பேணிநா கொளலே.
- x 42 உவந்தோ னவிநய முரைக்குங் காலை
நிவந்தினி தாகிய கணமல ருடைமையு
மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு
முனிவி னகன்ற முறுவனகை யுடைமையு
மிருக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு
மொருங்குட னமைந்த குறிப்பிற் றன்றே
- x 43. அழககா றுடையோ னவிநய முரைப்பின்
இழுகுகொடு புணர்ந்த விசைப்பொரு ளுடைமையுங்
கூம்பிய வாயுங் கோடிய வுரையு
மோமபாது விதிககுங் கைவகை யுடைமையு
மாரணங் காகிய வெகுளி யுடைமையுங்
காரண மின்றி மெலிந்தமுக முடைமையு
மெலிவொடு புணர்ந்த விடும்பையு மேவரப
பொலியு மென்ப பொருநதுமொழிப புலவா
- x 44. இனபமொடு புணர்ந்தோ னவிநய மியம்பிற
றுனப நீங்கித் துவாதத யாககையுந்
தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு
மயங்கி வந்த செலவுநனி யுடைமையு
மழகுள் ளுறுத்த சொறபொலி வுடைமையு
மெழிலொடு புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுங்
கலங்களசேர்ந் தகன்ற தோண்மார புடைமையு
நலங்கெழு புலவா நாடின ரென்ப.
- x 45. தெயவ முற்றோ னவிநயஞ் செப்பிற
கைவிட டெறிந்த கலகக முடைமையு
மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந்
துடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலையுஞ்
செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு
மெய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே

- x 46. ஞஞ்ஞை யுற்றே னவிநய நாடிற்
பன்மென் றிறுகிய நாவழி வுடைமையு
நுரைசேர்ந்து கூம்பும் வாயு நோக்கினர்க்
குரைப்போன் போல வுணாவி லாமையும்
விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும்
விழுத்தக வுடைமையு மொழிககி லாமையும்
வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும் பிறவு
மேவிய தென்ப விளங்குமொழிப் புலவா
- x 47. சிந்தையுடம் பட்டோ னவிநயந் தெரியின்
முந்தை யாயினு முணரா நிலைமையும்
பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு
முடித்த லுருத கரும நிலைமையுஞ்
சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும்
புல்லு மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்
- x 48. துஞ்சா நின்றே னவிநயந் துணியின
எஞ்சுத லின்றி யிருபுடை மருங்கு
மலர்நதுங் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு
மலர்நதுயிர்ப் புடைய வாற்றலு மாகும்”
- x 49 இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிநய மியம்பி
னென்றிய குறுங்கொட் டாவிய முயிர்ப்புந்
துங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு
மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுங் கொளலே.
- x 50 செத்தோ னவிநயஞ் செப்புங் காலை
யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாககலுங்
கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப்
போந்ததுணி வுடைமையும் வலித்த வுறுப்பு
மெலிந்த வகடு மென்மைமிக வுடைமையும்
வெண்மணி தோன்றக கருமணி கரத்தலும்
உண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.
- x 51. மழைபெயயப் பட்டோ னவிநயம் வகுக்கி
னிழிதக வுடைய வியல்புநனி யுடைமையு
மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாததை
மெய்பூண் டொடுக்கிய முகத்தொடு புணர்த்தலும்
ஒளிபபடு மனனி லுலறிய கண்ணும்
விளியினுந் துளியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுங்

கொடுகி விடடெறிந்த குளிரமிக வுடைமையும்
நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக்
கனவுகண டாற்றா நெழுதலு முண்டே.

- x 52. பரித்தலைப் படடோ னவிநயம் பகரி
னடுக்க முடைமையு நகைபடு நிலைமையுஞ்
சொற்றளர்ந் திசைத்தலு மற்றமி லவதியும்
போர்வை விழைதலும் புந்தினோ வுடைமையும்
நீரும் விழியுஞ் சேறு முனிதலு
மின்னவை பிறவு மிசைநதனர் கொளலே
- x 53. உசசிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய
மெச்ச மின்றி யியமபுங் காலைச்
சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து
தேரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னச்
சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும்
பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே
- x 54. நாண முற்றே னவிநய நாடி
னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கையும்
வாடிய முகமுங் கோடிய வுடம்புங்
கெட்ட வொளியுங் கீழ்க்க ணோக்கமு
மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே
- x 55. வருத்த முற்றே னவிநயம் வகுப்பிற்
பொருத்த மிலலாப் புன்க ணுடைமையுஞ்
சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுங்
கூர்ந்த வியர்வுங் குறும்பல் லுயாவும்
வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு
முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே
- x 56. கண்ணோ வுற்றே னவிநயங் காட்டி
னண்ணிய கண்ணீர்த் துளிவிரற் றெறித்தலும்
வளைந்தபுரு வத்தொடு வாடிய முகமும்
வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமுந்
தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே
- x 57. தலையோ வுற்றே னவிநயஞ் சாற்றின்
நிலைமை யின்றித் தலையாட் டுடைமையுங்
கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு

பெருவிர லிடுக்கிய நுதலும் வருந்தி
யொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவும்
திருந்து மென்ப செநநெறிப் புலவா

- x 58. அழற்றிறம் பட்டோ னவிநய முறைப்பி
னிழற்றிறம் வேண்டு நெறிமையின் விருபபு
மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு
நிழலு நீருஞ் சேறு முவத்தலும்
பனிநீ ருவப்பும் பாதிரித தொடையலும்
நுனிவிர லீர மருநெறி யாக்கலும்
புகக துன்பொடு புலாநத யாக்கையுந்
தொகக தென்ப துணிவறிந தோரே
- x 59. சீத முறறோ னவிநயஞ் செபபி
னோதிய பருவர லுள்ளமோ டுழத்தலும்
ஈர மாகிய போர்வை யறுத்தலு
மார வெயிலுழந தழலும் வேண்டலு
முரசியு முரன்று முயிரதது முரைத்தலுந்
தக்கன பிறவுரு சாற்றினா புலவர்
- x 60 வெப்பி னவிநயம் விரிகுங் காலைத
தப்பில கடைப்பிடித தன்மையுந் தாகமு
மெரியி னன்ன வெமமையோ டியைவும
வெருவரு மியக்கமும் வெம்பிய விழியும்
நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு
மோருங் காலை யுணாந்தனர் கொளலே
- x 61. கொஞ்சிய மொழியிற கூடுதெயிறு மடித்தலும்
பஞ்சியின் வாயிற பனிநுரை கூம்பலுந்
தஞ்ச மாநதா தமமுக நோக்கியோ
ரினசொ லியம்புவான போலியம் பாமையும்
நஞ்சுண் டோனற னவிநய மென்ப
- x 62 சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவென்ற
புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப.
- (சொல்வகை)
- x 63. நெஞ்சொடு கூறல் கேட்போர்க் குரைத்தல்
தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறலென்
றம்முன் நென்ப செமமைச சொல்லே.

(வண்ணம்)

- x 64. சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி
வண்ண நானூன்கு வரிதக மெண்ணூன்கென்
றெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே

(வரி)

- x 65. கண்கூடு காண்வரி யுள்வரி புறவரி
கிளாவரி யைநதோ டொன்ற வுரைப்பிற்
காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்தக கோளென
மாட்சியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே

- x 66. சிந்துப் பிழுககை யுடன்சநதி யோர்முலை
கொந்தி கவுசி குடப்பிழுககை — கந்தன்பாட்
டாலங்காட டாண்டி பருமண னெல்லிச்சி
சூலந தருநட்டந தூண்டிலுடன் — சீலமிகு
மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி
பாண்டிப பிழுககையுடன் பாம்பாட்டி — மீண்ட
கடவுட் சடைவீர மாகேசங் காமன்
மகிழ்சிந்து வாமன ரூபம் — விகடநெடும
பத்திரங் கொற்றி பலகைவாள பப்பரப்பெண்
டத்தசம் பாரந் தகுணிச்சங் — கதது
முறையீண் டிருஞ்சித்து முண்டித மன்னப்
பறைபண் டிதன்புடப பாண — மிறைபரவு
பததன குரவையே பப்பறை காவதன
பித்தனோடு மாணி பெரும்பிழுக்கை — யெத்துறையு
மேத்திவருங் கட்களி யாண்டு விளையாடடுக்
கோதத பறைககுடம்பு கோற்கூதது — மூத்த
கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி
யழகுடைய பண்ணிவிக டாங்கந் — திகழ்செம்பொ
னம்மனை பநது கழங்காட லாலிகும
விண்ணகக காளி விறறகொந்தி — யல்லாத
வாய்நத தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன்
சாநத முடைய சடாதாரி — யேய்ந்தவிடை
தக்கபிடார் நிர்த்தந் தளிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந்
தொக்க தொழில்புனைந்த சோணாண்டு — மிக்க
மலையாளி வேதாளி வாணி குதிரை
சிலையாடு வேடு சிவப்புத் — தலையிற்
றிருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குன் றயிற்பெண்
டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் — பொருமுகத்துப்

பல்லாங் குழியே பகடி பகவதியா
 ணலலாதந் தோள்வீச்சு நற்சாழ — லல்லாத
 வுநதி யவலிடி யூராளி யோகிவிச்சி
 குநதிவரும் பாரன் குணலைகூத் — தநதியம்போ
 தாடுங் களிகொய்யு முளளிப்பூ வையனுக்குப்
 பாடும்பாட் டாடும் படுபள்ளி — நாடறியுங்
 கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங் குணலையே
 துஞ்சாத சுமமைப்பூச் சோனக — மஞ்சரி
 யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக்
 கோததவரிக் கூத்தின குலம்

(சேதம்)

- x 67. ஆரியந் தமிழெனுஞ் சோநட மிரணடினும்
 ஆதிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பசு
 சேதித் திடுவது சேதமென் றுகும
- x 68. கடையமயி ராணிமரக் கால்விநதை கநதன்
 குடைதுடிமா லல்லியமல கும்பஞ் — சுடர்விழியாற்
 படடமதன் பேடுதிருப் பாவையரன பாண்டரங்கங்
 கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து

(பதினேராடல்)

- x 69 அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டரங்க
 மல்லுட னினருட லாறு
- x 70 துடிகடையம் பேடு மரக்காலே பாவை
 வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து
- x 71 அல்லிய மாயவ னாடிற் றதற்குறுப்புசு
 சொல்லுப வாறு மெனல்
- x 72 கொட்டி கொடுவிடையோ னாடிற் றதற்குறுப்
 பொட்டிய நான்கா மெனல்
- x 73. அறுமுகத்தோ னுடல் குடைமற றதற்குப்
 பெறுமுறுப்பு நான்கா மெனல்.
- x 74. குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனுக்
 கடைக்குப் பாவைநதுறுப பாயந்து.
- x 75. பாண்டரங்க முக்கண னாடிற் றதற்குறுப்
 பாயந்தன வாறு மெனல்

- x 76. நெடியவ னாடிற்று மலலாடன் மல்லிற
கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.
- x 77. துடியாடல் வேன்முருக னாட லதனுக்
கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.
- x 78. கடைய மயிராணி யாடிற் றதனுக்
கடைய வுறுப்புக ளாறு.
- x 79. காமன தாடலபே டாட லதற்குறுப்பு
வாயமையி னாராயி னானகு.
- x 80. மாயவ ளாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு
நாமவகை யிற்சொலுங்கா னுன்கு.
- x 81. பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப்
போவாம லொன்றுடனே யொன்று,
- x 82 புரமெரிததல ஞாமாத துளைபடுத்தல கஞ்ச
னுரனெரிததல வாணனைவா னுய்ததல — பெரிய
வரன்முத லாகவே லன்முதன் மாயோ
னமாமுத லாடிய வாறு.
- x 83 சிங்கள மிருவகை நிலையினு மெய்தும்
- (எணவகை குற்ககோள)
- x 84. இன்பந தெளியே நிறையோ டொளியே
வன்சொர் லிறுதி மநத முசசமென
வநத வெட்டும் பாடலின் பயனே.
- (பரணி)
- x 85. கொட்டு மசையுந் தாககு மளவு
மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும
- x 86. ககரங் கொட்டே யெகர மசையே
யுகரந் தூக்கே யளவே யாயதம
- (தூககு)
- x 87. ஒருசீர் செந்தாக கிருசீர் மதலை
முச்சீர் துணிபு நாறசீர் கோயி
லைஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாஅலே
யெழுசீர் நெடுநூக் கென்மனா புலவா.

(அவியததோடு சொல நிகழும் முறை)

- x 88. அவைதாங்,
கையே கருததே மிடறே சரீரமென்
றெயதமுன் பமைத்த விவையென மொழிப
(கைவகை)
- x 89. மெயபெறத தெரிநது மேலோ ராய்ந்த
கைவகை தன்னைக் கருதுங் காலை
யிணையா வினைக்கை யிணைககை யென்ன
வணையு மெனப வறிநதிசி னோரே.
- x 90. மொழிநரு முளரே
- x 91. இணையா தியல் வதிணையா வினைக்கை
யிணைந்துடன் வருவ திணைககை யாகும்
- x 92. இணையா வினைக்கை யியமபுங் காலை
வணைவுறு பதாகை திரிபதா கையே
கத்தரிகை தூபம் அராளம இளம்பிறை
சுகதுண் டம்மே முடடி கடகஞ்
சூசி பதும கோசிகந துணிந்த
மாசிலகாங் கூலம் வழுவறு கபிததம்
விறபிடி குடங்கை யலாபத திரமே
பிரமரந தன்னொடு தாம்பிர சூடம
பிசாச முகுளம பிண்டி தெரிநிலை
பேசிய மெய்நநிலை யுன்ன மண்டலஞ்
சதுர மான்தலை சங்கே வண்டே
யதிர்வி லிலதை கபோத மகரமுகம்
வலம்புரி தன்னொடு முப்பதது மூன்றென
றிலங்குமொழிப் புலவ ரிசைததன ரென்ப.
- x 93. பதாகை யென்பது பகருங் காலைப்
பெருவிரல குஞ்சித் தலாவிர னான்கு
மருவி நிமிரு மரபிற றெனப.
- x 94. திரிப தாகை தெரியுங் காலை
யறைப தாகையி னணியிரன முடக்கினஃ
தாமென மொழிப வறிநதிசி னோரே.
- x 95. கததரி கையே காணடக விரிப்பி
னத்திரி பதாகையி னணியின் புறத்தைச்
சுட்டக மொட்ட விட்டுநிமிர்ப் பதுவே

- x 96. தூப மென்பது துணியுங் காலை
விளங்குகத் தரிகை விரலகம் வளைந்து
துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே.
- x 97 அராள மாவ தறிவரக் கிளப்பிற்
பெருவிரல் குஞ்சிததுச் சுட்டுவிரன் முடக்கி
விரல்கண் மூன்று நிமிர்த்தகம் வளைத்தற்
குரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே
- x 98. சுட்டும் பேடு மநாமிகை சிறுவிர
லொட்டி யகம்வளைய வொசித்த பெருவிரல்
விட்டு நீங்கும் விதியிற் றென்ப.
- x 99. சுகதுண்ட மென்பது தொழில்பெறக் கிளப்பிற்
சுட்டு விரலும பெருவிர ரூனும்
ஒட்டி யுகிர்நுனை கௌவி முன்வளைந்
தநாமிகை முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர
ரூன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித் தென்ப.
- x 100. முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச்
சுட்டு நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர
லிறுக முடக்கி யிவற்றின்மிசைப் பெருவிரன்
முறுகப் பிடித்த முறைமைத் தென்ப
- x 101 கடக முகமே கருதுங் காலைப்
பெருவிர னுனியுஞ் சுட்டுவிர னுனியு
மருவ வளைந்தவ் வுகிர்நுரி கௌவி
யொழிந்த மூன்றும் வழிவழி நிமிர
மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.
- x 102. சூசி யென்பது துணியுங் காலை
நடுவிரல் பெருவிர லென்றிவை தம்மி
லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர
வொழிந்தன வழிவழி முடங்கி நிற்ப
மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே
- x 103. பதும கோசிகம் பகருங் காலை
யொப்பக் கைவளைத் தைந்து விரலு
மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் ருகும

- x 104. காங்கு லம்மே கருதுங் காலைச்
சுட்டும் பேடும் பெருவிரன் மூன்று
மொட்டிமுன் குவிய வநாமிகை முடங்கிச்
சிறுவிர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும
- x 105 முகிழ்காங் கூல முந்துற மொழிநத
குவிகாங் கூலங் குவிவிழந ததுவே
- x 106. மலர்காங் கூல மதுமலர்ந் ததுவே.
- x 107. கபித்த மென்பது காணுங் காலைச்
சுட்டுப் பெருவிர லொட்டிநுனி கௌவி
யலல மூன்று மெல்லப் பிடிப்பதுவே
- x 108. விற்பிடி யென்பது விரிகுங் காலைச்
சுட்டொடு பேடி யநாமிகை சிறுவிர
லொட்டி யகப்பால் வளையப் பெருவிரல
விட்டு நிமிரும் விதியிற் றுகும்
- x 109. குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை
யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே
- x 110 அலாபத திரமே யாயுங் காலைப்
புரைமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா
வருமுறை யைந்தும் வளைநதுமறி வதுவே
- x 111. பிரமர மென்பது பேணுங் காலை
யநாமிகை நடுவிர லறவுறப் பொருந்தித்
தாம்வலஞ் சாயத தகைசால் பெருவிர
லொட்டிய நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல
சுட்டு வளைந்துபின் றேன்றிய நிலையே
- x 112. தாம்பிர குடமே சாற்றங் காலைப்
பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனியொததுக்
கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர
லுடனதின் முடங்கி நிமிரநிற் பதுவே
- x 113. பசாச மென்பது பாறபடக கிளப்பி
னகநிலை முகநிலை யுகிர்நிலை யென்னத
தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப.

- x 114. அவைதாஞ்,
சட்டுவிர னுனியிற் பெருவிர லகப்பட
வொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை
யவ்விர னுனிகள் கௌவிப் பிடித்தல்
செவ்வி தாகுஞ் சிறந்த வுகிர்நிலை
யுகிாநுனை கௌவிய தொழிந்த மூன்றுந
தகைமையி னிமிர்த்தலம் மூன்றறகுந தகுமே
- x 115. முகுள மென்பது மொழியுங் காலை
யைநது விரலும தலைகுவிந் தேறப
வநது நிகழு மாடசித தாகும
- x 116. பிணடி யெனபது பேசுங் காலைச
சுட்டுப் பேடி யநாமிகை சிறுவிர
வொட்டி நெகிழ முடங்க வவற்றின்மிசை
விலங்குறப் பெருவிரல விட்டுங் கடடியு
மிலங்குவிரல வழிமுறை யொற்றலு மியல்பே
- x 117. தெரிநிலை யென்பது செபபுங் காலை
யைநது விரலு மலாநதுகுஞ் சித்த
கைவகை யெனப கற்றறிந தோரே
- x 118. மெய்நிலை யெனபது விளம்புங் காலைச்
சிறுவிர லநாமிகை பேடொடு சுட்டிவை
யுறுத வின்றி நிமிரச் சுட்டினமிசைப்
பெருவிரல் சேரும பெற்றித தென்ப
- x 119. உன்ன நிலையே யுணருங் காலைப்
பெருவிரல் சிறுவிர லென்றிவை யிணைய
வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிர் வதுவே.
- x 120. மண்டல மென்பது மாசறக் கிளப்பிற
பேடு நுனியும பெருவிர னுனியுங்
கூடி வளைநதுதம் முகிர்நுனை கௌவி
யொழிந்த மூன்று மொக்க வளைவதென
மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந் தோரே
- x 121. சதுரமென்பது சாற்றுங் காலை
மருவிய மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளையப்
பெருவிர லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச்
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ்வியின்
இறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே.

- x 122. மான்றலை யென்பது வகுக்குங் காலை
மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக மிறைஞ்சிப்
பெருவிரல் சிறுவிர லெனறிவை நிமிர்ந்து
வருவ தெனப் வழக்கறிந் தோரே.
- x 123 சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச்
சிறுவிரன் முதலாச் செறிவிர னான்கும
பெறுமுறை வளையப் பெருவிர னிமிர்ந்தாங்
கிறுமுறைத் தென்ப வியலபுணர்ந் தோரே
- x 124. வண்டென பதுவே வகுக்குங் காலை
நாமிகை பெருவிர னனிமிக வளைந்து
தாநுனி யொன்றித தகைசால சிறுவிரல்
வாலிதி னிமிர மறறைய வளைநத
பாலின தென்ப படன்றெறிந் தோரே
- x 125. இலதை யென்ப தியம்புங் காலைப்
பேடியுஞ் சுட்டும பிணைநதுட னிரிநது
கூடிய பெருவிரல் கீழவரை குறுகக்
கடையிரு விரலும் பினனர் நிமிர்ந்த
நடையின தென்ப நனென்றிப் புலவா.
- x 126 காணுங் காலைக் கபோத மென்பது
பேணிய பதாகையிற பெருவிர னிமிரும.
- x 127 மகரமுக மென்பது வகுக்குங் காலைச்
சுட்டொடு பெருவிரல் கூட வொழிந்தவை
யொட்டி நிமிர்ந்தாங் கொன்று வாகும
- x 128 வலம்புரிக் கையே வாயந்த கனிடை
னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற நிமிர்ந்தது
சுட்டுவிரன் முடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல்
விட்டுநிமிர்ந திறைஞ்சும் விதியிற் றென்று
கூறுவர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே.
- x 129. எஞ்சுத லில்லா விணைககை யியம்பி
லஞ்சலி தன்னொடு புட்பாஞ் சலியே
பதுமாஞ் சலியே கபோதங் கற்கடகம
நலமாஞ் சுவத்திகங் கடகா வருத்தம
நிடதந் தோர முற்சங்க மேம்பட
வுறுபுட் பபுட மகரஞ் சயந்த

மந்தமில் காட்சி யபய வத்த
மெண்ணிய வருதத மானந் தன்னெடு
பண்ணுங் காலைப் பதினைந் தென்ப

- x 130. அஞ்சலி யெனப் தறிவுறக் கிளப்பி
னெஞ்ச லின்றி யிருகையும் பதாகையாய்
வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றனர்
அந்தமில் காட்சி யறிந்திசி னோரே,
- x 131. புடபாஞ் சலியே பொருந்தவிரு குடங்கையுங்
கடடி நிற்குங் காட்சிய தென்ப.
- x 132. பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக
மெனவிரு கையு மியைந்து நிற்பதுவே
- x 133. கருதுங் காலைக் கபோத விணைக்கை
யிருகையுங் கபோத மிசைநதுநிற் பதுவே
- x 134. கருதுங் காலைக் கறகட கம்மே
தெரிநிலை யங்குலி யிருகையும் பிணையும்
- x 135. சுவததிக மென்பது சொல்லுங் காலை
மணிக்கட் டமைந்த பதாகை யிரண்டையு
மணிக்கட் டேற்றி வைப்ப தாகும்.
- x 136. கருதிய கடகா வருததக் கையே
யிருகையுங் கடக மணிக்கட டியைவது.
- x 137. நிதத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின்
முடடி யிரண்டுகை யஞ்சம மாகக்
கடடி நிற்குங் காட்சித் தென்ப
- x 138. தோர மென்பது துணியுங் காலை
யிருகையும் பதாகை யகம்புற மொன்ற
மருவிமுன் றுமும் வழக்கிற் றென்ப.
- x 139. உற்சங்க மென்ப துணருங் காலை
யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந்
தெரிய மணிக்கட்டி லேற்றிவைப் பதுவே,
- x 140. புட்பபுட மென்பது புகலுங் காலை
யொத்த விரண்டு குடங்கையு மியைந்து
பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப.

- x 141. மகர மென்பது வாயமையி னுரைப்பிற்
கபோத பிரண்டு கையு மகம்புற
மொன்ற வைப்பதென் றுரைத்தனா புலவர்
- x 142. சயந்த மென்றது
- x 143. அபயவத் தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின
வஞ்சமில் சுகதுணட மிருகையு மாட்சியின்
நெஞ்சுற நோக்கி நெகிழ்நதுநிற் பதுவே
- x 144. வருத்த மானம் வகுக்குங் காலை
முகுளக் கையிற கபோதக் கையை
நிகழச் சேர்த்து நெறியிற் றென்ப.
- x 145. அவைதாம,
எழிறகை யழகே தொழிறகை தொழிலே
பொருட்கை கவியிற் பொருளா குமமே
(வரிககூதது)
- x 146. வரியெனப் படுவது வகுக்குங் காலைப்
பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு
மறியக் கூறி யாற்றுழி வழங்கல
(யாழ்)
- x 147. பேரியாழ பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினா — தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமாரப வண்கூடற கோமானே
பினனு முளவே பிற.
- x 148. ஒன்று மிருபது மொன்பதும பததுடனே
நின்ற பதினான்கும பின்னேழுங் — குன்றூத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரமபு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி
- x 149. கோட்டின தமைதியுங் கொளுவிய வாணியு
மாட்டிய பததரின் வகையு மாடகமுந்
தந்திரி யமைதியுஞ் சாற்றிய பிறவும்
முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே
(குழல)
- x 150. ஓங்கிய மூங்கி லுயர்சநது வெண்கலமே
பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி — பூங்குழலாய்
கண்ண னுவந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார்
பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்தது

- x 151. உயர்ந்த சமதலத் தோங்கிக்கா னன்கின்
மயங்காமை நின்ற மரத்தின் — மயங்காமே
முற்றிய மாமரந் தன்னை முதறடிந்து
குற்றமிலோ ராணடிற் கொளல்
- x 152. சொல்லு மிதற்களவு நாலேந்தாஞ் சுற்றளவு
நலவிரல்க னாலரையா நன்னுதலாய் — மெல்லத்
துளையளவு நெல்லரிசி தூம்பிட மாய
வளைவலமேல் வங்கிய மென்
- x 153 இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி
மருவு துளையெட்டு மன்னும — பெருவிரல்க
னாலஞ்ச கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய்
கோலஞ்செய் வங்கியத்தின் கூறு
- x 154 வளைவா யருகொன்று முததிரையாய் நீக்கித்
துளையேழி னின்ற விரல்கள்—விளைபாட்
டிடமுன்று நான்குவல மென்றார்கா ணேகா
வடமாரு மென்முலையாய் வைத்து
- x 155. சரிக மபதநியென் றேழெழுத்தாற் றுனம்
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத்—தெரிவரிய
வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை.

(வண்ணக்கூறுபாடு)

- x 156. செம்முறை யுறழ்பே மெயந்நிலை கொட்ட
னீட்ட னிமித்தல்

(சாரீரவினை)

- x 157. பூதமுற சாதனததாம் புறகலத்தின் மத்திமத்து
நாதமுத லாமெழுத்து நாலாகி—வீதி
வருவரத்தாற் றுனத்தால் வந்து வெளிப்பட
டிருவரத்தாற் றேறற மிசைககு.

(பூதன்கள ஐந்தது)

- x 158 மண்ணுட னீர்நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதா
மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிநது—நண்ணிய
மன்னாக்கு மண்கொடுத்த மாற்றார்ககு விண்கொடுத்த
தென்னவர்கோ மாணே தெளி.

(பூதமைந்தின பயன)

- x 159. செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறியன்றே
யப்பரிசு மண்ணைந்து நீர்நாலா—மொப்பரிய
தீயாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பரமொன்று
வேயாருந் தோளி விளமபு

(பூதங்கள் பரிணமிதது உடம்பரமாறு)

- x 160. மெய்வாய்கண் மூக்குச செவியெனப் பேர்பெற்ற
வைவாயு மாயவற்றின் மீதடுததுத்—துயய
சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் றைநதா
லவைமுதற புற்கல மாம்.

(பூதங்களின் குணம்)

- x 161. பசிசோம்பு மைதுனங் காட்சிநீர் வேட்கை
தெசிகின்ற தீக்குணமோ ரைந்து—மொசிகின்ற
போக்கு வரவுநோய் கும்பிததல் மெயப்பரிசம்
வாககுடைய காற்றின வகை

- x 162. ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார
நீங்கா வுலோபமுட னிவவைந்தும — பாங்காய
வண்ண முலைமடவாய் வானகத்தினை கூறென்று
ரெண்ணிமிக நூலுணர்ந்தோ ரெண

(தச வாயுககள்)

- x 163. ஒப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன்
றப்பா வியானன் சமானனே — யிப்பாலு
நாகன் றனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன
றீதிலாத் தேவதத்த னே

(தச நாடிகள்)

- x 164. இடைபிங் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி
புடைநின்ற சிவகுவை சங்கினி பூடாவோ
டங்கு குகன் னி யலம்புடை யென்றுரைத்தார்
தங்குதச நாடிக டாம

(பூதபரிணாமம்)

- x 165. பூத வகைகளோ ரைநதாய்ப் பொறியைநதாய்
வாதனையோ ரையைநதாய் மாருதமு — மேதகுசீர்ப்
பததாகு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே
முத்திக்கு விததா முடம்பு,

(தச வாயுகளின் செயல்)

166. இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும் பிராணன்
புடைநின் றபானன்மலம் போக்குந் — தடையின்றி
யுண்டனகீ ழாக்கு முதானன் சமானனெங்குங்
கொண்டெறியு மாறிரதக கூறு
167. கூாம னிமைபபுவிழி கோணுகன் விககலாம்
போவில வியானன் பெரிதியககும் — போர்மலியுங்
கோபங் கிருகரனங் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத
தேவதத்த னாகுமென்று தோ.
- 168 ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போயக்
கழிந்தாலும் பின்னுடலைக் கட்டி — யழிந்தழிய
முந்நா னுதிப்பிதது முன்னியவான் மாவின்றிப்
பின்ன வெடித்துவிடும போநது

—இசைதுணுக முடைய சிகண்டியா.

(இசைகதப பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரம்)

- x 169 துய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்று றங்குலியா
மெய்யெழுந்து நின்றியங்க மெல்லததான் — வையத
திருபாலு நாற்பதோ டேழபாதி நீக்கிக்
கருவாகு மாதாரங் காண.
- x 170. ஆதாரம் பற்றி யசைவ முதலெழுதது
முதார்ந்த மெய்யெழுத்து முன்கொண்டு—போதாரும்
உந்தி யிடைவளியா யோங்குமிடை பிங்கலையால்
வந்துமே லோசையாம வைப்பு
- x 171. ஐவகைப் பூதமு மாய சரீரதது
மெய்பெற நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற்—றுய்ய
வொருநாடி நின்றியங்கி யுந்திமே லோங்கி
வருமா லெழுத்துடமபின் வந்து.

(ஆளத்தி)

- x 172. மகரத்தி னொற்றுற் சுருதி விரவும
பகருங் குறினெடில்பா ரிதது—நிகரிலாத
தென்னு தெனுவென்று பாடுவரே லாளத்தி
மனனாவிச் சொல்லின் வகை.
- x 173 குன்றாக குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து
நின்றார்ந்த மநநகரந் தவ்வொடு—நன்றாக
நீளத்தா லேழு நிதானததா னின்றியங்க
வாளத்தி யாமென் றறி.

(இசையும பண்ணும)

- x 174 பாவோ டணைத லீசையென்றார் பண்ணென்றார்
மேவார் பெருந்தான மெட்டானும்—பாவாய்
எடுத்தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்
படுத்தமையாற் பண்ணென்று பார்

(தோற்கருவிகள்)

- x 175. பேரிகை படக மிடக்கை யுடுகை
சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை
திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை
தமருகந் தண்ணுமை தாவி றடாரி
யந்தரி முழுவொடு சந்திர வளைய
மொந்தை முரசே கண்விடு தூமபு
நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க
மாசி றகுணிசசம விரலேறு பாகந்
தொக்க வுபாங்கந் துடிபெரும் பறையென
மிக்க நூலோர் விரிததுரைத் தனரே.

(நாடககவி செய்யவல்ல புலவனியல்பு)

- x 176. இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற்
தேற்றா மாந்த ராரியம் போலக்
கேட்டாக கெல்லாம் பெருநகை தருமே.

(பதினேராயிரத்ததுத தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற நெனருகிய
ஆதியிசைகளை உறழநதுகாணும முறை)

- x 177. உயிருயிர் மெய்யள வுரைத்தவைம் பாலினு
முடறமி ழியலிசை யேழுடன் பகுத்து
மூவேழ் பெய்தந்
தொண்டு மீண்ட பன்னீ ராயிரங்
கொண்டன ரியற்றல் கொளவலலோரா கடனே.

(பாலைத்திரிபு)

- * x 178 தார பாகமுங் குரலின் பாகமும்
நேர்நடு வண்கிளை கொள்ள நிற்ப
முன்னர்ப பாகம் விளரியி லேறட
இளிகுர லாகு மென்மனா புலவா.

- x 179. தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப் படர

(அரங்கினமைதி)

x 180. தந்திரத தரங்கிங் கியற்றுங் காலை
யறனழித தியற்று வழகுடைத தாகி
நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை வாற்றி
நாற்றமுஞ் சுவையு மதுரமு மாய்க்கனந
தோற்றிய திண்மைச சுவட துடைத்தாய
என்புமி கூாங்கல களியுவ ரீளை
துன்ப நீறு துகளீவை யின்றி
யூரகத் தாகி யுளைமான் பூண்ட
தேரகத் தோடுந் தெருவுமுக நோககிக்
கோடல் வேண்டு மாடரங் கதுவெ

181. உவர்ப்பிற கலக்கமாம கைப்பின்வருங் கேடு
துவர்ப்பிற பயமாஞ் சுவைக — ளவற்றிற
புளிநோய் பசிகாழ்ப்புப் பூங்கொடியே தித்திப்
பளிபெருகு மாவ தரங்கு

—பாதசேனாபதியார்.

x 182. ஒத்த வணுமுத லுயர்நதுவரு கணககி
னுத்தமன் பெருவிர விருபதது நாலுள
கோலே கோடல குறியறிந் தோரே.

183. அக்கோ லேழகன் றெட்டு நீண்டு
மொப்பா லுயர்வு மொருகோ லாகு
நறகோல் வேந்த நயககுறு வாயின
முக்கோ ருனு முயரவு முரித்தே.

—செயிறியனார்.

x 184. அக்கோ லொருகோ ளளவுறக் கல்வி
மிக்க கமமியர் வடகலை விதிமுறைக்
கூறின ரன்றியுங் குறிவகைக் கேற்றன
வேற்கச் செய்க வியல்புணர்ந் தோரே.

x 185. கூறிய வுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாங்
காடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றியிசை
வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட
வெழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே.

x 186. விளக்கியல் வனப்பும்

187. முன்னிய வெழினிதான் மூன்று வகைப்படும்.

—மதிவாணனார்.

188.

— அரிதரங்கிற்

செயதெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற் பூதரையு
மெப்த வெழுதி யியற்று

—பாதசேனாபதியார்.

(தலைக்கோல அமைதி)

189

புண்ணியமால் வெறபிற பொருநதுங் கழைகொண்டு
கண்ணிடைக் கணசாண் கனஞ்சாரு — மெண்ணிய
நீளமெழு சாணகொண்டு நீராட்டி நனமைபுனை
நாளிற் றலைக்கோலை நாட்டு

190

ஆவ தகத்தியனா சாபததா னன்மூங்கில்

—பாதசேனாபதியார்

(நாடககணிகைதலைக்கோல கோடறகேற்ற நலநதருநாள)

191.

பூராடங் கார்த்திகை பூரம பரணிகலம
சீரா திரையவிடஞ் சித்திரையோ — டாருமுற
மாசி யிடப மரிதுலை வான்கடகம
பேசிய தேண்மிதுனம பேசு

—மதிவாணார்

(தலைக்கோல கொளனும் முறை)

192.

பிணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா
லணியுங் கவினு மாசற வியற்றித
தீதுதீர மரபிற றீர்த்த நீரான
மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித
தொடலையும் மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப்
பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற்றுத தடக்கைமிசைக்
கொண்டுசென் றுறீஇக கொடியெடுத தாரத்து
முரசு முருடு முனமுன் முழங்க
வரசு முதலான வைம்பெருங் குழவுந
தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக கொடுப்ப
லூர்வலஞ் செய்து புகுநத பின்றைத
தலைக்கோல் கோட றகக தென்ப

—செயிறறியனார்

(அரங்கில நிறக்ககடவ முறை)

193.

ஆடிட முக்கோ லாட்டுவார்க் கொருகோல்
பாடுநாக் கொருகோ லந்தர மொருகோல்
குயிலுவர் நிலையிட மொருகோல.

—நூல்

(தேரரிய மடநதையர் இயல்பு)

x 194. இந்நெறி வகையா லிடத்தூண் சேர்வோள்
தொன்னெறி மரபிற் றேரரிய மகளே

x 195. தலைக்கோ லரிவை குணத்தொடு பொருந்தி
நலததகு பாடலு மாடலு மிக்கோள்
சொலப்படு கோதைத் தேரரிய மகளே

(ஒத்து ஆடியபினனரலலது உருக்காட்டுதல் வழக்கலல)

x 196. முகமா நுதறிரி யோகப் பொருட்டே

(தேசிக்கூததின இயல்பு)

x 197. கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா
மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத்தே.

(வடுகின இயல்பு)

x 198 வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்

(பாணா, நாடகக கணிகையா எனபேராகுரிய தலைவரிசை)

x 199 முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரும்
எட்டொடு புணாநத வாயிரம் பெறுப.

(பாலைப்பண்ணின திறம்)

* x 200. தக்கராக நேர்திறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கங் கழிசோம ராகமே — மிக்கதிறற்
காந்தார மெனறைந்தும் பாலைத திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து

(சாந்திக்கூததினியல்பு)

x 201. வாசிகை வைதது மணித்தோ டணியணிநது
மூசிய சுண்ண முகத்தெழுதித — தேசுடனே
யேநதுசுடர் வாள்பிடித்திட் டசனுக்குங் காளிக்குளு
சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்

(துணங்கைக்கூததின இயல்பு)

x 202. முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித்
துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.

(உருப்பசியின சாபவரலாறு)

x 203. வயநத மாமலை நயந்த முனிவர
னெய்திய வவையி னிமையவர் வணங்க
விருந்த விந்திரன் றிருந்திழை யுருப்பசி
யாட னிகழ்க பாடலோ டங்கென

வோவியச் சேனன் மேவின னெழுந்து
 கோலமுங் கோப்பு நூலொடு புணர்ந்த
 விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக்
 கரந்துவர வெழினியொடு புகுந்தவன பாடலிற்
 பொருமுக வெழினியிற புறந்திகழ தோ றறம்
 யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலி
 நயந்த காதற சயந்தன முகத்தி
 னோக்கெதிர் நோக்கிய டுக்கமழ் கோதை
 நாடிய வேட்கையி னுட னெகிழப்
 பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக
 ளெல்லா நெகிழ்தலி னெல்லா முரிவர
 னொருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினுங்
 காமக் குறிப்புக் கண்டனன் வெகுண்டு
 சுந்தர மணிமுடி யிந்திரன் மகளை
 மாணா விறலோய வேணு வாடுகன
 விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன
 சாப விடையரு டவத்தோய் நீயென
 மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப
 வோடிய சாபத் துருப்பசி தலைகட்டுங்
 காலைக் கழையு நீயே யாகி
 மலையமால வரையின் வந்துகண னுற்றுத்
 தலையரங் கேறிச சாரதி யெனறவன
 கலக நாரதன் கைக்கொள வீணை
 யலகி லமபண மாடுகனச சபிததுத்
 தந்திரி யுவப்பத தந்திரி நாரிற்
 பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி
 யீண்டு வருகெனப் பூண்ட சாப
 மிட்டவக் குறுமுனி யாங்கே
 விட்டன னென்ப வேந்தவை யகததென.

(தேவபாணி)

204 ஏனை யொன்றே
 தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக கண்ணே

—தொல். செய். கு. கடவு.

x 205 கூறிய வுறுப்பிற் குறைபர் டின்றித்
 தேறிய வீரண்டு தேவ பாணியும்.

(இசைப்பா)

- 206 செநதுறை வெண்டுறை தேவபா ணிய்யிரண்டும்
வந்தன முததகமே வண்ணகமே — கந்தருவத்
தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத்
தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுடடு.

—இசைநுணுக முடைய சிகண்டியா

207. செப்பரிய சிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை
தப்பொன்று மில்லாச சமபாத — மெய்ப்படியுஞ்
செநதுறை வெண்டுறை தேவபாணி வண்ணமென்ப
பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா

—பஞ்ச மரபுடைய அழிவனார்.

(நாடகத் தமிழில வருந தேவபாணி)

208. திருவள நரங்கிற் சென்றினி தேறிப்
பரவுந தேவரைப் பரவுங் காலை
மணிதிகழ் நெடுமுடி மாணிபத் திரனை
யணிதிகழ் பளிங்கி னொளியினை யென்றுங்
கருந்தா துடுத்த கடவுளை யென்று
மிரும்பனைத் தனிக்கொடி யேந்தினை யென்றுங்
கொடுவாய் நாஞ்சிற படையோ யென்றுங்
கடிமலர் பிணைந்த கண்ணியை யென்றுஞ்
சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினும்
மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப

—மதிவாணனார்.

(வருணபூதர நாலவரையும் பரவும் நாலவகைத் தேவபாணி)

209. அநதணர் வேளவியோ டருமறை முற்றுக
வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க
வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க
பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக
வரங்கியற் கூத்து நிரம்பி வினைமுடிக
வாழ்க நெடுமுடி கூகவேன் வாய்சசொலென
றிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றெககுச்
செப்பட வமைத்துச் செழும்புகை காட்டிச்
சேவடி தேவரை யேத்திப் பூதரை
மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிநது
செவியிழுக் குறுமை வேந்தனை யேத்திக
கவியொழுக் கத்து நின்றழி வேந்தன்
கொடுப்பன கொடுக்க வடுக்கு மென்ப.

—மதிவாணனார்

(முகம் மாரபு கை காலகனினை வட்டணை அவிநய முதலியனவிருந்தும்
தொழில் செய்யாது நிறகுந் கூத்து)

x 210. ஆட லின்றி நிற்பவை யெல்லா
மாயோ னுடும் வைணவ நிலையே.

(விநோதககூத்து)

x 211. பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம்
விரவிய விநோதம் விரிக்குங் காலைக்
குரவை கலிநடங் குடக்கூத தொன்றிய
கரண நோக்குத் தோற்பா வைக்கூத்
தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்
வென்றியும் விநோதக் கூததென விசைப்ப

(தமிழாடடெலலை)

212. வேங்கடங் குமரி தீம்புனற பெளவமென்
நிந்நான் கெல்லை தமிழது வழககே

—சிகண்டியார்

(ஓனபதுவகைப்பட்ட இருககை)

213. பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி
யிருக்கை சமபுட மயமுகஞ் சுவத்திகஞ்
தனிப்புட மண்டில மேக பாத
முளப்பட வொன்பது மாகுந்
திரிதர வில்லா விருக்கை யெனப.

—ஓவிய நூல்

214. ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ
ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருத்தி

—நாடக நூலார்

(தலைககண்விருத்தி - பதுமாசனம்)

x 215. முதற்க ணெதிர்முக நோக்கி நயத்தக
வொருவ னாகிய தோற்றமும.

(யாழ் வாசித்தறகுச சூத்திரம்)

x 216 நலவிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி
யல்லியம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த
தெய்வஞ் சானற தீஞ்சுவை நலயாழ்
மெய்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த்
திருகையின் வாங்கி யிடவயி னிரீஇ
மருவிய வினய மாட்டுதல கடனே.

வினயம்—தேவபாணி.

(பதாகைகளை)

- x 217. எல்லா விரலு நிமிர்த்திடை யின்றிப்
பெருவிரல் குஞ்சித்தல் பதாகை யாகும்

(பகைநாமபு நானகு)

- 218 இன்னிசை வழியதன்றி யிசைத்தலசெம் பகையதாகுஞ்
சொன்னமாத் திரையினோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதியார்ப்பே
மன்னிய விசைவராது மழுங்குதல் கூடமாகும்
நன்னுதால் சிதறவுந்த லதிர்வென நாட்டினாரே.

—பஞ்சபாடியம்

- x 219. செம்பகை யென்பது பண்ணோ ளுளரா
வின்பமி லோசை யென்மனார் புலவா
- x 220. ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந திசைக்கும.
- x 221. கூட மென்பது குறியுற விளம்பின
வாய்வதின் வராது மழுங்கியிசைப் பதுவே.
- x 222. அதிர்வெனப் படுவ திழுமென வின்றிச
சிதறி யுரைக்குந ருசசரிப் பிசையே

(மரககுறமம்)

- x 223. நீரிலே நீற்ற லமுகுதல வேத னிலமயக்குப்
பாரிலே நீற்ற லிடிவீழத னோய்மரப் பாற்படல்கோ
ணோரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்றல்
சேரினோர் பண்க ணிறமயக் குப்படுஞ் சிறுநீரையே

(ஏழிசையின பிறப்புமுறை)

- x 224. தாரத்துட டோன்று முழையுழை யுட்டோன்றும்
ஒருங் குரல்குரலி னுடடோன்றிச — சேருமிளி
யுட்டோன்றுந் துதததுட் டோன்றும் விளரியுட்
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு

(இணைநாமபு)

- x 225. இணையெனப் படுவ கீழு மேலு
மணையத தோன்று மளவின வென்ப.

(கிணைநாமபு)

- x 226 கிணையெனப் படுவ கிளக்குங் காலைக்
குரலே யிளியே துத்தம் விளரி
கைக்கிளை யெனவைந் தாகு மெனப.

(பகைநரம்பு)

x 227 நின்ற நரம்பிற காறு முன்றுஞ்
சென்றுபெற நிறபது கூட மாகும்

(நடபு நரம்பு)

x 228 நாலா நரம்பு

(வட்டப்பாலை இடமுறைததிரிபு)

* x 229. குன்றுக் குரற்பாதி தாரததி லொன்று
நடுவ ணிணைகளை யாக்கிக — கொடியிடையாய்
தாரத்தி லொன்று விளரிமே லேறடவந
நேரத் திளிகுரலா நின்று

(தாரநரம்பின அநதரககோல தாரமெனவுமபடும)

x 230. தன்னமுந தாரமுந் தனவழிப படர

(பண்)

x 231. நாறபெரும பண்ணுஞ் சாதி நான்கும
பாற்படு திறனும பண்ணெனப் படுமே

(வரி)

x 232. அவற்றுள,
கண்கு டெனபது கருதுங் காலை
யிசைப்ப வாராது தானே வநது
தலைப்பெய்து நிறகுந் தன்மைத் தெனப

x 233. காண்வரி யென்பது காணுங் காலை
வந்த பின்னர் மனமகிழ வுறுவன
தந்து நீங்குந் தன்மைய தாகும்

x 234 உள்வரி யென்ப துணர்ததுங் காலை
மண்டல மாக்கள் பிறிதோ ருருவங்
கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதற் குரிததே

x 235 புறவரி யெனபது புணர்க்குங் காலை
யிசைப்ப வந்து தலைவன்முற் படாது
புறததுநின் ருடி விடைபெறு வதுவே

x 236. கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங் காலை
யொருவ ருய்ப்பத் தோன்றி யவாவா
யிருபுற மொழிப்பொருள கேட்டுநிற பதுவே

x 237. கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவர்முன்
பட்டது முற்றது நினை இ யிருந்து
தேர்ச்சியோ டுரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்

x 238. காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலைக்
கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவர்முனர்ப்
பட்டது கூறிப் பரிந்துநிற பதுவே

x 239. எடுத்துக் கோளை யிசைக்குங் காலை
அடுத்ததெ தழிந்து மாழ்கி யயலவ
ரெடுத்துக்கோள புரிந்த தெடுத்துக் கோளே.

(யாழுடிபபு)

x 240. தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி
வந்த விருசா னுலவிர லாகும்

x 241. செங்கோட டியாழே செவ்விதிற் றெரியின்
அறுவகை யுறுப்பிற் றுகு மென்ப.

x 242. அவைதாம்,
கோடே திவவே யொற்றே .
தந்திரி கரமே நரம்போ டாறே

(மூவகைத தானம்)

x 243. எழுத்தே யசையே சீரே யென்றிவை
யிழுககி லவைமூன் றிற்கு மென்ப.

(நாலவகை உததமத தோற பெருநகருவிகள்)

x 244. மததளந தண்ணுமை யிடகைக சல்லிகையென
வைதத நான்கு முததமக் கருவி

(அவிநயநிலம் நான்கு)

x 245. நிறற வியங்கல இருத்தல் கிடத்தலென்
றததகு நான்கே யவினயக் களனே.

(பாலை நான்கு)

x 246. ஆயஞ் சதுரம் திரிகோணம் வட்டமெனப்
பாய நான்கும பாலை யாகும்

x 247. வட்ட மென்பது வகுக்குங் காலை
யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்

- x 248. சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந் தன்மீது
பேணியிரு நாலு பெருந்திசைக் — கோணத்
திருகயிறு மேலோட்டி யொன்பானு மூன்றும்
வருமுறையே மண்டலத்தை வை.
- x 249. எதிரு மிராசி வலமிட மாக
எதிரா விடமின மாக — முதிராத
வீரா றிராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே
யேரார்ந்த மண்டலமென் றெண்.
- x 250 ஏத்து மிடப மலவ னுடன்சீயங்
கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை — பார்த்துக்
குரன்முதற் றூர மிறுவாய்க கிடந்த
நிரலேழுஞ் செம்பாலை நோ
- x 251. துலைநிலைக் குரலுந் தனுநிலைத் துத்தமும்
நிலைபெறு கும்பத்து நேர்கைக் கிளையும்
மீனத் துழையும் விடைநிலத திளியும்
மானக் கடகதது மனனிய விளரியும்
அரியிடைத் தாரமு மணைவுறக கொளலே.

(கரமபுகளின மாததிரைகள்)

- x 252. குரறுத்த நானகு கிளைமூன் றிரண்டாங்
குரையா வுழையிளி நான்கு — விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார்
களரிசேர் கண்ணுற றவர்.

(வட்டப்பாலையிலே நாலு பண்ணும பிறக்கும முறை)

- * x 253. தாரத் துழைதோன்றப் பாலையாழ் தண்குர
லோரு முழைதோன்ற மருதயாழ் — நேரே
யிளிகுரலிற் றேன்றக் குறிஞ்சியாழ் துத்த
மிளியிற் பிறககமுல்லை யாழ்.

(பாலையாழாளே ஏழு பாலையிசை பிறக்கும)

254. குரலினியிற பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று
வரையாது தாரத் துழைக்கும் — விரைவின்றி
யெத்தும் விளரி கிளைக்கீக்க வேந்திழையாய்
துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.

உ அருமபதவுரையில் மட்டும் காணப்படுபவை

(வடுகென்னுங் கூத்தின பெயர்)

x 255. மார்க்க மென்பது வடுகின் பெயரே

(இசையெழுவும் எண்வகை யாவன)

x 256. வலக்கைப் பெருவிரல் குரல்கொளச் சிறுவிரல்
விலக்கின் றிளிவழி கேட்டும ..
இணைவழி யாராயந் திணைகொள முடிப்பது
விளைப்பரு மரபிற் பண்ண லாகும்

x 257. பரிவட் டணையி னிலக்கணந் தானே
முவகை நடையின் முடிவிற் றுகி
வலக்கை யிருவிரல வனப்புறத் தழீஇ
யிடக்கை விரலி லியைவ தாகத
தொடையொடு தோன்றியும் தோன்றா தாகியும்
நடையொடு தோன்று நயத்த தாகும்.

x 258. ஆராய்த லென்ப தமைவரக கிளப்பிற்
குரன்முத லாக விணைவழி கேட்டும்
இணையி லாவழிப் பயனொடு கேட்டுந்
தாரமு முழையுந் தம்மிற் கேட்டுங்
குரலும் இளியும் தம்மிற் கேட்டுந்
துத்தமும் விளரியுந் துன்னறக் கேட்டும்
விளரி கைக்கிளை விதியுளிக கேட்டுந்
தளரா தாகிய தன்மைத தாகும்.

x 259. தைவர லென்பது சாற்றுங் காலை
மையறு சிறப்பின் மனமகிழ் வெய்தித்
தொடையொடு படடும் படாஅ தாகியு
நடையொடு தோன்றி யாப்புநடை யின்றி
யோவாச் செய்தியின வட்டணை யொழுகிச்
சீரேற் றியன்று மியலா தாகியும்
நீர வாகு நிறைய தென்ப.

x 260. செலவெனப் படுவதன் செய்கை தானே
பாலை பண்ணே திறமே கூடமென
நால்வகை யிடத்து நயத்த தாகி
யியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப்
பதினோ ராடலும் பாணியு மியல்பும்
விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.

x 261. வினையாட் டென்பது விரிகுங் காலைக்
கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாலும்
அளவிய தகைய தாகு மென்ப

x 262. கையூ மென்பது கருதுங் காலை
யெவவிடத் தானு மின்பமுஞ் சுவையுஞ்
செவ்விதிற றேன்றிச சிலைத்துவர வின்றி
நடைநிலை திரியாது நண்ணித தோன்றி
நாற்பத தொன்பது வனப்பும வண்ணமும
பாற்படத் தோன்றும் பகுதித் தாகும்.

x 263 துள்ளற் கண்ணுங் குடக்குத துள்ளந்
தள்ளா தாகிய வுடனிலைப் புணர்ச்சி
கொளவன வெல்லாங் குறும்போக காகும்

(எட்டுவகை யிசைக்கரணத்துளொன்றாகிய தெருட்டலின இயலபு)

264. தெருட்ட லென்றது செப்புங் காலை
யுருட்டி வருவ தொன்றே மறற
வொன்றன் பாட்டுமடை யொன்ற நோக்கின்
வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும
வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும
பாட்டொழிந் துலகினி லொழிநத செய்கையும்
வேட்டது கொண்டது விதியுற நாடி

—இசைத்தமிழுப் பதினாறு படலத்துட் காண வோத்து.

(முதனடை, வாரம, கூடை, திரள எனனும செய்யுளியக்கம நானகனுள்
கூடை, வாரம எனபவற்றின இயலபு)

x 265 கூடை யென்பது கூறுங் காலை
நானகடி யாகி யிடையடி மடக்கி
நான்கடி யஃகி நடத்தறகு முரித்தே.

x 266. வார மென்பது வகுக்குங் காலை
நடையினு மொலியினு மெழுத்தினு நோக்கித்
தொடையமைந தொழுகுந தொனமைத தென்ப

(முகமுடை வரி, முகமில் வரி, படைபபு வரி எனனு முனறனுள்
முகமுடை வரியின இயலபு)

x 267. நிலமுத லாகிய வுலகியல் வரிககு
முகமாய நின்றவின் முகமெனப் படுமே.

x 268. சிந்து நெடியுஞ் சேரினும் வரையார

சேர்க்கை

(சராதது வரியின இயலபு)

x 269.. பாட்டுடைத் தலைவன் பதியொடும் பெயரொடுஞ்
சார்ததிப் பாடிற் சார்ததெனப் படுமே

(முகச சராத்து, முரிச சார்தது, கொசசகச சராதது எனனும் மூவகைச சார்த்துள்
ஒன்றாகிய முரிச சாரத்தின இயலபு)

x 270 முரிந்தவற...
குற்றெழுத் தியலாற் குறுகிய நடையாற்
பெற்ற வடித்தொகை மூன்று பிரண்டுங்
குற்றமில் லெனக கூறினர் புலவர்

(நிலைவரியின இயலபு)

x 271. முகமு முரியுந் தனனெடு முடியு
நிலையை யுடையது நிலையெனப் படுமே

(முரி வரியின இயலபு)

x 272 எடுத்த வியலு மிசையுந தம்மின்
முரித்துப் பாடுதல முரியெனப் படுமே.

(இரங்கினா பாடும பண் விளரி)

273. விளரிப்பண் கண்ணினா பாணர்.

—பு வெ, தும்பை, கக.

(நிலம், கலம், கண்டம் எனனும் நெறி மூன்றினுள் கண்டத்தி னியலபு)

274. கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக்
கருவிக் கின்பங் கொடுப்பது மது
பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே

—சொல்லகத்தியச சூத்திரம்.

(ஒன்பான கோவையில் மேற்செம்பாலை தார முதலென்பது

x 275. தலையின தாரஞ் செய்யுந தாரம்

(ஒன்பானகோவை—முளரியாழ்)

276. தொண்டுபடு திவவின் முண்டக நல்யாழ்.

—ஆசிரியமலை

(பதாகைககை)

x 277. பெருவிரல் குஞ்சித தேனைய நான்கு
நிரலே நிமிர்த்தல பதாகை யாகும்.

(மாடகம எனனும் யாழ்றுபபு)

- x 278 மாடக மென்பது வகுக்குங் காலைக்
கருவிளங் காழ்ப்பினை நால்விரல கொண்டு
திருவியல பாலிகை வடிவாக் கடைநது
சதுர மூன்றாகத் துளையிடற் குரிததே

(ஈரேழ கோவையாகிய சகோட யாழில் நரமபு நினற முறை)

- x 279. கண்ணிய கீழமூன் ருகி மேலும்
நண்ணல வேண்டு மீரண்டு நரம்பே.

(ஏழிசைகளின் இசைநிலை)

- x 280. குரலே துத்த மிளியிவை நான்கும
விளரி கைக்கிளை மூம மூன்றாகத்
தளராத் தார முழையிவை யீரிரண்
டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னோரே.

(அகநிலை மருதம்)

- * x 281. ஒத்த கிழமை யுயர்குரன் மருதங்
துத்தமும் விளரியுங் குறை பிறநிறையே.

(புந்நிலை மருதம்)

- * x 282. புறநிலை மருதங் குரலுழை கிழமை
துத்தங் கைக்கிளை குரலா மேனைத்
தாரம் விளரி யிளநிறை யாகும்

(அருகியல் மருதம்)

- * x 283. அருகியன் மருதங் குரல்கிழமை கைக்கிளை
விளரி யிளிகுறை யாகு மேனைத்
துத்தந் தார முழையிவை நிறையே

(பெருகியல் மருதம்)

- x 284. பெருகியன் மருதம் பேணுங் காலை
யகநிலைக் குரிய நரம்பின திரட்டி
நிறை குறை கிழமை பெறுமென மொழிப.

(வலிவு, மெலிவு, சமம் எனனும் மூவகை யியக்கத்துள் சமம் எனபது)

- x 285. சமமெனப் படுவது தேசிக்கு வருமே

(மிடறறுப் பாடலும், யாழிசையும் ஒன்றி நிறகும் இயல்பு)

286. பருநது நிழலும்போற் பாட்டு மெழாலும்

சீவக. எஃ0

(உழைஞரலான மந்தம்)

x 287. மெலிவிற் கெல்லை மந்தக் குரலே.

(கைக்களை யிறுவாயான வலிவு)

x 288 வலிவிற் கெல்லை வன்கைக் கிளையே.

(வட்டப்பாலை)

x 289. ஆழியு மாரும்போற கீறிச சிறுதிகைக்க
ஹாழி னொரோவொன் றுடன்கீறிச் — குழ
வெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டராறு மெணணிக
கருதி நிலக்கயிறறைக காண்.

x 290. இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி சிங்கம
தளராத தார மதுவாந் — தளராக
குரல்கோற றனுத்துததங் குமபங் கிளையாம்
வரலா லுழைமீன மாம.

x 291. குர றுலை விற்றுததங் கைக்கிளையே கும்பம
பரிய வுழைமீனம் பாவா — யரிதாரங்
கொல்லே றிளிவிளரி கற்கடகங் கோப்பமைந்த
தொல்லே ழிசை நரம்பிற் காம்

(திரிபு சூத்திரம்)

x 292. [குரனமருங்கிற பாகந தன்மருங்கணந்து நின்ற
வுழைகைக் கிளைகணமே லொரோவலகு செல்லவு
மமைப்பது துததங் குரலாகவக்
குரன்முத லேழு வகை யோசையு
நிரலபடப் பிரிந்திசைப்பது நேரிசை மண்டிலம்]

(சுறகடகக்கை)

x 293. இருவிரல கடம்மையுந் தம்முள்ளே கோததுப்
பெருவிரல்க னைக்கநண் டாம்.

(ஆரபல என்னும பண்)

x 294. மொழியாமபல் வாயாம்பல முத்தாம்பல்

உ. பிங்கல நிகண்டிற காண்பவை.

295. பாலை குறிஞ்சி மருதஞ் செவ்வழியென
நால்வகை யாழா நாறபெரும பண்ணே. கங்எரு
296. அராக நோதிற முறுப்புக் குறுங்கலி
ஆசா னைந்தும பாலையாழ்த் திறனே கங்எசு
297. நைவளங் காந்தாரம படுமலை மருளொடு
அயிர்ப்பு பஞ்சுர மரற்றுச் செந்திற
மிவ்வகை யெட்டுங் குறிஞ்சியாழ்த் திறனே. கங்எஎ
298. நவிர வடுகு வஞ்சி செயதிற நானகும்
மருத யாழ்க்கு வருந்திற னாகும். கங்எஅ
299. நோதிறம் பெயர்திறம யாமை முல்லையென
நாலுஞ் செவ்வழி நல்யாழ்த் திறனே. கங்எசு
300. ஈரிரு பண்ணு மெழுமுன்று திறனு
மாகின் றனவிலை யிவற்றுட பாலையாழ்
தேவ தாளி நிருபதுங்க ராகம்
நாகராக மிவற்றுட குறிஞ்சி யாழ்
செந்து மண்டலி யாழரி மருதயாழ்
ஆகரி சாய வேளர் கொல்லி
கின்னரஞ் செவ்வழி வேளாவளி சீராகம்
சந்தி யிவைபதி னாறும் பெருமபண. கங்அய
- * 301. தக்க ராக மந்தாளி பாடை
அந்தி மன்றல நேர்திறம வராடி
பெரிய வராடி சாயரி பஞ்சமம்
திராடம் அழுங்கு தனாசி சோமராகம்
மேக ராகம் துக்க ராகம்
கொல்லி வராடி காந்தாரம சிகண்டி
தேசாக்கிரி சுருதி காந்தார மிவை
இருபதும் பாலை யாழ்த்திற மெனப. கங்அக
- * 302. நட்பு பாடை யந்தாளி மலகரி
விபஞ்சி காந்தாரஞ் செருந்தி கௌடி
உதயகிரி பஞ்சுரம் பழம் பஞ்சுரம்
மேக ராகக் குறிஞ்சி கேதாளிக்

குறிஞ்சி கௌவாணம்பாடை சூர்துங்க ராகம்
நாக மருள் பழந்தக்க ராகம்
திவ்விய வராடி முதிர்ந்த வீரதள
மநுத்திர பஞ்சமங் குச்சரி யருடபுரி
நாராயணி குறிஞ்சி நட்ட ராகம்
இராமககிரி வியாழக் குறிஞ்சி
செந்திறம் தக்கணுதி சாவகக் குறிஞ்சி
யாநந்தை யெனவிலை முப்பத்திரண்டும்
குறிஞ்சி யாழத்திற மாகக் கூறுவா.

கநஅஉ

- * 303. தக்கேசி கொல்லி யாரிய குச்சரி
நாகதொலி யிந்தளஞ் சாதாளி தமிழ்வேளர்
கொல்லி காந்தாரங் கூர்ந்த பஞ்சமம் பாக்கழி
தத்தள பஞ்சமம் மாதுங்க ராகம்
கௌசிகம் பியநதை சீகாமரம் சாரல
சாங்கிமம் பதினாறும் மருதயாழ்த திறனே.

கநஅஉ

- * 304. குறணடி யாரிய வேளா கொலலி
தணுககாஞ்சி வியந்தம் யாழபதநதாளி
கொண்டைக்கிரி சீவனி யாமை சாளர்
பாணி நாட்டம் தாணு முலலை
சாதாரி பைரவம் காஞ்சி யெனவிலை
பதினாறஞ் செவ்வழி யாழ்த்திற மென்ப.

கநஅச

- * 305. தக்க ராக மராகத்திறமாகும்

கநஅசு

- * 306. உறுப்புக காந்தார பஞ்சம மாகும்.

கநஅஎ

307. குறுங்கலி யென்பது சோம ராகம்.

கநஅஅ

- * 308. ஆசான் றிறமெனி லது காந்தாரம்

கநஅக

309. நைவள மென்பது நட்ட பாடை

கநக0

310. படுமலை யென்பது பகரிற் கவ்வாணம்.

கநகஉ

311. அயிர்ப்பு அநுத்திர பஞ்சம மாகும்

கநகந

312. அரற்றுந் குறிஞ்சி.

கநகச

313. செந்திறஞ் செந்துருதி

கநகஞ

314. நவிர்தக்கேசி

கநகசு

315. இந்தளம் வடுகெனல் கடுகூஎ
316. வஞ்சி பாககழி. கடகூஅ
- * 317 செய்திறம் பியந்தை. கடுகூக
- 318 குறண்டி நோதிறம். (என்று ஒரு குததிரமிருந்திருக்கலாம்)
- 319 வேண்டிய வண்டு மாண்டகு கிளியும
குதிரையும் யானையுங் குயிலுந் தேநுவும
ஆடு மென்றிவை யேழிசை யோசை. கசுகச

